Digitally signed by Denis Stroligo
DN: c=SI, o=state authorities, ou=web-certificates, givenName=Denis, sn=Stroligo, serialNumber=1237892714014, cn=Denis Stroligo
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2022.04.04 13:22:58 +02'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **48** Ljubljana, ponedeljek **4. 4. 2022** ISSN **1318-0576** Leto **XXXII**

DRŽAVNI ZBOR

977. Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-2)

Razglašam Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 23. marca 2022.

Št. 003-02-1/2022-94
Ljubljana, dne 31. marca 2022

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA (ZPPDFT-2)

I. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

1.1 **Vsebina zakona**

1. člen

(vsebina zakona, prenos direktiv in izvajanje uredbe Evropske unije)

(1) Ta zakon določa ukrepe, pristojne organe in postopke za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter ureja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem njegovih določb.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) št. 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/758 z dne 31. januarja 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov za minimalne ukrepe ter vrste dodatnih ukrepov, ki jih morajo kreditne in finančne institucije sprejeti za blažitev tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v nekaterih tretjih državah (UL L št. 125 z dne 14. 5. 2019, str. 4), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU).

(3) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije delno prenaša Direktiva (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (UL L št. 186 z dne 11. 7. 2019, str. 122; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/1153/EU) glede izmenjave finančnih analiz in finančnih informacij med pristojnimi organi iz drugega odstavka 3. člena Direktive 2019/1153/EU, finančnimi obveščevalnimi enotami drugih držav članic, Europolom in uradom.

(4) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe (EU) 2018/1672 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o kontroli gotovine, ki se vnaša v Unijo ali iznaša iz nje, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1889/2005 (UL L št. 284 z dne 12. 11. 2018, str. 6; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1672/EU) glede evidenc podatkov, pridobljenih na podlagi 3. in 4. člena, tretjega odstavka 5. člena ter 6. člena Uredbe 2018/1672/EU, ter izmenjave podatkov med finančnimi obveščevalnimi enotami na podlagi 9. člena Uredbe 2018/1672/EU.

1.2 **Opredelitev izrazov in področje uporabe**

2. člen

(pranje denarja in financiranje terorizma)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu pomenijo:

1. Pranje denarja je katero koli ravnanje z denarjem ali premoženjem, pridobljenim s kaznivim dejanjem, ki vključuje:

– zamenjavo ali kakršen koli prenos denarja ali drugega premoženja, ki izvira iz kaznivega dejanja;

– skrivanje ali prikrivanje prave narave, izvora, nahajanja, gibanja, razpolaganja, lastništva ali pravic v zvezi z denarjem ali drugim premoženjem, ki izvira iz kaznivega dejanja.

2. Financiranje terorizma je zagotavljanje ali zbiranje oziroma poskus zagotavljanja ali zbiranja denarja ali drugega premoženja zakonitega ali nezakonitega izvora, posredno ali neposredno, z namenom ali zavedajoč se, da bo v celoti ali delno uporabljeno za izvedbo terorističnega dejanja ali drugega dejanja, povezanega s terorizmom, ali da ga bo uporabil terorist oziroma teroristka (v nadaljnjem besedilu: terorist) ali teroristična organizacija.

3. Teroristično dejanje pomeni kaznivo dejanje, določeno v 2. členu Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (Zakon o ratifikaciji Mednarodne konvencije o zatiranju

financiranja terorizma, Uradni list RS-MP, št. 21/04), ter kaznivo dejanje terorizma in kazniva dejanja, povezana s terorizmom, določena v poglavju Kazenskega zakonika, ki določa kazniva dejanja zoper človečnost.

4. Terorist je fizična oseba, ki:

– stori ali poskuša storiti teroristično dejanje;

– je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja kot sostorilec, napeljevalec ali pomagač;

– organizira storitev terorističnega dejanja ali

– prispeva k terorističnemu dejanju posameznika ali skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja ali je seznanjena z namenom posameznika ali skupine, da stori teroristično dejanje.

5. Teroristična organizacija je katera koli skupina teroristov, ki:

– stori ali poskuša storiti teroristično dejanje;

– je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja;

– organizira storitev terorističnega dejanja ali

– prispeva k terorističnemu dejanju posameznika ali skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja ali je seznanjena z namenom posameznika ali skupine, da stori teroristično dejanje.

3. člen

(pomen drugih izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »anonimen elektronski denar« iz 27. člena tega zakona je plačilni instrument, ki zagotavlja anonimnost plačnika in nezmožnost sledenja plačil tako izdajateljem elektronskega denarja kot prejemnikom plačil;

2. »borznoposredniška družba« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

3. »davčna številka« je identifikacijski znak, ki se dodeli davčnemu zavezancu pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja davčni postopek, in zakonu, ki ureja finančno upravo, in se uporablja v zvezi z vsemi davki oziroma za davčne namene davčnega zavezanca; za davčno številko se šteje tudi identifikacijska številka za davčne namene, ki jo uporablja nerezident v državi rezidentstva;

4. »distribucijska pot« je mreža posameznikov oziroma organizacij, udeleženih v dobavi proizvoda ali storitve končnemu uporabniku;

5. »druga oseba civilnega prava« je organizirana združba posameznikov, ki združuje ali bo združevala sredstva ali drugo premoženje za določen namen;

6. »družba za upravljanje« in »družba za upravljanje države članice« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

7. »država članica« je država članica Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;

8. »elektronski denar« pomeni enako kot v 11. točki prvega odstavka 4. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18, 9/18 – popr. in 102/20; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSSIED), razen denarne vrednosti, kot je opredeljena v 16. in 17. točki prvega odstavka 3. člena ZPlaSSIED;

9. »evropski nadzorni organi« so Evropski bančni organ (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjeni z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/2175/EU), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2010/1093/EU), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjena z Uredbo 2019/2175/EU, in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L št. 22 z dne 22. 1. 2021, str. 1);

10. »Evropski bančni organ« je Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo 1093/2010/EU;

11. »faktoring« je odkup terjatev z regresom ali brez njega;

12. »fiat valuta« je denarno sredstvo (bankovci, kovanci, knjižni denar in elektronski denar), ki se v državi izdaje priznava kot sredstvo menjave;

13. »finančna analiza« je rezultat operativne ali strateške analize, ki jo je finančna obveščevalna enota že izvedla pri opravljanju svojih nalog v skladu z Direktivo 2015/849/EU;

14. »finančne institucije« so zavezanci iz 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. in 15. točke ter podtočke a) do i) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter subjekti držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor zavezanci iz v tej točki navedenih točk prvega odstavka 4. člena tega zakona;

15. »finančna obveščevalna enota« je osrednji državni organ za sprejemanje in analiziranje sumljivih transakcij in drugih informacij o sumih pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ter o sumih financiranja terorizma in za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom, ustanovljen v državi članici ali tretji državi;

16. »finančne informacije« so vse informacije ali podatki, kot so podatki o finančnih sredstvih, gibanju sredstev ali finančnih poslovnih odnosih, s katerimi finančna obveščevalna enota že razpolaga za namene preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma ter učinkovitega boja proti njima;

17. »forfetiranje« je izvozno financiranje na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom;

18. »gospodarski subjekt« je gospodarska družba in podjetnik, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, zadruga, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja zadruge, ter posameznik oziroma posameznica (v nadaljnjem besedilu: posameznik), ki samostojno opravlja dejavnost, kot je opredeljen v tem zakonu;

19. »gotovina« so bankovci ali kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;

20. »gotovinska transakcija« je vsak sprejem, izročitev ali zamenjava gotovine, pri čemer zavezanec od stranke fizično sprejme gotovino oziroma stranki fizično izroči gotovino v posest in razpolaganje;

21. »huda kazniva dejanja« so oblike kriminalitete s seznama v prilogi I k Uredbi (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L št. 135 z dne 24. 5. 2016, str. 53), zadnjič spremenjeni z Uredbo (EU) 2018/1241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/794 za namene vzpostavitve Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (UL L št. 236 z dne 19. 9. 2018, str. 72), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2016/794/EU);

22. »igre na srečo« pomenijo enako kot v zakonu, ki ureja igre na srečo;

23. »informacija o dejavnosti stranke, ki je fizična oseba«, je podatek o strankinem osebnem, poklicnem ali drugem podobnem delovanju (zaposlen oziroma zaposlena, upokojenec oziroma upokojenka, študent oziroma študentka, brezposeln oziroma brezposelna itn.) oziroma podatek o aktivnosti stranke (na športnem, kulturno-umetniškem, znanstvenoraziskovalnem, vzgojno-izobraževalnem ali drugem sorodnem področju), ki pomenita ustrezno podlago za sklenitev določenega poslovnega razmerja;

24. »investicijsko podjetje države članice« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

25. »investicijsko podjetje tretje države« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

26. »kontokorentni odnos« je korespondenčni odnos med domačimi kreditnimi institucijami ali domačo in tujo kreditno (oziroma drugo podobno) institucijo, ki nastane z odprtjem računa domače kreditne institucije pri domači kreditni instituciji ali tuje kreditne oziroma druge podobne institucije pri domači kreditni instituciji (odprtje računa loro);

27. »korespondenčni odnos« je dogovor, ki ga domača kreditna ali finančna institucija sklene z domačo ali tujo kreditno, finančno ali drugo podobno institucijo, vključno za opravljanje transakcij z vrednostnimi papirji ali prenosov sredstev;

28. »kreditne institucije« so zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter subjekti držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor našteti zavezanci;

29. »nacionalna ocena tveganja« je obsežen proces prepoznavanja in analize glavnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v določeni državi, razvijanja ustreznih ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma na podlagi ugotovljenih tveganj ter čim bolj učinkovitega usmerjanja razpoložljivih virov za nadzor, ublažitev oziroma odpravo ugotovljenih tveganj;

30. »nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva« je član vodstva, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo zavezanca tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da lahko sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju, in ni nujno, da je član uprave;

31. »navidezna banka« je kreditna ali finančna institucija oziroma druga institucija, ki opravlja istovrstne dejavnosti in je registrirana v državi, v kateri svojih dejavnosti ne opravlja, in ni povezana z učinkovito nadzorovano ali drugače uravnano finančno skupino;

32. »nepridobitne organizacije« so društva, ustanove, zavodi, verske skupnosti in druge pravne osebe, ki niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička;

33. »nerezident« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja devizno poslovanje;

34. »oseba, ki zagotavlja podjetniške ali fiduciarne storitve« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki kot svojo poslovno dejavnost opravlja katero izmed naslednjih storitev za tretjo osebo:

a) ustanavlja pravne osebe,

b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo direktorja oziroma direktorice (v nadaljnjem besedilu: direktor), poslovodje oziroma poslovodkinje (v nadaljnjem besedilu: poslovodja) ali družbenika oziroma družbenice (v nadaljnjem besedilu: družbenik), pri tem pa ne gre za dejansko opravljanje poslovodne funkcije oziroma oseba ne prevzema poslovnega tveganja v zvezi s kapitalskim vložkom v pravni osebi, v kateri je formalno družbenik,

c) pravni osebi zagotavlja registrirani sedež, poslovni, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve,

č) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo skrbnika oziroma skrbnice (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) ustanove, sklada ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, pri čemer opredelitev ne zajema skrbnikov investicijskih skladov, vzajemnih pokojninskih skladov in pokojninskih družb,

d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo delničarja za račun druge osebe, razen če gre za družbo, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in za katero v skladu s pravnimi akti EU ali primerljivimi mednarodnimi standardi veljajo zahteve po razkritju podatkov;

35. »organizirani trg« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

36. »borza« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

37. »osebno ime« je sestavljeno iz imena in priimka, ki sta vsak zase lahko sestavljena iz več besed, ki tvorijo celoto;

38. »plačilna institucija« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme;

39. »plačilni račun« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme;

40. »posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost«, je fizična oseba, ki na prostem trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost;

41. »poslovno razmerje« je vsak poslovni ali drug pogodbeni odnos, ki ga stranka sklene ali vzpostavi pri zavezancu iz prvega ali drugega odstavka 4. člena tega zakona in je povezan z opravljanjem dejavnosti zavezanca ter se zanj ob vzpostavitvi stikov predvideva, da bo trajal, razen ko ta zakon določa drugače;

42. »poslovodstvo« iz 42. člena tega zakona ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

43. »premoženje« so katera koli sredstva – materialna ali nematerialna, opredmetena ali neopredmetena, premičnine ali nepremičnine in pravne listine ali instrumenti v kateri koli obliki, tudi elektronski, ki dokazujejo lastništvo ali delež na teh sredstvih;

44. »skupina« je skupina oseb, ki jo sestavljajo nadrejene in podrejene osebe, njene hčerinske družbe in osebe, v katerih ima nadrejena oseba ali njena hčerinska družba udeležbo, prav tako skupina pomeni tudi povezane družbe, ki izpolnjujejo pogoje za obvladujočo družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

45. »sredstva« so finančna sredstva in koristi katere koli vrste vključno z:

a) gotovino, čeki, denarnimi zahtevki, menicami, denarnimi nakazili in drugimi plačilnimi sredstvi,

b) vlogami pri zavezancih iz 4. člena tega zakona,

c) finančnimi instrumenti, ki jih določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, med drugim vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, certifikati, dolžniškimi instrumenti, obveznicami, zadolžnicami, garancijami in izvedenimi finančnimi instrumenti,

č) obrestmi, dividendami ali drugimi dohodki od sredstev,

d) terjatvami, krediti in akreditivi,

e) drugimi dokumenti, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali drugih finančnih virov;

46. »sredstvo elektronske identifikacije« pomeni enako kot v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah

zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73);

47. »stalno in začasno prebivališče« je podatek o ulici, hišni številki, kraju, pošti in državi stalnega in začasnega prebivališča, če to obstaja;

48. »storitve virtualnih valut« so naslednje storitve, ki jih fizična ali pravna oseba opravlja kot svojo poslovno ali poklicno dejavnost za tretjo osebo:

a) menjava med fiat in virtualnimi valutami,

b) menjava med eno ali več vrstami virtualnih valut,

c) prenos virtualnih valut med različnimi računi ali naslovi,

č) hramba ali upravljanje virtualnih valut, vključno z zagotavljanjem storitev varovanja zasebnih kriptografskih ključev v imenu svojih strank, za hranjenje, shranjevanje in prenos virtualnih valut,

d) storitve v zvezi z izdajo ali prodajo virtualnih valut;

49. »transakcija« je vsak sprejem, izročitev, zamenjava, hramba, razpolaganje ali drugo ravnanje z denarjem ali drugim premoženjem pri zavezancu;

50. »tretja država« je država, ki ni država članica;

51. »upravljavec alternativnih investicijskih skladov« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade;

52. »podružnica upravljavca države članice« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade;

53. »podružnica upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države« pomeni enako kot v zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade;

54. »urad« je Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja;

55. »osebni dokument« je vsaka s fotografijo opremljena veljavna listina, ki jo izda pristojni državni organ Republike Slovenije ali druge države in ki se po pravu države izdajateljice šteje za javno listino;

56. »virtualna valuta« je digitalna oblika vrednosti, ki je ne izda ali jamči zanjo niti centralna banka niti javni organ in ki ni nujno vezana na zakonito uvedeno valuto ter je brez pravnega statusa valute ali denarnega sredstva, ampak jo fizične ali pravne osebe sprejemajo kot sredstvo menjave, ki se lahko elektronsko prenaša, shranjuje in izmenjuje;

57. »življenjsko zavarovanje« je zavarovanje, ki ga kot življenjsko zavarovanje določa zakon, ki ureja zavarovalništvo.

4. člen

(zavezanci)

(1) Ukrepe za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, pred oziroma pri sprejemanju, izročitvi, zamenjavi, hrambi, razpolaganju oziroma drugem ravnanju z denarjem ali drugim premoženjem in pri sklepanju poslovnih razmerij izvajajo:

1. banke in njihove podružnice v državah članicah, podružnice bank tretjih držav in bank držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji;

2. hranilnice;

3. plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo ter plačilne institucije držav članic, ki v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme, ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji ali opravljajo plačilne storitve v Republiki Sloveniji prek zastopnika;

4. pošta, če opravlja storitve prenosa denarja (vplačila in izplačila) prek poštne nakaznice;

5. borznoposredniške družbe;

6. investicijski skladi, ki prodajajo svoje lastne enote v Republiki Sloveniji; če se investicijski sklad ne upravlja sam, se določba tega zakona, ki velja za zavezanca, uporablja za upravljavca tega sklada;

7. družbe za upravljanje in upravljavci alternativnih investicijskih skladov, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti ter pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, oziroma zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;

8. podružnice investicijskega podjetja države članice in podružnice investicijskega podjetja tretje države v Republiki Sloveniji;

9. podružnice družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

10. podružnice upravljavca alternativnega investicijskega sklada države članice in podružnice upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;

11. upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov, razen tistih, ki izvajajo obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje v skladu z zakonom, ki ureja sistem obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, sistem obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja in sistem prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja;

12. pokojninske družbe;

13. zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: posel življenjskega zavarovanja), podružnice zavarovalnic tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja, in podružnice zavarovalnic držav članic, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja in ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji;

14. družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, podružnice družb za izdajo elektronskega denarja tretjih držav ter družbe za izdajo elektronskega denarja države članice, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji ali distribuirajo in unovčujejo elektronski denar v Republiki Sloveniji v svojem imenu prek distributerja;

15. menjalci;

16. revizijske družbe;

17. prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo;

18. zastavljalnice;

19. pravne in fizične osebe, pri opravljanju njihovih poslovnih ali poklicnih dejavnosti:

a) dajanja kreditov oziroma posojil, ki vključuje tudi potrošniške kredite, hipotekarne kredite, faktoring in financiranje komercialnih poslov, vključno s forfetiranjem,

b) finančnega zakupa (lizinga),

c) izdajanja in upravljanja drugih plačilnih sredstev (npr. menic in potovalnih čekov), pri čemer ne gre za plačilno storitev v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme,

č) storitev virtualnih valut ali drugih poslov, vključenih v te storitve,

d) izdajanja garancij in drugih jamstev,

e) upravljanja naložb za tretje osebe in svetovanja v zvezi s tem ter upravljanja naložb Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Slovenski državni holding,

f) oddajanja sefov,

g) posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov, razen tistih pravnih in fizičnih oseb, pri katerih dejavnost posredništva ni glavna dejavnost in poslov ne sklepajo v imenu in za račun finančne ali kreditne institucije (kreditni posredniki v pomožni funkciji),

h) zavarovalnega zastopstva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,

i) zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,

j) računovodskih storitev,

k) storitev davčnega svetovanja ali kadar kot glavno poslovno ali poklicno dejavnost opravljajo storitev neposrednega ali posrednega zagotavljanja materialne pomoči, pomoči ali svetovanja o davčnih zadevah,

l) podjetniških ali fiduciarnih storitev,

m) prometa plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz njih,

n) trgovanja ali posredovanja v trgovini z umetniškimi deli, tudi ko to izvajajo umetniške galerije, dražbene hiše in prostocarinska območja, ter hrambe umetniških del, ko to izvajajo prostocarinska območja,

o) organiziranja ali izvajanja dražb,

p) poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami,

r) izvajanja ukrepov za krepitev stabilnosti bank v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank,

s) prometa plemenskih konj.

(2) Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, se v skladu z določbami III. poglavja tega zakona izvajajo tudi pri odvetnikih oziroma odvetnicah (v nadaljnjem besedilu: odvetnik), odvetniških družbah in notarjih oziroma notarkah (v nadaljnjem besedilu: notar), vendar le v obsegu, določenem v IV. poglavju tega zakona.

(3) Izraz zavezanec se v tem zakonu uporablja kot skupni izraz za zavezance oziroma zavezanke (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Kadar fizična oseba, ki izvaja dejavnost iz 16. in 17. točke, podtočke j), k), l) ali p) 19. točke prvega odstavka tega člena ali dejavnost iz drugega odstavka tega člena, to dejavnost izvaja v okviru delovnega razmerja pri pravni osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, se naloge in obveznosti iz 17. člena tega zakona nanašajo na pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in ne na fizično osebo.

5. člen

(register ponudnikov storitev virtualnih valut)

(1) Vzpostavi se register ponudnikov storitev virtualnih valut z namenom zagotavljanja nadzora s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma nad ponudniki teh storitev. Register vzdržuje in upravlja urad.

(2) Ponudniki iz prejšnjega odstavka, ki imajo sedež ali podružnico v Republiki Sloveniji, se pred začetkom izvajanja storitev virtualnih valut vpišejo v register iz prejšnjega odstavka.

(3) Ponudniki storitev virtualnih valut zahtevi za vpis v register iz prvega odstavka tega člena, ki se vloži pri uradu, priložijo naslednje podatke in dokazila:

– o pravni osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost: firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka;

– o svojih zakonitih zastopnikih ali nosilcu dejavnosti samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, enotna matična številka občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO) ali datum in kraj rojstva, davčna številka, državljanstvo;

– o svojih dejavnostih: oznaka standardne klasifikacije dejavnosti (SKD, NACE ali druga primerljiva oznaka dejavnosti) in opis načina opravljanja storitev virtualnih valut;

– o svojih dejanskih lastnikih: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

– za svoje zakonite zastopnike oziroma nosilca dejavnosti samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ter za svoje dejanske lastnike izpis iz kazenske evidence.

(4) Spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka ponudniki storitev virtualnih valut sporočijo uradu v osmih dneh od nastanka spremembe.

(5) Urad zahtevo za vpis v register zavrne, če je bil zakoniti zastopnik, poslovodja, nosilec dejavnosti samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali dejanski lastnik ponudnika iz prvega odstavka tega člena pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja ali izdaje tajnih podatkov, dokler trajajo pravne posledice obsodbe.

(6) Podatke o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka pridobi urad od vložnika zahteve za vpis v register ali osebe, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov vložnika zahteve za vpis v register, lahko pa jih pridobi po uradni dolžnosti iz uradnih evidenc pristojnih organov.

(7) Podatki iz prve alineje tretjega odstavka tega člena so javni.

(8) Za odločanje urada o zahtevi za vpis v register se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(9) Minister oziroma ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister) podrobneje določi pravila o vzpostavitvi in vodenju registra.

(10) Ponudniki storitev virtualnih valut v desetih dneh po vpisu v register iz prvega odstavka tega člena pisno obvestijo urad o ponudnikih, vključenih v njihove storitve virtualnih valut. Če se sodelovanje med ponudniki storitev virtualnih valut in ponudniki, vključenimi v njihove storitve virtualnih valut, začne po vpisu v register, urad o sodelovanju obvestijo v desetih delovnih dneh po začetku sodelovanja.

6. člen

(izbris iz registra ponudnikov storitev virtualnih valut)

(1) Urad izbriše ponudnika iz registra iz prejšnjega člena, če:

1. ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register iz prejšnjega člena;

2. ponudnik pisno obvesti urad o prenehanju opravljanja storitev virtualnih valut;

3. je ponudnik prenehal obstajati ali se je zoper njega začel stečajni postopek ali postopek prisilnega prenehanja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ali

4. če Banka Slovenije ali urad pri nadzoru ponudnika ugotovita kršitve določb tega zakona, ki so hujše narave zaradi višine povzročene škode, višine neposredno ali posredno pridobljene protipravne premoženjske koristi za ponudnika ali zaradi ponavljanja kršitev ponudnika, zaradi katerih je pri ponudniku izkazano povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Ponudnik storitev virtualnih valut ne sme več sklepati poslov v zvezi z izvajanjem teh dejavnosti:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka z dnem vročitve odločbe o izbrisu iz registra;

2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka z dnem oddaje pisnega obvestila o prenehanju opravljanja teh storitev uradu;

3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka z dnem prenehanja delovanja ali z dnem objave oklica o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije;

4. v primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka z dnem vročitve obvestila o začetku postopka izbrisa iz registra.

(3) Začetek postopka za izbris iz registra iz razlogov iz 4. točke prvega odstavka tega člena urad začne po uradni dolžnosti ali na predlog Banke Slovenije.

(4) Za odločanje urada o izbrisu iz registra se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

7. člen

(zavezanci, ki poslujejo z nepremičninami)

Zavezanci iz podtočke p) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona, ki oddajajo lastne ali najete nepremičnine

ali posredujejo pri oddajanju ali najemanju nepremičnin, izvajajo naloge iz 17. člena tega zakona, če mesečna najemnina za posamezno nepremičnino znaša 10.000 eurov ali več.

8. člen

(zavezanci v zvezi z umetniškimi deli)

Zavezanci iz podtočke n) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona izvajajo naloge iz 17. člena tega zakona, če vrednost transakcije ali vrste povezanih transakcij znaša 10.000 eurov ali več.

9. člen

(izjeme v zvezi z igrami na srečo)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko določi, da so prireditelji iger na srečo iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona, pri katerih je nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, v celoti ali delno izvzeti iz izvajanja ukrepov, ki se nanašajo na naloge in obveznosti iz drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Vlada sprejme pravni akt iz prejšnjega odstavka po oceni tveganja, ki jo izvede Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom. Pri pripravi ocene tveganja se upoštevajo naslednji dejavniki:

– obseg opravljanja storitve igre na srečo,
– stopnja ranljivosti igre na srečo in transakcije,
– uporabljene plačilne metode in
– ugotovitve nacionalne ocene tveganja iz prvega odstavka 13. člena tega zakona in poročila Evropske komisije o ocenjenih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: nadnacionalna ocena tveganja).

(3) Določbe iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo za koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih.

(4) Vsako odločitev o izvzetju prirediteljev iger na srečo iz izvajanja določb tega zakona Finančna uprava Republike Slovenije sporoči Evropski komisiji.

10. člen

(posebne določbe v zvezi z igrami na srečo)

(1) Ob upoštevanju določb zakona, ki ureja igre na srečo, član uprave koncesionarja, ki prireja posebne igre na srečo, osebe, ki opravljajo vodstvene funkcije pri koncesionarju, dejanski lastnik koncesionarja, družbenik oziroma delničar s pomembnim poslovnim deležem oziroma številom delnic in njun dejanski lastnik, ne smejo biti pravnomočno obsojeni na zaporno kazen zaradi kaznivega dejanja zoper človečnost, življenje in telo, človekovo zdravje, premoženje, gospodarstvo, pravni promet, uradno dolžnost in javna pooblastila ali javni red in mir.

(2) Potrdilo iz kazenske evidence ministrstva pristojnega za pravosodje, mora koncesionar iz prejšnjega odstavka priložiti k vlogi za dodelitev koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo, kot jo ureja zakon, ki ureja igre na srečo.

(3) Nadzorni organ, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja igre na srečo, lahko koncesionarju iz prvega odstavka tega člena odredi prepoved opravljanja dejavnosti v trajanju do treh let, če so bili član uprave koncesionarja, osebe, ki opravljajo vodstvene funkcije pri koncesionarju, dejanski lastnik koncesionarja, družbenik oziroma delničar s pomembnim poslovnim deležem oziroma številom delnic ali njun dejanski lastnik, pravnomočno obsojeni zaradi storitve kaznivih dejanj zoper človečnost, življenje in telo, človekovo zdravje, premoženje, gospodarstvo, pravni promet, uradno dolžnost in javna pooblastila ali javni red in mir, če utemeljeno sklepa, da pri koncesionarju obstaja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(4) Pri določanju trajanja prepovedi opravljanja dejavnosti nadzorni organ upošteva odnos koncesionarja do storitve kaznivega dejanja ter odnos do posledice kaznivega dejanja vključno s pridobljeno koristjo.

(5) Izpolnjevanje pogojev glede nekaznovanosti v skladu s prvim odstavkom tega člena nadzira pooblaščena oseba nadzornega organa, ki po zakonu, ki ureja igre na srečo, izvaja naloge nadzora pri koncesionarju.

11. člen

(izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetniki posamezniki) in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ki le občasno ali v omejenem obsegu izvajajo finančno dejavnost iz 15. točke in podtočke a) do g) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, so lahko izvzeti iz izvajanja določb tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. finančna dejavnost je pomožna in je neposredno povezana z glavno dejavnostjo,

2. čisti letni prihodek pomožne finančne dejavnosti ne presega 100.000 eurov ali ne znaša več kot pet odstotkov skupnega čistega letnega prihodka zavezanca,

3. njihova glavna dejavnost niso:
– revizijske storitve,
– prirejanje iger na srečo,
– računovodske storitve,
– storitve davčnega svetovanja,
– poslovanje z nepremičninami,
– podjetniške ali fiduciarne storitve ali
– notarske in odvetniške storitve,

4. največja možna vrednost transakcije na stranko in posamezno transakcijo – ne glede na to, ali poteka v eni ali več transakcijah, ki se zdijo povezane – ne sme presegati 1.000 eurov in

5. finančna dejavnost se zagotavlja samo osebam, ki so stranke v zvezi z opravljanjem glavne dejavnosti, in ni splošno dostopna javnosti.

(2) Prejšnji odstavek ne velja za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, če izvajajo denarna nakazila v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena vložijo vlogo za opustitev izvajanja določb tega zakona pri uradu. Vlogi priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena in o izvedeni oceni tveganja finančne dejavnosti za pranje denarja in financiranje terorizma. Pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da se bo uporabila ali zlorabila za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) O vlogi iz prejšnjega odstavka urad odloči z odločbo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka se izda za dve leti. Za vnovični izvzem iz izvajanja določb tega zakona se vloži novo vloga v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Če se okoliščine, na podlagi katerih je bila izdana odločba, pred potekom veljavnosti odločbe spremenijo, oseba iz prvega odstavka tega člena urad obvesti o nastalih spremembah v roku petnajstih dni od nastanka sprememb. Urad lahko na podlagi takega obvestila ali na podlagi drugih informacij po uradni dolžnosti izda novo odločbo, s katero razveljavi prejšnjo odločbo ter na novo odloči o dovoljenju za opustitev izvajanja določb tega zakona glede na spremenjene okoliščine.

(7) Urad enkrat letno obvesti Evropsko komisijo o odločbah, izdanih na podlagi tega člena.

II. POGLAVJE
SODELOVANJE IN NACIONALNA OCENA TVEGANJA

12. člen

(sodelovanje pristojnih organov)

Urad, nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona in drugi organi, pristojni za preprečevanje in odkrivanje

pranja denarja in financiranja terorizma, med seboj sodelujejo in usklajujejo izvajanje politik in dejavnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Za doseganje strateških in operativnih ciljev pristojni organi lahko sklepajo sporazume o medsebojnem sodelovanju in ustanavljajo medresorske delovne skupine.

13. člen

(nacionalna ocena tveganja)

(1) Za ugotovitev, oceno, razumevanje in ublažitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma Republika Slovenija izvede nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, ki se posodobi najmanj vsake štiri leta.

(2) Vlada za izvedbo nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji ustanovi stalno medresorsko delovno skupino. Naloge stalne medresorske delovne skupine so:

1. izvedba nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji;

2. priprava poročila o ugotovljenih nacionalnih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma;

3. priprava predlogov ukrepov in akcijskega načrta za ublažitev ugotovljenih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;

4. izvedba drugih analiz s področja pranja denarja in financiranja terorizma, pri katerih je potrebno sodelovanje in usklajevanje med različnimi institucijami, in priprava poročil o izvedenih analizah.

(3) Delo in naloge stalne medresorske delovne skupine iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Vlada na podlagi predloga iz 3. točke drugega odstavka tega člena sprejme akcijski načrt za ublažitev ugotovljenih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma.

(5) Pri izvajanju nacionalne ocene tveganja iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo ugotovitve nadnacionalne ocene tveganja.

14. člen

(poročilo in namen nacionalne ocene tveganja)

(1) Urad s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena seznani vlado ter povzetek ocene in njenih posodobitev javno objavi na način, da objava ne vsebuje zaupnih podatkov.

(2) Ugotovitve iz poročila nacionalne ocene tveganja so namenjene:

1. izboljšanju nacionalne ureditve odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zlasti z opredelitvijo sektorjev ali dejavnosti, pri katerih zavezanci uporabljajo strožje ukrepe v zvezi s pregledom stranke in drugimi obveznostmi iz tega zakona;

2. ugotavljanju sektorjev ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

3. opredeljevanju prednostne razporeditve vseh virov in sredstev, namenjenih za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. pripravljanju ustreznih predpisov za posamezne sektorje ali dejavnosti v skladu z ugotovljenimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma;

5. zavezancem kot pomoč pri izvedbi njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

6. poročanju o institucionalni strukturi in splošnih postopkih nacionalne ureditve odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, vključno s finančno obveščevalno enoto, davčnimi organi in tožilstvi, ter o dodeljenih človeških in finančnih virih in

7. poročanju o nacionalnih prizadevanjih ter človeških in finančnih virih, namenjenih boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

(3) Aktivnosti iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Vlada določi sektorje ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma iz 2. točke drugega odstavka tega člena.

15. člen

(obveščanje držav članic in evropskih institucij)

Urad seznani Evropsko komisijo, Evropski bančni organ in druge države članice z nazivom stalne medresorske delovne skupine iz drugega odstavka 13. člena tega zakona in s povzetkom poročila nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz prvega odstavka prejšnjega člena ter z njegovimi posodobitvami.

16. člen

(priporočila Evropske komisije)

(1) V okviru ureditve preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji se lahko upoštevajo priporočila Evropske komisije o ukrepih, primernih za ublažitev tveganj, ugotovljenih v nadnacionalni oceni tveganja.

(2) Če se Republika Slovenija odloči, da ne bo upoštevala priporočil iz prejšnjega odstavka, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za takšno odločitev.

III. POGLAVJE
NALOGE IN OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV

3.1 **Splošna določba**

17. člen

(naloge in obveznosti zavezancev)

(1) Zaradi odkrivanja ter preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zavezanci pri opravljanju svojih dejavnosti izvajajo naloge, določene s tem zakonom in predpisi, sprejetimi na njegovi podlagi.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. izdelavo ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

2. vzpostavitev politik, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;

3. izvajanje ukrepov za poznavanje stranke (v nadaljnjem besedilu: pregled stranke) na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon;

4. sporočanje predpisanih in zahtevanih podatkov ter predložitev dokumentacije uradu na podlagi tega zakona;

5. imenovanje pooblaščenca oziroma pooblaščenke (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec) in namestnikov pooblaščenca ter zagotovitev pogojev za njihovo delo;

6. skrb za redno strokovno usposabljanje zaposlenih ter zagotovitev redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog na podlagi tega zakona;

7. pripravo seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

8. zagotovitev varstva in hrambe podatkov ter upravljanje s tem zakonom predpisanih evidenc;

9. izvajanje politik in postopkov skupine ter ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v lastnih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti v državah članicah in v tretjih državah;

10. izvajanje drugih nalog in obveznosti na podlagi tega zakona in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi.

(3) Zavezanec lahko eno ali več nalog iz prejšnjega odstavka izvede s pomočjo enega ali več zunanjih izvajalcev, razen nalog iz 4., 5., 6. in 9. točke prejšnjega odstavka. Če je zavezanec del skupine, lahko eno ali več nalog iz prejšnjega odstavka, razen imenovanja in izvajanja nalog pooblaščenca iz 83. člena tega zakona, izvede s pomočjo zunanjega izvajalca,

ki je del iste skupine, če so izpolnjeni pogoji iz 135. člena tega zakona.

(4) Zavezanec odgovarja za to, da zunanji izvajalec izvede vse naloge v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi. Odgovornost za izpolnjevanje obveznosti v skladu s tem zakonom nosi zavezanec, ki posamezne naloge izvede s pomočjo zunanjega izvajalca.

(5) Zavezanec pri sklenitvi, trajanju in odpovedi naročila zunanjemu izvajalcu ravna kot dober gospodar s potrebno skrbnostjo in pisno določi obveznosti, ki izhajajo iz naročila za izvedbo posamezne naloge. Pri tem zavezanec za ustrezno ureditev pogodbene obdelave osebnih podatkov upošteva tudi določbe o zahtevah glede zunanjega izvajanja obdelave osebnih podatkov, določene v 28. členu Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila. 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov).

(6) Okoliščina, da zavezanec posamezno nalogo izvede s pomočjo zunanjega izvajalca, ne sme vplivati na kakovost izvedbe notranjih kontrol ali nadzornih organov ovirati pri izvedbi.

3.2 **Ocena in obvladovanje tveganja**

18. člen

(ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Tveganje pranja denarja in financiranja terorizma je tveganje, da bo stranka izrabila finančni sistem za pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma da bo poslovno razmerje, transakcijo, produkt, storitev ali distribucijsko pot ob upoštevanju dejavnika geografskega tveganja (država ali geografsko območje) posredno ali neposredno uporabila za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Zavezanec oceni tveganje posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Na podlagi tveganj, ugotovljenih v skladu s prejšnjim odstavkom, zavezanec izdela oceno tveganja svojega poslovanja (ocena tveganja zavezanca).

(4) Na podlagi tveganj, ugotovljenih v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zavezanec izdela oceno tveganja, prek katere presoja tveganost posamezne stranke za pranje denarja in financiranje terorizma (ocena tveganja stranke).

(5) Zavezanci, ki imajo podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v državah članicah in v tretjih državah, izdelajo tudi oceno tveganja skupine upoštevajoč tveganja, ki so jim izpostavljene njihove podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti ter skupina kot celota (ocena tveganja skupine).

(6) Ocena tveganja in postopek določanja ocene tveganja iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena odražata posebnost zavezanca in njegovega poslovanja.

(7) Oceno tveganja iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena zavezanec pripravi v skladu s smernicami, ki jih izda pristojni nadzorni organ iz prvega odstavka 152. člena tega zakona v skladu s svojimi pooblastili, ter ob upoštevanju poročila o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja in nadnacionalne ocene tveganja.

(8) Ugotovitve ocene tveganja iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena zavezanec dokumentira in posodablja najmanj vsaki dve leti. Dokumentirane ugotovitve so na voljo pristojnim nadzornim organom iz prvega odstavka 152. člena tega zakona na njihovo zahtevo.

(9) Zavezanec ob vseh pomembnih spremembah svojih poslovnih procesov, kot so na primer uvedba novega produkta, nove poslovne prakse, vključno z novimi distribucijskimi potmi, uvedba nove tehnologije za nove in obstoječe produkte ali organizacijske spremembe, opravi ustrezno oceno, kako te spremembe vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma.

(10) Zavezanec oceno tveganja iz prejšnjega odstavka izvede pred uvedbo spremembe iz prejšnjega odstavka in v skladu z ugotovitvami sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma.

19. člen

(neznatno in povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje pomenijo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko izvaja ukrepe poenostavljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poenostavljenem pregledu stranke (62. in 63. člen).

(2) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje pomenijo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, izvaja ukrepe poglobljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poglobljenem pregledu stranke (64. do 70. člen).

20. člen

(obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma)

(1) Zavezanec za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ugotovljenih na podlagi 18. člena tega zakona, vzpostavi in izvaja učinkovite politike, kontrole in postopke, ki so sorazmerni glede na njegovo dejavnost in velikost (kot npr. velikost in sestavo zavezanca, obseg in sestavo poslov, vrste strank, s katerimi posluje zavezanec, vrste produktov, ki jih ponuja zavezanec).

(2) Politike, kontrole in postopki iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. razvoj notranjih politik, kontrol in postopkov, ki se nanašajo na:
– modele upravljanja tveganj,
– skrbni pregled stranke,
– sporočanje podatkov uradu,
– varstvo in hrambo podatkov ter upravljanje evidenc,
– notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,
– zagotavljanje skladnosti s predpisi,
– varno zaposlovanje ter po potrebi varnostno preverjanje zaposlenih v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke,
– izobraževanje in usposabljanje zaposlenih, ter
2. vzpostavitev samostojne službe notranje revizije za preverjanje notranjih politik, kontrol in postopkov iz prejšnje točke, če je zavezanec srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Zavezanec, ki je srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, imenuje enega od članov upravnega ali poslovodnega organa, odgovornega za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka in za zagotavljanje skladnosti poslovanja z zakoni in drugimi predpisi s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj, kot izhaja iz prvega odstavka tega člena, zavezanci iz 4. člena tega zakona, ki imajo podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v državah članicah ali v tretjih državah, vzpostavijo učinkovite politike, kontrole in postopke, sorazmerne glede na tveganost skupine kot celote. Pri tem se smiselno uporabljajo drugi odstavek tega člena in druge določbe tega zakona.

(5) Pred uvedbo politik, kontrol in postopkov zavezanci pridobijo odobritev lastnega vodstva ter v skladu s smernicami nadzornih organov iz prvega odstavka 152. člena tega zakona spremljajo in po potrebi okrepijo sprejete ukrepe.

3.3 **Pregled stranke**

3.3.1 *Splošne določbe*

21. člen

(sestavni deli pregleda stranke)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, pregled stranke obsega naslednje ukrepe:

1. ugotavljanje istovetnosti stranke in preverjanje njene istovetnosti na podlagi verodostojnih, neodvisnih in objektivnih virov;

2. ugotavljanje dejanskega lastnika stranke;

3. pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov na podlagi tega zakona;

4. redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu.

(2) Zavezanec pri izvajanju ukrepov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka preveri, da ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, ter v skladu s tem zakonom ugotovi in preveri istovetnost vsake osebe, ki nastopa v imenu stranke.

(3) Zavezanec pri izvajanju ukrepov iz prvega odstavka tega člena ne glede na obliko pregleda stranke izvede tudi postopek, s katerim v skladu s 66. členom tega zakona ugotavlja politično izpostavljenost stranke oziroma dejanskega lastnika.

(4) Zavezanec izvaja vse ukrepe pregleda stranke iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri čemer obseg izvajanja ukrepov določi ob upoštevanju tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(5) Pri določanju obsega izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka zavezanec upošteva vsaj:

– namen sklenitve in naravo poslovnega razmerja,

– višino sredstev, vrednost premoženja ali obseg transakcij,

– čas trajanja poslovnega razmerja in

– skladnost poslovanja z namenom sklenitve poslovnega razmerja.

(6) Zavezanec postopke izvajanja ukrepov iz prvega in drugega odstavka tega člena in način določanja obsega iz četrtega in petega odstavka tega člena opredeli v svojih notranjih aktih.

(7) Zavezanec nadzornim organom iz prvega odstavka 152. člena tega zakona na njihovo zahtevo predloži ustrezne analize, listine in druge podatke, s katerimi izkazuje, da so izvedeni ukrepi primerni glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

22. člen

(obveznost pregleda stranke)

(1) Zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke v naslednjih primerih:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja s stranko;

2. pri vsaki transakciji v vrednosti 15.000 eurov ali več ne glede na to, ali poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;

3. pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov, vplačilu stav ali obojem, kadar gre za transakcije v vrednosti 2.000 eurov ali več, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;

4. pri dvomu o verodostojnosti in ustreznosti predhodno pridobljenih podatkov o stranki ali dejanskem lastniku stranke;

5. vedno, kadar so v zvezi s transakcijo, stranko, sredstvi ali premoženjem razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na vrednost transakcije.

(2) Če zavezanec s stranko sklepa dodatno poslovno razmerje ali na podlagi že vzpostavljenega poslovnega razmerja izvaja transakcije iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka, zavezanec pridobi le manjkajoče podatke iz drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 53. člena tega zakona, in sicer pod pogojem, da je predhodno opravil pregled stranke na način, kot to določa 21. člen tega zakona, in da je v okviru rednega spremljanja poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, zagotovil ustrezno preverjanje in posodabljanje predhodno pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(3) Pri transakcijah iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prireditelj in koncesionar, ki prirejata igre na srečo, preverita istovetnost stranke, ki opravlja transakcijo, in pridobita predpisane podatke, ko se transakcija opravi pri blagajni ali na drugih vplačilnih ali izplačilnih mestih glede na vrsto igre na srečo ali načina igranja.

(4) Za sklenitev poslovnega razmerja se v skladu s tem zakonom šteje tudi registracija stranke za udeležbo v sistemu prirejanja iger na srečo pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih, ter izvajanje transakcije iz 3. točke prvega odstavka tega člena pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo.

(5) Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in družbo za upravljanje se v skladu s tem zakonom šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja vzajemnega sklada te družbe za upravljanje. Pristop k pravilom upravljanja drugega vzajemnega sklada iste družbe za upravljanje se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja v skladu s tem zakonom.

(6) Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in zavezancem iz 6. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona se v skladu s tem zakonom šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja investicijskega sklada oziroma drugi listini, na podlagi katere vlagatelj pristopi k investicijskemu skladu. Pristop k pravilom upravljanja drugega investicijskega sklada, ki ga upravlja ista družba za upravljanje oziroma upravljavec alternativnega investicijskega sklada, se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja v skladu s tem zakonom.

23. člen

(obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke tudi pri vsaki občasni transakciji, ki pomeni prenos sredstev in presega 1.000 eurov.

(2) Občasna transakcija iz prejšnjega odstavka je transakcija, ki jo izvaja stranka, ki z zavezancem nima sklenjenega poslovnega razmerja.

(3) Prenos sredstev iz prvega odstavka tega člena pomeni katero koli transakcijo, vsaj delno izvedeno z elektronskimi sredstvi v imenu plačnika prek ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na voljo prejemniku plačila prek ponudnika plačilnih storitev ne glede na to, ali sta plačnik in prejemnik plačila ista oseba, in ne glede na to, ali je ponudnik plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila isti, vključno z naslednjimi plačilnimi storitvami:

1. kreditnim plačilom, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme,

2. direktno bremenitvijo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme,

3. denarnim nakazilom, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme, ne glede na to, ali gre za domače ali čezmejne plačilne transakcije, in

4. prenosom, izvedenim z uporabo plačilnih kartic, elektronskim denarjem, mobilnimi telefoni ali drugimi digitalnimi ali predplačniškimi ali naročniškimi informacijsko-tehnološkimi napravami s podobnimi značilnostmi.

24. člen

(pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja)

(1) Pri sklepanju poslovnega razmerja iz 1. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona zavezanec izvede ukrepe iz

1., 2. in 3. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona pred sklenitvijo poslovnega razmerja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec ukrepa iz 1. in 2. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona izjemoma izvede tudi med sklepanjem poslovnega razmerja s stranko, in sicer če je to potrebno, da se ne prekine običajni način sklepanja poslovnih razmerij pri zavezancu, in če v skladu s 18. členom tega zakona obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. V takih primerih se ti ukrepi izvedejo kar najhitreje po prvem stiku med zavezancem in stranko, njenim pooblaščencem ali zakonitim zastopnikom.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec iz 1. in 13. točke ter podtočke h) in i) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona pri sklepanju poslov življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, poleg ukrepov pregleda stranke izvede še naslednje ukrepe pregleda upravičencev izplačil po polici, takoj ko so upravičenci opredeljeni ali določeni:

1. za upravičence, ki so ob sklepanju posla opredeljeni kot točno določene fizične ali pravne osebe ali podobni pravni subjekti tujega prava, zavezanec pridobi podatke o njihovem osebnem imenu in datumu rojstva;

2. za upravičence, ki so opredeljeni po značilnostih, kategorijah ali na druge načine, zavezanec pridobi dovolj podatkov in informacij, tako da bo lahko v času izplačila zagotovo ugotovil in preveril njihovo istovetnost.

(4) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka zavezanec ugotovi in preveri istovetnost upravičenca v času izplačila. V primeru popolnega ali delnega prenosa življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, na tretjo osebo zavezanec, ki je seznanjen s prenosom, opredeli novega upravičenca v času prenosa zavarovanja na tretjo osebo.

25. člen

(pregled stranke pri izvajanju transakcij)

Pri izvajanju transakcij iz 2. in 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona zavezanec ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona, ob upoštevanju drugega odstavka 22. člena tega zakona, izvede pred izvršitvijo transakcije.

26. člen

(neizpolnitev obveznosti pregleda stranke)

(1) Zavezanec, ki ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona ne more izvesti v skladu z določbami tega zakona, ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcije oziroma mora prekiniti poslovno razmerje, če je to že sklenjeno, in preučiti možnost, da v skladu s 76. členom tega zakona uradu sporoči podatke o stranki oziroma sumljivi transakciji, ki jih ima.

(2) Zavezanec v primerih iz prejšnjega odstavka dokumentira svoje ravnanje in dokumentacijo hrani v skladu s tem zakonom.

27. člen

(opustitev določenih ukrepov pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem)

(1) Zavezanci iz 14. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko opustijo pregled stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona, če na podlagi izvedene ocene tveganja ugotovijo, da obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, in če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. glede plačilnega instrumenta:

– nanj ni mogoče znova naložiti podatkov ali

– najvišji skupni znesek mesečnih transakcij v dobro ali v breme ne presega 150 eurov, pri čemer se plačilni instrument lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;

2. najvišji znesek elektronskega denarja, naložen na plačilnem instrumentu, ne presega 150 eurov;

3. plačilni instrument se lahko uporablja le za nakup blaga ali storitev;

4. plačilnega instrumenta ni mogoče naložiti z anonimnim elektronskim denarjem;

5. izdajatelji elektronskega denarja v zadostni meri spremljajo transakcije ali poslovno razmerje, kot to določa 4. točka prvega odstavka 21. člena tega zakona, da lahko odkrijejo neobičajne ali sumljive transakcije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se pregled stranke iz 21. člena tega zakona opravi pred unovčenjem gotovine ali dvigom gotovine v denarni vrednosti elektronskega denarja, kadar unovčeni znesek presega vrednost 50 eurov in kadar v primeru plačilnih transakcij na daljavo plačani znesek presega 50 eurov na transakcijo.

(3) Plačilna transakcija na daljavo iz prejšnjega odstavka ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme.

(4) Zavezanci iz prvega odstavka tega člena o opustitvi določenih ukrepov pregleda stranke obvestijo urad pred trženjem produkta. Obvestilu priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev in oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena opustitev določenih ukrepov pregleda stranke ni dovoljena, kadar v zvezi s stranko, produktom, sredstvi ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

28. člen

(predplačniške kartice, izdane v tretjih državah)

Kreditne in finančne institucije, ki delujejo kot pridobitelji, lahko sprejmejo le tista plačila, ki so opravljena z anonimnimi predplačniškimi karticami, izdanimi v tretjih državah, kadar te kartice izpolnjujejo zahteve, enakovredne zahtevam iz prejšnjega člena.

3.3.2 *Izvajanje ukrepov pregleda stranke*

3.3.2.1 Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke

29. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke)

(1) Zavezanec za:

– stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,

– zakonitega zastopnika pravne osebe,

ugotovi in preveri njegovo istovetnost ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona z vpogledom v osebni dokument stranke ob njeni osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži stranka, oziroma neposredno od stranke.

(2) Če je stranka samostojni podjetnik posameznik ali oseba, ki samostojno opravlja dejavnost, zavezanec pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona ob smiselni uporabi 36. člena tega zakona.

(3) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke v skladu s tem členom podvomi v resničnost pridobljenih podatkov ali verodostojnost listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, zahteva tudi pisno izjavo stranke.

30. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

(1) Če sklepa poslovno razmerje v imenu stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik,

ki samostojno opravlja dejavnost, njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona z vpogledom v osebni dokument pooblaščenca ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona o fizični osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, pisnega pooblastila, ki ga identificirani pooblastitelj podpiše v navzočnosti predstavnika zavezanca, ali pooblastila v elektronski obliki, če je podpis pooblastitelja overjen s kvalificiranim elektronskim podpisom v skladu s predpisi, ki urejajo elektronske identifikacije in storitve zaupanja, ki ga z vidika popolnosti podatkov, datuma izdaje in veljavnosti ter drugih okoliščin lahko šteje za verodostojnega in ustreznega.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona, zavezanec od stranke pridobi izjavo, ali posluje v svojem imenu ali v imenu tretje osebe. Če stranka posluje v imenu tretjega, zavezanec ravna v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, zavezancu ni treba pridobiti izjave iz prvega stavka tega odstavka, temveč navede le podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena izvaja njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o stranki in pooblaščencu iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona na način, določen v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, od pooblaščenca zahteva pisno izjavo.

31. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe)

(1) Če poslovno razmerje v imenu stranke, ki je pravna oseba, namesto njenega zakonitega zastopnika sklepa njegov pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona z vpogledom v osebni dokument pooblaščenca ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče pridobiti vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona o zakonitem zastopniku, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, ki ga izda zakoniti zastopnik, pisnega pooblastila, ki ga zakoniti zastopnik, katerega istovetnost je bila ugotovljena in preverjena, podpiše v navzočnosti predstavnika zavezanca, ali pooblastila v elektronski obliki, če je podpis zakonitega zastopnika overjen s kvalificiranim elektronskim podpisom v skladu s predpisi, ki urejajo elektronske identifikacije in storitve zaupanja, ki ga z vidika popolnosti podatkov, datuma izdaje in veljavnosti ter drugih okoliščin lahko šteje za verodostojnega in ustreznega.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona, zavezanec od zakonitega zastopnika pridobi izjavo, ali stranka posluje v svojem imenu ali v imenu tretje osebe. Če stranka posluje v imenu tretje osebe, zavezanec ravna v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, zavezancu ni treba pridobiti izjave iz prvega stavka tega odstavka, temveč navede le podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena izvaja njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o zakonitem zastopniku in pooblaščencu iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona na način določen v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov od njega zahteva tudi pisno izjavo.

32. člen

(izjema pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pri neznatnem tveganju)

(1) Ne glede na določbe 29., 30., in 31. člena tega zakona lahko zavezanec ugotovi in preveri istovetnost stranke, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca tudi na način, da stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec niso osebno navzoči, če je ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca na podlagi prejšnjega odstavka dobi zahtevane podatke o stranki, zakonitem zastopniku oziroma pooblaščencu iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo te osebe pošljejo zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisani način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(3) Zavezanec lahko ugotovi in preveri istovetnost stranke, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca v skladu s tem členom, če sprejme in izvaja ukrepe za obvladovanje tveganj, ki nastanejo zaradi njihove nenavzočnosti.

33. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije)

(1) Ne glede na določbe 29., 30. in 31. člena tega zakona lahko zavezanec ugotovi in preveri istovetnost fizične osebe tudi na podlagi sredstva elektronske identifikacije ravni zanesljivosti visoka ali na podlagi uporabe drugih načinov elektronske identifikacije za dostop do elektronskih storitev ravni zanesljivosti visoka v skladu s predpisi, ki urejajo elektronske identifikacije in storitve zaupanja.

(2) Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi prejšnjega odstavka se lahko uporablja za:

– stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,

– pooblaščenca stranke iz prejšnje alineje,

– zakonitega zastopnika in pooblaščenca pravne osebe.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prejšnjega odstavka dobi zahtevane podatke o stranki iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona iz sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena. Podatki, ki jih na ta način ni mogoče pridobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisani način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije ni dovoljeno, če obstaja sum, da je bilo sredstvo elektronske identifikacije zlorabljeno, oziroma če zavezanec ugotovi, da so se spremenile okoliščine, ki bistveno vplivajo na veljavnost sredstva elektronske identifikacije, tega pa izdajatelj sredstva elektronske identifikacije še ni preklical.

34. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti strank z uporabo videoelektronske identifikacije)

(1) Ne glede na določbe 29., 30. in 31. člena tega zakona lahko zavezanec ugotovi in preveri istovetnost stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca stranke z uporabo videoelektronske identifikacije, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ni ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 18. členom in drugim odstavkom 19. člena tega zakona,

2. istovetnost stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca se ugotovi in preveri izključno na podlagi uradnega osebnega dokumenta, opremljenega s fotografijo, s katere je jasno prepoznavna slika obraza stranke, v katerem so navedeni podatki vsaj o njenem osebnem imenu in datumu rojstva,

3. stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec ima stalno prebivališče oziroma sedež v državi članici ali tretji državi, ki ima vzpostavljen učinkovit sistem preprečevanja ter odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, in

4. stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec nima stalnega prebivališča oziroma sedeža v državah, uvrščenih na sezname iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Zavezanec stranko spremlja s posebno skrbnostjo vsaj šest mesecev po ugotovitvi in preverjanju istovetnosti v skladu s tem členom.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca na podlagi prvega odstavka tega člena o stranki, zakonitem zastopniku oziroma pooblaščencu pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca na podlagi prvega odstavka tega člena ni mogoče pridobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisan način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca.

(5) Minister določi minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati videoelektronska identifikacijska sredstva za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti iz prvega odstavka tega člena.

35. člen

(drugi načini ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank)

(1) Poleg načinov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank, določenih v 32., 33. in 34. členu tega zakona, lahko zavezanec ugotovi in preveri istovetnost stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika ali pooblaščenca stranke tudi z uporabo drugih ustrezno varnih daljinsko upravljanih ali elektronskih postopkov ter načinov za identifikacijo, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ni ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu s 18. členom in drugim odstavkom 19. člena tega zakona,

2. istovetnost stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca se ugotovi in preveri izključno na podlagi uradnega osebnega dokumenta, opremljenega s fotografijo, s katere je jasno prepoznavna slika obraza stranke, v katerem so navedeni podatki vsaj o njenem osebnem imenu in datumu rojstva,

3. stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec ima stalno prebivališče oziroma sedež v državi članici ali tretji državi, ki ima vzpostavljen učinkovit sistem preprečevanja ter odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, in

4. stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec nima stalnega prebivališča oziroma sedeža v državah, uvrščenih na sezname iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Zavezanec stranko spremlja s posebno skrbnostjo vsaj šest mesecev po ugotovitvi in preverjanju istovetnosti v skladu s tem členom.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca na podlagi prvega odstavka tega člena o stranki, zakonitem zastopniku oziroma pooblaščencu pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca na podlagi prvega odstavka tega člena ni mogoče pridobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka, zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisan način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke, zakonitega zastopnika oziroma pooblaščenca.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za informacijsko družbo, podrobneje določi zahteve in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati identifikacijska sredstva in postopki ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank iz prvega odstavka tega člena.

36. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe)

(1) Zavezanec za stranko, ki je pravna oseba, ugotovi in preveri istovetnost stranke ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu v imenu pravne osebe predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(3) Zavezanec lahko ugotovi in preveri istovetnost pravne osebe ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register. V zvezi z vpogledom v register zavezanec hrani podatke o datumu in času vpogleda ter istovetnosti osebe, ki je opravila vpogled. Izpis iz registra zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(4) Druge podatke iz prvega odstavka 150. člena tega zakona, razen podatka o dejanskem lastniku, zavezanec pridobi z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo. Če iz teh listin in dokumentacije ni mogoče pridobiti vseh podatkov iz prvega odstavka 150. člena tega zakona, se manjkajoči podatki, razen podatki o dejanskem lastniku, ki se pridobivajo v skladu z določbami tega zakona o ugotavljanju dejanskega lastnika, pridobijo neposredno od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pravne osebe podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahteva njegovo pisno izjavo.

(6) Zavezanec pri preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prvega in tretjega odstavka tega člena predhodno preveri naravo registra, iz katerega bo pridobil podatke za preverjanje istovetnosti.

(7) Če je stranka tuja pravna oseba, ki opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji prek svoje podružnice, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost tuje pravne osebe in njene podružnice.

37. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti drugih oseb civilnega prava)

(1) Če je stranka oseba civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona, ki ni fizična ali pravna oseba, zavezanec:

1. ugotovi in preveri istovetnost osebe, pooblaščene za zastopanje (v nadaljnjem besedilu: zastopnik);

2. pridobi overjeno pisno pooblastilo za zastopanje, pisno pooblastilo, ki ga zastopnik, katerega istovetnost je bila ugotovljena in preverjena, podpiše v navzočnosti predstavnika zavezanca, ali pooblastilo v elektronski obliki, če je podpis zastopnika overjen s kvalificiranim elektronskim podpisom v skladu s predpisi, ki urejajo elektronske identifikacije in storitve zaupanja;

3. pridobi podatke iz 2. in 15. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(2) Zavezanec ugotovi in preveri istovetnost zastopnika iz prejšnjega odstavka in pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona z vpogledom v osebni dokument zastopnika ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži zastopnik, oziroma neposredno od njega.

(3) Zavezanec podatke iz 15. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona o vsaki fizični osebi, ki je član osebe civilnega prava iz prvega odstavka tega člena, pridobi iz overjenega pisnega pooblastila za zastopanje, ki ga zavezancu predloži zastopnik, pisnega pooblastila, ki ga zastopnik, katerega istovetnost je bila ugotovljena in preverjena, podpiše v navzočnosti predstavnika zavezanca, ali pooblastila v elektronski obliki, če je podpis zastopnika overjen s kvalificiranim elektronskim podpisom v skladu s predpisi, ki urejajo elektronske identifikacije in storitve zaupanja. Če iz tega pooblastila ni mogoče dobiti vseh podatkov iz 15. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od zastopnika.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka in tretji odstavek tega člena lahko zavezanec v primeru, da je njegova stranka skupnost dijakov, učencev ali otrok v vrtcu, ki je del vzgojno-izobraževalnega sistema v Republiki Sloveniji, ali prostovoljna skupnost zaposlenih, ki kot blagajna vzajemne pomoči deluje v okviru sindikata posameznega delodajalca, pridobi le pisno pooblastilo za zastopanje.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti osebe iz prvega odstavka tega člena podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin, iz katerih so bili podatki zajeti, lahko pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahteva tudi pisno izjavo zastopnika.

38. člen

(posebni primeri ugotavljanja istovetnosti stranke)

(1) Ob upoštevanju 22. člena tega zakona se istovetnost stranke ugotovi oziroma preverja tudi v naslednjih primerih:

1. ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo;

2. ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu.

(2) Pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prejšnjega odstavka koncesionar, ki prireja posebne igre na srečo v igralnici ali igralnem salonu, ali zavezanec, ki opravlja dejavnost oddajanja sefov, pridobi podatke iz 3. in 5. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe 29., 30. in 31. člena tega zakona se lahko istovetnost stranke ob vsakokratnem pristopu k sefu ugotovi in preveri na podlagi elektronske identifikacijske kartice, osebnega gesla za dostop in videoelektronskega identifikacijskega sredstva oziroma sredstva, ki omogoča identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

(4) Določbe tega člena v zvezi z obveznostjo preverjanja istovetnosti stranke pri pristopu k sefu se nanašajo na vsako fizično osebo, ki dejansko pristopi k sefu, ne glede na to, ali je ta oseba sama stranka pogodbe o sefu ali le zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec takšne osebe, in veljajo le, če je bila ob sklenitvi poslovnega razmerja istovetnost vseh oseb ugotovljena in preverjena v njihovi osebni navzočnosti.

(5) Minister določi minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati sefi in videoelektronska identifikacijska sredstva oziroma sredstva, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

39. člen

(posebnosti pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti bank in drugih kreditnih institucij, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščencev)

(1) Zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko ugotovijo in preverijo istovetnost banke in druge kreditne institucije ter njihovih zakonitih zastopnikov s skrbnim zbiranjem in presojo razpoložljivih javno dostopnih informacij o banki ali drugi kreditni instituciji, pri čemer se:

1. ne glede na 36. člen tega zakona istovetnost pravne osebe ugotovi z uporabo virov, ki so običajni v mednarodnih bančnih razmerjih,

2. ne glede na 29. in 31. člen tega zakona istovetnost njenih zakonitih zastopnikov in pooblaščencev ugotovi na način, kot je to običajno v mednarodnih medbančnih razmerjih.

(2) Ne glede na določbe 47. člena tega zakona lahko zavezanci iz prejšnjega odstavka ugotovijo dejanskega lastnika banke in druge kreditne institucije na način, kot je to običajno v mednarodnih medbančnih razmerjih.

(3) Ta člen se ne uporablja za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, kadar ima banka oziroma druga podobna kreditna institucija sedež v tretji državi z visokim tveganjem iz šestega odstavka 55. člena tega zakona.

3.3.2.2 Dejanski lastnik

3.3.2.2.1 Ugotavljanje dejanskega lastnika

40. člen

(pojem)

Dejanski lastnik je vsaka fizična oseba, ki je končni lastnik stranke ali jo nadzira ali kako drugače obvladuje, ali fizična oseba, v imenu katere se izvaja transakcija.

41. člen

(obveznost ugotavljanja dejanskega lastnika)

(1) Zavezanci iz 4. člena tega zakona izvedejo ukrep ugotavljanja dejanskega lastnika stranke kot sestavni del pregleda stranke iz 21. člena tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Poslovni subjekti ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Podatke in dokumentacijo, pridobljeno v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, zavezanci iz 4. člena tega zakona in poslovni subjekt hranijo v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

42. člen

(dejanski lastnik gospodarskega subjekta)

(1) Po tem zakonu se kot dejanski lastnik gospodarskega subjekta šteje:

1. vsaka fizična oseba, ki:

– je posredno ali neposredno imetnik zadostnega poslovnega deleža, delnic, glasovalnih oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju gospodarskega subjekta, ali

– je posredno ali neposredno udeležena v kapitalu gospodarskega subjekta z zadostnim deležem ali

– ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta;

2. vsaka fizična oseba, ki gospodarskemu subjektu posredno zagotovi ali zagotavlja sredstva in ima na tej podlagi možnost nadzorovati, usmerjati ali drugače bistveno vplivati na odločitve poslovodstva gospodarskega subjekta pri odločanju o financiranju in poslovanju.

(2) Kazalnik neposrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu fizična oseba ali ga imajo fizične osebe iz prve in druge alineje 1. točke prejšnjega odstavka, je lastništvo

več kot 25 odstotkov poslovnega deleža, glasovalnih ali drugih pravic, na podlagi katerih je podana udeležba pri upravljanju pravne osebe, ali lastništvo 25 odstotkov in ene delnice.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja pri ugotavljanju posrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu pravna oseba, ki je pod nadzorom:

– ene ali več fizičnih oseb ali

– ene ali več pravnih oseb, ki so pod nadzorom ene ali več istih fizičnih oseb.

(4) Fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta ali ki na drug način nadzoruje, usmerja ali bistveno vpliva na odločitve poslovodstva gospodarskega subjekta iz prvega odstavka tega člena, se lahko med drugim določi na podlagi pogojev, ki jih mora gospodarski subjekt, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb, upoštevati pri pripravi letnega konsolidiranega poročila v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(5) Če v skladu s tem členom ni ugotovljena nobena fizična oseba kot dejanski lastnik, ob pogoju, da so izvedeni vsi možni ukrepi za ugotovitev dejanskega lastnika, in ob pogoju, da ne obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma v zvezi s transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi, se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje ena ali več oseb, ki zasedajo položaj poslovodstva tega gospodarskega subjekta.

(6) Če obstaja dvom, da je v skladu s tem členom ugotovljena fizična oseba dejanski lastnik, se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje ena ali več oseb, ki zasedajo položaj poslovodstva tega gospodarskega subjekta.

43. člen

(dejanski lastnik subjekta, ki nima poslovnih deležev, in dejanski lastnik ustanove)

(1) Kot dejanski lastnik društva, zavoda, politične stranke, sindikata, verske skupnosti ali drugega poslovnega subjekta, v katerem ni možna udeležba pri upravljanju na podlagi poslovnega deleža, delnice ali udeležbe v kapitalu, se v tem zakonu šteje vsaka fizična oseba, ki zastopa takšen subjekt, če pri izvajanju pregleda stranke ni ugotovljeno drugače.

(2) Kot drugi poslovni subjekt iz prejšnjega odstavka se ne štejejo:

– Republika Slovenija,

– samoupravne lokalne skupnosti in njihovi ožji deli,

– vlada, ministrstva, organi v njihovi sestavi, vladne službe, upravne enote in drugi državni organi,

– Banka Slovenije,

– javne agencije,

– javni zavodi, katerih soustanovitelji niso fizične osebe ali pravne osebe zasebnega prava,

– javni skladi.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot dejanski lastnik ustanove v tem zakonu, če pri izvajanju pregleda stranke ni ugotovljeno drugače, šteje vsaka fizična oseba, ki je:

1. ustanovitelj ustanove, če ima na podlagi akta o ustanovitvi ustanove ali pravil ustanove obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev ustanove,

2. skrbnik ustanove, kot ga določa zakon, ki ureja ustanove,

3. zastopnik ustanove, če za dejanskega lastnika ni mogoče šteti ustanovitelja ustanove.

44. člen

(dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava)

(1) Kot dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, se v tem zakonu šteje:

a) vsaka fizična oseba, ki je:

– ustanovitelj tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,

– skrbnik premoženja tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,

– prejemnik koristi od premoženja, ki se upravlja, pod pogojem, da so bodoči upravičenci že določeni ali določljivi,

– morebitni zaščitnik, ki je imenovan za zastopanje in zaščito interesov prejemnikov koristi premoženja;

b) kategorija oseb, v interesu katerih je bila ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava ali v interesu katerih deluje, če je treba posameznike, ki bodo prejemniki koristi tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, še določiti;

c) vsaka druga fizična oseba, ki prek neposrednega ali posrednega lastništva ali prek drugačnega nadzora izvaja končni nadzor nad tujim skladom, tujo ustanovo ali podobnim pravnim subjektom tujega prava.

(2) Podatke in dokumentacijo o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava na podlagi prejšnjega odstavka, zavezanec hrani v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

3.3.2.2.2 Obveznost poslovnih subjektov

45. člen

(obveznost poslovnih subjektov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Poslovni subjekti iz 42. in prvega odstavka 43. člena tega zakona, vpisani v Poslovni register Slovenije, vključno s podružnicami tujih poslovnih subjektov iz tega odstavka, ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih tako, kot je določeno v 42. in 43. členu tega zakona.

(2) Poslovni subjekti iz 44. člena tega zakona v skladu z 44. členom tega zakona ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku, če ima:

– skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem svoj sedež ali svoje prebivališče v Republiki Sloveniji;

– skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem svoj sedež ali prebivališče v tretji državi in v Republiki Sloveniji sklene poslovno razmerje ali pridobi nepremičnino v imenu poslovnega subjekta;

– skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem svoj sedež ali prebivališče v različnih državah članicah ali sklene poslovno razmerje ali pridobi nepremičnino v imenu poslovnega subjekta v različnih državah članicah, hkrati pa še v nobeni državi članici ni izpolnila obveznosti vpisa v register dejanskih lastnikov, ki se vodi v posamezni državi članici.

(3) Če ima skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem svoj sedež ali prebivališče v različnih državah članicah ali sklene poslovno razmerje ali pridobi nepremičnino v imenu poslovnega subjekta v različnih državah članicah, se dokazilo o registraciji ali izpis informacij o dejanskem lastništvu, shranjenih v registru, ki ga vodi ena od držav članic, lahko šteje kot dokazilo o izpolnitvi obveznosti vpisa v register dejanskih lastnikov.

(4) Poslovni subjekti iz prvega in drugega odstavka tega člena vzpostavijo in upravljajo natančno evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih v skladu z osemnajstim odstavkom 150. člena tega zakona in jo posodabljajo ob vsaki spremembi podatkov.

(5) Dejanski lastniki poslovnih subjektov iz prvega in drugega odstavka tega člena so dolžni tem poslovnim subjektom zagotoviti vse potrebne podatke, da lahko izpolnijo svoje obveznosti iz prvega, drugega, četrtega in šestega odstavka tega člena.

(6) Podatke o svojih dejanskih lastnikih poslovni subjekti iz prvega in drugega odstavka tega člena hranijo pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika v skladu s tem zakonom. Ti podatki morajo biti dostopni na sedežu poslovnega subjekta.

(7) V primeru prenehanja poslovnega subjekta iz prvega in drugega odstavka tega člena sodišče ali drug organ, ki

vodi postopek prenehanja ali statusno spremembo poslovnega subjekta brez znanega naslednika, pred prenehanjem poslovnega subjekta odredi, da bo zagotovljena hramba podatkov o dejanskih lastnikih za čas trajanja iz prejšnjega odstavka.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem v skladu z zakonodajo EU ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštujejo zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

46. člen

(posredovanje podatkov)

(1) Poslovni subjekti iz prejšnjega člena brez odlašanja posredujejo podatke o svojih dejanskih lastnikih na zahtevo:

– zavezancev iz 4. člena tega zakona, kadar jih zahtevajo v zvezi z izvajanjem ukrepov pregleda stranke v skladu s tem zakonom, ali

– organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča, nadzornih organov iz prvega odstavka 152. člena tega zakona.

(2) Skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem, ki sklepa poslovno razmerje ali izvaja transakcijo za subjekt iz 44. člena tega zakona, je dolžan zavezancu razkriti svoj status in pravočasno zagotoviti vse podatke o svojih dejanskih lastnikih.

3.3.2.2.3 Obveznost zavezancev

47. člen

(pridobivanje podatkov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Zavezanec ugotovi dejanskega lastnika stranke tako, da pridobi podatke iz 14. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona in dokazilo o registraciji podatkov o dejanskem lastniku ali izpis iz registra dejanskih lastnikov. Glede na tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je izpostavljen pri poslovanju s posamezno stranko, zavezanec pridobljene podatke preveri tako temeljito, da pozna lastniško in nadzorno sestavo stranke ter je prepričan, da ve, kdo so dejanski lastniki stranke.

(2) Kadar zavezanec ugotovi dejanskega lastnika na podlagi petega odstavka 42. člena tega zakona, sprejme v skladu s svojo oceno tveganja ustrezne ukrepe za preverjanje istovetnosti tega dejanskega lastnika ter njihovo izvajanje in morebitne težave, ki so nastale med postopkom preverjanja, dokumentira.

(3) V primeru ugotavljanja dejanskega lastnika tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava iz točke b) prvega odstavka 44. člena tega zakona zavezanec pri sklepanju poslovnega razmerja pridobi dovolj podatkov o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, da lahko določi istovetnost prejemnikov koristi v času izplačila ali v času, ko prejemnik koristi uveljavi pridobljene pravice.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec ne pridobi podatkov o dejanskem lastniku stranke, če je stranka fizična oseba, ki ne opravlja pridobitne dejavnosti, temveč pri pregledu stranke skladno z drugim odstavkom 30. člena tega zakona preveri, ali stranka posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka 21. člena tega zakona ni potrebno ugotavljati dejanskega lastnika za poslovne subjekte iz drugega odstavka 43. člena tega zakona in za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem v skladu z zakonodajo EU ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštujejo zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(6) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec pridobi z vpogledom v izvirnik ali overjeno kopijo dokumentacije iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Lahko jih pridobi tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register ter z neposrednim vpogledom v register dejanskih lastnikov, pri čemer se ne sme zanašati izključno na podatke, vpisane v register dejanskih lastnikov.

(7) Če iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra ni mogoče pridobiti vseh podatkov o dejanskem lastniku stranke, zavezanec pridobi manjkajoče podatke z vpogledom v izvirnike ali overjene kopije listin in druge poslovne dokumentacije, ki mu jih predloži zakoniti zastopnik ali pooblaščenec stranke.

(8) Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti v skladu s tem členom, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali pooblaščenca stranke, pri čemer zavezanec uporabi za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke (64. do 70. člen). Enako ravna zavezanec, če sicer pridobi vse podatke o dejanskem lastniku, vendar jih pridobi le iz registra dejanskih lastnikov.

(9) Če zavezanec pri ugotavljanju dejanskega lastnika stranke podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca stranke pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahteva tudi njegovo pisno izjavo, pri čemer zavezanec uporabi za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke (64. do 70. člen).

(10) Če zavezanec ugotovi, da so podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, v neskladju s podatki, ki jih je pridobil sam, o tem pisno obvesti urad in mu pošlje vso dokumentacijo, iz katere izhaja ugotovljeno neskladje, v 15 dneh od ugotovitve neskladja.

3.3.2.2.4 Register dejanskih lastnikov

48. člen

(register dejanskih lastnikov)

(1) V registru dejanskih lastnikov (v nadaljnjem besedilu: register) se zbirajo natančni in posodobljeni podatki o dejanskih lastnikih, z namenom zagotavljanja preglednosti lastniških struktur poslovnih subjektov in s tem onemogočanja zlorab poslovnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma. Z registrom se zavezancem omogoči dostop do pomembnih podatkov za potrebe izvajanja ukrepa pregleda stranke ter organom odkrivanja in pregona, sodiščem ter nadzornim organom iz prvega odstavka 152. člena tega zakona za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Register vzdržuje in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu tudi: upravljavec registra).

(3) Poslovni subjekti iz 42. člena, prvega odstavka 43. člena in 44. člena tega zakona, vključno s podružnicami poslovnih subjektov iz tega odstavka, v register vpišejo podatke o svojem dejanskem lastniku v osmih dneh od vpisa poslovnega subjekta v Poslovni register Slovenije ali davčni register, če niso vpisani v Poslovni register Slovenije, oziroma v osmih dneh od nastanka spremembe podatkov.

(4) Skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem subjekta iz 44. člena tega zakona, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, v register vpiše podatke o dejanskem lastniku subjekta iz 44. člena tega zakona v osmih dneh od vpisa poslovnega subjekta, ki je skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem, v Poslovni register Slovenije oziroma v osmih dneh od prijave stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji oziroma v osmih dneh od nastanka spremembe podatkov.

(5) Skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem subjekta iz 44. člena tega zakona, ki ima sedež ali stalno prebivališče v tretji državi, v register vpiše podatke o dejanskem lastniku subjekta iz 44. člena tega zakona v osmih dneh od sklenitve poslovnega razmerja ali vpisa pridobitve lastninske pravice

na nepremičnini v zemljiško knjigo oziroma v osmih dneh od nastanka spremembe podatkov.

(6) Kadar ima skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem subjekta iz 44. člena tega zakona sedež ali stalno prebivališče v različnih državah članicah ali kadar sklene več poslovnih razmerij v različnih državah članicah, se šteje, da je obveznost iz tega člena izpolnjena, če skrbnik predloži dokazilo o registraciji ali izpis informacij o dejanskem lastništvu iz registra, ki ga vodi ena od držav članic.

(7) Ne glede na tretji odstavek tega člena upravljavec registra samodejno opravi prvi vpis podatkov o dejanskih lastnikih na način, da v osmih dneh od vpisa podatkov v Poslovni register Slovenije prenese v register podatke o poslovnem subjektu in davčnih številkah oseb, ki po določbah tega zakona veljajo za dejanske lastnike poslovnih subjektov, vpisanih v Poslovni register Slovenije, in sicer za naslednje poslovne subjekte:

– subjekti iz prvega odstavka 43. člena tega zakona, ki nimajo poslovnih deležev in so določeni v pravilniku iz 50. člena tega zakona,

– samostojni podjetniki posamezniki,

– posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, in

– enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo, v katerih je edini družbenik fizična oseba.

(8) Osebne podatke o dejanskem lastniku upravljavec registra za vpis v register v skladu s prejšnjim odstavkom pridobi v skladu s šestim in sedmim odstavkom 50. člena tega zakona. Kot dejanskega lastnika pri subjektih iz prve alineje prejšnjega odstavka samodejno vpiše vse fizične osebe, ki zastopajo subjekt, pri subjektih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka samodejno vpiše vse osebe, ki so registrirane za opravljanje dejavnosti, in pri subjektih iz četrte alineje prejšnjega odstavka samodejno vpiše družbenika. Upravljavec registra iz Poslovnega registra Slovenije v register samodejno prenese tudi vse nadaljnje spremembe podatkov o dejanskem lastniku poslovnih subjektov iz tega odstavka.

(9) Upravljavec registra s posebno oznako označi poslovne subjekte, pri katerih je vpis dejanskega lastnika izveden samodejno.

(10) Poslovni subjekt iz sedmega odstavka tega člena, če njegov dejanski lastnik ni fizična oseba, ki je bila samodejno vpisana v skladu s sedmim odstavkom tega člena, ali če s samodejnim vpisom v skladu s sedmim odstavkom tega člena niso vpisani vsi njegovi dejanski lastniki, v register vpiše podatke o svojem dejanskem lastniku ali dejanskih lastnikih in njihove spremembe v petnajstih dneh od vpisa poslovnega subjekta v Poslovni register Slovenije ali davčni register, če niso vpisani v Poslovni register Slovenije, oziroma v petnajstih dneh od nastanka spremembe podatkov. Z vpisom podatkov, ki ga izvede sam poslovni subjekt, upravljavec registra v registru samodejno odstrani posebno oznako za samodejni vpis podatkov iz prejšnjega odstavka.

(11) Poslovni subjekt iz sedmega odstavka tega člena, ki je sam opravil vpis podatkov o svojem dejanskem lastniku ali dejanskih lastnikih v register, lahko pošlje upravljavcu registra zahtevo za nadaljnji samodejni prenos podatkov o dejanskem lastniku v skladu z osmim odstavkom tega člena.

(12) Ne glede na sedmi odstavek tega člena upravljavec registra ne opravi samodejnega prvega vpisa podatkov o dejanskih lastnikih za poslovne subjekte iz druge in tretje alineje sedmega odstavka tega člena, če je v Centralnem registru prebivalstva pri fizični osebi, registrirani za opravljanje dejavnosti pri subjektu, vpisan status »umrl«.

(13) Ne glede na sedmi odstavek tega člena upravljavec registra ne opravi samodejnega prvega vpisa podatkov o dejanskih lastnikih za poslovne subjekte iz sedmega odstavka tega člena, če v Poslovnem registru Slovenije, Centralnem registru prebivalstva ali davčnem registru ni vpisanih vseh podatkov, potrebnih za vpis poslovnega subjekta in njegovega dejanskega lastnika v register.

(14) Upravljavec registra na podlagi zahteve nadzornega organa iz prvega odstavka 152. člena tega zakona s posebno oznako označi poslovne subjekte, pri katerih je ugotovljena neskladnost podatkov o dejanskem lastniku. Upravljavec registra odstrani posebno oznako na podlagi obvestila nadzornega organa iz prvega odstavka 152. člena tega zakona, da je bila neskladnost podatkov o dejanskem lastniku odpravljena.

(15) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem v skladu z zakonodajo EU ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštujejo zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(16) Za pravilnost podatkov, vpisanih v register, so odgovorni poslovni subjekti.

49. člen

(povezovanje registra prek evropske platforme)

(1) Register se poveže z registri, v katerih se zbirajo podatki o dejanskih lastnikih drugih držav članic prek evropske osrednje platforme, vzpostavljene s prvim odstavkom 22. člena Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L št. 169 z dne 30. 6. 2017, str. 46), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L št. 22 z dne 22. 1. 2021, str. 1), v skladu s tehničnimi specifikacijami in postopki, določenimi z izvedbenimi akti, ki jih sprejme Evropska komisija.

(2) Prek sistema povezovanja registrov upravljavec registra zagotovi, da so na voljo podatki o dejanskih lastnikih iz 50. člena tega zakona še pet let po tem, ko se poslovni ali drugi pravni subjekt izbriše iz registra.

50. člen

(vpis podatkov)

(1) V register se vpišejo naslednji podatki:

a) podatki o poslovnem subjektu:

– za poslovne subjekte, vpisane v Poslovni register Slovenije: firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka, datum vpisa in izbrisa poslovnega subjekta,

– za poslovne subjekte, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije: firma, naslov, sedež, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz davčnega registra;

b) podatki o dejanskem lastniku: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, davčna številka, državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra;

c) v primeru iz točke b) prvega odstavka 44. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, katerih interes je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava;

č) oznaka o samodejnem vpisu dejanskega lastnika poslovnega subjekta;

d) oznaka o ugotovljeni neskladnosti podatkov o dejanskem lastniku poslovnega subjekta.

(2) Kadar gre za nerezidenta, ki mu nista dodeljeni ne matična številka ne davčna številka, se v register namesto matične in davčne številke vpiše podatek o tujem identifikatorju subjekta, o državi, ki je ta identifikator dodelila, in o registru, v katerega je subjekt v tuji državi vpisan.

(3) Upravljavec register vzdržuje in upravlja tako, da:

– se poleg zadnjega stanja podatkov o dejanskih lastnikih ohranjajo tudi vsi pretekli vpisi, spremembe podatkov in izbrisi po času nastanka in vrstah dogodkov,

– so podatki v registru dostopni še pet let po izbrisu poslovnega subjekta iz poslovnega registra oziroma iz davčnega registra in

– so ne glede na prejšnjo alinejo podatki v registru za organe odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzor-

ne organe iz prvega odstavka 152. člena tega zakona dostopni še 30 let po izbrisu poslovnega subjekta iz poslovnega registra oziroma iz davčnega registra.

(4) Vpis se izvede prek spletnega portala upravljavca registra.

(5) Podatki o poslovnih subjektih se ob vpisu v register na podlagi matične številke samodejno pridobijo iz Poslovnega registra Slovenije, podatki o poslovnih subjektih, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, se pridobijo z uporabo davčne številke iz davčnega registra. Spremembe podatkov o poslovnih subjektih upravljavec registra pridobiva samodejno iz Poslovnega registra Slovenije oziroma davčnega registra. Kadar gre za nerezidenta iz drugega odstavka tega člena, se tako prvi vpis v register kot tudi vse spremembe podatkov v register vpišejo ročno.

(6) Osebni podatki o dejanskem lastniku se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz Centralnega registra prebivalstva. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah upravljavec pridobiva iz Centralnega registra prebivalstva samodejno z uporabo davčne številke.

(7) Osebni podatki o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva, se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz davčnega registra. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah, ki se vodijo v registru dejanskih lastnikov in niso vpisane v Centralni register prebivalstva, upravljavec pridobiva iz davčnega registra samodejno z uporabo davčne številke.

(8) Osebne podatke in spremembe osebnih podatkov o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana niti v Centralni register prebivalstva niti v davčni register, poslovni subjekt v register vnese sam.

(9) Minister podrobneje določi:

– način vpisa podatkov, ki se vpišejo v register,

– šifrant o načinu nadzora dejanskega lastnika nad poslovnim subjektom,

– šifrant poslovnih subjektov iz prvega odstavka 43. člena tega zakona, ki nimajo poslovnih deležev,

– način posredovanja javnih podatkov v svetovni splet,

– način vzdrževanja in upravljanja ter tehnične zahteve za vzpostavitev registra,

– način izmenjave podatkov registra med državami članicami prek evropske platforme.

51. člen

(dostop do podatkov o dejanskih lastnikih)

(1) Podatki o osebnem imenu, mesecu in letu rojstva, državi stalnega in začasnega prebivališča, državljanstvu, višini lastniškega deleža ali obliki nadzora dejanskih lastnikov, datumu vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra ter o oznaki o samodejnem vpisu dejanskega lastnika in ugotovljeni neskladnosti podatkov o dejanskem lastniku so javni in brezplačno dostopni na spletni strani upravljavca registra. Namen javnosti podatkov je zagotavljanje višje ravni pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij, varnosti pravnega prometa, integritete poslovnega okolja ter preglednosti poslovnih razmerij posameznikov s poslovnimi subjekti, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu.

(2) Nihče, razen zavezanci iz 4. člena tega zakona ter organi odkrivanja in pregona, sodišča in nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona, nima pravice dostopa do podatkov iz registra na način, ki bi omogočal ugotovitev, ali je določena oseba dejanski lastnik poslovnega subjekta in dejanski lastnik katerega subjekta je.

(3) Zavezanci iz 4. člena tega zakona imajo neposreden elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, vpisanih v register, ko izvajajo pregled stranke po določbah tega zakona. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se zavezancem iz 4. člena tega zakona omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena in naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(4) Organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona imajo brezplačen neposreden elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, vpisanih v register, ko izvajajo pooblastila in naloge v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma ter odkrivanjem drugih kaznivih dejanj. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se navedenim subjektom iz tega odstavka omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena in datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena ter naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(5) Upravljavec registra dejanskemu lastniku in poslovnemu subjektu ne sme razkriti informacij o dostopu do podatkov v skladu s prejšnjim odstavkom. Teh informacij upravljavec registra ne sme razkriti osem let od posameznega dostopa.

(6) Zavezancu iz 4. člena tega zakona za dostop do podatkov iz registra upravljavec registra lahko zaračuna stroške v skladu s tarifo. Tarifo določi upravljavec registra v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(7) Ne glede na določbe tega člena imajo državni organi neposreden brezplačen elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, kadar odločajo o pravicah subjektov, ki imajo finančne posledice za državni proračun. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se državnim organom omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena in naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(8) Urad za potrebe izvajanja nalog iz tega zakona pridobi celotno zbirko podatkov iz registra.

52. člen

(predložitev podatkov in informacij o dejanskih lastnikih na zaprosilo pristojnih organov države članice)

Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona podatke, informacije in dokumentacijo o dejanskih lastnikih brezplačno in v primernem času predložijo tuji finančni obveščevalni enoti države članice in nadzornim organom države članice za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma na njihovo pisno zaprosilo.

3.3.2.3 Pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov po tem zakonu

53. člen

(namen in predvidena narava poslovnega razmerja ali transakcije ter nabor podatkov)

(1) Zavezanec v okviru pregleda stranke oceni in po potrebi dodatno pridobi podatke o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije na način, da je namen in predvidena narava poslovnega razmerja ali transakcije razumljiva.

(2) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 1. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 4., 5. in 14. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(3) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 2. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 14. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona pridobi podatke iz 3., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 4. in 5. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona pridobi podatke iz prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(6) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 23. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 14. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

3.3.2.4 Spremljanje poslovnih aktivnosti

54. člen

(skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti)

(1) Zavezanec skrbno spremlja poslovne aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri njem, s čimer se zagotovi poznavanje stranke, vključno z izvorom sredstev, s katerimi ta posluje. Spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, vključuje:

– preverjanje skladnosti strankinega poslovanja s predvideno naravo in namenom poslovnega razmerja, ki ga je stranka sklenila pri zavezancu;

– spremljanje in preverjanje skladnosti strankinega poslovanja z njenim običajnim obsegom poslovanja;

– preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(2) Obveznost iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka zavezanec izpolnjuje tako, da lahko ves čas trajanja poslovnega razmerja utemelji skladnost strankinega poslovanja.

(3) Za stranko, ki je fizična oseba, preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov iz prvega odstavka tega člena obsega:

1. preverjanje podatkov o osebnem imenu, naslovu stalnega in začasnega prebivališča, državljanstvu ter številki, vrsti, nazivu izdajatelja, datumu izdaje in datumu poteka veljavnosti uradnega osebnega dokumenta stranke oziroma njenega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca;

2. preverjanje ustreznosti pooblastila iz 30. člena tega zakona;

3. ugotavljanje, ali je stranka postala politično izpostavljena oseba v času trajanja poslovnega razmerja.

(4) Za stranko, ki je pravna oseba, preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin ter podatkov iz prvega odstavka tega člena obsega:

1. preverjanje podatkov o firmi, naslovu in sedežu pravne osebe;

2. preverjanje podatkov o osebnem imenu in stalnem ali začasnem prebivališču zakonitega zastopnika pravne osebe;

3. preverjanje podatkov o dejanskem lastniku pravne osebe;

4. preverjanje ustreznosti pooblastila iz 31. člena tega zakona;

5. ugotavljanje, ali je dejanski lastnik pravne osebe postala politično izpostavljena oseba v času trajanja poslovnega razmerja.

(5) Če opravlja transakcije iz prvega odstavka 22. člena tega zakona v imenu in za račun tuje pravne osebe njena podružnica, zavezanec v okviru preverjanja in posodabljanja pridobljenih listin o stranki poleg podatkov iz prejšnjega odstavka pridobi tudi:

1. podatke o naslovu in sedežu podružnice tuje pravne osebe;

2. podatke o osebnem imenu in stalnem prebivališču zakonitega zastopnika podružnice tuje pravne osebe.

(6) Zavezanec zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka tega člena prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko. To tveganje zavezanec določi na podlagi 18. člena tega zakona ob upoštevanju 14. člena tega zakona. Ne glede na navedeno zavezanec zagotovi, da se pridobljene listine in podatki o stranki posodobijo ob ugotovitvi spremembe pomembnih okoliščin stranke, če ima zavezanec zakonsko dolžnost vzpostaviti stik s stranko za namene ugotavljanja dejanskega lastnika in najmanj po preteku petih let od zadnjega pregleda stranke, če je stranka pri zavezancu v zadnjih dvanajstih mesecih izvedla vsaj eno transakcijo.

55. člen

(obravnava neobičajnih transakcij)

(1) V zvezi z zapletenimi ali neobičajno visokimi transakcijami ali transakcijami, ki imajo neobičajno sestavo ali vzorec ali nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena ali niso v skladu z običajnim ali pričakovanim poslovanjem stranke ali so s takim poslovanjem stranke v nesorazmerju, zavezanec:

– preuči ozadje in namen teh transakcij, vključno z izvorom premoženja in sredstev, in sicer v takšni meri, kot je glede na okoliščine mogoče,

– zabeleži in hrani svoje ugotovitve in

– okrepi spremljanje poslovnih aktivnosti stranke, da ugotovi, ali so te transakcije ali dejavnosti videti sumljive.

(2) Če zavezanec oceni, da neobičajna transakcija pomeni povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, uporabi enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke (64. do 70. člen).

(3) Pri obravnavanju neobičajnih transakcij zavezanec posebno skrbnost, kot je opredeljena z ravnanji zavezanca v prvem odstavku tega člena, nameni strankam, poslovnim razmerjem ali transakcijam, ki so povezane z državami:

1. uvrščenimi na seznam tretjih držav z visokim tveganjem s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali

2. pri katerih je večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Povezanost strank, poslovnih razmerij ali transakcij z državami iz prejšnjega odstavka zavezanec ugotovi glede na pridobljene podatke, s katerimi razpolaga v okviru izvajanja ukrepov za poznavanje svoje stranke, in tveganje za pranje denarja ter financiranje terorizma, ki ga predstavlja stranka, poslovno razmerje ali transakcija.

(5) Zavezanec v primerih iz 1. točke tretjega odstavka tega člena obvezno uporabi ukrepe poglobljenega pregleda stranke iz 69. člena tega zakona.

(6) Za namene 1. točke tretjega odstavka tega člena zavezanec upošteva delegiran akt, ki ga v skladu z 9. členom Direktive 2015/849/EU sprejme Evropska komisija in v katerem so opredeljene tretje države z visokim tveganjem, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma. Informacijo o teh državah urad objavi tudi na svojih spletnih straneh.

(7) Seznam držav iz 2. točke tretjega odstavka tega člena pripravi urad, pri čemer upošteva tudi podatke pristojnih mednarodnih organizacij. Informacijo o teh državah urad objavi na svojih spletnih straneh.

3.3.3 *Pregled stranke prek tretjih oseb*

56. člen

(prepustitev pregleda stranke tretji osebi)

(1) Zavezanec lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, izvajanje ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona pri sklepanju poslovnega razmerja ali pri izvajanju transakcij zaupa tretji osebi.

(2) Zavezanec predhodno preveri, ali tretja oseba, ki ji bo zaupal izvedbo pregleda stranke, izpolnjuje vse pogoje, predpisane v tem zakonu.

(3) Pregleda stranke, ki ga je za zavezanca opravila tretja oseba, zavezanec ne sme sprejeti za ustreznega, če je tretja oseba v okviru tega pregleda istovetnost stranke ugotovila in preverila brez njene navzočnosti, razen če je pregled opravila s sredstvi elektronske identifikacije ravni zanesljivosti visoka ali na podlagi uporabe drugih načinov elektronske identifikacije za dostop do elektronskih storitev ravni zanesljivosti visoka v skladu s predpisi, ki urejajo elektronske identifikacije in storitve zaupanja.

(4) Zavezanec, ki zaupa pregled stranke tretji osebi, se s tem ne razbremeni odgovornosti za pravilno izvedbo pregleda stranke po tem zakonu.

57. člen

(tretje osebe)

(1) Tretje osebe iz prejšnjega člena so lahko:

1. zavezanci iz 1. do 14. in iz 16. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona;

2. banke s sedežem v državi članici in njihove podružnice v državah članicah;

3. revizijske družbe, ustanovljene v državi članici;

4. zavarovalnice s sedežem v državi članici in njihove podružnice v državah članicah;

5. podružnica borznoposredniške družbe, ustanovljena v državi članici;

6. investicijsko podjetje države članice in njegove podružnice, ustanovljene v državi članici;

7. podružnice investicijskih podjetij tretjih držav, ustanovljene v drugih državah članicah;

8. podružnica družbe za upravljanje, ustanovljena v državi članici;

9. družba za upravljanje države članice in njene podružnice, ustanovljene v državah članicah;

10. podružnica upravljavca alternativnih investicijskih skladov, ustanovljena v drugi državi članici;

11. upravljavec alternativnih investicijskih skladov države članice in njegove podružnice, ustanovljene v državah članicah;

12. podružnice upravljavcev alternativnih investicijskih skladov tretjih držav, ustanovljene v državah članicah;

13. plačilne institucije držav članic in njihove podružnice, ustanovljene v državi članici;

14. družbe za izdajo elektronskega denarja države članice in njihove podružnice, ustanovljene v državi članici.

(2) Tretja oseba je lahko tudi banka, družba za upravljanje, investicijsko podjetje ali zavarovalnica s sedežem v tretji državi, in sicer pod pogojem, da:

– je zavezana k izvajanju enakih ali enakovrednih pravil o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določena s tem zakonom, in

– je glede izvajanja teh pravil nadzorovana v skladu s pravili, ki so enaka ali enakovredna določbam tega zakona.

(3) Zavezanci ob upoštevanju informacij, ki jih pridobijo od urada, preverijo, ali so pogoji iz prejšnjega odstavka izpolnjeni.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot tretja oseba šteje tudi notar s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ali tretji državi, v kateri je zavezan k izvajanju enakih ali enakovrednih pravil o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določena s tem zakonom, ter je glede izvajanja teh pravil tudi nadzorovan v skladu z določbami, ki so enake ali enakovredne določbam tega zakona.

(5) Ne glede na določbe tega člena kot tretja oseba ne more nastopati navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

(6) Kot tretje osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena se ne štejejo:

– zunanji izvajalci in zastopniki zavezancev,

– osebe, ustanovljene v tretjih državah, ki so uvrščene na seznam tretjih držav z visokim tveganjem iz 1. točke tretjega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec zaupa izvedbo pregleda stranke tretjim osebam, ki so podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ustanovljene v tretjih državah z visokim tveganjem ali državah, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja in financiranja terorizma, in sicer pod pogojem, da:

– ima ustanovitelj podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sedež v državi članici in

– podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v celoti izvajajo politike in postopke skupine, ki so enake ali enakovredne določbam 78., 79. in 82. člena tega zakona.

58. člen

(izjeme v zvezi s strankami)

Ne glede na prvi odstavek 56. člena tega zakona zavezanec ne sme zaupati izvedbe pregleda stranke tretji osebi, kadar je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

59. člen

(pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe)

(1) Tretja oseba, ki v skladu z določbami tega zakona namesto zavezanca opravi pregled stranke, zavezancu nemudoma predloži pridobljene podatke o stranki, ki jih zavezanec potrebuje za sklenitev poslovnega razmerja v skladu s tem zakonom.

(2) Tretja oseba zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predloži kopije listin in drugo dokumentacijo, na podlagi katerih je opravila pregled stranke in pridobila zahtevane podatke o stranki. Pridobljene kopije listin in dokumentacije zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(3) Tretja oseba po posredovanju podatkov, kopij listin in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena zavezancu ne sme hraniti podatkov, listin in dokumentacije o stranki, ki jih je pridobila v okviru pregleda stranke.

(4) Če zavezanec presodi, da obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti opravljenega pregleda stranke oziroma identifikacijske dokumentacije ali o resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, pregled opravi sam.

(5) Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja, če:

1. je pregled stranke opravila oseba, ki ni tretja oseba v skladu s 57. členom tega zakona;

2. je tretja oseba, ki ji je zavezanec zaupal pregled stranke, ugotovila in preverila istovetnost stranke v nasprotju s tretjim odstavkom 56. člena tega zakona;

3. od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni dobil podatkov iz prvega odstavka tega člena;

4. obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti izvedenega pregleda stranke ali resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, zavezanec pa ne opravi pregleda stranke sam.

60. člen

(tretje osebe in program skupine)

Zavezanec lahko v okviru svoje politike skupine zaupa izvajanje ukrepov pregleda stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona tretji osebi, ki je del te skupine, in sicer pod pogojem, da:

1. ta skupina izvaja ukrepe pregleda stranke in upošteva obveznosti glede hrambe podatkov ter ima uveljavljene ustrezne programe proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona ali drugim predpisom, in

2. izvajanje obveznosti iz prejšnje točke na ravni skupine nadzorujejo nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona ali pristojni nadzorni organi držav članice ali tretje države.

3.3.4 *Posebni obliki pregleda stranke*

61. člen

(splošno)

Pregled stranke se opravi v skladu s prvim odstavkom 21. člena tega zakona, v primerih, ki jih določa ta zakon, pa se omogočajo poenostavljeni ali pa se zahtevajo posebno strogi ukrepi za poznavanje in preverjanje strank. Posebni obliki pregleda stranke sta:

1. poenostavljeni pregled stranke;

2. poglobljeni pregled stranke.

3.3.4.1 Poenostavljeni pregled stranke

62. člen

(splošno)

(1) Zavezanec lahko v primerih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona opravi poenostavljeni pregled stranke, če v skladu s prvim odstavkom 19. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje pomenijo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Pri odločitvi, ali bo opravil poenostavljeni pregled stranke, zavezanec upošteva tudi, ali je ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 14. člena tega zakona, in predpis iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da pomenijo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, upošteva dejavnike neznatnega tveganja, ki jih določi minister.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz prvega odstavka 152. člena tega zakona o merilih tveganja in ukrepih, ki jih zavezanci sprejmejo v teh primerih.

(5) Zavezanec v zadostni meri spremlja poslovne aktivnosti stranke in transakcije, da lahko prepozna neobičajne in sumljive transakcije. Poenostavljeni pregled stranke ni dovoljen, kadar v zvezi s stranko, transakcijo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

63. člen

(izvajanje poenostavljenega pregleda stranke)

(1) Pri poenostavljenem pregledu stranke iz prvega odstavka prejšnjega člena se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke izvajata v skladu z 29. do 39. členom tega zakona, podatki pa se pridobijo v obsegu, kot je določeno v petem odstavku tega člena.

(2) Ugotavljanje dejanskega lastnika stranke se izvaja v skladu s 40. do 44. členom tega zakona, podatke o dejanskem lastniku pa se pridobi v obsegu, kot je določeno v petem odstavku tega člena.

(3) Pridobivanje podatkov o namenu, predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov se izvaja v obsegu, kot je določeno v petem odstavku tega člena.

(4) Redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, se izvaja v skladu s 54. členom tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja ter preverjanju in posodabljanju podatkov v okviru spremljanja poslovnih aktivnosti:

– firmo, naslov in sedež pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje oziroma za katerega se sklepa poslovno razmerje,

– osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, sklene poslovno razmerje,

– namen in predvideno naravo poslovnega razmerja, razen če se da o namenu in naravi sklepati iz sklenjenega poslovnega razmerja, ter datum sklenitve poslovnega razmerja in

– ime, priimek in državo stalnega prebivališča dejanskega lastnika;

2. pri izvajanju transakcije iz 2. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona:

– firmo, naslov in sedež pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katerega se opravi transakcija,

– osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije,

– znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija,

– način izvedbe transakcije in državo, v katero je izvršena transakcija,

– namen transakcije, razen če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije, ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča, če obstaja, oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in

– ime, priimek in državo stalnega prebivališča dejanskega lastnika.

(6) Zavezanec pridobi podatke iz prejšnjega odstavka z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu poda stranka, oziroma z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register.

(7) Če vseh zahtevanih podatkov ni mogoče pridobiti na način, določen v prejšnjem odstavku, zavezanec pridobi manjkajoče podatke iz originalnih ali overjenih listin in druge poslovne dokumentacije, ki mu jih posreduje stranka. Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti niti na ta način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(8) Dokumentacija iz šestega in sedmega odstavka tega člena ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(9) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja:

– osebno ime, naslov stalnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO osebe, ki sklene poslovno razmerje oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje,

– osebno ime, naslov stalnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki skleneta poslovno razmerje, in

– namen in predvideno naravo poslovnega razmerja, razen če lahko o namenu in naravi sklepa iz sklenjenega poslovnega razmerja, ter datum sklenitve poslovnega razmerja;

2. pri izvajanju transakcije iz 2. in 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona in 23. člena tega zakona:

– osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO osebe, ki opravlja transakcijo,

– osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije,

– način izvedbe transakcije,

– znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija, ter način izvedbe transakcije in

– namen transakcije, razen če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije, ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in državo, v katero je opravljena transakcija.

3.3.4.2 Poglobljeni pregled stranke

64. člen

(splošno)

(1) Poglobljeni pregled stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona vključuje dodatne ukrepe, ki jih ta zakon določa v naslednjih primerih:

1. sklepanje kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi;

2. sklepanje poslovnega razmerja ali izvajanje transakcije iz 2. in 3. točke prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona s stranko, ki je politično izpostavljena oseba iz 66. člena tega zakona;

3. kadar so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastniki upravičenca politično izpostavljene osebe iz 68. člena tega zakona;

4. kadar je stranka ali transakcija povezana s tretjo državo z visokim tveganjem.

(2) Zavezanec poglobljeni pregled stranke opravi v primerih iz prejšnjega odstavka in če:

1. v skladu z drugim odstavkom 19. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, država ali geografsko področje pomeni povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, ali

2. je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 14. člena tega zakona in predpisom iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da pomenijo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, upošteva dejavnike povečanega tveganja, ki jih določi minister.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz prvega odstavka 152. člena tega zakona o dejavnikih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

65. člen

(kontokorentna razmerja med kreditnimi in finančnimi institucijami)

(1) Zavezanec, ki je kreditna ali finančna institucija, pri sklepanju kontokorentnega razmerja s kreditno ali finančno institucijo, ki ima sedež v državi članici ali tretji državi, v okviru poglobljenega pregleda stranke z namenom, da v celoti razume naravo strankinega poslovanja ter preveri ugled stranke in kakovost njenega nadzora, izvede ukrepe iz prvega odstavka 21. člena tega zakona ter dodatno pridobi naslednje podatke, informacije in dokumentacijo:

1. datum izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih ali finančnih storitev ter naziv in sedež pristojnega organa države članice ali tretje države, ki je izdal dovoljenje;

2. opis izvajanja internih postopkov, ki se nanašajo na odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti postopkov pregleda stranke, ugotavljanja dejanskih lastnikov, sporočanja podatkov o sumljivih transakcijah in strankah pristojnim organom; vodenja evidenc, notranje kontrole in drugih postopkov, ki jih je kreditna ali finančna institucija sprejela v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja ter financiranjem terorizma, z namenom oceniti ustreznost notranjih kontrol;

3. opis sistemske ureditve na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, ki velja v državi članici ali tretji državi, v kateri ima sedež ali je registrirana kreditna ali finančna institucija, z namenom razumeti odgovornost posameznih institucij in ali je kreditna, finančna ali druga podobna institucija subjekt ustreznega nadzora z vidika preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma;

4. pisno izjavo, da kreditna ali finančna institucija ne posluje kot navidezna banka;

5. pisno izjavo, da kreditna ali finančna institucija z navideznimi bankami nima vzpostavljenih poslovnih razmerij, jih z njimi ne sklepa ali z njimi ne izvaja transakcij;

6. pisno izjavo, da je kreditna ali finančna institucija v državi, v kateri ima sedež ali je registrirana, pod upravnim nadzorom ter je v skladu z zakonodajo te države zavezana k upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma.

(2) Zaposleni pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prejšnjega odstavka in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, pred to sklenitvijo pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec pridobi z vpogledom v javne ali druge dostopne evidence podatkov ali z vpogledom v listine in poslovno dokumentacijo, ki mu jo pošlje kreditna ali finančna institucija.

(4) Izvajanje ukrepov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zavezanec dokumentira.

(5) Zavezanec ne sme skleniti ali nadaljevati kontokorentnega razmerja s kreditno ali finančno institucijo, ki ima sedež v državi članici ali tretji državi, če:

1. predhodno ni pridobil podatkov iz 1., 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena;

2. zaposleni pri zavezancu za sklenitev kontokorentnega razmerja predhodno ni pridobil pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe;

3. kreditna ali finančna institucija s sedežem v državi članici ali tretji državi nima vzpostavljenega sistema za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ali v skladu z zakonodajo države, v kateri ima sedež ali je registrirana, ni zavezana k upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

4. kreditna ali finančna institucija s sedežem v državi članici ali tretji državi posluje kot navidezna banka ali sklepa korespondenčna ali druga poslovna razmerja in opravlja transakcije z navideznimi bankami;

5. kreditna ali finančna institucija s sedežem v državi članici ali tretji državi v primeru korespondenčnih računov, ki jih tretje osebe neposredno uporabijo za izvajanje transakcij v svojem imenu (prehodni računi), ni izvedla ukrepov za poznavanje stranke za tretje osebe, ki imajo neposreden dostop do računov korespondenčne banke, in na zahtevo korespondenčne banke ne more zagotoviti potrebnih podatkov, informacij in dokumentacije o pregledu stranke.

66. člen

(politično izpostavljene osebe)

(1) Zavezanec vzpostavi in izvaja ustrezen sistem upravljanja tveganj, ki vsebuje tudi postopek, s katerim ugotavlja, ali je stranka ali njen dejanski lastnik politično izpostavljena oseba. Ta postopek, ki temelji na oceni tveganja iz 18. člena tega zakona, določi v svojem notranjem aktu ob upoštevanju smernic pristojnega nadzornega organa iz prvega odstavka 152. člena tega zakona.

(2) Politično izpostavljena oseba iz prejšnjega odstavka je vsaka fizična oseba, ki deluje ali je v zadnjem letu delovala na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi, vključno z njenimi ožjimi družinskimi člani in ožjimi sodelavci.

(3) Fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju, so:

a) voditelji držav, predsedniki vlad, ministri in njihovi namestniki oziroma pomočniki;

b) izvoljeni predstavniki zakonodajnih teles;

c) člani vodstvenih organov političnih strank;

č) člani vrhovnih in ustavnih sodišč ter drugih sodnih organov na visoki ravni, zoper odločitve katerih, razen v izjemnih primerih, ni mogoče uporabiti rednih ali izrednih pravnih sredstev;

d) člani računskih sodišč in svetov centralnih bank;

e) vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov ter predstavništev mednarodnih organizacij in visoki častniki oboroženih sil;

f) člani upravnih ali nadzornih organov državnih podjetij;

g) predstojniki organov mednarodnih organizacij (kot so na primer predsedniki, generalni sekretarji, direktorji, sodniki),

njihovi namestniki in člani vodstvenih organov ali nosilci enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah.

(4) Državno podjetje iz f) točke prejšnjega odstavka je družba, ki izpolnjuje enega izmed naslednjih pogojev:

1. država ima večino glasovalnih pravic;

2. država ima večino poslovnih deležev ali delnic;

3. država ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov poslovodstva ali nadzornega sveta te družbe in je hkrati njena družbenica ali delničarka;

4. država je delničarka ali družbenica in na podlagi pogodbe z drugimi delničarji ali družbeniki te družbe nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi;

5. država ima pravico izvajati prevladujoč vpliv ali nadzor.

(5) Ožji družinski člani osebe iz drugega odstavka tega člena so: zakonec ali zunajzakonski partner, partner iz sklenjene ali nesklenjene partnerske zveze, starši ter otroci in njihovi zakonci ali zunajzakonski partnerji.

(6) Ožji sodelavci osebe iz drugega odstavka tega člena so vse fizične osebe, za katere je znano, da so skupaj dejanski lastniki ali da imajo kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo. Ožji sodelavec je tudi fizična oseba, ki je edini dejanski lastnik poslovnega subjekta ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, za katerega je znano, da je bil ustanovljen v dejansko korist politično izpostavljene osebe.

(7) Če je stranka, ki sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcijo, ali če je stranka, za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcija, ali njen dejanski lastnik politično izpostavljena oseba, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona sprejme še naslednje ukrepe:

1. pridobi v obsegu, ki je v skladu z oceno tveganja poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti, za stranko oziroma dejanskega lastnika podatke o izvoru sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, in sicer iz listin in druge dokumentacije, ki jih zavezancu lahko predloži tudi stranka; če teh podatkov ni mogoče dobiti na opisani način ali če je to v skladu z oceno tveganja poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave stranke;

2. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko pred njegovo sklenitvijo, obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva; odobritev nadaljevanja poslovnega razmerja se pridobi tudi, če se ugotovi politično izpostavljenost po sklenitvi poslovnega razmerja;

3. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja stranka.

(8) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec nadaljuje izvajanje ustreznih ukrepov še 12 mesecev. Po tem obdobju znova oceni nadaljnje tveganje, ki ga prinaša ta oseba, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler ne ugotovi, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več.

67. člen

(seznam funkcij, ki štejejo kot vidni javni položaj)

(1) Seznam z natančno navedbo funkcij iz tretjega odstavka prejšnjega člena, ki se v Republiki Sloveniji štejejo kot vidni javni položaj, določi vlada. Vlada sproti posodablja seznam.

(2) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, na podlagi pisnega predloga ministrstva, pristojnega za finance, zaprosi mednarodne organizacije s sedežem v Republiki Sloveniji, da objavijo in posodabljajo seznam svojih vidnih javnih funkcij ter ga pošljejo Evropski komisiji.

68. člen

(politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje)

(1) Zavezanec vzpostavi ustrezne ukrepe, s katerimi ugotavlja, ali so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastnik upravičencev politično izpostavljene osebe. Navedeni ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolnega ali delnega prenosa police. V primeru ugotovljenega povečanega tveganja zavezanec poleg ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona sprejme še naslednja ukrepa:

1. pred izplačilom police o tem obvesti nadrejeno odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva;

2. posebej skrbno pregleda poslovno razmerje, sklenjeno z imetnikom police, in v primeru razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma uradu poda sporočilo o sumljivih transakcijah v skladu s 76. členom tega zakona.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se izvajajo tudi za ožje družinske člane in ožje sodelavce iz petega in šestega odstavka 66. člena tega zakona.

(3) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec nadaljuje izvajanje ustreznih ukrepov še 12 mesecev. Po tem obdobju znova oceni nadaljnje tveganje, ki ga prinaša ta oseba, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler ne ugotovi, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več.

69. člen

(pregled strank iz tretjih držav z visokim tveganjem)

(1) Kadar je stranka ali transakcija povezana s tretjo državo z visokim tveganjem iz šestega odstavka 55. člena tega zakona, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona izvede najmanj še naslednje ukrepe:

1. pridobi dodatne podatke o dejavnosti stranke in pogosteje posodablja podatke o istovetnosti stranke in njenem dejanskem lastniku,

2. pridobi dodatne podatke o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja in podatke o razlogih nameravane ali opravljene transakcije,

3. pridobi podatke o izvoru sredstev in premoženja stranke ter dejanskega lastnika ter posebej o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije,

4. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je povezana s tretjo državo z visokim tveganjem, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva; odobritev nadaljevanja poslovnega razmerja se pridobi tudi, če se ugotovi povezanost s tretjo državo z visokim tveganjem po sklenitvi poslovnega razmerja,

5. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja oseba, povezana s tretjo državo z visokim tveganjem, tako da zagotavlja pogostejše in dalj časa trajajoče spremljanje poslovanja vključno z opredeljevanjem transakcijskih vzorcev, ki jih je treba tudi naprej preučevati.

(2) Poleg ukrepov iz prejšnjega odstavka zavezanec v primerih iz prejšnjega odstavka in kjer je to primerno na zahtevo nadzornega organa iz prvega odstavka 152. člena zakona:

– uporabi dodatne elemente poglobljenega pregleda stranke,

– uvede ustrezno okrepljene mehanizme za sporočanje podatkov ali sistematično sporočanje podatkov uradu,

– omeji izvajanje poslovnega razmerja ali transakcij.

(3) Zavezancu ni treba izvajati dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena, kadar je stranka podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti družbe s sedežem v EU, ustanovljena v tretji državi z visokim tveganjem, če ta podružnica ali hčerinska družba v celoti izvaja politike in postopke skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona. V teh primerih zavezanec obseg ukrepov prilagodi oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 18. člena tega zakona.

70. člen

(drugi primeri povečanega tveganja)

V primerih iz drugega odstavka 64. člena tega zakona zavezanec poleg ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona izvede enega ali več dodatnih ukrepov, ki primeroma obsegajo:

1. pridobivanje dodatnih podatkov o dejavnosti stranke in pogostejše posodabljanje podatkov o istovetnosti stranke in njenem dejanskem lastniku,

2. pridobivanje dodatnih podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja in podatkov o razlogih nameravane ali opravljene transakcije,

3. pridobivanje podatkov o izvoru sredstev in premoženja stranke ter dejanskega lastnika ter podatkov o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije,

4. pridobivanje pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva, pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali odobritve nadaljevanja poslovnega razmerja, če se oceni ali ugotovi povečano tveganje po sklenitvi poslovnega razmerja,

5. posebno skrbno spremljanje transakcij in drugih poslovnih aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja stranka,

6. preverjanje verodostojnosti pridobljenih podatkov in dokumentacije pri zunanjih virih.

3.3.5 *Omejitve pri poslovanju s strankami*

71. člen

(prepoved uporabe anonimnih produktov)

Zavezanec strankam ne sme odpirati, izdajati ali zanje voditi anonimnih računov, hranilnih knjižic na geslo ali prinesitelja, anonimnih sefov ali drugih produktov in storitev, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje istovetnosti stranke.

72. člen

(prepoved sklepanja poslovnega razmerja)

(1) Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcij iz 22. in 23. člena tega zakona, če stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne depotne družbe ali podobnega registra ali trgovalnih računov, in se ga ne da ugotoviti na podlagi druge poslovne dokumentacije.

(2) Zavezanci za potrebe izvajanja določbe iz prejšnjega odstavka pri centralni depotni družbi pridobijo podatke o imetnikih prinosniških delnic za konkretno stranko.

73. člen

(prepoved poslovanja z navideznimi bankami)

Zavezanec ne sme sklepati ali nadaljevati korespondenčnih ali kontokorentnih odnosov z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali drugo podobno kreditno ali finančno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam.

74. člen

(omejitev gotovinskega poslovanja)

(1) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve v Republiki Sloveniji, od stranke ali nekoga tretjega pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve ne smejo sprejeti plačila v gotovini, če to plačilo presega vrednost 5.000 eurov. Prav tako ne smejo v okviru svoje dejavnosti stranki ali nekomu tretjemu izplačati gotovine, če to plačilo presega vrednost 5.000 eurov.

(2) Omejitev gotovinskih plačil iz prejšnjega odstavka velja tudi, če se plačilo za prodano blago ali opravljeno storitev opravi v več med seboj povezanih gotovinskih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov.

(3) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitev, plačilo iz prvega in drugega odstavka tega člena od stranke ali nekoga tretjega sprejmejo na svoj plačilni račun, če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(4) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za zavezance iz 1., 2., 15. in 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona.

3.4 **Sporočanje podatkov uradu**

75. člen

(obveznost sporočanja gotovinskih transakcij in nakazil v države z visokim tveganjem ter roki)

(1) Zavezanec sporoči uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona o vsaki gotovinski transakciji, ki presega 15.000 eurov, in sicer takoj, ko je opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(2) Zavezanec iz 1., 2., 3., 4. in 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona sporoči uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona o vsaki gotovinski in negotovinski transakciji, ki presega 15.000 eurov in ki je na zahtevo stranke opravljena na plačilne račune:

– pravnih in fizičnih oseb v države iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 55. člena tega zakona,

– pravnih in fizičnih oseb s sedežem oziroma stalnim ali začasnim prebivališčem v državah iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 55. člena tega zakona,

takoj, ko je transakcija opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(3) Sporočilo iz prvega in drugega odstavka tega člena se uradu pošlje po zaščiteni elektronski poti. Če je sporočanje po zaščiteni elektronski poti iz tehničnih razlogov bistveno oteženo ali onemogočeno, se takšno sporočilo izjemoma pošlje uradu le v pisni obliki.

(4) Obveznost sporočanja gotovinskih transakcij iz prvega odstavka tega člena ne velja za revizijske družbe ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

(5) Urad na svojih spletnih straneh takoj, najpozneje pa naslednji delovni dan po prejemu podatkov iz drugega odstavka tega člena, objavi podatke 1., 7. in 8. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona, razen osebnega imena ter naslova stalnega in začasnega bivališča.

(6) Minister podrobneje določi pogoje, pod katerimi zavezancu za nekatere stranke uradu ni treba sporočiti podatkov o transakcijah iz prvega odstavka tega člena, če dejavnost ali aktivnost stranke pomeni neznatno tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma ter bi bilo za takšno dejavnost ali aktivnost sporočanje podatkov o transakcijah iz prvega odstavka tega člena čezmerna administrativna obremenitev za zavezanca.

76. člen

(obveznost sporočanja sumljivih transakcij in roki)

(1) Zavezanec sporoči uradu podatke iz prvega odstavka 150. člena tega zakona ter pošlje z njimi povezano dokumentacijo vedno, kadar v zvezi s transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, in sicer še pred izvedbo transakcije, ter v sporočilu navede rok, v katerem naj bi se ta opravila. Takšno sporočilo o sumljivi transakciji uradu pošlje po zaščiteni elektronski poti, izjemoma se lahko poda po telefonu, vendar se uradu pošlje tudi po zaščiteni elektronski poti najpozneje naslednji delovni dan. Kadar so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma šele po izvedeni transakciji, zavezanec sporoči uradu podatke takoj oziroma najpozneje v petih delovnih dneh po tem, ko je razloge zaznal oziroma imel na voljo dovolj podatkov, da bi razloge lahko zaznal.

(2) Če je sporočanje transakcij iz prejšnjega odstavka po zaščiteni elektronski poti iz tehničnih razlogov bistveno oteženo ali onemogočeno, se takšno sporočilo uradu izjemoma pošlje le v pisni obliki.

(3) Obveznost sporočanja transakcij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za nameravano transakcijo ne glede na to, ali je bila pozneje opravljena ali ne.

(4) Sumljiva transakcija iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je vsaka nameravana ali opravljena transakcija, v zvezi s katero zavezanec ve ali ima razloge za sum, da premoženje ali sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko pomenila predhodno dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma ali po značilnostih ustrezajo indikatorjem za prepoznavanje sumljivih transakcij iz 92. člena tega zakona, ki napotujejo na razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(5) Revizijske družbe ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporočijo uradu takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

(6) Če zavezanec v primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zaradi narave transakcije ali ker ta sploh ni bila opravljena ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po določenem postopku, uradu sporoči podatke takoj, ko je to mogoče, oziroma takoj po zaznavi razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V sporočilu obrazloži razloge, zaradi katerih ni ravnal po opisanem postopku.

77. člen

(način in oblika sporočanja)

Podatke in dokumentacijo iz desetega odstavka 47. člena tega zakona, podatke iz prvega in drugega odstavka 75. člena tega zakona, prvega, drugega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona, petega odstavka 86. člena tega zakona in tretjega odstavka 151. člena tega zakona ter letna poročila o izvajanju notranje kontrole in ukrepov na podlagi zahteve urada iz prvega odstavka 126. člena ali tretjega odstavka 154. člena tega zakona zavezanec predloži uradu na način in v obliki, ki ju predpiše minister.

3.5 **Izvajanje politike skupine in ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti s sedežem v državah članicah in tretjih državah**

78. člen

(obveznost izvajanja politike skupine)

(1) Zavezanci, ki so del skupine, izvajajo politike in postopke te skupine, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene s tem zakonom, vključno s politikami in postopki varstva podatkov ter izmenjave informacij znotraj skupine za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Zavezanci, ki imajo podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti s sedežem v državah članicah in tretjih državah, vzpostavijo politike in postopke skupine iz prejšnjega odstavka ter jih v njih tudi izvajajo. Pri vzpostavitvi politik in postopkov skupine zavezanec upošteva zahteve iz 18. člena tega zakona.

(3) Izmenjava informacij znotraj skupine je dovoljena, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah iz 77. člena tega zakona, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje.

(4) V okviru izmenjave informacij iz prejšnjega odstavka je dovoljena tudi izmenjava podatkov iz prvega odstavka 150. člena tega zakona za namen zagotavljanja poznavanja stranke.

(5) Prenos podatkov v tretje države je dopusten, če so zanj izpolnjeni pogoji, določeni v V. poglavju Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov.

79. člen

(obveznost izvajanja ukrepov v državah članicah)

(1) Zavezanec, ki neposredno opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici ali jo opravlja prek podružnice ali zastopnikov, zagotovi, da sam neposredno ali njegove podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo te države članice, ki ureja področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma.

(2) Nadzor nad izvajanjem prejšnjega odstavka izvajajo pristojni nadzorni organi države članice, v kateri zavezanec opravlja svojo poslovno dejavnost prek podružnice, zastopnikov ali neposredno, v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona.

80. člen

(osrednje kontaktne točke)

(1) Banka Slovenije lahko od izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme, zahteva, da na območju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko v primerih, kadar izdajatelji elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev:

1. niso podružnice ali hčerinske družbe, ustanovljene na območju Republike Slovenije,
2. je njihov sedež na območju druge države članice in
3. opravljajo posle na območju Republike Slovenije prek mreže več zastopnikov oziroma distributerjev elektronskega denarja.

(2) Zastopniki oziroma distributerji elektronskega denarja iz 3. točke prejšnjega odstavka so fizične ali pravne osebe, ki pri opravljanju poslov, povezanih z izdajo elektronskega denarja ali plačilnih storitev, na podlagi pooblastila o zastopanju delujejo v imenu izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izdajatelji elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev s sedežem na območju druge države članice na lastno pobudo imenujejo osrednjo kontaktno točko na območju Republike Slovenije. O nameri imenovanja osrednje kontaktne točke izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev obvestijo Banko Slovenije.

(4) Osrednje kontaktne točke so lahko fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno bivališče oziroma sedež na območju Republike Slovenije.

(5) Banka Slovenije pridobi o fizičnih in pravnih osebah, ki so osrednje kontaktne točke, podatke iz tretjega odstavka 150. člena tega zakona.

(6) Osrednje kontaktne točke, imenovane na območju Republike Slovenije, v imenu izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev:

1. zagotavljajo, da mreže zastopnikov izvajajo ukrepe preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu,
2. posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo Banki Slovenije ali uradu na njuno zahtevo, kadar izvajata nadzor v skladu z določbami tega zakona,
3. nudijo pomoč pri sodelovanju in usklajevanju nadzora nad mrežo zastopnikov med Banko Slovenije, uradom in pristojnimi nadzornimi organi držav članic, v katerih je sedež izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev.

81. člen

(nadzor nad zastopniki)

(1) Če Banka Slovenije pri poslovanju zastopnikov oziroma distributerjev elektronskega denarja iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi hujše pomanjkljivosti pri izvajanju ukrepov preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, lahko v okviru svojih pristojnosti sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti. Ukrepi so začasni in prenehajo, ko so pomanjkljivosti odpravljene.

(2) Pri sprejemanju ukrepov in odpravljanju pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi nadzornimi organi države članice, v kateri ima družba za izdajo elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev sedež.

82. člen

(obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah)

(1) Zavezanec z vzpostavitvijo ter izvajanjem politik in postopkov skupine iz drugega odstavka 78. člena tega zakona zagotovi, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, v enakem ali večjem obsegu izvajajo tudi v njegovih podružnicah in hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, in sicer v obsegu, kakršnega dopušča pravo teh tretjih držav.

(2) Če so v tretjih državah iz prejšnjega odstavka minimalni standardi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma manj strogi, kot so predpisani s tem zakonom, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, enakovredne ukrepom v skladu s tem zakonom, kolikor to dopušča pravo te tretje države. Ustrezni ukrepi vključujejo tudi ukrepe varstva podatkov.

(3) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 78. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvestijo Evropski bančni organ in pristojne nadzorne organe drugih držav članic, in sicer z namenom, da se uskladijo aktivnosti pri doseganju ustrezne rešitve.

(4) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 78. člena tega zakona ter iz prvega in drugega odstavka tega člena, zavezanec zagotovi, da podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi sprejmejo in izvajajo ustrezne dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obvladujejo tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo pristojne nadzorne organe iz prvega odstavka 152. člena tega zakona. Pri ocenjevanju, katere tretje države ne dopuščajo izvajanja politik in postopkov iz 78. člena tega zakona, se upoštevajo morebitne pravne omejitve, ki bi lahko ovirale pravilno izvajanje teh politik in postopkov, vključno s tajnostjo in varstvom podatkov ter drugimi ovirami, ki omejujejo izmenjavo informacij, ki bi lahko bile pomembne za ta namen.

(5) Če dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka ne zadostujejo, lahko nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona zavezancu naložijo, da v tretji državi izvede še dodatne ukrepe nadzora, med katerimi so lahko tudi:

1. prepoved sklepanja poslovnih razmerij,
2. prekinitev poslovnega razmerja,
3. prepoved izvajanja transakcij ali
4. prenehanje delovanja v tej tretji državi.

3.6 **Pooblaščenec, usposabljanje in notranja kontrola**

3.6.1 *Pooblaščenec*

83. člen

(določitev pooblaščenca in njegovega namestnika)

(1) Zavezanci za posamezne naloge odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene s tem zakonom in v predpisih, sprejetih na njegovi podlagi, imenujejo pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zavezanci, ki imajo zaposlene manj kakor štiri zaposlene, ne imenujejo pooblaščenca in ne izvajajo notranje kontrole v skladu s tem zakonom.

(3) Če zavezanec, ki ima zaposlene manj kot štiri zaposlene, kljub določbi prejšnjega odstavka imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov, morajo te osebe izpolnjevati pogoje iz 84. člena tega zakona in izvajati naloge iz 85. člena tega zakona.

(4) Če zavezanec, ki ima zaposlene manj kot štiri zaposlene, kljub določbi drugega odstavka tega člena izvaja notranjo kontrolo, notranjo kontrolo izvaja v skladu z 88. členom tega zakona.

(5) Zavezanci iz 4. člena tega zakona, ki imajo podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v državah članicah in v tretjih državah, za naloge odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi, imenujejo pooblaščenca skupine in enega ali več njegovih namestnikov.

84. člen

(pogoji za pooblaščenca)

(1) Zavezanec zagotovi, da delo pooblaščenca iz prejšnjega člena lahko opravlja izključno oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je zaposlena na delovnem mestu, ki je pri zavezancu sistemizirano na tako visokem položaju, da osebi omogoča hitro, kakovostno in pravočasno izvajanje nalog iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;
2. ni bila pravnomočno obsojena ali ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti in kazen še ni bila izbrisana;
3. je ustrezno strokovno usposobljena za naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma ter ima lastnosti in izkušnje, potrebne za opravljanje funkcije pooblaščenca;
4. dobro pozna naravo poslovanja zavezanca na področjih, izpostavljenih tveganju za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Delo namestnika pooblaščenca lahko opravlja oseba, ki izpolnjuje pogoje iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka.

85. člen

(dolžnosti pooblaščenca in namestnika pooblaščenca)

(1) Pooblaščenec iz prvega odstavka 83. člena tega zakona opravlja zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za vzpostavitev, delovanje in razvoj sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;
2. skrbi za pravilno in pravočasno sporočanje podatkov uradu v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;
3. sodeluje pri pripravi in spremembah operativnih postopkov ter pri pripravi določb notranjih aktov zavezanca, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;
4. sodeluje pri izdelavi smernic za opravljanje kontrole v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma;
5. spremlja in koordinira dejavnosti zavezanca na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
6. sodeluje pri vzpostavitvi in razvoju informacijske podpore za izvajanje dejavnosti v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja ter financiranja terorizma pri zavezancu;
7. upravi ali drugemu poslovodnemu organu pri zavezancu daje pobude in predloge za izboljšanje sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
8. sodeluje pri pripravi programov strokovnega usposabljanja in izobraževanja zaposlenih pri zavezancu na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma.

(2) Pooblaščenec iz petega odstavka 83. člena tega zakona opravlja zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za vzpostavitev in izvajanje učinkovitih politik in postopkov skupine, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma,

2. spremlja in usklajuje upoštevanje zakonodaj držav članic, ki urejajo področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, s strani podružnic in zastopnikov, ki opravljajo dejavnost v drugih državah članicah,

3. skrbi za izvajanje ustreznih ter po potrebi dodatnih ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah, ustanovljenih v tretjih državah,

4. skrbi za pravilno in pravočasno izvajanje dodatnih ukrepov nadzora v tretji državi, ki jih zavezancu naložijo nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona.

(3) Namestnik nadomešča pooblaščenca med njegovo odsotnostjo v celotnem obsegu nalog iz tega člena in opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom, če je tako določeno z notranjim aktom zavezanca.

86. člen

(dolžnosti zavezanca)

(1) Zavezanec za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu pooblaščencu:

1. zagotovi neomejen dostop do vseh podatkov, informacij in dokumentacije, potrebnih za izvajanje teh nalog;

2. priskrbi ustrezna pooblastila za učinkovito izvajanje nalog iz prvega odstavka prejšnjega člena;

3. izpolni ustrezne kadrovske, materialne in druge pogoje dela;

4. ponudi primerne prostorske in tehnične zmogljivosti, ki zagotavljajo ustrezno stopnjo varnosti podatkov in informacij, ki jih ima na voljo pooblaščenec na podlagi tega zakona;

5. zagotovi ustrezno informacijsko-tehnično podporo, ki omogoča stalno in varno spremljanje dejavnosti na tem področju;

6. zagotovi redno strokovno usposabljanje v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja ter financiranjem terorizma in

7. priskrbi nadomeščanje med njegovo odsotnostjo.

(2) Notranje organizacijske enote, vključno z upravo ali drugim poslovodnim organom pri zavezancu, pooblaščencu zagotovijo pomoč in podporo pri opravljanju nalog po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, ter ga sproti obveščajo o vseh dejstvih, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma. Zavezanec način sodelovanja med svojimi organizacijskimi enotami in pooblaščencem podrobneje uredi z notranjim aktom.

(3) Zavezanec zagotovi osebi, ki ima funkcijo pooblaščenca po tem zakonu, da svoje delo in naloge opravlja kot izključno delovno obveznost s polnim delovnim časom, če je zaradi velikega števila zaposlenih, narave ali obsega poslovanja oziroma drugih upravičenih razlogov trajno povečan obseg nalog preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma.

(4) Pooblaščenec iz prejšnjega odstavka opravlja svoje naloge kot samostojen organizacijski del, ki je neposredno odgovoren upravi ali drugemu poslovodnemu organu ter je funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavezanca.

(5) Zavezanec sporoči uradu podatke o osebnem imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca ter namestnika pooblaščenca in vsako spremembo teh podatkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od dneva imenovanja oziroma spremembe podatka. Zavezanec sporoči tudi datum imenovanja, datum prenehanja funkcije, naslov, kjer pooblaščenec in njegov namestnik opravljata svoje delo, če je ta drugačen od sedeža zavezanca, ter kontaktne podatke pooblaščenca in njegovega namestnika, kot sta telefonska številka in elektronski naslov, ter morebitne druge podatke za stike.

(6) Zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opredelijo funkcijo pooblaščenca kot ključno funkcijo v skladu s pravnim aktom Banke Slovenije, ki ureja ureditev notranjega upravljanja, upravljalnega organa in procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice.

3.6.2 *Strokovno usposabljanje*

87. člen

(obveznost rednega usposabljanja in izobraževanja)

(1) Zavezanec sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da so zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov. Sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni glede na vrsto in velikost zavezanca ter tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma.

(2) Zavezanec skrbi za redno strokovno usposabljanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma po tem zakonu.

(3) Strokovno usposabljanje in izobraževanja iz prejšnjega odstavka se nanašajo na seznanjanje z določili zakona ter na njegovi podlagi izdanih pravilnikov in notranjih aktov, s strokovno literaturo glede preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma, s seznami indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec pripravi program letnega strokovnega usposabljanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja ter financiranja terorizma najpozneje do konca marca za tekoče leto.

3.6.3 *Notranja kontrola in podzakonski predpisi za izvajanje nekaterih nalog*

88. člen

(obveznost redne notranje kontrole)

Zavezanci zagotovijo redno in učinkovito notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

89. člen

(podrobnejši predpisi o pooblaščencu, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, vodenju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih)

Minister predpiše podrobnejša pravila o pooblaščencu, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, upravljanju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih pri zavezancih.

IV. POGLAVJE
NALOGE IN OBVEZNOSTI ODVETNIKOV, ODVETNIŠKIH DRUŽB IN NOTARJEV

90. člen

(posebnosti v zvezi z odvetniki, odvetniškimi družbami in notarji)

(1) Odvetnik, odvetniška družba ali notar izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po določbah tega zakona le, kadar:

1. pomaga pri načrtovanju ali izvajanju transakcij za stranko v zvezi z:

a) nakupom ali prodajo nepremičnine ali gospodarske družbe,

b) upravljanjem strankinega denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja,

c) odpiranjem ali upravljanjem bančnih računov, hranilnih vlog ali računov za poslovanje z vrednostnimi papirji,

č) zbiranjem sredstev, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje gospodarske družbe,

d) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem ustanove, sklada, gospodarske družbe ali druge podobne pravno-organizacijske oblike; ali

2. v imenu in za račun stranke izvaja finančno transakcijo ali transakcijo v zvezi z nepremičnino.

(2) Odvetnik, odvetniška družba ali notar vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporoči uradu, in sicer takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

91. člen

(izjeme)

(1) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja se ta zakon ne uporablja, kadar ugotavljajo pravni položaj stranke ali ko zastopajo stranko v sodnem postopku, kar pomeni tudi svetovanje o predlaganju ali izogibanju takšnemu postopku.

(2) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja obveznost sporočanja iz 76. člena tega zakona ne velja v zvezi s podatkom, ki ga dobi od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali o njenem zastopanju v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju tega postopka ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred sodnim postopkom, med njim ali po njem.

(3) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka odvetniku, odvetniški družbi ali notarju ni treba poslati podatkov, informacij in dokumentacije na podlagi zahteve urada iz prvega in drugega odstavka 100. člena tega zakona. V tem primeru uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve pisno sporoči razloge, zaradi katerih ni ravnal v skladu z zahtevo urada.

V. POGLAVJE
SEZNAM INDIKATORJEV ZA PREPOZNAVANJE STRANK IN TRANSAKCIJ, V ZVEZI S KATERIMI OBSTAJAJO RAZLOGI ZA SUM PRANJA DENARJA ALI FINANCIRANJA TERORIZMA

92. člen

(obveznost sestave in uporabe seznama indikatorjev)

(1) Zavezanci sestavijo seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Pri sestavi seznama indikatorjev iz prejšnjega odstavka zavezanci upoštevajo zlasti zapletenost in obseg izvajanja transakcij, neobičajno sestavo, vrednost ali povezanost transakcij, ki nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena oziroma niso v skladu ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, in druge okoliščine, ki so povezane s statusom ali drugimi lastnostmi stranke.

(3) Zavezanci pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in drugih okoliščin v zvezi s tem uporabljajo seznam indikatorjev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Minister lahko predpiše obvezno vključitev posameznih indikatorjev na seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

93. člen

(sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev)

Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka prejšnjega člena sodelujejo tudi urad, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Finančna uprava Republike Slovenije, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, Notarska zbornica Slovenije, Odvetniška zbornica Slovenije ter združenja in društva, katerih člani so zavezanci po tem zakonu.

VI. POGLAVJE
NALOGE IN PRISTOJNOSTI URADA

6.1 **Splošne določbe**

94. člen

(splošno)

(1) Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ter druge naloge, določene s tem zakonom.

(2) Urad je osrednji državni organ, pristojen za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah ter drugih podatkov, informacij in dokumentacije o morebitnem pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma, ki jih pridobi na podlagi tega in drugih zakonov ali pravnih aktov EU, ki se neposredno uporabljajo, vključno s predpisi o preprečevanju širjenja orožja za množično uničevanje, ter za posredovanje rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(3) Urad je pri opravljanju svojih nalog iz prejšnjega odstavka v celoti avtonomen, samostojen in operativno neodvisen, vključno z odločanjem o sprejemanju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije ter o podajanju rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(4) Urad ima za opravljanje svojih nalog pravočasen, neposreden ali posreden dostop do podatkov, informacij in dokumentacije, s katerimi razpolagajo zavezanci, državni organi in nosilci javnih pooblastil, vključno z informacijami v zvezi z odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

(5) Vsaka predložitev podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu je neodplačna.

95. člen

(usposabljanje)

(1) Urad kot lastno dejavnost izvaja usposabljanja za zavezance v zvezi z določbami tega zakona, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma.

(2) Urad izda podrobnejši interni splošni pravni akt o načinu opravljanja lastne dejavnosti, načinu oblikovanja cen, izkazovanju prihodkov in odhodkov ter drugih prvinah lastne dejavnosti.

96. člen

(odgovarjanje na zahteve po finančnih informacijah ali finančni analizi)

(1) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, in ministrom, pristojnim za pravosodje, izmed organov, pristojnih za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, določi organe, ki lahko od urada zahtevajo in prejemajo finančne informacije ali finančno analizo.

(2) Urad sodeluje z organi, določenimi v skladu s prejšnjim odstavkom, in v primernem času odgovori na obrazložene zahteve po finančnih informacijah ali finančni analizi, ki jih vložijo ti organi, kadar so te finančne informacije ali finančna analiza potrebne, za vsak primer posebej, in kadar je razlog za takšne zahteve povezan s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali pregonom hudih kaznivih dejanj.

(3) Uporaba finančnih informacij ali finančnih analiz za namene, ki presegajo tiste, za katere je bila uporaba prvotno odobrena, je dovoljena le ob predhodnem soglasju urada.

(4) Urad lahko zavrne zahtevo iz drugega odstavka tega člena, kadar:

1. obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij negativno vplivala na preiskave ali analize v teku, ali

2. bi bilo v izjemnih okoliščinah razkritje informacij očitno nesorazmerno z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembno za namene, za katere so bile informacije zahtevane.

(5) Vsaka zavrnitev iz prejšnjega odstavka se ustrezno obrazloži.

(6) Odločitev o tem, ali informacije predati naprej, sprejme urad.

(7) Organi, določeni v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko finančne informacije in finančno analizo, ki jih v skladu s tem členom prejmejo od urada, obdelujejo za posebne namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona hudih kaznivih dejanj, ki niso nameni, za katere se zbirajo osebni podatki v skladu z 8. členom Zakona o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj (Uradni list RS, št. 177/20).

6.2 **Odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma**

97. člen

(sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij)

Urad je pristojen za sprejemanje in analiziranje naslednjih vrst podatkov in informacij:

1. sporočil o sumljivih transakcijah, prejetih od zavezancev na podlagi prvega, drugega in četrtega odstavka 76. člena tega zakona;

2. sporočil o gotovinskih transakcijah in nakazilih, prejetih od zavezancev na podlagi prvega in drugega odstavka 75. člena tega zakona;

3. pobud, prejetih na podlagi prvega in drugega odstavka 108. člena tega zakona;

4. pobud, prejetih na podlagi 109. člena tega zakona;

5. podatkov, prejetih od Finančne uprave Republike Slovenije na podlagi 131. člena tega zakona;

6. dejstev, prejetih na podlagi 168. člena tega zakona;

7. zaprosil, obvestil, podatkov, informacij in dokumentacije, prejetih na podlagi določb tega zakona o mednarodnem sodelovanju;

8. podatkov, informacij in dokumentacije, zbranih na podlagi 99., 100., 101. in 102. člena tega zakona;

9. podatkov in informacij, pridobljenih na drug način, pri katerih urad presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

98. člen

(analitična funkcija urada)

V okviru analitične funkcije urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih prejme in zbere na podlagi prejšnjega in 126. člena tega zakona, opravlja:

1. operativne analize, osredotočene na analiziranje:

– posameznih ali izbranih sporočil o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena in

– drugih sporočil, obvestil, podatkov in informacij iz prejšnjega člena, z namenom, da presodi, ali so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ter

2. strateške analize, osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

99. člen

(zahteva zavezancu za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 108. člena tega zakona lahko od zavezanca zahteva, da mu predloži:

1. podatke iz evidence o strankah in transakcijah, ki jo zavezanci vodijo na podlagi prvega odstavka 150. člena tega zakona;

2. podatke o stanju sredstev in drugega premoženja te osebe pri zavezancu;

3. podatke o prometu s sredstvi, posameznih transakcijah in premoženjem te osebe pri zavezancu;

4. podatke o drugih poslovnih razmerjih, sklenjenih pri zavezancu;

5. vse druge podatke in informacije, ki jih je zavezanec pridobil ali jih vodi na podlagi zakona ter so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Urad v zahtevi iz prejšnjega odstavka navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo izročitev, namen njihove obdelave in rok, v katerem se zahtevani podatki predložijo uradu.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko urad od zavezanca zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(4) V primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena zavezanec uradu na njegovo zahtevo pošlje tudi vso potrebno dokumentacijo.

(5) Podatke, informacije in dokumentacijo iz tega člena zavezanec predloži uradu brez odlašanja, najpozneje pa v petih delovnih dneh od prejema zahteve. Izjemoma lahko urad v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali zaradi pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

(6) Urad lahko zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov zavezancu na njegovo obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok iz prejšnjega odstavka, lahko pa v takih primerih opravi pregled dokumentacije pri zavezancu.

100. člen

(zahteva odvetniku, odvetniški družbi ali notarju za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 102. člena tega zakona lahko od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi s posli iz 90. člena tega zakona, ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo predložitev, namen njihove obdelave in rok, v katerem se podatki predložijo uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Glede rokov za predložitev podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek prejšnjega člena.

101. člen

(zahteva državnemu organu ali nosilcem javnih pooblastil za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 109. člena tega zakona lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, potrebne za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo predložitev, namen njihove obdelave in rok, v katerem se podatki predložijo uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu neodplačno omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

102. člen

(zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah ali osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo ali osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 109. člena tega zakona lahko tudi od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, s katerimi oseba razpolaga in ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem se podatki posredujejo uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Druge osebe javnega in zasebnega prava uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu neodplačno omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

103. člen

(vročanje zahtev)

Za vročanje zahtev iz 99., 100., 101. in 102. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

104. člen

(preverjanje pravilnosti podatkov)

Ne glede na druge določbe tega zakona lahko urad za potrebe preverjanja pravilnosti podatkov, posredovanih uradu na podlagi 75. in 76. člena tega zakona, pridobi od pristojnega državnega organa enolični identifikacijski znak osebe, na katero se nanašajo posredovani podatki.

105. člen

(odredba o začasni ustavitvi transakcije)

(1) Urad lahko s pisno odredbo začasno, vendar največ za tri delovne dni ustavi transakcijo, če presodi, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Namen ukrepa začasne ustavitve transakcije je, da se uradu zagotovi potreben čas za analiziranje sumljivih transakcij, drugih podatkov in informacij ter za posredovanje svojih ugotovitev pristojnim organom.

(3) Če zaradi narave ali načina izvedbe transakcije oziroma okoliščin, ki transakcijo spremljajo, ni mogoče odlašati in v drugih nujnih primerih se lahko odredba izjemoma izda tudi ustno, vendar jo mora urad v pisni obliki poslati zavezancu takoj, ko je to mogoče, oziroma še isti dan, ko je bila izdana. O prejemu ustne odredbe odgovorna oseba zavezanca naredi zaznamek in ga hrani v svojih evidencah v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo varstvo in hrambo podatkov.

(4) V zvezi z izdajo odredbe lahko urad, če je v predkazenskem ali kazenskem postopku treba zbrati še dodatne podatke ali iz drugih upravičenih razlogov, zavezancu da navodila o postopku z osebami, vključno z informacijami, ki se lahko razkrijejo stranki, na katere se nanaša začasna ustavitev transakcije.

(5) Pristojni organi iz prvega in drugega odstavka tega člena po prejetem obvestilu o odredbi ali ugotovitvah urada ravnajo posebno hitro in najpozneje v treh delovnih dneh od začasne ustavitve transakcije ukrepajo v skladu s svojimi pooblastili.

106. člen

(prenehanje začasne ustavitve transakcije)

(1) Če urad v treh delovnih dneh od izdaje odredbe o začasni ustavitvi transakcije presodi, da ni več utemeljenih razlogov za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, obvesti o tem pristojne organe in zavezanca, ki transakcijo lahko opravi takoj.

(2) Če urad v roku iz prejšnjega odstavka ne ukrepa, lahko zavezanec takoj opravi transakcijo.

107. člen

(zahteva za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke)

(1) Urad lahko od zavezanca pisno zahteva, da tekoče spremlja finančno poslovanje osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, ali druge osebe, za katero je mogoče utemeljeno sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih takšne osebe, in mu sproti sporoča podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri zavezancu opravita ali nameravata opraviti navedeni osebi. V zahtevi urad obvezno določi rok, v katerem mu morajo zavezanci poslati zahtevane podatke.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka zavezanec sporoči uradu še pred izvedbo transakcije ali sklenitvijo posla in v sporočilu navede rok, v katerem naj bi se transakcija ali posel opravila.

(3) Če zavezanec zaradi narave transakcije oziroma posla ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati v skladu s prejšnjim odstavkom, mora uradu sporoči podatke takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa naslednji delovni dan. V sporočilu obvezno navede, zakaj ni ravnal po prejšnjem odstavku.

(4) Izvajanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena lahko traja največ tri mesece, iz utemeljenih razlogov pa se njegovo trajanje vsakič lahko podaljša še za en mesec, vendar skupno ne več kakor za šest mesecev.

108. člen

(pobudniki)

(1) Če v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo sodišča, državnega tožilstva, policije, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, obveščevalno-varnostne službe ministrstva, pristojnega za obrambo, Računskega sodišča Republike Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije Republike Slovenije, Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna, Finančne uprave Republike Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila. Pobuda mora vsebovati podatke iz osmega odstavka 150. člena tega zakona.

(2) Če obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma v zvezi z delovanjem nepridobitne organizacije, njenih članov ali z njimi povezanih oseb, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na podlagi obrazložene pisne pobude inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in drugih inšpekcijskih organov, pristojnih za nadzor nad delovanjem nepridobitnih organizacij.

(3) Urad ne obravnava pobude iz prvega in drugega odstavka tega člena, če v njej niso obrazloženi razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. O tem pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih pobude ni sprejel v obravnavo.

109. člen

(pobuda državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora)

(1) Kadar državno tožilstvo vodi postopek finančne preiskave v skladu z zakonom, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo državnega tožilstva, ki mora vsebovati podatke iz osmega odstavka 150. člena tega zakona.

(2) Urad pri zbiranju podatkov smiselno uporablja pooblastila, določena v 99. do 102. členu tega zakona in poglavju o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

110. člen

(obvestilo o sumljivih transakcijah)

(1) Če urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi v skladu s tem zakonom, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ali v primerih iz 109. člena tega zakona, pisno obvestilo s potrebno dokumentacijo pošlje pristojnim organom.

(2) Urad v obvestilu iz prejšnjega odstavka ne navede podatkov o zavezancu in zaposlenemu pri tem zavezancu, ki je uradu sporočil podatke na podlagi 76. člena tega zakona, razen če obstajajo razlogi za sum, da je zavezanec ali njegov zaposleni storil kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskem postopku.

111. člen

(informacija o drugih kaznivih dejanjih)

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena urad pošlje pisno informacijo s potrebno dokumentacijo pristojnim organom, tudi če na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, pridobljenih po tem zakonu, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivih dejanj, določenih v kazenskem zakoniku, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katera je predpisana kazen zapora.

112. člen

(povratna informacija)

(1) O končanem zbiranju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi, pri katerih so bili podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ali so bila ugotovljena dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma, urad pisno obvesti zavezanca iz 76. člena tega zakona, pobudnika iz 108. in 109. člena tega zakona ter nadzorni organ iz 168. člena tega zakona, razen če presodi, da bi to lahko škodovalo nadaljnjemu postopku.

(2) Urad zavezance, ki na podlagi določb tega zakona sporočajo uradu sumljive transakcije, obvesti o koristnosti in uporabnosti sporočenih sumljivih transakcij.

6.3 **Mednarodno sodelovanje**

113. člen

(splošne določbe)

(1) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se uporabljajo, če z mednarodno pogodbo ali pravnim aktom EU, ki se neposredno uporablja, ni določeno drugače.

(2) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju urejajo sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami ne glede na njihov organizacijski status in sodelovanje z Evropsko komisijo.

(3) Sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami pomeni izmenjavo podatkov, informacij in dokumentacije o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Sodelovanje zajema:

1. zaprosilo urada tujim finančnim obveščevalnim enotam,
2. zaprosilo tujih finančnih obveščevalnih enot uradu,
3. izmenjavo na podlagi spontane pobude urada ali tujih finančnih obveščevalnih enot.

(4) Urad sodeluje z Evropsko komisijo in drugimi pristojnimi telesi EU, kadar je to potrebno za lažje usklajevanje in izmenjavo informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic, in se udeležuje zasedanj foruma finančnih obveščevalnih enot držav članic v zvezi s pomembnimi vprašanji z njihovega področja dela in sodelovanjem, ki se nanaša na:

– odkrivanje sumljivih transakcij s čezmejno razsežnostjo,
– standardizacijo izmenjave podatkov in informacij prek zaščitene, decentralizirane računalniške mreže, namenjene izmenjavi podatkov in informacij v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma med finančnimi obveščevalnimi enotami,
– skupne analize čezmejnih zadev,
– opredelitev trendov in dejavnikov, pomembnih za ocenjevanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na državni ravni in ravni EU.

(5) Urad lahko za namene izmenjave podatkov, informacij in dokumentacije iz tretjega odstavka tega člena s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami sklene dogovor o sodelovanju.

(6) Pred pošiljanjem osebnih podatkov tuji finančni obveščevalni enoti urad pridobi zagotovila, da ima finančna obveščevalna enota iz države, v katero se podatki pošiljajo, urejeno ustrezno raven varstva osebnih podatkov in da jih bo uporabila samo za namene, določene s tem zakonom.

(7) Različne opredelitve davčnih kaznivih dejanj v posameznih državah članicah ali tretjih državah ne smejo ovirati izmenjave podatkov in informacij med finančnimi obveščevalni-

mi enotami držav članic ali tretjih držav, kolikor je ta izmenjava mogoča v skladu z državno zakonodajo.

114. člen

(zaprosilo tuji finančni obveščevalni enoti za predložitev podatkov)

(1) Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma tujo finančno obveščevalno enoto pisno zaprosi za podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, ki jih potrebuje za obdelavo, analiziranje, odkrivanje in preprečevanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(2) Če urad potrebuje podatke, informacije in dokumentacijo od zavezanca iz druge države članice, pošlje zaprosilo finančni obveščevalni enoti te države članice.

(3) Zaprosilo urada iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in opredelitev namena uporabe zaprošenih podatkov. Za podatke lahko zaprosi tudi, če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaprosila ni znano.

(4) Podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene na podlagi tega člena, urad uporabi izključno za namene, določene v tem zakonu. Brez predhodnega soglasja tuje finančne obveščevalne enote urad prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi zaprošeni organ.

(5) V izjemnih in nujnih primerih ter pod pogoji iz tega člena lahko urad zaprosi finančno obveščevalno enoto države članice za finančne informacije ali finančno analizo, ki bi bile lahko pomembne za obdelavo ali analizo informacij v zvezi s terorizmom ali organiziranim kriminalom, povezanim s terorizmom.

115. člen

(predložitev podatkov in informacij na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali upravlja v skladu z določbami tega zakona in bi lahko bili pomembni za obdelavo ali analiziranje informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma v drugi državi članici ali tretji državi, predloži tuji finančni obveščevalni enoti na njeno pisno zaprosilo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Kadar tuja finančna obveščevalna enota zaprosi urad za podatke, informacije in dokumentacijo, ki se nanašajo na zavezanca s sedežem v Republiki Sloveniji, urad pri pridobivanju podatkov, informacij in dokumentacije uporabi vsa pooblastila, ki jih ima v skladu z določbami tega zakona. Urad na zaprosilo iz tega člena odgovori v primernem času.

(3) Urad določi kontaktno točko, prek katere sprejema zaprosila tuje finančne obveščevalne enote.

(4) Zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote v skladu s tem členom mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine, iz katerih izhajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in iz katerih je razviden namen uporabe zaprošenih podatkov. Urad lahko odgovori na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote, tudi če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaprosila ni znano.

(5) Urad lahko izjemoma zavrne izpolnitev zaprosila tuje finančne obveščevalne enote, če:

1. ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 113. člena tega zakona;

2. bi bila predložitev podatkov in informacij v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije.

(6) Urad tujo finančno obveščevalno enoto o zavrnitvi zaprosila iz prejšnjega odstavka pisno obvesti ter v obvestilu navede in obrazloži razloge zavrnitve.

(7) Podatke, informacije in dokumentacijo, predložene na podlagi tega člena, smejo tuje finančne obveščevalne enote uporabiti izključno za namene, za katere so bili posredovani. Brez predhodnega soglasja urada tuja finančna obveščevalna enota prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati ali dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi urad.

(8) Soglasje za pošiljanje podatkov tretjim osebam iz prejšnjega odstavka urad da v čim krajšem času in največjem možnem obsegu. Urad lahko zavrne izdajo soglasja za odstop podatkov tretjim osebam le, če:

1. predložitev podatkov presega uporabo določil tega zakona;

2. bi predložitev podatkov ogrozila ali utegnila ogroziti potek kazenskega postopka v Republiki Sloveniji ali bi lahko kakor koli drugače škodovala interesom tega postopka;

3. predložitev podatkov ne bi bila v skladu s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije;

4. ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Vsaka zavrnitev izdaje soglasja iz prejšnjega odstavka se ustrezno obrazloži.

(10) Urad lahko določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančna obveščevalna enota uporabiti podatke iz prvega odstavka tega člena.

(11) V izjemnih in nujnih primerih ter pod pogoji iz tega člena lahko finančna obveščevalna enota države članice zaprosi urad za finančne informacije ali finančno analizo, ki bi bile lahko pomembne za obdelavo ali analizo informacij v zvezi s terorizmom ali organiziranim kriminalom, povezanim s terorizmom.

116. člen

(predložitev podatkov in informacij na zaprosilo EUROPOL)

(1) Urad v primernem času odgovori na ustrezno utemeljene zahteve v zvezi s finančnimi informacijami in finančno analizo, ki jih vloži Europol prek nacionalne enote Europola in so vložene za vsak primer posebej v okviru pristojnosti Europola in za opravljanje njegovih nalog.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka se obravnava tako, kot da izvira iz finančne obveščevalne enote.

(3) Urad lahko zavrne zahtevo iz prvega odstavka tega člena, kadar:

1. obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij negativno vplivala na preiskave ali analize v teku, ali

2. bi bilo v izjemnih okoliščinah razkritje informacij očitno nesorazmerno z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembno za namene, za katere so bile informacije zahtevane.

(4) Urad zavrnitev iz prejšnjega odstavka ustrezno obrazloži.

(5) Urad pri izvajanju tega člena upošteva tudi določbe šestega in sedmega odstavka 7. člena Uredbe 2016/794/EU.

(6) Urad pošlje odgovor iz prvega odstavka tega člena elektronsko prek orodja SIENA ali njenega naslednika v jeziku, ki se uporablja za orodje SIENA, ali po potrebi FIU.Net ali njegovega naslednika.

117. člen

(spontana predložitev podatkov tuji finančni obveščevalni enoti)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, premoženju ali sredstvih, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali upravlja v skladu z določbami tega zakona in ki bi lahko bili pomembni za obdelavo ali analiziranje infor-

macij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma v drugi državi članici ali tretji državi, pošlje finančni obveščevalni enoti te države članice ali tretje države na lastno pobudo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Če iz sporočila o sumljivih transakcijah, ki ga urad prejme na podlagi 76. člena tega zakona, izhaja, da so osebe, transakcije, premoženje ali sredstva, povezani z drugo državo članico, urad pošlje finančni obveščevalni enoti te države članice podatke iz 1., 2., 8., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe poglavja o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

(4) V izjemnih in nujnih primerih ter pod pogoji iz tega člena lahko urad na lastno pobudo pošlje finančni obveščevalni enoti države članice finančne informacije ali finančno analizo, ki bi lahko bile pomembne za obdelavo ali analizo informacij v zvezi s terorizmom ali organiziranim kriminalom, povezanim s terorizmom.

118. člen

(izmenjava podatkov o gotovini, ki se vnaša v EU ali iznaša iz nje)

Urad podatke iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2018/1672/EU izmenja z ustreznimi finančnimi obveščevalnimi enotami iz drugih držav članic v skladu s 113., 114., 115., 117., 119. in 122. členom tega zakona.

119. člen

(povratna informacija)

(1) Urad tuji finančni obveščevalni enoti na njeno zahtevo ob pogoju dejanske vzajemnosti pošlje povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti prejetih podatkov iz prvega odstavka 114. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analize, ki jo je izdelal na podlagi podatkov, prejetih od tuje finančne obveščevalne enote.

(2) Urad lahko od tuje finančne obveščevalne enote zahteva povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti predloženih podatkov iz prvega odstavka 115. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analize, izdelane na podlagi predloženih podatkov.

120. člen

(začasna ustavitev transakcije na pobudo tuje finančne obveščevalne enote)

(1) Urad lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, in ob pogoju dejanske vzajemnosti s pisno odredbo začasno, vendar največ za tri delovne dni ustavi transakcijo tudi na obrazloženo pisno pobudo tuje finančne obveščevalne enote in o tem obvesti organe, pristojne za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj.

(2) Urad lahko zavrne pobudo tuje finančne obveščevalne enote, če na podlagi dejstev in okoliščin, navedenih v pobudi iz prejšnjega odstavka, presodi, da niso podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma. O zavrnitvi pobude urad pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih je zavrnil pobudo.

(3) V zvezi z odredbo o začasni ustavitvi transakcije iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljata 105. in 106. člen tega zakona.

121. člen

(pobuda tuji finančni obveščevalni enoti za začasno ustavitev transakcije)

Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tujim finančnim obveščevalnim enotam pošlje pisno pobudo za začasno ustavitev transakcije, če presodi, da so podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma.

122. člen

(varni komunikacijski sistemi)

Izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije med uradom in tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami na podlagi 113. do 121. člena tega zakona mora potekati po varnih komunikacijskih sistemih.

123. člen

(diagonalna izmenjava)

(1) Urad lahko za podatke, informacije in dokumentacijo posredno zaprosi tudi tuje organe države članice ali tretje države, pristojne za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(2) Urad lahko podatke, informacije in dokumentacijo na podlagi zaprosila posredno predloži tudi tujemu organu države članice ali tretje države, pristojnemu za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe iz poglavja o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

124. člen

(izmenjava informacij med pristojnimi organi iz drugega odstavka 3. člena Direktive 2019/1153/EU)

(1) Organ, določen v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, lahko finančne informacije ali finančne analize, ki jih pridobi od urada, na zahtevo in za vsak primer posebej izmenja s pristojnim organom druge države članice, imenovanim v skladu z drugim odstavkom 3. člena Direktive 2019/1153/EU, če so te finančne informacije ali finančna analiza potrebne za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranj terorizma ter za boj proti njim.

(2) Organ, določen v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, lahko pristojne organe drugih držav članic, imenovane v skladu z drugim odstavkom 3. člena Direktive 2019/1153/EU, za vsak primer posebej zaprosi za finančne informacije ali finančne analize, ki so jih ti organi pridobili od finančnih obveščevalnih enot teh držav članic, če so te finančne informacije ali finančna analiza potrebne za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranj terorizma ter za boj proti njim.

(3) Organ, določen v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, lahko uporablja finančne informacije ali finančne analize, ki jih je pridobil v skladu s prejšnjim odstavkom, le za namen, za katerega so bile zaprošene.

(4) Finančne informacije in finančne analize, predložene na podlagi tega člena, smejo organi, določeni v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, in pristojni organi drugih držav članic, imenovani v skladu z drugim odstavkom 3. člena Direktive 2019/1153/EU, uporabiti izključno za namene, za katere so bile podane.

(5) Brez predhodnega soglasja urada oziroma finančne obveščevalne enote države članice organ, določen v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, oziroma pristojni organ druge države članice, imenovan v skladu z drugim odstavkom 3. člena Direktive 2019/1153/EU, finančnih informacij ali finančnih analiz ne sme poslati drugemu organu, agenciji ali oddelku ali jih uporabiti za namene, ki presegajo tiste, ki so bili prvotno odobreni.

(6) Urad lahko zavrne izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka, če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 113. člena tega zakona ali če pošiljanje finančnih informacij ali finančnih analiz ali namen uporabe teh podatkov:

1. presega uporabo določb tega zakona;
2. ogroža ali bi lahko ogrozilo potek kazenskega postopka v Republiki Sloveniji ali bi lahko kakor koli drugače škodovalo interesom tega postopka; ali
3. ne bi bil v skladu s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije.

(7) Zaprosilo in odgovor na zahtevo iz tega člena, vključno s finančnimi informacijami ali finančnimi analizami, mora organ, določen v skladu s prvim odstavkom 96. člena tega zakona, poslati po varnih komunikacijskih sistemih.

6.4 **Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma**

125. člen

(preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma)

Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, tako da:
1. pristojnim organom predlaga spremembe in dopolnitve predpisov, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;
2. sodeluje pri sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
3. pripravlja in izdaja priporočila ali smernice za enotno izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, pri zavezancih iz 4. člena tega zakona;
4. sodeluje pri strokovnem usposabljanju zaposlenih pri zavezancih, državnih organih, nosilcih javnih pooblastil;
5. zbira in objavi statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma;
6. na drug primeren način obvešča javnost o pojavnih oblikah pranja denarja in financiranja terorizma.

126. člen

(predložitev podatkov uradu)

(1) Urad lahko od zavezancev iz 4. člena tega zakona, nadzornih organov iz 152. člena tega zakona ter drugih državnih organov in organizacij z javnimi pooblastili zahteva podatke:
1. iz vseh evidenc, ki jih vodijo na podlagi tega zakona;
2. o vseh poslovnih razmerjih, ki so jih sklenile s svojimi strankami, ne glede na njihovo vrsto in obliko;
3. o vseh transakcijah med njimi in njihovimi strankami;
4. o vseh transakcijah njihovih strank, ki so opravljene znotraj Republike Slovenije;
5. o vseh transakcijah, ki so jih njihove stranke opravile v države članice ali tretje države;
6. o vseh transakcijah, ki so bile opravljene iz držav članic ali tretjih držav njihovim strankam v Republiko Slovenijo;
7. druge razpoložljive podatke in dokumentacijo, ki jo vodijo na podlagi drugih predpisov ali so jih pridobili na drug zakonit način in ki jih urad potrebuje za namene iz tega člena.

(2) Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, navede tudi pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti podatki podani uradu.

(3) Podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena urad uporablja za namene izdelave operativnih in strateških analiz, ugotavljanja izpostavljenosti in izdelave ocene tveganja finančnega in nefinančnega sistema Republike Slovenije za pranje denarja in financiranje terorizma ter za ugotavljanje pojavnih oblik in trendov pranja denarja ter financiranja terorizma.

(4) Zavezanci iz 4. člena tega zakona uradu posredujejo podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena neodplačno v roku petnajstih dni po prejemu zahteve.

(5) Neodplačno in v roku iz prejšnjega odstavka posredujejo uradu zahtevane podatke tudi nadzorni organi iz 152. člena tega zakona ter drugi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili.

(6) Ne glede na rok iz četrtega in petega odstavka tega člena lahko urad zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov subjektom iz četrtega in petega odstavka tega člena na njihovo obrazloženo pisno zahtevo s pisnim obvestilom podaljša rok.

(7) Urad rezultate opravljenih strateških analiz, ugotovljenih ocen tveganj, pojavnih oblik in trendov pranja denarja objavi na svoji spletni strani, lahko pa z rezultati seznani tudi vlado v obliki posebnega ali rednega letnega poročila o delu urada.

6.5 **Druge naloge**

127. člen

(predložitev podatkov sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji)

(1) Urad predloži sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji na njihovo obrazloženo pisno zahtevo podatke iz svojih evidenc iz 1. do 5. in 9. do 11. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona, ki jih sodišče, državno tožilstvo ali policija potrebujejo:
1. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za odkrivanje, pregon ali sojenje kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivih dejanj financiranja terorizma, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek;
2. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka urad sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji ne predloži podatkov iz evidence iz 4. in 5. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona, če tuja finančna obveščevalna enota za takšno predložitev ni podala soglasja.

(3) Iz obrazložene pisne zahteve iz prvega odstavka tega člena mora biti razvidno, da v zvezi z osebami, transakcijami, sredstvi ali premoženjem nezakonitega izvora potekajo postopki odkrivanja, pregona ali preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma ali postopki v zvezi z odvzemom premoženja nezakonitega izvora.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena zavrne, če oceni:
1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje in izvajanje nalog urada, ali
2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Sodišče, državno tožilstvo in policija morajo vsaj enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi prejetih podatkov iz tega člena in o rezultatih preiskav ali pregledov, opravljenih na podlagi teh podatkov.

128. člen

(predložitev podatkov Finančni upravi Republike Slovenije)

(1) Urad predloži Finančni upravi Republike Slovenije podatke iz evidence iz 1. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona, ki se nanašajo na osebe in transakcije iz 75. člena tega zakona, ki jih Finančna uprava Republike Slovenije potrebuje za namene izvajanja naslednjih nalog iz njene pristojnosti:
1. finančni nadzor;
2. finančna preiskava;
3. nadzor nad prirejanjem iger na srečo;
4. nadzor nad prijavo vnosa in iznosa gotovine na območje ali z območja EU;
5. izvajanje nalog s področja carin na podlagi predpisov EU, ki urejajo medsebojno pravno pomoč med upravnimi organi držav članic.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko Finančna uprava Republike Slovenije zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena zavrne:

1. če oceni, da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvesti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišla na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepih, ki jih je sprejela na tej podlagi.

129. člen

(predložitev podatkov stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe)

(1) Urad predloži stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe, podatke iz svojih evidenc iz 1. do 5. in 9. do 11. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona, ki jih ta skupina potrebuje pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu s predpisi, ki urejajo omejevalne ukrepe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka urad stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe, ne predloži podatkov iz evidence iz 4. in 5. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona, če tuji pristojni organ za takšno predložitev ni podal soglasja.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko stalna koordinacijska skupina zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(4) Urad lahko zahtevo iz prejšnjega odstavka zavrne:

1. če oceni, da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Stalna koordinacijska skupina iz prvega odstavka tega člena enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvesti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišel na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepih, ki jih je sprejel na tej podlagi.

130. člen

(poročanje vladi)

Urad najmanj enkrat na leto o svojem delu poroča vladi.

VII. POGLAVJE
NALOGE DRŽAVNIH ORGANOV IN NOSILCEV JAVNIH POOBLASTIL

131. člen

(Finančna uprava Republike Slovenije)

(1) Finančna uprava Republike Slovenije uradu najpozneje v treh dneh sporoči podatke, pridobljene na podlagi 3. ali 4. člena Uredbe 2018/1672/EU o vsaki prijavi gotovine s spremstvom v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Republiko Slovenijo iz tretje države ali izstopu iz Republike Slovenije v tretjo državo in o vsaki prijavi o razkritju gotovine brez spremstva v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vnosu v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iznosu iz Republike Slovenije v tretjo državo.

(2) Finančna uprava Republike Slovenije uradu sporoči podatke, pridobljene na podlagi tretjega odstavka 5. člena Uredbe 2018/1672/EU, če gotovina s spremstvom pri vstopu v Republiko Slovenijo iz tretje države ali izstopu iz Republike Slovenije v tretjo državo iz prejšnjega odstavka ni bila prijavljena Finančni upravi Republike Slovenije, kot tudi če gotovina brez spremstva pri vnosu v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iznosu iz Republike Slovenije v tretjo državo iz prejšnjega odstavka ni bila prijavljena Finančni upravi Republike Slovenije, če je prijavo zahteval carinski organ.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije sporoči uradu podatke, pridobljene na podlagi 6. člena Uredbe 2018/1672/EU tudi o gotovini, ki jo prenašalec prenaša ali poskuša prenašati v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iz Republike Slovenije v tretjo državo, ter o vnosu oziroma iznosu gotovine brez spremstva ali poskusu takega vnosa v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iznosa iz Republike Slovenije v tretjo državo v znesku, nižjem od 10.000 eurov, če v zvezi z gotovino obstajajo znaki, da je povezana s kriminalno dejavnostjo.

(4) Banka Slovenije in Finančna uprava Republike Slovenije si morata na zahtevo izmenjati vse informacije o nadzoru nad gotovine, ki se vnaša v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iz Republike Slovenije v tretjo državo, potrebne za opravljanje nalog iz njune pristojnosti.

(5) Banka Slovenije in Finančna uprava Republike Slovenije se morata na zahtevo obveščati o nepravilnostih, ki jih ugotovita pri opravljanju nadzora nad gotovino, ki se vnaša v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iz Republike Slovenije v tretjo državo, če so te ugotovitve pomembne tudi za njuno delo.

(6) Ne glede na 19. točko 3. člena tega zakona ima gotovina iz prejšnjih odstavkov enak pomen kakor v 2. členu Uredbe 2018/1672/EU.

132. člen

(sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi)

(1) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu sporočajo podatke o kaznivih dejanjih pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Pristojni državni organi uradu redno sporočajo naslednje podatke, če so jim na voljo:

1. datum vložitve kazenske ovadbe;

2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovadene osebe;

3. zakonska označba kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;

4. zakonska označba predhodnega kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake predhodnega kaznivega dejanja.

(3) Državna tožilstva in sodišča uradu enkrat na leto, najpozneje pa do konca marca tekočega leta za preteklo leto sporočijo naslednje podatke, če so jim na voljo:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovadene osebe oziroma obdolžene osebe ali osebe, ki je vložila zahtevo za sodno varstvo v okviru postopka o prekršku;

2. opravilna številka zadeve, faza postopka in zadnja odločitev v posamezni fazi;

3. zakonska označba kaznivega dejanja ali prekrška;

4. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasni zaseg;

5. datum izdaje in čas trajanja odredbe o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;

6. znesek sredstev ali vrednost premoženja, na katero se nanaša odredba o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;

7. datum izdaje odredbe o odvzemu sredstev ali premoženja;

8. znesek odvzetih sredstev ali vrednost odvzetega premoženja.

(4) Pristojni državni organi enkrat na leto, najpozneje pa do konca marca tekočega leta za preteklo leto, obvestijo urad o svojih ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi prejetih obvestil o sumljivih transakcijah iz 110. člena tega zakona ali informacij o drugih kaznivih dejanjih iz 111. člena tega zakona, in drugih ukrepih, ki so jih sprejeli na tej podlagi.

133. člen

(dodatni ukrepi v zvezi z državami z visokim tveganjem)

Ob upoštevanju ustreznih vrednotenj, ocen ali poročil, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma, ter kjer je to primerno, pristojni državni organi in nosilci javnih pooblastil v zvezi z državo z visokim tveganjem iz šestega odstavka 55. člena tega zakona izvedejo enega ali več naslednjih ukrepov:

1. zavrnejo ustanovitev hčerinske družbe, podružnice ali predstavništva subjekta, ki izvaja katero od dejavnosti subjektov iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, iz države z visokim tveganjem ali kako drugače upoštevajo dejstvo, da je navedeni subjekt iz države, ki nima ustreznih ureditev preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

2. prepovejo zavezancu, da ustanovi podružnico ali predstavništvo v državi z visokim tveganjem, ali kako drugače upoštevajo dejstvo, da bi podružnice ali predstavništva obstajala v državi, ki nima ustreznih ureditev preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

3. zahtevajo okrepljeni nadzorstveni pregled ali postavijo dodatne zahteve pri zunanji reviziji za podružnico ali hčerinsko družbo zavezanca, ki je v državi z visokim tveganjem;

4. postavijo dodatne zahteve pri zunanji reviziji za finančno skupino v zvezi s katero koli od njenih podružnic ali hčerinskih družb, ki je v državi z visokim tveganjem;

5. zahtevajo, da kreditne in finančne institucije pregledajo in spremenijo ali po potrebi prekinejo korespondenčne odnose z institucijami v državi z visokim tveganjem.

VIII. POGLAVJE
VARSTVO IN HRAMBA PODATKOV, STATISTIČNI PODATKI TER UPRAVLJANJE EVIDENC

8.1 **Varstvo podatkov**

134. člen

(prepoved razkritja)

(1) Zavezanci in njihovi zaposleni, vključno s člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovodnih organov, oziroma druge osebe, ki so jim kakor koli dostopni podatki o spodaj navedenih dejstvih, stranki, tretji osebi ali drugemu nadzornemu organu iz točke b) do h) prvega odstavka 152. člena tega zakona, razen če ni v tem zakonu določeno drugače, ne smejo razkriti, da:

1. je bil ali da bo podatek, informacija ali dokumentacija o stranki ali transakciji iz 76. člena tega zakona sporočen/-a uradu;

2. je urad zahteval predložitev podatkov iz 99., 100., 101. in 102. člena tega zakona;

3. je urad na podlagi 105. člena tega zakona začasno ustavil transakcijo oziroma v zvezi s tem zavezancu dal navodila, razen v primeru, ko je razkritje v skladu s četrtim odstavkom 105. člena tega zakona;

4. je urad na podlagi 107. člena tega zakona zahteval tekoče spremljanje poslovanja stranke;

5. urad zoper stranko ali tretjo osebo opravlja ali bo opravljal operativno analizo iz 1. točke 98. člena tega zakona;

6. je zoper stranko ali tretjo osebo uveden ali bi bil lahko uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Prepoved razkritja iz prejšnjega odstavka preneha veljati osem let po dnevu, ko je bil zavezanec seznanjen z dejstvom iz prejšnjega odstavka.

(3) Dejstva iz prvega odstavka tega člena in dokumentacijo v zvezi s temi dejstvi zavezanci varujejo in sprejmejo ustrezne ukrepe glede njihovega označevanja, možnosti dostopa in uporabe, prenosa v primeru prenehanja, hrambe ter uničenja po poteku roka iz 142. člena tega zakona, s katerimi zagotovijo njihovo varno obravnavo.

(4) Dejstva iz prvega odstavka in obvestilo o sumljivih transakcijah oziroma informacija o drugih kaznivih dejanjih iz 110. in 111. člena tega zakona ter podatki iz 127., 128. in 129. člena tega zakona se označijo in obravnavajo z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

(5) O umiku oznake tajnosti iz prejšnjega odstavka odloča predstojnik urada.

(6) Prepoved razkritja dejstev iz prvega odstavka tega člena ne velja, če so podatki, informacije in dokumentacija, ki jih v skladu s tem zakonom pridobi in vodi zavezanec, potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in če predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče.

(7) Razkritje dejstev iz prvega odstavka tega člena se lahko dovoli, če so podatki, informacije in dokumentacija, ki jih v skladu s tem zakonom pridobi in vodi zavezanec, potrebni za zaščito interesov zavezanca v postopkih za potrebe dokazovanja svojih ravnanj, in razkritje dejstev ne bi škodilo izvajanju ukrepov pristojnih organov ter njihovim postopkom za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. O dovolitvi razkritja dejstev po tem odstavku odloča predstojnik urada na obrazloženo pobudo zavezanca.

(8) Prepoved razkritja dejstev iz 1. točke prvega odstavka tega člena ne velja, če podatke iz 1. točke prvega odstavka tega člena zahteva nadzorni organ iz prvega odstavka 152. člena tega zakona zaradi nadzora nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti. Obstoj dejstev iz 2. do 6. točke prvega odstavka tega člena nadzorni organi preverijo neposredno pri uradu.

(9) Kadar poskušajo odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe, samostojni revizorji in pravne ali fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, odvrniti stranko od nezakonite dejavnosti, to ne pomeni razkritja po prvem odstavku tega člena.

135. člen

(razkritje podatkov v okviru skupine)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi institucijami in med finančnimi institucijami iz držav članic, ki so del iste skupine, in če politike in postopki skupine izpolnjujejo zahteve iz tega zakona.

(2) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi ali finančnimi institucijami iz držav članic in njihovimi podružnicami ali hčerinskimi družbami v večinski lasti, ki imajo sedež v tretjih državah, če sta izpolnjena naslednja pogoja, in sicer da:

1. podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah izvajajo politike in postopke skupine, vključno s postopki izmenjave informacij znotraj skupine, ki so enakovredni določbam iz 78., 79. in 82. člena tega zakona, in

2. politike in postopki skupine izpolnjujejo zahteve iz tega zakona.

(3) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru skupine, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

– firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije in

– znesek transakcije ter valuta, v kateri se opravi transakcija.

(4) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(5) Prenos podatkov v tretje države je dovoljen, če so zanj izpolnjeni pogoji, določeni v V. poglavju Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov.

136. člen

(razkritje podatkov v okviru mreže)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka 134. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji, pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev in storitev davčnega svetovanja, in sicer pod pogojem, da opravljajo svojo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži in imajo sedež v državah članicah.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporabi v primeru, ko imajo osebe iz prejšnjega odstavka sedež v tretjih državah, pod pogojem, da se v tretjih državah izvajajo ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam iz tega zakona.

(3) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru mreže, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

– firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo,

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,

– datum in čas izvedbe transakcije in

– znesek transakcije ter valuta, v kateri se opravi transakcija.

(4) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(5) Prenos podatkov v tretje države je dopusten, če so zanj izpolnjeni pogoji, določeni v V. poglavju Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov.

(6) Mreža iz prejšnjih odstavkov je obsežna struktura, ki ji oseba pripada in ima skupnega lastnika ali skupno upravo ali skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi.

137. člen

(razkritje podatkov v okviru istih kategorij)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka 134. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med osebami, ki so kreditne in finančne institucije, odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe in samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev ali storitev davčnega svetovanja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. transakcija se nanaša na dve ali več navedenih oseb,

2. transakcija se nanaša na isto stranko,

3. navedene osebe imajo sedež v državi članici ali tretji državi, ki izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, enakovredne zahtevam iz tega zakona,

4. navedene osebe opravljajo istovrstno dejavnost ali pripadajo isti kategoriji poklicev in

5. zanje veljajo obveznosti glede varovanja poklicne in poslovne skrivnosti ter osebnih podatkov.

(2) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru istih kategorij, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

– firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija;

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščene osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo;

– osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo;

– osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo;

– datum in čas izvedbe transakcije in

– znesek transakcije ter valuta, v kateri se opravi transakcija.

(3) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(4) Prenos podatkov v tretje države je dopusten, če so zanj izpolnjeni pogoji, določeni v V. poglavju Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov.

138. člen

(izjema od načela varovanja tajnosti)

(1) Pri posredovanju podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu za zavezanca, državni organ ali drugega nosilca javnih pooblastil, sodišče, državno tožilstvo in njihove zaposlene ne velja obveznost varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov.

(2) Zavezanci in njihovi zaposleni ne odgovarjajo za škodo, povzročeno strankam ali tretjim osebam, če v skladu z določbami tega zakona:

1. uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo o svojih strankah;

2. pridobivajo in obdelujejo podatke, informacije in dokumentacijo o strankah;

3. uresničujejo odredbo urada o začasni ustavitvi transakcije ali navodilo, dano v zvezi s to odredbo;

4. uresničujejo zahtevo urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja stranke.

(3) Za posameznike, vključno z zaposlenimi pri zavezancu in njegovimi predstavniki, ne velja obveznost varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov pri:

1. predložitvi podatkov, informacij in dokumentacije uradu v skladu z določbami tega zakona;

2. obdelavi podatkov, informacij in dokumentacije, pridobljenih v skladu s tem zakonom, zaradi preverjanja strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

139. člen

(uporaba pridobljenih podatkov)

(1) Urad, državni organi in drugi nosilci javnih pooblastil, zavezanci in njihovi zaposleni podatke, informacije in dokumentacijo, ki so jih pridobili v skladu s tem zakonom, uporabljajo samo za namene, določene s tem zakonom.

(2) Organi iz 127., 128. in 129. člena tega zakona podatke, ki so jih pridobili na podlagi navedenih členov, uporabijo izključno za namen, zaradi katerega so bili pridobljeni.

(3) Obdelava podatkov, informacij in dokumentacije, ki so pridobljeni po tem zakonu, v kakršne koli druge namene, kot na primer v komercialne namene, je prepovedana.

140. člen

(obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov)

Zavezanci, ki na podlagi določb tega zakona zbirajo osebne podatke neposredno od posameznika, ga o obdelavi osebnih podatkov pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali pred izvedbo transakcije iz prvega odstavka 22. in 23. člena tega zakona obvestijo v skladu s Splošno uredbo o varstvu osebnih podatkov.

8.2 **Hramba podatkov**

141. člen

(hramba kopij uradnih osebnih dokumentov)

(1) Kadar zavezanec na podlagi drugega odstavka 32. člena, tretjega odstavka 33. člena, četrtega odstavka 34. člena ali četrtega odstavka 35. člena tega zakona pridobi kopijo osebnega dokumenta v papirnati ali digitalni obliki, po pridobitvi zahtevanih podatkov iz osebnega dokumenta kopijo uniči.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek in določbe drugih zakonov lahko zavezanci, ki so kreditne in finančne institucije, kopije osebnih dokumentov, pridobljene v okviru izvajanja ukrepov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke po določbah tega zakona, za namen dokazovanja, naknadnega preverjanja točnosti podatkov, izvajanja notranjih kontrol, učinkovitejšega zagotavljanja organizacijskih in tehničnih pogojev za varovanje zaupnosti in preprečevanja nezakonitega nadaljnjega kopiranja ter distribuiranj teh kopij, hranijo v digitalni obliki.

(3) Zavezanci kopije iz prejšnjega odstavka hranijo najdlje pet let od njihove pridobitve in za hrambo teh kopij zagotovijo njihovo varovanje z organizacijskimi, tehničnimi ter logično-tehničnimi postopki in ukrepi skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(4) Hramba iz drugega odstavka tega člena je dovoljena za vse oblike izvajanja ukrepov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke, ki so opredeljene v oddelku 3.3.2.1 tega zakona, in za izvajanje ukrepov preverjanja in posodabljanja pridobljenih listin in podatkov o stranki iz 54. člena tega zakona.

142. člen

(rok hrambe podatkov pri zavezancu)

(1) Zavezanci hranijo podatke, ki so jih pridobili na podlagi 21., 22., 23., 27., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 47., 53., 54., 55., 59., 63., 64., 65., 66., 68., 69., 70., 75., 76., 105., 106. in 107. člena tega zakona, in pripadajočo dokumentacijo, ki se nanaša na pregled stranke in posamezne transakcije, deset let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu, razen če drug zakon ne predvideva daljšega roka hrambe. V primeru hrambe podatkov, pridobljenih v okviru poslovnega razmerja, in pripadajoče dokumentacije začne rok hrambe vseh pridobljenih podatkov, vključno s podatki o posameznih transakcijah, teči prvi dan po prenehanju poslovnega razmerja.

(2) Pripadajoča dokumentacija iz prejšnjega odstavka obsega kopije, zapise ali originale naslednje dokumentacije:

– uradnih dokumentov za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke,

– dokumentacije o poslovnih razmerjih in računih,

– dokumentacije o poslovni korespondenci,

– zapisov in evidenc, potrebnih za prepoznavo in sledljivost domačih ali čezmejnih transakcij,

– dokumentacije v zvezi z ugotavljanjem ozadja in namena neobičajnih transakcij in

– druge pripadajoče dokumentacije, pridobljene ali nastale pri pregledu stranke ali posamezni transakciji.

(3) Zavezanci hranijo podatke in pripadajočo dokumentacijo o pooblaščencu in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju tveganj iz 18., 83., 84. in 87. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedenih notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma pomenijo spremembe poslovnih procesov zavezanca.

(4) Po preteku rokov iz prejšnjih odstavkov tega člena se osebni podatki izbrišejo, razen če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(5) V primeru prenehanja zavezanca mora organ, ki izvaja postopek prenehanja ali izvaja statusno spremembo zavezanca brez znanega naslednika, pred prenehanjem zavezanca obvestiti urad in poskrbeti za hrambo podatkov in pripadajoče dokumentacije v rokih, določenih s tem zakonom.

143. člen

(rok hrambe podatkov pri Finančni upravi Republike Slovenije)

Finančna uprava Republike Slovenije hrani podatke iz evidenc iz četrtega odstavka 150. člena tega zakona pet let od dneva, ko jih je pridobila. Po tem roku Finančna uprava Republike Slovenije uniči podatke. Obdobje hrambe se lahko enkrat podaljša za obdobje, ki ni daljše od treh let, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 13. člena Uredbe 2018/1672/EU.

144. člen

(rok hrambe podatkov pri Banki Slovenije)

Banka Slovenije hrani podatke iz evidence iz drugega odstavka 149. člena tega zakona deset let od dneva, ko fizična ali pravna oseba preneha biti osrednja kontaktna točka. Po tem roku Banka Slovenije uniči podatke.

145. člen

(rok hrambe podatkov v uradu)

(1) Urad podatke in informacije iz evidenc, ki jih upravlja po tem zakonu, hrani 12 let od dneva, ko jih je pridobil, razen če drug zakon ne predvideva daljšega roka hrambe. Po tem roku urad uniči podatke in informacije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek urad hrani podatke in informacije iz evidenc iz 16. in 17. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona pet let od dneva, ko jih je pridobil. Po tem roku urad uniči podatke in informacije iz tega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena urad hrani podatke in informacije iz evidence iz 20. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona še pet let po izbrisu ponudnika storitev virtualnih valut iz registra.

(4) O podatkih in informacijah, zbranih v skladu s tem zakonom, urad ne sme obvestiti osebe, na katero se podatki in informacije nanašajo, ali tretje osebe.

(5) Oseba, na katero se podatki in informacije nanašajo, ima pravico do vpogleda v osebne podatke oziroma do njihovega prepisa, izpisa ali kopije za evidence iz:

– 1., 2., 3., 4., 5., 11., 12., 13., 16. in 17. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona po osmih letih od dneva, ko so bili podatki pridobljeni;

– 6., 7., 8., 9. in 10. točke četrtega odstavka 149. člena tega zakona po pravnomočnosti sodbe ali druge odločbe za kaznivo dejanje ali prekršek oziroma po zastaranju kazenskega pregona oziroma takoj po dokončni odločitvi pristojnega organa, da ne bo ukrepal zoper osebo, na katero se podatki in informacije nanašajo.

8.3 **Statistični podatki**

146. člen

(zbiranje statističnih podatkov urada)

Urad za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja

pranja denarja ter financiranja terorizma na letni ravni zbira statistične podatke o:

– številu, velikosti in pomembnosti posameznih skupin zavezancev,

– številu sporočenih sumljivih transakcij, ki so mu bile poslane v skladu s tem zakonom,

– številu obvestil o sumljivih transakcijah, ki jih je urad posredoval pristojnim organom,

– številu in deležu sumljivih transakcij, na podlagi katerih so bili uvedeni ukrepi iz pristojnosti policije, tožilstva ali sodišča,

– številu prejetih, zavrnjenih in odgovorjenih zaprosil tujih finančnih obveščevalnih enot, razčlenjenih po državah,

– številu podanih zaprosil tujim finančnim obveščevalnim enotam, razčlenjenim po državah,

– številu zaposlenih v uradu ter pri organih odkrivanja in pregona, na sodiščih in v nadzornih organih iz 152. člena tega zakona, ki izvajajo naloge v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma;

– številu izvedenih nadzorov pri zavezancih na kraju samem ali na daljavo, številu ugotovljenih kršitev ter številu in naravi ukrepa, ki ga je izrekel nadzorni organ.

147. člen

(zbiranje statističnih podatkov drugih državnih organov)

(1) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letni ravni zbirajo statistične podatke o:

1. številu oseb, zoper katere poteka kriminalistična preiskava za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,

2. številu oseb, zoper katere je vložena kazenska ovadba za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,

3. številu oseb, zoper katere je uvedena preiskava,

4. številu oseb, obtoženih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,

5. številu oseb, obsojenih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,

6. vrsti predhodnega kaznivega dejanja za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma, če je podatek na voljo,

7. vrednosti zavarovanega, zaseženega ali odvzetega nezakonitega premoženja v eurih.

(2) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu enkrat na leto, najpozneje do konca marca tekočega leta za preteklo leto, posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka.

148. člen

(objava statističnih podatkov)

Urad najmanj enkrat na leto objavi in pošlje Evropski komisiji statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma iz 146. in 147. člena tega zakona.

8.4 **Upravljanje evidenc**

149. člen

(upravljanje evidenc)

(1) Zavezanci upravljajo naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah iz 22. in 23. člena tega zakona;

2. evidence sporočenih podatkov uradu iz 75. in 76. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije upravlja evidenco o kontaktnih točkah iz 80. člena tega zakona.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidenco prijavljene in neprijavljene gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več, s katero vstopa oziroma izstopa prenašalec v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iz Republike Slovenije v tretjo državo, ter prijavljene in neprijavljene gotovine brez spremstva v vrednosti 10.000 eurov ali več, ki se vnaša v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iznaša iz Republike Slovenije v tretjo državo (prvi in drugi odstavek 131. člena);

2. evidenco o gotovini v znesku, nižjem od 10.000 eurov, s katero vstopa oziroma izstopa prenašalec ali poskusi vstopiti ali izstopiti, ter o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine brez spremstva v znesku, nižjem od 10.000 eurov, v Republiko Slovenijo iz tretje države ali iz Republike Slovenije v tretjo državo, če v zvezi z gotovino obstajajo znaki, da je povezana s kriminalno dejavnostjo (tretji odstavek 131. člena).

(4) Urad upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o osebah in transakcijah iz 75. in 76. člena tega zakona;

2. evidenco o prejetih pobudah iz 108. in 109. člena tega zakona;

3. evidenco obvestil in informacij iz 110. in 111. člena tega zakona;

4. evidenco mednarodnih zaprosil iz 114. in 115. člena tega zakona;

5. evidenco o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 52., 114., 115. in 117. člena tega zakona;

6. evidenco o dostopu do podatkov iz 127. člena tega zakona;

7. evidenco o dostopu do podatkov iz 128. člena tega zakona;

8. evidenco o dostopu do podatkov iz 129. člena tega zakona;

9. evidenco o kaznivih dejanjih iz 132. člena tega zakona;

10. evidenco o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah in izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora iz 167. člena tega zakona;

11. evidenco o sporočenih dejstvih iz 168. člena tega zakona;

12. evidenco o opravljenih operativnih analizah iz 1. točke 98. člena tega zakona;

13. evidenco o opravljenih strateških analizah iz 2. točke 98. člena tega zakona;

14. evidenco podatkov o zavezancih za potrebe sporočanja podatkov uradu iz 77. člena tega zakona;

15. evidenco o pooblaščencih in namestnikih pooblaščencev iz petega odstavka 86. člena tega zakona;

16. evidenco zaprosil iz 96., enajstega odstavka 115., 116. in 124. člena tega zakona;

17. evidenco o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 96., enajstega odstavka 115., 116. in 124. člena tega zakona;

18. evidenco službenih izkaznic inšpektorjev iz 158. člena tega zakona;

19. evidenco podatkov o nadzornih organih za potrebe sporočanja podatkov uradu iz petega odstavka 167. člena tega zakona;

20. register ponudnikov storitev virtualnih valut iz 5. člena tega zakona.

(5) Poslovni subjekti upravljajo evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih iz 42., 43. in 44. člena tega zakona.

(6) Za namen izvajanja 94. člena tega zakona lahko urad brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje podatke, vključno z osebnimi podatki, iz zbirk podatkov, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščeni organi in organizacije, in sicer iz zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

1. Ministrstva, pristojnega za notranje zadeve:

– podatke iz centralnega registra prebivalstva (osebno ime, EMŠO, državljanstvo, davčna številka, stalno ali začasno prebivališče, država bivanja, naslov za vročanje, zakonski stan, oče, mati, zakonec, otrok, sprememba osebnega imena, odvzem in vrnitev poslovne sposobnosti, datum smrti, podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje tujca, spol, kraj rojstva, država rojstva, stalni ali začasni naslov v tujini, partner partnerske zveze, število posameznikov, ki imajo prijavljeno stalno ali začasno prebivališče na istem naslovu, številka stanovanja),

– podatke iz evidence izdanih osebnih izkaznic (osebno ime, EMŠO, številka osebne izkaznice, datum izdaje osebne izkaznice, izdajatelj osebne izkaznice),

– podatke iz evidence izdanih potnih listin (osebno ime, EMŠO, številka potne listine, datum izdaje potne listine, izdajatelj potne listine),

– podatke iz evidence o izdanih orožnih listinah (osebno ime, EMŠO, oznaka listine, datum izdaje listine, organ izdaje listine, status listine, tip dovoljenja, kategorija in količina orožja);

2. Ministrstva, pristojnega za infrastrukturo:

– podatke o lastništvu vozila in o vozilu iz evidence registriranih motornih vozil in priklopnih vozil (datum prve registracije vozila, podatki o lastniku, podatki o osebi, na katero je vozilo registrirano, pa ni lastnik vozila, podatki o vozilu),

– podatke iz evidence o vozniških dovoljenjih (osebno ime, EMŠO, številka vozniškega dovoljenja, datum izdaje vozniškega dovoljenja, pristojni organ, ki je vozniško dovoljenje izdal, status in kategorija vozil, ki jih imetnik vozniškega dovoljenja lahko vozi);

3. Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije:

– podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje (podlaga za zavarovanje, datum prijave in odjave v pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter podatke o zavarovalnem času), in uživalcih pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (o vrsti, višini, datumu izplačila in datumu upravičenosti do posamezne pravice);

4. Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije:

– podatke o zavarovancih, vključenih v obvezno zdravstveno zavarovanje (podlaga za zavarovanje, datum prijave in odjave v obvezno zdravstveno zavarovanje), ter podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

5. Finančne uprave Republike Slovenije:

– podatke o dohodkih, navedenih v letni odmeri za dohodnino,

– podatke o odmeri davka na dodano vrednost iz mesečnih obračunov davka na dodano vrednost,

– podatke o odmeri davka od dohodkov pravnih oseb iz obračuna davka od dohodkov pravnih oseb,

– podatke iz obračuna akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti,

– podatke o odmeri davka na promet nepremičnin,

– podatke o vodenju postopkov davčnega nadzora,

– podatke o vodenju postopkov davčnih preiskav,

– podatke o številkah TRR oseb v tujini,

– podatke iz davčnega registra (subjekt vpisa v sodni register, fizična osebe s stalnim prebivališčem ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, samostojni podjetnik posameznik, druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost in je vpisana v drug register oziroma drugo predpisano evidenco na območju Republike Slovenije, pravna ali fizična oseba, ki nima sedeža ali druge registrirane oblike v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost na območju Republike Slovenije, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, druge osebe, vpisane v davčni register);

6. Geodetske uprave Republike Slovenije:

– podatke o lastništvu nepremičnin,

– podatke o vrednosti nepremičnin (posplošena vrednost po predpisu, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin),

– podatke o vrsti nepremičnine (dejanska raba parcele iz zemljiškega katastra, dejanska raba stavb in delov stavb iz katastra stavb),

– podatke o površini stanovanja;

7. Uprave Republike Slovenije za pomorstvo:

– podatke o lastništvu vodnih plovil morske plovbe posamezne osebe ter o vodnem plovilu morske plovbe;

8. okrajnih sodišč:

– podatke o lastništvu nepremičnin ter drugih stvarnih pravicah na nepremičninah posamezne osebe;

9. centralne depotne družbe:

– računalniški izpis podatkov, vpisanih v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev, ki se nanašajo na posameznega imetnika nematerializiranih vrednostnih papirjev;

10. Banke Slovenije glede podatkov iz centralnega kreditnega registra:

– o zadolženosti fizičnih oseb in poslovnih subjektov, ki se vodijo v sistemu izmenjave informacij v skladu z zakonom, ki ureja centralni kreditni register;

11. Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES):

– podatke o poslovnih subjektih, njihovih ustanoviteljih in zastopnikih vključno z vsemi spremembami (datum vpisa in izbrisa, matična številka, davčna številka, firma ali ime, sedež, osebno ime oziroma firma, sedež in naslov oziroma naslov stalnega ali začasnega prebivališča, EMŠO ali matična številka, davčna številka),

– podatke o vrednosti lastniških deležev (matična številka zasebnika ali pravne osebe, datum vpisa in izbrisa v Poslovni register Slovenije, pravnoorganizacijska oblika, davčna številka zasebnika ali pravne osebe, znesek osnovnega kapitala, lastniški delež osebe v gospodarski družbi ali zadrugi),

– podatke o dejanskih lastnikih,

– podatke o višini dobička zasebnikov in pravnih oseb,

– podatke o številki transakcijskega računa,

– podatke o statusu računa (odprt, zaprt),

– datum zaprtja računa,

– podatke o pooblaščencu imetnika transakcijskega računa (ime in priimek ali firma ali naziv, davčna številka ali identifikacijska oznaka in država sedeža ali prebivališča, matična številka),

– podatke o dejanskem lastniku transakcijskega računa (ime in priimek, davčna številka ali identifikacijska oznaka in država prebivališča),

– podatke o sefu (številka ali drug identifikacijski znak sefa in trajanje najema),

– podatke o najemniku sefa (ime in priimek ali firma ali naziv, davčna številka ali identifikacijska oznaka in država sedeža ali prebivališča, matična številka);

12. Ministrstva, pristojnega za pravosodje:

– podatke iz kazenske evidence (osebno ime, EMŠO, firma, matična številka, datum vpisa sodbe, vrsta kaznivega dejanja, sankcija);

13. Ministrstva, pristojnega za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti:

– podatke iz centralne zbirke podatkov, ki zajema pravice iz javnih sredstev (osebno ime, EMŠO, vrsta pravice iz javnih sredstev, višina pravice iz javnih sredstev, podatek, ali gre za prejemnika ali upravičenca);

14. upravnih enot:

– podatke o lastništvu celinskih vodnih plovil posamezne osebe ter o vodnem plovilu celinske plovbe;

15. Javne agencije za civilno letalstvo:

– podatke o lastništvu, zakupu in bremenu zrakoplova.

(7) Urad dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek se evidenci iz 17. in 18. točke četrtega odstavka tega člena uporabljata izključno za namene preverjanja zakonitosti obdelave osebnih podatkov.

(9) Za namen izvajanja drugega odstavka 94. člena tega zakona se evidence iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz šestega odstavka tega člena.

(10) Za medsebojno povezovanje evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se lahko uporablja davčna številka ali EMŠO, matična številka ter evidenčna oznaka, ki jo določi urad.

(11) Za povezovanje evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena z evidencami iz šestega odstavka tega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

150. člen

(vsebina evidenc)

(1) V evidencah o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah, ki jih upravljajo zavezanci, se za namen izvajanja 21. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. firma, naslov, sedež, matična številka ali davčna številka:

– pravne osebe,

– samostojnega podjetnika posameznika ali

– posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcija;

2. osebno ime, naslov stalnega prebivališča; naslov začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če naslov stalnega prebivališča ni v Republiki Sloveniji; naslov začasnega prebivališča v tujini, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta, datum izdaje, datum prenehanja in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta:

– fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo, oziroma fizične osebe, za katero se sklene poslovno razmerje ali opravi transakcija;

– zakonitega zastopnika pravne osebe, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo,

– pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo,

– pooblaščene osebe, ki za pravno osebo ali drugo osebo civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo;

3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter datum in kraj rojstva fizične osebe, ki vstopi v igralnico oziroma igralni salon, kateri je izplačan dobitek ali ki vplača stavo iz 3. točke prvega odstavka 22. člena tega zakona, ali fizične osebe, ki pristopi k sefu;

4. številka ali drug enolični znak poslovnega razmerja, namen in predvidena narava poslovnega razmerja, vključno z informacijo o dejavnosti stranke;

5. datum sklenitve poslovnega razmerja oziroma datum in čas vstopa v igralnico oziroma igralni salon ali pristopa k sefu;

6. datum in čas izvedbe transakcije;

7. znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija;

8. namen transakcije ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firma in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in država, v katero je izvršena transakcija, oziroma podatki, ki jih je zavezanec pri izvajanju transakcij dolžan pridobiti v skladu z Uredbo (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1);

9. način izvedbe transakcije;

10. podatki o izvoru premoženja in sredstev stranke oziroma dejanskega lastnika ter podatki o izvoru premoženja in sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije;

11. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež ter matična številka osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

12. podatki o transakciji, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, vrsta sredstev in premoženja, vrednost sredstev in premoženja, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

13. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

14. za dejanske lastnike iz 42., 43. in 44. člena tega zakona:

a) osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo, davčna številka ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

b) v primeru iz točke b) prvega odstavka 44. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih sta ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava;

15. naziv druge osebe civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčna številka ali EMŠO člana;

16. podatki o tem, ali je stranka oziroma njen dejanski lastnik politično izpostavljena oseba.

(2) V evidencah o sporočenih podatkih uradu, ki jih upravljajo zavezanci, se za namen izvajanja 75. in 76. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prejšnjega odstavka.

(3) V evidencah o kontaktnih točkah, ki jih upravlja Banka Slovenije, se za namen izvajanja 80. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki je imenovana kot osrednja kontaktna točka;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe, ki je imenovana kot osrednja kontaktna točka.

(4) Evidence podatkov o gotovini iz tretjega odstavka 149. člena tega zakona vsebujejo podatke, pridobljene na podlagi 3., 4., tretjega odstavka 5. ali 6. člena iz Uredbe 2018/1672/EU.

(5) V evidencah o podatkih o osebah in transakcijah, prejetih na podlagi 75. in 76. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prvega odstavka tega člena.

(6) V evidencah o opravljenih operativnih analizah iz 1. točke 98. člena tega zakona se za namen izvajanja 94., 113. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, zaradi katere je urad opravil operativno analizo.

(7) V evidencah o opravljenih strateških analizah iz 2. točke 98. člena tega zakona se za namen izvajanja 94., 113. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, zaradi katere je urad opravil strateško analizo.

(8) V evidencah o prejetih pobudah iz 108. in 109. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta

oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali razlogi za uvedbo postopka odvzema premoženja nezakonitega izvora.

(9) V evidencah o obvestilih in informacijah iz 110. in 111. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero je urad poslal obvestilo ali informacijo;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. podatki o predhodnem kaznivem dejanju;

4. podatki o organu, ki mu je bilo poslano obvestilo ali informacija.

(10) V evidencah mednarodnih zaprosil iz 114. in 115. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, na katere se zaprosilo nanaša;

2. ime države in naziv zaprošenega organa oziroma organa, ki je izdal zaprosilo.

(11) V evidencah o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 52., 114., 115. in 117. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta ter firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, katere podatki se iznašajo iz države;

2. ime države in naziv organa, h kateremu se podatki iznašajo.

(12) V evidencah zaprosil iz 96., enajstega odstavka 115., 116. in 124. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. naziv in kontaktni podatki organizacije ter člana osebja, ki informacije zahteva, ter, če je mogoče, prejemnika rezultatov poizvedbe ali iskanja;

2. sklic na nacionalno zadevo, zaradi katere se zahtevajo informacije;

3. predmet zahtev;

4. vsi ukrepi za izvedbo teh zahtev.

(13) V evidencah o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 96., enajstega odstavka 115., 116. in 124. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 95. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta ter firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, katere podatki se iznašajo iz države;

2. ime države in naziv organa, h kateremu se podatki iznašajo.

(14) V evidencah o kaznivih dejanjih iz 132. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovadene osebe oziroma obdolžene osebe ali osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi;

2. kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;

3. faza postopka, v kateri je zadeva, ter zakonska označba kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnega kaznivega dejanja in kaznivega dejanja financiranja terorizma;

4. znesek odvzetega denarja ali vrednost premoženja nezakonitega izvora in datum odvzema.

(15) V evidencah, ki jih upravlja urad, o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih, ki jih v zvezi z zaznanimi kršitvami sprejmejo nadzorni organi iz 152. člena tega zakona, se za namen izvajanja 167. člena tega zakona obdelujejo:

1. podatki o zavezancu fizični osebi (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča);

2. podatki o zavezancu pravni osebi (ime, sedež in matična številka);

3. kraj in čas opravljanja nadzora;

4. predmet nadzora;

5. ugotovitve;

6. podatki o odrejenih ukrepih nadzora;

7. podatki o kršitelju fizični osebi (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča fizične osebe, za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi zaposlitev ter dela in naloge, ki jih opravlja);

8. podatki o kršitelju pravni osebi (ime, sedež in matična številka);

9. opravilna številka in datum izdaje odločbe o prekršku;

10. datum pravnomočnosti odločbe o prekršku;

11. zakonska označba prekrška;

12. opis kršitve.

(16) V evidencah o sporočenih dejstvih iz 168. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 94. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka osebe, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. opis dejstev, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

(17) V evidencah o predložitvi podatkov iz 127., 128. in 129. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namene izvajanja 94. in 125. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka osebe, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. opis okoliščin in razlogov za predložitev podatkov urada ter namena uporabe zahtevanih podatkov.

(18) V evidencah o dejanskih lastnikih, ki jih upravljajo poslovni subjekti, se za namene izvajanja 42., 43. in 44. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo, davčna številka ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

2. v primeru iz točke b) prvega odstavka 44. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih sta ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(19) Ne glede na prejšnje odstavke evidence iz 148. člena tega zakona ne obsegajo podatka o EMŠO, matični številki ali davčni številki, kadar gre za nerezidenta in če EMŠO, matična številka ali davčna številka nerezidentu ni bila dodeljena.

(20) V evidenci podatkov o zavezancih za potrebe sporočanja podatkov uradu se za namen izvajanja 76. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost: firma, matična številka, dejavnost;

2. za fizično osebo: osebno ime, naziv delovnega mesta, heksadecimalna številka sredstva elektronske identifikacije, elektronski naslov, telefonska številka.

(21) V evidenci o pooblaščencih in namestnikih pooblaščencev se za namen izvajanja 85. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. podatki o zavezancu: firma, matična številka;

2. podatki o pooblaščencu in namestniku pooblaščenca: osebno ime, naziv delovnega mesta, datum imenovanja, datum prenehanja funkcije; naslov, če je ta drugačen od sedeža zavezanca; telefonska številka in elektronski naslov.

(22) V evidenci službenih izkaznic inšpektorjev se za namen zagotovitve pregleda nad izdanimi službenimi izkaznicami iz 158. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki: osebno ime inšpektorja, datum izdaje, prenehanja veljavnosti, odvzema, uničenja oziroma nadomestitve izkaznice, registrska številka službene izkaznice ter razlog za prenehanje veljavnosti, odvzem, uničenje oziroma nadomestitev službene izkaznice.

(23) V evidenci o registraciji nadzornih organov za elektronsko sporočanje podatkov se za namen izvajanja 167. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. za pravno osebo: firma (naziv nadzornega organa), matična številka, dejavnost;

2. za fizično osebo: osebno ime, funkcija, heksadecimalna številka sredstva elektronske identifikacije, elektronski naslov, telefonska številka.

(24) V registru ponudnikov storitev virtualnih valut se za namen izvajanja 5. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost: firma, naslov, sedež, matična številka, davčna številka, standardna klasifikacija dejavnosti, opis načina opravljanja storitev virtualnih valut;

2. za zakonitega zastopnika ali nosilca dejavnosti samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, EMŠO, datum in kraj rojstva, davčna številka, državljanstvo, izpis iz kazenske evidence;

3. za dejanskega lastnika: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora, izpis iz kazenske evidence.

151. člen

(evidenca o dostopu nadzornih organov do podatkov, informacij in dokumentacije)

(1) Zavezanec mora voditi ločeno evidenco o dostopu nadzornih organov iz prvega odstavka 152. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 134. člena tega zakona.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka obsega naslednje podatke:

1. naziv nadzornega organa;

2. osebno ime pooblaščene uradne osebe nadzornega organa, ki je v opravila pogled;

3. datum in ura vpogleda v podatke;

4. podatek, informacija in dokumentacija, do katere je dostopal nadzorni organ.

(3) O vsakem dostopu nadzornih organov iz prvega odstavka 152. člena tega zakona do podatkov iz prvega odstavka tega člena zavezanec najpozneje v treh delovnih dneh od vpogleda v te podatke pisno obvesti urad.

IX. POGLAVJE
NADZOR

9.1 **Nadzorni organi**

152. člen

(nadzorni organi in njihovo ukrepanje)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

a) urad,
b) Banka Slovenije,
c) Agencija za trg vrednostnih papirjev,
č) Agencija za zavarovalni nadzor,
d) Finančna uprava Republike Slovenije,
e) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
f) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem,
g) Odvetniška zbornica Slovenije in
h) Notarska zbornica Slovenije.

(2) Če nadzorni organ iz prejšnjega odstavka pri opravljanju nadzornih nalog ugotovi kršitve, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;

2. v zvezi s kršitvami iz 178., 179., 180., 183., 184. in 185. člena izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;

3. predlagati pristojnemu organu sprejetje ustreznih ukrepov;

4. odrediti druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Za izvajanje postopkov v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, v zvezi s kršitvami iz 181. in 182. člena tega zakona sta pristojna urad in Finančna uprava Republike Slovenije.

(4) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščena uradna oseba nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

(5) Urad sporoči Evropski komisiji seznam pristojnih nadzornih organov iz tega člena skupaj z njihovimi kontaktnimi podatki.

(6) Urad kot pristojni nadzorni organ lahko odredi prepoved opravljanja dejavnosti iz 4. člena tega zakona v trajanju do treh let zavezancu iz 16., podtočk j), k) in p) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter zavezancu iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, če je bil zavezanec ali član poslovodstva zavezanca ali dejanski lastnik zavezanca pravnomočno obsojen zaradi storitve teh kaznivih dejanj: terorizem, potovanje v tujino z namenom terorizma, financiranje terorizma, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj, novačenje in usposabljanje za terorizem in pranje denarja, če utemeljeno sklepa, da pri zavezancu obstaja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Prepoved opravljanja dejavnosti zavezancu iz drugega odstavka 4. člena tega zakona urad odredi ob upoštevanju posebnosti in izjem iz 90. in 91. člena tega zakona. Podatke o pravnomočnih obsodbah sodišča posredujejo uradu na podlagi 132. člena tega zakona. Pri dolo-

čanju trajanja prepovedi opravljanja dejavnosti urad upošteva odnos zavezanca do storitve kaznivega dejanja ter odnos do posledice kaznivega dejanja vključno s pridobljeno koristjo.

(7) Čas, ki ga zavezanec, ki je samostojni podjetnik posameznik, ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, prestaja v zaporu ali zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(8) Urad kot pristojni nadzorni organ o odločbi o prepovedi opravljanja dejavnosti obvesti v primeru zavezanca iz 16. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona Agencijo za javni nadzor nad revidiranjem, v primeru zavezanca iz podtočke p) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona Tržni inšpektorat Republike Slovenije, v primeru zavezanca, ki je odvetnik ali odvetniška družba, Odvetniško zbornico Slovenije, ter v primeru zavezanca, ki je notar, Notarsko zbornico Slovenije.

153. člen

(nadzor in ocena tveganja)

(1) Pri nadzoru nad zavezanci iz 4. člena tega zakona se uporabi pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena pri načrtovanju pogostosti, obsega in intenzivnosti ter izvajanju nadzora upoštevajo:

– podatke o ugotovljenih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja,

– podatke o specifičnih nacionalnih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami,

– podatke o tveganju posameznih zavezancev in druge razpoložljive podatke in

– pomembne dogodke ali spremembe v zvezi z upravljanjem in vodenjem zavezanca ter spremembo dejavnosti.

(3) Nadzorni organi podatke iz prejšnjega odstavka posodobijo najmanj vsaki dve leti in ustrezno prilagodijo načrtovanje pogostosti, obsega in intenzivnosti nadzora ter izvajanje nadzora.

(4) Urad preostalim nadzornim organom iz prejšnjega člena predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev glede na informacije in podatke, s katerimi razpolaga urad, ter glede na opravljene strateške in operativne analize.

154. člen

(splošne pristojnosti urada)

(1) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona in nad izvajanjem obveznosti ugotavljanja dejanskega lastnika in obveznosti vpisa podatkov o dejanskem lastniku iz 45. in 48. člena tega zakona pri poslovnih subjektih iz 42., prvega odstavka 43. in 44. člena tega zakona.

(2) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona z zbiranjem in preverjanjem podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi na podlagi tega zakona.

(3) Zavezanci uradu pisno posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi z opravljanjem svojih nalog po tem zakonu ter druge podatke, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora, in sicer brez odlašanja, najpozneje pa v osmih dneh od prejema zahteve.

(4) Poslovni subjekti iz 42., prvega odstavka 43. ter 44. člena tega zakona uradu pisno pošljejo podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti ugotavljanja dejanskega lastnika ter obveznosti vpisa podatkov o dejanskem lastniku iz 45. in 48. člena tega zakona, in sicer brez odlašanja, najpozneje pa v osmih dneh od prejema zahteve.

(5) Urad lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva vse podatke, informacije ter dokumentacijo, ki jo potrebuje pri izvajanju nadzora po tem zakonu in pri vodenju postopka o prekršku.

9.2 **Inšpekcijski nadzor urada**

155. člen

(pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru)

(1) Poleg nadzora, ki ga izvajajo nadzorni organi v skladu s 153. in 154. členom tega zakona, inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma izvaja urad na kraju samem in zunaj njega.

(2) Urad v okviru poročila iz 130. člena tega zakona Vladi poroča tudi o svojem delu s področja inšpekcijskega nadzorstva.

156. člen

(inšpektor za preprečevanje pranja denarja)

Naloge inšpekcijskega nadzora urada opravljajo uradne osebe. Uradne osebe po tem zakonu so inšpektorji za preprečevanje pranja denarja.

157. člen

(uporaba zakona)

Inšpektor za preprečevanje pranja denarja samostojno opravlja naloge nadzora po tem zakonu, vodi postopke ter izdaja odločbe in sklepe v upravnem in prekrškovnem postopku.

158. člen

(službena izkaznica)

(1) Inšpektor pooblastilo za opravljanje inšpekcijskih nalog izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda minister.

(2) Obliko izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, če poseben zakon ne določa drugače.

(3) Za namen zagotovitve pregleda nad izdanimi službenimi izkaznicami iz tega člena se vzpostavi evidenca službenih izkaznic inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja.

159. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Poleg pooblastil, ki jih določa zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri fizični ali pravni osebi pravico:

– vstopiti in pregledati prostore, zemljišča in prevozna sredstva (v nadaljnjem besedilu: prostori) na sedežu zavezancev in na drugem kraju,

– pregledovati notranje akte, poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, evidence in druge podatke ter dokumentacijo, ki se nanašajo na poslovanje zavezanca in izvajanje ukrepov za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija),

– odvzeti ali pridobiti kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme zavezanca ali urada; če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev in računalniške opreme zavezanca ali urada, lahko inšpektor odnese poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas, potreben, da se naredijo kopije; o tem naredi uradni zaznamek,

– zapečatiti vse poslovne prostore ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas trajanja nadzora in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo,

– zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni,

– zahtevati od katerega koli predstavnika ali predstavnice (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ali osebe, zaposlene pri zavezancu, ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ter o tem sestaviti zapisnik; če inšpektor zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti posredovano,

– pregledati listine, s katerimi se lahko ugotovi istovetnost oseb,

– opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom nadzora.

(2) Zavezanec mora inšpektorju omogočiti dostop do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ter ne sme kakor koli ovirati opravljanja inšpekcijskega nadzora, razen če gre za uveljavljanje odvetniške zaupnosti. Na zahtevo inšpektorja mora zavezanec zagotoviti pogoje za delo v prostorih zavezanca.

(3) Pri izvajanju pooblastil inšpektorja za preprečevanje pranja denarja iz prvega odstavka tega člena mora biti spoštovano načelo sorazmernosti. Inšpektor pri izvrševanju svojih pooblastil in izrekanju ukrepov v razmerju do zavezanca ne sme preseči tistega, kar je nujno potrebno za izpolnitev ciljev tega zakona. Pri izbiri več možnih pooblastil in ukrepov inšpektor izbere tiste, ki so za zavezanca ugodnejši, če se s tem doseže namen zakona. V dvomu odloči v korist zavezanca.

(4) Inšpektor za preprečevanje pranja denarja predhodno obvesti Odvetniško zbornico Slovenije o okvirnem terminu in lokaciji nameravanega opravljanja inšpekcijskega nadzora z namenom zagotovitve navzočnosti njihovega predstavnika pri inšpekcijskem nadzoru.

(5) Odvetnik, pri katerem se opravlja inšpekcijski nadzor, in odvetniška družba, pri kateri se opravlja inšpekcijski nadzor, imata pravico zahtevati, da se inšpekcijski nadzor opravi v navzočnosti predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije. Do njegovega prihoda se vsa dejanja v inšpekcijskem nadzoru prekinejo, vendar ne več kot za dve uri od trenutka, ko odvetnik ali odvetniška družba zahtevata njegovo navzočnost. Po preteku tega roka se nadzor nadaljuje brez njegove navzočnosti.

(6) Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri odvetniku ali odvetniški družbi ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pravico izvajati pooblastila iz prvega odstavka tega člena, razen če bi z izvajanjem pooblastil posegel v odvetniško zaupnost.

(7) Odvetnik, odvetniška družba oziroma predstavnik Odvetniške zbornice Slovenije, če je navzoč, imajo v inšpekcijskem postopku pravico ugovarjati vpogledu v podatke in listine oziroma njihovemu zasegu, da zavarujejo odvetniško zaupnost. V primeru ugovora se postopek nadaljuje s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja kazenski postopek.

(8) Zavezanec lahko inšpektorju, ki nima odločbe pristojnega sodišča, odkloni vstop v stanovanjske prostore.

160. člen

(oviranje nadzora)

Če zavezanec ne dovoli vstopa v prostore ali ga ovira ali ne dovoli dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ali ga ovira ali kako drugače ovira opravljanje inšpekcijskega nadzora ali če se to utemeljeno pričakuje, lahko inšpektor vstopi v prostore ali dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije proti volji zavezanca ob pomoči policije, razen če je zavezanec odvetnik ali odvetniška družba. Stroške vstopa ali dostopa in morebitno škodo krije zavezanec.

161. člen

(zapisnik)

O opravljenem inšpekcijskem nadzoru inšpektor sestavi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o:

– začetku in zaključku oziroma trajanju inšpekcijskega pregleda,

– zavezancu,

– ugotovljenem dejanskem stanju,

– izjavah oseb, navzočih pri inšpekcijskem pregledu,

– zasegu dokumentacije,

– pooblaščeni uradni osebi, ki opravlja pregled, ter o drugih osebah, prisotnih pri pregledu.

162. člen

(odločba)

(1) Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor pristojnost z odločbo zavezancu odrediti, da z dejanjem, opustitvijo dejanja oziroma z aktom v roku, ki ga določi inšpektor, zagotovi izvajanje zakonov in drugih predpisov iz svoje pristojnosti.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba v 15 dneh od njene vročitve. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Zavezanec mora inšpektorju poročati o izvršitvi odločbe v osmih dneh po poteku posameznega roka za njeno izvršitev.

163. člen

(pritožbeni organ)

O pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena odloča ministrstvo, pristojno za finance.

9.3 **Pristojnosti drugih nadzornih organov**

164. člen

(drugi nadzorni organi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 14., 15. in podtočke č) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., in 12. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona. Pri zavezancih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opravlja nadzor samo v delu, ki se nanaša na storitve in dejavnost investicijskega bančništva zavezanca in za katerega se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Nadzor lahko opravlja samostojno ali v sodelovanju z Banko Slovenije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 11., 12., 13., podtočke h) in i) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(5) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad spoštovanjem prepovedi gotovinskih plačil, ki presegajo vrednost 5.000 eurov, pri pravnih in fizičnih osebah iz 74. člena tega zakona.

(6) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad izvajanjem obveznosti ugotavljanja dejanskega lastnika in obveznosti vpisa podatkov o dejanskem lastniku iz 45. in 48. člena tega zakona pri poslovnih subjektih iz 42., 43. in 44. člena tega zakona.

(7) Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 18., podtočk a), b), g), m) in p) 19. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(8) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 16. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(9) Odvetniška zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri odvetnikih in odvetniških družbah.

(10) Notarska zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri notarjih.

(11) Nadzorni organi iz tega člena morajo drugemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzornih nalog.

(12) Nadzorni organi iz tega člena lahko za namene opravljanja nadzornih nalog po tem zakonu zahtevajo od oseb javnega in zasebnega prava, ki niso nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona, podatke, informacije in dokumentacijo, ki jih ima taka oseba na voljo in so potrebni za ugotavljanje izpolnjevanja obveznosti zavezancev po tem zakonu ter izvajanje drugih pristojnosti nadzornega organa v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma, in sicer brez odlašanja, najpozneje pa v osmih dneh od prejema zahteve.

165. člen

(dostop do podatkov iz Registra transakcijskih računov)

Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma brezplačno pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz Registra transakcijskih računov, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme.

166. člen

(predložitev podatkov urada drugim nadzornim organom)

(1) Na obrazložen predlog urad predloži nadzornim organom iz 164. člena tega zakona podatke iz evidence iz 1. točke četrtega odstavka 149. člena o osebah in transakcijah iz 75. člena tega zakona ter o številu oseb in transakcij iz 76. člena tega zakona, ki jih sporočajo zavezanci, za katere so posamezni nadzorni organi pristojni na podlagi prvega odstavka 164. člena tega zakona, in ki jih potrebujejo za izvajanje nadzora, kar vključuje tudi izvajanje analiz za načrtovanje nadzorniških aktivnosti v skladu s 153. členom tega zakona ter izdajanje priporočil in smernic v skladu s 169. členom tega zakona.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka urad pošlje v anonimizirani ali psevdoanonimizirani obliki, v kolikor je slednje tehnično izvedljivo, pri čemer urad nadzornim organom ne sme posredovati informacij, na podlagi katerih bi lahko prejemnik podatke samostojno pripisal določenemu subjektu, na katerega se nanašajo.

(3) Nadzorni organi iz 164. člena tega zakona morajo enkrat letno, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepih, ki so jih sprejeli na tej podlagi.

(4) Urad lahko v celoti ali delno zavrne predlog za pošiljanje podatkov iz prvega odstavka tega člena, če bi predložitev podatkov ogrozila ali utegnila ogroziti potek kazenskega postopka v Republiki Sloveniji ali bi lahko kakor koli drugače škodovala interesom tega postopka.

(5) Minister podrobneje določi način anonimiziranja oziroma psevdoanonimiziranja in pošiljanja podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(6) Nadzorni organi lahko podatke iz drugega dostavka tega člena povezujejo z drugimi podatki, ki jih pridobivajo in obdelujejo v okviru svojih pristojnosti, za namene izvajanja nadzora v skladu s prvim odstavkom tega člena.

9.4 **Sporočanje podatkov v zvezi z nadzorom**

167. člen

(sporočanje kršitev in ukrepov)

(1) Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona po zaščiteni elektronski poti v 15 dneh obvestijo urad o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke iz petnajstega odstavka 150. člena tega zakona.

(3) Nadzorni organ, ki je zaznal kršitev, o svojih ugotovitvah oziroma nepravilnostih obvešča še druge nadzorne organe, če so pomembne za njihovo delo.

(4) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo nadzorni organi poslati uradu tudi izvod odločbe, izdane v postopku o prekršku, ter odločbe ali odredbe, s katero so odrejeni drugi ukrepi.

(5) Nadzorni organi se za namen elektronskega sporočanja podatkov po tem členu registrirajo pri uradu tako, da sporočijo podatke iz triindvajsetega odstavka 150. člena tega zakona o svoji instituciji ter podatke o fizični osebi, ki je pri nadzornem organu odgovorna za sporočanje podatkov, ter o sredstvu elektronske identifikacije, s katerim bo elektronsko sporočanje izvedeno.

168. člen

(sporočanje dejstev)

(1) Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona, ki pri izvajanju nadzora po tem zakonu ali pri izvajanju dejavnosti ali poslov, ki jih opravljajo v skladu s pristojnostmi, določenimi v drugih zakonih, ugotovijo ali odkrijejo dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem brez odlašanja pisno obvestijo urad.

(2) Na podlagi sporočenih dejstev iz prejšnjega odstavka lahko urad, če tako presodi, začne z zbiranjem in analiziranjem podatkov, informacij in dokumentacije, in sicer v skladu s svojimi pooblastili, določenimi v tem zakonu.

9.5 **Izdajanje priporočil in smernic**

169. člen

(izdajanje priporočil in smernic)

Da bi zagotovili enotno izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov pri zavezancih, nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona samostojno ali v sodelovanju z drugimi nadzornimi organi izdajo priporočila ali smernice v zvezi z izvajanjem posameznih določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

170. člen

(nacionalno sodelovanje)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si prizadevajo za učinkovitost ukrepov in nadzora v boju proti pranju denarja ter financiranju terorizma.

(2) Sodelovanje iz prejšnjega odstavka vključuje tudi možnost, da nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti opravlja procesna dejanja za nadzorni organ, ki je za to zaprosil, in poznejšo izmenjavo tako pridobljenih informacij.

(3) Urad in drugi nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks in v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri izvajanju ukrepov in nadzora.

(4) Za namen učinkovitega nacionalnega sodelovanja nadzorni organi določijo osebo, ki je ustrezno strokovno usposobljena za področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, da skrbi za izvajanje nalog po tem zakonu v svojem nadzornem organu ter sodeluje z uradom in drugimi nadzornimi organi.

9.6 **Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic, tretjih držav in evropskimi nadzornimi organi**

171. člen

(sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona sodelujejo z organi držav članic, ki so

pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic – zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

172. člen

(sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona sodelujejo z organi tretjih držav, pristojnimi za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in tretjih državah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav – zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

(3) Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav je možno, če so v teh tretjih državah uveljavljeni ustrezni standardi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam tega zakona, mednarodnim standardom ali drugim predpisom.

173. člen

(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor Evropskemu bančnemu organu zagotovijo vse informacije, potrebne za omogočanje opravljanja njegovih nalog v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

9.7 **Sistem obveščanja o kršitvah**

174. člen

(interni sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Zavezanec vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, ki zaposlenim in osebam v primerljivem položaju omogoča, da prek neodvisnih in anonimnih poročevalskih linij interno prijavijo kršitve določb tega zakona.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, ki so sorazmerni z naravo in velikostjo zavezanca.

(3) Kadar je istovetnost prijavitelja kljub določbi prvega odstavka tega člena zavezancu razkrita, mora zavezanec zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo o kršitvah, obravnavajo kot zaupni v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Zavezanec teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja prijavitelja, razen ko je razkritje istovetnosti prijavitelja nujno za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

175. člen

(sistem obveščanja nadzornih organov o kršitvah)

(1) Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona vzpostavijo učinkovit in zanesljiv sistem obveščanja, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju pri zavezancih, da jim po enem ali več varnih komunikacijskih kanalih posredujejo prijave o možnih ali dejanskih kršitvah določb tega zakona. Ti kanali zagotavljajo, da je istovetnost oseb, ki podajo informacije, znana samo nadzornim organom iz 152. člena tega zakona.

(2) Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovijo:

1. enostaven in lahko dostopen ter varen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav,
3. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper zavezanca, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Podatkov iz 3. točke prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja prijavitelja in domnevnega kršitelja, razen ko je razkritje njune istovetnosti v skladu z zakonom nujno za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka. Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona ne smejo zavezancu, zoper katerega je prijava podana, ali tretjim osebam razkriti podatkov o prijavitelju ali domnevnem kršitelju. Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona si morajo prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje istovetnosti prijavitelja in domnevnega kršitelja.

9.8 **Razkritja v zvezi z nadzorom**

176. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona z namenom preprečevanja in odvračanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavijo informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju in zavezancu za izvedbo ukrepa:
– naziv in sedež pravne osebe ali
– osebno ime fizične osebe;
2. o kršitvi ali naravi odrejenega ukrepa:
– opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona oziroma narekujejo izvedbo odrejenega ukrepa,
– naravo ugotovljenih kršitev oziroma vrsto pomanjkljivosti, zaradi katerih je bil odrejen ukrep;
3. izrek odločbe, s katero je postopek pravnomočno končan;
4. o morebitni odpravi kršitve ali izvedbi odrejenega ukrepa.

(3) Ko postane odločba, s katero je ugotovljena kršitev ali odrejen ukrep, dokončna oziroma odločba, s katero je bil izrečen prekršek, pravnomočna in je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa z njo seznanjen, se informacije iz prejšnjega odstavka javno objavijo na spletnih straneh nadzornih organov iz 152. člena tega zakona in so na spletni strani dostopne pet let po objavi. Namen javne objave informacij iz prejšnjega odstavka je preprečevanje kršitev zakonskih določb in s tem večja pravna varnost pri sklepanju poslovnih razmerij in integriteta poslovnega okolja ter obveščanje zainteresirane javnosti o delovanju poslovnih subjektov, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu na področju predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredujejo Evropskemu bančnemu organu.

177. člen

(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena lahko nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona odločijo, da se informacije o identiteti kršitelja in zavezanca za izvedbo ukrepa ne objavijo, če:

1. je ukrep nadzora ali sankcija izrečena zaradi lažjih kršitev iz 180. člena tega zakona ali kršitev, ki ne pomenijo prekrška po tem zakonu, ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja oziroma zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka ali
3. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov.

(2) Če nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona ob izdaji odločbe ocenijo, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izrečejo ukrepe nadzora, odločijo tudi, da se:

– identiteta kršitelja ne objavi ali

– se objava identitete kršitelja začasno zadrži in se navedejo roki za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju predvidoma prenehali obstajati.

(3) Če se možnosti iz prejšnjega odstavka štejeta za nezadostni, da bi se z njima zagotovilo učinkovito varstvo zadevnih osebnih podatkov ali da stabilnost finančnih trgov ne bi bila ogrožena, nadzorni organi iz prvega odstavka 152. člena tega zakona hkrati z izdajo odločbe, s katero izrečejo ukrepe nadzora, odločijo tudi, da se informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona, ne objavijo.

X. POGLAVJE
KAZENSKE DOLOČBE

178. člen
(najtežje kršitve)

(1) Z globo od 3.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če:

1. ne izdela ocene tveganja oziroma ne določi ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti ali ne upošteva dejavnikov geografskega tveganja ali če ne opravi ustrezne ocene o vplivu sprememb poslovnih procesov na izpostavljenost tveganju (drugi, tretji, četrti, peti in deveti odstavek 18. člena);

2. ne vzpostavi učinkovitih politike, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj (prvi odstavek 20. člena);

3. ne opravi pregleda stranke (prvi odstavek 22. člena, prvi odstavek 23. člena in četrti odstavek 27. člena);

4. s stranko sklene poslovno razmerje, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (prvi odstavek 24. člena);

5. opravi transakcijo, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (25. člen);

6. urada še pred trženjem produkta (četrti odstavek 27. člena) ne obvesti o nameravani delni opustitvi pregleda stranke ter obvestilu ne priloži dokumentacije o izpolnjevanju pogojev in ocene tveganja iz prvega odstavka 27. člena tega zakona;

7. ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pooblaščenca pravne osebe, pravne osebe, zastopnika druge osebe civilnega prava ter dejanskega lastnika oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način ali ne pridobi overjenega pisnega pooblastila ali pisnega pooblastila za zastopanje (29., 30., 31., 32., 36., 37., 42., 43., 44. in 47. člen);

8. ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije na nedovoljeni način (četrti odstavek 33. člena);

9. ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo videoelektronske identifikacije, čeprav za to niso izpolnjeni pogoji (34. člen);

10. ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo daljinsko upravljanih ali elektronskih postopkov ter načinov za identifikacijo, čeprav za to niso izpolnjeni pogoji (35. člen);

11. ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo, ali ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (38. člen);

12. v nasprotju z določbami tega zakona ugotovi in preveri istovetnost bank in drugih podobnih kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi z visokim tveganjem iz šestega odstavka 55. člena tega zakona (tretji odstavek 39. člena);

13. ne hrani podatkov in dokumentacije, pridobljene v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, v skladu z določili tega zakona (tretji odstavek 41. člena);

14. ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (53. člen);

15. je zavezanec sklenil poslovno razmerje v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 59. člena);

16. opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v skladu s prvim odstavkom 19. člena tega zakona ne oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje pomenijo neznatno tveganje (prvi odstavek 62. člena);

17. v okviru poenostavljenega pregleda stranke ne pridobi predpisanih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji ali jih ne pridobi na predpisani način (63. člen);

18. pri sklepanju kontokorentnega razmerja s kreditno ali finančno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne izvede predpisanih ukrepov ali dodatno ne pridobi podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 65. člena tega zakona ali jih ne pridobi na predpisani način (prvi in tretji odstavek 65. člena);

19. sklene ali nadaljuje kontokorentno razmerje s kreditno ali finančno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 65. člena);

20. pri sklepanju poslovnega razmerja ali opravljanju transakcije za stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ali stranko, katere dejanski lastnik je politično izpostavljena oseba, ne pridobi podatkov o izvoru sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, ali jih ne pridobi na predpisani način (1. točka sedmega odstavka 66. člena);

21. sklene ali nadaljuje poslovno razmerje s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ki sklepa poslovno razmerje za politično izpostavljeno osebo ali katere dejanski lastnik je politično izpostavljena oseba, brez pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva (2. točka sedmega odstavka 66. člena);

22. ne vzpostavi in izvaja ukrepov glede politično izpostavljenih oseb pri poslih življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov (68. člen);

23. ne izvaja ukrepov v okviru poglobljenega pregleda strank, ko so stranke ali transakcije povezane s tretjo državo z visokim tveganjem (69. člen);

24. v primerih iz drugega odstavka 64. člena tega zakona poleg ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona ne izvede enega ali več dodatnih ukrepov (70. člen);

25. strankam odpira, izdaja ali zanje vodi anonimne račune, hranilne knjižice na geslo ali prinesitelja oziroma vodi zanje druge produkte, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje istovetnosti stranke (71. člen);

26. sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcijo iz 22. in 23. člena tega zakona, kljub temu da stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra (72. člen);

27. sklepa oziroma nadaljuje korespondenčne ali kontokorentne odnose z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali z drugo podobno kreditno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam (73. člen);

28. od stranke ali tretje osebe pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve sprejme plačilo v go-

tovini, ki presega vrednost 5.000 eurov oziroma sprejme plačilo v več med seboj povezanih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov (prvi in drugi odstavek 74. člena);

29. stranki ali nekomu tretjemu v okviru svoje dejavnosti izplača gotovino v vrednosti, ki presega 5.000 eurov, oziroma izplača gotovino v več med seboj povezanih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov (prvi in drugi odstavek 74. člena);

30. uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov, kadar v zvezi s transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (76. člen);

31. uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (99. in 102. člen);

32. ne upošteva odredbe urada o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem danih navodil urada (105. člen ter prvi in tretji odstavek 120. člena);

33. ne upošteva pisne odredbe urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja določene stranke (prvi, drugi in tretji odstavek 107. člena);

34. stranki ali tretji osebi razkrije dejstva iz prvega odstavka 134. člena tega zakona;

35. ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga je odredila pooblaščena uradna oseba (1. točka drugega odstavka 152. člena);

36. ne spoštuje z odločbo odrejene prepovedi o opravljanju dejavnosti iz šestega odstavka 152. člena tega zakona;

37. uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predloži podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora, ali podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti ugotavljanja dejanskega lastnika in obveznosti vpisa podatkov o dejanskem lastniku iz 45. in 48. člena tega zakona (tretji in četrti odstavek 154. člena);

38. inšpektorju za preprečevanje pranja denarja ne omogoči dostopa do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ali kako drugače ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil (drugi odstavek 159. člena);

39. nadzornemu organu iz 164. člena tega zakona v predpisanem roku in na predpisani način ne predloži podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem nadzornih nalog po tem zakonu (dvanajsti odstavek 164. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 1.000 do 40.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 1.000.000 eurov, ali

2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(7) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo v višini do:

1. 500.000 eurov, ali

2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(8) Odgovorna oseba pravne osebe iz šestega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz sedmega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 250.000 eurov.

(9) Pravna oseba iz šestega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov, ali

2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(10) Kadar je pravna oseba iz prejšnjega odstavka oseba, kreditna ali finančna institucija, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb ali ki je odvisna družba, se za podatek o skupnem letnem prometu v predhodnem poslovnem letu upošteva letno konsolidirano poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(11) Samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, iz sedmega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov, ali

2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(12) Odgovorna oseba pravne osebe iz devetega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz enajstega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 500.000 eurov.

(13) Zoper pravno osebo iz šestega in devetega odstavka tega člena ter zoper samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz sedmega in enajstega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi trajen ali začasen umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kadar pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, za opravljanje svoje dejavnosti potrebuje takšno dovoljenje.

(14) Odredbo o trajnem ali začasnem umiku dovoljenja za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je takšno dovoljenje izdal, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

(15) Zoper odgovorno osebo iz osmega in dvanajstega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi začasna prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

(16) Odredbo o začasni prepovedi izvrševanja vodstvenih nalog iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je izvrševanje vodstvenih nalog dovolil, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

179. člen

(težje kršitve)

(1) Z globo od 1.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če:

1. ne opravi pregleda stranke v predpisanem obsegu (prvi odstavek 21. člena);

2. postopkov izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 21. člena tega zakona ne opredeli v svojih notranjih aktih (šesti odstavek 21. člena);

3. od stranke, zakonitega zastopnika, pooblaščenca ali zastopnika drugih oseb civilnega prava ne zahteva pisne izjave (tretji odstavek 29. člena, četrti odstavek 30. člena, četrti odstavek 31. člena, peti odstavek 36. člena in peti odstavek 37. člena);

4. poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu (prvi odstavek 54. člena), ne spremlja skrbno;

5. pri preverjanju in posodabljanju podatkov ne pridobi predpisanih podatkov (tretji, četrti in peti odstavek 54. člena);

6. je tretji osebi zaupala opravljanje pregleda stranke, vendar predhodno ni preverila, ali ta tretja oseba izpolnjuje vse pogoje, predpisane v tem zakonu (drugi odstavek 56. člena);

7. je pregled stranke, v okviru katerega je tretja oseba ugotovila in preverila istovetnost stranke brez njene navzočnosti (tretji odstavek 56. člena), sprejela kot ustrezen;

8. je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, ki je navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (peti odstavek 57. člena);

9. je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, pri čemer je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (58. člen);

10. zavezanec postopka ugotavljanja politično izpostavljenih oseb ne določi v svojem notranjem aktu (prvi odstavek 66. člena);

11. po sklenitvi poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, s stranko, ki sklepa poslovno razmerje za politično izpostavljeno osebo, ali s stranko, katere dejanski lastnik je politično izpostavljena oseba, transakcij in drugih poslovnih dejavnosti, ki jih pri organizaciji izvaja stranka (3. točka sedmega odstavka 66. člena), ne spremlja s posebno skrbnostjo;

12. uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki poteka v gotovini in presega vrednost 15.000 eurov (prvi odstavek 75. člena);

13. uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov in je opravljena na plačilne račune iz drugega odstavka 75. člena tega zakona (drugi odstavek 75. člena);

14. ne zagotovi izvajanja politik in postopkov skupine, katere del je, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma (prvi odstavek 78. člena);

15. ne zagotovi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu, pri svojih podružnicah in hčerinskih družbah v njeni večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi (prvi odstavek 82. člena);

16. ne imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov za opravljanje posameznih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi (83. člen);

17. pooblaščencu ne zagotovi ustreznih pooblastil, pogojev in podpore za opravljanje njegovih del in nalog (86. člen);

18. ne zagotovi redne in učinkovite notranje kontrole nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (88. člen);

19. ne sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, oziroma ga ne sestavi na predpisani način oziroma v predpisanem roku (92. člen);

20. ne hrani podatkov in dokumentacije deset let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu (prvi odstavek 142. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 500 do 20.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

180. člen

(lažje kršitve)

(1) Z globo od 750 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če:

1. pri preverjanju istovetnosti stranke predhodno ne preveri narave registra, iz katerega bo pridobila podatke o stranki (šesti odstavek 36. člena);

2. ne zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 54. člena tega zakona prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko (šesti odstavek 54. člena);

3. ne obvesti pristojnih nadzornih organov iz 152. člena tega zakona in ne sprejme ustreznih ukrepov za odpravo tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma (četrti odstavek 82. člena);

4. ne zagotovi, da delo pooblaščenca in njegovega namestnika opravlja oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje (prvi in drugi odstavek 84. člena);

5. uradu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o pooblaščencu in namestniku pooblaščenca ter vsake spremembe teh podatkov (peti odstavek 86. člena);

6. ne skrbi za redno strokovno usposabljanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (drugi odstavek 87. člena);

7. ne pripravi programa letnega strokovnega usposabljanja in izobraževanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma v predpisanem roku (četrti odstavek 87. člena);

8. pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem ne uporablja seznama indikatorjev iz prvega odstavka 92. člena tega zakona (tretji odstavek 92. člena);

9. ne hrani podatkov in pripadajoče dokumentacije o pooblaščencu in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju tveganj iz 18., 83., 84. in 87. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedeni notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca (tretji odstavek 142. člena);

10. ne vodi ločene evidence o dostopu nadzornih organov iz 152. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 134. člena tega zakona oziroma je ta evidenca pomanjkljiva (prvi in drugi odstavek 151. člena);

11. če ob dostopu nadzornih organov iz 152. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 134. člena tega zakona o tem dogodku ne obvesti urada v predpisanem roku in na predpisani način (tretji odstavek 151. člena);

12. inšpektorju ne poroča o izvršitvi odločbe v osmih dneh po poteku posameznega roka za izvršitev odločbe, s katero inšpektor zavezancu odredi zagotovitev izvajanja zakonov in drugih predpisov (tretji odstavek 162. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 30.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 250 do 10.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 100 do 1.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

181. člen

(kršitve poslovnih subjektov v zvezi s podatki o dejanskem lastniku)

(1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če:

1. ne ugotovi ali če ugotovi napačne podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih, ne vzpostavi in upravlja natančne evidence podatkov o svojih dejanskih lastnikih ali če je ne posodablja ob vsaki spremembi podatkov ali če podatkov o svojih dejanskih lastnikih ne hrani pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika (prvi, drugi, četrti in šesti odstavek 45. člena);

2. ne posreduje brez odlašanja podatkov o svojih dejanskih lastnikih ali če posreduje napačne podatke na zahtevo zavezancev ali organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišč ter nadzornih organov iz 152. člena tega zakona (46. člen);

3. ne vpiše v register podatkov o svojem dejanskem lastniku ter njihove spremembe v predpisanem roku ali če vpiše napačne podatke (tretji, četrti, peti in šesti odstavek 48. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

182. člen

(kršitve dejanskih lastnikov v zvezi z zagotavljanjem podatkov poslovnim subjektom)

Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je dejanski lastnik poslovnega subjekta, če poslovnemu subjektu ne zagotovi vseh potrebnih podatkov, da lahko izpolni svoje obveznosti iz prvega, drugega, četrtega in šestega odstavka 45. člena tega zakona (peti odstavek 45. člena).

183. člen

(posebne kršitve revizijske družbe ter pravne in fizične osebe, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja)

(1) Z globo od 3.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba oziroma pravna oseba, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči podatkov, da je stranka pri njej iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (peti odstavek 76. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje revizijska družba oziroma pravna oseba, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje revizijska družba oziroma pravna oseba, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 2.000 do 40.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

(5) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

184. člen

(kršitve odvetnikov, odvetniških družb in notarjev)

(1) Z globo od 3.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetniška družba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njej iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (drugi odstavek 90. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odvetniška družba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odvetniška družba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 2.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik ali notar, če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njem iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (drugi odstavek 90. člena).

(5) Z globo od 3.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetniška družba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 100. člena).

(6) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odvetniška družba, ki se v skladu z zakonom, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na

bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 eurov in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(7) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz petega odstavka tega člena kaznuje odvetniška družba, ki se v skladu z zakonom, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(8) Z globo od 2.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik ali notar, če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 100. člena).

(9) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba odvetniške družbe, odvetnika ali notarja, če stori prekršek iz prvega, četrtega, petega ali osmega odstavka tega člena.

185. člen

(kršitve ponudnikov storitev virtualnih valut)

(1) Z globo od 3.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 700.000 eurov, če:

1. opravi storitev virtualnih valut pred vpisom v register ponudnikov storitev menjav med virtualnimi in fiat valutami ter ponudnikov skrbniških denarnic (drugi odstavek 5. člena);

2. opravi storitev virtualnih valut v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena tega zakona;

3. kot ponudnik storitev virtualnih valut urada ne obvesti pisno ali pravočasno o ponudnikih, ki so vključeni v njegove storitve virtualnih valut (deseti odstavek 5. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 700.000 euro in ne presegajo 8.000.000 eurov.

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki presegajo 8.000.000 eurov.

(4) Z globo od 2.000 do 40.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

186. člen

(izrekanje globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

187. člen

(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, določeni v 178. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

XI. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

188. člen

(prehod na nov režim)

(1) Do začetka uporabe določb iz drugega odstavka 193. člena tega zakona se uporabljajo določbe tega člena.

(2) V registru se zbirajo natančni in posodobljeni podatki o dejanskih lastnikih, z namenom zagotavljanja preglednosti lastniških struktur poslovnih subjektov in s tem onemogočanja zlorab poslovnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma. Z registrom se zavezancem omogoči dostop do pomembnih podatkov za potrebe izvajanja ukrepa pregleda stranke ter organom odkrivanja in pregona, sodiščem in nadzornim organom iz prvega odstavka 152. člena tega zakona za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

(3) Register vzdržuje in upravlja upravljavec registra.

(4) Poslovni subjekti iz 42. člena, prvega odstavka 43. člena in 44. člena tega zakona, razen:

– samostojni podjetniki posamezniki,

– posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ter

– enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo

v register vpišejo podatke o svojem dejanskem lastniku v roku osmih dni od vpisa poslovnega subjekta v Poslovni register Slovenije ali davčni register, če niso vpisani v Poslovni register Slovenije, oziroma v roku osmih dni od nastanka spremembe podatkov.

(5) Skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem subjekta iz 44. člena tega zakona, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, v register vpiše podatke o dejanskem lastniku subjekta iz 44. člena tega zakona v osmih dneh od vpisa poslovnega subjekta, ki je skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem, v Poslovni register Slovenije oziroma v osmih dneh od prijave stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

(6) Skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem subjekta iz 44. člena tega zakona, ki ima sedež ali stalno prebivališče v tretji državi, v register vpiše podatke o dejanskem lastniku subjekta iz 44. člena tega zakona v osmih dneh od sklenitve poslovnega razmerja ali vpisa pridobitve lastninske pravice na nepremičnini v zemljiško knjigo.

(7) Kadar ima skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem subjekta iz 44. člena tega zakona sedež ali stalno prebivališče v različnih državah članicah ali kadar sklene več poslovnih razmerij v različnih državah članicah, se šteje, da je obveznost iz tega člena izpolnjena, če skrbnik predloži dokazilo o registraciji ali izpis informacij o dejanskem lastništvu iz registra, ki ga vodi ena od držav članic.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem v skladu z zakonodajo EU ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštujejo zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(9) Za pravilnost podatkov, ki so vpisani v register, so odgovorni poslovni subjekti.

(10) V register se vpišejo naslednji podatki:

a) podatki o poslovnem subjektu:

– za poslovne subjekte, vpisane v Poslovni register Slovenije: firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka, datum vpisa in izbrisa poslovnega subjekta,

– za poslovne subjekte, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije: firma, naslov, sedež, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz davčnega registra;

b) podatki o dejanskem lastniku: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, davčna številka, državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra;

c) v primeru iz točke b) prvega odstavka 44. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(11) Upravljavec register vzdržuje in upravlja tako, da:

– se poleg zadnjega stanja podatkov o dejanskih lastnikih ohranjajo tudi vsi pretekli vpisi, spremembe podatkov in izbrisi po času nastanka in vrstah dogodkov,

– so podatki v registru dostopni še pet let po izbrisu poslovnega subjekta iz poslovnega registra oziroma iz davčnega registra in

– so ne glede na prejšnjo alinejo podatki v registru za organe odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorne organe iz 152. člena tega zakona trajno dostopni.

(12) Vpis se izvede prek spletnega portala upravljavca registra.

(13) Podatki o poslovnih subjektih se ob vpisu v register na podlagi matične številke samodejno pridobijo iz Poslovnega registra Slovenije, podatki o poslovnih subjektih, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, se pridobijo z uporabo davčne številke iz davčnega registra. Spremembe podatkov o poslovnih subjektih upravljavec registra pridobiva samodejno iz Poslovnega registra Slovenije oziroma davčnega registra.

(14) Osebni podatki o dejanskem lastniku se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz Centralnega registra prebivalstva. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah upravljavec pridobiva iz Centralnega registra prebivalstva samodejno z uporabo davčne številke.

(15) Osebni podatki o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva, se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz davčnega registra. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah, ki se vodijo v registru dejanskih lastnikov in niso vpisane v Centralni register prebivalstva, upravljavec pridobiva iz davčnega registra samodejno z uporabo davčne številke.

(16) Osebne podatke in spremembe osebnih podatkov o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva niti v davčni register, poslovni subjekt v register vnese sam.

189. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

(1) Vlada izda predpisa iz prvega odstavka 9. člena in prvega odstavka 67. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada izda predpis iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona v šestih mesecih po seznanitvi s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja iz prvega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Minister izda predpise iz devetega odstavka 5. člena, petega odstavka 34. člena, petega odstavka 35. člena, petega odstavka 38. člena, devetega odstavka 50. člena, tretjega odstavka 62. člena, tretjega odstavka 64. člena, šestega odstavka 75. člena, 77. člena, 89. člena, prvega odstavka 96. člena in petega odstavka 166. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

190. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16, 81/19, 91/20 in 2/21 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZPPDFT-1).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se, razen predpisa iz 3. točke tega odstavka, uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

1. Uredba o izvzemu prirediteljev klasičnih iger na srečo iz izvajanja ukrepov za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 66/18);

2. Uredba o seznamu funkcij, ki se v Republiki Sloveniji štejejo kot vidni javni položaj (Uradni list RS, št. 164/20);

3. Pravilnik o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije (Uradni list RS, št. 50/17);

4. Pravilnik o tehničnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati videoelektronska identifikacijska sredstva (Uradni list RS, št. 32/18);

5. Pravilnik o vzpostavitvi, vzdrževanju in upravljanju Registra dejanskih lastnikov (Uradni list RS, št. 66/17);

6. Tarifa nadomestila stroškov za dostop do podatkov iz Registra dejanskih lastnikov (Uradni list RS, št. 76/17);

7. Pravilnik o dejavnikih neznatnega in povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma (Uradni list RS, št. 6/18 in 152/20);

8. Pravilnik o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o gotovinskih transakcijah (Uradni list RS, št. 31/18);

9. Pravilnik o izvajanju notranje kontrole, pooblaščencu, hrambi in varstvu podatkov, strokovnem usposabljanju ter upravljanju evidenc pri zavezancih (Uradni list RS, št. 54/17);

10. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 32/17).

191. člen

(podaljšanje veljavnosti podzakonskega predpisa)

Pravilnik o službeni izkaznici inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 30/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 158. člena tega zakona.

192. člen

(uskladitev)

(1) Smernice, izdane na podlagi 154. člena ZPPDFT-1, se uskladijo s tem zakonom v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Zavezanci v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona izdelajo oceno tveganja iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 18. člena tega zakona.

(3) Upravljavec registra v 12 mesecih od uveljavitve predpisa iz devetega odstavka 50. člena tega zakona vzpostavi informacijsko rešitev za vpis in vodenje podatkov ter rešitev za dostop do podatkov, vpisanih v register iz 48. člena tega zakona.

(4) Upravljavec registra v osmih dneh od začetka uporabe 48. člena in prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega ter osmega odstavka 50. člena tega zakona v skladu s tretjim odstavkom 193. člena tega zakona samodejno prenese v register podatke o poslovnih subjektih iz sedmega odstavka 48. člena tega zakona, razen za tiste, ki so na dan vzpostavitve informacijske rešitve iz prejšnjega odstavka že vpisani v register.

(5) Za poslovne subjekte, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije, in poslovne subjekte, ki so vpisani v davčni register, če niso vpisani v Poslovni register Slovenije, pred začetkom uporabe 48. člena in prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega ter osmega odstavka 50. člena tega zakona v skladu z drugim odstavkom 193. člena tega zakona, se šteje, da so v predpisanem roku izpolnili obveznost iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona, če podatke o svojih dejanskih lastnikih vpišejo v register dejanskih lastnikov v šestih mesecih od začetka uporabe 48. člena in prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega ter osmega odstavka 50. člen tega zakona.

(6) Urad v 12 mesecih od uveljavitve predpisa iz petega odstavka 166. člena tega zakona vzpostavi informacijsko rešitev za anonimiziranje in pošiljanje podatkov iz prvega odstavka 166. člena tega zakona.

193. člen

(začetek uporabe posameznih določb zakona)

(1) Drugi odstavek 26. člena tega zakona se začne uporabljati v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe 48. člena in prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega ter osmega odstavka 50. člena tega zakona se začnejo uporabljati, ko se vzpostavi informacijska rešitev iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona.

(3) Minister z objavo v Uradnem listu Republike Slovenije obvesti, da je vzpostavljena informacijska rešitev iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona in da se uporabljajo določbe

48. člena ter prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega ter osmega odstavka 50. člena tega zakona.

(4) Določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 166. člen tega zakona se začnejo uporabljati, ko se vzpostavi informacijska rešitev iz šestega odstavka 192. člena tega zakona.

(5) Minister z objavo v Uradnem listu Republike Slovenije obvesti, da je vzpostavljena informacijska rešitev iz šestega odstavka 192. člena tega zakona in da se uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 166. člen tega zakona.

194. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 480-01/22-1/12
Ljubljana, dne 23. marca 2022
EPA 2557-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Tina Heferle
podpredsednica

---

978. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (uradno prečiščeno besedilo) (ZPIZ-2-UPB18)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 22. 2. 2022 je Državni zbor na seji dne 31. 3. 2022 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki obsega:

– Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2 (Uradni list RS, št. 96/12 z dne 14. 12. 2012),

– Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2A (Uradni list RS, št. 39/13 z dne 6. 5. 2013),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih – ZSVarPre-C (Uradni list RS, št. 99/13 z dne 3. 12. 2013),

– Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 – ZIPRS1415 (Uradni list RS, št. 101/13 z dne 9. 12. 2013),

– Avtentično razlago petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ORZPIZ206 (Uradni list RS, št. 44/14 z dne 17. 6. 2014),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ – ZUJF-B (Uradni list RS, št. 85/14 z dne 28. 11. 2014),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ – ZUJF-C (Uradni list RS, št. 95/14 z dne 29. 12. 2014),

– Zakon o interventnem ukrepu na področju trga dela – ZIUPTD (Uradni list RS, št. 90/15 z dne 27. 11. 2015),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2B (Uradni list RS, št. 102/15 z dne 24. 12. 2015),

– Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2C (Uradni list RS, št. 23/17 z dne 5. 5. 2017),

– Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2D (Uradni list RS, št. 40/17 z dne 21. 7. 2017),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2E (Uradni list RS, št. 65/17 z dne 20. 11. 2017),

– Zakon o spremembi Zakona o interventnem ukrepu na področju trga dela – ZIUPTD-A (Uradni list RS, št. 75/17 z dne 22. 12. 2017),

– Zakon o spremembi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2F (Uradni list RS, št. 28/19 z dne 3. 5. 2019),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2G (Uradni list RS, št. 75/19 z dne 12. 12. 2019),

– Zakon o dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2H (Uradni list RS, št. 139/20 z dne 9. 10. 2020),

– Zakon o finančni razbremenitvi občin – ZFRO (Uradni list RS, št. 189/20 z dne 15. 12. 2020),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2I (Uradni list RS, št. 51/21 z dne 2. 4. 2021),

– Zakon o spremembah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2J (Uradni list RS, št. 121/21 z dne 23. 7. 2021),

– Zakon o spremembah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2K (Uradni list RS, št. 162/21 z dne 8. 10. 2021),

– Zakon o dolgotrajni oskrbi – ZDOsk (Uradni list RS, št. 196/21 z dne 17. 12. 2021),

– Zakon o dopolnitvi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2L (Uradni list RS, št. 10/22 z dne 21. 1. 2022),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2M (Uradni list RS, št. 29/22 z dne 4. 3. 2022).

Št. 172-01/22-9/4
Ljubljana, dne 31. marca 2022
EPA 2601-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Tina Heferle
podpredsednica

Z A K O N
O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU
uradno prečiščeno besedilo (ZPIZ-2-UPB18)

PRVI DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in področje zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, sistem obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja in sistem prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

– Direktiva Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 209 z dne 15. julija 1998, str. 323),

– Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 354 z dne 23. 12. 2016, str. 37; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/2341/EU) in

– Direktiva 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja

vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343 z dne 23. 12. 2011, str. 1), v delu, ki ureja pravico do enakega obravnavanja delavcev iz tretjih držav, ki se preselijo v tretjo državo glede pravic teh delavcev, ki jih prejmejo v zvezi s starostjo, invalidnostjo in smrtjo, zakonske pokojnine, osnovane na predhodni zaposlitvi in pridobljene v skladu z zakonodajo.

2. člen

(temeljna načela in obseg zavarovanja)

(1) Obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi medgeneracijske solidarnosti (v nadaljnjem besedilu: obvezno zavarovanje) obsega obvezno in prostovoljno vključitev v obvezno zavarovanje ter pravice in obveznosti iz obveznega zavarovanja za primer starosti, invalidnosti in smrti, določene na podlagi dela, prispevkov, ter po načelih vzajemnosti in solidarnosti. Obvezno zavarovanje temelji na odgovornosti Republike Slovenije, delodajalk ali delodajalcev (v nadaljnjem besedilu: delodajalec) in na osebni odgovornosti zavarovank ali zavarovancev (v nadaljnjem besedilu: zavarovanec) za izvajanje zavarovanja.

(2) Obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: poklicno zavarovanje) obsega obvezno vključitev v poklicno zavarovanje ter pravice in obveznosti iz zavarovanja za primer starosti in smrti, določene na podlagi vplačil v to obliko zavarovanja.

(3) Prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: dodatno zavarovanje) obsega vključitev v kolektivno in individualno dodatno zavarovanje ter pravice in obveznosti iz zavarovanja za primer starosti in smrti, določene na podlagi vplačil v to obliko zavarovanja.

(4) Poklicno zavarovanje in dodatno zavarovanje iz drugega in tretjega odstavka tega člena temeljita na odgovornosti Republike Slovenije, upravljavcev, delodajalcev in na osebni odgovornosti zavarovancev in članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član).

3. člen

(pravice)

(1) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo pravice do pokojnine, pravice na podlagi invalidnosti, pravica do letnega dodatka in pravica do dodatka za pomoč in postrežbo.

(2) S poklicnim zavarovanjem se zagotavlja pravica do poklicne pokojnine.

(3) Z dodatnim zavarovanjem se zagotavljata pravica do dodatne starostne pokojnine ter pravica do predčasne dodatne pokojnine v obliki pokojninske rente.

4. člen

(značilnosti pravic)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja so neodtujljive osebne pravice, ki jih ni mogoče prenesti na drugega in ne podedovati, z izjemo zapadlih denarnih zneskov, ki niso bili izplačani do smrti uživalke ali uživalca (v nadaljnjem besedilu: uživalec).

(2) Pravice iz obveznega zavarovanja ne zastarajo, z izjemo dospelih neizplačanih zneskov pokojnin in drugih denarnih prejemkov v primerih, določenih s tem zakonom.

(3) Pravic iz obveznega zavarovanja ni mogoče odvzeti, zmanjšati ali omejiti, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

(4) Pravice iz poklicnega zavarovanja ter dodatnega zavarovanja so neodtujljive osebne pravice, ki jih ni mogoče prenesti na drugega in ne podedovati, razen pravice do izplačila odkupne vrednosti premoženja po smrti člana.

5. člen

(naloge Republike Slovenije)

(1) Republika Slovenija zagotavlja delovanje obveznega zavarovanja z določanjem stopnje prispevkov, obveznosti plačevanja prispevkov delodajalcev in zavarovancev, s pravili, ki urejajo obveznost prijave v zavarovanje, z načinom odmere, plačila in izterjave prispevkov, pogojev za priznanje, odmero in uživanje pravic, z urejanjem sistema matične evidence in nadzorom nad zagotavljanjem individualnih pravic.

(2) Republika Slovenija zagotavlja upravičenkam ali upravičencem (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) izplačevanje pokojnin in drugih prejemkov iz obveznega zavarovanja po tem zakonu tudi v primeru, ko odhodki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod) presegajo prihodke od prispevkov za obvezno zavarovanje. V tem primeru se razlika pokrije iz državnega proračuna oziroma iz drugih virov.

(3) Republika Slovenija zagotavlja delovanje poklicnega pokojninskega zavarovanja ter dodatnega zavarovanja in nadzoruje poslovanje nosilcev te oblike zavarovanja.

6. člen

(obveznost zavarovanja)

(1) V obvezno zavarovanje so vključene fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: oseba) ob izpolnjevanju pogojev, ki jih določa ta zakon ali mednarodna pogodba.

(2) Zavarovalno razmerje nastane na podlagi tega zakona z vzpostavitvijo pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: zavarovalna podlaga).

(3) Nastanek in prenehanje pravnega razmerja iz prejšnjega odstavka sporoči delodajalec ali drug zavezanec za prijavo nosilcu zavarovanja z obvezno prijavo ali odjavo zavarovanja.

(4) Zavarovanci in delodajalci so dolžni davčnemu organu sporočati podatke, ki so potrebni za odmero oziroma obračun in plačilo prispevkov ter za nadzor nad plačevanjem in izterjavo prispevkov. Evidence, vzpostavljene za nadzor nad plačevanjem javnih dajatev, tvorijo enoten sistem.

(5) Če ta zakon ne določa drugače, so pravice iz obveznega zavarovanja sorazmerne zavarovančevi plači ali drugim dohodkom in vplačanim prispevkom.

7. člen

(pomen izrazov)

Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. brezposelna ali brezposelni (v nadaljnjem besedilu: brezposelni): fizična oseba, ki po predpisih, ki urejajo trg dela, prejema denarno nadomestilo za primer brezposelnosti, ter fizična oseba, ki je do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine upravičena do plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod za zaposlovanje);

2. čisto vplačilo: vplačilo premije dodatnega zavarovanja, zmanjšane za vstopne stroške, ki pripadajo upravljavcu;

3. delovno razmerje: pravno razmerje, ki v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, nastane na podlagi pogodbe o zaposlitvi;

4. delna pokojnina: del starostne ali predčasne pokojnine, ki se izplačuje zavarovancu, ki ostane v zavarovanju, v višini sorazmerja s skrajšanjem ur opravljanja dela;

5. delodajalka ali delodajalec (v nadaljnjem besedilu: delodajalec): pravna oseba ali fizična oseba, za katero druga oseba opravlja delo v skladu s predpisi o delovnih razmerjih ali na drugi pravni podlagi;

6. delovni čas: tedensko število ur dela, s katerim delavka ali delavec (v nadaljnjem besedilu: delavec) po pogodbi o zaposlitvi opravlja delo;

7. delovna invalidka ali delovni invalid (v nadaljnjem besedilu: delovni invalid): zavarovanec, pri katerem je v skladu s tem zakonom ugotovljena invalidnost in je pridobil katero od pravic iz invalidskega zavarovanja;

8. dodana doba: četrtina obdobja, v katerem je bil zavarovanec vključen v obvezno dodatno zavarovanje oziroma poklic-

no zavarovanje, ki se šteje kot pokojninska doba brez dokupa pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in se ne upošteva za izračun višine pravic;

9. dodatek za pomoč in postrežbo: denarni prejemek, ki ga upravičenec pridobi v primeru, ko ne more samostojno opravljati vseh ali večine osnovnih življenjskih potreb;

10. dodatna pokojnina: pravica iz dodatnega zavarovanja, ki se izplačuje v obliki pokojninske rente;

11. dokupljena doba: obdobje, ki se šteje v zavarovalno dobo ob pogoju plačila prispevkov;

12. družinska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada družinskim članom umrle upokojenke ali upokojenca (v nadaljnjem besedilu: upokojenec) ali zavarovanca, ki je dopolnil določeno pokojninsko dobo, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta zakon;

13. invalidska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada zavarovancu ob nastanku invalidnosti, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom;

14. kmetica ali kmet (v nadaljnjem besedilu: kmet): oseba, ki opravlja kmetijsko ali kmetijsko in gozdarsko dejavnost ali dopolnilno dejavnost na kmetiji (v nadaljevanju; kmetijska dejavnost), kot je določena s predpisi, ki urejajo kmetijstvo, in je nosilec ali član kmetije;

15. legitimacijski papir: potrdilo, ki ga upravljavec pokojninskega sklada izda članu oziroma delodajalcu, s katerim lahko član oziroma delodajalec uveljavlja pravice iz dodatnega zavarovanja;

16. najnižja pokojninska osnova: najnižji znesek, od katerega se odmeri pokojnina, če je bil zavarovanec zavarovan od osnov, od katerih se v skladu s tem zakonom plačujejo prispevki za obvezno zavarovanje, ki ne omogočajo odmere pokojnine, ki upokojencu zagotavlja ustrezno socialno varnost;

17. najvišja pokojninska osnova: najvišji znesek, od katerega se odmeri pokojnina, ne glede na višino osnov, od katerih se v skladu s tem zakonom plačujejo prispevki za obvezno zavarovanje;

18. osnova: osnova, od katere se v skladu s tem zakonom plačujejo prispevki za obvezno zavarovanje;

19. poklicna pokojnina: prejemek iz poklicnega pokojninskega zavarovanja;

20. pokojnina: redni mesečni prejemek, ki temelji na pokojninskem in invalidskem zavarovanju in uživalcu zagotavlja materialno in socialno varnost za primer starosti, invalidnosti ali smrti zavarovanca;

21. pokojninska osnova: znesek valoriziranih osnov iz določenega obdobja, iz katerega se odmeri pokojnina;

22. pokojninska doba: zavarovalna in posebna doba, glede na katero se ugotavljajo pogoji za pridobitev pravice do pokojnine in glede na katero se določi odstotek za odmero pokojnine;

23. pokojninska doba brez dokupa:

– obdobje obvezne vključitve v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

– obdobje prostovoljne vključitve v obvezno zavarovanje do 31. decembra 2012, če so bili za to obdobje plačani prispevki,

– obdobje prostovoljne vključitve v obvezno zavarovanje po 1. januarju 2013, če se je oseba prostovoljno vključila v obvezno zavarovanje pred 31. decembrom 2012, vendar zgolj do prve prekinitve zavarovanja in pod pogojem, da so bili za to obdobje plačani prispevki,

– dokupljena zavarovalna doba do 31. decembra 2012, če so bili za to obdobje plačani prispevki,

– obdobja opravljanja kmetijske dejavnosti,

– obdobja delovnega razmerja v tujini;

24. pokojninska družba: pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti dodatnega zavarovanja po tem zakonu;

25. pokojninski načrt: načrt poklicnega ali dodatnega zavarovanja, ki ureja temeljna razmerja med interesnimi skupinami v sistemu poklicnega ali dodatnega zavarovanja;

26. pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente: pokojninski načrt, ki določa pogoje in način izračunavanja ter način izplačevanja pokojninske rente;

27. polni delovni čas: tedensko število ur, ki je kot polni delovni čas določeno s predpisi, ki urejajo delovna razmerja;

28. polni zavarovalni čas: tedensko število ur, ki velja za izvajanje zavarovanja oseb, ki niso v delovnem razmerju, in znaša 40 ur;

29. posebna doba: obdobja, ki se v skladu s tem zakonom štejejo v pokojninsko dobo ne glede na plačilo prispevkov, ki pa brez zakonsko določene minimalne zavarovalne dobe ne daje pravice do pokojnine;

30. predčasna dodatna pokojnina: pravica iz dodatnega zavarovanja, ki pripada članu ob dopolnitvi določene starosti, če izpolnjuje določene pogoje in ni več vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje, in se izplačuje v obliki pokojninske rente;

31. predčasna pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada zavarovancu ob dopolnitvi določene starosti in pokojninske dobe, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom in nima pravice do starostne pokojnine;

32. prenos: prenos sredstev med pokojninskimi skladi različnih upravljavcev v sistemu dodatnega zavarovanja;

33. prispevki: zneski, ki jih zavezanci za plačilo prispevkov plačajo v korist zavarovanca v obvezno ali poklicno zavarovanje in ki se upoštevajo pri določanju pravic iz zavarovanja;

34. prišteta doba: del obdobja med nastankom invalidnosti in določeno starostjo, ki se upošteva pri odmeri invalidske pokojnine kot navidezna pokojninska doba;

35. sistem dodatnega zavarovanja: sistem, ki s pomočjo davčnih olajšav omogoča članom kolektivno in individualno dodatno zavarovanje, katerega namen je pridobitev pravice do predčasne dodatne pokojnine v obliki pokojninske rente ali pravice do dodatne pokojnine;

36. starostna pokojnina: pokojninski prejemek brez odbitkov, ki pripada zavarovancu ob dopolnitvi predpisane starosti in pokojninske dobe, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom;

37. šolanje: čas, v katerem je oseba vključena v javno priznani sistem dodiplomskega ali podiplomskega izobraževanja, vključno s srednješolskim izobraževanjem in izobraževanjem po predpisih o izobraževanju odraslih, in v katerem ne izpolnjuje pogojev za obvezno zavarovanje, lahko pa je prostovoljno vključena v obvezno zavarovanje;

38. uživalec poklicne pokojnine: zavarovanec-član, ki mu je priznana poklicna pokojnina v skladu z 204. členom tega zakona;

39. uživalec pokojnine: oseba, ki ima v skladu s tem zakonom, predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, ali mednarodno pogodbo pravico do uživanja pokojnine iz obveznega zavarovanja;

40. vdovska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada preživeli zakonski partnerici ali partnerju (v nadaljnjem besedilu: partner) po umrlem zavarovancu ali uživalcu pokojnine, ob izpolnjevanju določenih pogojev pa tudi razvezanemu zakoncu, partnerju v zunajzakonski skupnosti ali partnerju v registrirani istospolni partnerski skupnosti, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon;

41. vzajemni sklad: vzajemni sklad po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

42. zavarovalna doba: obdobje, ko je bil zavarovanec obvezno ali prostovoljno vključen v obvezno zavarovanje, ter obdobja, za katera so bili plačani prispevki;

43. zavarovalna podlaga: pravno razmerje, ki je podlaga za nastanek zavarovalnega razmerja;

44. zavarovalni čas: tedensko število ur, s katerim je v obvezno zavarovanje vključena oseba, ki opravlja dejavnost oziroma je zavarovana na drugi podlagi; kot zavarovalni čas šteje tudi čas dela iz naslova več zavarovalnih razmerij in pomeni razliko med delovnim časom in polnim zavarovalnim časom;

45. zavarovanec: oseba, ki je v skladu s tem zakonom obvezno ali prostovoljno vključena v obvezno zavarovanje;

46. zavarovanec-član: fizična oseba, ki je v skladu s 199. členom tega zakona vključena v poklicno zavarovanje, vse dokler ji ne preneha članstvo v Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja;

47. zavezanec: pravna ali fizična oseba, ki je dolžna plačevati prispevke za obvezno oziroma poklicno zavarovanje po tem zakonu.

8. člen

(financiranje)

(1) Obvezno zavarovanje financirajo zavarovanci, delodajalci in Republika Slovenija. Obvezno zavarovanje se financira tudi iz demografskega rezervnega sklada in drugih virov, določenih s tem zakonom.

(2) Poklicno zavarovanje financirajo delodajalci.

(3) Dodatno zavarovanje financirajo člani in delodajalci.

9. člen

(nosilec in izvajalec obveznega zavarovanja)

(1) Nosilec in izvajalec obveznega zavarovanja je zavod, ki ima status javnega zavoda.

(2) Zavod je pravna oseba. Sedež zavoda je v Ljubljani.

10. člen

(nosilci poklicnega in dodatnega zavarovanja)

(1) Nosilec poklicnega zavarovanja je sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Nosilci dodatnega zavarovanja so pokojninski skladi.

11. člen

(postopek in vročitev)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja se uveljavljajo pri zavodu po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Vse odločbe in sklepi ter drugi dokumenti zavoda, razen odločb in sklepov, s katerimi je odločeno o pravicah iz obveznega zavarovanja in o lastnosti zavarovanca iz prvega in tretjega odstavka 177. člena tega zakona, se vročajo z navadno vročitvijo. Če gre za navadno vročitev, vročitev velja za opravljeno 15. dan od dneva odpreme.

(3) Odločbe in sklepi zavoda, s katerimi je odločeno o pravicah iz obveznega zavarovanja in o lastnosti zavarovanca iz prvega in tretjega odstavka 177. člena tega zakona, se vročajo z osebno vročitvijo.

(4) Če gre za osebno vročitev po elektronski poti, vročitev velja za opravljeno z dnem, ko naslovnik prevzame dokument, ali z iztekom 15. dnevnega roka od dneva, ko je bil dokument puščen v varnem elektronskem predalu naslovnika.

(5) Kot varen elektronski predal se uporablja informacijski sistem eZPIZ zavoda.

(6) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti zavoda se vročajo v fizičnem ali elektronskem izvirniku, v fizičnem ali elektronskem (skeniranem) prepisu.

11.a člen

(podpis in pretvorba odločbe)

(1) Izvirnik odločbe podpiše uradna oseba, ki jo izda in uradna oseba, ki je vodila postopek oziroma pripravila osnutek odločbe.

(2) Če se odločba ali sklep izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Če se odločba v skladu z zakonom izdela samodejno, ima lahko namesto podpisa faksimile.

(3) Na odločbi ali sklepu v elektronski obliki se označi, da je podpisana z elektronskim podpisom z navedbo podatkov o podpisniku, času podpisa, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila. Na odločbi ali sklepu se navede tudi spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve veljavnosti elektronskega podpisa.

(4) Fizični prepis odločbe ali sklepa se overi z oznako o točnosti prepisa in lastnoročnim podpisom uradne osebe, ki je opravila prepis, elektronski pa z elektronskim podpisom uradne osebe.

(5) Overitev fizičnega prepisa odločbe ali sklepa, izdane v elektronski obliki ni potrebna, če organ zagotovi druge načine preverjanja istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom. Na odločbi ali sklepu se navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti.

(6) Fizični prepis odločbe ali sklepa iz četrtega in petega odstavka tega člena ima enako dokazno vrednost kot izvirnik odločbe.

12. člen

(zagotavljanje podatkov za izvajanje obveznega zavarovanja)

(1) Zavod za izvajanje obveznega zavarovanja v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, pridobiva in nadalje obdeluje potrebne podatke o zavarovancih in uživalcih pravic po tem zakonu brez njihove predhodne pisne privolitve iz evidenc, ki se vodijo na podlagi zakona, vključno s podatki, ki so davčna tajnost. Zavod pridobiva podatke od naslednjih upravljavcev:

– Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: finančna uprava) – podatke, ki jih vodi po zakonu, ki ureja davčni postopek, in zakonu, ki ureja finančno upravo;

– Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje;

– Zavoda za zaposlovanje Republike Slovenije – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, in zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev;

– centrov za socialno delo – podatke, ki jih vodijo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, zakonom, ki ureja socialno varstvo, in zakonom, ki ureja rejniško dejavnost;

– ministrstva, pristojnega za delo – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

– Inšpektorata Republike Slovenije za delo – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijo dela, zakonom, ki ureja delovna razmerja, in zakonom, ki ureja varnost in zdravje pri delu;

– Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES) – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom o poslovnem registru;

– upravljavca Centralnega registra prebivalstva – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja centralni register prebivalstva, zakonom, ki ureja državljanstvo, in zakonom, ki ureja prijavo prebivališča;

– upravljavca matičnega registra – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja matični register;

– Vrhovnega sodišča Republike Slovenije – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;

– upravljavca Evidenčnega analitskega informacijskega sistema za visoko šolstvo v Republiki Sloveniji – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo;

– upravljavca Centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja;

– upravljavca Registra kmetijskih gospodarstev – podatke, ki jih vodi v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo;

– nosilca poklicnega zavarovanja – podatke, ki jih vodi v skladu s tem zakonom;

– upravljavcev evidenc – podatke, ki jih vodijo v skladu z zakonom, ki ureja evidence na področju dela in socialne varnosti;

– izvajalcev plačilnih storitev – podatke, ki jih vodijo na podlagi zakona, ki ureja plačilne storitve.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka zavod pridobiva tudi o družinskih članih zavarovancev in uživalcev pravic po tem zakonu, če so ti potrebni za ugotavljanje pravic in obveznosti zavarovancev in uživalcev pravic po tem zakonu.

(3) Upravljavci uradnih in drugih evidenc so dolžni zavodu v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja matično evidenco zavarovancev in uživalcev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zahtevane podatke posredovati brezplačno. Pridobitev podatkov se lahko omogoči tudi na samodejni način.

(4) Zavod lahko evidence, ki jih vodi po tem zakonu in po zakonu, ki ureja matično evidenco zavarovancev in uživalcev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, poveže z evidencami upravljavcev iz prvega odstavka tega člena tako, da je možna samodejna pridobitev podatkov v evidencah na način, da se osebni podatki samodejno posodobijo ali da povezovanje omogoča vsaj, da se v evidencah pri osebnih podatkih določenega ali določljivega posameznika pojavi samodejno opozorilo, da je pri njegovih podatkih v drugi zbirki osebnih podatkov prišlo do spremembe. Za povezovanje se kot identifikacijska povezovalna znaka osebe uporabita osebno ime in njegova enotna matična številka občana ali njegova davčna številka.

DRUGI DEL
OBVEZNO ZAVAROVANJE

I. poglavje: ZAVAROVANCI

13. člen
(obvezno zavarovane osebe)

(1) Obvezno se zavarujejo fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje za zavarovanje po tem zakonu (v nadaljevanju zavarovanci).

(2) Če oseba hkrati izpolnjuje pogoje za vključitev v obvezno zavarovanje po več zavarovalnih podlagah, določenih v tem zakonu, se obvezno zavaruje po tisti zavarovalni podlagi, ki je v tem zakonu navedena pred drugimi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se mora zavarovanec, ki je po prednostni zavarovalni podlagi zavarovan za manj kot polni delovni čas, do polnega delovnega oziroma zavarovalnega časa zavarovati na podlagi določb, ki urejajo zavarovanje drugih zavarovalnih podlag.

(4) Ne glede na določbo drugega in tretjega odstavka tega člena oseba, ki ji je priznana pravica, na podlagi katere se obvezno vključi v zavarovanje v skladu z drugim ali četrtim odstavkom 19. člena tega zakona, pridobi in ohrani prednostno zavarovanje na podlagi z odločbo priznane pravice tudi, če je hkrati v pravnem razmerju iz 15., 16. in 17. člena tega zakona.

(5) Zavarovanci so tudi osebe, ki se prostovoljno vključijo v obvezno zavarovanje.

14. člen
(delavci v delovnem razmerju)

(1) Obvezno se zavarujejo delavci v delovnem razmerju na območju Republike Slovenije.

(2) Obvezno se zavarujejo izvoljene ali imenovane nosilke ali nosilci (v nadaljnjem besedilu: nosilec) javne ali druge funkcije v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Republiki Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če prejemajo za to funkcijo plačo.

(3) Obvezno se zavarujejo tudi delavci, ki so v delovnem razmerju pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so bili poslani na delo v tujino in niso obvezno zavarovani po predpisih države, v katero so bili poslani, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

(4) Obvezno se zavarujejo tudi delavci, ki so na območju Republike Slovenije v delovnem razmerju pri mednarodnih organizacijah in ustanovah, tujih diplomatskih in konzularnih predstavništvih, če posebni predpis ali mednarodna pogodba ne določa drugače.

(5) Obvezno se zavarujejo osebe, ki so zaposlene pri delodajalcu s sedežem v tujini, za katere se v skladu s predpisi Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) uporablja zakonodaja Republike Slovenije.

(6) Obvezno se zavarujejo delavci v delovnem razmerju, ki pri delodajalcu izpolnjujejo pogoje za vključitev v zavarovanje tudi na podlagi 16. člena tega zakona, vendar so prednostno zavarovani na podlagi delovnega razmerja.

15. člen
(samozaposlene osebe)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, ki v Republiki Sloveniji samostojno opravljajo pridobitno ali drugo dovoljeno dejavnost.

(2) Obvezno se zavarujejo osebe, ki so v tujini vpisane v ustrezni register za opravljanje samostojne dejavnosti in se zanje v skladu s predpisi EU uporablja zakonodaja Republike Slovenije.

(3) Samozaposlene osebe se zavarujejo za polni zavarovalni čas, če ni z zakonom drugače določeno.

16. člen
(družbeniki)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, ki so družbenice ali družbeniki oziroma delničarji (v nadaljnjem besedilu: družbenik) gospodarskih družb, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji oziroma ustanoviteljice ali ustanovitelji zavodov ter zadrug in so poslovodne osebe, če niso zavarovane na drugi podlagi.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka se zavarujejo za polni zavarovalni čas oziroma do polnega zavarovalnega časa, če so na drugi podlagi zavarovane za manj kot polni delovni čas oziroma zavarovalni čas, če ni z zakonom drugače določeno.

17. člen
(kmetje)

(1) Obvezno se zavarujejo kmetje, če imajo zdravstveno sposobnost za opravljanje kmetijske dejavnosti, ki jo ugotavlja služba medicine dela, če se ne šolajo in niso uživalci predčasne, starostne, vdovske ali invalidske pokojnine, če ob vložitvi prijave v zavarovanje dohodek kmetije iz kmetijske dejavnosti na zavarovanega člana dosega najmanj znesek, ki je primerljiv z zneskom 60 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, in ga določi ministrica ali minister (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za kmetijstvo.

(2) Kot dohodek iz kmetijske dejavnosti se šteje dohodek, ugotovljen po predpisih, ki urejajo dohodnino, in sicer kot seštevek dohodka osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodka druge kmetijske dejavnosti in dohodka dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

(3) Pod pogoji, ki so določeni s predpisi o morskem ribištvu, se za osebo iz prvega odstavka tega člena šteje tudi oseba, ki je vpisana v evidenco ribičev-fizičnih oseb in opravlja dejavnost gospodarskega ribolova, pri čemer se za dohodek iz kmetijske dejavnosti šteje dohodek, dosežen z gospodarskim ribolovom.

(4) Osebe iz prejšnjih odstavkov se zavarujejo za polni zavarovalni čas, če ni z zakonom drugače določeno.

18. člen
(drugo pravno razmerje)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, ki v okviru kakšnega drugega pravnega razmerja opravljajo delo, razen, če so uživalci pokojnine.

(2) Kot delo iz drugega pravnega razmerja iz prejšnjega odstavka se šteje delo oziroma storitev, kadar se plačilo, prejeto na podlagi tega pravnega razmerja, po zakonu, ki ureja

dohodnino, šteje za dohodek, in ni oproščen plačila dohodnine ali ni drug dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 13. člena tega zakona se oseba zavaruje na podlagi 18. člena tega zakona, če ni zavarovana po določbah 14. do 17. člena, 19. ali 25. člena tega zakona.

19. člen

(podlage v drugih predpisih)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, za katere tako določajo predpisi, ki urejajo trg dela, in sicer brezposelni, ki prejemajo denarno nadomestilo za primer brezposelnosti in osebe, ki so do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine upravičene do plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje pri zavodu za zaposlovanje.

(2) Obvezno se zavarujejo osebe, za katere tako določajo predpisi, ki urejajo starševsko varstvo, in sicer eden od staršev, ki je upravičenec do starševskega dodatka, če ni obvezno zavarovan na drugi podlagi; do delnega plačila za izgubljeni dohodek; do starševskega nadomestila in nima pravice do starševskega dopusta ter ni obvezno zavarovan na drugi podlagi; do plačila sorazmernega dela prispevkov in pravice do dela s krajšim delovnim časom zaradi varstva in nege otroka ali zaradi nege in varstva štirih ali več otrok za razliko do polnega delovnega časa.

(3) Obvezno se zavarujejo osebe, ki so upravičene do nadomestila zaradi začasne nezmožnosti za delo po prenehanju delovnega razmerja v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, če niso obvezno zavarovane na drugi podlagi.

(4) Obvezno se zavarujejo družinski pomočniki, upravičenci do delnega plačila za izgubljeni dohodek po predpisih, ki urejajo socialnovarstvene prejemke.

(5) Obvezno se zavarujejo osebe, ki izvajajo rejniško dejavnost kot poklic v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje rejniške dejavnosti.

(6) Obvezno se zavarujejo osebe, ki v Republiki Sloveniji opravljajo versko službo kot verski uslužbenci v skladu s predpisi, ki urejajo versko svobodo.

(7) Obvezno se zavarujejo vojaki na prostovoljnem služenju vojaškega roka in državljani med prostovoljnim usposabljanjem za zaščito in reševanje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in niso obvezno zavarovani na drugi podlagi.

(8) Obvezno se zavarujejo osebe, ki so upravičene do nadomestila za čas poklicne rehabilitacije po tem zakonu in niso obvezno zavarovane na drugi podlagi.

20. člen

(posebni primeri zavarovanja)

(1) Za invalidnost in smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, je obvezno zavarovana oseba:

– ki samostojno opravlja pridobitno ali drugo dovoljeno dejavnost, vendar ni zavarovana po 15. členu tega zakona, pri opravljanju navedene dejavnosti;

– ki v okviru drugega pravnega razmerja za plačilo opravlja delo iz 18. člena tega zakona, vendar pri opravljanju tega dela ni zavarovana na podlagi 16. ali 18. člena tega zakona.

(2) Oseba, ki opravlja kmetijsko ali gozdarsko dejavnost in ni zavarovana po 17. členu tega zakona, se lahko zavaruje za invalidnost in smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri opravljanju navedene dejavnosti.

(3) Za invalidnost in smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, so obvezno zavarovani:

– dijaki in študenti pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela ali delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah;

– otroci in mladostniki z motnjami v telesnem in duševnem razvoju pri praktičnem pouku v podjetjih za usposabljanje ali na obveznem praktičnem delu;

– osebe, ki so po končanem šolanju na prostovoljni praksi, ne glede na to, ali za to prakso prejemajo nagrado;

– vojaški invalidi, civilni invalidi vojne in druge invalidne osebe na poklicni rehabilitaciji oziroma usposabljanju pri praktičnih delih in vajah;

– osebe, ki se po predpisih, ki urejajo trg dela, po predpisih, ki urejajo zaposlovanje invalidov, ali po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, usposabljajo z delom pri izvajalcu ukrepa aktivne politike zaposlovanja ali pri izvajalcu drugega ukrepa oziroma programa, razen oseb, ki opravljajo javna dela;

– osebe, ki na podlagi predpisov, ki urejajo prekrške in izvrševanje kazenskih sankcij, opravljajo določene naloge v splošno korist ali v korist lokalne skupnosti;

– osebe na prestajanju kazni zapora, ki niso obvezno zavarovane po tem zakonu, ter mladoletniki, proti katerim se izvršuje vzgojni ukrep oddaje v prevzgojni dom, pri delu, poklicnem izobraževanju in pri opravljanju dovoljenih dejavnosti v skladu z zakonom;

– osebe, ki ne glede na določbo prvega odstavka 15. člena tega zakona niso zavarovane po 15. členu tega zakona in v skladu s predpisi o gostinstvu le občasno, največ do pet mesecev v koledarskem letu, opravljajo dejavnost kot sobodajalci – fizične osebe, oziroma z osebnim delom in brez zaposlenih opravljajo dejavnost domače in umetnostne obrti po predpisih, ki urejajo to dejavnost;

– (prenehala veljati)

(4) Osebe na prestajanju kazni zapora in mladoletniki, proti katerim se izvršuje vzgojni ukrep oddaje v prevzgojni dom, so pri delu, poklicnem izobraževanju in pri opravljanju dovoljenih dejavnosti v skladu s tem zakonom obvezno zavarovane tudi za primer invalidnosti, ki je posledica poškodbe zunaj dela, nastale zaradi višje sile.

(5) Za invalidnost in smrt, ki je posledica poškodbe pri delu v primerih organizirane aktivnosti, so zavarovane osebe, ki:

– sodelujejo pri organiziranih delovnih akcijah, pri reševalnih akcijah ali pri zaščiti in reševanju v primerih naravnih in drugih nesreč;

– kot udeleženci mladinskih taborov v Republiki Sloveniji sodelujejo pri opravljanju del oziroma nalog na mladinskem taboru;

– opravljajo vojaško službo v rezervni ali vojni sestavi, nadomestno civilno službo ali službo v Civilni zaščiti oziroma se usposabljajo za opravljanje teh nalog na podlagi državljanske dolžnosti ali se usposabljajo na podlagi pogodbe o službi v rezervni sestavi Slovenske vojske, pogodbe o službi v Civilni zaščiti ali se usposabljajo za opravljanje obrambnih nalog ter nalog zaščite, reševanja in pomoči;

– kot člani operativnih sestav prostovoljnih gasilskih enot oziroma gasilskih organizacij opravljajo naloge pri gašenju požarov, zaščiti, reševanju in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, med izvajanjem požarne straže ali zavarovanja požarno nevarnih del, mest in javnih prireditev, na vajah in drugih oblikah usposabljanja ali pri javnih nastopih in demonstracijah gasilske dejavnosti za namen poučevanja in usposabljanja prebivalstva;

– kot člani gorske reševalne službe, jamarske reševalne službe, vodniki reševalnih psov ali potapljači in drugi reševalci in pripadniki operativnih sestav za zaščito, reševanje in pomoč v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, opravljajo naloge v zvezi z zaščito, reševanjem in pomočjo ogroženim ljudem, ali naloge v zvezi z zaščito in reševanjem premoženja, okolja in kulturne dediščine ali se organizirano usposabljajo za navedene naloge;

– pomagajo policiji in pooblaščenim uradnim osebam državnih organov pri izpolnjevanju nalog s področja varstva ustavne ureditve, osebne varnosti občanov in varnosti premoženja, vzdrževanja javnega reda in miru, pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj ter pri odkrivanju in prijemanju storilcev in pri varovanju pred kršitvami nedotakljivosti državne meje;

– opravljajo naloge policije kot osebe v rezervnem sestavu policije;

– opravljajo na poziv državnih in drugih pooblaščenih organov javno in drugo družbeno funkcijo ali državljansko dolžnost;

– kot športniki, šahisti, trenerji ali organizatorji v okviru organizirane športne ali šahovske dejavnosti sodelujejo pri športnih ali šahovskih akcijah.

21. člen

(pasivno zavarovanje)

Osebe, ki so bile obvezno zavarovane, so zavarovane za invalidnost, ki je posledica bolezni oziroma poškodbe zunaj dela, tudi po prenehanju obveznega zavarovanja, če ob nastanku invalidnosti izpolnjujejo predpisano pokojninsko dobo za pridobitev teh pravic in niso uživalci starostne, predčasne ali invalidske pokojnine.

22. člen

(trajanje zavarovanja)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, traja zavarovanje od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje, do prenehanja takšnega razmerja.

(2) Obvezno zavarovanje oseb iz 15. člena tega zakona traja od dneva vpisa v poslovni register ali v drug register oziroma evidenco, ki je predpisana za določeno dejavnost, ali od dne izdaje dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti do dneva izbrisa iz registra oziroma evidence, začetka postopka osebnega stečaja, vrnitve ali odvzema takšnega dovoljenja ali z nastopom pravnomočnosti prepovedi opravljanja dejavnosti oziroma v drugih primerih od dneva začetka opravljanja samostojne dejavnosti in se zaključi s prenehanjem opravljanja te dejavnosti.

(3) Obvezno zavarovanje oseb iz 16. člena tega zakona traja od dneva vpisa v poslovni register ali v drug register kot družbenik in poslovodna oseba do dneva izbrisa iz takšnega registra.

(4) Obvezno zavarovanje oseb iz 17. člena tega zakona nastopi z dnem izpolnitve pogojev po tem zakonu in lahko preneha z dnem prenehanja pogojev, z uveljavitvijo pravice do pokojnine ali z dopolnitvijo starosti 63 let, ko lahko dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti presega dohodkovni pogoj, določen v prvem odstavku 17. člena tega zakona, če zavarovanec nima drugih dohodkov iz kmetijske dejavnosti ali dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovanci iz 17. člena tega zakona ostanejo v zavarovanju, če med zavarovanjem prenehajo izpolnjevati pogoj dohodka iz prvega odstavka 17. člena tega zakona.

(6) Obvezno zavarovanje se za osebe iz 18. člena tega zakona vzpostavi po preteku koledarskega leta, ko se na podlagi podatkov finančne uprave ugotovi skupni letni znesek vseh prejemkov iz drugih pravnih razmerij in se na njegovi podlagi ter z upoštevanjem drugih obveznih zavarovanj izračuna trajanje zavarovalne dobe.

23. člen

(prekinitev obveznega zavarovanja)

(1) Obvezno zavarovanje se prekine v obdobju suspenza pogodbe o zaposlitvi, pripora, prestajanja zaporne kazni ali izrečenega vzgojnega, varnostnega ali varstvenega ukrepa, zaradi katerega zavarovanci iz 15., 16. in 17. člena tega zakona ne morejo opravljati dejavnosti ali dela.

(2) Obvezno zavarovanje se za zavarovance iz 15., 16. in 17. člena tega zakona prekine v času, ko prejemajo nadomestilo zaradi poklicne rehabilitacije in so zavarovani na podlagi osmega odstavka 19. člena tega zakona.

24. člen

(obdobja zunaj dela, ko se obvezno zavarovanje ne prekine)

Zavarovanje zaposlenih v Republiki Sloveniji, državljanov Republike Slovenije, zaposlenih v tujini, samozaposlenih, družbenikov, ki so poslovodne osebe, in kmetov se ne prekine v obdobjih, ko:

– prejemajo nadomestilo plače za čas bolezni ali nadomestilo plače zaradi nege družinskega člana;

– prejemajo starševsko nadomestilo ali starševski dodatek;

– so na vojaških vajah ali na obrambnem usposabljanju oziroma na usposabljanju za delo v rezervni sestavi vojske ali policije ali delovanju v silah za zaščito, reševanje in pomoč oziroma so vpoklicani v Civilno zaščito do 14 dni ali s soglasjem delodajalca do 30 dni.

II. poglavje: PROSTOVOLJNA VKLJUČITEV V OBVEZNO ZAVAROVANJE

25. člen

(prostovoljna vključitev v obvezno zavarovanje)

(1) Oseba s stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji, ki je dopolnila 15 let starosti in ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v zavarovanje po tem zakonu, se lahko prostovoljno vključi v obvezno zavarovanje.

(2) Državljanke ali državljani (v nadaljnjem besedilu: državljani) Republike Slovenije, ki so v delovnem razmerju v tujini, se lahko prostovoljno zavarujejo če so bili neposredno pred odhodom v tujino zavarovani na ozemlju Republike Slovenije ali so imeli pred odhodom v tujino stalno prebivališče na ozemlju Republike Slovenije in niso za ta čas obvezno zavarovani pri tujem nosilcu zavarovanja ali so obvezno zavarovani, pa teh pravic ne morejo uživati zunaj te države.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se lahko prostovoljno vključi v obvezno zavarovanje oseba v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom, vendar le za razliko do polnega delovnega časa.

(4) Prostovoljno se lahko vključijo v obvezno zavarovanje tudi uživalci družinske oziroma vdovske pokojnine s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji ter prejemnice ali prejemniki (v nadaljnjem besedilu: prejemniki) poklicne pokojnine do uveljavitve pravice do pokojnine iz obveznega zavarovanja.

(5) Prostovoljno se lahko vključijo v obvezno zavarovanje tudi osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega in tretjega odstavka 17. člena tega zakona, razen pogoja dohodka iz prvega odstavka 17. člena tega zakona. Ne glede na prvi in tretji odstavek tega člena se osebe iz tega odstavka lahko zavarujejo tudi do polnega zavarovalnega časa, če so v delovnem razmerju z manj kot polnim delovnim časom.

(6) Prenosnik kmetijskega gospodarstva, ki za prenos prejema rento iz naslova ukrepov kmetijske politike, se lahko prostovoljno vključi v obvezno zavarovanje, če ni uživalec pokojnine.

(7) Zavod lahko osebo iz prvega odstavka tega člena pred vključitvijo v obvezno zavarovanje pošlje na predhodni zdravstveni pregled, na katerem se ugotovi, ali je zmožna za delo.

(8) Stroški pregleda iz prejšnjega odstavka bremenijo zavod.

TRETJI DEL
PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC IZ OBVEZNEGA ZAVAROVANJA

I. poglavje: SPLOŠNI POJMI

26. člen

(pravice iz obveznega zavarovanja)

(1) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo pravica do starostne, predčasne, invalidske, vdovske in dela vdovske pokojnine ter pravica do družinske in delne pokojnine.

(2) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo tudi pravice na podlagi preostale delovne zmožnosti, in sicer: pravica do po-

klicne rehabilitacije, pravica do premestitve, pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega, pravica do nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, pravica do začasnega nadomestila, pravica do nadomestila za invalidnost in pravica do delnega nadomestila.

(3) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljata še pravica do letnega dodatka in pravica do dodatka za pomoč in postrežbo.

II. poglavje: STAROSTNA IN PREDČASNA POKOJNINA

27. člen

(pogoji za pridobitev pravice do starostne pokojnine)

(1) Zavarovanec (moški in ženska) pridobi pravico do starostne pokojnine pri starosti 65 let, če je dopolnil najmanj 15 let zavarovalne dobe.

(2) Ne glede na starost, določeno v prejšnjem odstavku, pridobi zavarovanec (ženska) v obdobju od leta 2013 do leta 2015 starostno pokojnino, ko dopolni starost:

Leto	Leta	Meseci
2013	63	6
2014	64	0
2015	64	6

(3) V obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2019 pridobi pravico do starostne pokojnine zavarovanec (moški in ženska), ki je dopolnil 20 let pokojninske dobe in naslednjo starost:

Leto	Starost			
	Moški		Ženska	
	Leta	Meseci	Leta	Meseci
2013	63	6	61	6
2014	64	0	62	0
2015	64	6	62	6
2016			63	0
2017			63	6
2018			64	0
2019			64	6

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, pridobi pravico do starostne pokojnine tudi zavarovanec (moški in ženska), ki je dopolnil 60 let starosti in 40 let pokojninske dobe brez dokupa dobe.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka znašata v obdobju od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2018 starost zavarovanca (moški in ženska) in pokojninska doba zavarovanca (ženska) brez dokupa za pridobitev pravice do starostne pokojnine:

Leto	Starost		Pokojninska doba brez dokupa (ženska)
	Moški	Ženska	
	Leta Meseci	Leta Meseci	Leta Meseci
2013	58 4	58 0	38 4
2014	58 8	58 4	38 8
2015	59 0	58 8	39 0
2016	59 4	59 0	39 4
2017	59 8	59 4	39 8
2018		59 8	

28. člen

(znižanje starostne meje za pridobitev pravice do starostne pokojnine)

(1) Starostne meje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, določene v prejšnjem členu tega zakona, se lahko znižajo zaradi:

– skrbi za vsakega rojenega ali posvojenega otroka, za katerega je zavarovanec skrbel v prvem letu njegove starosti, ki ima državljanstvo Republike Slovenije, če ni z mednarodnim sporazumom drugače določeno, in sicer se starostna meja zniža za šest mesecev za enega otroka, za 16 mesecev za dva otroka, za 26 mesecev za tri otroke, za 36 mesecev za štiri otroke in za 48 mesecev za pet ali več otrok,

– služenja obveznega vojaškega roka za dve tretjini njegovega dejanskega trajanja in

– vstopa v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje pred dopolnjenim 18. letom starosti za ves čas trajanja obveznega zavarovanja do dopolnjenega 18. leta starosti.

(2) Do znižanja starostne meje po prvi alineji prvega odstavka tega člena je upravičena ženska, razen če je pravico do nadomestila iz naslova starševstva užival moški. Na tej podlagi se ženski oziroma moškemu, če je dopolnil 38 let pokojninske dobe brez dokupa, lahko zniža starostna meja, določena v prvem odstavku 27. člena tega zakona, največ do dopolnjenega 61. leta starosti. Če sta ženska oziroma moški dopolnila 40 let pokojninske dobe brez dokupa, pa se lahko zniža starostna meja, določena v četrtem odstavku 27. člena tega zakona, največ do dopolnjenega 56. leta starosti (ženska) oziroma do dopolnjenega 58. leta starosti (moški).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se v prehodnem obdobju, ki traja do 31. decembra 2018, ženski, ki je dopolnila pokojninsko dobo brez dokupa, določeno za posamezno koledarsko leto v petem odstavku 27. člena tega zakona oziroma moškemu, ki je dopolnil 40 let pokojninske dobe brez dokupa, zniža za pridobitev pravice do starostne pokojnine po prvi alineji prvega odstavka tega člena starostna meja, določena v petem odstavku 27. člena, vendar največ do starosti 56 let (ženska) oziroma 58 let (moški).

(4) Do znižanja starostne meje po drugi alineji prvega odstavka tega člena je upravičen moški. Če je dopolnil 38 let pokojninske dobe brez dokupa, se mu lahko zniža starostna meja, določena v prvem odstavku 27. člena tega zakona, največ do dopolnjenega 63. leta starosti. Če je dopolnil 40 let pokojninske dobe brez dokupa, pa se mu lahko zniža starostna meja, določena v četrtem odstavku 27. člena tega zakona, največ do dopolnjenega 58. leta starosti.

(5) Do znižanja starostne meje po tretji alineji prvega odstavka tega člena sta upravičena ženska in moški. Če sta dopolnila 40 let pokojninske dobe brez dokupa, se jima lahko zniža starostna meja, določena v četrtem odstavku 27. člena tega zakona, največ do dopolnjenih 57. let (ženska) oziroma 58. let starosti (moški).

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se v prehodnem obdobju, ki traja do 31. decembra 2018, ženski, ki je dopolnila pokojninsko dobo brez dokupa, določeno za posamezno koledarsko leto v petem odstavku 27. člena tega zakona oziroma moškemu, ki je dopolnil 40 let pokojninske dobe brez dokupa, zniža za pridobitev pravice do starostne pokojnine po tretji alineji prvega odstavka tega člena starostna meja, določena v petem odstavku 27. člena, vendar največ do starosti 56 let (ženska) oziroma 58 let (moški).

(7) Če je moški upravičen do znižanja starostne meje 60 let po prvi, drugi in tretji alineji prvega odstavka tega člena, se mu starostna meja najprej zniža po petem odstavku, tako znižana starost pa nato še po drugem in četrtem odstavku tega člena. Če je ženska upravičena do znižanja starostne meje 60 let po prvi in tretji alineji prvega odstavka tega člena, se ji starostna meja najprej zniža po drugem odstavku, tako znižana starost pa nato še po petem odstavku tega člena, vendar največ do 57. leta starosti.

(8) Če je moški upravičen do znižanja starostne meje 65 let po prvi in drugi alineji prvega odstavka tega člena, se mu starostna meja najprej zniža po drugem odstavku, tako znižana starost pa nato še po četrtem odstavku tega člena, pri čemer se ne more znižati pod 63 let.

29. člen

(pogoji za pridobitev pravice do predčasne pokojnine)

(1) Zavarovanec pridobi pravico do predčasne pokojnine pri starosti 60 let, če je dopolnil 40 let pokojninske dobe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka znašata v obdobju od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2018 starost zavarovanca (moški in ženska) in pokojninska doba zavarovanca (ženska) za pridobitev pravice do predčasne pokojnine:

Leto	Starost		Pokojninska doba (ženska)
	Moški	Ženska	
	Leta Meseci	Leta Meseci	Leta Meseci
2013	58 4	58 0	38 4
2014	58 8	58 4	38 8
2015	59 0	58 8	39 0
2016	59 4	59 0	39 4
2017	59 8	59 4	39 8
2018		59 8	

III. poglavje: ODMERA STAROSTNE IN PREDČASNE POKOJNINE

30. člen

(pokojninska osnova)

(1) Starostna pokojnina se odmeri od pokojninske osnove, ki jo tvori mesečno povprečje osnov zavarovanca za posamezno leto zavarovanja, od katerih so bili plačani prispevki za obvezno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: pokojninska osnova).

(2) Za izračun pokojninske osnove se upoštevajo osnove iz prejšnjega odstavka, zmanjšane za davke in prispevke, ki se plačujejo od plače po povprečni stopnji v Republiki Sloveniji, iz katerihkoli zaporednih 24 let zavarovanja od 1. januarja 1970 naprej, ki so za zavarovanca najugodnejša. Povprečno stopnjo davkov in prispevkov iz tega odstavka določi in objavi minister, pristojen za finance.

(3) Za leto zavarovanja se pri izračunu pokojninske osnove upošteva koledarsko leto, v katerem so bili za najmanj šest mesecev zavarovanja plačani prispevki od osnove, zavarovanec pa je dopolnil najmanj šest mesecev zavarovalne dobe.

(4) Če so bili v posameznem koledarskem letu prispevki od osnov plačani za krajše obdobje, kot je določeno v prejšnjem odstavku, ali če obvezno zavarovanje sploh ni obstajalo oziroma če podatkov o osnovah ni mogoče pridobiti, se tako leto pri izračunu pokojninske osnove preskoči. V tem primeru se pri določitvi obdobja iz drugega odstavka tega člena upošteva prvo naslednje koledarsko leto, za katero obstajajo podatki o osnovah, od katerih so bili plačani prispevki.

(5) Za izračun pokojninske osnove se ne glede na plačilo prispevkov ne upoštevajo osnove iz koledarskega leta, v katerem zavarovanec uveljavlja pravico do pokojnine.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena se za izračun pokojninske osnove ne upoštevajo osnove iz 148. in 151. člena tega zakona.

(7) Ne glede na drugi odstavek tega člena znaša v letu 2013 obračunsko obdobje za izračun pokojninske osnove 19 let in se v prehodnem obdobju z začetkom vsakega naslednjega koledarskega leta podaljša za eno leto, dokler ne doseže 24 let.

31. člen

(določitev pokojninske osnove zavarovancem, ki nimajo vsaj enega leta zavarovanja)

(1) Zavarovancu, ki po 1. januarju 1970 ni imel najmanj enega leta zavarovanja, se ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove.

(2) Na način, določen v prejšnjem odstavku, se določi pokojninska osnova tudi zavarovancu, za katerega osnove ni mogoče ugotoviti.

32. člen

(upoštevanje nadomestil)

(1) Za izračun pokojninske osnove se štejejo tudi:

– nadomestila plače, izplačana po predpisih o delovnih razmerjih in predpisih o urejanju trga dela;

– nadomestila plače iz invalidskega zavarovanja, ki jih je zavarovanec prejel zaradi dela na drugem delovnem mestu, nadomestila plače za čas poklicne rehabilitacije iz drugega odstavka 80. člena tega zakona in nadomestila plače iz invalidskega zavarovanja, ko je zavarovanec delal s krajšim delovnim časom od polnega, če je bil v času uživanja navedenih pravic obvezno zavarovan;

– nadomestila plače za čas začasne zadržanosti z dela po predpisih o zdravstvenem zavarovanju in po predpisih o delovnih razmerjih oziroma po predpisih o urejanju trga dela, po predpisih o starševskem dopustu in nadomestila za čas poklicne rehabilitacije po prvem in tretjem odstavku 80. člena tega zakona.

(2) Zavarovancem iz tretje alineje prejšnjega odstavka se za čas prejemanja nadomestila za izračun pokojninske osnove upošteva plača oziroma osnova, od katere so bili plačani prispevki iz koledarskega leta pred začetkom prejemanja nadomestila.

(3) Kadar se v plačo za izračun pokojninske osnove všteva plača iz preteklega leta, se ta plača valorizira z istim valorizacijskim količnikom, kot bi se plača, ki je bila podlaga za izračun osnove za odmero nadomestila.

(4) Zavarovancu iz prvega odstavka tega člena, ki v koledarskem letu pred začetkom prejemanja nadomestila plače ni imel plače ali nadomestila plače iz invalidskega zavarovanja, se za izračun pokojninske osnove upošteva plača iz tekočega leta.

33. člen

(preračun plače na polni delovni čas)

(1) Plača, ki jo delavec v posameznem letu zavarovanja doseže z delom v času, krajšem od polnega delovnega časa, se za ugotovitev pokojninske osnove preračuna na povprečni znesek, ki ustreza plači za polni delovni čas.

(2) Znesek, ki ustreza plači za polni delovni čas za posamezno leto zavarovanja, se izračuna tako, da se skupni znesek plače, ki se upošteva za izračun pokojninske osnove in ga je delavec prejel za leto zavarovanja, deli s številom ur, ki jih je prebil na delu s časom, krajšim od polnega delovnega časa. Tako dobljeni znesek se pomnoži s številom ur, ki ustreza številu ur polnega delovnega oziroma zavarovalnega časa za dopolnjeno zavarovalno dobo s polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom. Preračunani znesek se vzame kot plača za leto zavarovanja, ki se upošteva za izračun pokojninske osnove.

34. člen

(vštevanje plače za dopolnilno delo)

Plača, ki jo je delavec prejel za dopolnilno delo pri drugem delodajalcu, opravljeno v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, se za ugotovitev pokojninske osnove upošteva v celoti, če so bili od nje plačani prispevki.

35. člen

(valorizacija osnov iz prejšnjih let)

(1) Pri izračunu pokojninske osnove se osnove iz prejšnjih let zavarovanja, upoštevane po 30. in 32. členu tega zakona, preračunajo z valorizacijskimi količniki.

(2) Valorizacijski količniki se vsako leto določijo na novo in se izračunajo po naslednji formuli na tri decimalna mesta:

$$\frac{PPZOKPU}{PPZOKL}$$

PPZOKPU = povprečna plača na zaposleno osebo, izplačana za koledarsko leto pred letom, za katero so določeni količniki,

PPZOKL = povprečna plača na zaposleno osebo, izplačana za posamezno koledarsko leto

(3) Povprečna plača na zaposleno osebo, izplačana za posamezno koledarsko leto od leta 1991 naprej, se izračuna tako, da se povprečna bruto plača na zaposleno osebo, ugotovljena po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, preračuna s povprečno stopnjo davkov in prispevkov.

(4) Valorizacijske količnike vsako leto objavi minister, pristojen za delo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

36. člen

(najnižja in najvišja pokojninska osnova)

(1) Najnižja pokojninska osnova se določi od 1. januarja posameznega koledarskega leta v višini 76,5 % povprečne mesečne plače, izplačane v Republiki Sloveniji v preteklem koledarskem letu, zmanjšane za davke in prispevke, ki se plačujejo od plače po povprečni stopnji v Republiki Sloveniji ter povečane za odstotek, s katerim so usklajene pokojnine od 1. januarja tekočega koledarskega leta. Višina najnižje pokojninske osnove se nato spreminja v višini in rokih, v katerih se izvajajo uskladitve pokojnin v tekočem koledarskem letu.

(2) Najvišja pokojninska osnova se določi v višini štirikratnika najnižje pokojninske osnove.

(3) Zavarovancu se odmeri starostna pokojnina od najnižje ali najvišje pokojninske osnove določene v posameznem koledarskem letu, če starostna pokojnina s pripadajočimi uskladitvami v letu uveljavitve pravice, odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od zavarovančeve pokojninske osnove, ne dosega ali preseže znesek starostne pokojnine za enako pokojninsko dobo, odmerjenega od najnižje ali najvišje pokojninske osnove.

37. člen

(določitev odstotka za odmero starostne pokojnine)

(1) Starostna pokojnina se odmeri od pokojninske osnove v odstotku, odvisnem od dolžine pokojninske dobe. Za 15 let zavarovalne dobe se odmeri v višini 29,5 %. Za vsako nadaljnje leto pokojninske dobe pa se prišteje 1,36 %, brez zgornje omejitve na način:

Pokojninska doba	Odmerni odstotek (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek (v %)
15	29,50	25	43,10	35	56,70
16	30,86	26	44,46	36	58,06
17	32,22	27	45,82	37	59,42
18	33,58	28	47,18	38	60,78
19	34,94	29	48,54	39	62,14
20	36,30	30	49,90	40	63,50
21	37,66	31	51,26		
22	39,02	32	52,62		
23	40,38	33	53,98		
24	41,74	34	55,34		

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zavarovancem (moškim), ki starostno pokojnino uveljavijo od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020, pokojnina za 15 let zavarovalne dobe odmeri v višini 27 %. Za vsako nadaljnje leto pokojninske dobe pa se prišteje 1,26 %, brez zgornje omejitve na način:

Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)
15	27,00	25	39,60	35	52,20
16	28,26	26	40,86	36	53,46
17	29,52	27	42,12	37	54,72
18	30,78	28	43,38	38	55,98
19	32,04	29	44,64	39	57,24
20	33,30	30	45,90	40	58,50
21	34,56	31	47,16		
22	35,82	32	48,42		
23	37,08	33	49,68		
24	38,34	34	50,94		

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zavarovancem (moškim), ki starostno pokojnino uveljavijo od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021, pokojnina za 15 let zavarovalne dobe odmeri v višini 27,50 %. Za vsako nadaljnje leto pokojninske dobe pa se prišteje 1,28 %, brez zgornje omejitve na način:

Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)
15	27,50	25	40,30	35	53,10
16	28,78	26	41,58	36	54,38
17	30,06	27	42,86	37	55,66
18	31,34	28	44,14	38	56,94
19	32,62	29	45,42	39	58,22
20	33,90	30	46,70	40	59,50
21	35,18	31	47,98		
22	36,46	32	49,26		
23	37,74	33	50,54		
24	39,02	34	51,82		

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zavarovancem (moškim), ki starostno pokojnino uveljavijo od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022, pokojnina za 15 let zavarovalne dobe odmeri v višini 28,50 %. Za vsako nadaljnje leto pokojninske dobe pa se prišteje 1,32 %, brez zgornje omejitve na način:

Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)	Pokojninska doba	Odmerni odstotek za moške (v %)
15	28,50	25	41,70	35	54,90
16	29,82	26	43,02	36	56,22
17	31,14	27	44,34	37	57,54
18	32,46	28	45,66	38	58,86
19	33,78	29	46,98	39	60,18
20	35,10	30	48,30	40	61,50
21	36,42	31	49,62		
22	37,74	32	50,94		
23	39,06	33	52,26		
24	40,38	34	53,58		

(5) (črtan)

(6) (črtan)

(7) Če pokojninska doba ne znaša eno leto, znaša pa vsaj šest mesecev, znaša odmerni odstotek za dopolnjeno pokojninsko dobo iz prvega odstavka tega člena 0,68 %, iz drugega odstavka 0,63 %, iz tretjega odstavka 0,64 % in iz četrtega odstavka 0,66 %.

(8) Ne glede na prvi do sedmi odstavek tega člena se zavarovancu, ki izpolni pogoje iz četrtega odstavka 27. člena tega zakona in ostane vključen ali se znova vključi v obvezno zavarovanje, vsako nadaljnje leto dopolnjene pokojninske dobe brez dokupa v obveznem zavarovanju po uveljavitvi tega zakona, vendar največ do treh let zavarovanja, vrednoti na način, da se šest mesecev pokojninske dobe brez dokupa vrednoti v višini 1,5 %.

(9) K pokojninski dobi, dopolnjeni po prenehanju ugodnejšega vrednotenja, določenega v prejšnjem odstavku, se prišteje pokojninska doba, dopolnjena do izpolnitve pogojev iz prejšnjega odstavka, ki je ni bilo mogoče vrednotiti, ker je krajša od šestih mesecev.

(10) Zavarovancu, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine, se zaradi skrbi za vsakega rojenega ali posvojenega otroka, ki je državljan Evropske unije in za katerega je skrbel v prvem letu njegove starosti, odstotek odmere pokojnine poveča za 1,36 %, vendar največ do višine 4,08 %. Do dodatnega odmernega odstotka je praviloma upravičena ženska, razen če je pravico do nadomestila iz naslova starševstva v trajanju vsaj 120 dni užival moški, o čemer se za vsakega posameznega otroka sporazumno dogovorita. Če ni sporazumne odločitve, je do dodatnega odmernega odstotka upravičen tisti od staršev, ki je v pretežnem delu uveljavil pravico do starševskega dopusta. Če nobeden od staršev ni bil na starševskem dopustu ali sta uveljavila pravico do starševskega dopusta v enakem delu, je do dodatnega odmernega odstotka upravičena ženska. Ob sporazumnem dogovoru lahko dodatni odmerni odstotek uveljavi moški, ne glede na pogoj uživanja nadomestila iz naslova starševstva, če ženska še ni uveljavila pravice do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine. V primeru smrti ženske, ki ni uveljavila pravice do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine, lahko moški uveljavi dodatni odmerni odstotek brez sporazumnega dogovora.

(11) Ne glede na prejšnji odstavek dodatnega odmernega odstotka ni mogoče priznati za otroke, ki so jih zavarovanci uveljavljali pri znižanju starostne meje za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 28. člena tega zakona. Zavarovanec lahko za otroke, ne glede na njihovo število, uveljavi pravico iz prejšnjega odstavka ali pa znižanje starostne meje za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 28. člena tega zakona.

38. člen

(odmera predčasne pokojnine)

(1) Predčasna pokojnina se odmeri glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od pokojninske osnove tako kot starostna pokojnina, nato pa se za vsak mesec manjkajoče starosti do dopolnitve 65 let starosti zmanjša za 0,3 %. Zmanjšanje pokojnine po določbah tega člena je trajno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v obdobju od leta 2013 do 31. decembra 2015 (moški) oziroma do 31. decembra 2019 (ženska) upošteva starost, določena v tretjem odstavku 27. člena tega zakona, vendar zmanjšanje ne sme znašati več kot znaša zmanjšanje za 5 let manjkajoče starosti.

(3) Če zavarovanec, ki je uveljavil izplačilo dela predčasne pokojnine, pozneje uveljavi predčasno pokojnino, ker še

ne izpolnjuje pogojev za starostno pokojnino, se mu predčasna pokojnina odmeri po prvem odstavku tega člena.

39. člen

(najnižja pokojnina)

(1) Zavarovancu, ki pridobi pravico do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine po določbah tega zakona, je zagotovljena najnižja pokojnina v znesku, ki se v letu 2021 določi v višini 29,5 % najnižje pokojninske osnove.

(2) Zavarovancu, ki pridobi pravico do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine v sorazmernem delu po mednarodnih pogodbah, je zagotovljen najmanj sorazmerni del zneska pokojnine iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo odmero starostne in invalidske pokojnine, je zavarovancu (moškemu in ženski), ki je pridobil pravico do starostne ali invalidske pokojnine po določbah tega zakona in je dopolnil pokojninsko dobo v enaki višini, kot je predpisana višina pokojninske dobe brez dokupa za pridobitev pravice do starostne pokojnine pri najnižji starosti, zagotovljena pokojnina v višini 620 eurov.

(4) Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo odmero invalidske pokojnine, se zavarovancu, ki je pridobil pravico do invalidske pokojnine po določbah tega zakona, zagotavlja invalidska pokojnina v znesku, ki se v letu 2021 določi v višini 41 % najnižje pokojninske osnove.

(5) Zavarovancu iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, ki je pridobil pravico do starostne ali invalidske pokojnine v sorazmernem delu po mednarodnih pogodbah, je zagotovljen sorazmerni del zneska pokojnine iz prejšnjega odstavka.

(6) Pri ugotavljanju pokojninske dobe iz tretjega odstavka tega člena se dodana doba ne upošteva.

(7) Zneski pokojnin iz prvega do petega odstavka tega člena se usklajujejo v višini in rokih, v katerih se izvajajo uskladitve pokojnin.

(8) Znesek pokojnine iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se ne zagotavlja zavarovancem iz prvega odstavka 401. člena tega zakona.

39.a člen

(izplačilo dela pokojnine)

(1) Zavarovancu, ki je obvezno vključen v obvezno zavarovanje s polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom in izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po tem zakonu ali je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do 31. decembra 2012, in sicer v skladu s prvim odstavkom 391. člena ali 394. členom tega zakona, se od prvega naslednjega dne po vložitvi zahteve mesečno izplačuje 40 % starostne pokojnine, do katere bi bil upravičen na dan njene uveljavitve. Zavarovancu se del pokojnine iz prejšnjega stavka lahko izplačuje največ tri leta nadaljnje vključenosti v obvezno zavarovanje za polni delovni oziroma zavarovalni čas.

(2) Izplačilo dela pokojnine lahko uveljavi tudi uživalec starostne pokojnine, uveljavljene po splošnih predpisih, ki se je oziroma se bo obvezno vključil v obvezno zavarovanje za polni delovni oziroma zavarovalni čas. Del pokojnine se izplačuje v višini 40 % že uveljavljene pokojnine od prvega naslednjega dne po vložitvi zahteve, vendar največ od vključitve v obvezno zavarovanje s polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom. Del pokojnine se izplačuje do prenehanja zavarovanja s polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom oziroma največ tri leta nadaljnje vključenosti v obvezno zavarovanje za polni delovni oziroma zavarovalni čas.

(3) Če je posameznik uveljavil izplačilo po prvem in drugem odstavku tega člena, se 40 % pokojnine lahko skupno izplačuje največ za tri leta nadaljnje vključenosti v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(4) Zavarovancu, ki je uveljavil izplačilo dela pokojnine, se po poteku obdobja iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena izplačuje 20 % starostne pokojnine, ki je bila osnova za odmero 40 % starostne pokojnine z uskladitvami, če je obvezno vključen v obvezno zavarovanje za polni delovni oziroma zavarovalni čas. Zavod po uradni dolžnosti začne izplačevati spremenjeno višino izplačila dela pokojnine.

(5) Med uživanjem dela pokojnine iz prvega, drugega oziroma četrtega odstavka tega člena ni mogoče zahtevati spremembe odmere dela pokojnine, razen v primeru uveljavitve pravice do pokojnine in ponovnega vstopa v zavarovanje za polni delovni oziroma zavarovalni čas.

(6) Zavod v informaciji, ki jo pošlje zavarovancu po uradni dolžnosti na podlagi šestega odstavka 140. člena tega zakona, opozori na možnost uveljavitve izplačevanja 40 % starostne pokojnine na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena in poda pojasnilo o izplačevanju 20 % starostne pokojnine po uradni dolžnosti na podlagi četrtega odstavka tega člena.

IV. poglavje: DELNA POKOJNINA

40. člen

(delna pokojnina)

(1) Zavarovanec iz 14., 15., 16. oziroma 17. člena tega zakona, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do predčasne ali starostne pokojnine, lahko pridobi pravico do delne pokojnine, če ostane v obveznem zavarovanju v obsegu, ki ustreza sorazmernemu delu polnega delovnega oziroma zavarovalnega časa, vendar najmanj dve uri dnevno ali 10 ur tedensko.

(2) Delna pokojnina se odmeri od predčasne ali starostne pokojnine, odmerjene na dan njene uveljavitve, v odstotku, ustreznem skrajšanju polnega delovnega časa.

(3) Zavarovancu, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, se delna pokojnina poveča za sorazmerni del zneska, ki bi se mu izplačeval na podlagi 39.a člena tega zakona, če je obvezno vključen v obvezno zavarovanje za vsaj štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko.

(4) Sorazmerni del zneska iz prejšnjega odstavka, ki se izplačuje največ tri leta, znaša:

– 20 %, kadar zavarovanec dela štiri ure dnevno ali znaša zavarovalni čas od 20 do 24 ur tedensko;

– 25 %, kadar zavarovanec dela pet ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 25 do 29 ur tedensko;

– 30 %, kadar zavarovanec dela šest ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 30 do 34 ur tedensko;

– 35 %, kadar zavarovanec dela sedem ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 35 do 39 ur tedensko.

(5) Sorazmerni del zneska iz tretjega odstavka po preteku obdobja treh let znaša:

– 10 %, kadar zavarovanec dela štiri ure dnevno ali znaša zavarovalni čas od 20 do 24 ur tedensko;

– 12,5 %, kadar zavarovanec dela pet ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 25 do 29 ur tedensko;

– 15 %, kadar zavarovanec dela šest ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 30 do 34 ur tedensko;

– 17,5 %, kadar zavarovanec dela sedem ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 35 do 39 ur tedensko.

(6) Zavarovancu se v času prejemanja delne pokojnine zaradi spremembe obsega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena spremeni višina delne pokojnine. Novi znesek delne pokojnine se izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po spremembi obsega zavarovanja.

(7) Po prenehanju uživanja delne pokojnine lahko zavarovanec zahteva:

– izplačilo usklajenega zneska predčasne ali starostne pokojnine, ugotovljene ob odmeri delne pokojnine ali

– odstotno povečanje predčasne ali starostne pokojnine, ugotovljene ob odmeri delne pokojnine, glede na dejansko dopolnjeno pokojninsko dobo v času prejemanja delne pokojnine in starost na dan uveljavitve odstotnega povečanja ali

– ponovno odmero predčasne ali starostne pokojnine ali odmero starostne pokojnine, ob upoštevanju osnov, od katerih

so plačani prispevki, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo in starost ob prenehanju uživanja delne pokojnine.

40.a člen

(omejitev izplačevanja dela pokojnine, višje delne pokojnine in višjega sorazmernega dela pokojnine)

(1) Če je zavarovanec v različnih časovnih obdobjih uveljavil izplačilo dela pokojnine na podlagi prvega ali drugega odstavka 39.a člena tega zakona, delno pokojnino na podlagi tretjega odstavka 40. člena tega zakona, ki je povišana za sorazmerni del izplačila 40 % starostne pokojnine oziroma sorazmerni del pokojnine na podlagi četrtega odstavka 116. člena tega zakona, ki je povišan za sorazmerni del izplačila 40 % starostne pokojnine, znaša skupno obdobje prejemanja dela pokojnine, višje delne pokojnine oziroma višjega sorazmernega dela pokojnine največ tri leta vključitve v obvezno zavarovanje.

(2) Po poteku obdobja iz prejšnjega odstavka se zavarovancu izplačuje 20 % starostne pokojnine, oziroma delna pokojnina, povišana za sorazmerni del izplačila 20 % starostne pokojnine oziroma sorazmerni del starostne pokojnine, povišan za sorazmerni del izplačila 20 % starostne pokojnine, če izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 39.a člena tega zakona, tretjega odstavka 40. člena tega zakona ali četrtega odstavka 116. člena tega zakona.

(3) Izplačilo dela pokojnine, sorazmerni del zneska po tretjem odstavku 40. člena tega zakona in sorazmerni del zneska po četrtem odstavku 116. člena tega zakona se ne izplačujejo, če zavarovanec ne dela zaradi začasne zadržanosti z dela po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, daljše od 30 delovnih dni oziroma če je na dan vložitve zahteve že odsoten z dela zaradi začasne zadržanosti z dela po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju več kot 30 delovnih dni, pri čemer se kot tedenska delovna obveznost šteje pet delovnih dni v tednu, od ponedeljka do petka.

(4) Zavarovancu iz prejšnjega odstavka se po uradni dolžnosti prejemek začne znova izplačevati, ko začne opravljati delo.

(5) Zavod pridobi podatke o začasni zadržanosti z dela iz tretjega odstavka tega člena od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in po uradni dolžnosti preneha izplačevati prejemke iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Izplačilo dela pokojnine iz 39.a člena tega zakona ne pripada zavarovancem, ki so v zavarovanje vključeni na podlagi prvega odstavka 19. člena tega zakona.

(7) Izplačilo dela pokojnine, sorazmerni del zneska po tretjem odstavku 40. člena tega zakona in sorazmerni del zneska po četrtem odstavku 116. člena tega zakona se ne izplačujejo, če zavarovanec iz šestega odstavka 14. člena ter iz 15., 16. in 17. člena tega zakona na dan uveljavitve izplačila in ves čas prejemanja nima v celoti poravnanih prispevkov za socialno varnost.

(8) Zavod pridobi podatke iz prejšnjega odstavka od finančne uprave. Zavarovancu iz prejšnjega odstavka se po uradni dolžnosti prejemek začne ponovno izplačevati s prvim dnem po plačilu prispevkov za socialno varnost v celoti.

V. poglavje: INVALIDSKA POKOJNINA

41. člen

(pogoji za pridobitev pravice do invalidske pokojnine)

Pravico do invalidske pokojnine pridobi:

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost I. kategorije;

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije in ni zmožen za drugo delo s polnim delovnim časom brez poklicne rehabilitacije, ta pa mu ni zagotovljena, ker je star nad 55 let;

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije in ni zmožen za drugo delo s krajšim delovnim časom od polnega najmanj štiri ure dnevno brez poklicne rehabilitacije, ta pa mu ni zagotovljena, ker je star nad 50 let;

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. ali III. kategorije in mu ni zagotovljena ustrezna zaposlitev, ker je dopolnil 65 let starosti.

42. člen

(minimalna pokojninska doba)

Zavarovanec iz prejšnjega člena pridobi pravico do invalidske pokojnine, če je invalidnost posledica:

– poškodbe pri delu ali poklicne bolezni – ne glede na pokojninsko dobo;

– poškodbe zunaj dela ali bolezni – pod pogojem, da je ob nastanku invalidnosti dopolnil pokojninsko dobo, ki pokriva najmanj tretjino obdobja od dopolnjenega 20. leta starosti do nastanka invalidnosti (v nadaljnjem besedilu: delovna leta), šteto delovna leta kot polna leta.

43. člen

(mlajši invalid)

(1) Zavarovanec, pri katerem je nastala I. kategorija invalidnosti pred dopolnjenim 21. letom starosti, pridobi pravico do invalidske pokojnine, če je bil ob nastanku invalidnosti vključen v obvezno zavarovanje ali če je dopolnil najmanj tri mesece zavarovalne dobe.

(2) Zavarovanec, pri katerem je nastala I. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 21. letu starosti, vendar pred dopolnjenim 30. letom starosti, pridobi pravico do invalidske pokojnine pod pogojem, da je pred nastankom invalidnosti dopolnil pokojninsko dobo, ki pokriva najmanj eno četrtino delovnih let.

44. člen

(štetje delovnih let od višje starostne meje)

Zavarovancu, ki je pridobil višjo strokovno izobrazbo, se delovna leta štejejo od dopolnjenega 26. leta starosti. Zavarovancu, ki je pridobil visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo, se delovna leta štejejo od dopolnjenega 29. leta starosti.

44.a člen

(štetje delovnih let v primeru izboljšanja zdravstvenega stanja)

Zavarovancu, ki je bil uživalec invalidske pokojnine in se mu je zdravstveno stanje izboljšalo, se v ugotavljanje obdobja za določitev delovnih let ne všteva obdobje uživanja invalidske pokojnine.

45. člen

(pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine)

(1) Invalidska pokojnina se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na enak način kot pokojninska osnova za odmero starostne pokojnine.

(2) Invalidska pokojnina, pridobljena s krajšo zavarovalno dobo od obdobja, iz katerega se po 30. členu tega zakona upoštevajo osnove za izračun pokojninske osnove za odmero starostne pokojnine, se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na podlagi osnov, od katerih so bili plačani prispevki v času trajanja zavarovanja, razen iz koledarskega leta, v katerem je uveljavljena pravica do invalidske pokojnine.

(3) Zavarovancu, ki razen v letu, v katerem uveljavlja pravico do invalidske pokojnine, ni bil zavarovan, se invalidska pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove.

46. člen

(pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine v posebnih primerih)

Osebam, pri katerih je invalidnost nastala v času trajanja zavarovanja po prvem in drugem odstavku, prvi alineji tretjega odstavka ali drugi alineji petega odstavka 20. člena tega zakona in jim pokojninske osnove ni mogoče določiti po prejšnjem

členu tega zakona, se invalidska pokojnina odmeri od najnižje pokojninske osnove.

47. člen

(odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni)

(1) Invalidska pokojnina za primer invalidnosti, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se odmeri od pokojninske osnove v odstotku, ki ga za moške za 40 let pokojninske dobe določa 37. člen tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se invalidska pokojnina odmeri od pokojninske osnove v odstotku določenem glede na dopolnjeno pokojninsko dobo na način, določen v 37. členu tega zakona, če je za zavarovanca ugodneje.

48. člen

(odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe zunaj dela ali bolezni)

(1) Invalidska pokojnina za invalidnost, ki je posledica bolezni ali poškodbe zunaj dela, se odmeri od pokojninske osnove v odstotku, določenem glede na dopolnjeno pokojninsko dobo na način, določen v 37. členu tega zakona.

(2) Invalidska pokojnina iz prejšnjega odstavka se odmeri zavarovancu, ki je postal invalid pred dopolnitvijo starosti 65 let, najmanj v višini 41 % pokojninske osnove.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek znaša najnižji odstotek za odmero invalidske pokojnine v letih:

– 2020 37 % za moške in 39 % za ženske,
– 2021 38 % za moške in 39 % za ženske,
– 2022 40 % za moške in ženske.

(4) Če je invalidnost zaradi bolezni ali poškodbe zunaj dela nastopila po dopolnitvi starosti 65 let, se invalidska pokojnina odmeri od pokojninske osnove najmanj v višini, določeni za odmero starostne pokojnine za 15 let zavarovalne dobe.

49. člen

(upoštevanje prištete pokojninske dobe)

(1) Višina odstotka za odmero invalidske pokojnine se določi ob upoštevanju dopolnjene pokojninske dobe zavarovanca in prištete pokojninske dobe, izračunane po 137. členu tega zakona.

(2) Invalidska pokojnina, odmerjena po prejšnjem odstavku za invalidnost, ki je posledica poškodbe zunaj dela ali bolezni, ne more presegati zneska pokojnine za invalidnost, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, razen v primeru, če dopolnjena pokojninska doba presega 40 let oziroma če je odmerni odstotek za dopolnjeno pokojninsko dobo višji od odmernega odstotka za 40 let pokojninske dobe za moškega, določenega v 37. členu tega zakona.

50. člen

(kombinirani vzroki invalidnosti)

(1) Če je invalidnost, na podlagi katere pridobi zavarovanec pravico do invalidske pokojnine, deloma posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, deloma pa posledica bolezni ali poškodbe zunaj dela, se invalidska pokojnina odmeri kot ena pokojnina, ki je sestavljena iz sorazmernega dela invalidske pokojnine, odmerjene za poškodbo pri delu ali poklicno bolezen, in iz sorazmernega dela invalidske pokojnine, odmerjene za bolezen ali poškodbo zunaj dela.

(2) Sorazmerna dela za odmero invalidske pokojnine po prejšnjem odstavku se izračunata glede na to, koliko so vplivale na skupno invalidnost posledice poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, koliko pa posledice bolezni ali poškodbe zunaj dela.

51. člen

(odmera invalidske pokojnine pri kombiniranih vzrokih invalidnosti)

(1) Invalidska pokojnina, ki pripada zavarovancu po prejšnjem členu, se odmeri tako, da se posebej odmeri invalidska pokojnina, kot če bi bila skupna invalidnost posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, in posebej invalidska pokojnina, kot če bi bila skupna invalidnost posledica bolezni ali poškodbe zunaj dela.

(2) Od vsakega tako izračunanega zneska se odmeri odstotek, ki ustreza vplivu posameznega vzroka invalidnosti na skupno invalidnost. Seštevek tako dobljenih zneskov ne more biti nižji od 26 % najnižje pokojninske osnove in ne more presegati zneska pokojnine, odmerjene v višini 57,25 % od pokojninske osnove.

VI. poglavje: PRAVICE ZA PRIMER ZAVAROVANČEVE SMRTI

52. člen

(pogoji na strani umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic)

(1) Vdova, vdovec oziroma drugi družinski člani umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom, pridobijo pravico do vdovske oziroma družinske pokojnine po njem, če je ta:

– izpolnil pogoje za pridobitev pravice do predčasne, starostne oziroma invalidske pokojnine po tem zakonu, pri čemer se smrt šteje, kot da je pri zavarovancu podana I. kategorija invalidnosti ali

– bil uživalec predčasne, starostne ali invalidske pokojnine iz obveznega zavarovanja ali uživalec pravic na podlagi invalidnosti iz obveznega zavarovanja.

(2) Če je zavarovanec oziroma uživalec pravic po tem zakonu umrl zaradi poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pridobijo upravičenci pravico do vdovske oziroma družinske pokojnine po njem ne glede na to, koliko pokojninske dobe je dopolnil.

(3) Pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice vdove, vdovca oziroma drugih družinskih članov do pokojnine po umrlem zavarovancu oziroma uživalcu pravic po tem zakonu, ima enake posledice kot njegova smrt tudi pravnomočna odločba o njegovi razglasitvi za mrtvega.

1. **Vdovska pokojnina**

53. člen

(pogoji za pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

(1) Vdovsko pokojnino lahko uveljavi vdova ali vdovec umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic:

– če je do njegove smrti dopolnil(a) starost 58 let;

– če je bil(a) do njegove smrti popolnoma nezmožen(a) za delo ali je to postal(a) v enem letu po njegovi smrti;

– če ji(mu) je po njegovi smrti ostal otrok ali več otrok, ki imajo pravico do družinske pokojnine po umrlem, vdova oziroma vdovec pa ima do njih dolžnost preživljanja.

(2) Če postane vdova ali vdovec med trajanjem pravice do vdovske pokojnine po tretji alineji prejšnjega odstavka tega člena popolnoma nezmožen(a) za delo, obdrži pravico do vdovske pokojnine, dokler je podana takšna nezmožnost.

(3) Če vdova ali vdovec do smrti zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom, ni dopolnil(a) 58 let starosti, dopolnil(a) pa je 53 let starosti, pridobi pravico do vdovske pokojnine, ko dopolni 58 let starosti.

(4) Če vdova ali vdovec med trajanjem pravice do vdovske pokojnine, pridobljene ob pogojih iz druge ali tretje alineje prvega odstavka tega člena, dopolni 58 let starosti, trajno obdrži pravico do vdovske pokojnine. Če ji(mu) ta pravica preneha pred dopolnjenim 58. letom, toda po dopolnjenem 53. letu, jo lahko znova uveljavi, ko dopolni 58 let starosti.

(5) Ne glede na določbe prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, znaša starostna meja za pridobitev pravice do vdovske pokojnine v obdobju od leta 2013 do leta 2021:

Leto	Starostna meja	
	Prvi, tretji in četrti odstavek	Tretji in četrti odstavek
2013	53 let in 6 mesecev	48 let in 6 mesecev
2014	54 let	49 let
2015	54 let in 6 mesecev	49 let in 6 mesecev
2016	55 let	50 let
2017	55 let in 6 mesecev	50 let in 6 mesecev
2018	56 let	51 let
2019	56 let in 6 mesecev	51 let in 6 mesecev
2020	57 let	52 let
2021	57 let in 6 mesecev	52 let in 6 mesecev

54. člen

(vdovska pokojnina v posebnih primerih)

(1) Pravico do vdovske pokojnine ima tudi:

– vdova, ki se ji je otrok umrlega zavarovanca ali uživalca pravic, določenih s tem zakonom, rodil najkasneje 300 dni po njegovi smrti, in sicer od njegove smrti naprej;

– ob pogojih iz prejšnjega člena zakonec, čigar zakon je bil razvezan, če ima po sodni odločbi oziroma po sporazumu pravico do preživnine in jo je užival do smrti zavarovanca ali uživalca pravic, določenih s tem zakonom;

– ob pogojih iz prejšnjega člena oseba, ki je zadnja tri leta pred smrtjo zavarovanca ali uživalca pravic, določenih s tem zakonom, živela z njim v življenjski skupnosti, ki je po predpisih, ki urejajo zakonsko zvezo in družinska razmerja, v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali je v takšni skupnosti živela z umrlim zadnje leto pred njegovo smrtjo in je z njim kadarkoli imela skupnega otroka.

(2) V primerih iz druge alineje prvega odstavka tega člena pridobi razvezani zakonec pravico do vdovske pokojnine kot souživalec, če ima pravico do vdovske pokojnine tudi zakonec iz poznejše zakonske zveze ali zunajzakonski partner.

2. **Družinska pokojnina**

55. člen

(pogoji za pridobitev pravice do družinske pokojnine)

(1) Po smrti zavarovanca ali uživalca pravic, določenih s tem zakonom, pri katerem so izpolnjeni pogoji iz 52. člena tega zakona, pridobijo pravico do družinske pokojnine:

– otroci;

– pastorki, vnuki in drugi otroci brez staršev, ki jih je zavarovanec preživljal ter starši, ki jih je bil umrli zavarovanec oziroma uživalec pravice do svoje smrti dolžan preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo zakonsko zvezo in družinska razmerja (v nadaljnjem besedilu: drugi družinski člani).

(2) V primerih iz druge alineje prejšnjega odstavka se šteje, da so brez staršev tudi vnuki oziroma drugi otroci, katerih starši so sicer živi, vendar so popolnoma nezmožni za delo v smislu 59. člena tega zakona.

56. člen

(preživljanje družinskega člana)

(1) Šteje se, da je zavarovanec ali uživalec pravice do svoje smrti preživljal družinskega člana, če:

– je do smrti imel z njim skupno stalno prebivališče in

– njegovi povprečni mesečni dohodki v zadnjem koledarskem letu pred zavarovalnim primerom niso presegli 29 % najnižje pokojninske osnove, veljavne ob nastanku zavarovalnega primera.

(2) Med dohodke družinskih članov šteje tudi katastrski dohodek in drugi dohodki, ki so po predpisih, ki urejajo dohodnino osnova za odmero dohodnine.

(3) Med dohodke družinskih članov ne šteje denarna socialna pomoč po predpisih, ki urejajo socialnovarstvene prejemke.

(4) Če sta oba starša, ki ju je zavarovanec ali uživalec pravice preživljal, še živa, se dohodki enega od roditeljev pri ugotavljanju povprečnega mesečnega dohodka iz prvega odstavka tega člena delijo na oba roditelja. Enako načelo velja tudi tedaj, kadar imata oba starša dohodek.

(5) Če družinski član iz prvega odstavka tega člena ni imel ali nima z zavarovancem ali uživalcem pravice skupnega stalnega prebivališča, izpolnjuje pa druge pogoje iz navedenega odstavka, šteje, da ga je zavarovanec preživljal, če mu je v koledarskem letu pred nastankom zavarovalnega primera redno mesečno dajal denarna sredstva najmanj v višini 29 % najnižje pokojninske osnove v tistem letu.

57. člen

(otroci)

(1) Otrok umrlega zavarovanca ali uživalca pravic ima pravico do družinske pokojnine do dopolnjenega 15. leta starosti ali do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

(2) Otrok, ki v letu izgube starša ne izpolnjuje pogojev za vpis v višji letnik šolanja, ima pravico do družinske pokojnine do konca naslednjega šolskega leta.

(3) Otrok, ki je po dopolnjenem 15. letu starosti prijavljen pri zavodu za zaposlovanje, ima pravico do družinske pokojnine najdlje do dopolnjenega 18. leta starosti pod pogojem, da je prijavljen pri zavodu za zaposlovanje in izpolnjuje obveznosti po predpisih, ki urejajo trg dela.

(4) Otrok, ki postane popolnoma nezmožen za delo do starosti, do katere mu je zagotovljena pravica do družinske pokojnine ali do konca šolanja, ima pravico do družinske pokojnine, dokler traja takšna nezmožnost.

(5) Otrok, ki postane popolnoma nezmožen za delo po starosti, do katere mu je zagotovljena pravica do družinske pokojnine ali po končanem šolanju, pridobi pravico do družinske pokojnine, če ga je zavarovanec oziroma uživalec pravic, določenih s tem zakonom, preživljal do svoje smrti.

(6) Če je otrok prekinil šolanje zaradi bolezni, nosečnosti ali poroda, pridobi oziroma obdrži pravico do družinske pokojnine tudi med boleznijo ter prekinitvijo zaradi nosečnosti ali poroda do dopolnjenega 26. leta starosti, če je šolanje nadaljeval pred dopolnjenim 26. letom starosti.

58. člen

(drugi družinski člani)

(1) Starši, ki jih je zavarovanec oziroma uživalec pravic, določenih s tem zakonom, preživljal do svoje smrti, pridobijo pravico do družinske pokojnine, če so:

– do smrti umrlega dopolnili starost 60 let ali

– bili ob smrti umrlega popolnoma nezmožni za delo.

(2) Če med trajanjem pravice do družinske pokojnine po drugi alineji prejšnjega odstavka upravičenec dopolni 60 let starosti, trajno obdrži družinsko pokojnino.

(3) Pastorki, vnuki in drugi otroci brez staršev umrlega, ki jih je ta preživljal do svoje smrti, pridobijo pravico do družinske pokojnine, če izpolnjujejo pogoje, ki so določeni za otroke.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena znaša v obdobju od leta 2013 do leta 2015 za mater, za očeta pa v letu 2013, starost za pridobitev pravice do družinske pokojnine v posameznem koledarskem letu:

Leto	Starost (leta)	
	Mati	Oče
2013	57	59
2014	58	
2015	59	

59. člen

(popolna nezmožnost za delo)

Za popolno nezmožnost za delo, ki je pogoj za pridobitev pravice do družinske oziroma vdovske pokojnine, velja pri

otrocih nezmožnost za samostojno življenje in delo, pri drugih osebah pa I. kategorija invalidnosti.

60. člen

(osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine)

(1) Osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine je:

– pokojnina do katere je bil uživalec upravičen ob smrti;

– pokojnina ali sorazmerni del pokojnine, odmerjene po mednarodnih pogodbah, do katere je bil upravičen uživalec pokojnine ob smrti;

– starostna ali invalidska pokojnina, ki bi jo imel glede na vzrok smrti zavarovanec, uživalec delne pokojnine in pravic na podlagi invalidnosti iz obveznega zavarovanja.

(2) Določbe tega zakona o najnižji in najvišji pokojninski osnovi se upoštevajo tudi za izračun osnove za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine.

(3) Najnižja osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine je pokojnina, odmerjena najmanj v višini 38 % pokojninske osnove.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek znaša najnižja osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine v letih:

– 2020: pokojnina, odmerjena najmanj v višini 34 % pokojninske osnove,

– 2021: pokojnina, odmerjena najmanj v višini 35 % pokojninske osnove,

– 2022: pokojnina, odmerjena najmanj v višini 36,5 % pokojninske osnove.

61. člen

(odmera in del vdovske pokojnine)

(1) Vdovska pokojnina se odmeri v višini 70 % od osnove iz prejšnjega člena.

(2) Vdova ali vdovec, ki ima poleg pravice do vdovske pokojnine tudi pravico do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine, lahko uživa pokojnino, ki si jo sam izbere.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se lahko vdovi ali vdovcu, če je to ugodneje, poleg predčasne, starostne ali invalidske pokojnine, izplačuje tudi 15 % zneska pripadajoče vdovske pokojnine po umrlem zavarovancu oziroma uživalcu pravic, določenih s tem zakonom, vendar največ do zneska v višini 11,7 % najnižje pokojninske osnove.

(4) Skupno izplačilo lastne in dela vdovske pokojnine ne more presegati starostne pokojnine moškega, odmerjene od najvišje pokojninske osnove za 40 let pokojninske dobe.

(5) Če uveljavi izplačilo dela vdovske pokojnine le eden od zakoncev iz drugega odstavka 54. člena tega zakona, se souživalcu prizna vdovska pokojnina v višini razlike med vdovsko pokojnino, do katere sta upravičena, in izplačilom dela vdovske pokojnine.

62. člen

(odmera družinske pokojnine)

(1) Družinska pokojnina se odmeri od osnove, določene v 60. členu tega zakona, v odstotku, katerega višina je odvisna od vrste in števila družinskih članov. Za enega družinskega člana se odmeri v višini 70 %, za dva v višini 80 %, za tri v višini 90 % ter za štiri ali več v višini 100 % osnove.

(2) Če imajo pravico do družinske pokojnine samo otroci ali samo drugi družinski člani, se družinska pokojnina odmeri v višini iz prejšnjega odstavka in se razdeli na enake dele glede na število družinskih članov. Če imajo poleg otrok pravico do družinske pokojnine tudi drugi družinski člani, se odmeri otrokom družinska pokojnina v višini, določeni v prejšnjem odstavku in razdeli na enake dele glede na število družinskih članov, drugim družinskim članom pa pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine, ki se razdeli na enake dele glede na število družinskih članov. Če razdelitev na enake dele ni mogoča, preostanek zneska pripada najstarejšemu družinskemu članu.

(3) Mladoletnim otrokom in drugim mladoletnim družinskim članom, ki živijo ločeno, se na njihovo zahtevo družinska pokojnina izplačuje ločeno.

(4) Če družinski člani izpolnjujejo pogoje za priznanje vdovske in družinske pokojnine, se vdovska pokojnina odmeri:

– v sorazmernem delu družinske pokojnine, odmerjene od osnove, v odstotku, določenem glede na število družinskih članov v prvem odstavku tega člena, med katere se šteje tudi vdova oziroma vdovec, če so do pokojnine upravičeni vdova oziroma vdovec in otroci, ali

– v višini, določeni v prvem odstavku 61. člena tega zakona, če so do pokojnine upravičeni vdova oziroma vdovec in drugi družinski člani; drugim družinskim članom pa pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine ali

– v sorazmernem delu družinske pokojnine, odmerjene od osnove, v odstotku, določenem glede na število družinskih članov v prvem odstavku tega člena, med katere se šteje tudi vdova oziroma vdovec, če so do pokojnine upravičeni vdova oziroma vdovec in otroci; drugim družinskim članom pa pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine.

(5) Otroku, ki izgubi oba starša zavarovanca oziroma uživalca pravic, določenih s tem zakonom, se odmeri družinska pokojnina po tistem od staršev, ki je ugodnejša, in sicer v višini 100 % osnove iz 60. člena tega zakona. Dvema ali več otrokom pa se v takem primeru odmerita družinski pokojnini po vsakem od umrlih staršev v višini 100 % osnove iz 60. člena tega zakona, ki se delita v enakih sorazmernih delih glede na število otrok. Če razdelitev na enake dele ni mogoča, preostanek zneska pripada najstarejšemu otroku.

VII. poglavje: PRAVICE IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

1. **Splošni pojmi**

63. člen

(definicija invalidnosti)

(1) Invalidnost po tem zakonu je podana, če se zaradi sprememb v zdravstvenem stanju, ki jih ni mogoče odpraviti z zdravljenjem ali ukrepi medicinske rehabilitacije in so ugotovljene v skladu s tem zakonom, zavarovancu zmanjša zmožnost za zagotovitev oziroma ohranitev delovnega mesta oziroma za poklicno napredovanje.

(2) Invalidnost se razvršča v naslednje kategorije:

– I. kategorija: če zavarovanec ni več zmožen opravljati organiziranega pridobitnega dela ali ni zmožen opravljati svojega poklica in nima več preostale delovne zmožnosti;

– II. kategorija: če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za 50 % ali več;

– III. kategorija: če zavarovanec ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, lahko pa opravlja določeno delo s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50 % ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerem dela.

(3) Kot svoj poklic se šteje delo na delovnem mestu, na katerem zavarovanec dela, in vsa dela, ki ustrezajo zavarovančevim telesnim in duševnim zmožnostim, za katera ima ustrezno strokovno izobrazbo, dodatno usposobljenost in delovne izkušnje, ki se zahtevajo za določena dela, v skladu z zakoni ali kolektivnimi pogodbami.

(4) Za zavarovanca iz 15., 16. in 17. člena tega zakona se kot svoj poklic šteje opravljanje dejavnosti, na podlagi katere je zavarovan in vsa dela, ki ustrezajo zavarovančevim telesnim in duševnim zmožnostim, za katera ima ustrezno strokovno izobrazbo, dodatno usposobljenost in delovne izkušnje.

(5) Pri zavarovancu iz prejšnjega odstavka je invalidnost podana, če zavarovanec ni več zmožen polni delovni čas opravljati dejavnosti, na podlagi katere je zavarovan.

(6) Zavarovanec, ki ni vključen v obvezno zavarovanje, lahko zahteva, da za delo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena šteje delo, ki ga je opravljal najmanj eno leto v zadnjih dveh letih pred nastankom invalidnosti.

64. člen

(preostala delovna zmožnost)

(1) Preostala delovna zmožnost je podana:

– če zavarovanec lahko dela s polnim delovnim časom in z delovnim naporom, ki ne poslabša njegove invalidnosti, na drugem delovnem mestu, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi oziroma usposobljenosti ali

– če se zavarovanec s poklicno rehabilitacijo lahko usposobi za drugo delo s polnim delovnim časom na drugem delovnem mestu ali

– če se zavarovanec s poklicno rehabilitacijo lahko usposobi za drugo delo za najmanj štiri ure dnevno ali

– če zavarovanec lahko opravlja delo najmanj štiri ure dnevno.

(2) Preostala delovna zmožnost zavarovanca se ugotavlja pri invalidnosti II. in III. kategorije.

65. člen

(vzroki za nastanek invalidnosti)

Vzroki za nastanek invalidnosti so:

– poškodba pri delu;

– poklicna bolezen;

– bolezen;

– poškodba zunaj dela.

66. člen

(poškodba pri delu)

(1) Za poškodbo pri delu po tem zakonu šteje:

– poškodba, ki je posledica neposrednega in kratkotrajnega mehaničnega, fizikalnega ali kemičnega učinka, ter poškodba, ki je posledica hitre spremembe položaja telesa, nenadne obremenitve telesa ali drugih sprememb fiziološkega stanja organizma, če je takšna poškodba v vzročni zvezi z opravljanjem dela ali dejavnosti, na podlagi katere je poškodovanec zavarovan;

– poškodba, povzročena na način iz prejšnje alineje, ki jo utrpi zavarovanec na redni poti od stanovanja do delovnega mesta ali nazaj, če prevoz organizira delodajalec ter poškodba, povzročena na način iz prejšnje alineje, ki jo utrpi zavarovanec na službeni poti;

– obolenje, ki je neposredna in izključna posledica nesrečnega naključja ali višje sile med opravljanjem dela oziroma dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.

(2) Za poškodbo pri delu šteje tudi poškodba, povzročena na način iz prejšnjega odstavka, ki jo utrpijo zavarovanci v okoliščinah iz 20. in 21. člena tega zakona.

67. člen

(poškodba, nastala v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva)

Za poškodbo pri delu po tem zakonu šteje tudi poškodba, povzročena na način, določen v prvi alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ki jo utrpi zavarovanec v zvezi z uveljavljanjem pravice do zdravstvenega varstva, če nastane:

– na redni poti od stanovanja ali delovnega mesta do kraja zdravniškega pregleda ali ob vrnitvi; med prebivanjem v kraju, kjer je pregled, če je zavarovanca poklical na pregled pristojni zdravnik, konzilij zdravnikov ali invalidska komisija zavoda; če ni bil napoten, pa je iskal potrebno nujno zdravniško pomoč;

– na redni poti od stanovanja ali delovnega mesta do zdravstvene organizacije, kamor je bil zavarovanec napoten na zdravljenje, ali pri vrnitvi; med prebivanjem v zdravstveni organizaciji, v kateri se zdravi, pri čemer je z zdravljenjem mišljena tudi medicinska rehabilitacija;

– na redni poti od stanovanja ali delovnega mesta do kraja pregleda ali zdravljenja ali pri vrnitvi, kadar je pristojni zdravnik, konzilij zdravnikov ali invalidska komisija zavoda določil zavarovanca, naj spremlja bolnika, ki ga je poslal na zdravniški pregled ali na zdravljenje v drug kraj, ali pa med prebivanjem v tistem kraju, če pride do poškodbe v neposredni zvezi s spremljanjem bolnika;

– na redni poti od stanovanja ali delovnega mesta ali od kraja, v katerem je bil zavarovanec na pregledu ali zdravljenju, do zavoda ali organizacije, kjer naj zavarovanec dobi proteze ali druge ortopedske pripomočke, ki mu jih je predpisal pristojni zdravnik; ob vrnitvi, kakor tudi tisti čas, ko se nahaja v teh zavodih ali organizacijah.

68. člen

(poklicna bolezen)

(1) Poklicne bolezni po tem zakonu so bolezni, povzročene z daljšim neposrednim vplivom delovnega procesa in delovnih pogojev na določenem delovnem mestu ali na delu, ki sodi v neposredni okvir dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.

(2) Poklicne bolezni in dela, na katerih se pojavljajo te bolezni, pogoje, ob katerih se štejejo za poklicne bolezni, in postopek ugotavljanja, potrjevanja in prijavljanja poklicnih bolezni določi minister, pristojen za zdravje.

69. člen

(splošni pogoji za pridobitev pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Če ni s tem zakonom določeno drugače, pridobi zavarovanec pravice na podlagi invalidnosti II. in III. kategorije, če ob nastanku invalidnosti še ni dopolnil 65 let starosti in:

– je vključen v obvezno zavarovanje – ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo;

– ni vključen v obvezno zavarovanje – če izpolnjuje pogoje zavarovalne oziroma pokojninske dobe, določene s tem zakonom, za pridobitev pravice do invalidske pokojnine.

(2) Zavarovanci iz 18. člena tega zakona pridobijo pravice iz invalidskega zavarovanja na podlagi I. kategorije, v primeru razvrstitve v II. kategorijo pa pravico do poklicne rehabilitacije.

VIII. poglavje: PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

1. **Poklicna rehabilitacija**

70. člen

(namen poklicne rehabilitacije)

Poklicna rehabilitacija je celostni proces, v katerem se zavarovanca strokovno, fizično in psihosocialno usposobi za drug poklic ali delo, tako da se lahko ustrezno zaposli in ponovno vključi v delovno okolje oziroma se usposobi za opravljanje istega poklica ali dela, tako da se mu prilagodi delovno mesto z ustreznimi tehničnimi pripomočki.

71. člen

(obveznost poklicne rehabilitacije)

Zavarovanec, ki je pridobil pravico do poklicne rehabilitacije, se je dolžan usposabljati za ustrezno delo ob pogojih in na način, določen s tem zakonom, ter v skladu z obveznostmi, ki so določene v pogodbi iz 77. člena tega zakona.

72. člen

(pogoji za pridobitev pravice do poklicne rehabilitacije)

(1) Pravico do poklicne rehabilitacije pridobi zavarovanec:

– pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti;

– ki na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 55 let starosti;

– ki se glede na preostalo delovno zmožnost lahko usposobi za drugo delo, ki ga bo opravljal s polnim delovnim časom.

(2) Pravico do poklicne rehabilitacije pridobi tudi zavarovanec:

– pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti;

– ki na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 50 let starosti;

– ki se glede na preostalo delovno zmožnost lahko usposobi za drugo delo, ki ga bo opravljal s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno.

73. člen

(prilagoditev prostorov in delovnih sredstev ter pospeševanje zaposlovanja)

(1) Če je za poklicno rehabilitacijo zavarovanca, pri katerem je nastala invalidnost, potrebna prilagoditev prostorov in delovnih sredstev, zavod prevzame stroške prilagoditve.

(2) Če je za ohranitev zaposlitve zavarovanca, pri katerem je nastala invalidnost, potrebna prilagoditev prostorov in delovnih sredstev, zavod delno ali v celoti prevzame stroške prilagoditve.

(3) Zavod lahko nameni del sredstev za invalidsko zavarovanje za ohranitev zaposlitve in pospeševanje zaposlovanja delovnih invalidov.

(4) Merila in postopek za določanje višine sredstev iz tega člena določi zavod.

74. člen

(poklicna rehabilitacija v posebnih primerih zavarovanja)

Zavarovanec iz prvega in drugega odstavka, prve, druge in tretje alineje tretjega odstavka in druge alineje petega odstavka 20. člena tega zakona se s poklicno rehabilitacijo usposobi za delo, za katero se zahteva strokovna izobrazba, kakršno daje šola, ki jo je obiskoval pred nastankom invalidnosti, razen če iz osebnih razlogov to ni mogoče.

75. člen

(načini poklicne rehabilitacije)

Poklicna rehabilitacija se v skladu s preostalo delovno zmožnostjo zavarovanca opravi:

– s kratkotrajnim usposabljanjem in izobraževanjem;

– s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu pri delodajalcu oziroma v drugih oblikah delovnega usposabljanja;

– z izobraževanjem ob delu s soglasjem zavarovanca, ki se bo usposabljal za drugo delo, ki ga bo opravljal polni delovni čas;

– z izobraževanjem na ustreznih šolah in z drugimi oblikami izobraževanja.

76. člen

(privajanje na delo)

Za poklicno rehabilitacijo šteje tudi čas privajanja na delo, za katerega se je zavarovanec usposobil s poklicno rehabilitacijo, če je to potrebno, da bi mogel z normalnim delovnim učinkom opravljati drugo ustrezno delo.

77. člen

(pogodba o poklicni rehabilitaciji)

(1) Oblika in način poklicne rehabilitacije, roki za nastop in trajanje poklicne rehabilitacije, natančnejši pogoji za usposabljanje zavarovanca za delo, pogoji ter roki za sklenitev pogodbe o zaposlitvi po končani poklicni rehabilitaciji, se določijo v pogodbi, ki jo sklenejo zavod, delodajalec ali zavod za zaposlovanje ter zavarovanec.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka se sklene, ko postane odločba o priznanju pravice do poklicne rehabilitacije dokončna.

(3) S pogodbo iz prvega odstavka tega člena se določijo tudi medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank.

(4) Pri poklicni rehabilitaciji, usposabljanju in zaposlitvi zavarovancev sodelujejo organizacije za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb ter zavod za zaposlovanje.

(5) Zavarovanec in izvajalec poklicne rehabilitacije sta zavodu dolžna poročati o izvajanju in poteku poklicne rehabilitacije najmanj vsakih šest mesecev.

78. člen

(pravica do nastanitve)

Če je glede na oddaljenost zavarovančevega bivališča od šole, organizacije za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb ali od delodajalca, kjer je na poklicni rehabilitaciji, nujno potrebna vožnja s prevoznimi sredstvi, zavarovanec pa se glede na stanje invalidnosti ne more voziti z javnimi prevoznimi sredstvi in mu tudi ni preskrbljen poseben prevoz, ima pravico do nastanitve na stroške zavoda, ki jih določi zavod.

79. člen

(dolžnost zagotavljanja poklicne rehabilitacije)

(1) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, je dolžan zagotoviti poklicno rehabilitacijo delodajalec, pri katerem je bil zaposlen v času nastanka invalidnosti, drugim zavarovancem pa zavod.

(2) Pri poklicni rehabilitaciji zavarovancev lahko sodeluje z zavodom in delodajalci tudi zavod za zaposlovanje.

(3) Stroške poklicne rehabilitacije pokriva zavod.

80. člen

(nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije)

(1) Zavarovancu iz prvega odstavka 72. člena tega zakona, ki se ne usposablja ob delu, pripada v obdobju od pridobitve pravice do poklicne rehabilitacije pa do končane poklicne rehabilitacije denarno nadomestilo, odmerjeno v višini 130 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(2) Zavarovancu, ki se izobražuje ob delu za drugo delo, ki ga bo opravljal s polnim delovnim časom, pripada od nastopa in do končane poklicne rehabilitacije denarno nadomestilo, odmerjeno v višini 40 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(3) Zavarovancu iz drugega odstavka 72. člena tega zakona pripada nadomestilo po prvem odstavku tega člena.

(4) Zavarovanec izgubi pravico do nadomestila, če v 15 dneh po vročitvi ne podpiše pogodbe iz 77. člena tega zakona ali če ne izpolnjuje v njej določenih obveznosti ali če v določenem roku iz neopravičenih razlogov, ki so določeni v pogodbi iz 77. člena tega zakona, ne nastopi ali ne konča poklicne rehabilitacije.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanec na podlagi iste invalidnosti ne more pridobiti nobenih pravic po tem zakonu.

2. **Pravica do premestitve**

81. člen

(pravica do premestitve)

(1) Pravico do premestitve pridobi zavarovanec:

– po končani poklicni rehabilitaciji po prvem odstavku 72. člena tega zakona;

– s preostalo delovno zmožnostjo, pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 55. letu starosti;

– s III. kategorijo invalidnosti, če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50 % ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerem dela.

(2) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, zagotovi pravico do premestitve delodajalec.

3. **Pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno**

82. člen

(pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma dvajset ur tedensko)

(1) Zavarovanec, pri katerem je podana III. kategorija invalidnosti in ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, ter zavarovanec, pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 55. letu starosti in ima preostalo delovno zmožnost za opravljanje dela, na katerem dela, ali za drugo delo vsaj s krajšim delovnim časom od polnega, imata pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma najmanj 20 ur tedensko.

(2) Pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno, na drugem delu pridobi zavarovanec po končani poklicni rehabilitaciji po drugem odstavku 72. člena tega zakona.

(3) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, zagotavlja pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma dvajset ur tedensko, delodajalec.

83. člen

(izbira pravice do poklicne rehabilitacije)

Delovnemu invalidu se lahko namesto pravice do premestitve ali pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno, prizna pravica do poklicne rehabilitacije, če tako zahtevo poda najkasneje na dan obravnave na invalidski komisiji I. stopnje. V tem primeru ima vse pravice na podlagi in v zvezi s poklicno rehabilitacijo.

4. **Začasno nadomestilo**

84. člen

(začasno nadomestilo)

(1) Zavarovanec, ki ima po zaključku poklicne rehabilitacije priznano pravico do premestitve ali pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma dvajset ur tedensko, ima do začetka dela na drugem delu s polnim ali krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma dvajset ur tedensko, pravico do začasnega nadomestila.

(2) Začasno nadomestilo se odmeri zavarovancu:

– iz 14. člena tega zakona v višini invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti;

– iz 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21. in 25. člena tega zakona v višini 50 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(3) Začasno nadomestilo iz druge alineje prejšnjega odstavka se zavarovancu izplačuje do dneva ponovne zaposlitve, vendar največ dve leti.

5. **Pravica do nadomestila za invalidnost**

85. člen

(pravica do nadomestila za invalidnost in odmera nadomestila)

(1) Pravico do nadomestila za invalidnost ima zavarovanec s priznano pravico do premestitve po končani poklicni rehabilitaciji ter zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije po dopolnjenem 55. letu starosti ali invalidnost III. kategorije, če je zavarovančeva delovna zmožnost za njegov poklic zmanjšana za manj kot 50 % ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerem dela, če:

– ob nastanku invalidnosti ni bil zaposlen ali ni bil obvezno zavarovan ali

– mu je delovno razmerje prenehalo na podlagi pozitivnega mnenja komisije za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi ali neodvisno od njegove volje ali krivde ali

– je delovno razmerje prekinil po lastni volji ali krivdi ali

– se je zaposlil na drugem delovnem mestu.

(2) Zavarovancu s priznano pravico do premestitve po končani poklicni rehabilitaciji in zavarovancu, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije po dopolnjenem 55. letu starosti, se nadomestilo odmeri:

– v primerih iz prve alineje prejšnjega odstavka v višini 80 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz druge alineje prejšnjega odstavka v višini 80 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka v višini 40 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti, če je prekinil delovno razmerje po dopolnitvi 58 let starosti;

– v primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka, če zavarovanec še ni dopolnil 58 let starosti, in v primerih iz četrte alineje prejšnjega odstavka v višini 20 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

(3) Zavarovancu, pri katerem je nastala invalidnost III. kategorije, se v primeru, ko je zavarovančeva delovna zmožnost za njegov poklic zmanjšana za manj kot 50 % ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerem dela, nadomestilo odmeri:

– v primerih iz prve alineje prvega odstavka tega člena v višini 60 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz druge alineje prvega odstavka tega člena v višini 60 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz tretje alineje prvega odstavka tega člena v višini 25 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz četrte alineje prvega odstavka tega člena v višini 35 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

6. **Pravica do delnega nadomestila**

86. člen

(pravica do delnega nadomestila in odmera delnega nadomestila)

(1) Pravico do delnega nadomestila ima zavarovanec s priznano pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko po prvem in drugem odstavku 82. člena tega zakona.

(2) Delno nadomestilo se odmeri v odstotku, ki ustreza skrajšanju polnega delovnega časa, od invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti, in sicer v višini:

– 50 %, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 4 ure dnevno oziroma 20 ur tedensko;

– 37,5 %, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 5 ur dnevno oziroma 25 ur tedensko;

– 25 %, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 6 ur dnevno oziroma 30 ur tedensko;

– 12,5 %, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 7 ur dnevno oziroma 35 ur tedensko.

(3) Delno nadomestilo, odmerjeno po prejšnjem odstavku, se poveča:

– za 30 %, če zavarovanec ni več zmožen za delo na delovnem mestu, na katerem dela, in začne delati na drugem delovnem mestu;

– za 30 %, če zavarovanec po končani poklicni rehabilitaciji začne delati na drugem delu.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se delno nadomestilo odmeri v višini 80 % invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti, če zavarovanec izgubi delo na podlagi pozitivnega mnenja komisije za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi ali neodvisno od njegove volje ali krivde ali če zavarovanec ob nastanku invalidnosti ni bil zaposlen ali ni bil obvezno zavarovan.

(5) V primerih iz tretjega odstavka tega člena povečano delno nadomestilo ne sme presegati 80 % invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(6) Delno nadomestilo se zavarovancu, ki po lastni volji ali krivdi prekine delovno razmerje, odmeri v višini 25 % invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(7) Zavarovancu iz 15., 16., 17., 18., 19., 21. in 25. člena tega zakona se delno nadomestilo odmeri v višini, določeni v drugem odstavku tega člena.

87. člen

(odmera nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Nadomestila iz 80., 84., 85. in 86. člena tega zakona se odmerijo od osnove najmanj v odstotku najnižje pokojninske osnove, ki je za moške za 40 let pokojninske dobe določen v 37. členu tega zakona.

(2) Nadomestila iz prejšnjega odstavka se osebam, ki niso vključene v obvezno zavarovanje, odmerijo najmanj v višini najnižje pokojnine.

(3) Denarno nadomestilo iz prvega in tretjega odstavka 80. člena tega zakona se lahko odmeri največ v višini v odstotku najvišje pokojninske osnove, ki je za moške za 40 let pokojninske dobe določen v 37. členu tega zakona.

88. člen

(brezposelni delovni invalidi)

Zavarovanec, ki ob nastanku invalidnosti ni bil obvezno zavarovan, in zavarovanec, ki je izgubil delo ali po lastni krivdi prekinil delovno razmerje oziroma obvezno zavarovanje ob ali po nastanku invalidnosti, pridobi pravico do delnega nadomestila ali ustreznega denarnega nadomestila po tem zakonu, če se v roku 30 dni po dokončnosti odločbe o priznani pravici iz invalidskega zavarovanja ali po prenehanju delovnega razmerja ali zavarovanja prijavi pri zavodu za zaposlovanje.

89. člen

(zagotavljanje nadomestil)

(1) Zavod zagotavlja, odmerja, usklajuje in izplačuje nadomestila iz 80., 84., 85. in 86. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka začasno nadomestilo, ki pripada zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, za čas od končane poklicne rehabilitacije do pričetka dela na novem delovnem mestu, izplačuje in usklajuje po določbah tega zakona delodajalec v svoje breme, odmeri pa ga zavod.

90. člen

(usklajevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

Nadomestila iz invalidskega zavarovanja v zvezi s pravicami na podlagi II. in III. kategorije invalidnosti se usklajujejo enako kot pokojnine.

91. člen

(izplačevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Za izplačilo nadomestila iz invalidskega zavarovanja iz 80., 84., 85. in 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka 111. člena tega zakona.

(2) Nadomestila iz invalidskega zavarovanja iz prejšnjega odstavka, ki se po 32. členu tega zakona štejejo v pokojninsko osnovo, zavod pri izračunu pokojninske osnove upošteva tako, da jih poveča s povprečno stopnjo davkov in prispevkov.

(3) Nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki se ne vštevajo v pokojninsko osnovo, zavod pred izplačilom obračuna na način, kot velja za pokojnine.

(4) Nadomestilo iz drugega odstavka 89. člena tega zakona delodajalec izplačuje enako, kot to velja za izplačilo plač.

92. člen

(sprememba delovnopravnega statusa delovnega invalida)

Ob vsaki spremembi delovnopravnega statusa delovnega invalida se nadomestilo iz 80., 84., 85. in 86. člena tega zakona ponovno odmeri.

93. člen

(poslabšanje zdravstvenega stanja in nova invalidnost)

(1) Če se zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost II. ali III. kategorije, že ugotovljena invalidnost poslabša ali nastane nov primer invalidnosti zaradi bolezni ali poškodbe zunaj dela, tako da izpolnjuje pogoje za pridobitev nove pravice, pridobi to pravico, če na dan nastanka spremembe ali nove invalidnosti izpolnjuje pogoje starosti in zavarovalne ali pokojninske dobe, določene s tem zakonom, za pridobitev nove pravice.

(2) Za izpolnitev pogojev zavarovalne oziroma pokojninske dobe se brezposelnim zavarovancem v delovna leta ne vštevajo obdobja brezposelnosti, ko so prejemali ustrezno nadomestilo na podlagi invalidnosti po tem zakonu.

(3) Delovni invalid II. ali III. kategorije invalidnosti, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pridobi na podlagi nastanka sprememb v invalidnosti ali nove invalidnosti v primerih iz prvega odstavka tega člena novo pravico, ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo.

(4) Zavarovanec, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi na podlagi pozitivnega mnenja komisije za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi in ki se mu že ugotovljena invalidnost poslabša ali pri njem nastane nov primer invalidnosti, tako da izpolnjuje pogoje za pridobitev nove pravice, pridobi to pravico, če na dan nastanka spremembe ali nove invalidnosti izpolnjuje pogoje starosti in zavarovalne ali pokojninske dobe, določene s tem zakonom, za pridobitev nove pravice, in sicer ne glede na vzrok nastanka prve invalidnosti.

94. člen

(kontrolni pregledi)

(1) Zavarovancu, ki je pridobil pravico na podlagi invalidnosti, nastale pred dopolnjenim 45. letom starosti, se z obveznimi kontrolnimi pregledi, ki se opravijo vsakih pet let, ponovno ugotavlja invalidnost.

(2) Zavarovancu se lahko določi kontrolni pregled tudi po dopolnitvi starosti iz prejšnjega odstavka ali pred ali po preteku petletnega roka.

(3) V postopku ugotavljanja invalidnosti se lahko ugotovi, da kontrolni pregled ni potreben.

(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko zavarovanca pozove na kontrolni pregled, na katerem se ponovno ugotovi stanje invalidnosti.

(5) Zavod lahko uživalca dodatka za pomoč in postrežbo pozove na kontrolni pregled, na katerem se preveri obseg potrebe po pomoči in postrežbi.

IX. poglavje: LETNI DODATEK IN DODATEK ZA POMOČ IN POSTREŽBO

1. **Letni dodatek**

95. člen

(določitev letnega dodatka)

(1) Letni dodatek se določi v dveh različnih višinah tako, da prejmejo:

– višji znesek uživalci pokojnin, katerih pokojnina z upoštevanjem dela vdovske pokojnine oziroma z upoštevanjem

družinske pokojnine po drugem roditelju je v mesecu izplačila letnega dodatka enaka ali nižja od zneska 55,63 % najnižje pokojninske osnove;

– nižji znesek uživalci pokojnin, katerih pokojnina z upoštevanjem dela vdovske pokojnine oziroma z upoštevanjem družinske pokojnine po drugem roditelju v mesecu izplačila letnega dodatka presega znesek 55,63 % najnižje pokojninske osnove, uživalci delnih pokojnin in pokojnin iz 116. člena tega zakona.

(2) Do nižjega zneska letnega dodatka so upravičeni tudi uživalci nadomestil iz invalidskega zavarovanja po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98), uživalci delne invalidske pokojnine po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 98/09 – ZIUZGK, 38/10 – ZUKN, 61/10 – ZSVarPre, 79/10 – ZPKDPIZ, 94/10 – ZIU, 110/11 – ZDIU12 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1), uživalci nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasnega nadomestila in nadomestila za invalidnost po ZPIZ-1 in po tem zakonu ter uživalci delnega nadomestila po tem zakonu.

(3) Uživalcem denarnih prejemkov iz prejšnjega odstavka se letni dodatek izplača, če ne prejemajo plače ali niso vključeni v obvezno zavarovanje ali pa so vključeni v obvezno zavarovanje in so zdravstveno zavarovani kot uživalci pravice iz invalidskega zavarovanja.

(4) Znesek letnega dodatka se določi v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna.

96. člen

(določitev sorazmernega dela letnega dodatka)

Uživalcem pokojnin, katerim se pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačuje v sorazmernem delu, uživalcem družinskih ali vdovskih pokojnin, katerim se družinska in vdovska pokojnina izplačuje ločeno, uživalcem delnih pokojnin in pokojnin iz 116. člena tega zakona, se znesek letnega dodatka, določen v prejšnjem členu, izplača v sorazmernem delu.

97. člen

(izplačilo letnega dodatka v letu uveljavitve ali prenehanja prejemkov)

(1) Uživalcem pokojnin ali nadomestil iz prvega in drugega odstavka 95. člena tega zakona, ki pravico do prejemkov pridobijo v tekočem letu, se letni dodatek izplača v sorazmernem delu (po dvanajstinah), izračunanem glede na čas trajanja pravice do pokojnine ali nadomestila v tem letu, pod pogojem, da v tem letu niso prejeli regresa za letni dopust ali so ga prejeli le v sorazmernem delu.

(2) Na enak način se izplača letni dodatek tudi upravičencem, ki jim pravica do pokojnine ali nadomestila preneha do konca meseca, v katerem se izplača letni dodatek. Kot mesec uživanja prejemka se šteje mesec, v katerem ga je upravičenec prejemal najmanj 15 dni.

98. člen

(rok za izplačilo)

(1) Letni dodatek se izplača skupaj z izplačilom redne pokojnine za mesec maj tekočega leta brez izdaje posamičnega akta. Zavod lahko s soglasjem ministra, pristojnega za finance, izplača letni dodatek v več obrokih ali kasneje.

(2) V primeru, da je pravica do pokojnine ali nadomestila priznana po roku iz prejšnjega odstavka, se letni dodatek upravičencem izplača skupaj z izplačilom prve pokojnine ali prvega nadomestila.

2. **Dodatek za pomoč in postrežbo**

99. člen

(upravičenci)

Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo uživalci starostne, predčasne, invalidske, vdovske ali družinske pokojnine s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki jim je za osnovne življenjske potrebe nujna stalna pomoč in postrežba drugega.

100. člen

(upravičenci – aktivni zavarovanci)

(1) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi zavarovanci, ki so sklenili delovno razmerje ali začeli opravljati samostojno dejavnost kot slepi ali slabovidni opredeljeni v 2. skupini definicije slepote (v nadaljnjem besedilu: slabovidni), zavarovanci, ki postanejo med delovnim razmerjem ali opravljanjem samostojne dejavnosti slepi ali slabovidni, ter nepokretni zavarovanci, ki so zaposleni primerno svojim delovnim zmožnostim, vendar najmanj s polovico polnega delovnega časa, če nimajo pravice do dodatka za pomoč in postrežbo na kakšni drugi podlagi.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka obdržijo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo tudi po prenehanju delovnega razmerja, če jim je delovno razmerje prenehalo brez lastne volje ali krivde ali če pridobijo pravico do pokojnine.

(3) Za nepokretnega šteje zavarovanec, pri katerem je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70 %.

(4) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi osebe, ki so oslepele kot uživalci pokojnine.

(5) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi slepe osebe, ki so zdravstveno zavarovane po drugem zavarovancu zavoda ali upokojencu.

(6) Zavarovanci, pri katerih je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70 % in niso v delovnem razmerju, pridobijo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo tudi, če so pridobili pravico do poklicne rehabilitacije. Dodatek za pomoč in postrežbo pripada tem zavarovancem od dneva nastopa poklicne rehabilitacije.

101. člen

(opravljanje osnovnih življenjskih potreb)

(1) Pomoč in postrežba je uživalcu pokojnine nujna za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ne more zadovoljevati osnovnih življenjskih potreb, ker se niti ob osebnih prizadevanjih in ob pomoči ortopedskih pripomočkov ne more samostojno gibati v stanovanju in zunaj njega, se samostojno hraniti, oblačiti in slačiti, se obuvati in sezuvati, skrbeti za osebno higieno, kakor tudi ne opravljati drugih življenjskih opravil, nujnih za ohranjanje življenja.

(2) Pomoč in postrežba je uživalcu pokojnine nujna za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ne more zadovoljevati večine osnovnih življenjskih potreb iz prejšnjega odstavka ali kadar kot težji psihiatrični bolnik v domači negi potrebuje stalno nadzorstvo.

102. člen

(ugotavljanje in določanje pogojev)

(1) Mnenje o tem, ali je upravičencu potrebna stalna pomoč in postrežba za opravljanje vseh ali pa le večine osnovnih življenjskih potreb, če je slep ali slaboviden, ali mu je potrebno stalno nadzorstvo, ali da je zmožnost premikanja zmanjšana za najmanj 70 %, poda invalidska komisija ali drug izvedenec zavoda.

(2) Težji psihiatrični bolnik v domači negi potrebuje stalno nadzorstvo v primeru, ko gre za kroničnega bolnika, ki je izgubil realitetno kontrolo, in če zaradi duševnih, telesnih ali socialnih posledic bolezni ne more zadovoljevati večine ali vseh osnovnih življenjskih potreb.

(3) Zmožnost premikanja je zmanjšana za najmanj 70 % pri tistih zavarovancih, ki se zaradi prizadetosti okončin ali ostalega gibalnega sistema ob pomoči ortopedskih pripomočkov ali tudi brez njih, kjer jih ni mogoče uporabiti, premikajo z veliko

težavo in morajo v to aktivnost vlagati prekomerne napore. Zmanjšana zmožnost premikanja najmanj za 70 % je podana:

– pri vseh zavarovancih paraplegikih, ki so zaradi paralize spodnjih okončin vezani na invalidski voziček;

– pri zavarovancih, ki so zaradi svojega zdravstvenega stanja trajno vezani na invalidski voziček;

– pri zavarovancih, ki se zaradi delne ohromitve okončin (tetrapareze, parapareze, hemipareze) z opornimi aparati premikajo s težavo in morajo v to aktivnost vlagati prekomerne napore;

– pri zavarovancih z nadkolenskimi amputacijami okončin, ki se kljub uporabi protez lahko premikajo le s podporo bergel ali palic;

– pri zavarovancih s podkolenskimi ali nadkolenskimi amputacijami okončin, pri katerih ni mogoča uporaba protez in so trajno vezani na invalidski voziček;

– pri zavarovancih z živčno-mišičnimi ali mišičnimi obolenji, pri katerih elektrofiziološke preiskave in izvid o testiranju mišic pokaže tolikšen izpad funkcije mišic gibalnega sistema, da ni več možno samostojno premikanje v prostoru brez pomoči druge osebe;

– pri zavarovancih z nadlahtno izgubo obeh zgornjih okončin, s krni, neprimernimi za uporabo funkcionalnih protez (delovnih, mehaničnih ali elektronskih).

103. člen

(odmera dodatka za pomoč in postrežbo)

(1) Dodatek za pomoč in postrežbo se upravičencu, ki mu je stalna pomoč in postrežba nujna za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, ter slepim in nepokretnim osebam iz 100. člena tega zakona odmeri v višini 53 % najnižje pokojninske osnove, veljavne za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Dodatek za pomoč in postrežbo pri opravljanju večine osnovnih življenjskih potreb ter za slabovidne se odmeri v višini polovice zneska iz prejšnjega odstavka.

(3) Uživalcu pokojnine, ki potrebuje 24-urni nadzor svojcev (laična pomoč) in obvezno strokovno pomoč (najmanj zdravstveni tehnik) za stalno izvajanje zdravstvene nege, se odmeri dodatek za pomoč in postrežbo v višini 76 % najnižje pokojninske osnove, veljavne za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(4) Uživalcu pokojnine, kateremu se pokojnina po določbah mednarodnih pogodb o socialni varnosti izplačuje v sorazmernem delu in ki ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo, se znesek dodatka za pomoč in postrežbo izplačuje v sorazmernem delu.

104. člen

(izbira)

Če pridobi upravičenec pravico do dodatka za pomoč in postrežbo po tem zakonu in po drugih predpisih, lahko uživa le tisto od obeh pravic, ki si jo sam izbere.

X. poglavje: USKLAJEVANJE POKOJNIN, DRUGIH PREJEMKOV IN OSNOV

105. člen

(namen, podlaga, rok in osnova za izvedbo uskladitve pokojnin)

(1) Uskladitev pokojnin je namenjena ohranjanju njihove vrednosti.

(2) Uskladitev pokojnin se izvede enkrat letno na podlagi rasti povprečne mesečne bruto plače in povprečne rasti cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji, ki ju ugotovi in uradno objavi Statistični urad Republike Slovenije.

(3) Osnova za uskladitev je pokojnina, ki pripada uživalcu za mesec pred mesecem, v katerem se opravi uskladitev, ali pokojnina ob odmeri, če je opravljena v mesecu uskladitve ali pozneje v posameznem koledarskem letu.

106. člen

(način izvedbe in določitev višine uskladitve pokojnin)

(1) Uskladitev pokojnin po prejšnjem členu se opravi pri izplačilu pokojnin za mesec februar. Pokojnine se uskladijo za 60 % rasti povprečne bruto plače, izplačane za obdobje januar–december preteklega leta, v primerjavi s povprečno bruto plačo, izplačano za enako obdobje leto pred tem, in za 40 % povprečne rasti cen življenjskih potrebščin v obdobju januar–december preteklega leta v primerjavi z enakim obdobjem leto pred tem. Uskladitev pokojnin je izražena v odstotku in je seštevek obeh ugotovljenih delnih rasti.

(2) Uskladitev pokojnin po prejšnjem odstavku ne more biti nižja od ugotovljene polovične rasti cen življenjskih potrebščin.

(3) Odstotek uskladitve za posamezno leto ugotovi in objavi svet zavoda.

107. člen

(uskladitev drugih prejemkov in osnov)

(1) Na način in v rokih iz 105. in 106. člena tega zakona se usklajujejo tudi prejemki na podlagi invalidnosti.

(2) Dodatek za pomoč in postrežbo se usklajuje v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

ČETRTI DEL
PRIDOBITEV, UŽIVANJE IN IZGUBA PRAVIC

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

108. člen

(pridobitev pravic)

(1) Zavarovanec pridobi pravico iz obveznega zavarovanja z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za pridobitev pravice po tem zakonu.

(2) Pogoj za pridobitev pravice do pokojnine je prenehanje obveznega zavarovanja, razen za uživalce pokojnin iz četrtega odstavka 25. člena tega zakona.

(3) Pravice iz invalidskega zavarovanja in pravico do dodatka za pomoč in postrežbo pridobi zavarovanec z dnem nastanka invalidnosti oziroma z dnem nastanka potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

109. člen

(izbira med pokojninami iz obveznega zavarovanja)

(1) Zavarovanec, ki izpolni pogoje za pridobitev pravice do dveh ali več pokojnin iz obveznega zavarovanja v Republiki Sloveniji, lahko uživa le eno od njih po lastni izbiri, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru, ko zavarovanec izpolni pogoje za pridobitev pokojnin tudi v drugih državah, če tam pridobi pravice z upoštevanjem zavarovalne dobe, dopolnjene pri zavodu, če z mednarodnimi pogodbami ni določeno drugače.

(3) Pravica do izbrane pokojnine pripada zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovanec, ki ob nastanku invalidnosti izpolnjuje pogoje za invalidsko pokojnino in pogoje za starostno oziroma predčasno pokojnino, do pravnomočnosti odločbe o ugotovljeni invalidnosti uveljavi po svoji izbiri pravico do invalidske pokojnine ali pravico do starostne oziroma predčasne pokojnine.

110. člen

(samopoškodba)

Zavarovanec ne more pridobiti pravice, delovni invalid pa izgubi pridobljeno pravico, če si je sam povzročil invalidnost z namenom, da bi uveljavil pravice po tem zakonu.

II. poglavje: IZPLAČEVANJE POKOJNIN IN IZGUBA TER PONOVNA PRIDOBITEV PRAVICE DO POKOJNINE

111. člen

(začetek izplačevanja pokojnin in trajanje)

(1) Pokojnina se uživalcu izplačuje od prvega naslednjega dne po prenehanju zavarovanja.

(2) Osebi, ki ob uveljavitvi pravice ni zavarovana, se pokojnina izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj.

(3) Delna pokojnina se izplačuje od prvega naslednjega dne po vložitvi zahteve, vendar največ od spremembe obsega zavarovanja.

(4) Družinska oziroma vdovska pokojnina se družinskemu članu izplačuje pod pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj, vendar najdlje od:

– dneva smrti zavarovanca oziroma,

– prvega naslednjega dne po prenehanju izplačevanja starostne, predčasne ali invalidske pokojnine umrlemu uživalcu pokojnine.

(5) Pokojnine se odmerijo v mesečnih zneskih in se za posamezni mesec izplačajo najpozneje zadnji delovni dan.

(6) Zapadli mesečni zneski pokojnine, ki niso mogli biti izplačani zaradi okoliščin, ki jih je povzročil uživalec, se izplačajo največ za tri leta nazaj, računano od dneva vložitve zahteve za izplačilo.

(7) Zapadli denarni prejemki, ki ob smrti uživalca pravice oziroma zavarovanca še niso bili izplačani, se lahko podedujejo in izplačajo dedičem na podlagi ustreznih dokazil do dneva smrti.

(8) Izplačila za obdobje po smrti, do katerih umrli ni bil upravičen, se vrnejo zavodu.

112. člen

(izplačilo v primeru spremembe števila souživalcev družinske pokojnine)

(1) Če uživata družinsko pokojnino dva ali več družinskih članov, pa kateremu od njih ta pravica preneha ali se mu izplačilo družinske pokojnine ustavi, se drugim družinskim članom pokojnina ponovno odmeri.

(2) Če imajo družinski člani pravico do družinske in vdovske pokojnine, pa kateremu od njih ta pravica preneha ali se mu izplačilo pokojnine ustavi, se drugim družinskim članom pokojnina ponovno odmeri.

(3) Pokojnina, odmerjena po prvem in drugem odstavku tega člena, gre upravičencu od dneva, od katerega nekomu od njih preneha pravica do pokojnine.

113. člen

(razlogi za prenehanje pravice do vdovske ali družinske pokojnine)

(1) Vdova ali vdovec izgubi oziroma ne pridobi pravice do vdovske pokojnine, če sklene novo zakonsko zvezo pred dopolnitvijo starosti iz prvega, v prehodnem obdobju pa iz drugega odstavka 29. člena tega zakona, razen če je pravico pridobil ali obdržal zaradi popolne nezmožnosti za delo.

(2) Ob pogojih iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do vdovske pokojnine tudi upravičenec, ki vstopi v življenjsko skupnost, ki je po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

114. člen

(ponovna pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

Vdovi ali vdovcu, ki je v skladu s prejšnjim členom izgubil pravico do vdovske pokojnine in ni pridobil pravice do vdovske pokojnine po umrlem zakoncu iz nove zakonske zveze, oživi pravica do prejšnje vdovske pokojnine:

– če ima po prenehanju nove zakonske zveze še otroka ali več otrok iz prve zakonske zveze, ki imajo pravico do družinske pokojnine, in jih je dolžan preživljati ali

– če so izpolnjeni pogoji, ob katerih ima glede na svojo starost pravico do vdovske pokojnine.

115. člen

(omejitev pridobitve vdovske ali družinske pokojnine)

Družinski član ne more pridobiti pravice do vdovske ali družinske pokojnine ali jo izgubi, če je s pravnomočno sodno odločbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje uboja zavarovanca.

116. člen

(ponovni vstop v zavarovanje)

(1) Uživalec starostne, predčasne, vdovske in družinske pokojnine, ki na območju Republike Slovenije začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost, znova pridobi lastnost zavarovanca iz 14., 15., 16. in 17. člena tega zakona in se mu pokojnina v tem času ne izplačuje. Pokojnina se preneha izplačevati z dnem ponovne pridobitve lastnosti zavarovanca.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pridobi lastnost zavarovanca iz 17. člena tega zakona le zavarovanec, ki je ponovno začel opravljati drugo dejavnost ali dopolnilno dejavnost na kmetiji in njegov dohodek iz te dejavnosti, skupaj z dohodkom iz naslova osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, presega dohodkovni pogoj iz prvega odstavka 17. člena tega zakona, če na dan pridobitve lastnosti zavarovanca ni starejši od 63 let.

(3) Uživalcu starostne, predčasne in vdovske pokojnine, ki na območju Republike Slovenije začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost v obsegu, ki ustreza sorazmernemu delu polnega delovnega oziroma zavarovalnega časa, vendar zavarovanci iz 14. člena tega zakona najmanj dve uri dnevno ali 10 ur tedensko in zavarovanci iz 15., 16. in 17. člena tega zakona najmanj s četrtino polnega zavarovalnega časa, se izplačuje sorazmerni del pokojnine, in sicer v višini:

– 75 %, ko zavarovanec dela dve uri dnevno ali znaša zavarovalni čas od 10 do 14 ur tedensko;

– 62,5 %, ko zavarovanec dela tri ure dnevno ali znaša zavarovalni čas od 15 do 19 ur tedensko;

– 50 %, ko zavarovanec dela štiri ure dnevno ali znaša zavarovalni čas od 20 do 24 ur tedensko;

– 37,5 %, ko zavarovanec dela pet ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 25 do 29 ur tedensko;

– 25 %, ko zavarovanec dela šest ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 30 do 34 tedensko in

– 12,5 %, ko zavarovanec dela sedem ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 35 do 39 ur tedensko.

Sorazmerni del pokojnine se začne izplačevati z dnem ponovne pridobitve lastnosti zavarovanca.

(4) Zavarovancu iz prejšnjega odstavka, ki je prejemal starostno pokojnino, se sorazmerni del starostne pokojnine poveča za sorazmerni del zneska, ki bi se mu izplačeval na podlagi 39.a člena tega zakona, če je obvezno vključen v obvezno zavarovanje za vsaj štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko.

(5) Sorazmerni del zneska iz prejšnjega odstavka, ki se izplačuje največ tri leta, znaša:

– 20 %, kadar zavarovanec dela štiri ure dnevno ali znaša zavarovalni čas od 20 do 24 ur tedensko;

– 25 %, kadar zavarovanec dela pet ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 25 do 29 ur tedensko;

– 30 %, kadar zavarovanec dela šest ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 30 do 34 ur tedensko;

– 35 %, kadar zavarovanec dela sedem ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 35 do 39 ur tedensko.

(6) Sorazmerni del zneska iz četrtega odstavka tega člena po preteku obdobja treh let znaša:

– 10 %, kadar zavarovanec dela štiri ure dnevno ali znaša zavarovalni čas od 20 do 24 ur tedensko;

– 12,5 %, kadar zavarovanec dela pet ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 25 do 29 ur tedensko;

– 15 %, kadar zavarovanec dela šest ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 30 do 34 ur tedensko;

– 17,5 %, kadar zavarovanec dela sedem ur dnevno ali znaša zavarovalni čas od 35 do 39 ur tedensko.

(7) Zavarovanec iz tretjega in četrtega odstavka lahko v času izplačevanja sorazmernega dela pokojnine zahteva spremembo izplačila sorazmernega dela pokojnine zaradi spremembe števila ur dela oziroma opravljanja dejavnosti. Novi sorazmerni del pokojnine, ki se določi na novo, se izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po spremembi obsega dela oziroma opravljanja dejavnosti.

(8) Če začne uživalec invalidske pokojnine na območju Republike Slovenije ponovno delati ali opravljati dejavnost v obsegu, ki ima za posledico ponovno pridobitev lastnosti zavarovanca iz 14., 15., 16. in 17. člena tega zakona, izgubi pravico do pokojnine z dnem vzpostavitve obveznosti zavarovanja.

(9) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ne izgubi pravice do pokojnine uživalec invalidske pokojnine iz tega zakona, ki je kategoriziran vrhunski športnik in se zaposli v državni upravi kot športnik. Pravica do invalidske pokojnine mu miruje od dne vzpostavitve obveznosti zavarovanja do dne prenehanja delovnega razmerja iz naslova zaposlovanja vrhunskih športnikov. Po prenehanju obveznega zavarovanja na tej podlagi se upravičencu ponovno začne izplačevati znesek že priznane in odmerjene pokojnine.

(10) Uživalcu pokojnine iz prvega odstavka tega člena, ki v tujini začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost in je na tej podlagi v tujini vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje, se pokojnina preneha izplačevati z dnem začetka opravljanja dela oziroma dejavnosti.

(11) Če začne uživalec invalidske pokojnine v tujini ponovno delati ali opravljati dejavnost in je na tej podlagi v tujini vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izgubi pravico do pokojnine z dnem vključitve v zavarovanje.

117. člen

(ponovna odmera pokojnine)

(1) Zavarovancu, ki se po uveljavitvi pravice do predčasne ali starostne pokojnine znova vključi v obvezno zavarovanje pri zavodu in dopolni najmanj šest mesecev pokojninske dobe v koledarskem letu ter uveljavi pravico do ponovne odmere v novem koledarskem letu, se pokojninska doba in osnove iz ponovnega zavarovanja upoštevajo pri ponovni odmeri pokojnine. Uživalcu sorazmernega dela pokojnine po mednarodnih predpisih se pokojnina po prenehanju ponovnega zavarovanja znova odmeri v sorazmernem delu.

(2) Upravičenec lahko zahteva, da se že uveljavljena pokojnina odstotno poveča glede na obdobje zavarovalne dobe, dosežene v času ponovnega zavarovanja.

(3) Pri ponovni odmeri ali odstotnem povečanju predčasne pokojnine se manjkajoča starost ob prvem priznanju pravice do predčasne pokojnine zmanjša za toliko mesecev, kot znaša pokojninska doba, dopolnjena v času ponovnega zavarovanja. Če zavarovanec v času ponovne vključitve v obvezno zavarovanje dopolni 40 let pokojninske dobe brez dokupa ali dopolni starost, pri kateri ni več manjkajoče starosti, se mu prizna pravica do starostne pokojnine.

(4) Zavarovanec iz prvega do tretjega odstavka tega člena lahko zahteva ponovno odmero pokojnine oziroma odstotno zvišanje pokojnine v primeru ponovnega zavarovanja, v katerem dopolni najmanj šest mesecev pokojninske dobe. Pri ponovni odmeri pokojnine oziroma odstotnem zvišanju pokojnine se upošteva odmerni odstotek, ki je bil upoštevan na podlagi pokojninske dobe ob predhodni uveljavitvi pravice do pokojnine. Ta odstotek se zviša za odmerni odstotek na podlagi pokojninske dobe, dopolnjene v času ponovne vključitve v zavarovanje, po določbi, ki velja v času ponovne uveljavitve pravice do pokojnine.

(5) Pravica do pokojnine, odmerjene po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena, gre zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj, vendar največ od naslednjega dne po prenehanju ponovnega zavarovanja.

118. člen

(odstotno povečanje pokojnine)

(1) V primeru naknadnega priznanja določenega obdobja pokojninske dobe, dopolnjene pred uveljavitvijo pravice do pokojnine, se takšna doba upošteva za odstotno povečanje že uveljavljene pokojnine.

(2) Pravica do odstotno povečane pokojnine gre zavarovancu od naslednjega dne po vložitvi zahteve.

(3) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za odmero nadomestil iz invalidskega zavarovanja, pri katerih je invalidska pokojnina na dan nastanka invalidnosti ali spremembe v stanju invalidnosti ali nastanka nove invalidnosti osnova za njihovo odmero. Pravica do novo odmerjenega nadomestila pripada zavarovancu od naslednjega dne po vložitvi zahteve.

119. člen

(obveščanje o spremembah)

(1) Uživalec pravic, upravičenec, delodajalec ali drug dajalec podatkov iz drugega odstavka 140. člena tega zakona je dolžan zavodu sporočiti podatke o okoliščinah in spremembah okoliščin, ki se nanašajo na uživalce pravic po tem zakonu in vplivajo na pravice po tem zakonu, na njihov obseg ali izplačevanje, in sicer v osmih dneh od nastanka okoliščin ali njihovih sprememb.

(2) Upravljavec matičnih knjig mora zavodu v osmih dneh posredovati obvestilo o smrti zavarovanca oziroma uživalca pravice.

(3) V kolikor osebe iz prvega odstavka tega člena podatkov ne posredujejo v roku, lahko zavod zahteva povrnitev povzročene škode, če je škoda nastala zato, ker podatki niso bili pravočasno posredovani.

120. člen

(izplačevanje v tujino)

(1) Uživalcu pravic, ki se za stalno izseli v tujino, se pokojnina izplačuje v tujino.

(2) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena mora uživalec zavodu v vsakem koledarskem letu najmanj enkrat letno posredovati uradno potrdilo, ki izkazuje, da oseba še živi. Potrdilo mora zavodu predložiti tudi uživalec pokojnine, ki ima stalno prebivališče v tujini, pokojnina pa se mu izplačuje v Republiki Sloveniji.

(3) Uživalcu pravice, ki ne ravna v skladu z določbo prejšnjega odstavka, zavod začasno ustavi izplačevanje. Po predložitvi zahtevanega potrdila zavod z izplačevanjem nadaljuje, pri čemer s prvim nakazilom izplača tudi zapadle neizplačane zneske.

120.a člen

(način izplačevanja prejemkov)

Prejemki iz obveznega zavarovanja se izplačujejo negotovinsko na plačilne račune, odprte pri bankah.

III. poglavje: IZPLAČEVANJE NADOMESTIL IN TRAJANJE PRAVIC IZ INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

121. člen

(izplačevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Delno nadomestilo, nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije, začasno nadomestilo ter nadomestilo za invalidnost se zavarovancem, ki so vključeni v obvezno zavarovanje, izplačujejo za dneve dela in za druge dneve, za katere imajo po

posebnih predpisih pravico do nadomestila za čas odsotnosti z dela.

(2) Če delodajalec zavarovancu pravice do premestitve ali pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko, po pridobitvi pravice ni zagotovil, zagotovil pa jo je pozneje ali se je spremenil delovnopravni položaj delovnega invalida, se nadomestilo iz 80., 84., 85. in 86. člena tega zakona izplačuje največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(3) Nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije in začasno nadomestilo se zavarovancem ne izplačujeta v času uživanja pravic po predpisih, ki urejajo starševstvo.

122. člen

(izplačevanje delnega nadomestila)

(1) Delno nadomestilo se izplačuje od dneva začetka dela s krajšim delovnim časom od polnega vse dokler zavarovanec opravlja delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi delovni zmožnosti.

(2) Za začetek dela s krajšim delovnim časom od polnega šteje dan nastopa dela, ki je dogovorjen v pogodbi o zaposlitvi s krajšim delovnim časom od polnega, na delovnem mestu, ki ustreza zavarovančevi preostali delovni zmožnost, ali če ta ni dogovorjen v pogodbi o zaposlitvi, z dnem podpisa nove pogodbe o zaposlitvi.

(3) Delno nadomestilo, odmerjeno po prvi in drugi alineji tretjega odstavka 86. člena tega zakona, se izplačuje od dneva nastopa dela, ki je dogovorjen v pogodbi o zaposlitvi s krajšim delovnim časom od polnega, na drugem delovnem mestu, ali če ta ni dogovorjen v pogodbi o zaposlitvi, z dnem podpisa nove pogodbe o zaposlitvi, vse dokler zavarovanec opravlja delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi preostali delovni zmožnosti.

(4) Delno nadomestilo, odmerjeno po četrtem odstavku 86. člena tega zakona, se izplačuje od prvega naslednjega dne po izteku pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti na podlagi predpisov, ki urejajo trg dela.

(5) Delno nadomestilo, odmerjeno po šestem odstavku 86. člena tega zakona, se izplačuje od prvega naslednjega dne po prenehanju delovnega razmerja ali zavarovanja, dokler se zavarovanec ponovno ne vključi v obvezno zavarovanje.

123. člen

(izplačevanje nadomestila iz invalidskega zavarovanja brezposelnim zavarovancem)

(1) Delno nadomestilo, odmerjeno po šestem odstavku 86. člena tega zakona, in nadomestilo za invalidnost v primeru prve alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona se izplačujeta:

– zavarovancu iz 19. člena tega zakona, ki je prejemnik denarnega nadomestila po predpisih, ki urejajo trg dela, od naslednjega prvega dne po prenehanju prejemanja tega nadomestila;

– zavarovancu iz 21. člena tega zakona od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve za priznanje pravic iz invalidskega zavarovanja in še za šest mesecev nazaj, vendar največ od nastanka invalidnosti.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za zavarovanca, ki mu je bila odpovedana pogodba o zaposlitvi na podlagi pozitivnega mnenja komisije za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi.

124. člen

(izplačevanje nadomestila za invalidnost)

(1) Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primerih iz druge alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona od prvega naslednjega dne po izteku pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti na podlagi predpisov, ki urejajo trg dela.

(2) Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primerih iz tretje alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona od dneva prenehanja delovnega razmerja ali obveznega zavarovanja.

(3) Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primeru iz četrte alineje prvega odstavka 85. člena tega zakona od začetka dela na drugem delovnem mestu ali od dneva nastopa dela, ki je dogovorjen v pogodbi o zaposlitvi, na delovnem mestu, ki ustreza zavarovančevi preostali delovni zmožnosti, ali če ta ni dogovorjen v pogodbi o zaposlitvi, z dnem podpisa nove pogodbe o zaposlitvi.

(4) Zavarovancu iz 15., 16. in 17. člena tega zakona se nadomestilo za invalidnost izplačuje od prvega naslednjega dne po prenehanju opravljanja dejavnosti oziroma od prvega naslednjega dne po prenehanju prejemanja denarnega nadomestila po predpisih, ki urejajo trg dela.

125. člen

(izplačevanje nadomestil iz invalidskega zavarovanja zavarovancem, ki jim je delovno razmerje prenehalo)

(1) Delno nadomestilo in nadomestilo za invalidnost se v primeru iz četrtega in petega odstavka 122. člena, 123. člena in prvega, drugega in četrtega odstavka 124. člena tega zakona izplačujeta za čas, ko je zavarovanec prijavljen na zavodu za zaposlovanje in izpolnjuje obveznosti po predpisih, ki urejajo trg dela.

(2) Ne glede na četrti in peti odstavek 122. člena, 123. člen, prvi, drugi in četrti odstavek 124. člena tega zakona ter ne glede na prejšnji odstavek, se nadomestilo iz invalidskega zavarovanja ne preneha izplačevati upravičencu, ki pridobi lastnost zavarovanca po prvem odstavku 18. člena tega zakona.

126. člen

(trajanje pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Na podlagi invalidnosti pridobljene pravice trajajo, dokler traja stanje invalidnosti, na podlagi katerega je bila pridobljena pravica, razen v primerih izgube ali omejitve uživanja pravic, določenih s tem zakonom.

(2) Če nastanejo v stanju invalidnosti spremembe, zaradi katerih določena pravica preneha ali se spremeni, ta pravica preneha ali se spremeni od prvega dne naslednjega meseca po nastanku spremembe.

(3) Na podlagi spremembe pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma dvajset ur tedensko, se nadomestilo iz invalidskega zavarovanja zaradi dela s krajšim delovnim časom od polnega še nadalje izplačuje, če delodajalec zavarovancu ne zagotovi dela s krajšim delovnim časom od polnega po odločbi o spremembi v stanju invalidnosti, vendar največ eno leto po dokončnosti odločbe o spremembi pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega, najmanj štiri ure dnevno oziroma dvajset ur tedensko. Na enak način se nadalje izplačuje tudi nadomestilo za invalidnost, kadar se pri zavarovancu zaradi sprememb v stanju invalidnosti priznajo nove omejitve ali pa pravica do premestitve na drugo delovno mesto, pa delodajalec delovnemu invalidu ne zagotovi ustreznega delovnega mesta, vendar največ eno leto po dokončnosti odločbe o spremembi v stanju invalidnosti in priznanju novih omejitev ali pa premestitve na drugo delovno mesto.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se uživalcu invalidske pokojnine, ki se mu je zdravstveno stanje toliko izboljšalo, da je po mnenju invalidske komisije postal znova zmožen za delo, invalidska pokojnina izplačuje, dokler mu ni zagotovljena ustrezna zaposlitev, če se v 30. dneh po prejemu odločbe o prenehanju pravice prijavi pri zavodu za zaposlovanje.

(5) Brezposelni uživalec denarnega nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki se zaposli za krajši delovni čas od delovnega časa, ki ustreza njegovi preostali delovni zmožnosti, obdrži ne glede na to, da je vključen v obvezno zavarovanje,

nadomestilo tudi po zaposlitvi, in sicer v sorazmernem delu. Sorazmerni del nadomestila se izračuna tako, da se pripadajoče nadomestilo v času, ko je uživalec zaposlen s krajšim delovnim časom od polnega, zmanjša za:

– 12,5 %, ko dela 1 uro na dan;
– 25 %, ko dela 2 uri na dan;
– 37,5 %, ko dela 3 ure na dan;
– 50 %, ko dela 4 ure na dan;
– 62,5 %, ko dela 5 ur na dan;
– 75 %, ko dela 6 ur na dan;
– 87,5 %, ko dela 7 ur na dan.

(6) Brezposelni, ki se v času prejemanja denarnega nadomestila po predpisih, ki urejajo trg dela, ali po prenehanju prejemanja tega nadomestila zaposli za krajši delovni čas od delovnega časa, ki ustreza njegovi preostali delovni zmožnosti, pridobi pravico do nadomestila iz invalidskega zavarovanja v sorazmernem delu. Sorazmerni del nadomestila se izračuna na enak način, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(7) Pravica do nadomestila iz invalidskega zavarovanja preneha zavarovancu s preostalo delovno zmožnostjo, ki ni v delovnem razmerju ali ni obvezno zavarovan na podlagi tega zakona in ni na poklicni rehabilitaciji, z dnem, ko izpolni pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine.

127. člen

(izplačevanje prejemkov iz invalidskega zavarovanja uživalcem, ki se ne udeležijo kontrolnega pregleda)

(1) Zapadli mesečni zneski prejemkov, priznani iz invalidskega zavarovanja, in dodatka za pomoč in postrežbo se ne izplačajo uživalcu, ki v določenem roku ne predloži zahtevane medicinske dokumentacije o zdravljenju glavne bolezni po zadnji oceni invalidske komisije, in ki brez upravičenega razloga ne pride v določenem roku na pregled, na katerem naj bi se znova ugotovilo stanje invalidnosti ali obseg potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

(2) Po prejšnjem odstavku zadržani mesečni zneski se izplačajo uživalcu, ki v roku enega meseca od določenega roka predloži medicinsko dokumentacijo o zdravljenju glavne bolezni po zadnji oceni invalidske komisije in se udeleži pregleda, na katerem naj bi se znova ugotovilo stanje invalidnosti ali obseg potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

(3) Zadržani mesečni zneski prejemkov, pridobljeni iz invalidskega zavarovanja in dodatka za pomoč in postrežbo, se ne izplačajo:

– uživalcu, ki predloži zahtevano medicinsko dokumentacijo po preteku enega meseca od določenega roka in
– uživalcu, ki se javi na pregled po preteku enega meseca od dneva, ki je bil za to določen.

(4) Če je uživalec po opravljenem kontrolnem pregledu še upravičen do prejemkov iz invalidskega zavarovanja in dodatka za pomoč in postrežbo, se prejemki izplačajo:

– uživalcu iz prve alineje prejšnjega odstavka od prvega dne naslednjega meseca po predložitvi medicinske dokumentacije ob pogoju, da se v novo določenem roku udeleži kontrolnega pregleda;
– uživalcu iz druge alineje prejšnjega odstavka od prvega dne naslednjega meseca po udeležbi na kontrolnem pregledu.

IV. poglavje: PRIDOBITEV PRAVICE IN ZAČETEK IZPLAČEVANJA DODATKA ZA POMOČ IN POSTREŽBO

128. člen

(pridobitev pravice, začetek izplačevanja dodatka za pomoč in postrežbo ter neizplačilo v primeru tujine)

(1) Zavarovancu pripada pravica do dodatka za pomoč in postrežbo od dne, ko je nastala potreba po pomoči in postrežbi, in traja, dokler je podana takšna potreba. Dodatek za pomoč in postrežbo se izplačuje od dneva nastanka potrebe, vendar največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(2) Zavarovancu, ki je sklenil delovno razmerje kot slep ali je oslepel v času zavarovanja, pripada dodatek za pomoč in postrežbo od sklenitve delovnega razmerja oziroma od takrat, ko je oslepel, izplača pa se od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za nepokretne zavarovance, ki jim je po tem zakonu zagotovljen dodatek za pomoč in postrežbo.

(4) Osebam iz petega odstavka 100. člena tega zakona gre dodatek za pomoč in postrežbo od naslednjega dne po vložitvi zahteve.

(5) Vse spremembe, ki vplivajo na višino in obseg pravice do dodatka za pomoč in postrežbo, učinkujejo od naslednjega dne po nastanku spremembe, vendar se novi znesek izplača največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(6) Dodatek za pomoč in postrežbo se ne izplačuje upravičencu za obdobje, ki ga je preživel v bolnišnici ali v kakšnem drugem stacionarnem zavodu, in sicer za čas nad šest mesecev takšne oskrbe.

(7) Dodatek za pomoč in postrežbo se ne izplačuje v času, ko upravičenec stalno prebiva v tujini, ne glede na to, ali ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje.

(8) Dodatek za pomoč in postrežbo se izplačuje na način, določen v četrtem, petem, šestem in sedmem odstavku 111. člena tega zakona.

PETI DEL
POKOJNINSKA DOBA

129. člen

(pokojninska doba)

Pokojninska doba, ki je določena kot pogoj za pridobitev in uveljavitev pravic iz obveznega zavarovanja, obsega:

– čas, prebit v obveznem zavarovanju, ki se všteva v zavarovalno dobo po določbah tega zakona;
– čas, ki se zavarovancu v skladu s tem zakonom šteje v pokojninsko dobo brez plačila prispevkov;
– čas, prebit v obveznem zavarovanju do uveljavitve tega zakona;
– čas, vštet v pokojninsko dobo na podlagi pravnomočne odločbe po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnih do 31. decembra 2012;
– čas, dopolnjen do 31. decembra 1999, ki se je po ZPIZ-1 všteval državljanu Republike Slovenije v pokojninsko dobo, razen če ni s tem zakonom ali mednarodno pogodbo določeno drugače.

130. člen

(zavarovalna doba)

(1) V zavarovalno dobo se šteje čas, prebit v obveznem zavarovanju s polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom.

(2) Kot polni delovni oziroma zavarovalni čas se šteje tudi čas, ki ga prebije v obveznem zavarovanju s krajšim delovnim oziroma zavarovalnim časom od polnega delovni invalid s pravico do delnega nadomestila po tem zakonu ali s pravico do nadomestila plače zaradi dela s skrajšanim delovnim časom ali delne invalidske pokojnine po ZPIZ-1, in zavarovanec, ki je pravico do dela s krajšim delovnim časom pridobil zaradi varstva in nege svojega otroka po predpisih o delovnih razmerjih, veljavnih do 31. decembra 2002.

(3) V zavarovalno dobo se šteje tudi čas, prebit v obveznem zavarovanju s krajšim delovnim oziroma zavarovalnim časom od polnega, v trajanju, ki ustreza skupnemu številu ur takšnega dela v posameznem letu, preračunanem na polni delovni oziroma zavarovalni čas.

(4) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljata tudi, kadar je delovni oziroma zavarovalni čas do-

sežen z delom v dveh ali več pravnih razmerjih, ki so podlaga za obvezno vključitev v zavarovanje.

(5) V zavarovalno dobo se šteje obdobje, ugotovljeno na podlagi skupnega letnega zneska vseh prejemkov iz drugih pravnih razmerij, ki jih je prejel zavarovanec iz 18. člena tega zakona.

(6) Trajanje zavarovalne dobe se ugotovi tako, da se prizna po en mesec zavarovalne dobe za vsakih doseženih 60 % povprečne mesečne plače iz leta, za katero se opravi izračun, vendar največ 12 mesecev za posamezno koledarsko leto. Če skupni letni znesek vseh prejemkov iz drugih pravnih razmerij ne dosega 60 % povprečne mesečne plače, se ugotovi trajanje zavarovalne dobe v sorazmernem delu v skladu s 135. členom tega zakona.

(7) Obdobje zavarovanja, ugotovljeno v skladu s prejšnjim odstavkom, se začne z začetkom koledarskega leta, za katero se opravi izračun, in se zaključi z dnem, ki ustreza zadnjemu dnevu izračunanega obdobja, vendar najkasneje z 31. decembrom tega leta.

(8) Če zavarovanec iz 18. člena tega zakona v koledarskem letu, za katerega se opravi izračun, ni dopolnil 12 mesecev zavarovalne dobe z zavarovanjem na drugi podlagi, se obdobje zavarovanja iz prejšnjega odstavka začne z naslednjim dnem po prenehanju zavarovanja na drugi podlagi ali s prvim dnem, ko je bil zavarovanec zavarovan na drugi podlagi z manj kot polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom.

(9) Če je bil zavarovanec iz 18. člena tega zakona v letu, za katero se opravi izračun, že zavarovan z manj kot polnim delovnim oziroma zavarovalnim časom, se trajanje zavarovalne dobe izračuna do polnega zavarovalnega časa, prejeti zneski plačil iz drugih pravnih razmerij pa se upoštevajo za izračun pokojninske osnove v celoti, če so od njih plačani prispevki.

(10) Če zavarovanec iz 18. člena tega zakona v letu, za katerega se opravi izračun, ni dopolnil 12 mesecev zavarovalne dobe, se trajanje zavarovalne dobe izračuna do dopolnitve 12 mesecev zavarovanja.

(11) Če je pravno razmerje iz 18. člena tega zakona nastalo v letu, v katerem zavarovanec uveljavlja pravico do pokojnine, in obdobje zavarovanja še ni bilo ugotovljeno v skladu s šestim odstavkom tega člena, se ne glede na določbo šestega odstavka tega člena trajanje zavarovalne dobe ugotovi tako, da se prizna po en mesec zavarovalne dobe za vsakih doseženih 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec. Če skupni letni znesek vseh prejemkov iz drugih pravnih razmerij ne dosega 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, se ugotovi trajanje zavarovalne dobe v sorazmernem delu v skladu s 135. členom tega zakona.

131. člen

(čas zunaj delovnega razmerja, ki šteje v zavarovalno dobo)

V zavarovalno dobo šteje tudi čas:

– poklicne rehabilitacije zavarovanca s preostalo delovno zmožnostjo;

– poklicne rehabilitacije vojaškega invalida, slepega, gluhega in naglušnega, obolelega za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi, paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo ter multiplo sklerozo, rakom do 15. leta starosti, ekstrapiramidnimi obolenji ali civilnega invalida vojne, ne glede na to, ali je bil pred tem zavarovan;

– zadržanosti od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo ali starševskega dopusta po prenehanju delovnega razmerja ali drugega razmerja, ki je bilo podlaga za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če je zavarovanec v tem času prejemal nadomestilo plače;

– ko je duhovnik, redovnik, redovnica ali oseba v drugi verski skupnosti poklicno opravljala versko službo na območju Republike Slovenije in ji ni bilo omogočeno plačevati prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje pred 1. januarjem 1983, pri čemer njeno delo tudi na drugi podlagi ni bilo šteto v pokojninsko dobo.

132. člen

(podaljšano zavarovanje)

V zavarovalno dobo se ob pogoju, da je plačan prispevek, šteje tudi čas, v katerem je bil zavarovanec med trajanjem delovnega razmerja brez pravice do nadomestila plače odsoten z dela ali udeležen v stavki v skladu s predpisi, ki urejajo stavko.

133. člen

(pogoj plačila prispevkov)

(1) V zavarovalno dobo štejejo obdobja zavarovanja, če so bili za ta obdobja plačani predpisani prispevki.

(2) Če je bil za določeno obdobje zavarovanja plačan le del prispevkov, se v pokojninski dobi upošteva le sorazmerni del zavarovalne dobe.

134. člen

(upoštevanje obdobij, za katera so bili obračunani prispevki, v zavarovalni dobi)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena se v pokojninsko dobo štejejo obdobja, v katerih je delodajalec obračunal prispevke za obvezno zavarovanje od zavarovančeve plače, vendar jih ni plačal v pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ne glede na uspeh ukrepov za izterjavo plačila prispevkov.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja le za zavarovance iz prvega in tretjega odstavka 14. člena tega zakona.

134.a člen

(poseben način upoštevanja obdobij, za katera niso bili obračunani prispevki)

(1) Zavod delodajalcu in zavarovancu za zavarovance, ki so vključeni v obvezno zavarovanje iz naslova delovnega razmerja na podlagi prvega ali tretjega odstavka 14. člena tega zakona, za katere delodajalec v predpisanem roku, v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja in v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, ne predloži obračuna davčnega odtegljaja po predpisih o davčnem postopku, posreduje obvestilo o tem, da delodajalec ni predložil obračuna davčnega odtegljaja.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena zavod sestavi najkasneje v 30 dneh po prejemu podatkov od finančne uprave, iz katerih je razvidno, da obračun davčnega odtegljaja ni bil predložen.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje:

– poziv delodajalcu, ki se posreduje preko portala e-Davki, da mora izplačati plačo, v kolikor tega še ni storil, ter posredovati obračun davčnega odtegljaja v skladu s predpisi o davčnem postopku,

– seznanitev zavarovanca z obdobjem, na katero se nanaša obvestilo iz prvega odstavka tega člena, s posledicami, če delodajalec zanj ne odda obračuna davčnega odtegljaja in ne plača prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, o možnostih, ki jih ima za zavarovanje svojih pravic, ter poziv zavarovancu, da se izreče o prejemu plače (vključno z njeno višino).

(4) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena zavod v elektronski obliki posreduje tudi finančni upravi in Inšpektoratu Republike Slovenije za delo.

(5) Ne glede na določbo 133. člena tega zakona se v pokojninsko dobo štejejo tudi obdobja, na katera se nanaša obvestilo iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če finančna uprava v okviru davčnega nadzora, ki ga opravlja v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, ugotovi, da delodajalec ni predložil obračuna davčnega odtegljaja, ker ni izplačal plače, delodajalcu izreče globo od 3.000 do 20.000 eurov. Z globo od 1.500 do 8.000 evrov se kaznuje manjši delodajalec – pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega stavka. Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega stavka tega odstavka. Z globo od 450 do 2.000 eurov se

kaznuje tudi odgovorna oseba delodajalca pravne osebe ter odgovorna oseba v državnem organu ali lokalni skupnosti, če stori prekršek iz prvega stavka tega odstavka.

(7) Prekrškovni organi za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku o neizplačilu plače se obveščajo o začetih postopkih o prekršku iz prejšnjega odstavka in 27. točke prvega odstavka 217. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16 in 15/17 – odl. US).

135. člen

(računanje zavarovalne in pokojninske dobe)

(1) Zavarovalna doba se šteje v koledarskih letih, mesecih in dnevih, pri čemer 30 dni šteje kot en mesec, 12 mesecev pa kot eno leto.

(2) Ista obdobja po tem zakonu štejejo v zavarovalno dobo le enkrat, razen v primerih, določenih s tem zakonom.

(3) Pokojninska doba se upošteva na podlagi podatkov nosilca obveznega zavarovanja.

(4) Vštevanje zavarovalnih obdobij, ki pri nosilcu obveznega zavarovanja niso evidentirana kot takšna, se, če ta zakon ne določa drugače, ugotovi pri zavodu z odločbo po postopku, ki velja za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja po tem zakonu.

136. člen

(dokup dobe)

Zavarovanec ali uživalec pokojnine lahko za izpolnitev pogojev ali za ugodnejšo odmero pokojnine po tem zakonu dokupi do pet let zavarovalne dobe.

137. člen

(prišteta pokojninska doba za odmero pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Prišteta doba je fiktivna pokojninska doba, ki se upošteva zavarovancu pri odmeri pravic, če na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 65 let starosti.

(2) Če je invalidnost nastopila pred dopolnjenim 60. letom starosti, predstavlja prišteto dobo:

– dve tretjini obdobja med datumom nastanka invalidnosti in datumom, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 60 let starosti, in

– ena polovica obdobja med datumom, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 65 let starosti, in datumom, pri katerem bi dopolnil 60 let starosti.

(3) Če je invalidnost nastopila po dopolnjenem 60. letu starosti, predstavlja prišteta doba eno polovico obdobja med datumom, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 65 let starosti, in datumom nastanka invalidnosti.

(4) Dolžina obdobja, ki služi za določitev prištete dobe, se računa v letih in mesecih. Obdobje, daljše od 15 dni, šteje kot en mesec.

138. člen

(prišteta doba za pridobitev in odmero pravic na podlagi osebnih okoliščin)

(1) Zavarovalni dobi zavarovancev, ki so jo prebili v delovnem razmerju ali drugem delu, na podlagi katerega so bili obvezno zavarovani kot zavarovanci s telesno okvaro najmanj 70 %, vojaški invalidi od I. do VI. skupine, civilni invalidi vojne od I. do VI. skupine, slepi, gluhi, oboleli za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi in za paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo, multiplo sklerozo, oboleli za rakom do 15. leta starosti ter ekstrapiramidnimi obolenji, se za pridobitev in odmero pravic prišteje ena četrtina dobe dejanskega zavarovanja.

(2) Zavarovancem iz prejšnjega odstavka se starostna meja iz 27. člena tega zakona zniža za toliko mesecev, kot znaša prišteta doba iz prejšnjega odstavka.

ŠESTI DEL
MATIČNA EVIDENCA IN DOLŽNOST OBVEŠČANJA

139. člen

(nosilec informacijske službe)

(1) Nosilec informacijske službe za področje obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja je zavod.

(2) Zavod se vključuje v enoten informacijski sistem javne uprave v Republiki Sloveniji.

140. člen

(podatki matične evidence in informativna osebna evidenca)

(1) Pokojninska doba, plača ter druga dejstva, ki vplivajo na pridobitev in odmero pravic, se upoštevajo pri uveljavljanju pravic iz obveznega zavarovanja po podatkih iz matične evidence o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: matična evidenca).

(2) Podatke v smislu prejšnjega odstavka zagotavljajo v skladu s tem zakonom pravne in fizične osebe, ki so kot dajalke ali dajalci (v nadaljnjem besedilu: dajalec) podatkov in zavezanke ali zavezanci (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) za vložitev prijav podatkov o zavarovanju opredeljeni v predpisih, ki urejajo matično evidenco.

(3) Zavod vodi za vsakega zavarovanca, ki je vključen v obvezno zavarovanje, informativno osebno evidenco obveznega zavarovanja (v nadaljevanju: informativna osebna evidenca). Informativna osebna evidenca vsebuje podatke o osnovah, od katerih so bili plačani prispevki, o obračunanih prispevkih po posameznih letih, o plačilu prispevkov po posameznih letih ter o obdobju zavarovanja. Zavod omogoči osebi elektronski vpogled v podatke, ki se o njej vodijo v informativni osebni evidenci. Zavod na podlagi podatkov informativne osebne evidence enkrat letno zavarovancem iz prvega do četrtega odstavka 14. člena tega zakona posreduje obvestilo o obračunanih prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za preteklo leto ter o plačilu prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za preteklo leto.

(4) Prijavno-odjavno službo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje opravlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod za zdravstveno zavarovanje). Povračilo stroškov za vodenje prijavno-odjavne službe se uredi s pogodbo, ki jo skleneta zavod in zavod za zdravstveno zavarovanje.

(5) Matična evidenca iz prvega odstavka tega člena se uredi s posebnim zakonom.

(6) Zavod zavarovancu, ki v koledarskem letu dopolni 58 let starosti, po uradni dolžnosti posreduje informacijo o pričakovani višini njegove predčasne oziroma starostne pokojnine, na podlagi meril, ki jih predpiše minister, pristojen za delo.

(7) Na podlagi meril iz prejšnjega odstavka zavod pošlje informacijo o pričakovanem datumu in višini starostne oziroma predčasne pokojnine tudi zavarovancu na njegovo zahtevo.

SEDMI DEL
ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV

I. poglavje: TEKOČE FINANCIRANJE

141. člen

(vrste prihodkov)

(1) Prihodki obveznega zavarovanja so prispevki:

– zavarovancev in delodajalcev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

– delodajalcev za zavarovalno dobo s povečanjem za zavarovance iz prvega odstavka 398. člena tega zakona;

– za posebne primere zavarovanja;
– za dokup pokojninske dobe.

(2) Med prihodke obveznega zavarovanja štejejo tudi prihodki od dividend, premoženja, obresti in drugi prihodki.

(3) Obvezno zavarovanje se financira tudi iz državnega proračuna, Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja in iz drugih virov.

142. člen

(vrste odhodkov)

Odhodki iz obveznega zavarovanja so:
– pokojnine, nadomestila iz invalidskega zavarovanja in druge denarne dajatve na podlagi pridobljenih pravic;
– stroški poklicne rehabilitacije;
– stroški v zvezi s podajo izvedenskih mnenj v postopkih uveljavljanja pravic iz obveznega zavarovanja;
– prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje uživalcev pokojnin in uživalcev nadomestil iz invalidskega zavarovanja;
– stroški delovanja zavoda;
– drugi odhodki.

142.a člen

(sredstva za rekreativne, športne in kulturne dejavnosti)

Zavod v skladu s finančnim načrtom in splošnimi akti, na podlagi javnega razpisa, namenja sredstva za promocijo in izvedbo rekreativnih, športnih in kulturnih dejavnosti, namenjenih uživalcem pokojnin in prejemnikom nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki jih organizirajo reprezentativne invalidske organizacije za delovne invalide ter zveze in organizacije, organizirane na ravni države, ki zastopajo interese uživalcev pokojnin in prejemnikov nadomestil iz invalidskega zavarovanja.

II. poglavje: PRISPEVKI

143. člen

(določitev in obračun prispevkov)

(1) Prispevki se obračunajo in plačajo od osnove za plačilo prispevkov, z izjemo prispevkov za posebne primere zavarovanja iz prve alineje prvega odstavka ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 20. člena tega zakona, ki se plačajo v pavšalnih zneskih, ki jih določi zavod. Prispevki se ne plačujejo od nadomestil iz invalidskega zavarovanja.

(2) Prispevne stopnje za obvezno zavarovanje se določijo tako, da se s pričakovanimi prihodki od prispevkov, ob upoštevanju drugih prihodkov po drugem in tretjem odstavku 141. člena tega zakona, pokrijejo pričakovani odhodki.

(3) Stopnje in višine prispevkov iz prvega in drugega odstavka tega člena se določajo z zakonom, ki ureja prispevke za socialno varnost.

(4) Stopnja prispevkov za posebne primere zavarovanja iz druge alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona se določi po stopnji prispevka delodajalca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje po zakonu, ki ureja prispevke za socialno varnost.

III. poglavje: OSNOVE ZA PLAČILO PRISPEVKOV

144. člen

(osnove za osebe v delovnem razmerju)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz 14. člena tega zakona je plača oziroma nadomestilo plače ter vsi drugi prejemki na podlagi delovnega razmerja, vključno z bonitetami ter povračili stroškov v zvezi z delom, izplačanimi v denarju, bonih ali v naravi.

(2) Za zavarovance iz tretjega odstavka 14. člena tega zakona se za plačo iz prejšnjega odstavka šteje plača, ki bi bila prejeta za enako delo v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se prispevki plačujejo od:
– zneska jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi, solidarnostne pomoči, povračil stroškov, zneska bonitet in zneska odpravnine zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi, od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, plačuje dohodnina;
– zneska premije dodatnega zavarovanja, ki jo plačuje delodajalec v korist delavca v skladu z 241. členom tega zakona, in od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, plačuje dohodnina in
– zneska regresa za letni dopust, ki presega 100 % zadnje znane povprečne mesečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije; če se regres izplača v dveh ali več delih, se ob izplačilu naslednjega oziroma zadnjega dela regresa ugotovi celotna višina regresa in izvrši obračun prispevkov od posameznih delov regresa za letni dopust;
– zneska nadomestila za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu in nadomestila za uporabo lastnega orodja, naprav in predmetov (razen osebnih vozil), potrebnih za opravljanje dela na delovnem mestu, od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, plačuje dohodnina.

(4) Najnižja osnova za obračun prispevkov od plače in nadomestila plače je znesek 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

145. člen

(osnove za samozaposlene, družbenike in kmete)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz 15., 16. in 17. člena tega zakona je zavarovalna osnova.

(2) Zavarovalna osnova je dobiček zavarovanca, ugotovljen v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno socialno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, preračunan na mesec. Za zavarovance iz 15. člena tega zakona se tako ugotovljeni dobiček za določitev zavarovalne osnove iz prejšnjega odstavka zniža za 25 %.

(3) Za dobiček iz prejšnjega odstavka se za zavarovance iz 16. člena tega zakona štejejo vsi prejemki, prejeti za opravljanje poslovodne funkcije in dela.

(4) Če dobiček zavarovanca iz 15. in 17. člena tega zakona ne preseže 60 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, je zavarovalna osnova ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, 60 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec. Če dobiček zavarovanca iz 16. člena tega zakona ne preseže 90 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, je zavarovalna osnova, ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, 90 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(5) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena je najvišja zavarovalna osnova za zavarovance iz 15., 16. in 17. člena tega zakona 3,5-kratnik povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(6) Zavarovalna osnova po tem členu se določi na podlagi podatkov – iz obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, obračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti ali iz odločbe o odmeri dohodnine, ali obračuna davčnega odtegljaja, ali obvestila o višini dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti – za preteklo leto z upoštevanjem podatka o znesku obveznih prispevkov za obvezno zavarovanje, plačanih s strani Republike Slovenije, ter glede na podatke o povprečni letni plači zaposlenih v Republiki Sloveniji za leto, na katero se nanaša dobiček, na podlagi katerega se določa zavarovalna osnova. Za obračun akontacije dohodnine oziroma obračun dohodnine po tem odstavku se šteje obračun, ki je bil oziroma bi moral biti vložen do roka, določenega z zakonom, ki ureja davčni postopek, pri čemer se zavarovalna osnova na novo določi najpozneje za mesec april.

(7) Če za posameznega zavarovanca iz tega člena ni na voljo podlaga iz prejšnjega odstavka za uvrstitev v zavarovalno

osnovo, ker se v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, ne izda odločba o odmeri dohodnine, se zavarovalna osnova določi v višini iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Zavarovalna osnova, določena v skladu s predhodnimi odstavki tega člena, se uporablja do določitve dobička za naslednje obdobje.

(9) Zavarovanci iz 15., 16. in 17. člena tega zakona ob vstopu v zavarovanje plačujejo prispevke od zavarovalne osnove, določene v četrtem odstavku tega člena, razen če so bili v obdobju šestih mesecev pred vstopom v zavarovanje zavarovani na enaki zavarovalni podlagi. V tem primeru ti zavarovanci plačujejo prispevke od zavarovalne osnove, od katere so plačevali prispevke pred izstopom iz zavarovanja.

(10) Če zavarovanec oceni, da zavarovalna osnova ne ustreza pričakovanemu dobičku v tekočem letu, lahko za naprej plačuje prispevke od zavarovalne osnove, zmanjšane za največ 20 %, vendar najmanj od zavarovalne osnove iz četrtega odstavka tega člena. Če v tem primeru zavarovalna osnova, ugotovljena na podlagi dejanskega dobička za to leto, preseže znižano zavarovalno osnovo, od katere so se plačevali prispevki, za več kot 20 %, se v prihodnjem obdobju prispevki plačujejo od zavarovalne osnove, določene na podlagi dejansko ugotovljenega dobička, povečane za 20 %.

(11) Znižana zavarovalna osnova velja, dokler se v skladu s tem členom zavarovalna osnova ne določi na novo.

(12) Če se ugotovi, da zavarovalna osnova, od katere se plačujejo prispevki, ni pravilna, davčni organ z odločbo določi novo zavarovalno osnovo in poračun prispevkov za nazaj.

(13) Podrobnejši način določanja zavarovalne osnove po tem členu določi minister, pristojen za finance, s soglasjem ministra, pristojnega za delo.

(14) Zavarovanci iz 15. člena tega zakona so v prvih 12 mesecih poslovanja po prvem vpisu v poslovni register ali v drug register oziroma evidenco, oproščeni plačila prispevka zavarovanca in prispevka delodajalca v višini 50 % zneska prispevka, obračunanega od osnove iz drugega odstavka tega člena. V naslednjih 12 mesecih so te osebe oproščene prispevka zavarovanca in prispevka delodajalca v višini 30 % zneska prispevka, obračunanega od osnove iz drugega odstavka tega člena.

(15) Prispevke iz prejšnjega odstavka zavodu pokriva Republika Slovenija iz proračuna v skladu s 161. členom tega zakona.

(16) Ne glede na drugi, tretji in četrti odstavek tega člena se zavarovanec lahko zavaruje tudi od zavarovalne osnove, ki presega znesek zavarovalne osnove, v katero je uvrščen v skladu s prvim odstavkom tega člena, vendar največ od zneska iz petega odstavka tega člena.

146. člen

(osnova za prispevke iz drugega pravnega razmerja)

Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz 18. člena tega zakona je vsako posamezno plačilo za opravljeno delo oziroma storitev, prejeto na podlagi drugega pravnega razmerja, ki se po zakonu, ki ureja dohodnino šteje za dohodek.

147. člen

(osnova za zavarovanje po drugih predpisih)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za brezposelne zavarovance iz prvega odstavka 19. člena tega zakona je znesek nadomestila za primer brezposelnosti oziroma zavarovalna osnova, od katerih zavod za zaposlovanje plačuje prispevke. Za brezposelne osebe, ki jim zavod za zaposlovanje plačuje prispevke do izpolnitve pogojev za predčasno pokojnino, je osnova za plačilo prispevkov zadnje denarno nadomestilo, ki ga je prejel zavarovanec po predpisih, ki urejajo trg dela.

(2) Osnova za plačilo prispevka za zavarovance iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 19. člena tega zakona je znesek nadomestila oziroma prejemka, do katerega so upravičeni po drugih predpisih ali po tem zakonu.

(3) Osnova za plačilo prispevka za zavarovance iz petega odstavka 19. člena tega zakona je znesek 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(4) Osnova za plačilo prispevka za zavarovance iz šestega odstavka 19. člena tega zakona je znesek 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(5) Osnova za plačilo prispevka za zavarovance iz sedmega odstavka 19. člena tega zakona je prejemek, ki ga prejmejo za opravljanje svojega dela.

(6) Prispevek za osebe na poklicni rehabilitaciji, ki niso zavarovane na drugi podlagi, se ne plačuje, šteje pa se kot plačan od bruto zneska nadomestila, ki ga oseba prejema za čas poklicne rehabilitacije

148. člen

(osnova za prispevek za posebne primere zavarovanja)

Osnova za osebe iz druge alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona je vsako posamezno plačilo za opravljeno delo oziroma storitev, prejeto na podlagi drugega pravnega razmerja, ki se po zakonu, ki ureja dohodnino, šteje za dohodek, razen če gre za plačilo, prejeto na podlagi drugega pravnega razmerja, na podlagi katerega je oseba zavarovana po tretjem do petem odstavku 20. člena tega zakona.

149. člen

(osnova za zavarovance, ki se prostovoljno vključijo v obvezno zavarovanje)

(1) Osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz 25. člena tega zakona je določena v znesku, ki je najmanj enak znesku 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, je osnova za plačilo prispevka za prejemnike poklicnih pokojnin iz četrtega odstavka 25. člena določena v znesku 20 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

150. člen

(osnova za plačilo prispevkov za podaljšano zavarovanje)

V primerih iz 132. člena tega zakona se prispevek plača od plače zavarovanca, ki jo je imel v zadnjem mesecu pred nastopom teh primerov, valorizirane glede na gibanje povprečnih mesečnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji na raven meseca pred mesecem, za katerega se plača prispevek.

151. člen

(osnova za dokup dobe)

(1) Osnova za plačilo prispevka za vštevanje obdobij iz 136. člena tega zakona v pokojninsko dobo je enaka znesku osnove zavarovanca iz koledarskega leta pred vložitvijo zahteve, povečane za odstotek porasta pokojnin do zadnjega dne v mesecu, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobij v zavarovalno dobo.

(2) Osnova iz prejšnjega odstavka ne more biti nižja od zneska v višini povprečne plače na zaposlenega v Republiki Slovenije za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobij v zavarovalno dobo.

(3) Če zavarovanec v zadnjem koledarskem letu pred vložitvijo zahteve ni plačal prispevkov od osnove vsaj šest mesecev, se osnova iz prvega odstavka tega člena določi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Prispevek se odmeri po stopnji, ki je z zakonom določena za prispevek zavarovanca in prispevek delodajalca za obvezno zavarovanje.

152. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov zavarovanca)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov zavarovancev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje so:

– zavarovanci iz 14., 15., 16., 17., 18. in 25. člena tega zakona ter zavarovanci iz 19. člena tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače;

– Republika Slovenija za zavarovance iz drugega odstavka 19. člena tega zakona, ki so upravičeni do starševskega dodatka po predpisih, ki urejajo starševstvo; za zaposlene, ki so po predpisih, ki urejajo starševstvo, upravičeni do plačila prispevka zaradi dela s krajšim delovnim časom od polnega, za razliko do polnega delovnega časa; za zavarovance iz petega in sedmega odstavka 19. člena tega zakona;

– zavod za zaposlovanje za zavarovance iz prvega odstavka 19. člena tega zakona, ki imajo pravico do plačila prispevkov;

– delodajalci za zavarovance iz 132. člena tega zakona.

(2) Če se prispevki plačujejo od zneska 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, je za zavarovance iz 14. člena tega zakona ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka zavezanec za plačilo prispevka zavarovanca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zavarovanec za del prispevka, ki odpade na plačo ali nadomestilo plače, in delodajalec za del prispevka, ki odpade na razliko med zneskom 60 % povprečne plače in plače ali nadomestila plače delavca.

(3) Zavezanci za plačilo prispevkov zavarovancev za dokup dobe iz 136. člena tega zakona so zavarovanci.

153. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje so:

– delodajalci in izplačevalci nadomestil – za zavarovance iz prvega do četrtega in šestega odstavka 14. in 132. člena tega zakona;

– izplačevalci prejemkov – za zavarovance iz 18. člena tega zakona;

– zavarovanci iz petega odstavka 14. člena, 15., 16. in 17. člena, šestega odstavka 19. člena in 25. člena tega zakona, razen v primerih prejemanja nadomestil. V teh primerih je zavezanec za plačilo prispevkov delodajalca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje izplačevalec nadomestil;

– zavod za zaposlovanje – za zavarovance iz prvega odstavka 19. člena tega zakona;

– zavod za zdravstveno zavarovanje – za osebe iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona;

– Republika Slovenija – za zavarovance iz drugega, četrtega, petega in sedmega odstavka 19. člena tega zakona;

(2) Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev za dokup dobe iz 136. člena tega zakona so zavarovanci.

(3) Za izplačevalca nadomestil po tem členu se šteje pravna oseba, ki jo bremenijo izplačana nadomestila plač oziroma dohodkov, kot so zlasti Republika Slovenija, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, Jamstveni in preživninski sklad Republike Slovenije.

154. člen

(zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja za zavarovance iz 20. člena tega zakona, razen za zavarovance iz prve alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona, za zavarovance iz drugega odstavka 20. člena tega zakona in za zavarovance iz osme alineje tretjega odstavka 20. člena tega zakona, so pravne in fizične osebe, pri katerih so ti zavarovanci na usposabljanju ali delu, pooblaščene organizacije, ki posredujejo začasno in občasno delo dijakov in študentov v skladu s predpisi, ki urejajo to delo, oziroma organizatorji del in akcij, v katerih te osebe sodelujejo.

(2) Zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja za zavarovance iz prve alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona, za zavarovance iz drugega odstavka 20. člena tega zakona in za zavarovance iz osme alineje tretjega odstavka 20. člena tega zakona, so zavarovanci sami.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja zavarovanci iz druge alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona sami, če pravna ali fizična oseba, ki je izplačevalec prejemka za delo v okviru drugega pravnega razmerja ni plačnik davka v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

155. člen

(plačilo prispevka za zaposlene invalide)

(1) Invalidska podjetja in zaposlitveni centri ter delodajalci za zaposlene invalide nad predpisano kvoto, določeno s predpisi, ki urejajo zaposlovanje invalidov, so oproščeni plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje na način in pod pogoji, kot jih določa zakon, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov.

(2) Prispevke iz prejšnjega odstavka zavodu pokriva Republika Slovenija iz proračuna v skladu s 161. členom tega zakona.

156. člen

(delna oprostitev plačila prispevkov delodajalcev za starejše delavce)

Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev iz prve alineje prvega odstavka 153. člena tega zakona so oproščeni plačila prispevkov delodajalcev v višini 30 % za zavarovance iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 14. člena tega zakona, ki so dopolnili 60 let starosti, in v višini 50 % za zavarovance iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 14. člena tega zakona, ki izpolnjujejo starostni pogoj za pridobitev pravice do predčasne pokojnine po drugem odstavku 29. člena tega zakona. Oproščeni del prispevka delodajalca za navedene delavce plačuje Republika Slovenija v skladu s 161. členom tega zakona.

157. člen

(vračilo prispevkov delodajalcev za prvo zaposlitev)

(1) Delodajalci lahko, ne glede na prvo alinejo prvega odstavka 153. člena tega zakona, za zavarovance iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 14. člena tega zakona, ki niso dopolnili 26. let starosti in matere, ki skrbijo za otroka do tretjega leta starosti, ko se prvič zaposlijo za nedoločen čas in ostanejo pri istem delodajalcu v zaposlitvi neprekinjeno najmanj dve leti, uveljavijo vračilo prispevkov delodajalca za prvo leto zaposlenosti v višini 50 %, drugo leto pa v višini 30 % prispevkov delodajalca.

(2) Delodajalec lahko uveljavi vračilo prispevkov delodajalca za zavarovance iz prvega odstavka tega člena le v primeru, če za te zavarovance ni uveljavil vračila prispevkov oziroma enakovredne olajšave na podlagi drugih predpisov.

(3) Minister, pristojen za delo, natančneje določi način vračila prispevkov iz tega člena.

158. člen

(plačevanje prispevkov)

(1) Prispevki za obvezno zavarovanje, ki so določeni s tem zakonom, se plačujejo zavodu.

(2) Prispevki za obvezno zavarovanje se plačajo v skladu s predpisi, ki veljajo v času nastanka obveznosti za plačilo prispevkov.

(3) Z namenom kontrole pravilnosti plačila prispevkov ima zavod pravico nadzora nad poslovnimi knjigami zavezancev za plačilo prispevkov.

159. člen

(pobiranje prispevkov)

(1) Prispevke za obvezno zavarovanje po tem zakonu pobira finančna uprava, razen prispevka za dokup pokojninske dobe.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se glede postopka pobiranja prispevkov, pravic in obveznosti zavezanca, varovanja podatkov in pristojnosti davčnega organa uporablja zakon, ki ureja davčni postopek in davčno službo.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, v postopkih, ki jih davčni organ začne na zahtevo stranke, prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ni mogoče odpisati, delno odpisati ali dovoliti odloga plačila oziroma plačila v obrokih.

160. člen

(plačilo prispevkov za obdobja vzpostavitve lastnosti zavarovanca za nazaj)

(1) Ko je na podlagi sodbe sodišča za nazaj vzpostavljeno pravno razmerje, ki je podlaga za obvezno zavarovanje po tem zakonu, se prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje od izplačil prejemkov po tej sodbi obračunajo po prispevnih stopnjah, veljavnih na dan plačila obveznosti.

(2) Če se prispevki iz prejšnjega odstavka plačujejo od posameznega prejemka, je osnova za obračun prispevkov mesečna osnova iz obdobja, na katero se plačilo nanaša.

(3) Če ni podatkov o osnovi iz prejšnjega odstavka iz obdobja, na katero se plačilo nanaša, se prispevki obračunajo od zneska 60 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji iz tega obdobja, preračunanega na mesec oziroma sorazmerno glede na obdobje, na katero se nanaša plačilo prispevkov.

(4) Zavezanec za plačilo prispevka po tem členu je dolžan od obračunanih prispevkov obračunati in hkrati z obračunanimi prispevki plačati obresti po evropski medbančni obrestni meri z ročnostjo enega leta, od prvega dneva obdobja vzpostavitve pravnega razmerja do poteka roka za plačilo prispevkov, po stopnji, ki je veljala na prvi dan obdobja vzpostavitve pravnega razmerja za nazaj. Če evropska medbančna obrestna mera za prvi dan obdobja vzpostavitve pravnega razmerja ni znana, se uporabi prva znana evropska medbančna obrestna mera.

(5) Zavezanec je dolžan plačati prispevke skupaj z obrestmi iz prejšnjega odstavka ob izplačilu posameznega prejemka, ki je izplačan na podlagi sodbe sodišča.

(6) Ko nastane obveznost plačila prispevkov na podlagi dokupa pokojninske dobe, je zavezanec dolžan plačati prispevek za dokup pokojninske dobe v enkratnem znesku v roku 15 dni od prejema odločbe o odmeri prispevka.

IV. poglavje: PRIHODKI IZ DRŽAVNEGA PRORAČUNA

161. člen

(obveznosti državnega proračuna)

(1) Republika Slovenija zagotavlja sredstva iz državnega proračuna za pokrivanje obveznosti obveznega zavarovanja, ki nastanejo zaradi priznavanja ali odmere pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja pod posebnimi pogoji oziroma zaradi izpada prispevkov, in sicer za:

– udeležence NOB in druge vojne veterane, udeležence španske vojne, narodne heroje in nosilce Partizanske spomenice 41, družinske člane padlih oziroma umrlih borcev NOB;

– obdobje do 31. marca 1992, ki ga je uživalec pokojnine, uveljavljene pri Zavodu, prebil v zavarovanju pri nosilcih zavarovanja v drugih republikah nekdanje SFRJ;

– čas skrbi za otroka v prvem letu otrokove starosti, priznan na podlagi prve alineje 189. člena ZPIZ-1;

– čas poklicne rehabilitacije zavarovanca s preostalo delovno zmožnostjo;

– čas poklicne rehabilitacije vojaškega invalida, slepega, gluhega in naglušnega, obolelega za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi, paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo ter multiplo sklerozo, ekstrapiramidnimi obolenji ali civilnega invalida vojne, ne glede na to, ali je bil pred tem zavarovan;

– čas zadržanosti od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo ali starševskega dopusta po prenehanju delovnega razmerja ali drugega razmerja, ki je bilo podlaga za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če je zavarovanec v tem času prejemal nadomestilo plače;

– čas, ko je duhovnik, redovnik, redovnica ali oseba v drugi verski skupnosti poklicno opravljala versko službo na območju Republike Slovenije in ji ni bilo omogočeno plačevati prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje pred 1. januarjem 1983;

– prišteto dobo v trajanju ene četrtine dobe dejanskega zavarovanja, ki se prišteje pokojninski dobi za pridobitev in odmero pravic zavarovancem s telesno okvaro najmanj 70 %, vojaškim invalidom od I. do VI. skupine, civilnim invalidom vojne od I. do VI. skupine, slepim, gluhim, obolelim za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi in za paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo, multiplo sklerozo ter ekstrapiramidnimi obolenji;

– dodano dobo v trajanju ene četrtine dobe dejanskega zavarovanja, ki se prišteje pokojninski dobi za pridobitev in odmero pravic zavarovancem, ki so bili vključeni v obvezno dodatno zavarovanje ali poklicno zavarovanje;

– oskrbnine;

– del pokojnine v višini razlike med pokojnino, ki bi bila zavarovancu odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od njegove dejanske pokojninske osnove in zneskom v višini 26 % najnižje pokojninske osnove;

– čas neupravičenega kaznovanja zaradi političnih razlogov oziroma neupravičenega odvzema prostosti;

– zavarovalno dobo v trajanju razlike do polnega delovnega časa v primerih, ki ga je zavarovanec dopolnil na delu s krajšim delovnim časom od polnega, ki se upošteva v zavarovalno dobo kot delo s polnim delovnim časom;

– pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju bivših vojaških zavarovancev, ki jih izplačuje Zavod;

– akontacije pokojnin, ki bi jih bil dolžan izplačati nosilec zavarovanja iz katere od drugih držav, nastalih na območju nekdanje SFRJ;

– dodatke, ki jih Zavod skladno z zakonom izplačuje k pokojninam slovenskih državljanov, ki so pridobili pravico do pokojnine iz katere od drugih držav, nastalih na območju nekdanje SFRJ;

– posebne dodatke, priznane s sklepom Izvršnega sveta SRS, k družinskim pokojninam vdovam žrtev dachauskih procesov;

– žrtve vojnega nasilja;

– uživalce izjemnih pokojnin;

– uživalce administrativnih pokojnin;

– delavce Ministrstva za notranje zadeve in zavodov za izvrševanje kazenskih sankcij oziroma zavodov za prestajanje kazni zapora;

– uživalce pokojnin po zakonih o poslancih, o Vladi Republike Slovenije, o notranjih zadevah, o policiji, o izvrševanju kazenskih sankcij, o obrambi, o sodniški službi, o kazenskem postopku, o prekrških;

– upravičence do višjega zneska pokojnine na podlagi zakona o popravi krivic;

– izjemne pokojnine delavcev v premogovnikih in pri proizvodnji ter predelavi azbesta;

– preživnine bivšim zasebnim dimnikarskim obrtnikom;

– obdobje aktivne vojaške službe v nekdanji JLA;

– prispevek zavarovanca in delodajalca za zaposlene v invalidskih podjetjih in zaposlitvenih centrih;

– prispevek delodajalca za zavarovance, za katere ta prispevek plačuje Republika Slovenija;

– prispevek zavarovanca in delodajalca za upravičence do starševskega dodatka;

– prispevek delodajalca za kmete in člane kmečkih gospodarstev, ki so obvezno oziroma prostovoljno vključeni v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

– prispevek zavarovanca in delodajalca za kmete in člane kmečkih gospodarstev, ki jim je bil prispevek zmanjšan ali odpisan po zakonu o pogojih, pod katerimi se kmetom zmanjšani ali odpisani prispevki štejejo za plačane;

– obračunane neplačane prispevke po 74. členu Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 63/04, 72/05, 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06, 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 87/11);

– v drugih primerih, če tako določa zakon;

– upokojene člane sklada obrtnikov, ki so pridobili pravice do skladove pokojnine na podlagi obdobja zavarovanja od uvedbe skladovega zavarovanja pa do 1. januarja 1983 – do zneska minimalne pokojnine;

– del pokojnine, ki je bila priznana ob upoštevanju obdobij, prebitih v invalidskih podjetjih, za katere niso bili plačani prispevki;

– del prispevkov zavarovanca in delodajalca za samozaposlene zavarovance v prvih 24 mesecih poslovanja po prvem vpisu v poslovni register ali v drug register oziroma evidenco, ki je predpisana za določeno dejavnost;

– del prispevkov delodajalca iz 156. in prvega odstavka 157. člena tega zakona;

– uživalce pokojnine iz drugega odstavka 204. člena tega zakona – za celoten znesek pokojnine, ki se odmeri v višini starostne pokojnine, kot bi jim bila priznana na dan uveljavitve pokojnine po drugem odstavku 204. člena tega zakona, če bi izpolnjevali pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine, in se izplačuje do izpolnitve pogojev za uveljavitev pravice do starostne pokojnine iz 27. člena tega zakona,

– del pokojnine v višini razlike med pokojnino, ki bi bila zavarovancu odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od najnižje pokojninske osnove ali njegove dejanske pokojninske osnove in zneskom pokojnine določene v tretjem oziroma četrtem odstavku 39. člena tega zakona.

(2) Osnove in način poračuna finančnih obveznosti iz prejšnjega odstavka določa zakon, ki ureja poračunavanje finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

162. člen

(sofinanciranje iz državnega proračuna)

Republika Slovenija iz državnega proračuna in iz drugih virov zagotavlja sredstva za pokrivanje razlike med prihodki zavoda iz prispevkov in iz drugih virov ter odhodki zavoda.

163. člen

(zagotavljanje likvidnosti zavoda)

Če zavodu primanjkuje likvidnih sredstev za izpolnitev obveznosti za izplačilo pokojnin in drugih obveznosti ter za kritje morebitnega primanjkljaja med prihodki in odhodki v posameznem koledarskem letu, mu Republika Slovenija iz državnega proračuna zagotovi potrebna sredstva.

V. poglavje: FINANČNO POSLOVANJE

164. člen

(vodenje denarnih sredstev zavoda)

Zavod ima podračun, v okviru katerega se vodijo denarna sredstva za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

165. člen

(finančni načrt zavoda)

(1) Zavod opredeljuje svoje finančno poslovanje s finančnim načrtom, ki ga pripravi v skladu z zakonom, ki ureja javne finance, na podlagi izhodišč, ki veljajo za državni proračun.

(2) Finančni načrt iz prejšnjega odstavka se sestavlja in sprejema za vsako koledarsko leto posebej ali za časovno obdobje, za katero se sprejema državni proračun.

(3) Finančni načrt sprejme svet zavoda. Vlada Republike Slovenije da soglasje k finančnemu načrtu.

166. člen

(letno poročilo zavoda)

Zavod pripravi letno poročilo v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo in javne finance.

VI. poglavje: PREMOŽENJE ZAVODA

167. člen

(premoženje zavoda)

V premoženje zavoda se štejejo nepremičnine, stvarnopravne in obligacijsko pravne pravice, delnice ali lastniški deleži, denar in druga sredstva, na katerih ima zavod lastninsko pravico.

168. člen

(nastopanje zavoda v pravnem prometu)

(1) Zavod ima pravico sklepati pogodbe v pravnem prometu in opravljati druge posle z namenom povečanja svojega premoženja v skladu s tem zakonom in statutom zavoda.

(2) Zavod ima v pravnem prometu neomejeno pravno in poslovno sposobnost ter lahko v pravnem prometu pridobiva pravice in prevzema obveznosti.

(3) Za obveznosti, prevzete v pravnem prometu, zavod odgovarja s svojim celotnim premoženjem.

(4) Zavod ima pravico ustanavljati gospodarske družbe, javne sklade, javne zavode in varstvene delavnice (gospodarski subjekti za poklicno rehabilitacijo in preprečevanje invalidnosti).

OSMI DEL
POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE IN VARSTVO PRAVIC

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

169. člen

(uveljavljanje pravic)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja lahko uveljavi pri zavodu oseba, ki je bila zavarovana pri zavodu, in sicer tudi tedaj, ko gre za pravice na podlagi mednarodnih pogodb.

(2) Pravice za primer invalidnosti in smrti zaradi poškodbe pri delu se uveljavljajo pri zavodu, če je bil zavarovanec v času poškodbe zavarovan pri tem zavodu.

(3) Pravice za primer invalidnosti ali smrti zaradi poklicne bolezni se uveljavljajo pri zavodu, če je bil zavarovanec zavarovan pri zavodu v času obolenja oziroma če v tem času ni bil zavarovan, vendar je bil nazadnje zavarovan pri zavodu.

(4) Pokojninska doba in plača ter druga dejstva, ki vplivajo na pridobitev in odmero pravice, se ugotavljajo po določbah tega zakona.

170. člen

(varstvo pravic)

(1) Zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, ima zavarovanec pravico do pritožbe.

(2) V postopku za uveljavljanje pravic na podlagi invalidnosti ima pravico do pritožbe tudi delodajalec.

171. člen

(sodno varstvo)

(1) Sodno varstvo pravic po tem zakonu lahko zavarovanec uveljavi v roku 30 dni od vročitve odločbe, izdane na drugi stopnji.

(2) Sodno varstvo lahko uveljavi tudi delodajalec, če je z dokončno odločbo zavoda odločeno o pravici zavarovanca na podlagi invalidnosti.

172. člen

(pristojnost za odločanje)

O pravicah iz zavarovanja odločajo:
– na prvi stopnji – območna enota zavoda;
– na drugi stopnji – drugostopenjski organ zavoda.

173. člen

(revizija)

(1) Odločba prve stopnje, s katero je osebi priznana pravica po tem zakonu, se predloži v revizijo organu druge stopnje po načelu naključne izbire.
(2) Revizija se opravi po uradni dolžnosti.
(3) Revizija ne zadrži izvršitve odločbe.
(4) Če je zoper odločbo območne enote zavoda vložena pritožba, se odloči o reviziji in pritožbi z isto odločbo.

174. člen

(učinek revizije)

(1) Če revizija odločbe, ki je postala dokončna, ker zoper njo ni bila vložena pritožba, ni opravljena v treh mesecih, za pravice po mednarodnih pogodbah pa v štirih mesecih od dneva, ko preteče rok za pritožbo, šteje, da je revizija opravljena in da je odločba potrjena.
(2) V reviziji se lahko odločba prve stopnje potrdi, spremeni, odpravi ali razveljavi.
(3) Odločba o pravici iz obveznega zavarovanja, izdana v revizijskem postopku, učinkuje s prvim dnem naslednjega meseca po izdaji.
(4) Območna enota zavoda, katere odločba je bila v reviziji odpravljena ali razveljavljena, izda najpozneje v 30 dneh od prejema odločbe o reviziji novo odločbo prve stopnje o vseh pravicah, razen za pravice po mednarodnih pogodbah, kjer je rok za izdajo 60 dni od prejema odločbe o reviziji.
(5) Novo odločbo prve stopnje je treba predložiti v revizijo; v njej se preizkusi, ali je nova odločba popravljena v skladu z razlogi, zaradi katerih je bila prejšnja odločba odpravljena ali razveljavljena.

175. člen

(revizija izvedenskih mnenj)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena se v postopkih uveljavljanja pravic iz invalidskega zavarovanja v revizijo predložijo mnenja invalidske komisije I. stopnje o ugotovljeni invalidnosti I. kategorije, v drugih primerih, pri obstoju potrebe po stalni pomoči in postrežbi ter pri osebnih okoliščinah iz 138. člena tega zakona pa po načelu naključne izbire. Revizijo opravi invalidska komisija II. stopnje.
(2) V reviziji lahko invalidska komisija izvedensko mnenje potrdi, spremeni ali vrne v ponovno obravnavo invalidski komisiji I. stopnje.

176. člen

(sodno varstvo v postopku revizije)

(1) Zoper odločbo, izdano v reviziji, s katero je spremenjena odločba prve stopnje, je zagotovljeno sodno varstvo.
(2) Sodno varstvo ni mogoče zoper odločbo, s katero je bila v reviziji odločba prve stopnje odpravljena ali razveljavljena.
(3) Sodno varstvo ni mogoče zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, če je bila z njo hkrati v reviziji odpravljena ali razveljavljena odločba, izdana na prvi stopnji.

177. člen

(ugotavljanje lastnosti zavarovanca)

(1) Lastnost zavarovanca iz obveznega zavarovanja se ugotavlja na podlagi predpisov, ki urejajo matično evidenco.
(2) Za zavarovance za posebne primere zavarovanja iz 20. in 21. člena tega zakona se lastnost zavarovanca ugotavlja takrat, ko nastane zavarovalni primer, na podlagi katerega pridobijo pravice iz obveznega zavarovanja.
(3) Za zavarovance iz 18. člena tega zakona se lastnost zavarovanca ugotavlja po preteku koledarskega leta, v katerem so bila plačila izplačana, razen v primeru, ko nastane zavarovalni primer, na podlagi katerega se pridobijo pravice iz invalidskega zavarovanja in se lastnost zavarovanca ugotavlja ob nastanku tega zavarovalnega primera.

II. poglavje: UVELJAVLJANJE PRAVIC IZ ZAVAROVANJA

178. člen

(začetek postopka za uveljavljanje pravic)

(1) Postopek za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja se začne na zahtevo zavarovanca, postopek za uveljavljanje pravice do vdovske ali družinske pokojnine pa na zahtevo vdove ali vdovca oziroma družinskega člana ali zakonitega zastopnika.
(2) Postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja se začne tudi na predlog zavarovančevega osebnega zdravnika ali imenovanega zdravnika. V soglasju z osebnim zdravnikom se lahko postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja začne tudi na predlog izvajalca medicine dela. Če je uveden postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja na predlog osebnega zdravnika, imenovanega zdravnika ali izvajalca medicine dela v soglasju z osebnim zdravnikom, pa umaknejo predlog, ni mogoče ustaviti postopka, če se zavarovanec z ustavitvijo ne strinja in zahteva, da se postopek nadaljuje. Če je bil postopek uveden na predlog osebnega zdravnika ali imenovanega zdravnika, zavarovanec ali njegov zakoniti zastopnik ne moreta predlagati umika predloga.
(3) Postopek iz prvega odstavka tega člena je uveden, ko zavod prejme zahtevo za uveljavljanje pravice.
(4) Ne glede na prejšnji odstavek je postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja uveden takrat, ko zavod prejme zahtevo s popolno delovno dokumentacijo zavarovanca ter medicinsko dokumentacijo o njegovem zdravstvenem stanju in o njegovi delovni zmožnosti.
(5) Zahteva za uvedbo postopka za uveljavljanje ali varstvo pravic se poda s pisno vlogo ali ustno na zapisnik pri katerikoli enoti zavoda.

179. člen

(trajanje postopka)

(1) Če je za ugotovitev pravic ali v pritožbenem postopku potrebno izvedensko mnenje, mora pristojni organ zavoda izdati odločbo najpozneje v štirih mesecih od dneva uvedbe postopka.
(2) V roku šest mesecev se izda odločba o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja z uporabo mednarodnih pogodb. V šestih mesecih se izda tudi odločba v pritožbenih postopkih, ki se vodijo zoper odločbe, izdane v postopkih iz prejšnjega stavka.

180. člen

(akontacija)

(1) Kadar se v postopku ugotovi, da ima zavarovanec pravico do pokojnine ali nadomestila iz invalidskega zavarovanja, njegove višine pa ni mogoče določiti ali ni mogoče dokončati postopka zaradi kakšnega predhodnega vprašanja, se mu začasno izplačuje akontacija, določena po zbranih podatkih. Akontacije se usklajujejo na enak način kot pokojnine.
(2) Akontacija se izplačuje na podlagi naloga, ki ga izda pooblaščeni delavec zavoda. Nalog za izplačilo akontacije se pošlje tudi zavarovancu.

181. člen

(izvedenski organi)

(1) Kadar je za ugotovitev pravic iz zavarovanja, ki jih uveljavljajo zavarovanci in njihovi družinski člani, potrebno izvedensko mnenje, dajejo izvedenska mnenja o invalidnosti, potrebi po stalni pomoči in postrežbi ter o nezmožnosti za delo ali nezmožnosti za delo vdove ali vdovca oziroma drugih zavarovančevih družinskih članov, izvedenski organi zavoda.

(2) Izvedenski organi zavoda delujejo v okviru invalidskih komisij I. in II. stopnje (v nadaljnjem besedilu: invalidska komisija) in podajajo mnenja kot izvedenci zdravniki posamezniki samostojno ali v senatih najmanj dveh izvedencev. Izvedence imenuje pristojni organ zavoda.

(3) V primerih, ko se ugotavlja invalidnost, poda izvedensko mnenje senat v sestavi najmanj dveh izvedencev. V postopku pred izdajo izvedenskega mnenja ima v teh primerih pravico in dolžnost sodelovati predstavnik delodajalca.

(4) Če se v postopku ugotavljanja invalidnosti ugotovi, da je pri zavarovancu podana invalidnost II. kategorije, ali če zavarovanec III. kategorije uveljavlja izbirno pravico do poklicne rehabilitacije, poda invalidska komisija izvedensko mnenje o obliki poklicne rehabilitacije na podlagi mnenja strokovne institucije s področja medicine dela in poklicne rehabilitacije.

(5) V postopku pred izdajo izvedenskega mnenja sodelujejo izvedenski organi zavoda iz tretjega odstavka tega člena z zavarovančevim osebnim zdravnikom, imenovanim zdravnikom, službo medicine dela, specialistično službo oziroma z zavodi za usposabljanje invalidnih oseb in z delodajalci in njihovimi izvajalci medicine dela.

(6) Zavarovanec in delodajalec lahko zahtevata dopolnilno izvedensko mnenje invalidske komisije o ustreznosti ponujenega delovnega mesta ali poklicne rehabilitacije.

(7) Zavod določi organizacijo in način delovanja izvedenskih organov zavoda s splošnim aktom. S tem aktom se določi tudi seznam obvezne medicinske in delovne dokumentacije, ki je potrebna za podajo izvedenskega mnenja.

(8) Izvedenski organi iz prvega odstavka tega člena dajejo izvedenska mnenja tudi o osebnih okoliščinah iz 138. člena tega zakona, zaradi katerih je zavarovanec opravičen do prištete dobe ter vrsti in stopnji telesne okvare za namene uveljavljanja pravic po drugih predpisih.

182. člen

(izvršljivost odločb)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, s katero je odločeno o pravicah iz obveznega zavarovanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Odločba, s katero so priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije, se izvrši, ko postane dokončna v upravnem postopku.

(3) Odločba o pravici do invalidske pokojnine postane izvršljiva z dnem, ko postane pravnomočna.

(4) Odločbe o pravicah iz obveznega zavarovanja izvrši zavod, razen v primerih, ko je s tem zakonom določeno, da jih v določenem delu izvrši delodajalec ali zavod za zaposlovanje.

183. člen

(razveljavitev ali sprememba dokončne odločbe in učinek obnove postopka)

(1) Dokončno odločbo, s katero je bila kršena materialna določba zakona ali podzakonskega akta, tudi zaradi očitno napačno ugotovljenega dejanskega stanja v škodo ali korist zavarovanca ali uživalca pravic ali zavoda, lahko razveljavi ali spremeni pristojna enota zavoda, ki je odločbo izdala.

(2) Odločba iz prvega odstavka tega člena se lahko izda v roku desetih let od vročitve dokončne odločbe zavarovancu ali uživalcu pravic, s katero je bila kršena materialna določba zakona ali podzakonskega akta.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena učinkuje od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi, če je bil postopek uveden po uradni dolžnosti, pa od prvega dne naslednjega meseca po izdaji odločbe.

(4) Na način, ki je določen v prejšnjem odstavku, učinkuje tudi odločba, izdana v obnovi postopka.

183.a člen

(razveljavitev dokončne odločbe na zahtevo)

(1) Pristojna enota zavoda, ki je odločbo izdala, lahko na zahtevo zavarovanca dokončno odločbo, s katero je bila priznana pravica, ne glede na prejšnji člen razveljavi in izda novo odločbo v primeru, če so ugotovljena nova dejstva, ki vplivajo na zavarovančevo pravico, ta dejstva, kot so na primer naknadno izplačane plače, naknadno plačani prispevki, naknadno pridobljeni podatki o osnovah, drugače oziroma naknadno ugotovljeno pravno razmerje, pa so nastala po izdaji odločbe.

(2) Dokončna odločba se razveljavi samo v primeru, če se na podlagi novih dejstev odmera lahko opravi v višjem znesku.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena učinkuje od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi.

184. člen

(stroški postopka)

(1) Stroške postopka uveljavljanja in varstva pravic iz obveznega zavarovanja, kot so potni stroški in nadomestilo izgubljenega zaslužka izvedencev v postopkih pred sodišči, ki jih imenuje pristojni organ zavoda, krije zavod.

(2) Zavarovanec ima pravico do povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem ali uživanjem pravic, kadar ga zavod:

– napoti ali pokliče v drug kraj zaradi opravljanja zdravstvenih preiskav in podaje mnenja izvedencev;

– napoti v drug kraj zaradi poklicne rehabilitacije.

(3) Pravico do povračila potnih stroškov ima tudi oseba, ki je določena za spremljanje zavarovanca iz prejšnjega odstavka.

(4) Povračilo potnih stroškov se določi v znesku stroškov prevoza in stroškov prehrane ter namestitve v času potovanja in bivanja v drugem kraju.

(5) Zavod s splošnim aktom določi vrsto in način uporabe prevoznega sredstva, upoštevajoč zdravstveno stanje zavarovanca in dolžino poti, potovalne pogoje in način uveljavljanja povračila potnih stroškov ter znesek povračila stroškov prehrane in namestitve v času potovanja in bivanja v drugem kraju.

DEVETI DEL
ORGANIZIRANOST POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

I. poglavje: ZAVOD ZA POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

185. člen

(organizacija zavoda)

Zavod je organiziran tako, da zagotavlja učinkovito upravljanje s sredstvi za izvajanje obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

186. člen

(svet zavoda)

(1) Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavlja 27 članov, od tega:

– 7 članov imenujejo sindikalne zveze oziroma konfederacije, reprezentativne za območje države;

– 1 člana imenuje reprezentativna invalidska organizacija za delovne invalide;

– 7 članov imenujejo delodajalska združenja na ravni države;

– 7 članov imenuje Vlada Republike Slovenije;

– 1 člana imenuje Študentska organizacija Slovenije;

– 3 člane imenujejo zveze oziroma organizacije upokojencev na ravni države;

– 1 člana izvolijo delavci zavoda.

(2) Svet zavoda izmed svojih članov izvoli predsednika in namestnika predsednika.

(3) Mandat članov sveta zavoda traja štiri leta.

(4) Svet zavoda opravlja naslednje naloge:

– spremlja gmotni položaj upokojencev in delovnih invalidov;

– ugotavlja in objavlja odstotek uskladitve pokojnin in drugih prejemkov;

– določa izplačilne dneve pokojnin in drugih prejemkov;

– sprejema finančni načrt in letno poročilo zavoda;

– odloča o načinu uporabe sredstev, odpisu, prodaji in odtujitvi premoženja ter sprejema poročilo o inventuri;

– odloča o ukrepih, s katerimi se zagotavlja materialna podlaga ter možnosti za poklicno rehabilitacijo in zaposlovanje delovnih invalidov;

– imenuje in razrešuje generalno direktorico ali generalnega direktorja (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) zavoda;

– sprejema statut zavoda, splošne akte za izvajanje zavarovanja, splošni akt o pripravništvu in druge splošne akte zavoda;

– izvaja funkcijo skupščine nepremičninskega sklada;

– izvaja funkcijo organa nadzora v skladu z usmeritvami za državno notranje revidiranje, ki jih izdaja minister, pristojen za finance.

(5) S statutom se lahko določi možnost, da svet zavoda oblikuje ožjo skupino, ki jo sestavljajo člani sveta zavoda in katere naloga je izvajanje funkcije organa nadzora v skladu z usmeritvami za državno notranje revidiranje iz desete alineje prejšnjega odstavka.

187. člen

(generalni direktor)

(1) Poslovodni organ zavoda je generalni direktor zavoda.

(2) Generalni direktor organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

(3) Generalnega direktorja zavoda imenuje svet zavoda. K imenovanju direktorja zavoda daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

188. člen

(statut)

(1) Zavod ima statut.

(2) Statut zavoda določa način imenovanja in izvolitve članov sveta zavoda, njegovega predsednika in namestnika, konstituiranje, pristojnosti, organizacijo in način delovanja sveta zavoda, organizacijo služb zavoda ter druga vprašanja, pomembna za opravljanje dejavnosti in poslovanje zavoda.

(3) K statutu zavoda daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

(4) Statut in splošni akti zavoda za izvajanje obveznega zavarovanja se objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

II. poglavje: NADZOR

189. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad zakonitostjo delovanja zavoda ter namembnostjo rabe sredstev izvaja ministrstvo, pristojno za delo. Če se pri nadzoru ugotovijo nepravilnosti, izda minister, pristojen za delo, odločbo, s katero določi ukrepe in roke za odpravo nepravilnosti.

(2) Ministrstvo, pristojno za delo, je vabljeno na vse seje sveta zavoda.

(3) Minister, pristojen za delo, s sklepom zadrži izvršitev odločitve, ki jo sprejme svet zavoda, če oceni, da ni zakonita oziroma ni skladna s finančnim načrtom zavoda in državnim proračunom in o tem obvesti Vlado Republike Slovenije.

(4) Zavod izvaja interni strokovni nadzor.

DESETI DEL
POVRNITEV POVZROČENE ŠKODE IN NEUPRAVIČENO PRIDOBLJENIH SREDSTEV

190. člen

(odgovornost posameznika za škodo zavodu)

(1) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od tistega, ki je namenoma ali iz malomarnosti povzročil invalidnost, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovanca.

(2) Za škodo, ki jo povzroči v primerih iz prejšnjega odstavka delavec pri delu ali v zvezi z delom, je odgovoren delodajalec.

(3) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode iz prejšnjega odstavka tudi neposredno od osebe, ki je povzročila invalidnost, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovanca s kaznivim dejanjem.

(4) Zavod določi najnižji in najvišji znesek odškodnine, ki jo lahko zahteva od fizične osebe iz tega člena.

190.a člen

(odgovornost zavarovalnice za škodo zavodu)

Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od zavarovalnice, pri kateri ima tisti, ki je s prometnim sredstvom povzročil invalidnost, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovane osebe, sklenjeno obvezno avtomobilsko zavarovanje, ne glede na omejitve v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

191. člen

(odgovornost delodajalca za škodo zavodu)

(1) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od delodajalca, če je zavarovančeva invalidnost, potreba po tuji pomoči in postrežbi ali smrt posledica tega, ker niso bili izvedeni ukrepi za varnost in zdravje pri delu ali drugi ukrepi, predpisani ali odrejeni za varnost ljudi.

(2) Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od delodajalca tudi, če nastane škoda zaradi tega, ker je bilo delovno razmerje sklenjeno brez predpisanega zdravstvenega pregleda z osebo, ki zdravstveno ni bila zmožna za opravljanje določenih del ali nalog, kar se je ugotovilo pozneje.

(3) Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od delodajalca, če je škoda nastala zato, ker mu delodajalec ni dal podatkov ali je dal neresnične podatke o dejstvih, od katerih je odvisna pridobitev, odmera ali izguba pravice.

(4) Kot delodajalec se v smislu tega člena šteje oseba, za katero delavec na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na kakršnikoli drugi pravni podlagi opravlja delo.

192. člen

(izključitev kritja zavarovanega primera)

(1) V primerih iz 190. in 191. člena tega zakona se šteje, da je imel zavod škodo, ne glede na to, če je zavarovani primer pokrit z zavarovanjem po tem zakonu.

(2) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od zavarovanca, ki je sam dolžan dajati podatke v zvezi z zavarovanjem, če je škoda nastala zato, ker ni dal podatkov ali je dal neresnične podatke.

(3) Za povrnitev povzročene škode je solidarno odgovorna tudi oseba, ki je kot priča s pravnomočno sodbo obsojena za kaznivo dejanje krive izpovedbe, če je bilo na podlagi takšne izpovedbe komu priznano neko obdobje v pokojninsko dobo in je bila na podlagi tako priznanega obdobja uveljavljena po-

kojnina, do katere tisti, ki jo je dobil, ni imel pravice, ali je bila uveljavljena večja pokojnina od tiste, do katere je imel pravico.

193. člen

(ugotavljanje odškodnine)

(1) Pri ugotavljanju pravice do povrnitve škode, povzročene zavodu, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Odškodnina, ki jo ima zavod pravico zahtevati v primerih iz tretjega odstavka 119. člena, 190., 190.a, 191. in 192. člena tega zakona, obsega nastale stroške, celotne zneske pokojnin in vseh drugih dajatev, ki jih izplačuje zavod, ne glede na omejitve, določene v drugih zakonih, kot tudi škodo iz naslova izpadlih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(3) Pri ugotavljanju višine odškodnine iz naslova pokojnin se upošteva dopolnjena pokojninska doba zavarovanca.

(4) Če zavod ugotovi, da je nastala škoda, zahteva od zavarovanca ali delodajalca, da jo povrne v določenem roku. Če škoda ni povrnjena v določenem roku, uveljavlja zavod odškodninski zahtevek pred pristojnim sodiščem.

(5) Zavod lahko za namene vodenja postopkov za povračilo škode in neupravičeno pridobljenih sredstev po tem zakonu neodplačno pridobiva podatke neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ter iz evidenc naslednjih upravljavcev osebnih in drugih podatkov: inšpektorat za delo, zdravstveni in drugi zavodi, policija ter drugi državni organi, ki na podlagi zakona in v okviru svoje dejavnosti zbirajo različne podatke, ki se nanašajo na pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

194. člen

(povrnitev preplačil)

(1) Oseba, ki ji je bil na račun zavoda izplačan denarni znesek, do katerega ni imela pravice, mora vrniti prejeti znesek v skladu z določbami zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

(2) Zavod preveč izplačani znesek iz prejšnjega odstavka pobota s pokojninskimi prejemki upravičenca.

(3) Zavod izda odločbo o ugotovitvi preplačila, v kateri je določen znesek preplačila in način, po katerem mu bo preplačilo povrnjeno. Zastaralni rok treh let se upošteva po uradni dolžnosti od dneva prejema denarnega zneska iz prvega odstavka tega člena do dneva izdaje odločbe o ugotovitvi preplačila.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve.

(5) Zavod lahko odloči, da se preplačilo povrne v obrokih, največ v roku enega leta.

(6) Odločba iz tretjega odstavka tega člena se ne izda, če znesek preplačila ne presega 20,00 eurov.

194.a člen

(povrnitev preplačil z zapadlimi neizplačanimi prejemki)

(1) Če zavod ugotovi, da je zavarovanec upravičen do izplačila novega prejemka, znesek preplačila iz prvega odstavka prejšnjega člena pobota z novim izplačilom zapadlih zneskov novega prejemka.

(2) Šteje se, da pobot nastane z dnem zapadlosti terjatev.

(3) Zavod lahko pobota terjatve do celotne višine nakazila novega prejemka, brez izrecne izjave ali soglasja upravičenca in ne glede na vrsto prejemka.

(4) Zavod o pobotu terjatev v petnajstih dneh od nastanka pobota obvesti upravičenca.

195. člen

(povrnitev preplačil zaradi smrti upravičenca)

(1) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo plačilni promet, ima zavod prednostno pravico, da od izvajalca plačilnih storitev direktno zahteva povrnitev zneska pokojnine ali druge denarne dajatve, ki je bila nakazana v dobro imetnika osebnega računa po njegovi smrti in do katerega umrli imetnik osebnega računa ni bil upravičen.

(2) Potrdilo zavoda o izplačilih dajatev je javna listina oziroma nalog, na podlagi katerega je izvajalec plačilnih storitev dolžan zavodu v roku treh dni vrniti zneske, nakazane po smrti imetnika osebnega računa. Okoliščina, kdaj je izvajalec plačilnih storitev izvedel za datum smrti imetnika osebnega računa, na dolžnost izvajalca plačilnih storitev po tem zakonu ne vpliva.

(3) Če denarja ni več na računu, mora izvajalec plačilnih storitev namesto vračila sredstev zavodu posredovati podatke o osebi, ki je denar dvignila in sicer ime, priimek, naslov, EMŠO in davčno številko.

(4) V primeru, da izvajalec plačilnih storitev v Sloveniji, s strani zavoda nakazana sredstva prenakaže na račun v tujino in zaradi tega vračilo po prvem odstavku tega člena ni več možno, mora v roku treh dni sporočiti zavodu vse podatke izvajalca plačilnih storitev v tujini, kateremu so bila sredstva nakazana.

(5) Izvajalec plačilnih storitev izvede vračilo zneskov iz drugega odstavka tega člena in pošlje podatke iz tretjega in četrtega odstavka tega člena zavodu brezplačno.

196. člen

(odškodninska odgovornost zavoda)

Zavod odgovarja za škodo, ki jo povzroči zavarovancu pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti, v skladu z določbami predpisov, ki urejajo obligacijska razmerja.

197. člen

(zamudne obresti)

(1) Če zavod ne izplača priznanih pokojninskih prejemkov v roku 60 dni od dneva, ko je postala odločba o priznanju pravice izvršljiva, je dolžan izplačati prejemniku zamudne obresti na zapadle prejemke ali ga v istem roku pozvati, da sporoči potrebne podatke.

(2) Zamudne obresti se odmerijo v skladu s predpisi, ki urejajo obligacijska razmerja, od naslednjega dne po izteku roka iz prejšnjega odstavka.

ENAJSTI DEL
POKLICNO ZAVAROVANJE

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

198. člen

(pojem poklicnega zavarovanja)

(1) Poklicno zavarovanje po tem zakonu je zbiranje prispevkov delodajalcev na osebnih računih zavarovancev-članov, na podlagi katerih zavarovanci-člani, vključeni v to obliko zavarovanja, pridobijo pravico do poklicne pokojnine ter druge pravice, določene s tem zakonom.

(2) Poklicno zavarovanje je zavarovanje, pri katerem zavarovanec-član prevzema naložbeno tveganje za sredstva nad višino zajamčenega donosa na vplačane prispevke, ki je opredeljen v pokojninskem načrtu.

(3) Za zajamčeni donos, določen s pokojninskim načrtom, jamči upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka 210. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: upravljavec sklada). Ne glede na prejšnji stavek jamči upravljavec sklada v obdobjih oblikovanja nerazporejenih solidarnostnih rezerv zajamčeno donosnost zavarovanca-člana v višini minimalne zajamčene donosnosti.

(4) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja oblikuje solidarnostne rezerve, ki so namenjene zagotavljanju manjkajočih sredstev za izplačevanje poklicnih pokojnin zavarovancem-članom pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

199. člen

(krog zavarovancev poklicnega zavarovanja)

(1) V poklicno zavarovanje se pod pogoji, določenimi s tem zakonom, obvezno vključijo zavarovanci, ki opravljajo

posebno težka in zdravju škodljiva dela, in zavarovanci, ki opravljajo dela, ki jih po določeni starosti ni moč uspešno poklicno opravljati. Zavarovanci, ki delajo na delovnih mestih iz prejšnjega stavka, se vključijo v poklicno zavarovanje le, če delo opravljajo s polnim delovnim časom.

(2) Delovna mesta, na katerih se zavarovanci vključijo v poklicno zavarovanje zaradi težavnosti ali škodljivosti dela, je možno določiti v primerih, ko so izpolnjeni naslednji pogoji, da:

– obstajajo v zvezi z opravljanjem del znatnejši škodljivi vplivi na zdravstveno stanje in delovno zmožnost delavcev, kljub temu, da so bili uporabljeni vsi splošni in posebni varstveni ukrepi, določeni s predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu, in drugi ukrepi, s katerimi jih je mogoče odpraviti ali zmanjšati;

– opravljajo delavci dela v težkih in zdravju škodljivih razmerah neposredno ob virih škodljivih vplivov v nepretrganem delovnem procesu;

– se opravlja delo v okoliščinah iz prve in druge alineje tega odstavka polni delovni čas, pri tem pa se za polni delovni čas šteje tudi delovni čas, krajši kot polni delovni čas, določen z zakonom, in kolektivnimi pogodbami, če je tako določeno zaradi posebnih delovnih pogojev.

(3) Delovna mesta, na katerih dela po določeni starosti ni moč uspešno poklicno opravljati, se lahko določijo v primerih, ko je uspešno opravljanje dejavnosti omejeno z določeno starostjo, ker gre za dela v tistih poklicih, v katerih fiziološke funkcije organizma zaradi narave in teže dela v tolikšni meri pešajo, da delavcu onemogočajo nadaljnje uspešno opravljanje iste poklicne dejavnosti po dopolnitvi določene starosti.

(4) Vlada Republike Slovenije predpiše merila in kriterije, na podlagi katerih se ugotavlja izpolnjevanje pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Glede na stopnjo težavnosti, škodljivosti in drugih omejitev se delovna mesta v skladu z merili in kriteriji iz prejšnjega odstavka razvrščajo v pet skupin. Uvrstitev v posamezno skupino se določi ob določitvi delovnega mesta, na katerem je obvezno poklicno zavarovanje, oziroma ob reviziji ali ugotovitvi sprememb škodljivosti, težavnosti ali omejitev na obstoječih delovnih mestih, za katera je obvezno poklicno zavarovanje.

(6) Kot polni delovni čas iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi čas, ki ga prebije v obveznem zavarovanju s krajšim delovnim oziroma zavarovalnim časom od polnega delovni invalid s pravico do delnega nadomestila po tem zakonu ali delne invalidske pokojnine po ZPIZ-1 ali s pravico do nadomestila plače zaradi dela s skrajšanim delovnim časom po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnih pred uveljavitvijo ZPIZ-1.

200. člen

(vključitev v poklicno zavarovanje, obračun in plačilo prispevkov, nadzor nad predlaganjem obračunov in izterjava)

(1) Zavezanci za obvezno vključitev zavarovancev v poklicno zavarovanje ter za obračun in plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje so delodajalci in zavarovanci, ki opravljajo pridobitno ali drugo samostojno dejavnost.

(2) Zavezanec iz prejšnjega odstavka, po sklenitvi pogodbe z upravljavcem o financiranju pokojninskega načrta poklicnega zavarovanja vsakega zavarovanca iz prvega odstavka 199. člena tega zakona vključi v poklicno zavarovanje z vložitvijo prijave iz trinajstega odstavka 209. člena tega zakona na način, v skladu s prvim odstavkom 208. člena tega zakona določen v pokojninskem načrtu, v osmih dneh od dneva začetka dela na delovnem mestu iz drugega ali tretjega odstavka 199. člena tega zakona.

(3) Osnova za plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje za zavarovanca-člana v delovnem razmerju sta plača in nadomestilo plače, za zavarovanca-člana, ki ni v delovnem razmerju, pa zavarovalna osnova, ki je s tem zakonom določena za obračun in plačilo prispevkov iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(4) Stopnja prispevkov za poklicno zavarovanje se določi v pokojninskem načrtu iz 208. člena tega zakona na podlagi mnenja predstavnikov delodajalcev in zavarovancev.

(5) Prispevki za poklicno zavarovanje se davčno obravnavajo enako kot prispevki za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(6) Zavezanec izračuna prispevek za poklicno zavarovanje v obračunu v skladu s tem zakonom. V obračunu prispevkov za poklicno zavarovanje mora navesti resnične, popolne in pravilne podatke. Obliko obračuna prispevkov za poklicno zavarovanje, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna prispevkov za poklicno zavarovanje, določi upravljavec sklada. Zavezanec predloži obračun prispevkov za poklicno zavarovanje upravljavcu sklada. Za roke predložitve obračuna in roke plačila veljajo določbe, ki urejajo plačilo prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(7) Upravljavec sklada sam ugotovi obveznost glede višine prispevkov za poklicno zavarovanje, če ugotovi, da obračun prispevka za poklicno zavarovanje ni bil predložen ali da iz predloženega obračuna izhajajo nepravilnosti. Ugotovljena obveznost, ki jo ugotovi upravljavec sklada, je izvršilni naslov. Upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v pokojninskem načrtu poklicnega zavarovanja določi postopek ravnanja v primerih iz prvega stavka tega odstavka, pri čemer mora zagotoviti sodelovanje zavezanca v postopku ugotavljanja obveznosti.

(8) Od prispevkov za poklicno zavarovanje, ki jih zavezanec ni plačal v predpisanem roku, upravljavec sklada obračuna obresti po zakonu, ki ureja davčni postopek.

(9) Izterjavo neplačanih prispevkov za poklicno zavarovanje opravi davčni organ na predlog upravljavca sklada. Izvršilni naslov je obračun prispevkov za poklicno zavarovanje ali obračun upravljavca sklada iz sedmega odstavka tega člena z obrestmi in potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda upravljavec sklada na podlagi nadzora nad pravilnostjo obračuna in plačila prispevkov za poklicno zavarovanje. Pri opravljanju izvršbe prispevkov za poklicno zavarovanje in ugotavljanju zastaranja pravice do izterjave se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek in zakona, ki ureja finančno upravo.

(10) Upravljavec sklada za namen nadzora nad pravilnostjo obračuna in plačila prispevkov za poklicno zavarovanje od davčnega organa pridobi podatke o osnovah za prispevke iz tretjega odstavka tega člena, ki jih davčni organ vodi na podlagi obračunov davčnih odtegljajev in obračunov prispevkov za socialno varnost, ki jih zavezanci predlagajo davčnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(11) Poklicno zavarovanje miruje v obdobju, ko se zavarovancu-članu izplačuje nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in nadomestilo plače v breme zavarovanja za starševsko varstvo v skladu s predpisi o starševskem varstvu ter v primeru iz desetega odstavka 202. člena tega zakona. Zavezanec iz prvega odstavka tega člena je dolžan upravljavca sklada obvestiti o mirovanju, o vzroku za vzpostavitev mirovanja poklicnega zavarovanja ter o prenehanju mirovanja poklicnega zavarovanja. Izvajanje mirovanja poklicnega zavarovanja se podrobneje uredi v pokojninskem načrtu. Rok za obvestilo je 15 dni od začetka oziroma prenehanja mirovanja poklicnega zavarovanja. Če zavezanec ne predloži ustreznih dokazil, upravljavec ne vzpostavi oziroma ne prekine mirovanja. Če upravljavec izve za okoliščine, na podlagi katerih se mirovanje vzpostavi ali preneha, zavezanec pa ni sporočil vzpostavitve ali prenehanja mirovanja, po uradni dolžnosti vzpostavi ali prekine mirovanje in o tem obvesti zavezanca.

(12) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovanec-član, ki je v obvezno zavarovanje vključen po 15., 16. ali 17. členu tega zakona, na način iz prejšnjega odstavka uveljavi mirovanje poklicnega zavarovanja v času, ko je upravičen do nadomestila po predpisih o zdravstvenem zavarovanju v breme zdravstvenega zavarovanja.

(13) Poklicno zavarovanje za zavarovanca-člana preneha v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi pri zavezancu, v primeru prenehanja opravljanja dejavnosti in v primeru prenehanja opravljanja dela na delovnem mestu, za katero je obvezna sklenitev poklicnega zavarovanja. Zavezanec iz prvega odstavka tega člena mora v 15 dneh od nastopa razloga za prenehanje obveznosti poklicnega zavarovanja vložiti odjavo iz poklicnega zavarovanja zavarovanca-člana ter navesti razlog in predložiti ustrezno dokazilo. Prenehanje obveznosti in odjava iz poklicnega zavarovanja se podrobneje določita v pokojninskem načrtu. Če zavezanec ne predloži ustreznih dokazil, obveznost poklicnega zavarovanja ne preneha.

(14) V primerih iz prejšnjega odstavka in iz drugega odstavka 203. člena tega zakona zavarovanec-član zadrži pravice iz poklicnega zavarovanja.

(15) Članstvo v Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja preneha z dnem, ko zavarovanec-član nima več sredstev na osebnem računu in ni prejemnik poklicne pokojnine.

(16) Zavezanec iz prvega odstavka tega člena je dolžan upravljavcu sklada v rokih, predpisanih s tem zakonom ali s pokojninskim načrtom iz 208. člena tega zakona, sporočiti vse podatke, določene s tem zakonom ali s pokojninskim načrtom iz 208. člena tega zakona, potrebne za sklenitev pogodbe z upravljavcem sklada o financiranju pokojninskega načrta poklicnega zavarovanja, vključitev zavarovanca-člana v poklicno zavarovanje, prenehanje poklicnega zavarovanja ali mirovanje poklicnega zavarovanja zavarovanca-člana ter za plačilo prispevkov za poklicno zavarovanje in razporejanje vplačanih sredstev na osebne račune zavarovancev-članov.

(17) V primeru, ko se za osebo, ki ji je poklicno zavarovanje že prenehalo in je zato njen osebni račun zaprt, izvede naknadno plačilo prispevkov, se takšno vplačilo ne glede na prvi odstavek 309. člena tega zakona ne preračuna v število enot premoženja, ampak se takšni osebi sredstva v višini naknadnega plačila izplačajo v enkratnem znesku ali pa se na podlagi zahteve takšne osebe prenesejo v dodatno pokojninsko zavarovanje, pri čemer zavarovanec-član pridobi pravico do dodatne pokojnine. Če je bila poklicna pokojnina takšne osebe sofinancirana iz solidarnostnih rezerv, se sredstva v višini sofinanciranja prenesejo v solidarnostne rezerve, morebitna razlika do višine naknadnega plačila pa se takšni osebi izplača v enkratnem znesku.

201. člen

(postopek za določitev delovnih mest, na katerih je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje)

(1) Komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za delo, na podlagi meril in kriterijev iz četrtega odstavka 199. člena tega zakona:

– določi delovna mesta, za katera je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje ali

– ugotovi spremembo škodljivih vplivov ali drugih omejitev delovnega mesta ter določi uvrstitev v posamezno skupino iz petega odstavka 199. člena tega zakona ali

– ugotovi, da na delovnem mestu niso več izpolnjeni pogoji iz 199. člena in iz prvega odstavka 413. člena tega zakona in odloči o prenehanju obveznosti poklicnega zavarovanja za to delovno mesto.

(2) S posebnim zakonom se lahko poleg delovnih mest iz prejšnjega odstavka določijo nova delovna mesta, na katerih so izpolnjeni pogoji iz 199. člena tega zakona.

(3) Postopek pred komisijo iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog združenja delodajalcev ali reprezentativnega sindikata, ki sta člana Ekonomsko socialnega sveta. Stroški postopka bremenijo predlagatelja. Če sta sopredlagatelja postopka združenje delodajalcev in reprezentativni sindikat, bremeni vsakega polovica stroškov postopka.

(4) Komisija iz prvega odstavka tega člena lahko na zahtevo ministra, pristojnega za zakon, s katerim so določena delovna mesta, izvede postopek iz druge ali tretje alineje prvega odstavka tega člena za delovna mesta, določena v skladu z drugim odstavkom tega člena. Ugotovitve posreduje ministru, pristojnemu za zakon, s katerim so bila določena delovna mesta v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(5) Na podlagi analize posledic dela za zdravje zavarovancev iz 201.b člena tega zakona, komisija iz prvega odstavka tega člena po uradni dolžnosti uvede postopek ugotavljanja, ali so na teh delovnih mestih še izpolnjeni pogoji iz 199. člena tega zakona in iz prvega odstavka 413. člena tega zakona oziroma ali je prišlo do spremembe škodljivih vplivov ali drugih omejitev delovnega mesta.

(6) Komisija iz prvega odstavka tega člena je sestavljena iz sedmih članov:

– treh članov, ki jih imenujejo delodajalska združenja na ravni države,

– treh članov, ki jih imenujejo sindikalne zveze ali konfederacije, reprezentativne za območje države, in

– enega predstavnika, ki ga imenuje minister, pristojen za delo.

(7) Komisija iz prvega odstavka tega člena ima sedež pri ministrstvu, pristojnem za delo.

(8) Vlada Republike Slovenije podrobneje predpiše postopek za imenovanje, postopek in način dela, način financiranja ter višino stroškov dela komisije iz prvega odstavka tega člena.

(9) O odločitvi iz prvega odstavka tega člena komisija izda sklep, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in vroči predlagatelju. Zoper ta sklep ni dovoljena pritožba.

(10) Odločitve komisije iz prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na delovna mesta, na katerih se je štela zavarovalna doba s povečanjem do 31. decembra 1999, veljajo tudi za osebe iz prvega odstavka 398. člena tega zakona.

(11) Seznam delovnih mest, na katerih je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje, objavi minister, pristojen za delo, na uradni spletni strani ministrstva.

(12) Na podlagi sklepov komisije iz prvega odstavka tega člena se v seznam iz prejšnjega odstavka vpisujejo tudi vse spremembe glede obveznosti poklicnega zavarovanja in spremembe škodljivosti in težavnosti obstoječih delovnih mest.

(13) Komisija iz prvega odstavka tega člena lahko za potrebe analize posledic dela za zdravje zavarovancev na predlaganem delovnem mestu v vseh postopkih, ki jih vodi po tem zakonu, od Nacionalnega inštituta za javno zdravje v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in zakonom, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva, v anonimizirani obliki brezplačno pridobi podatke, ki jih ta vodi.

(14) Stroške postopka iz četrtega in petega odstavka tega člena krije Republika Slovenija iz državnega proračuna.

201.a člen

(ugotovitev delovnih mest, na katerih je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje, pri zavezancu)

(1) Minister, pristojen za delo, imenuje komisijo, ki je pristojna za ugotavljanje, ali pri zavezancu obstajajo delovna mesta iz drugega ali tretjega odstavka 199. člena tega zakona, za katera je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje.

(2) Komisija iz prejšnjega odstavka je sestavljena iz petih članov:

– dva člana, strokovnjaka s področja tehnologije in procesov dela v posamezni dejavnosti, ki se imenuje z liste strokovnjakov za področja dejavnosti, v katerih so določena delovna mesta iz drugega ali tretjega odstavka 199. člena tega zakona,

– enega člana, predstavnika ministrstva, pristojnega za delo,

– enega člana, ki ga predlagajo sindikati člani Ekonomsko socialnega sveta in

– enega člana, ki ga predlagajo delodajalska združenja, ki so člani Ekonomsko socialnega sveta.

(3) Komisija iz prvega odstavka tega člena ugotovi, ali so za posamezno delovno mesto pri posameznem zavezancu

izpolnjeni pogoji iz drugega ali tretjega odstavka 199. člena tega zakona in sklepa iz devetega odstavka 201. člena tega zakona ali predpisa, s katerim je bilo določeno štetje zavarovalne dobe s povečanjem pred uveljavitvijo tega zakona. Ugotovitve komisije obsegajo:

– naziv in šifro delovnega mesta po sklepu iz devetega odstavka 201. člena tega zakona ali predpisu, s katerim je bilo določeno štetje zavarovalne dobe s povečanjem pred uveljavitvijo tega zakona,

– naziv delovnega mesta po internem aktu zavezanca,

– datum, od katerega je pri delodajalcu obvezna vključitev v poklicno zavarovanje za posamezno delovno mesto iz prve in druge alineje tega odstavka,

– delovni čas, ki se po kolektivni pogodbi ali splošnem aktu zavezanca šteje kot polni delovni čas za delovno mesto iz prve in druge alineje tega odstavka.

(4) Komisija iz prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi, ali delovna mesta pri posameznem zavezancu zaradi spremenjenih pogojev dela ne ustrezajo več pogojem iz sklepa iz devetega odstavka 201. člena tega zakona ali predpisa, s katerim je bilo določeno štetje zavarovalne dobe s povečanjem pred uveljavitvijo tega zakona, pod katerimi je določeno delovno mesto iz drugega odstavka 199. člena tega zakona.

(5) Postopek pred komisijo iz prvega odstavka tega člena se začne na predlog zavezanca ali sindikata, ki zastopa delavce pri zavezancu ali sveta delavcev. Stroški postopka bremenijo predlagatelja. Če sta predlagatelja oba, vsakega bremeni polovica stroškov postopka. Če predlog vloži le zavezanec, je sindikat, ki zastopa delavce pri tem zavezancu, stranka v tem postopku. Če predlog vloži le sindikat, ki zastopa delavce pri zavezancu, je zavezanec stranka v tem postopku.

(6) Komisija iz prvega odstavka tega člena o ugotovitvah iz tretjega in četrtega odstavka tega člena odloči z odločbo v skladu s predpisi o splošnem upravnem postopku. Odločba se vroči predlagatelju, drugi stranki v postopku in upravljavcu sklada.

(7) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni dovoljena pritožba, dovoljeno pa je sodno varstvo pred sodiščem, ki odloča o socialnih sporih, v roku 30 dni od vročitve odločbe.

(8) Vlada Republike Slovenije podrobneje predpiše postopek za imenovanje, postopek in način dela ter višino stroškov dela komisije iz prvega odstavka tega člena.

(9) Izpolnjevanje pogojev za poklicno zavarovanje na strani zavarovanca-člana v skladu z odločbo iz šestega odstavka tega člena upravljavec sklada preverja ob vključitvi v poklicno zavarovanje. Zavezanec je dolžan upravljavcu sklada sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na obveznost vključitve zavarovanca-člana v poklicno zavarovanje.

201.b člen

(zdravstvena analiza delovnih mest, na katerih je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje)

(1) Klinični inštitut za medicino dela, prometa in športa pri Univerzitetnem kliničnem centru v Ljubljani izvede analizo posledic dela za zdravje zavarovancev za delovna mesta iz prvega odstavka 413. člena tega zakona.

(2) Javni zdravstveni zavod iz prejšnjega odstavka izvede analizo na podlagi podatkov, ki jih vodi:

– Nacionalni inštitut za javno zdravje v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in zakonom, ki ureja zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva,

– upravljavec sklada o osebah, ki so bile od 1. januarja 2001 dalje vključene v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje po določbah ZPIZ-1, in o osebah, ki so od 1. januarja 2013 dalje vključene v poklicno zavarovanje, ter

– zavod o ugotovljeni invalidnosti ter telesnih okvarah po tem zakonu in po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ter o osebah, ki so imele od 1. januarja 2001 dalje pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka zbere, združi in anonimizira Nacionalni inštitut za javno zdravje ter jih posreduje izvajalcu analize iz prvega odstavka tega člena.

(4) Analizo iz prvega odstavka tega člena izvede javni zdravstveni zavod iz prvega odstavka tega člena v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(5) Podatke iz drugega odstavka tega člena pridobi Nacionalni inštitut za javno zdravje od pristojnih upravljavcev brezplačno.

II. poglavje: PRAVICE IZ POKLICNEGA ZAVAROVANJA

202. člen

(pravice iz poklicnega zavarovanja)

(1) Na podlagi poklicnega zavarovanja zavarovanec-član ob izpolnitvi pogojev iz 204. člena tega zakona pridobi pravico do poklicne pokojnine.

(2) Zavarovancu-članu, ki je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje po ZPIZ-1 ali v poklicno zavarovanje po tem zakonu, se k dejanski zavarovalni dobi za izpolnitev pogojev za pridobitev pravice do predčasne ali starostne pokojnine iz obveznega zavarovanja po tem zakonu prizna kot dodana doba poklicnega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: dodana doba) četrtina obdobja vključenosti v obvezno dodatno zavarovanje po ZPIZ-1 ali v poklicno zavarovanje. Če so bili prispevki plačani le za del obdobja vključenosti v poklicno zavarovanje, se prizna dodana doba le na podlagi obdobij, za katera so bili prispevki plačani. Če za določena obdobja vključenosti v poklicno zavarovanje prispevki niso bili plačani v celoti, se za priznanje dodane dobe ugotovi sorazmerni del tega obdobja, skladno z deležem plačanih prispevkov.

(3) Zavarovancu-članu iz šestega odstavka 199. člena tega zakona, ki je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje po ZPIZ-1 ali v poklicno zavarovanje po tem zakonu, se prizna sorazmerni del dodane dobe, in sicer samo za tisti čas, ki ga je dejansko prebil na delu.

(4) Zavarovanje po četrtem odstavku 25. člena tega zakona ne vpliva na dopolnjeno dodano dobo.

(5) Osnove, od katerih so plačani prispevki za zavarovanje po četrtem odstavku 25. člena tega zakona, se ne upoštevajo za izračun pokojninske osnove iz 30. člena tega zakona, razen če je to za zavarovance-člane ugodneje.

(6) Za zavarovanca, ki je najmanj 16 let (moški) ali 15 let (ženska) vključen v poklicno zavarovanje, se ob uveljavitvi pravice do predčasne pokojnine ne upoštevajo določbe iz prvega odstavka 38. člena tega zakona.

(7) Če je imel zavarovanec pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem ali je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje po ZPIZ-1, se v zahtevano obdobje poklicnega zavarovanja iz prejšnjega odstavka prišteje tudi obdobje, ko je imel pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem ali je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje.

(8) Šteje se, da zavarovanec-član, ki skupaj z dodano dobo iz drugega odstavka tega člena izpolnjuje pogoj dopolnjene pokojninske dobe za pridobitev pravice do starostne ali predčasne pokojnine, ni upravičen do pravic iz 39.a člena tega zakona vse dokler ne izpolni zahtevanega pogoja pokojninske dobe brez dodane dobe iz drugega odstavka tega člena. Zavarovanec-član je upravičen do višjega vrednotenja pokojninske dobe brez dokupa po šestem odstavku 37. člena tega zakona, ko izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine iz četrtega in petega odstavka 27. člena tega zakona brez dodane dobe.

(9) Uživalcu poklicne pokojnine, ki se za stalno izseli v tujino, se poklicna pokojnina izplačuje tudi na ozemlje druge države.

(10) Zavezanec iz prvega odstavka 200. člena tega zakona lahko preneha s plačevanjem prispevkov za poklicno zavarovanje za zavarovanca-člana, ki izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do poklicne pokojnine.

202.a člen

(dokup pokojninske dobe v obveznem zavarovanju na podlagi dodane dobe)

(1) Uživalec poklicne pokojnine, uživalec pokojnine iz drugega odstavka 204. člena tega zakona in uživalec starostne, predčasne, delne ali invalidske pokojnine, priznane po tem zakonu oziroma po predpisih iz 399. člena tega zakona, ki je pred tem uveljavil poklicno pokojnino, lahko dokupi pokojninsko dobo največ v trajanju, ki ustreza razliki med pridobljeno dodano dobo iz drugega odstavka prejšnjega člena in obdobjem prejemanja poklicne pokojnine.

(2) Oseba, ki ji preneha poklicno in obvezno zavarovanje, pa ni uveljavila poklicne pokojnine, in uživalec starostne, predčasne, delne ali invalidske pokojnine, priznane po tem zakonu, ki ni uveljavil poklicne pokojnine, lahko dokupi pokojninsko dobo v trajanju, ki ustreza pridobljeni dodani dobi iz drugega odstavka 202. člena tega zakona.

(3) Dokupljena pokojninska doba se osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena upošteva le pri odmeri ali ponovni odmeri starostne, predčasne, delne ali invalidske pokojnine, priznane po tem zakonu. Tako dokupljena doba ne vpliva na dopolnjeno dodano dobo v okviru obveznega zavarovanja.

(4) Osnova za plačilo prispevka za dokup pokojninske dobe iz prvega in drugega odstavka tega člena je znesek 80 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(5) Zavezanec za plačilo prispevka iz prejšnjega odstavka tega člena je upravičenec iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Upravičenec iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko zahteva, da se prispevek ali del prispevka iz četrtega odstavka tega člena plača iz sredstev na njegovem osebnem računu. V tem primeru prispevek ali del prispevka za dokup vplača upravljavec sklada v imenu in za račun upravičenca.

(7) Ne glede na drugi odstavek 30. člena tega zakona se za izračun pokojninske osnove ne upoštevajo osnove iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na šesti odstavek 160. člena tega zakona je rok za plačilo prispevka iz četrtega odstavka tega člena 45 dni od prejema odločbe o odmeri prispevka.

(9) Upravičenec iz drugega odstavka tega člena, ki je dokupil pokojninsko dobo v celotnem trajanju dodane dobe, ne more uveljaviti pravice do poklicne pokojnine po tem zakonu.

203. člen

(obdobje prejemanja poklicne pokojnine)

(1) Poklicna pokojnina se izplačuje uživalcu poklicne pokojnine v mesečnih zneskih od uveljavitve pravice do poklicne pokojnine do izpolnitve pogojev za pridobitev starostne pokojnine v obveznem zavarovanju. Obdobje prejemanja poklicne pokojnine traja največ toliko časa, kolikor je zavarovanec dopolnil dodane dobe v skladu z drugim in tretjim odstavkom 202. člena tega zakona. Izplačevanje poklicne pokojnine se začne pod pogojem, da uživalec poklicne pokojnine ni vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje in da po poteku obdobja prejemanja poklicne pokojnine izpolni pogoj za starostno pokojnino v obveznem zavarovanju ali za priznanje pokojnine v skladu z drugim odstavkom 204. člena tega zakona.

(2) Če za uživalca poklicne pokojnine iz prejšnjega odstavka nastopi obveznost zavarovanja na podlagi 14., 15., 16. in 17. člena ali četrtega, petega ali šestega odstavka 19. člena tega zakona, se za čas obveznega zavarovanja poklicna pokojnina ne izplačuje.

(3) Zadržana sredstva v skladu s prejšnjim odstavkom, ki se niso izplačevala iz solidarnostnih rezerv, ostanejo na osebnem računu uživalca poklicne pokojnine in se lahko uporabijo za uveljavitev pravice v skladu s prvim odstavkom 205.a člena ali 206. členom tega zakona.

(4) V primeru smrti uživalca poklicne pokojnine pred potekom obdobja prejemanja poklicne pokojnine iz prvega odstavka tega člena ali iz drugega odstavka 204. člena se preostanek sredstev na njegovem osebnem računu prenese v solidarnostne rezerve, razen dela, ki se ni uporabil za izračun poklicne pokojnine ter je predmet dedovanja.

204. člen

(pogoji za pridobitev pravice)

(1) Zavarovanec-član pridobi pravico do poklicne pokojnine, ko v skladu z določbami tega zakona njegova pokojninska doba, skupaj z dodano dobo, znaša 42 let in šest mesecev in če sredstva, zbrana na njegovem osebnem računu, zadoščajo za izplačevanje poklicne pokojnine.

(2) Ne glede na prvi stavek prvega odstavka prejšnjega člena za zavarovance-člane iz prejšnjega odstavka znaša obdobje prejemanja poklicne pokojnine enako kot znaša razlika med 40 leti pokojninske dobe in dejansko dopolnjeno pokojninsko dobo brez dodane dobe iz naslova vključenosti v poklicno zavarovanje, vendar ne dlje, kot do izpolnitve pogojev za pridobitev starostne pokojnine v obveznem zavarovanju. Za zavarovanca-člana, pri katerem je obdobje prejemanja poklicne pokojnine, izračunano v skladu s prejšnjim stavkom, enako ali manjše od nič, se pogoji za pridobitev pravice do poklicne pokojnine ugotavljajo na podlagi tretjega odstavka tega člena. Ne glede na določbe 27. člena tega zakona lahko zavarovanec-član iz prejšnjega odstavka, ki je bil v poklicno zavarovanje vključen najmanj 17 let, po izteku obdobja, določenega za prejemanje poklicne pokojnine, uveljavi pravico do pokojnine, ki se odmeri v višini starostne pokojnine, kot bi mu bila priznana na dan uveljavitve pokojnine po tem odstavku, če bi izpolnjeval pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine. Pokojnino iz tega odstavka izplačuje Zavod do izpolnitve pogojev iz 27. člena tega zakona, ko mu Zavod po uradni dolžnosti prizna in odmeri starostno pokojnino.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena zavarovanec-član, katerega sredstva, zbrana na njegovem osebnem računu, zadoščajo za izplačevanje poklicne pokojnine, pridobi pravico do poklicne pokojnine, ko znaša njegova pokojninska doba, skupaj z dodano dobo, najmanj 40 let in ko glede na skupino delovnega mesta doseže naslednjo starost:

– za obdobja, ko zavarovanec-član ni upravičen do poklicnega zavarovanja, starost 60 let ali starost iz četrtega ali petega odstavka 27. člena tega zakona,
– delovno mesto iz 1. skupine, starost 56 let;
– delovno mesto iz 2. skupine, starost 55 let;
– delovno mesto iz 3. skupine, starost 54 let;
– delovno mesto iz 4. skupine, starost 53 let;
– delovno mesto iz 5. skupine, starost 52 let.

(4) Pri izračunu pogoja starosti iz prejšnjega odstavka se upošteva zaokroženo tehtano povprečje starostnih mej, ki veljajo za del poklicnega zavarovanja in zavarovalne dobe, ki se šteje s povečanjem. V izračun tehtanega povprečja starostnih mej se vključijo tudi obdobja, ko zavarovanec-član ni delal na delovnih mestih, na katerih je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje, in so všteta v njegovo skupno pokojninsko dobo. Za obdobja, ko zavarovanec-član ni delal na teh delovnih mestih, se za izračun tehtanega povprečja upošteva starost iz četrtega ali petega odstavka 27. člena tega zakona. Natančna metodologija izračuna tehtanega povprečja se določi v pokojninskem načrtu poklicnega zavarovanja.

(5) Poklicna pokojnina se odmeri glede na višino zbranih sredstev na osebnem računu zavarovanca-člana najmanj v višini starostne pokojnine, ki bi jo zavarovanec-član prejel v obveznem pokojninskem in invalidskem zavarovanju za 40 let pokojninske dobe, povečane za sredstva prispevka za zdravstveno zavarovanje in stroške upravljavca sklada, vendar največ v višini starostne pokojnine, odmerjene od najvišje pokojninske osnove, povečane za sredstva prispevka za zdravstveno zavarovanje in stroške upravljavca sklada, če za to zadoščajo sredstva na osebnem računu zavarovanca-člana. Pogoji za določitev višine sredstev na osebnem računu zavarovanca-člana, ki zadoščajo za izplačilo poklicne pokojnine, se

določijo v pokojninskem načrtu. Glede morebitnega preostanka sredstev na osebnem računu zavarovanca-člana, ki se ni uporabil za izračun poklicne pokojnine, se uporabljajo določbe druge ali tretje alineje prvega odstavka 205.a člena tega zakona ali 206. člena tega zakona.

(6) Zavarovanec-član ali zavezanec lahko, najprej tri leta pred izpolnitvijo dopolnjene skupne pokojninske dobe iz prvega ali tri leta pred dopolnjeno pokojninsko dobo in starostjo iz tretjega odstavka tega člena, z vložitvijo vloge za informativni izračun pri upravljavcu sklada preveri izpolnjevanje pogoja zadostnosti sredstev iz prvega in iz tretjega odstavka tega člena. Odgovor glede izpolnjevanja pogojev iz desetega odstavka 202. člena tega zakona se posreduje zavezancu in zavarovancu-članu. Ob izpolnitvi pogoja dopolnjene pokojninske dobe in v primerih iz tretjega odstavka tega člena tudi pogoja dopolnjene starosti in pogojev iz prvega odstavka 203. člena tega zakona ter ob vložitvi zahtevka zavarovanca-člana za uveljavitev pravice do poklicne pokojnine iz osmega odstavka tega člena, upravljavec ponovno preveri izpolnjevanje pogoja zadostnosti sredstev. Podrobnejšo vsebino teh zahtevkov določa pokojninski načrt.

(7) Zavarovanec-član, ki izpolnjuje oba pogoja iz prvega odstavka tega člena ali vse pogoje iz tretjega odstavka tega člena ter pogoje iz prvega odstavka 203. člena, se odloči, ali bo uveljavil pravico do poklicne pokojnine ali bo njeno uveljavitev odložil.

(8) Zavarovanec-član, ki želi uveljaviti pravico do poklicne pokojnine, vloži pri upravljavcu sklada zahtevek. Upravljavec sklada na podlagi zahtevka iz prejšnjega stavka zavarovancu-članu posreduje informacijo o izpolnjevanju pogojev za uveljavitev pravice do poklicne pokojnine na podlagi prvega ali tretjega odstavka tega člena. Sestavni del informacije je izjava zavarovanca-člana o uveljavitvi pravice do poklicne pokojnine. Ko upravljavec prejme podpisano izjavo zavarovanca-člana o uveljavitvi pravice do poklicne pokojnine, izda potrdilo o pridobitvi pravic iz poklicnega zavarovanja, v katerem določi obdobje prejemanja poklicne pokojnine in višino mesečne poklicne pokojnine. Podrobnejši postopek in vsebino teh dokumentov določa pokojninski načrt.

(9) Če je imel zavarovanec pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem ali je bil vključen v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje po ZPIZ-1, se v zahtevano obdobje poklicnega zavarovanja iz drugega in tretjega odstavka tega člena prišteje tudi obdobje, ko je imel pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem ali je bil vključen v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(10) Za zavarovanca-člana, ki je imel možnost uveljavitve pravice do poklicne pokojnine na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, pa je v obdobju, ko bi bil upravičen prejemati poklicno pokojnino, ni uveljavil, po izteku tega obdobja pa še ne izpolnjuje pogojev za uveljavitev pravice do poklicne pokojnine na podlagi tretjega odstavka tega člena, se obdobje prejemanja poklicne pokojnine, ne glede na drugi odstavek tega člena, določi na podlagi prvega odstavka 203. člena tega zakona.

205. člen

(prepoved zastave in neprenosljivost pravic)

(1) Zavarovanec-član ne sme zastaviti pravic iz naslova sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, vpisanih na njegovem osebnem računu.

(2) Pravice iz poklicnega zavarovanja so neprenosljive, razen v primerih, določenih s tem zakonom.

205.a člen

(namenska uporaba sredstev)

(1) Sredstva na osebnem računu zavarovanca-člana ali uživalca poklicne pokojnine so namensko uporabljena, če je:

– zavarovanec-član uveljavil pravico do poklicne pokojnine ali

– zavarovanec-član zahteval plačilo prispevka v skladu s šestim odstavkom 202.a člena tega zakona ali

– zavarovanec-član zahteval prenos sredstev, ki niso bila uporabljena za izplačevanje poklicne pokojnine ali dokup dobe po 202.a členu tega zakona v dodatno zavarovanje, kjer pridobi pravico do dodatne pokojnine.

(2) Prenos sredstev na osebnem računu zavarovanca-člana, uporabljenih v skladu s prejšnjim odstavkom, je brezplačen.

206. člen

(prenos ali enkratno izplačilo odkupne vrednosti)

(1) Zavarovanec-član, ki je še pred uveljavitvijo pravice do poklicne pokojnine izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne, predčasne ali invalidske pokojnine ali uveljavil vdovsko pokojnino, ima ob upokojitvi v obveznem zavarovanju po tem zakonu pravico do enkratnega izplačila odkupne vrednosti enot premoženja na osebnem računu, če sredstva na njegovem osebnem računu ob vložitvi popolnega zahtevka ne presegajo 5.000 eurov, ali pa zahteva, da se ta sredstva uporabijo v skladu z drugo ali tretjo alinejo prvega odstavka 205.a člena tega zakona.

(2) Na način iz prejšnjega odstavka lahko uveljavi pravico do prenosa ali izplačila odkupne vrednosti enot premoženja na osebnem računu tudi zavarovanec-član, ki je uveljavil pravico do poklicne pokojnine in so mu po poteku te pravice ostala sredstva na osebnem računu.

(3) Izplačilo iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vpliva na dodano dobo v obveznem zavarovanju.

(4) V primeru smrti zavarovanca-člana, ki ni uveljavil poklicne pokojnine, se dedičem ali upravičencem za primer smrti izplača odkupna vrednost enot premoženja na osebnem računu umrlega zavarovanca-člana v enkratnem znesku, ne glede na višino sredstev na osebnem računu umrlega zavarovanca-člana.

(5) V primeru smrti uživalca poklicne pokojnine se dedičem ali upravičencem za primer smrti izplača tisti del odkupne vrednosti enot premoženja na osebnem računu umrlega uživalca poklicne pokojnine, ki se ni uporabil za izračun poklicne pokojnine.

(6) Odkupna vrednost enot premoženja iz prvega, drugega, četrtega, petega in sedmega odstavka tega člena se izračuna na način, določen v drugem odstavku 310. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe tega zakona ima zavarovanec-član, ki je najmanj 10 let opravljal vojaško službo v Slovenski vojski, pa mu pogodba o zaposlitvi, sklenjena za določen čas z ministrstvom, pristojnim za obrambo, ni podaljšana ter ne namerava uveljavljati poklicne pokojnine, pravico zahtevati, da se mu sredstva, ki jih ima na računu pri Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, izplačajo v enkratnem znesku ali prenesejo v dodatno zavarovanje. Enako pravico ima tudi zavarovanec-član poklicni vojak, ki se mu odpove pogodba o zaposlitvi na obrambnem področju zaradi starostne omejitve opravljanja vojaške službe ali zaradi drugih nekrivdnih razlogov. V tem primeru zavarovanec-član ni upravičen do drugih pravic iz naslova poklicnega zavarovanja.

207. člen

(jamstvo Republike Slovenije)

V primeru, ko je nad upravljavcem sklada začet postopek stečaja, likvidacije ali prisilne poravnave, Republika Slovenija ob prenosu na drugega upravljavca jamči za minimalni zajamčeni donos, določen v pokojninskem načrtu na vplačane prispevke v Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

III. poglavje: POKOJNINSKI NAČRT POKLICNEGA ZAVAROVANJA

208. člen

(pokojninski načrt poklicnega zavarovanja)

(1) Pokojninski načrt poklicnega zavarovanja vsebuje:

– postopek sklenitve poklicnega zavarovanja;

– stopnjo prispevkov za poklicno zavarovanje;

– način plačila prispevkov za poklicno zavarovanje;
– višino nerazporejenih solidarnostnih rezerv;
– zajamčeni donos na vplačane prispevke v obdobjih, ko se ne oblikujejo nerazporejene solidarnostne rezerve;
– minimalni zajamčeni donos v obdobjih, ko se oblikujejo nerazporejene solidarnostne rezerve;
– stroške, ki se povrnejo upravljavcu;
– stroške v breme sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja;
– določbe o prenosu ali izplačilu v enkratnem znesku odkupne vrednosti;
– pogoje za pridobitev in izplačilo poklicne pokojnine;
– pogoje ter način izračunavanja in izplačevanja poklicnih pokojnin;
– sofinanciranje poklicnih pokojnin iz solidarnostnih rezerv;
– določbe o prenehanju članstva, mirovanju in zadržanju pravic;
– postopek obveščanja članov.

(2) Pokojninski načrt in njegove spremembe na podlagi mnenja predstavnikov delodajalcev in zavarovancev, imenovanih na predlog reprezentativnih predstavnikov sindikatov in delodajalcev v Ekonomsko socialnem svetu ter po predhodnem mnenju odbora Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, odobri minister, pristojen za delo.

(3) Za odobritev pokojninskega načrta in njegove spremembe se smiselno uporabljajo določbe drugega, petega, sedmega, osmega in devetega odstavka 225. člena tega zakona.

(4) Pokojninski načrt poklicnega zavarovanja in njegove spremembe začnejo veljati, ko jih odobri minister, pristojen za delo. Uporabljati se začnejo najprej po poteku 30 dni ter najkasneje po poteku 90 dni od vročitve odločbe o odobritvi pokojninskega načrta in njegovih sprememb upravljavcu sklada. Upravljavec sklada v osmih dneh od vročitve odločbe o odobritvi pokojninskega načrta na svoji spletni strani objavi spremenjen pokojninski načrt in datum začetka uporabe.

IV. poglavje: UPRAVLJANJE SKLADA OBVEZNEGA DODATNEGA POKOJNINSKEGA ZAVAROVANJA

209. člen
(Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Poklicno zavarovanje izvaja Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se oblikuje kot vzajemni pokojninski sklad ob smiselni uporabi 295. člena tega zakona.

(2) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je premoženje, ki je financirano s sredstvi, zbranimi z vplačilom prispevkov poklicnega zavarovanja ter morebitnimi obrestmi od prispevkov, ki jih zavezanec ni plačal v predpisanem roku, in ustvarjenimi z upravljanjem s temi sredstvi, in je namenjeno izplačilu obveznosti do zavarovancev-članov.

(3) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je v lasti zavarovancev-članov Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki so na podlagi vplačanih prispevkov poklicnega zavarovanja in izplačil obveznosti do zavarovancev-članov lastniki sorazmernega dela premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ni pravna oseba.

(5) Premoženje Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je razdeljeno na enake enote premoženja.

(6) Iz Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja se izplačujejo poklicne pokojnine, tako da se ob vsakem izplačilu poklicne pokojnine izvede izplačilo delne odkupne vrednosti v višini mesečnega zneska poklicne pokojnine, določenega v skladu s petim odstavkom 204. člena tega zakona. Delna odkupna vrednost se izračuna glede na vrednost enot premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki velja po stanju na obračunski dan obdobja iz 209.b člena tega zakona, za katerega se izplača poklicna pokojnina.

(7) Za potrebe izvajanja poklicnega zavarovanja upravljavec sklada upravlja naslednje evidence:
– evidenco zavarovancev-članov;
– evidenco zavezancev za plačilo prispevkov;
– evidenco o obračunanih in plačanih prispevkih za poklicno zavarovanje;
– evidenco uživalcev poklicnih pokojnin;
– evidenco o izplačilih poklicnih pokojnin.

(8) V evidenci zavarovancev-članov se obdelujejo naslednji osebni podatki:
– ime in priimek;
– datum rojstva;
– enotna matična številka občana ali enotna matična številka tujca;
– naslov stalnega ali začasnega prebivališča;
– državljanstvo;
– davčna številka;
– naziv delovnega mesta pri zavezancu;
– datum začetka in datum prenehanja dela na delovnem mestu iz prejšnje alineje ter datum začetka in datum prenehanja obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja pri zavezancu;
– šifra delovnega mesta;
– ime in sedež zavezanca;
– registrska številka zavezanca;
– davčna številka zavezanca;
– matična številka zavezanca;
– delovni čas zavarovanca-člana in polni delovni čas zavezanca
– šifra dejavnosti;
– podatki o pokojninski dobi do vključitve v poklicno zavarovanje;
– številka dokumenta o sklenitvi zavarovanja;
– podatki o upravičencih za primer smrti (ime in priimek, naslov, enotna matična številka občana, davčna številka);
– podatki o začetku, prenehanju in vzroku mirovanja poklicnega zavarovanja.

(9) V evidenci zavezancev za plačilo prispevkov se obdelujejo naslednji podatki:
– ime in sedež;
– registrska številka;
– matična številka;
– davčna številka;
– podatki o delovnih mestih, na katerih je obvezno poklicno zavarovanje pri zavezancu (šifra, datum uvedbe in datum ukinitve delovnega mesta).

(10) V evidenci o obračunanih in plačanih prispevkih se obdelujejo naslednji podatki:
– podatki o zavezancu za plačilo prispevkov iz prejšnjega odstavka;
– podatki o zavarovancu-članu iz osmega odstavka tega člena;
– znesek osnove za obračun prispevka, obdobje, na katero se nanaša in datum izplačila plače in nadomestila;
– znesek obračunanega prispevka in višino prispevne stopnje;
– znesek vplačanega prispevka, datum plačila in razporeditev na osebni račun zavarovanca-člana;
– obdobje, na katero se nanaša obračun.

(11) V evidenci uživalcev poklicnih pokojnin se poleg podatkov iz osmega odstavka tega člena obdelujejo tudi naslednji podatki:
– številka potrdila o pridobitvi pravic iz poklicnega zavarovanja;
– zakonska podlaga za pridobitev pravice do poklicne pokojnine;
– obdobje prejemanja poklicne pokojnine;
– obdobja zadržanja izplačevanja poklicne pokojnine;
– znesek poklicne pokojnine ob priznanju pravice.

(12) V evidenci o izplačilih poklicnih pokojnin se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obdelujejo tudi naslednji podatki:

– datum izplačila;

– znesek izplačila in obdobje, na katero se nanaša;

– znesek prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje;

– znesek stroškov izplačila;

– podatki, potrebni za obračun in plačilo davčnih in drugih odtegljajev.

(13) Prijava v poklicno zavarovanje vsebuje podatke iz osmega odstavka tega člena.

(14) Upravljavec sklada zavarovancu-članu na podlagi prijave zavezanca v 15 dneh izda potrdilo o vključitvi v poklicno zavarovanje. Na podlagi vzpostavitve ali prenehanja mirovanja iz poklicnega zavarovanja iz enajstega odstavka 200. člena tega zakona in odjave iz trinajstega odstavka 200. člena tega zakona upravljavec v 15 dneh zavarovancu-članu izda potrdilo o vzpostavitvi ali prenehanju mirovanja poklicnega zavarovanja in potrdilo o prenehanju poklicnega zavarovanja.

(15) Upravljavec sklada pridobiva od:

– zavezanca: osebne podatke o zavarovancu, podatke, ki se nanašajo na delovno razmerje, podatke o obračunu prispevkov za poklicno zavarovanje po posameznem zavarovancu, vključno s podatki o osnovah za obračun teh prispevkov, in o obdobju, na katero se nanaša obračun;

– zavoda: podatke o pokojninski dobi, podatke o prijavah v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje in odjavah iz tega zavarovanja, podatke o osnovah za izračun pokojninske osnove ter spremembe teh podatkov, podatke za izvedbo postopkov iz 204. člena tega zakona in podatke o obdobjih uživanja nadomestila za čas poklicne rehabilitacije po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

– ministrstva, pristojnega za starševsko varstvo: podatke o obdobjih uživanja nadomestil po predpisih o starševskem varstvu.

(16) Za potrebe izvajanja poklicnega zavarovanja lahko upravljavec sklada iz Centralnega registra prebivalstva pridobi podatek o tem, da oseba še živi, o stalnem prebivališču, začasnem prebivališču in smrti zavarovancev-članov in uživalcev poklicnih pokojnin.

(17) Zavod in upravljavec sklada lahko zbirata in izmenjujeta osebne podatke o zavarovancih-članih za ugotovitev izpolnjevanja pogojev za pridobitev pravice do poklicne pokojnine ter določitev višine poklicne pokojnine in njeno izplačevanje, za informativne izračune iz 204. člena tega zakona ter za izvajanje zakonskih pooblastil in analiz, povezanih s poklicnim zavarovanjem.

(18) Podatke iz petnajstega, šestnajstega in sedemnajstega odstavka tega člena upravljavec sklada pridobiva brez predhodne privolitve zavarovanca-člana in brezplačno.

(19) Podatki iz sedmega do dvanajstega odstavka tega člena se hranijo 10 let po zadnjem izplačilu poklicne pokojnine ali odkupne vrednosti enot premoženja in se nato izbrišejo.

(20) Upravljavec lahko evidence, ki jih vodi po tem zakonu, poveže z evidencami upravljavcev iz tretje alineje petnajstega odstavka tega člena, šestnajstega in sedemnajstega odstavka tega člena ter desetega odstavka 200. člena tega zakona.

(21) Upravljavec sklada na svoji spletni strani objavi podatke o zavezancih iz prve in tretje alineje devetega odstavka 209. člena tega zakona. V primerih postopkov iz petega odstavka 201. člena tega zakona upravljavec objavi podatke o zavezancih v roku 6 mesecev po zaključku vseh teh postopkov. V primeru postopkov iz 201.a člena tega zakona upravljavec objavi podatke o zavezancu v roku 30 dni po zaključku vsakega postopka.

(22) Upravljavec lahko podatke, pridobljene na podlagi desetega odstavka 200. člena tega zakona, uporabi tudi za izvajanje zakonskih pooblastil in analiz, povezanih s poklicnim zavarovanjem.

209.a člen

(osebni računi članov)

(1) Upravljavec sklada vodi osebne račune zavarovancev-članov Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Osebni račun zavarovanca-člana vsebuje podatke o posameznih vplačilih in izplačilih, skupni vrednosti privarčevanih sredstev ter podatek o zajamčeni vrednosti sredstev zavarovanca-člana.

(3) Za osebne račune zavarovanca-člana se smiselno uporablja podzakonski akt Agencije za trg vrednostnih papirjev iz tretjega odstavka 243. člena tega zakona.

209.b člen

(čista vrednost sredstev in vrednost enote premoženja)

(1) Upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja na zadnji delovni dan obračunskega obdobja (v nadaljnjem besedilu: obračunski dan) izračuna čisto vrednost sredstev in vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada na način, določen v tem členu.

(2) Čista vrednost sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja se izračuna tako, da se od vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja odštejejo obveznosti Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ter nerazporejene in razporejene solidarnostne rezerve.

(3) Vrednost enote premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je enaka čisti vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, deljeni s številom enot premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v obtoku.

(4) Vrednost enote premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja po stanju na obračunski dan se izračuna po naslednji formuli:

$$VEP(t) = \frac{S(t) - O(t) - SRn(t) - SRr(t)}{E(t-1)}$$

Pri čemer pomeni:

t: obračunski dan

t-1: predhodni obračunski dan

S: sredstva Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja

O: obveznosti Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja

SRn: nerazporejene solidarnostne rezerve

SRr: razporejene solidarnostne rezerve

E: število enot Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v obtoku

(5) Obračunsko obdobje za izračun čiste vrednosti sredstev in vrednosti enote premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je obdobje med dvema zaporednima obračunskima dnevoma.

(6) Za način izračuna čiste vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, povprečne letne čiste vrednosti sredstev, vrednosti enote premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, odkupne vrednosti premoženja in za pravila, ki se nanašajo na izračunavanje donosnosti Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja se smiselno uporablja podzakonski akt iz petega odstavka 308. člena tega zakona.

209.c člen

(zajamčena vrednost sredstev in rezervacije za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev)

(1) Upravljavec sklada izračuna vrednost sredstev zavarovanca-člana in zajamčeno vrednost sredstev zavarovanca-člana na način, določen v drugem ali tretjem odstavku tega člena.

(2) Vrednost sredstev zavarovanca-člana Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je enaka zmnožku vrednosti enote premoženja in številu enot premoženja na osebnem računu zavarovanca-člana Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, po stanju na obračunski dan.

(3) Zajamčena vrednost sredstev zavarovanca-člana je enaka vsoti njegovih čistih vplačil, povečanih za zajamčeno donosnost iz drugega odstavka 312. člena tega zakona, in izplačil, od obračunskega dneva posameznega čistega vplačila ali izplačila do dneva, na katerega se izračunava zajamčena vrednost sredstev člana.

(4) Če je vrednost sredstev zavarovanca-člana Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja na obračunski dan nižja od zajamčene vrednosti njegovih sredstev, upravljavec sklada oblikuje rezervacije oziroma vzpostavi obveznosti v višini nedoseganja zajamčene vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(5) Rezervacije iz prejšnjega odstavka so enake vsoti vseh primanjkljajev vrednosti sredstev zavarovanca-člana in zajamčene vrednosti sredstev zavarovanca-člana na posamezni obračunski dan.

(6) V primeru izplačila odkupne vrednosti premoženja, katerega odkupna vrednost je nižja od zajamčene vrednosti sredstev zavarovanca-člana Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, upravljavec sklada razliko med obema izplača v breme oblikovanih rezervacij iz prejšnjega odstavka.

(7) Rezervacije iz petega odstavka tega člena so predmet pregleda pooblaščenega revizorja, ki revidira računovodske izkaze Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja. Revizor pregleda te rezervacije po stanju na dan 31. decembra preteklega leta ter po stanju na dva naključna datuma v poslovnem letu.

210. člen

(upravljavec in odbor Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v imenu in za račun zavarovancev-članov in drugih upravičencev upravlja Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d. (v nadaljnjem besedilu: Kapitalska družba), ločeno od svojega drugega premoženja.

(2) Storitve upravljanja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja obsegajo:

1. zbiranje prispevkov poklicnega zavarovanja, nadzor nad pravilnostjo obračuna in plačila prispevkov za poklicno zavarovanje in vodenje osebnih računov zavarovancev-članov;
2. upravljanje premoženja Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja;
3. administrativne storitve, povezane s poslovanjem Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
– pravne storitve ter vodenje poslovnih knjig in sestavljanje poslovnih poročil Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja;
– odnosi z zavarovanci-člani;
– vrednotenje sredstev in obveznosti ter izračunavanje vrednosti enot premoženja;
– pregled usklajenosti z zakonskimi in podzakonskimi predpisi;
– vodenje osebnih računov zavarovancev-članov;
– administrativne storitve, povezane z vplačili in izplačili;
– obračun in poravnave po pogodbah ter obveščanje zavarovancev-članov, delodajalcev in javnosti;
– hrambo dokumentacije in vodenje evidenc iz 209. člena tega zakona;
– druge administrativne zadeve, povezane z delovanjem Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja;
4. izplačevanje odkupnih vrednosti enot premoženja;
5. izplačevanje poklicnih pokojnin in
6. oblikovanje solidarnostnih rezerv.

(3) Kapitalska družba lahko po predhodnem mnenju odbora Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja posle iz 2. točke drugega odstavka tega člena prenese na drugo osebo, ki izpolnjuje pogoje za prenos storitve upravljanja premoženja, kot jih določa zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, in posle iz 3. in 5. točke drugega odstavka tega člena na zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo. Za prenos se smiselno uporabljajo določbe 259. člena tega zakona.

(4) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ima odbor Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: odbor sklada).

(5) Odbor sklada je strokovni organ, ki ga sestavlja 12 članov, od tega pet predstavnikov zavarovancev na predlog reprezentativnih sindikatov v Ekonomsko socialnem svetu, trije predstavniki delodajalcev na predlog reprezentativnih predstavnikov delodajalcev v Ekonomsko socialnem svetu, ki financirajo pokojninski načrt in štirje predstavniki Vlade Republike Slovenije.

(6) Odbor sklada spremlja poslovanje Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ter nadzoruje delo upravljavca sklada in ob nalogah, opredeljenih v 294. členu tega zakona, daje predloge in oblikuje mnenje k spremembam pokojninskega načrta Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(7) Za odbor sklada se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 293. člena tega zakona.

211. člen

(obveščanje in poslovanje Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Delodajalec je dolžan obveščati upravljavca sklada o vsaki novi zaposlitvi in prerazporeditvi delavca na delovno mesto, za katero je dolžan skleniti poklicno zavarovanje po tem zakonu. V primeru, da je bil Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja o tem obveščen z zamudo, je delodajalec dolžan poravnati zaostale prispevke skupaj z zamudnimi obrestmi od dneva razporeditve delavca. Delodajalec je dolžan poravnati zaostale prispevke skupaj z zamudnimi obrestmi tudi v primeru, ko prispevkov ni poravnal v roku, določenem za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek delodajalec ni dolžan plačevati prispevkov za zavarovanca-člana za obdobje, ko poklicno zavarovanje miruje v skladu z enajstim odstavkom 200. člena tega zakona.

(3) Upravljavec sklada zavarovancu-članu najkasneje do 31. januarja tekočega leta, po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta, izda potrdilo o stanju na osebnem računu zavarovanca-člana in podatke o vseh vplačilih in izplačilih iz Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v preteklem letu.

(4) Potrdilo o stanju na osebnem računu zavarovanca-člana vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. podatke o Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
– ime sklada;
– ime in sedež upravljavca;
2. podatke o zavarovancu-članu Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
– ime in priimek;
– naslov stalnega in/ali začasnega prebivališča (ulica, hišna številka, pošta, kraj, država);
– davčno številko;
– oznako pokojninskega načrta;
– številko dokumenta o pristopu, številko police ali številko obvestila o vključitvi v zavarovanje;
3. podatke, vpisane na osebnem računu zavarovanca-člana po stanju na dan 31. decembra posameznega leta:
– skupni znesek vplačil;
– skupni znesek vstopnih stroškov;

– znesek izplačane odkupne vrednosti;
– skupno vrednost privarčevanih sredstev;
– podatek o zajamčeni vrednosti sredstev zavarovanca-člana po stanju na zadnji obračunski dan koledarskega leta;
4. podatke o vplačilih v koledarskem letu:
– datum vplačila;
– znesek vplačila;
– podatke o vplačniku;
– znesek vstopnih stroškov;
– skupni znesek vplačil;
– skupni znesek vstopnih stroškov;
5. podatke o donosnosti Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja za zadnje koledarsko leto, za zadnja tri koledarska leta in za zadnjih pet koledarskih let. Podatki se navedejo v odstotkih na dve decimalni mesti natančno. Upravljavec sklada ne sme navajati donosnosti za obdobja, krajša od navedenih v prvem stavku te točke.

(5) Upravljavec sklada zavezancu, ki financira pokojninski načrt poklicnega zavarovanja, do 31. januarja tekočega leta, po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta, predloži potrdilo o obračunu vseh vplačil v tem letu, ki jih je financiral zavezanec.

(6) Potrdilo o vplačilih, ki jih je financiral zavezanec, vsebuje najmanj naslednje podatke:
1. podatke o Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
– ime sklada;
– ime in sedež upravljavca;
2. podatke o zavezancu:
– firmo oziroma ime;
– sedež;
– davčno številko;
3. podatke o posameznih vplačilih v koledarskem letu:
– datum vplačila;
– znesek vplačila;
– znesek vstopnih stroškov pri vplačilu.

(7) Upravljavec sklada najkasneje do 15. junija tekočega leta obvesti zavarovanca-člana in zavezanca o vsebini revidiranega letnega poročila ali povzetka letnega poročila za preteklo poslovno leto na način iz prejšnjega odstavka.

(8) Določbe prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo za zavezance, ki opravljajo samostojno pridobitno ali drugo dovoljeno dejavnost.

(9) Upravljavec sklada je ne glede na tretji odstavek tega člena dolžan zavarovancu-članu na njegovo zahtevo razkriti podatke o obračunanih in plačanih prispevkih za poklicno zavarovanje za posamezni mesec.

(10) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino potrdila o stanju na osebnem računu in potrdila o vplačilih, ki jih je financiral zavezanec.

212. člen

(smiselna uporaba)

Za poklicno zavarovanje in sklad se smiselno uporabljajo naslednje določbe Dvanajstega dela tega zakona: drugi odstavek 217. člena, 237. člen, drugi odstavek 244. člena, 250. člen, 253. člen, drugi odstavek 254. člena, 259. člen, 261. do 267. člen, 269. do 295. člen, 302. člen, 304. člen, 305. do 307. člen, 309. člen, 310. člen, 350. člen, 352. do 354. člen, 358. do 376. člen in 377.b do 377.g člen.

213. člen

(upravljavska provizija, vstopni in izstopni stroški)

(1) Upravljavec sklada je upravičen do povračila vstopnih in izstopnih stroškov ter do letne provizije za upravljanje Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v višini, določeni v pokojninskem načrtu tega sklada.

(2) Vstopni stroški se obračunajo v odstotku od zneska vplačila in ne smejo znašati več kot 2,5 %.

(3) Izstopni stroški se obračunajo v odstotku od zneska izplačila in ne smejo znašati več kot 0,5 %.

(4) Letna provizija za upravljanje Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja se določi v odstotku od povprečne letne čiste vrednosti sredstev tega sklada v skladu z določbami 209.b člena tega zakona in upoštevaje naložbeno politiko tega sklada ne sme znašati več kot 1 %. Pri določitvi višine upravljavske provizije se upošteva višina čiste vrednosti sredstev.

213.a člen

(solidarnostne rezerve)

(1) Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja oblikuje solidarnostne rezerve, ki so namenjene zagotavljanju sredstev za izplačevanje poklicnih pokojnin zavarovancem-članom, ki so izpolnili pogoje iz prvega ali tretjega odstavka 204. člena tega zakona vendar sredstva na njihovih osebnih računih ne zadoščajo za izplačevanje poklicne pokojnine v skladu s petim odstavkom 204. člena tega zakona in izpolnjujejo pogoje za sofinanciranje iz solidarnostnih rezerv v skladu z 213.č členom tega zakona.

(2) Solidarnostne rezerve so sestavljene iz dveh delov, in sicer iz:
– nerazporejenih solidarnostnih rezerv in
– razporejenih solidarnostnih rezerv.

(3) Nerazporejene solidarnostne rezerve so namenjene zagotavljanju sredstev za izplačevanje poklicnih pokojnin zavarovancem-članom, ki se bodo poklicno upokojili v prihodnosti.

(4) Razporejene solidarnostne rezerve so namenjene zagotavljanju sredstev za izplačevanje poklicnih pokojnin zavarovancem-članom, ki so se že poklicno upokojili in izpolnjujejo pogoje za sofinanciranje poklicne pokojnine iz solidarnostnih rezerv.

(5) Sredstva, nabrana v solidarnostnih rezervah, so v skupni lasti zavarovancev-članov.

213.b člen

(oblikovanje solidarnostnih rezerv)

(1) Nerazporejene solidarnostne rezerve se oblikujejo, dokler z zadnjim zneskom ne dosežejo ali presežejo deleža čiste vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki je določen v pokojninskem načrtu. Nerazporejene solidarnostne rezerve lahko znašajo največ 1,8 % čiste vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Upravljavec sklada mora v vsakem obračunskem obdobju, v katerem se oblikujejo nerazporejene solidarnostne rezerve, izračunati znesek, ki predstavlja razliko med zajamčeno vrednostjo sredstev zavarovancev-članov, izračunano z upoštevanjem zajamčene donosnosti, za katero jamči upravljavec v obdobjih, ko se nerazporejene solidarnostne rezerve ne oblikujejo in zajamčeno vrednostjo sredstev zavarovancev-članov, izračunano z upoštevanjem minimalne zajamčene donosnosti. Osnova za izračun je skupni znesek zajamčenih vrednosti sredstev vseh zavarovancev-članov na obračunski dan predhodnega obračunskega obdobja. Za izračunani znesek iz prvega stavka se v tem obračunskem obdobju oblikujejo nerazporejene solidarnostne rezerve iz prenesenega čistega poslovnega izida.

(3) Za namen oblikovanja nerazporejenih solidarnostnih rezerv se uporabijo tudi sredstva, ki v primeru smrti uživalca poklicne pokojnine iz 203. člena tega zakona ostanejo na njegovem osebnem računu, razen dela, ki se ni uporabil za izračun poklicne pokojnine in je predmet dedovanja. V tem primeru omejitev iz prvega odstavka tega člena ne velja.

(4) V primeru iz prvega, drugega, četrtega, petega in sedmega odstavka 206. člena tega zakona, ko zavarovanec-član ali upravičenec zahteva enkratno izplačilo odkupne vrednosti enot premoženja na osebnem računu, upravljavec sklada obračuna 10 % vrednosti od zneska izplačila. Ta znesek se odvede

v nerazporejene solidarnostne rezerve. V tem primeru omejitev iz prvega odstavka tega člena ne velja.

(5) Ko nerazporejene solidarnostne rezerve dosežejo delež čiste vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka, upravljavec preneha z njihovim oblikovanjem, ponovno pa jih začne oblikovati v prvem naslednjem obračunskem obdobju, ki sledi obračunskemu obdobju, v katerem nerazporejene solidarnostne rezerve ne dosegajo več deleža čiste vrednosti sredstev Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka.

(6) Obračunsko obdobje in obračunski dan imata pomen, kot je določen v 209.b členu tega zakona.

(7) Razporejene solidarnostne rezerve se oblikujejo v višini zneskov, ki so potrebni za sofinanciranje poklicnih pokojnin zavarovancem-članom, ki so že uveljavili pravico do poklicne pokojnine (primanjkljaj) in so v skladu z 213.č členom tega zakona upravičeni do sofinanciranja iz solidarnostnih rezerv.

(8) Upravljavec odvede zneske iz nerazporejenih solidarnostnih rezerv v višini primanjkljaja za posameznega zavarovanca-člana v razporejene solidarnostne rezerve v istem obračunskem obdobju, kot se temu zavarovancu-članu začne izplačevati poklicno pokojnino.

213.c člen

(uporaba solidarnostnih rezerv)

(1) Nerazporejene solidarnostne rezerve se smejo uporabiti samo tako, da se odvedejo v razporejene solidarnostne rezerve v skladu z osmim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Razporejene solidarnostne rezerve se smejo uporabiti samo za namen sofinanciranja poklicnih pokojnin zavarovancem-članom, ki so že uveljavili pravico do poklicne pokojnine in so upravičeni do sofinanciranja iz solidarnostnih rezerv. Razporejene solidarnostne rezerve za posameznega zavarovanca se začnejo uporabljati šele potem, ko so za namen izplačevanja poklicne pokojnine porabljena vsa sredstva na njegovem osebnem računu. Poklicna pokojnina se v tem primeru zavarovancu-članu izplačuje neposredno iz razporejenih solidarnostnih rezerv.

(3) Če po zaključku obdobja prejemanja poklicne pokojnine za posameznega zavarovanca ostane med razporejenimi solidarnostnimi rezervami presežek sredstev, se ta presežek sprosti tako, da se odvede nazaj v nerazporejene solidarnostne rezerve. V tem primeru omejitev iz prvega odstavka 213.b člena ne velja.

213.č člen

(upravičenci do sofinanciranja iz solidarnostnih rezerv)

(1) Do sofinanciranja poklicne pokojnine iz solidarnostnih rezerv je upravičen zavarovanec-član, ki izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do poklicne pokojnine iz prvega ali tretjega odstavka 204. člena tega zakona, razen pogoja zadostnosti sredstev na osebnem računu, in je bil vključen v poklicno zavarovanje ali v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje po ZPIZ-1 najmanj 17 let.

(2) Zavarovanec-član iz prejšnjega odstavka je upravičen do sofinanciranja poklicne pokojnine v takšni višini, da se mu skupaj s sredstvi na njegovem osebnem računu zagotovi najnižja poklicna pokojnina.

(3) Do sofinanciranja poklicne pokojnine iz solidarnostnih rezerv so zavarovanci-člani upravičeni le do višine iz prejšnjega odstavka in če sredstva nerazporejenih solidarnostnih rezerv zadostujejo za pokritje obveznosti.

(4) Do sofinanciranja iz solidarnostnih rezerv niso upravičeni zavarovanci-člani, ki so na podlagi posameznih zakonov upravičeni do višjih pravic iz naslova poklicnega zavarovanja, ki niso v skladu s tem zakonom.

DVANAJSTI DEL
DODATNO ZAVAROVANJE

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

214. člen

(pojem)

(1) Dodatno zavarovanje pomeni po tem zakonu zbiranje denarnih sredstev na osebnih računih zavarovancev, vključenih v to obliko zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: člani), z namenom, da se jim ob dopolnitvi določene starosti ali v drugih primerih, določenih s pokojninskim načrtom ali s tem zakonom, zagotovi pravica do dodatne pokojnine ali druge, v tem zakonu določene pravice.

(2) Kolektivno dodatno zavarovanje je zavarovanje, v katerega se vključijo posamezniki preko svojega delodajalca, ki delno ali v celoti financira pokojninski načrt v breme lastnih sredstev (v nadaljnjem besedilu: kolektivno zavarovanje). V kolektivno zavarovanje se lahko vključijo tudi zavarovanci, ki opravljajo pridobitno ali drugo samostojno dejavnost.

(3) Individualno dodatno zavarovanje je zavarovanje, v katerega se lahko vključi samostojno vsak posameznik iz 215. člena tega zakona, ki v celoti z lastnimi sredstvi financira vplačila premije (v nadaljnjem besedilu: individualno zavarovanje).

(4) Določbe tega dela se smiselno uporabljajo tudi za:

– zaprte vzajemne pokojninske sklade, ustanovljene po Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03; v nadaljnjem besedilu: ZKDPZ), če ni v ZKDPZ ali v Kolektivni pogodbi o oblikovanju pokojninskega načrta za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 11/04, 34/04) določeno drugače;

– sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v obsegu, kot ga določa 212. člen zakona;

– prvi pokojninski sklad, ustanovljen na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99, 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09; v nadaljnjem besedilu: ZPISPID), če v ZPSPID ni določeno drugače, pri čemer se po uveljavitvi tega zakona v primeru nedoseganja zajamčene vrednosti sredstev neposredno uporablja določila 313. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko določbe tega zakona, ki se nanašajo na preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada, uporabljajo tudi za vzajemne pokojninske sklade, ustanovljene po ZKDPZ.

215. člen

(člani dodatnega zavarovanja)

(1) V dodatno zavarovanje po tem zakonu se lahko vključi le zavarovanec ali uživalec pravic iz obveznega pokojninskega zavarovanja.

(2) Pogoji zavarovanja, določeni v pokojninskem načrtu, in pogoji za pridobitev pravic iz dodatnega zavarovanja ne smejo biti določeni različno glede na katerokoli osebno okoliščino.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so lahko pogoji zavarovanja pri izračunu višine pokojninske rente določeni različno glede na starost.

216. člen

(pokojninski sklad)

(1) Sredstva iz naslova dodatnega zavarovanja se zbirajo in upravljajo v pokojninskem skladu, oblikovanem po tem zakonu.

(2) Pokojninski sklad se lahko oblikuje kot:

– vzajemni pokojninski sklad;

– krovni pokojninski sklad ali

– kritni sklad.

(3) Noben drug subjekt, razen pokojninskih skladov iz prejšnjega odstavka ter subjektov iz 327. člena tega zakona, ne sme zbirati denarnih sredstev, posredovati pri zbiranju ali kako drugače zagotavljati pogojev za zbiranje denarnih sredstev za namene dodatnega zavarovanja po tem zakonu.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se premoženje pokojninskega sklada v primeru začetka stečajnega postopka nad upravljavcem pokojninskega sklada šteje za premoženje članov in ni na voljo za poplačilo drugih upnikov.

217. člen

(naložbene strategije dodatnega zavarovanja)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada zbrana sredstva upravlja:

– v skladu z naložbeno politiko življenjskega cikla člana iz 311. člena in 324. člena tega zakona ali

– v skladu z naložbeno politiko zagotavljanja zajamčene donosnosti na čisto vplačilo v skladu s 312. ali 325. členom tega zakona.

(2) Metodologijo za izračun in višino minimalne zajamčene donosnosti določi minister, pristojen za finance.

II. poglavje: PRAVICE NA PODLAGI DODATNEGA ZAVAROVANJA

1. **Prejemki**

218. člen

(prejemki iz dodatnega zavarovanja)

Član dodatnega zavarovanja po izpolnitvi pogojev, določenih v 219. in 220. členu tega zakona, pridobi pravico do dodatne pokojnine, kot je urejena v drugem odstavku 340. člena tega zakona, in ki se izplačuje v skladu z drugim odstavkom 348. člena tega zakona.

219. člen

(pogoji za pridobitev pravice do dodatne pokojnine)

(1) Član dodatnega zavarovanja pridobi pravico do dodatne pokojnine, ko je uveljavil pravico do predčasne ali starostne pokojnine v skladu s tem zakonom.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka član dodatnega zavarovanja pridobi pravico do dodatne pokojnine, ko je uveljavil pravico do invalidske pokojnine ali pravico do vdovske pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma, ko je uveljavil pravico do poklicne pokojnine po tem zakonu.

(3) Članu, ki je pridobil pravico do dodatne pokojnine in se za stalno izseli v tujino, se pokojninska renta izplačuje tudi na ozemlje druge države.

220. člen

(pogoji za pridobitev pravice do predčasne dodatne pokojnine)

(1) Član pridobi pravico do predčasne dodatne pokojnine pred izpolnitvijo pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena, če:

– je dopolnil 53 let starosti in

– ni več vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje.

(2) Članu, ki je pridobil pravico do predčasne dodatne pokojnine in se za stalno izseli v tujino, se pokojninska renta izplačuje tudi na ozemlje druge države.

2. **Odkupna vrednost premoženja**

221. člen

(pravica do izplačila odkupne vrednosti v enkratnem znesku)

(1) Ne glede na določbe 219. in 220. člena tega zakona lahko član kolektivnega zavarovanja v primeru izstopa iz zavarovanja od upravljavca zahteva izplačilo odkupne vrednosti premoženja z njegovega osebnega računa v enkratnem znesku:

– če je že uveljavil pravico do pokojnine iz obveznega zavarovanja in

– če sredstva na njegovem osebnem računu kolektivnega zavarovanja ne presegajo 5.000 eurov.

(2) Odkupna vrednost iz prejšnjega odstavka se izračuna in izplača v skladu z določbami 310. člena tega zakona.

(3) Član individualnega zavarovanja lahko v primeru izstopa iz zavarovanja kadarkoli zahteva izplačilo odkupne vrednosti premoženja z njegovega osebnega računa v enkratnem znesku, v skladu z določbami 310. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena ima oseba, ki jo je član imenoval za upravičenca v primeru smrti, v primeru, ko dodatno zavarovanje preneha zaradi smrti zavarovanca dodatnega zavarovanja pred pridobitvijo pravic iz tega zavarovanja, pravico zahtevati od upravljavca pokojninskega sklada, da ji izplača enkratno denarno izplačilo v višini odkupne vrednosti premoženja, vpisanega na osebnem računu člana, ne glede na višino premoženja, v skladu z določbami 310. člena tega zakona.

(5) Če član ni navedel upravičenca za primer smrti, preide pravica zahtevati od upravljavca pokojninskega sklada izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka na dediče člana. Upravljavec izplača enkratno denarno izplačilo v višini odkupne vrednosti, ko zahtevo iz prejšnjega odstavka podajo upravičenci za primer smrti ali dediči člana. Dediči so v primeru vložitve zahteve dolžni vlogi priložiti pravnomočni sklep o dedovanju.

(6) Znesek iz druge alineje prvega odstavka tega člena se usklajuje v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

III. poglavje: VZPOSTAVITEV DODATNEGA ZAVAROVANJA

1. **Pokojninski načrti**

222. člen

(pokojninski načrt)

(1) Dodatno zavarovanje iz tega poglavja se vzpostavi na podlagi odobrenega pokojninskega načrta.

(2) Pokojninske rente se izplačujejo na podlagi pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente.

(3) Pokojninski načrt kolektivnega dodatnega zavarovanja je pokojninski načrt, ki ga oblikuje delodajalec in je namenjen kolektivnemu zavarovanju.

(4) Pokojninski načrt individualnega dodatnega zavarovanja je pokojninski načrt, ki ga oblikuje upravljavec pokojninskega sklada in je namenjen individualnemu zavarovanju.

(5) Pokojninski načrt določa pogoje za pridobitev pravic iz dodatnega zavarovanja, vrsto in obseg teh pravic ter postopek za njihovo uveljavitev.

(6) Pokojninski načrt se izvaja na podlagi upravljanja pokojninskih skladov, ustanovljenih po tem zakonu.

(7) Spremembe pokojninskega načrta se uporabljajo za vse člane, tudi za tiste, ki so se v dodatno zavarovanje vključili pred temi spremembami.

223. člen

(predmet)

(1) Pokojninski načrt predstavlja splošne pogoje zavarovanja in zagotavlja dodatno zavarovanje z namenom pridobitve pravice do:

– dodatne pokojnine iz 219. člena tega zakona in

– predčasne dodatne pokojnine iz 220. člena tega zakona.

(2) Za osebo, ki je vključena v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja, se lahko sočasno vplačujejo premije dodatnega zavarovanja samo po enem pokojninskem načrtu kolektivnega zavarovanja, ki izpolnjuje pogoje iz 225. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko osebo, ki je sklenila pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas z več delodajalci in tako doseže polni delovni čas v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, vključi v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in se zanjo vplačujejo premije dodatnega zavarovanja pri vsakem izmed delodajalcev, pri katerem je zaposlena za krajši delovni čas.

(4) Pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente določa pogoje ter način izračunavanja in izplačevanja pokojninskih rent iz dodatnega zavarovanja.

224. člen

(vsebina pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt vsebuje:

– opredelitev, ali gre za dodatno zavarovanje z naložbeno politiko življenjskega cikla ali za dodatno zavarovanje z naložbeno politiko zagotavljanja zajamčene donosnosti;

– opredelitev višine zajamčene donosnosti, ki jo zagotavlja upravljavec pokojninskega sklada;

– opredelitev oblike pokojninskega sklada, preko katerega se izvaja pokojninski načrt;

– opredelitev, ali je pokojninski načrt namenjen individualnemu ali kolektivnemu zavarovanju;

– pogoje za vključitev v kolektivno ali individualno zavarovanje;

– pogoje za prenehanje zavarovanja pred pridobitvijo pravice do dodatne pokojnine ali predčasne dodatne pokojnine in pravice člana ali upravičencev v takšnih primerih;

– pogoje za pridobitev pravice do dodatne pokojnine in predčasne dodatne pokojnine;

– določbo, da upravljavec sklenitve dodatnega zavarovanja ne pogojuje z izplačevanjem pokojninske rente;

– postopek uveljavitve dodatne pokojnine in predčasne dodatne pokojnine v obliki pokojninske rente;

– naziv pokojninskega sklada in upravljavca sklada;

– pogoje za sklenitev dogovora o mirovanju dodatnega zavarovanja.

(2) Za izplačevanje pokojninske rente, kot je urejena v drugem odstavku 340. člena tega zakona in ki se izplačuje v skladu z določbami drugega odstavka 348. člena tega zakona, izplačevalec iz prvega odstavka 348. člena tega zakona oblikuje pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente, ki določa način izračunavanja pokojninske rente in ki je odobren v skladu z določbami 225. člena tega zakona.

225. člen

(odobritev pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt, na podlagi katerega se lahko uveljavljajo davčne in druge olajšave ali pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente, na podlagi katerega se lahko upošteva posebna davčna osnova, odobri minister, pristojen za delo.

(2) Zahtevo za odobritev pokojninskega načrta vloži delodajalec ali upravljavec pokojninskega sklada, ki bo izvajal pokojninski načrt.

(3) Zahtevo za odobritev pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente vloži izplačevalec pokojninske rente.

(4) Če upravljavec pokojninskega sklada še ni vpisan v sodni register, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka njegov ustanovitelj.

(5) Zahtevi iz drugega in tretjega ali četrtega odstavka tega člena vložnik priloži:

– besedilo pokojninskega načrta;

– obrazložitev posameznih določb pokojninskega načrta ter

– dokazilo o plačilu upravne takse, v skladu z zakonom, ki ureja upravne takse.

(6) Minister, pristojen za delo, odobri pokojninski načrt ali pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente, če ugotovi, da pokojninski načrt vsebuje vse obvezne sestavine v skladu z določbo 224. člena tega zakona ter da so določbe pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente v skladu s tem zakonom.

(7) Minister, pristojen za delo, odloči o odobritvi pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente z odločbo v upravnem postopku.

(8) Minister, pristojen za delo, izda odločbo o odobritvi pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente najkasneje v roku 60 dni od dneva prejema popolne zahteve za odobritev.

(9) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vse kasnejše spremembe pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente iz prvega odstavka tega člena. Poleg dokumentov iz četrtega odstavka tega člena, vložnik zahteve za spremembo pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente zahtevi priloži še:

– besedilo sprememb določb;

– obrazložitev besedila sprememb določb, iz katerega so razvidne predlagane spremembe določb;

– čistopis z vključenimi spremembami ter

– obrazložitev učinkov spremenjenega pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente za obstoječe člane pokojninskega sklada.

(10) Pokojninski načrt in spremembe pokojninskega načrta pričnejo veljati, ko postane odločba o odobritvi pokojninskega načrta ali odobritvi sprememb pokojninskega načrta, ki jo izda minister, pristojen za delo, pravnomočna ter se pričnejo uporabljati z dnem uveljavitve pravil upravljanja pokojninskega sklada ali sprememb teh pravil.

2. **Register pokojninskih načrtov**

226. člen

(registracija pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt in pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente, odobren v skladu 225. členom tega zakona, se vpiše v poseben register, ki ga vodi pristojni davčni organ (v nadaljnjem besedilu: register).

(2) Register je sestavljen iz glavne knjige in zbirke listin.

(3) Glavna knjiga je namenjena vpisu podatkov, za katere ta zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis določa, da se vpišejo v register.

(4) Pokojninski načrt in pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente ter listine, za katere ta zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis določa, da se predložijo registru, se vložijo v zbirko listin.

227. člen

(prijava za vpis v register)

Prijavo za vpis v register vloži vložnik zahteve za odobritev pokojninskega načrta ali izplačevalec pokojninske rente po tem zakonu.

228. člen

(podzakonski akt)

Natančnejši predpis o vsebini in obliki prijave za vpis v register, prijavi sprememb, načinu dajanja podatkov ter dokumentaciji, ki jo je potrebno priložiti prijavi za vpis v register, izda minister, pristojen za finance.

229. člen

(postopek vpisa v register)

(1) Postopek za vpis v register se začne z vložitvijo prijave iz 227. člena tega zakona.

(2) O vpisu v register odloča na prvi stopnji davčni urad, pri katerem je vlagatelj prijave kot zavezanec za davek vpisan v register.

(3) Davčni urad iz prejšnjega odstavka opravi vpis v register, če je prijavo v predpisani obliki in vsebini vložila pristojna

oseba, če so prijavi priložene predpisane listine in če pokojninski načrt ali pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente, ki se prijavlja za vpis v register, izpolnjuje pogoje iz prvega in šestega odstavka 225. člena tega zakona.

(4) Davčni urad iz drugega odstavka tega člena oceni ali so za vpis v register izpolnjeni predpisani pogoji ter izda odločbo, s katero odloči o prijavi za vpis v register.

(5) Za vpis pokojninskega načrta v register se šteje dan, ko postane odločba o odobritvi prijave za vpis v register pravnomočna.

230. člen

(pravna sredstva)

(1) Zoper odločbo iz četrtega odstavka prejšnjega člena je dovoljena pritožba.

(2) Pritožba se vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe pri organu, ki izdal odločbo na prvi stopnji.

(3) Za odločanje o pritožbi iz prejšnjega odstavka tega člena je na drugi stopnji stvarno pristojno Ministrstvo za finance.

231. člen

(učinek vpisa)

(1) Delodajalec in člani dodatnega zavarovanja pridobijo pravico do davčnih in drugih olajšav z vpisom pokojninskega načrta v register.

(2) Člani, ki so prejemniki pokojninske rente, pridobijo pravico do posebne davčne osnove z vpisom pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente v register.

232. člen

(izbris iz registra)

(1) Davčni urad iz drugega odstavka 229. člena tega zakona izbriše pokojninski načrt ali pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente iz registra, če ugotovi:

– da pokojninski načrt ali pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente ne izpolnjuje več pogojev, določenih v tem zakonu;

– da se je dodatno zavarovanje po vpisanem pokojninskem načrtu prenehalo izvajati.

(2) Davčni urad iz drugega odstavka 229. člena tega zakona izbriše pokojninski načrt ali pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente iz registra tudi, če ugotovi, da je bil pokojninski načrt vpisan v register na podlagi neresničnih dejstev ali listin.

(3) Zoper odločbo o izbrisu pokojninskega načrta ali pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente iz registra je dovoljena pritožba.

(4) Za vložitev in odločanje o pritožbi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe tega zakona o vložitvi in odločanju o pritožbi zoper odločbo o vpisu v register.

(5) Posledica izbrisa pokojninskega načrta iz registra je izguba pravice do davčnih in drugih olajšav iz prejšnjega člena, posledica izbrisa pokojninskega načrta za izplačevanje pokojninske rente pa izguba pravice do posebne davčne osnove iz prejšnjega člena, in sicer od dneva pravnomočnosti odločbe o izbrisu.

3. **Postopek vzpostavitve kolektivnega dodatnega zavarovanja**

233. člen

(oblikovanje pokojninskega načrta)

(1) Delodajalec oblikuje pokojninski načrt za svoje zaposlene s tem, da se s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta iz 234. člena tega zakona ali v okviru kolektivne pogodbe zaveže, da bo oblikoval in financiral pokojninski načrt tako, da bo vplačeval premijo v korist svojih zaposlenih, ki so se vključili v kolektivno dodatno zavarovanje po tem pokojninskem načrtu.

(2) Šteje se, da je delodajalec oblikoval pokojninski načrt tudi v primeru, ko je pristopil k že odobrenemu pokojninskemu načrtu kolektivnega dodatnega zavarovanja, ki se izvaja v okviru odprtega pokojninskega sklada.

(3) V pokojninski načrt, ki ga je oblikoval delodajalec v skladu z 234. členom tega zakona, se pod enakimi pogoji in po svoji izbiri vključijo vsi zaposleni pri delodajalcu.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko kot pogoj za uveljavitev pravice do vključitve v pokojninski načrt pri delodajalcu določi, da je zaposleni v delovnem razmerju pri delodajalcu določeno časovno obdobje, ki pa ne sme biti daljše od enega leta.

(5) Delodajalec lahko oblikuje in financira tudi več pokojninskih načrtov iz prvega odstavka 225. člena tega zakona.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, lahko delodajalec prevzemnik eno leto od dneva prenosa podjetja financira več pokojninskih načrtov iz 225. člena tega zakona, če prevzetim delavcem zagotavlja pravice v skladu z določbo drugega odstavka 239. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena, lahko zaposleni pri delodajalcu, ki je za svoje zaposlene oblikoval pokojninski načrt, s pisno izjavo zahteva, da se ga ne vključi v pokojninski načrt.

(8) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Republika Slovenija oblikuje posamezne pokojninske načrte za posamezne skupine zaposlenih in oblikuje zaprte vzajemne pokojninske sklade ali krovne pokojninske sklade za izvajanje teh pokojninskih načrtov.

234. člen

(pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt se oblikuje v skladu s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, ki jo kot pogodbeni stranki skleneta delodajalec in pri njem zaposleni delavci. Pokojninski načrt se lahko oblikuje tudi tako, da predstavlja del kolektivne pogodbe.

(2) Pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta ali določbe kolektivne pogodbe, ki se nanašajo na kolektivno dodatno zavarovanje, vsebuje zlasti:

– pogoje za vključitev v pokojninski načrt;

– višino vplačila ali način izračuna višine vplačila;

– način in roke za financiranje vplačil ter pravne posledice, če vplačila niso izvedena;

– višino vplačila v primeru dela s skrajšanim delovnim časom od polnega, v primeru dopolnilnega dela ter v času prejemanja nadomestil;

– določbo, kdo bo v skladu s pokojninskim načrtom upravljal pokojninski sklad;

– posledice prenehanja zaposlitve pri delodajalcu;

– razloge in pogoje za prenehanje pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja;

– stroške, ki jih zaračunava upravljavec, določene s pogodbo iz prejšnjega člena.

(3) Delodajalec, ki oblikuje pokojninski načrt, omogoči zaposlenim vključitev v kolektivno dodatno zavarovanje, ki članu zagotavlja tudi izbiro sklada z zajamčeno donosnostjo v skladu s 312. ali 325. členom tega zakona.

235. člen

(sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta s strani zaposlenih)

(1) V imenu zaposlenih odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta reprezentativni sindikat pri delodajalcu.

(2) Če v družbi ni reprezentativnega sindikata, odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta svet delavcev, organiziran v skladu z zakonom, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

(3) Če v družbi ni reprezentativnega sindikata in ne sveta delavcev, odločajo o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojnin-

skega načrta zaposleni neposredno na zboru delavcev ali s posebno pisno izjavo.

(4) Sklep o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta je sprejet z večino glasov vseh zaposlenih. Pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta je s strani zaposlenih sklenjena, ko je sprejet sklep o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta s predpisano večino.

(5) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena velja za mikro družbe po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, da je pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta sklenjena, ko je sprejet sklep poslovodstva družbe o oblikovanju pokojninskega načrta. Sklep poslovodstva vsebuje sestavine iz drugega odstavka 234. člena tega zakona.

236. člen

(sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta s strani delodajalca)

Na strani delodajalca odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja poslovodstvo družbe.

237. člen

(pogodba o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja)

(1) V primeru iz drugega odstavka 233. člena tega zakona delodajalec, ki je oblikoval pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja, sklene z upravljavcem pokojninskega sklada posebno pogodbo o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja.

(2) Pogodba o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja vsebuje način plačevanja, roke plačevanja, višino vplačil, vstopne in izstopne stroške ter druge podatke, določene s pravili upravljanja pokojninskega sklada. Pogodba o financiranju pokojninskega načrta mora biti v skladu s tem zakonom in s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, sklenjeno v skladu s tem zakonom in z določbami kolektivne pogodbe, ki se nanašajo na kolektivno dodatno zavarovanje.

(3) Delodajalec članu dodatnega zavarovanja omogoči vpogled v določbe pogodbe o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, ki se nanašajo na vplačilo premije (v nadaljnjem besedilu: vplačilo) in stroške, ki jih upravljavec pokojninskega sklada zaračunava.

238. člen

(vključitev v kolektivno zavarovanje)

(1) Zaposleni se vključi v pokojninski načrt z dnem vplačila v pokojninski sklad, na podlagi pokojninskega načrta delodajalca, ki je oblikoval pokojninski načrt, razen v primeru iz četrtega in sedmega odstavka 233. člena tega zakona. Začetek kolektivnega dodatnega zavarovanja je prvi dan meseca, za katerega je bilo vplačilo izvedeno.

(2) Delodajalec je dolžan upravljavcu pokojninskega sklada vsaj 30 dni pred vplačilom prve premije posredovati osebne podatke zaposlenih, ki se vključujejo v pokojninski načrt.

(3) Upravljavec v 15 dneh pred prvim vplačilom v pokojninski sklad članu izda obvestilo o vključitvi. Obvestilu priloži:

– pokojninski načrt;
– izjavo o naložbeni politiki;
– pravila upravljanja pokojninskega sklada.

(4) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada ali zavarovalnica ali pokojninska družba, ki dodatno zavarovanje izvaja prek kritnih skladov z različnimi naložbenimi politikami, člana vključi v podsklad ali kritni sklad ustrezno starostni skupini tega člana. Hkrati z obvestilom o vključitvi se člana obvesti o možnosti izbire med posameznimi podskladi ali kritnimi skladi z različnimi naložbenimi politikami.

(5) Član ima pravico, da enkrat letno izbere drug podsklad v okviru krovnega pokojninskega sklada ali kritni sklad, ki izvaja naložbeno politiko, ustrezno starostni skupini tega člana, ali podsklad ali kritni sklad, ki izvaja manj agresivno naložbeno politiko kot podsklad ali kritni sklad, ki ustreza starostni skupini tega člana.

(6) Obvestilo o vključitvi iz tretjega odstavka tega člena vsebuje:

– osebne podatke člana: ime, priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, državljanstvo, davčno številko;
– ime in sedež delodajalca, ki financira pokojninski načrt;
– višino, način in obliko plačila premije;
– informacijo o tem, ali in kako se pri izbiri naložb upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja družb;
– informacije o donosnosti pokojninskega sklada za vsaj zadnjih pet poslovnih let oziroma za vsa leta delovanja pokojninskega sklada, kadar je to obdobje krajše od petih let;
– informacije o strukturi stroškov, ki se odtegnejo iz sredstev člana in pokojninskega sklada;
– podatek o tem, kje so na voljo dodatne informacije.

(7) Upravljavec pokojninskega sklada informacije iz tretjega in četrtega odstavka tega člena zagotovi v tiskani obliki, ali, kadar so izpolnjeni pogoji iz drugega do četrtega odstavka 250.a člena tega zakona, z uporabo elektronskih sredstev, vključno z nosilcem podatkov, ki članu ali osebi, ki prejema dodatno ali predčasno dodatno pokojnino iz dodatnega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: uživalec dodatne pokojnine) omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo, dokler je potrebno za namene teh podatkov, in nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov (v nadaljnjem besedilu: trajni nosilec podatkov), ali prek spletne strani.

239. člen

(posledice pri pravnem prenosu podjetja)

(1) Če pride zaradi pravnega prenosa podjetja ali dela podjetja, izvedenega na podlagi zakona, drugega predpisa, pravnega posla ali pravnomočne sodne odločbe ali zaradi združitve ali delitve do spremembe delodajalca, preidejo pogodbene in druge pravice in obveznosti iz pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta ali kolektivne pogodbe, v delu, kjer je urejeno kolektivno dodatno zavarovanje, ki so jih imeli delavci na dan prenosa pri delodajalcu prenosniku, na delodajalca prevzemnika, če ob prenosu ni dogovorjeno drugače.

(2) Pravice in obveznosti iz pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta, ki je zavezovala delodajalca prenosnika, delodajalec prevzemnik v primeru iz prejšnjega odstavka zagotavlja delavcem najmanj eno leto, razen če pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta ali kolektivna pogodba preneha veljati pred potekom enega leta ali če je pred potekom enega leta sklenjena nova pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta ali kolektivna pogodba, pri kateri sodelujejo vsi delavci pri delodajalcu prevzemniku.

(3) Če ima delodajalec prevzemnik za svoje delavce že oblikovan pokojninski načrt, se prevzeti delavci po poteku roka iz prejšnjega odstavka vključijo v kolektivno zavarovanje po pokojninskem načrtu, ki ga je delodajalec prevzemnik oblikoval za svoje zaposlene. Prevzeti delavci, ki ob vključitvi v kolektivno zavarovanje iz prejšnjega stavka ne izkoristijo pravice iz 248. člena tega zakona in ne prenesejo sredstev k že oblikovanemu pokojninskemu načrtu delodajalca prevzemnika v roku enega leta od dneva prenosa podjetja, v okviru pokojninskega načrta delodajalca prenosnika zadržijo pravice.

(4) Delodajalec prenosnik odškodninsko odgovarja za terjatve delavcev iz naslova zapadlih in neizvedenih vplačil v kolektivno zavarovanje, nastale do datuma prenosa.

4. **Individualno dodatno zavarovanje**

240. člen

(vključitev v individualno zavarovanje)

(1) Oseba se vključi v individualno zavarovanje po pokojninskem načrtu individualnega zavarovanja tako, da s posebno

izjavo (v nadaljnjem besedilu: pristopna izjava) pristopi k pokojninskemu načrtu, ki ga izvaja izbrani pokojninski sklad in ko izvede prvo vplačilo.

(2) Upravljavec osebo, ki se želi vključiti v individualno zavarovanje, pred vključitvijo obvesti o:

1. značilnostih pokojninskega načrta;
2. pravilih upravljanja pokojninskega sklada;
3. tem, ali in kako se pri izbiri naložb upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja družb;
4. informacijah o donosnosti pokojninskega sklada za vsaj zadnjih pet poslovnih let oziroma za vsa leta delovanja pokojninskega sklada, kadar je to obdobje krajše od petih let;
5. informacijah o strukturi stroškov, ki se odtegnejo iz sredstev člana in pokojninskega sklada;
6. tem, kje so na voljo dodatne informacije.

(3) Če se pokojninski načrt iz prvega odstavka tega člena izvaja na podlagi krovnega vzajemnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov z različnimi naložbenimi politikami, član že v pristopni izjavi izbere tudi podsklad krovnega pokojninskega sklada ali kritni sklad, v katerega želi nalagati sredstva.

(4) Če član v primeru iz prejšnjega odstavka že v pristopni izjavi ne izbere podsklada ali kritnega sklada, se šteje, da je izbral podsklad ali kritni sklad, ki izvaja naložbeno politiko, ustrezno starostni skupini člana.

(5) Pristopna izjava iz prvega odstavka tega člena vsebuje:

– osebne podatke člana: ime, priimek, rojstne podatke, enotno matično številko; občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, državljanstvo, davčno številko;

– višino, način in obliko plačila premije;

– podatke o upravičencih za primer smrti: ime, priimek, enotno matično številko občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov prebivališča, davčno številko, delež odkupne vrednosti.

(6) Podrobnejšo vsebino pristopne izjave iz prejšnjega odstavka ter izjave o izbiri iz drugega odstavka tega člena predpiše Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, ko je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, ko je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad.

(7) Za dan začetka individualnega zavarovanja se šteje prvi dan meseca, za katerega je izvedeno vplačilo.

IV. poglavje: VPLAČILA V DODATNO ZAVAROVANJE

1. **Vplačila**

241. člen

(vplačila v kolektivno zavarovanje)

(1) Vplačilo kolektivnega zavarovanja je denarni znesek, ki ga v korist člana plačuje delodajalec, pri katerem je član zaposlen, ali pravna oseba ali državni organ, pri katerem član poklicno opravlja določeno funkcijo (v nadaljnjem besedilu: delodajalec), na način in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Vplačilo iz prejšnjega odstavka bremeni delodajalca.

(3) V kolektivno zavarovanje lahko v dogovoru z delodajalcem vplačuje denarna sredstva tudi zavarovanec sam. Tako vplačana sredstva se obravnavajo enako kot sredstva, ki jih vplačuje zavarovanec v individualnem zavarovanju. Izvajalec vodi navedena sredstva ločeno od sredstev, ki jih je vplačal delodajalec.

242. člen

(vplačila v individualno zavarovanje)

(1) Vplačilo individualnega zavarovanja je denarni znesek, ki ga plačuje član in na podlagi katerega pridobi pravice iz dodatnega zavarovanja po tem zakonu.

(2) Vplačila iz prejšnjega odstavka se lahko izvajajo samo v okviru pokojninskega načrta individualnega zavarovanja.

243. člen

(osebni računi članov)

(1) Upravljavec vodi osebne račune članov pokojninskega sklada.

(2) Osebni račun člana vsebuje podatke o posameznih vplačilih, skupni vrednosti privarčevanih sredstev ter v primeru pokojninskega sklada z zajamčeno donosnostjo na čisto vplačilo, tudi podatek o zajamčeni vrednosti sredstev člana.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejši način vodenja in obvezno vsebino registra osebnih računov članov pokojninskega sklada.

244. člen

(roki za vplačilo)

(1) Vplačilo dodatnega zavarovanja se določi in plačuje za koledarski mesec, lahko pa se plača tudi kot četrtletno, polletno ali celoletno vplačilo, če je tako določeno s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta iz 234. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za obdobje koledarskega leta lahko plačajo tudi dodatna vplačila v enkratnem znesku, če je tako določeno s pokojninskim načrtom.

(3) Če delodajalec v primeru kolektivnega dodatnega zavarovanja dvakrat zaporedoma ne izvede vplačila v roku, določenem s pogodbo oblikovanju pokojninskega načrta iz 234. člena tega zakona, ga upravljavec pozove za plačilo najkasneje v 15 dneh od dneva zapadlosti zadnjega plačila.

(4) Upravljavec v primeru iz prejšnjega odstavka obvesti tudi organ iz 235. člena tega zakona, ki je v imenu zaposlenih sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta.

245. člen

(višina minimalnega vplačila)

(1) Znesek vplačil kolektivnega zavarovanja, ki ga za posameznega člana v posameznem koledarskem letu plača delodajalec, ne sme biti nižji od 300 eurov.

(2) Če zavarovanec ni bil vključen v kolektivno zavarovanje celo leto, se znesek zniža sorazmerno glede na število mesecev vključitve.

(3) Znesek iz prvega odstavka tega člena se valorizira s koeficientom rasti povprečne mesečne bruto plače zaposlenih v Republiki Sloveniji od januarja do oktobra leta pred letom, za katero se opravi valorizacija, glede na enako obdobje predhodnega leta po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije. Višina valoriziranega zneska iz prvega odstavka tega člena se objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za delo.

2. **Mirovanje dodatnega zavarovanja**

246. člen

(pravica do dogovora o mirovanju dodatnega zavarovanja)

(1) Delodajalec in upravljavec pokojninskega sklada se lahko dogovorita, da delodajalec začasno preneha z vplačevanjem v korist zaposlenih (mirovanje kolektivnega zavarovanja). O sklenitvi mirovanja kolektivnega zavarovanja delodajalec obvesti organ iz 235. člena tega zakona.

(2) Pogoji za vzpostavitev mirovanja iz prejšnjega odstavka se določijo v pogodbi o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja ali v kolektivni pogodbi iz 234. člena tega zakona ter v pokojninskem načrtu.

(3) Član in upravljavec se lahko dogovorita, da član začasno preneha z vplačevanjem po pokojninskem načrtu individualnega zavarovanja (mirovanje individualnega dodatnega zavarovanja).

(4) Pogoji za vzpostavitev mirovanja iz prejšnjega odstavka se določijo v pokojninskem načrtu individualnega zavarovanja.

3. **Zadržanje pravic**

247. člen

(zadržanje pravic)

(1) Član dodatnega zavarovanja ima v primerih iz 239., 341., 342., 345. in 346. člena tega zakona, pravico do zadržanja pravic iz dodatnega zavarovanja.

(2) Sredstva, ki jih na podlagi tega zakona član zadrži, se obravnavajo enako kot sredstva članov, ki še naprej vplačujejo v ta pokojninski sklad.

4. **Prenos sredstev**

248. člen

(pravica do prenosa sredstev med pokojninskimi načrti)

(1) Član lahko od upravljavca pokojninskega sklada kadarkoli zahteva prenos sredstev v pokojninski sklad, ki ga na podlagi drugega pokojninskega načrta iz 225. člena tega zakona upravlja drug upravljavec.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme član sredstva prenesti šele, ko mu preneha delovno razmerje pri delodajalcu, preko katerega je vključen v kolektivno zavarovanje, razen v primeru, ko delodajalec, preko katerega je vključen v kolektivno zavarovanje, sklene pogodbo o financiranju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja z drugim upravljavcem pokojninskega sklada.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena prenos sredstev med pokojninskim načrtom kolektivnega zavarovanja in pokojninskim načrtom individualnega zavarovanja ni dovoljen.

(4) Prenos sredstev se opravi na podlagi pisne zahteve za prenos sredstev.

(5) Rok za prenos sredstev je največ 60 dni od obračunskega dne po stanju, na katerega je izračunana odkupna vrednost premoženja.

249. člen

(prenos sredstev med podskladi krovnega pokojninskega sklada in kritnimi skladi, ki spadajo v skupino kritnih skladov, ki izvajajo naložbeno politiko življenjskega cikla)

Član pokojninskega sklada lahko v skladu z določbami 311. člena ali 324. člena tega zakona prenese sredstva iz enega podsklada krovnega pokojninskega sklada ali kritnega sklada, ki pripada skupini kritnih skladov, v drug podsklad tega krovnega pokojninskega sklada ali drug kritni sklad, ki spada v skupino kritnih skladov, ki izvajajo naložbeno politiko življenjskega cikla.

5. **Prepoved zastave in neprenosljivost pravic**

250. člen

(prepoved zastave in neprenosljivost pravic)

(1) Član dodatnega zavarovanja ne sme zastaviti pravic iz naslova sredstev pokojninskega sklada, vpisanih na njegovem osebnem računu.

(2) Pravice iz dodatnega zavarovanja so neprenosljive, razen v primerih, določenih s tem zakonom.

V. poglavje: OBVEŠČANJE POTENCIALNIH ČLANOV, ČLANOV, DELODAJALCEV IN JAVNOSTI

250.a člen

(načela obveščanja)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada zagotovi, da so informacije, ki jih zagotovi v zvezi s poslovanjem pokojninskega sklada:

1. redno posodobljene;
2. jasne, jedrnate in razumljive;
3. nezavajajoče, pri čemer mora biti zagotovljena dosledna uporaba besedišča in vsebine;
4. navedene v lahko berljivi obliki;
5. na voljo v slovenskem jeziku in
6. osebam, ki so upravičene do vključitve v pokojninski načrt (v nadaljnjem besedilu: potencialni član), članom in uživalcem dodatne pokojnine brezplačno zagotovljene, z uporabo elektronskih sredstev, vključno s trajnim nosilcem podatkov, spletne strani ali v tiskani obliki.

(2) Če so informacije potencialnim članom, članom in uživalcem dodatne pokojnine zagotovijo z uporabo elektronskih sredstev, vključno s trajnim nosilcem podatkov, mora biti to izvedeno primerno okoliščinam, v katerih poteka ali bo potekalo poslovanje med upravljavcem in članom.

(3) Če se informacije potencialnim članom, članom in uživalcem dodatne pokojnine zagotovijo prek spletne strani, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

– to je izvedeno primerno okoliščinam, v katerih poteka ali bo potekalo poslovanje med upravljavcem in članom,

– član mora biti po elektronski poti obveščen o naslovu spletne strani, na kateri lahko dostopa do podatkov, in

– podatki morajo biti na navedeni spletni strani dostopni toliko časa, kot se razumno pričakuje, da jih bo potencialni član, član ali uživalec dodatne pokojnine potreboval.

(4) Za namene tega člena se zagotavljanje podatkov z uporabo elektronskih sredstev šteje kot primerno okoliščinam, v katerih poteka ali bo potekalo poslovanje med upravljavcem in članom, če je mogoče dokazati, da ima član stalen dostop do interneta. Kot dokaz za to se šteje, da član upravljavcu pokojninskega sklada zagotovi naslov elektronske pošte za navedeno poslovanje.

(5) Član lahko prekliče, da ga upravljavec pokojninskega sklada obvešča z uporabo elektronskih sredstev, vključno s trajnim nosilcem podatkov, ali prek spletne strani.

251. člen

(potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada najpozneje do 31. januarja tekočega leta vsako leto po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta pripravi potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja za vsakega člana pokojninskega sklada.

(2) Potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja je legitimacijski papir za uveljavljanje pravic iz dodatnega zavarovanja.

(3) Potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja vsebuje najmanj:

– podatke o članu pokojninskega sklada (ime, priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, državljanstvo, davčno številko) vključno z navedbo zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona, pogoje za uveljavitev pravice do dodatne starostne pokojnine, določene v pokojninskem načrtu, ali upokojitvene starosti, ki jo določi član;

– podatke o pokojninskem skladu in njegovem upravljavcu;

– podatek o znesku pripisanega zajamčenega donosa (samo pri pokojninskem skladu z zajamčeno donosnostjo na čisto vplačilo, katerega vplačila se ne preračunajo v število enot premoženja);

– podatek o zajamčeni vrednosti sredstev člana po stanju na zadnji obračunski dan koledarskega leta (samo pri pokojninskem skladu z zajamčeno donosnostjo na čisto vplačilo);

– informacije o pokojninskih projekcijah na podlagi zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona ali upokojitvene starosti, ki jo določi član, in izjavo o omejitvi odgovornosti, v kateri je navedeno, da bi se te projekcije utegnile razlikovati od končne vrednosti pridobljenih prejemkov;

– podatke, vpisane na osebnem računu člana po stanju na dan 31. decembra preteklega leta;

– podatke o vplačilih v preteklem koledarskem letu, vključno s podatki o stroških plačanih iz sredstev člana in pokojninskega sklada;

– informacije o vseh vplačilih v preteklem letu, ki jih je financiral delodajalec;

– razčlenitev stroškov, ki jih je upravljavec pokojninskega sklada v preteklem letu odtegnil iz sredstev člana in pokojninskega sklada;

– informacijo o ravni financiranja pokojninskega načrta kot celote;

– navedbo, kje in kako lahko član pridobi:

a) informacije v zvezi z možnostmi izbire določene s pravili upravljanja pokojninskega sklada;

b) letno poročilo pokojninskega sklada in izjavo o naložbeni politiki;

c) informacije o predpostavkah, uporabljenih za izračun doživljenjske dodatne pokojnine, zlasti glede na uporabljene obrestne mere, tablice smrtnosti in stroške izplačevanja, in o ponudniku dodatne pokojnine;

č) informacije o pravicah iz dodatnega zavarovanja v primeru prenehanja zaposlitve;

d) informacije o možnostih izbire med podskladi ali kritnimi skladi z različnimi naložbenimi politikami ter o določbah pokojninskega načrta in pravil upravljanja, na podlagi katerih se za posameznega člana določi naložbena politika.

(4) Upravljavec v potrdilu o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja obrazloži poglavitne spremembe v primerjavi s preteklim letom.

(5) Upravljavec pokojninskega sklada zagotovi članu potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena v tiskani obliki ali, kadar so izpolnjeni pogoji iz drugega do četrtega odstavka 250.a člena tega zakona, z uporabo elektronskih sredstev, vključno s trajnim nosilcem podatkov, ali prek spletne strani. V primeru obveščanja člana z uporabo elektronskih sredstev je upravljavec pokojninskega sklada na zahtevo člana temu dolžan zagotoviti tudi pisno potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(6) Upravljavec na zahtevo člana in članu, ki bo v tekočem letu dopolnil 58. leto starosti, zagotovi tudi informacijo o prihodnjih pravicah iz naslova dodatnega zavarovanja in možnostih izplačila ob rednem prenehanju dodatnega zavarovanja.

(7) Pravila za določanje predpostavk o projekcijah pokojninskih prejemkov na podlagi zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona ali upokojitvene starosti, ki jo določi član, iz pete alineje tretjega odstavka tega člena določi minister, pristojen za delo, v sodelovanju z Agencijo za zavarovalni nadzor.

(8) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino potrdila o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja.

252. člen

(redno obveščanje o poslovanju pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada članu najkasneje do 30. junija tekočega leta omogoči dostop do povzetka revidiranega letnega poročila pokojninskega sklada za preteklo poslovno leto. Upravljavec člana o možnosti dostopa do povzetka revidiranega letnega poročila obvesti hkrati s potrdilom o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka 251. člena tega zakona.

(2) Upravljavec pokojninskega sklada delodajalcu, ki financira pokojninski načrt, v roku iz prejšnjega odstavka pošlje obvestilo o tem, kje je dostopno revidirano letno poročilo za preteklo poslovno leto.

(3) Upravljavec člana in delodajalca, ki financira pokojninski načrt, obvesti tudi o morebitnih spremembah pravil upravljanja pokojninskega sklada v zadnjem letu, o morebitnih spremembah pokojninskega načrta in razlogih za te spremembe ter o posledicah poglavitnih sprememb zavarovalno-tehničnih rezervacij za člane.

(4) Upravljavec v obvestilu iz prejšnjega odstavka navede tudi mesto, kjer so pravila upravljanja in pokojninski načrt javno objavljena.

253. člen

(obveščanje javnosti)

Upravljavec pokojninskega sklada na spletni strani javno objavi:

1. ime upravljavca pokojninskega sklada, države članice, v kateri je upravljavec vpisan v register, in pristojnega nadzornega organa;

2. pokojninski načrt in pokojninski načrt za izplačevanje pokojninske rente, če izplačuje pokojninske rente;

3. pravila upravljanja pokojninskega sklada;

4. obvestilo o vseh spremembah pravil upravljanja v preteklem letu;

5. izjavo o naložbeni politiki;

6. revidirano letno poročilo;

7. informacije o možnostih izbire med podskladi ali kritnimi skladi z različnimi naložbenimi politikami, izpostavljenosti tveganju, jamstev, ki so določena s pokojninskim načrtom ali pravili upravljanja, celotnih stroških poslovanja pokojninskega klada, o donosnosti pokojninskega sklada za vsaj pet let ter vrstah in strukturi naložb;

8. obvestilo o pravicah člana glede možnosti izplačevanja dodatne pokojnine in glede možnosti prenosa sredstev med skladi ali podskladi istega upravljavca ali prenosa sredstev med različnimi upravljavci.

254. člen

(obveščanje članov na zahtevo)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada članu na njegovo zahtevo najkasneje v 15 dneh brezplačno poda informacije o:

– pravicah v primeru prenehanja zaposlitve pri delodajalcu, ki financira pokojninski načrt, in možnostih prenosa sredstev v drug pokojninski sklad;

– pravicah iz naslova zavarovanja in možnostih izplačila ob rednem prenehanju zavarovanja;

– pravicah glede prenosa sredstev med pokojninskimi skladi ali podskladi istega ali različnih upravljavcev.

(2) Upravljavec članu na njegovo zahtevo izroči tudi brezplačen izvod dokumentov iz prejšnjega člena in informacije o uporabljenih predpostavkah pri pripravi projekcije o pokojninskih prejemkih na podlagi zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona ali upokojitvene starosti, ki jo določi član.

255. člen

(objava zbirnih podatkov)

Minister, pristojen za delo, na spletni strani ministrstva enkrat letno po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta najkasneje do 1. maja tekočega leta objavi:

– število in naziv odobrenih pokojninskih načrtov, ki so oblikovani za posamezen pokojninski sklad, ter število in naziv pokojninskih načrtov za izplačevanje pokojninske rente;

– letno stopnjo donosa posameznega pokojninskega sklada;

– višino sredstev posameznega pokojninskega sklada;

– število članov posameznega pokojninskega sklada;

– višino povprečnega mesečnega vplačila.

VI. poglavje: POKOJNINSKI SKLAD

1. **Splošno**

256. člen

(ime pokojninskega sklada)

(1) Ime pokojninskega sklada vsebuje označbo, iz katere je razvidna oblika pokojninskega sklada, in ne sme vsebovati izrazov, ki bi lahko zavajali.

(2) Ime in firma drugih pravnih subjektov ne sme vsebovati besedne zveze »pokojninski sklad« ali besednih zvez, ki bi zavajale v zmoto, da gre za pokojninski sklad po tem zakonu.

(3) Ime podsklada vsebuje ime krovnega pokojninskega sklada brez označbe »krovni pokojninski sklad« in ime, po katerem se podsklad jasno loči od drugih podskladov tega krovnega pokojninskega sklada, z označbo, iz katere je razvidna starostna skupina članov, katerim je podsklad namenjen ali naložbeni cilj podsklada.

(4) Ime posameznega kritnega sklada, ki spada v skupino kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, vsebuje ime skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla in ime, po katerem se posamezni kritni sklad jasno loči od drugih posameznih kritnih skladov te skupine kritnih skladov, z označbo, iz katere je razvidna starostna skupina članov, katerim je kritni sklad namenjen ali naložbeni cilj kritnega sklada.

(5) Kadar se ime pokojninskega sklada uporablja v prevodu v tuj jezik, so lahko tudi sestavine imena iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka prevedene v tuj jezik.

256.a člen

(register pokojninskih skladov)

(1) Minister, pristojen za delo, vzpostavi in redno dopolnjuje register pokojninskih skladov, v katerega se vpisujejo podatki o pokojninskih skladih, za katere so upravljavci pridobili dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor in imajo odobren pokojninski načrt.

(2) V registru iz prejšnjega odstavka so v primeru izvajanja dejavnosti upravljanja pokojninskih skladov v drugi državi članici, pri čemer za razmerje med delodajalcem ter člani in uživalci dodatne pokojnine velja socialno in delovno pravo, ki ureja poklicno pokojninsko zavarovanje v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: čezmejna dejavnost), navedene tudi države članice Evropske unije ali državi podpisnici Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3; v nadaljnjem besedilu: država članica), v katerih osebe iz prejšnjega odstavka poslujejo.

257. člen

(osebe, ki lahko oblikujejo in upravljajo pokojninski sklad)

(1) Pokojninski sklad lahko oblikujejo in upravljajo:

– pokojninska družba iz 328. člena tega zakona;

– zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo;

– banka, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja bančništvo;

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, lahko banka iz tretje alineje oblikuje pokojninski sklad samo kot vzajemni pokojninski sklad ali pa kot krovni pokojninski sklad.

2. **Upravljanje pokojninskega sklada**

258. člen

(storitve upravljanja pokojninskega sklada)

(1) Storitve upravljanja pokojninskega sklada obsegajo:

1. upravljanje premoženja pokojninskega sklada,

2. administrativne storitve povezane s poslovanjem pokojninskega sklada:

– pravne storitve ter vodenje poslovnih knjig in sestavljanje poslovnih poročil pokojninskega sklada;

– odnosi s člani;

– vrednotenje sredstev in obveznosti ter izračunavanje vrednosti enot, če je pokojninski sklad razdeljen na enote premoženja, oziroma izračunavanje sorazmernega deleža donosa pokojninskega sklada in pripisovanje dobička pokojninskega sklada, če se odkupna vrednost izračuna glede na sorazmeren delež člana v donosu pokojninskega sklada;

– pregled usklajenosti z zakonskimi in podzakonskimi zahtevami;

– vodenje osebnih računov članov;

– administrativne storitve, povezane z vplačili in izplačili;

– obračuni in poravnave po pogodbah ter obveščanje članov, delodajalcev in javnosti;

– hramba dokumentacije in vodenje evidenc;

– druge administrativne zadeve, povezane z delovanjem pokojninskega sklada;

3. trženje pokojninskih skladov.

(2) Upravljavec pokojninskega sklada pri upravljanju premoženja pokojninskega sklada ravna v skladu s tem zakonom, s pravili upravljanja, pokojninskim načrtom in s pravili stroke upravljanja kolektivnih naložbenih podjemov za neprofesionalne stranke oziroma gospodarjenja s finančnimi instrumenti strank.

(3) Upravljavec pokojninskega sklada pri upravljanju pokojninskega sklada kot splošno pravilo smiselno upošteva načelo enakovredne porazdelitve tveganj in koristi med člani različnih starosti.

259. člen

(prenos storitev upravljanja na drugo osebo)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada lahko pisno pooblasti drugo osebo (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec), da v njegovem imenu in za njegov račun opravlja posamezne storitve oziroma posle, ki v skladu s prvim odstavkom 258. člena tega zakona spadajo med storitve upravljanja pokojninskih skladov.

(2) V zvezi s prenosom opravljanja posamezne storitve oziroma posla upravljanja posameznih pokojninskih skladov na pooblaščenca se za krovne pokojninske sklade in vzajemne pokojninske sklade smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanje investicijskih skladov in družb za upravljanje, v primeru kritnih skladov oziroma skupine kritnih skladov, pa se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko upravljavec pokojninskega sklada prenese upravljanje premoženja na pooblaščenca, ki je pod nadzorom pristojnega organa Republike Slovenije ali države članice in ima ustrezno dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja premoženja.

2.1. *Provizije in stroški*

260. člen

(upravljavska provizija, vstopni in izstopni stroški ter stroški prenosa)

(1) Upravljavec je upravičen do povračila vstopnih in izstopnih stroškov ter do letne provizije za upravljanje pokojninskega sklada v višini, določeni v pravilih upravljanja pokojninskega sklada.

(2) Vstopni stroški se obračunajo v odstotku od zneska vplačila in ne smejo znašati več kot 3 %.

(3) Izstopni stroški se obračunajo v odstotku od zneska izplačila in ne smejo znašati več kot 1 %.

(4) Pri prenosu sredstev med pokojninskimi skladi istega upravljavca, upravljavec ni upravičen do povrnitve administrativnih stroškov prenosa in vstopnih ter izstopnih stroškov.

(5) Pri prenosu sredstev med pokojninskimi skladi različnih upravljavcev v skladu z 248. členom tega zakona, upravljavec pokojninskega sklada, od katerega se sredstva prenašajo in upravljavec pokojninskega sklada h kateremu se sredstva prenašajo, nista upravičena do vstopnih in izstopnih stroškov. Upravljavec pokojninskega sklada, od katerega se sredstva prenašajo je upravičen samo do povračila administrativnih stroškov prenosa v višini največ 15 eurov. Ti stroški se ne smejo obračunati od sredstev, ki se prenašajo, ampak jih poravna član ob vložitvi zahteve za prenos sredstev.

(6) Letna provizija za upravljanje pokojninskega sklada se določi v odstotku od povprečne letne čiste vrednosti sredstev

pokojninskega sklada v skladu z določbami 308. člena tega zakona, in upoštevaje naložbeno politiko pokojninskega sklada, ne sme znašati več kot 1 %.

(7) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada lahko za posamezne podsklade krovnega pokojninskega sklada ali posamezne kritne sklade skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, določi različne višine vstopnih in izstopnih stroškov ter provizije za upravljanje, vendar ne višjih kot je določeno v drugem, tretjem in šestem odstavku tega člena.

(8) Znesek iz drugega stavka petega odstavka tega člena se usklajuje v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

261. člen

(stroški upravljavca v zvezi z upravljanjem pokojninskega sklada)

(1) Poleg provizije za upravljanje je upravljavec pokojninskega sklada iz sredstev pokojninskega sklada upravičen izvršiti plačila samo za tiste vrste stroškov v zvezi z upravljanjem pokojninskega sklada, ki so določeni v pravilih upravljanja pokojninskega sklada.

(2) Pri opredelitvi vrst stroškov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanja investicijskih skladov in družb za upravljanje v delu, ki se nanaša na vzajemne sklade.

(3) V primeru naložbe v nepremičnine je upravljavec upravičen v breme sredstev pokojninskega sklada obračunati tudi stroške vpisa lastniških in drugih pravic, stroške uveljavitve teh pravic ter stroške, povezane z rabo nepremičnin.

262. člen

(celotni stroški poslovanja pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec v zvezi s poslovanjem pokojninskega sklada, ki ga upravlja, izračunava in objavlja podatek o celotnih stroških poslovanja pokojninskega sklada v preteklem poslovnem letu.

(2) Celotni stroški poslovanja pokojninskega sklada se izrazijo v odstotku od povprečne letne čiste vrednosti sredstev pokojninskega sklada.

(3) Upravljavec izračunava celotne stroške poslovanja pokojninskega sklada, ki ga upravlja, v skladu z metodologijo, ki velja za izračun celotnih stroškov poslovanja za vzajemne sklade po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(4) Upravljavec navede podatek o celotnih stroških poslovanja pokojninskega sklada v preteklem letu v letnem poročilu pokojninskega sklada.

2.2. *Skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem pokojninskega sklada in ločitev premoženja pokojninskega sklada*

263. člen

(skrbniške storitve)

(1) Upravljavec za račun pokojninskega sklada s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za pokojninski sklad.

(2) Skrbnik je na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za krovni pokojninski sklad dolžan opravljati skrbniške storitve za račun vsakega podsklada krovnega pokojninskega sklada posebej.

(3) V primeru, ko se dodatno zavarovanje izvaja preko skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, je skrbnik na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za skupino kritnih skladov dolžan opravljati skrbniške storitve za račun vsakega kritnega sklada, ki spada v to skupino, posebej.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se premoženje pokojninskega sklada, ki je zaupano v hrambo skrbniku, v primeru začetka stečajnega postopka nad skrbnikom oziroma drugo osebo, na katero je bilo preneseno opravljanje posameznih skrbniških storitev, izloči iz premoženja skrbnika oziroma druge osebe, na katero je bilo preneseno opravljanje posameznih skrbniških storitev, in ni na voljo za poplačilo drugih upnikov.

(5) Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem pokojninskega sklada smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za opravljanje skrbniških storitev za vzajemni sklad.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko skrbniške storitve za pokojninske sklade opravlja tudi kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, ki ima ustrezno dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338), ali investicijsko podjetje, ki ima ustrezno dovoljenje na podlagi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), ali druga oseba s sedežem v drugi državi članici, ki ima dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev na podlagi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 32; v nadaljnjem besedilu: Direktiva UCITS), ali druga oseba s sedežem v drugi državi članici, ki ima dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev za alternativne investicijske sklade po Direktivi 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174 z dne 1. 7. 2011, str. 1).

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko skrbniške storitve za pokojninske sklade opravlja tudi borznoposredniška družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za opravljanje storitev hrambe in vodenja finančnih instrumentov za račun strank ter katere minimalni kapital se izračuna na podlagi smiselne uporabe zakona, ki ureja bančništvo, v zvezi z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, osnovni kapital pa znaša najmanj 730.000 eurov.

264. člen

(ločitev premoženja pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec in skrbnik pokojninskega sklada zagotavljata ločitev premoženja pokojninskega sklada od:

– premoženja drugih pokojninskih skladov na način, določen v 265., 266., 267., in 268. členu tega zakona;

– svojega premoženja;

– drugega premoženja, ki ga upravljavec upravlja.

(2) Premoženje posameznega podsklada je ločeno od premoženja drugih podskladov krovnega pokojninskega sklada.

(3) Na premoženju pokojninskega sklada je dovoljena izvršba samo za zavarovanje ali poplačilo terjatev članov tega pokojninskega sklada.

265. člen

(ločitev naložb v vrednostne papirje in bančne denarne depozite)

V zvezi z ločitvijo naložb pokojninskega sklada v vrednostne papirje in bančne denarne depozite se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

266. člen

(ločitev naložb v nepremičnine)

Za naložbe pokojninskega sklada v nepremičnine upravljavec zagotovi, da se lastninska pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist pokojninskega sklada.

267. člen

(denarni račun pokojninskega sklada)

(1) Vsak pokojninski sklad ima en denarni račun ali več denarnih računov, ki so odprti v njegovem imenu ali jih zanj v svojem imenu in za račun pokojninskega sklada odpre upravljavec ali z njegovim soglasjem skrbnik pokojninskega sklada pri:

– Banki Slovenije;

– banki s sedežem v Republiki Sloveniji;

– banki države članice.

(2) Skrbnik zagotovi, da so denarna sredstva iz naslova vplačil v pokojninski sklad, ki jih vplača član ali so vplačana v imenu in za račun člana, prejeta in poknjižena na denarnih računih pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka.

(3) Skrbnik zagotovi, da se denarni računi pokojninskega sklada vodijo v skladu z načeli varstva denarnih sredstev strank kot jih določa sklep, ki ureja pogoje za opravljanje investicijskih in drugih storitev za borznoposredniške družbe.

(4) Če denarni račun pokojninskega sklada odpre skrbnik pokojninskega sklada v svojem imenu in za račun pokojninskega sklada, na tem računu ne smejo biti poknjižena denarna sredstva skrbnika oziroma druge osebe iz prve do tretje alineje prvega odstavka tega člena.

268. člen

(račun krovnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov)

(1) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, za krovni pokojninski sklad ali skupino kritnih skladov, ki jo upravlja, pri osebi iz prejšnjega člena odpre denarni račun krovnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov, za katerega veljajo določbe tega zakona o ločitvi premoženja.

(2) Upravljavec lahko ta račun uporablja samo za sprejem denarnih vplačil iz naslova dodatnega zavarovanja, ki jih sproti razporeja na račune posameznih podskladov krovnega pokojninskega sklada. Upravljavec skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, denarna vplačila sproti razporeja na račune posameznih kritnih skladov.

2.3. *Naložbe pokojninskih skladov*

269. člen

(pojem upravljanja premoženja pokojninskega sklada)

(1) Upravljanje premoženja pokojninskega sklada obsega:

1. − sklepanje pravnih poslov, katerih predmet je premoženje pokojninskega sklada;

– razpolaganje s premoženjem pokojninskega sklada zaradi izpolnitve obveznosti iz poslov, sklenjenih pri upravljanju premoženja pokojninskega sklada;

– sprejemanje izpolnitev obveznosti druge pogodbene stranke na podlagi poslov, sklenjenih pri upravljanju premoženja pokojninskega sklada;

– uresničevanje pravic iz vrednostnih papirjev pokojninskega sklada ali drugih finančnih naložb pokojninskega sklada;

2. upravljanje tveganj pokojninskega sklada.

(2) Upravljavec upravlja premoženje pokojninskega sklada v svojem imenu in za račun pokojninskega sklada.

(3) Upravljavec je upravičen v svojem imenu in za račun pokojninskega sklada razpolagati s premoženjem pokojninskega sklada in uresničevati pravice iz vrednostnih papirjev pokojninskega sklada ali drugih naložb pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja pokojninskega sklada.

(4) Upravljavec za uresničevanje pravic iz vrednostnih papirjev pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka pripravi ustrezne in učinkovite politike odločanja o tem, kdaj in kako bo uveljavljal glasovalne pravice, ki izhajajo iz vrednostnih papirjev v sredstvih pokojninskega sklada, ki ga upravlja, tako da se bo zagotavljalo upravljanje izključno v korist članov pokojninskega sklada.

(5) Upravljavec upravlja premoženje pokojninskega sklada tako, da so naložbe tega sklada v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja.

(6) Upravljavec zagotovi, da se vse terjatve iz poslov, sklenjenih za račun pokojninskega sklada, plačujejo oziroma izpolnjujejo v poslovno običajnih rokih.

270. člen

(odgovornost upravljavca za obveznosti in odškodninska odgovornost upravljavca)

(1) Upravljavec v razmerju do druge stranke odgovarja za izpolnitev obveznosti iz posla, ki ga je sklenil za račun pokojninskega sklada.

(2) Terjatev do upravljavca iz poslov, ki jih je ta sklenil za svoj račun, in iz pravnih poslov iz drugega odstavka 280. člena ter iz četrtega odstavka 282. člena tega zakona ni dovoljeno pobotati s terjatvami, ki jih je upravljavec po tem zakonu upravičen uveljavljati v svojem imenu in za račun pokojninskega sklada.

(3) Upravljavec pri upravljanju premoženja pokojninskega sklada ravna v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in drugimi predpisi, ki se nanašajo na izvajanje njegove dejavnosti, v skladu s pravili upravljanja pokojninskega sklada in pravili stroke upravljanja kolektivnih naložbenih podjemov za neprofesionalne stranke ter pazi na interese članov pokojninskega sklada.

(4) Upravljavec odgovarja članom za škodo, ki jo povzroči premoženju pokojninskega sklada, katerega upravlja, z ravnanjem, ki je v nasprotju s prejšnjim odstavkom.

(5) Tožbo za povrnitev škode iz prejšnjega odstavka je upravičen za račun pokojninskega sklada vložiti skrbnik, ki opravlja skrbniške storitve za ta pokojninski sklad.

(6) Če skrbnik v 30 dneh od prejema pisne zahteve člana ne vloži tožbe iz prejšnjega odstavka, lahko tako tožbo za račun pokojninskega sklada vloži vsak član pokojninskega sklada.

(7) Peti in šesti odstavek tega člena ne izključujeta pravice člana do uveljavljanja in povrnitve škode, ki mu jo upravljavec povzroči s kršitvijo svojih obveznosti.

(8) Odškodninske odgovornosti upravljavca iz četrtega oziroma sedmega odstavka tega člena ni mogoče niti omejiti niti izključiti.

271. člen

(načela naložbene politike pokojninskega sklada)

Upravljavec pokojninskega sklada pri upravljanju premoženja pokojninskega sklada ravna v skladu s pravili skrbnega in varnega poslovanja ter pri tem upošteva naslednja načela:

1. sredstva pokojninskega sklada se nalagajo v dolgoročno korist članov kot celote. V primeru možnosti nastanka nasprotij interesov med upravljavcem in člani pokojninskega sklada upravljavec sredstva sklada nalaga izključno v korist članov;

2. ob upoštevanju pravil skrbnega in varnega poslovanja lahko upravljavec pokojninskega sklada pri nalaganju sredstev upošteva tudi morebitne dolgoročne učinke naložb na okoljske in socialne dejavnike ter dejavnike upravljanja družb;

3. sredstva pokojninskega sklada morajo biti naložena tako, da se zagotovijo varnost, kakovost, likvidnost in donosnost premoženja sklada kot celote;

4. sredstva pokojninskega sklada so naložena predvsem v instrumente, s katerimi se trguje na organiziranih trgih, druge oblike naložb pa se ohranjajo na previdni ravni;

5. izvedeni finančni instrumenti se lahko uporabijo za zmanjševanje tveganj iz naslova upravljanja premoženja pokojninskega sklada ali kot tehnika upravljanja sredstev pokojninskega sklada;

6. naložbe so glede na opredeljeno naložbeno politiko primerno razpršene, in sicer tako v sklopu posameznih vrst naložb kot med njimi;

7. izpostavljenost pokojninskega sklada do posameznega izdajatelja ali skupine izdajateljev ne sme voditi v preveliko tveganje koncentracije.

272. člen

(vrste dovoljenih naložb)

(1) Glede vrste dovoljenih naložb pokojninskega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za vzajemni sklad, če ni s tem zakon določeno drugače.

(2) Premoženje pokojninskega sklada lahko predstavljajo denarni depoziti pri kreditnih institucijah, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka razen pogoj, ki se nanaša na ročnost denarnega depozita.

(3) Upravljavec pokojninskega sklada lahko za račun pokojninskega sklada sklepa transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti samo kot tehniko upravljanja sredstev iz 276. člena tega zakona, in sicer za zniževanje tveganj iz naslova upravljanja premoženja pokojninskega sklada.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko naložbe pokojninskega sklada predstavljajo tudi nepremičnine:

– če so vpisane v zemljiški knjigi ali drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji ali državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;

– če dajejo donos ali je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos;

– če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca pooblaščenega ocenjevalca, imenovanega v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje;

– če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena so lahko naložbe pokojninskega sklada tudi:

– finančni instrumenti, ki jih izda ali za katere jamči Evropska investicijska banka v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe;

– enote evropskih dolgoročnih investicijskih skladov, evropskih skladov za socialno podjetništvo in evropskih skladov tveganega kapitala.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko naložbe pokojninskega sklada predstavljajo tudi zadolžnice, ki jih je izdal izdajatelj s sedežem v državi podpisnici Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru ali državi članici OECD.

(7) Podrobnejša pravila glede vrste dovoljenih naložb, ki upoštevajo naravo dodatnega zavarovanja, predpiše Agencija za trg vrednostnih papirjev.

273. člen

(izpostavljenost iz naslova naložb pokojninskega sklada)

(1) Glede izpostavljenosti pokojninskega sklada v zvezi s transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti, izpostavljenosti pokojninskega sklada do posamezne vrste naložb, posamezne osebe, posebnih kategorij oseb in izračuna razmerij med deleži sredstev ter odstopa od pravil o izpostavljenosti, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za vzajemne sklade, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek veljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki se nanašajo na največje dopustne izpostavljenosti vzajemnega sklada do posebnih kategorij oseb, samo za izpostavljenost pokojninskega sklada do tržnih vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država podpisnica sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, ki ji pripada vsaj ena država članica, ali za tržne vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga za katere jamči ena od teh oseb.

(3) Ne glede na prvi odstavek naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno samo naložbo, ne smejo presegati 10 % vseh sredstev pokojninskega sklada, skupno pa vse naložbe v nepremičnine ne smejo presegati 20 % sredstev pokojninskega sklada.

(4) Ne glede na posamezne omejitve iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, pokojninski sklad ne sme biti izpostavljen do posameznega delodajalca, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja oziroma imeti več kot 5 % svojih sredstev naloženih v kombinacije naslednjih oblik naložb:

– vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga iz 272. člena tega zakona, katerih izdajatelj je delodajalec,

– depozitov, sklenjenih pri delodajalcu, vendar samo, kadar je delodajalec kreditna institucija,

– izpostavljenosti, ki izhajajo oziroma nastajajo pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti, sklenjenimi na trgu institucionalnih vlagateljev in ki jih pokojninski sklad sklepa z delodajalcem, oziroma

– drugih vrst naložb kakorkoli povezanih z delodajalcem.

(5) V primeru, da delodajalec pripada skupini, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, skupna izpostavljenost pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka do oseb, ki pripadajo isti skupini, ne sme presegati 10 % vseh sredstev pokojninskega sklada.

(6) Določbe četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izpostavljenost pokojninskega sklada do njegovega upravljavca.

(7) Določbe četrtega odstavka tega člena ne veljajo v primeru, ko je delodajalec, ki financira pokojninski načrt, Republika Slovenija.

(8) Naložbe pokojninskega sklada iz petega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 5 % sredstev pokojninskega sklada.

(9) Naložbe pokojninskega sklada v zadolžnice ne smejo presegati 10 % sredstev pokojninskega sklada.

274. člen

(naložbe v enote ali delnice odprtih investicijskih skladov)

(1) Ne glede na 272. člen tega zakona ima lahko pokojninski sklad največ 10 % vrednosti sredstev naloženih v enote posameznega odprtega investicijskega sklada.

(2) Naložbe pokojninskega sklada v enote odprtih investicijskih skladov, katerih poslovanje ni usklajeno z določbami Direktive UCITS, skupaj ne smejo presegati 30 % sredstev pokojninskega sklada.

(3) Ne glede na 272. člen tega zakona ima pokojninski sklad lahko naložena sredstva v enote kateregakoli odprtega investicijskega sklada, pod pogojem, da ima ta investicijski sklad skupno največ 10 % vrednosti sredstev naloženih v enote odprtih investicijskih skladov in imajo takšno omejitev vlaganja v enote odprtih investicijskih skladov izrecno navedeno v svojih pravilih upravljanja ali v statutu.

(4) Pokojninski sklad ima lahko sredstva naložena v enote odprtih investicijskih skladov, ki jih upravlja neposredno ali posredno, s prenosom upravljanja na drugo osebo isti upravljavec, ali katerakoli druga pravna oseba, s katero je upravljavec povezan, kot je to določeno v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, samo pod pogojem, da za takšno nalaganje upravljavec pridobi soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Če upravljavec pokojninskega sklada ali oseba, ki deluje v njegovem imenu, v zvezi z nalaganjem sredstev pokojninskega sklada v enote investicijskega sklada prejme provizijo ali drug denarni znesek, ga nemudoma vplača v premoženje pokojninskega sklada. Takšno vplačilo povečuje sredstva pokojninskega sklada.

(6) Za soglasje iz četrtega odstavka tega člena se šteje soglasje, ki ga Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izda k pravilom upravljanja pokojninskega sklada. Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izda takšno soglasje kadar pravila upravljanja pokojninskega sklada določajo, da pokojninski sklad, ki bo nalagal sredstva v enote odprtih investicijskih skladov, ki jih upravlja neposredno ali posredno, s prenosom upravljanja na tretje osebe, isti upravljavec, ali katerakoli druga pravna oseba, s katero je upravljavec povezan, ne bo zavezan k plačilu nobenih vstopnih in izstopnih stroškov povezanih s tovrstno naložbo.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko naložbe pokojninskega sklada v enote posameznega odprtega investicijskega sklada, katerega poslovanje je usklajeno z določbami Direktive UCITS, predstavljajo tudi do največ 50 % vrednosti sredstev pokojninskega sklada.

(8) Pravila upravljanja pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka vsebujejo izrecno navedbo o takšni naložbeni politiki ter v zvezi s tem število in lastnosti odprtih investicijskih skladov v katere bodo naložena sredstva pokojninskega sklada v deležu, ki presega omejitev iz prvega odstavka tega člena, vključno z navedbo največje višine upravljavske provizije posameznega tipa odprtega investicijskega sklada, v katerega bodo naložena sredstva pokojninskega sklada v povečanem obsegu.

(9) Letno poročilo pokojninskega sklada, ki ima v enote odprtih investicijskih skladov skupaj naloženih več kot 20 % svojih sredstev, vsebuje tudi informacijo o višini upravljavske provizije vsakega izmed odprtih investicijskih skladov, v enote katerega ima pokojninski sklad naloženih več kot 5 % svojih sredstev.

(10) Pokojninskemu skladu, katerega sredstva so naložena tudi v enote odprtih investicijskih skladov, sredstev odprtega investicijskega sklada ni treba seštevati ali upoštevati pri izračunavanju omejitev izpostavljenosti iz naslova naložb pokojninskega sklada iz 273. člena tega zakona.

(11) Agencija za trg vrednostnih papirjev s podrobnejšimi pravili določi dodatne pogoje v zvezi z naložbami v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov.

275. člen

(prepoved pomembnega vpliva na upravljanje izdajatelja)

(1) Upravljavec za račun pokojninskih skladov, ki jih upravlja, skupno ne sme pridobiti deleža delnic z glasovalnimi pravicami, z uresničevanjem katerih bi lahko pomembneje vplival na upravljanje ali upravo izdajatelja. V ta delež se vštevajo tudi delnice z glasovalnimi pravicami, ki jih upravljavec pridobi za račun drugega premoženja, ki ga upravlja.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev podrobneje določi merila za opredelitev pomembnega vpliva iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima lahko posamezni pokojninski sklad:

1. največ 10 % vseh delnic posameznega izdajatelja brez glasovalne pravice;

2. največ 10 % vseh dolžniških vrednostnih papirjev posameznega izdajatelja;

3. največ 10 % instrumentov denarnega trga posameznega izdajatelja;

4. največ 25 % enot posameznega odprtega investicijskega sklada.

(4) Omejitve iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka je dovoljeno prekoračiti le v času pridobitve teh finančnih instrumentov, za katere poteka postopek prve prodaje, če njihove vrednosti še ni mogoče natančno izračunati.

(5) Prvi in tretji odstavek tega člena se ne uporabljata za prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki jih izda ali za katere jamči Republika Slovenija, njena lokalna ali regionalna skupnost, država članica, njena lokalna ali regionalna skupnost, tretja država s seznama, ki ga določi Agencija za tg vrednostnih papirjev iz sedmega odstavka 272. člena tega zakona oziroma mednarodna organizacija, ki ji pripada vsaj ena država članica.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena upravljavec za račun pokojninskih skladov, ki jih upravlja, pri skrbniku, ki za te pokojninske sklade opravlja skrbniške storitve, skupno ne sme pridobiti kvalificiranega deleža, ki predstavlja posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v pravni osebi na podlagi katerih imetnik pridobi:

– najmanj 10 % delež glasovalnih pravic ali najmanj 10 % delež v kapitalu te pravne osebe, ali

– delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10 %, vendar mu že ta omogoča pomemben vpliv na upravljanje te pravne osebe.

276. člen

(tehnike upravljanja sredstev)

(1) Za učinkovito upravljanje naložb pokojninskega sklada se lahko, če pravila upravljanja pokojninskega sklada tako opredeljujejo, uporabljajo tehnike upravljanja sredstev.

(2) Glede vrst in lastnosti ter drugih pravil, povezanih s tehnikami upravljanja sredstev pokojninskega sklada, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za vzajemni sklad.

(3) Uporaba tehnik iz prvega odstavka tega člena in njihovih posledice ne smejo biti v nasprotju z naložbenim ciljem in politiko pokojninskega sklada, kot sta opredeljena v njegovih pravilih upravljanja.

2.4. *Splošne obveznosti pokojninskega sklada*

277. člen

(prepovedani posli upravljavca pokojninskega sklada)

Upravljavec za svoj račun ali za račun drugega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ne sme skleniti pravnega posla, katerega predmet bi bile naložbe pokojninskega sklada, ki ga upravlja.

278. člen

(posli z osebami povezanimi z upravljavcem pokojninskega sklada in posli s skrbnikom)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada ne sme, če ta zakon ne določa drugače, skleniti pravnega posla, katerega predmet je ali bi postal naložba pokojninskega sklada, ki ga upravlja:

1. z osebo, ki je povezana z upravljavcem pokojninskega sklada;

2. s skrbnikom, ki za pokojninski sklad opravlja skrbniške storitve.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za:

– posle, sklenjene z Republiko Slovenijo, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga, če je njihov izdajatelj Republika Slovenija oziroma Banka Slovenije;

– posle, katerih predmet so naložbe pokojninskega sklada, sklenjene na organiziranem trgu vrednostnih papirjev pod pogojem, da stranki posla druga drugi nista bili oziroma ne moreta biti znani vnaprej;

– sprejem prevzemne ponudbe po zakonu, ki ureja prevzeme, katerih predmet so delnice, katerih imetnik je pokojninski sklad;

– posle, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga, če je njihov izdajatelj Republika Slovenija oziroma Banka Slovenije, ki jih upravljavec pokojninskega sklada za račun pokojninskega sklada sklene z osebo iz prejšnjega odstavka, ki v poslu nastopa v vlogi primarnega vpisnika oziroma vzdrževalca trga s temi finančnimi instrumenti, ti posli pa se izvedejo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za pokojninski sklad, upoštevaje stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(3) Ne glede na 1. točko prvega odstavka tega člena lahko upravljavec pokojninskega sklada z osebo, ki je z njo povezana

na način, da upravljavec pokojninskega sklada in ta oseba sicer ne bi bili povezani osebi, če ne bi bila z njima povezana Republika Slovenija, sklepa:

– denarne depozite,

– posle, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga v postopku njihove prve prodaje, kot jo opredeljuje zakon o trgu finančnih instrumentov, če je njihov izdajatelj ta oseba,

če se ti depoziti ali posli izvedejo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za pokojninski sklad, upoštevaje stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena lahko upravljavec pokojninskega sklada sklepa s skrbnikom denarne depozite, posle, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga v postopku njihove prve prodaje, kot jo opredeljuje zakon o trgu finančnih instrumentov, če je njihov izdajatelj skrbnik, pod pogojem, da:

1. skrbnik pokojninskega sklada nima kvalificiranega deleža v upravljavcu, ki upravlja ta pokojninski sklad;

2. skrbnik in upravljavec sprejmeta pravila, s katerimi opredelita možne oblike nasprotja interesov v primeru takšnih naložb pokojninskega sklada ter načine omejitve teh nasprotij interesov;

3. se ti depoziti ali posli izvedejo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za pokojninski sklad, upoštevaje stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(5) Upravljavec pokojninskega sklada ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev obvesti skrbnika o osebah, ki so povezane z njim in ga tekoče obvešča o spremembah teh povezav.

(6) V letnem poročilu pokojninskega sklada mora biti razkrit odstotek sredstev pokojninskega sklada, vloženih skupaj v depozite in finančne instrumente, katerih izdajatelj je skrbnik tega pokojninskega sklada ali oseba, povezana z upravljavcem tega pokojninskega sklada.

(7) O naložbah oziroma poslih iz tega člena skrbnik pokojninskega sklada poroča Agenciji za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad, ali Agenciji za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.

(8) Posli iz tega člena so predmet rednega letnega revizijskega pregleda poslovanja pokojninskega sklada. Revizor v svojem poročilu napiše mnenji o izpolnjenosti pogojev iz tega člena in o tem, ali sta skrbnik investicijskega sklada in upravljavec pri takšni naložbi ravnala v najboljšem interesu članov.

279. člen

(zadolževanje)

(1) Upravljavec in skrbnik za račun pokojninskega sklada, za katerega vršita storitve upravljanja ali skrbništva premoženja, ne smeta najemati kreditov ali se zadolževati.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se pokojninski sklad za potrebe uravnavanja likvidnosti lahko zadolži do 10 % vrednosti sredstev, pod pogojem, da gre za začasno ali kratkoročno zadolžitev z dospelostjo do šest mesecev.

(3) Zadolžitev pokojninskih skladov je ob izpolnitvi pogojev iz prejšnjega odstavka dopustna pod pogojem, da tako določajo pravila upravljanja pokojninskega sklada in če so pogoji zadolževanja v skladu z običajnimi tržnimi pogoji.

280. člen

(poroštva in dana posojila)

(1) Upravljavec in skrbnik za račun pokojninskega sklada ne sme izdajati poroštev ali drugih oblik jamstev tretjim osebam ter odobriti posojil.

(2) Pravni posli, ki so v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka o poroštvih in jamstvih, so nični.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena pa lahko pokojninski sklad pridobi prenosljive vrednostne papirje, instrumente denarnega trga in druge finančne instrumente, ki jih ta zakon opredeljuje kot dovoljeno naložbo, ki še niso v celoti plačani.

281. člen

(nekrite prodaje vrednostnih papirjev)

(1) Niti upravljavec niti skrbnik za račun pokojninskega sklada ne smeta skleniti pogodbe o prodaji in prodati prenosljivih vrednostnih papirjev, instrumentov denarnega trga ali drugih finančnih instrumentov, če pokojninski sklad ob sklenitvi pogodbe ali prodajnega posla ni imetnik finančnih instrumentov, ki so predmet prodaje in nima zadostnega kritja na računu vrednostnih papirjev ali finančnih instrumentov, ki so predmet prodaje.

(2) Ravnanje v nasprotju s prepovedjo iz prejšnjega odstavka ne vpliva na veljavnost pravnega posla.

282. člen

(zastava in posojanje premoženja)

(1) Premoženja pokojninskega sklada ni dovoljeno zastaviti niti ga kako drugače obremeniti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme upravljavec za račun pokojninskega sklada, ki ga upravlja, zastaviti njegovo premoženje v zavarovanje obveznosti vračila kredita iz 279. člena tega zakona, pri čemer vrednost zastavljenega premoženja, po kateri je to premoženje izkazano v računovodskih izkazih pokojninskega sklada, ne sme presegati omejitev iz drugega odstavka 279. člena tega zakona.

(3) Glede pogojev in kriterijev, pod katerimi lahko upravljavec za račun posameznega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, posoja iz premoženja teh pokojninskih skladov vrednostne papirje ali finančne instrumente nasprotni pogodbeni stranki, veljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(4) Pravni posli, ki so v nasprotju s prvim in tretjim odstavkom tega člena, so nični.

283. člen

(izterjava terjatev)

Pokojninski sklad ima lahko sredstva v obliki terjatev, ki nastajajo pri normalnem poslovanju pokojninskih skladov, pri čemer upravljavec zagotovi, da se te terjatve izterjujejo v običajnih rokih, ki veljajo za sočasno izpolnitev obveznosti.

2.5. *Upravljanje tveganj in izjava o naložbeni politiki*

284. člen

(upravljanje tveganj pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec za vsak pokojninski sklad, ki ga upravlja, zagotovi učinkovito upravljanje tveganj, ki mu omogoča sprotno ugotavljanje in merjenje vseh vrst tveganj, ki izvirajo iz sprejetih pozicij in njihov prispevek k celotni tveganosti pokojninskega sklada.

(2) V zvezi z upravljanjem tveganj iz prejšnjega odstavka upravljavec za vsak pokojninski sklad izdela in neprekinjeno izvaja načrt upravljanja tveganj pokojninskega sklada.

(3) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskega sklada, in oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, upravljavec ne sme izključno ali samodejno opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor ob upoštevanju velikosti, narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti pokojninskega sklada pri upravljanju tveganj pokojninskega sklada proučita, ali upravljavec spoštuje določbe prejšnjega odstavka, in po potrebi upravljavca opozorita, naj zmanjša izključnost ali samodejnost uporabe bonitetnih ocen.

(5) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada Agenciji za trg vrednostnih papirjev najmanj enkrat letno poroča o vrstah izvedenih finančnih instrumentov, v katere je nalagal sredstva pokojninskega sklada, tveganjih, ki izhajajo iz teh transakcij ter omejitvah izpostavljenosti in metodah, ki jih uporablja za merjenje teh tveganj.

(6) Upravljavec kritnega sklada ali skupine kritnih skladov Agenciji za zavarovalni nadzor najmanj enkrat letno poroča o vrstah izvedenih finančnih instrumentov, v katere je nalagal sredstva pokojninskega sklada, tveganjih, ki izhajajo iz teh transakcij ter omejitvah izpostavljenosti in metodah, ki jih uporablja za merjenje teh tveganj.

(7) Agencija za trg vrednostnih papirjev v zvezi z upravljanjem tveganj pokojninskega sklada iz tega člena predpiše:

– podrobnejšo vsebino načrta upravljanja tveganj pokojninskega sklada iz drugega odstavka tega člena;

– način in roke predložitve načrta upravljanja tveganj pokojninskega sklada oziroma predložitve njegovih sprememb, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad;

– podrobnejši način in roke poročanja informacij iz tretjega odstavka, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi z upravljanjem tveganj pokojninskega sklada iz tega člena predpiše:

1. način in roke predložitve načrta upravljanja tveganj pokojninskega sklada oziroma predložitve njegovih sprememb, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali skupina kritnih skladov;

2. podrobnejši način in roke poročanja informacij iz šestega odstavka tega člena, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali skupina kritnih skladov.

285. člen

(izjava o naložbeni politiki)

(1) Upravljavec sprejme izjavo o naložbeni politiki, ki je lahko ali samostojen dokument ali enovit sestavni del načrta upravljanja tveganj iz 284. člena tega zakona. V slednjem primeru načrt upravljanja tveganj vsebuje jasno označbo, da je izjava o naložbeni politiki njegov sestavni del.

(2) Izjava o naložbeni politiki iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– podatke o metodah za ugotavljanje in merjenje naložbenih tveganj;

– opis postopkov za obvladovanje posameznih vrst tveganj;

– strateško porazdelitev sredstev glede na vrsto in trajanje obveznosti pokojninskega sklada;

– opis upoštevanja ali neupoštevanja okoljskih in socialnih dejavnikov ter dejavnikov upravljanja družb pri naložbeni politiki.

(3) Upravljavec članu pokojninskega načrta na njegovo zahtevo izroči brezplačen izvod izjave o naložbeni politiki.

(4) Izjava o naložbeni politiki mora biti skladna z določbami pravil upravljanja pokojninskega sklada, ki se nanašajo na naložbeno politiko pokojninskega sklada.

(5) Upravljavec predloži besedilo izjave o naložbeni politiki hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada Agenciji za trg vrednostnih papirjev, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad. Če je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, upravljavec besedilo izjave o naložbeni politiki predloži Agenciji za zavarovalni nadzor.

(6) Upravljavec najmanj vsaka tri leta preveri vsebino izjave o naložbeni politiki pokojninskega sklada, in jo po potrebi spremeni. Upravljavec izjavo o naložbeni politiki nemudoma prilagodi tudi vsem pomembnim spremembam naložbene politike, opredeljene v pravilih upravljanja pokojninskega sklada.

(7) Agencija za trg vrednostnih papirjev za pokojninske sklade, oblikovane kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad, določi podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki ter način in roke poročanja Agenciji za trg vrednostnih papirjev o spremembah izjave o naložbeni politiki.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor za pokojninske sklade, oblikovane kot kritni sklad, določi podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki ter način in roke poročanja Agenciji za zavarovalni nadzor o spremembah izjave o naložbeni politiki.

2.6. *Poslovne knjige in poslovna poročila pokojninskega sklada ter revidiranje*

286. člen

(poslovne knjige in poslovna poročila pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec za vsak pokojninski sklad, ki ga upravlja, vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke in sestavlja poročila v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, določenimi z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta 1606/2002/ES z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L št. 243 z dne 11. 9. 2002, str. 1) ter v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Upravljavec organizira poslovanje in tekoče vodi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne ali poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali pokojninski sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

287. člen

(letno poročilo pokojninskega sklada)

(1) Letno poročilo pokojninskega sklada sestavljajo:

– bilanca stanja;

– izkaz poslovnega izida;

– izkaz denarnih tokov;

– izkaz gibanja vrednosti enote premoženja in števila enot premoženja v obtoku za pokojninske sklade oziroma pripisa dobička za kritne sklade in skupine kritnih skladov;

– izkaz premoženja;

– priloga s pojasnili k računovodskim izkazom;

– poslovno poročilo.

(2) Za letno poročilo pokojninskega sklada se smiselno uporabljajo splošna pravila o letnem poročilu velike gospodarske družbe.

(3) Upravljavec pokojninskega sklada sestavlja letno poročilo pokojninskega sklada za obdobje, ki je enako koledarskemu letu.

288. člen

(letno poročilo krovnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov)

Letno poročilo krovnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, vsebuje zbirno bilanco stanja in izkaz poslovnega izida krovnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov ter letno poročilo iz 287. člena tega zakona za vsak podsklad krovnega sklada posebej ali za vsak sklad skupine kritnih skladov posebej.

289. člen

(revidiranje letnega poročila)

(1) Letno poročilo pokojninskega sklada pregleda revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje, razen, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Revizor pregleduje in poroča zlasti o:

– računovodskih izkazih pokojninskega sklada;

– pravilnosti in popolnosti razkritij v prilogi k računovodskim izkazom pokojninskega sklada;

– spoštovanju pravil tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov o upravljanju pokojninskega sklada.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor, v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled ni opravljen ali revizijsko poročilo ni izdelano v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena ali v skladu z določbami predpisa iz drugega odstavka 287. člena tega zakona, Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug revizor na stroške upravljavca.

290. člen

(predložitev revidiranega letnega poročila)

Upravljavec Agenciji za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agenciji za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, predloži revidirano letno poročilo pokojninskega sklada, ki ga upravlja, za preteklo poslovno leto najkasneje do 30. junija tekočega leta.

291. člen

(povzetek letnega poročila)

(1) Upravljavec pripravi in javno objavi povzetek revidiranega letnega poročila pokojninskega sklada, v katerem na jasen in razumljiv način povzame poslovanje in rezultate poslovanja pokojninskega sklada.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino povzetka letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino povzetka letnega poročila kritnega sklada ali skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, iz prvega odstavka tega člena.

292. člen

(predpis o poslovnih knjigah, letnih poročilih pokojninskih skladov in revidiranju)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše:

– sheme računovodskih izkazov vzajemnih pokojninskih skladov;

– podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk vzajemnega pokojninskega sklada in analitični kontni načrt;

– podrobnejšo vsebino letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada in krovnega pokojninskega sklada;

– vsebino priloge s pojasnili k računovodskim izkazom vzajemnega pokojninskega sklada in krovnega pokojninskega sklada.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

– sheme računovodskih izkazov kritnih skladov;

– podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk kritnih skladov in analitični kontni načrt;

– podrobnejšo vsebino letnega poročila kritnega sklada in skupine kritnih skladov;

– vsebino priloge s pojasnili k računovodskim izkazom kritnega sklada in skupine kritnih skladov.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo vsebino in najmanjši obseg revizijskega pregleda letnega poročila vzajemnega in krovnega pokojninskega sklada in vsebino revizorjevega poročila.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino in najmanjši obseg revizijskega pregleda letnega poročila kritnega sklada in skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla ter vsebino revizorjevega poročila.

3. **Odbor pokojninskega sklada**

293. člen

(odbor pokojninskega sklada)

(1) Vsak pokojninski sklad in skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, v katerem se izvaja kolektivno dodatno zavarovanje ima odbor pokojninskega sklada (v nadaljnjem besedilu: odbor).

(2) Odbor je strokovni organ, ki ga sestavlja pet članov od tega trije predstavniki članov in dva predstavnika delodajalcev, ki financirajo pokojninski načrt. Člani odbora delujejo neodvisno in z upravljavcem pokojninskega sklada niso povezani na način, ki bi lahko vodil v konflikt interesov.

(3) Način konstituiranja odbora določi upravljavec pokojninskega sklada. Upravljavec pokojninskega sklada je dolžan zagotavljati vse materialne in tehnične pogoje, potrebne za delovanje odbora.

(4) Odbor izmed svojih članov izvoli predsednika in namestnika predsednika. Mandat predsednika ter namestnika predsednika traja 24 mesecev, pri čemer se na funkciji predsednika in namestnika predsednika izmenjujejo predstavniki članov in delodajalcev. Mandat članov odbora je 4 leta z možnostjo ponovne izvolitve.

(5) Odbor odloča z navadno večino. Odbor uredi način dela in odločanja s poslovnikom.

(6) Odbor se skliče vsaj enkrat letno.

294. člen

(pristojnosti odbora)

(1) Odbor iz prejšnjega člena spremlja poslovanje pokojninskega sklada ter nadzoruje delo upravljavca. V ta namen ima naslednje pristojnosti:

– daje mnenje k letnemu poročilu pokojninskega sklada;

– daje mnenje k spremembam pravil upravljanja pokojninskega sklada, razen v primeru obveznih uskladitev z zakonodajnimi spremembami;

– daje mnenje k spremembam izjave o naložbeni politiki v delu, ki se nanaša na strateško porazdelitev sredstev glede na vrsto in trajanje obveznosti pokojninskega sklada;

– predlaga spremembe stroškov in provizije upravljavca pokojninskega sklada;

– preverja uspešnost poslovanja glede na doseženo donosnost in glede na doseženo donosnost v primerjavi z drugimi izvajalci;

– daje mnenje k poročilom upravljavca pokojninskega sklada o tveganjih, katerim je pokojninski sklad izpostavljen;

– obravnava način in pravilnost obveščanja delodajalcev in članov pokojninskega sklada;

– obravnava poročilo o pritožbah v zvezi z delovanjem pokojninskega sklada;

– druge pristojnosti, določene v splošnem aktu upravljavca pokojninskega sklada.

(2) V primeru ugotovitve nepravilnosti pri poslovanju pokojninskega sklada odbor od upravljavca zahteva odpravo nepravilnosti v primernem roku in zahteva poročilo o odpravi ugotovljenih nepravilnosti.

(3) Če upravljavec ne odpravi nepravilnosti pri poslovanju v postavljenem roku ali v postavljenem roku ne ukrepa ustrezno ali ne pripravi poročila o odpravi ugotovljenih nepravilnosti, odbor o ugotovljenih nepravilnostih ali o neustreznem ukrepanju obvesti nadzorni organ upravljavca ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad in Agencijo za zavarovalni nadzor, v primeru, da je pokojninski sklad

oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.

4. **Vzajemni pokojninski skladi in krovni pokojninski skladi**

4.1. *Splošno*

295. člen

(vzajemni pokojninski sklad)

(1) Vzajemni pokojninski sklad je premoženje, ki je ločeno od premoženja upravljavca pokojninskega sklada in ki je financirano s sredstvi, zbranimi z vplačili dodatnega zavarovanja in ustvarjeno z upravljanjem s temi sredstvi, in je namenjeno pridobitvi pravic na podlagi dodatnega zavarovanja iz II. poglavja dvanajstega dela tega zakona.

(2) Vzajemni pokojninski sklad ni pravna oseba.

(3) Premoženje vzajemnega pokojninskega sklada je razdeljeno na enake enote premoženja.

(4) Vzajemni pokojninski sklad je v lasti članov vzajemnega pokojninskega sklada, ki so na podlagi vplačil iz naslova dodatnega zavarovanja lastniki sorazmernega dela premoženja vzajemnega pokojninskega sklada.

(5) Vzajemni pokojninski sklad se oblikuje in upravlja izključno v korist članov vzajemnega pokojninskega sklada.

296. člen

(krovni pokojninski sklad)

(1) Krovni pokojninski sklad je vzajemni pokojninski sklad, sestavljen iz treh podskladov, ki so oblikovani kot ločeno premoženje.

(2) Premoženje vsakega posameznega podsklada je razdeljeno na enake enote premoženja.

(3) Podskladi krovnega sklada se med seboj razlikujejo po naložbeni politiki in ciljni skupini vplačnikov, kateri so prvenstveno namenjeni.

(4) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za podsklade krovnega pokojninskega sklada uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za vzajemni pokojninski sklad in podzakonski predpisi, ki veljajo za vzajemni pokojninski sklad.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za trg vrednostnih papirjev v predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, ki veljajo za vzajemne pokojninske sklade, določi posebnosti, ki veljajo le za krovne pokojninske sklade ali za njihove podsklade.

297. člen

(upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov in krovnih pokojninskih skladov)

Vzajemni pokojninski sklad in krovni pokojninski sklad lahko upravlja:

– pokojninska družba iz 328. člena tega zakona;

– zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo;

– banka, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja bančništvo.

4.2. *Oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada*

298. člen

(oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada)

Upravljavec oblikuje vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad tako, da sprejme pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada, in s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev.

299. člen

(dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Upravljavec pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja podskladov krovnega sklada pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje krovnega pokojninskega sklada in dovoljenje za upravljanje vsakega posameznega podsklada.

(3) Krovni pokojninski sklad ob oblikovanju vsebuje tri podsklade.

300. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada je treba priložiti:

– višino, način in roke financiranja prispevkov dodatnega zavarovanja;

– prilogo k pravilom upravljanja iz 306. člena tega zakona;

– načrt upravljanja tveganj iz 284. člena tega zakona;

– izjavo o naložbeni politiki iz 285. člena tega zakona;

– dopolnitev poslovnega načrta upravljavca, iz katere bo razviden vpliv načrtovanih poslov upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na organizacijsko zgradbo in kadrovsko strukturo upravljavca;

– opis ukrepov za razmejevanje konflikta interesov med upravljavcem, skrbnikom in delodajalci, ki financirajo pokojninski načrt;

– druge listine s katerimi upravljavec dokazuje, da izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev podrobneje predpiše dokumentacijo, ki jo upravljavec priloži zahtevi iz prejšnjega odstavka.

301. člen

(odločanje o dovoljenju za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, če ugotovi, da upravljavec izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, na katerega se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, če:

– upravljavec ni pridobil dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz prvega odstavka 263. člena tega zakona;

– upravljavec ni pridobil soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada iz 304. člena tega zakona;

– upravljavec ne izpolnjuje drugih pogojev za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, določenih s tem zakonom.

4.3. *Pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada in krovnega pokojninskega sklada*

302. člen

(pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada urejajo vsebino pravnih razmerij med upravljavcem in članom vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada vsebujejo:

– ime vzajemnega pokojninskega sklada;

– naložbene cilje in naložbeno politiko vzajemnega pokojninskega sklada, vključno z omejitvami naložb vzajemnega pokojninskega sklada;

– višino vstopnih in izstopnih stroškov, do katerih je upravičen upravljavec in način njihovega izračuna ter plačila;

– višino provizije za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, do katere je upravičen upravljavec, in način izračuna ter obračuna te provizije;

– vrste drugih stroškov, do povrnitve katerih je v breme premoženja vzajemnega pokojninskega sklada upravičen upravljavec in vrste drugih stroškov, ki neposredno bremenijo vzajemni pokojninski sklad;

– višino provizije, do katere je upravičen skrbnik, in način obračuna te provizije;

– vrste drugih stroškov, do povrnitve katerih je v breme premoženja vzajemnega pokojninskega sklada upravičen skrbnik;

– mesto, način in roke obveščanja članov o finančnem in pravnem položaju vzajemnega pokojninskega sklada, o njegovem poslovanju in o zamenjavi skrbnika premoženja vzajemnega pokojninskega sklada;

– pogoje in način prenosa opravljanja skrbniških storitev na drugega skrbnika;

– pogoje in način prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca;

– obdobje obračunavanja čiste vrednosti sredstev in vrednosti enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada;

– postopek vplačila ter način preračuna vplačil v enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada;

– postopek izplačila in način izračuna odkupne vrednosti;

– razloge za likvidacijo in opis postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada;

– opredelitev okoliščin in postopka spremembe pravil upravljanja in s tem povezanih pravic članov vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada.

303. člen

(pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada)

(1) Pravila krovnega pokojninskega sklada poleg splošnih določb, ki jih vsebujejo pravila vzajemnega pokojninskega sklada, jasno določajo, da gre za krovni pokojninski sklad s tremi podskladi.

(2) Za posamezne podsklade se ne sprejemajo ločena pravila, ampak so posebnosti, ki se nanašajo na posamezni podsklad določene v pravilih upravljanja krovnega pokojninskega sklada.

(3) V pravilih krovnega pokojninskega sklada so določbe pravil, ki veljajo za vse podsklade krovnega pokojninskega sklada jasno ločene od določb, ki veljajo le za posamezni podsklad.

(4) Pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada določajo pogoje, postopek in roke izstopa in izplačila iz posameznega podsklada in hkratnega pristopa in vplačila v drugi podsklad istega krovnega pokojninskega sklada brez izplačila odkupne vrednosti premoženja (v nadaljnjem besedilu: prenos sredstev med podskladi).

(5) S pravili upravljanja krovnega pokojninskega sklada upravljavec določi, kateri posredni stroški bremenijo posamezni podsklad in kateri vse podsklade ter način delitve skupnih stroškov med podsklade, pri tem pa upošteva, da:

– posamezni podsklad bremenijo vsi tisti stroški, ki so povezani izključno z njegovim poslovanjem;

– se skupni stroški lahko delijo na enake dele ali pa v razmerju povprečne letne čiste vrednosti sredstev podskladov.

(6) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino pravil upravljanja krovnega pokojninskega sklada.

304. člen

(soglasje k pravilom upravljanja)

(1) Pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada in krovnega pokojninskega sklada začnejo veljati, ko upravljavec pridobi soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev k tem pravilom.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada je treba priložiti besedilo pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, če je njihova vsebina v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

305. člen

(sprememba pravil upravljanja)

(1) Upravljavec je za spremembo pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada dolžan pridobiti soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k spremembi pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada je treba priložiti:

– besedilo pravil upravljanja, iz katerega bodo razvidne spremembe in dopolnitve besedila;

– prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja;

– mnenje odbora iz 293. člena tega zakona k spremembi pravil upravljanja;

– v primeru spremembe naložbene politike tudi obrazložitev učinkov spremenjene naložbene politike za obstoječe člane vzajemnega pokojninskega sklada ali podsklada krovnega pokojninskega sklada.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, če je vsebina spremembe teh pravil v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(4) Če pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada ne določajo daljšega roka za uveljavitev sprememb, začnejo spremembe teh pravil veljati z iztekom enega meseca od dneva prejema soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev k spremembi pravil upravljanja.

306. člen

(priloga k pravilom upravljanja)

Upravljavec pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada priloži prilogo, ki vsebuje:

– podatke o upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada;

– podatke o skrbniku, ki za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad opravlja skrbniške storitve;

– firmo in sedež podjetja, ki opravlja revizijo računovodskih izkazov vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada;

– podatke o drugih osebah, ki po pooblastilu upravljavca opravljajo posamezne storitve upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

307. člen

(sprememba priloge k pravilom upravljanja)

(1) Upravljavec v primeru nastanka dogodka ali okoliščin, ki zahtevajo spremembo priloge k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada to nemudoma spremeni tako, da odraža dejansko stanje.

(2) Za spremembo ali dopolnitev priloge k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev ni potrebno.

(3) Upravljavec najkasneje v petnajstih dneh po spremembi priloge k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada Agencijo za trg vrednostnih papirjev obvesti o njeni spremembi.

4.4. *Čista vrednost sredstev, vrednost enote premoženja in vplačila ter izplačila*

308. člen

(čista vrednost sredstev in vrednost enote premoženja)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada na obračunski dan izračuna čisto vrednost sredstev in vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada na način, določen v tem členu.

(2) Čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada se izračuna tako, da se od vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada odštejejo obveznosti vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada je enaka čisti vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada, deljeni s številom enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada v obtoku.

(4) Obračunsko obdobje za izračun čiste vrednosti sredstev in vrednosti enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada je obdobje med dvema zaporednima obračunskima dnevoma.

(5) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše:

– način izračuna čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada;

– način izračuna povprečne letne čiste vrednosti sredstev;

– način izračuna vrednosti enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada;

– način izračuna odkupne vrednosti premoženja;

– pravila, ki se nanašajo na izračunavanje donosnosti vzajemnega pokojninskega sklada;

– pravila za ravnanje v primeru napake pri izračunu čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada.

309. člen

(vplačilo v vzajemni pokojninski sklad)

(1) Vplačila v vzajemni pokojninski sklad, opravljena v določenem obračunskem obdobju, se preračunajo v število enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada po vrednosti enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada na obračunski dan.

(2) Enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada evidentira upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada na osebnih računih članov.

310. člen

(izplačilo odkupne vrednosti)

(1) Član vzajemnega pokojninskega sklada lahko od upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada v primerih, določenih s tem zakonom, pisno zahteva, da mu izplača odkupno vrednost premoženja vpisanega na njegovem osebnem računu.

(2) Odkupna vrednost premoženja, vpisanega na osebnem računu člana, se izračuna glede na vrednost enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, ki velja po stanju na obračunski dan obdobja iz 308. člena tega zakona, ko je bila podana popolna zahteva za izplačilo, zmanjšana za izstopne stroške.

(3) Upravljavec odkupno vrednost izplača najkasneje v 30 dneh po koncu obračunskega obdobja iz prejšnjega odstavka, razen če pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada določajo krajši rok za izplačilo.

(4) Članu z dnem izplačila odkupne vrednosti enot premoženja preneha lastninska pravica na sorazmernem delu premoženja vzajemnega pokojninskega sklada.

4.5. *Naložbene politike dodatnega zavarovanja*

311. člen

(naložbena politika življenjskega cikla člana)

(1) Upravljavec, ki upravlja krovni pokojninski sklad v okviru treh podskladov, izvaja naložbeno politiko življenjskega cikla člana.

(2) Podskladi krovnega pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka se med seboj razlikujejo po naložbeni politiki, ki je upoštevajoč namen dodatnega zavarovanja in načela tega zakona, ustrezno prilagojena ciljni starostni skupini članov, katerim je posamezni podsklad namenjen.

(3) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada v pravilih upravljanja krovnega pokojninskega sklada za vsakega izmed podskladov iz prvega odstavka tega člena določi ciljno starostno skupino, kateri je podsklad namenjen, in najnižji dovoljeni delež sredstev podsklada, naložen v nizko tvegane finančne instrumente.

(4) Upravljavec naložbeno politiko življenjskega cikla člana iz prvega odstavka tega člena izvaja tako, da vplačila v dobro člana, prispela na poseben denarni račun krovnega pokojninskega sklada, razporeja na posebni denarni račun podsklada iz prvega odstavka tega člena, ki je namenjen starostni skupini, v katero se član uvršča. Upravljavec prenese odkupno vrednost premoženja na osebnem računu člana v podsklad istega krovnega sklada, namenjen ustrezni višji starostni skupini članov, najkasneje v roku treh let od prvega naslednjega obračunskega dne po dnevu, ko član dopolni mejno starost starostne skupine podsklada. Upravljavec sredstva prenese v enkratnem znesku in brez stroškov za člana pri čemer pri odločitvi za prenos zasleduje cilj največje ekonomske koristi za člana. Upravljavec vsa nova vplačila v dobro člana, prejeta od dneva, ko član dopolni mejno starost starostne skupine podsklada, razporeja na denarni račun podsklada, ki je namenjen ustrezni višji starostni skupini članov, v katero se član po novem uvršča.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek ima član posameznega podsklada iz prvega odstavka tega člena pravico, da enkrat letno izbere drug podsklad krovnega pokojninskega sklada, pri čemer pa ta podsklad ne sme biti namenjen mlajši starostni skupini članov od starostne skupine, kateri član pripada.

312. člen

(naložbena politika zagotavljanja minimalne zajamčene donosnosti na čisto vplačilo)

(1) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada v okviru podsklada iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki je namenjen najstarejši starostni skupini članov, izvaja naložbeno politiko zagotavljanja minimalne zajamčene donosnosti iz drugega odstavka 217. člena tega zakona na čisto vplačilo dodatnega zavarovanja.

(2) Upravljavec v okviru samostojnega vzajemnega pokojninskega sklada izvaja naložbeno politiko zagotavljanja minimalne zajamčene donosnosti iz drugega odstavka 217. člena tega zakona na vplačano čisto vplačilo dodatnega zavarovanja.

313. člen

(zajamčena vrednost sredstev in rezervacije za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev)

(1) Upravljavec, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na čisto vplačilo dodatnega zavarovanja na vsak obračunski dan izračuna vrednost sredstev člana in zajamčeno vrednost sredstev člana na način, določen v drugem odstavku tega člena.

(2) Vrednost sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada je enaka zmnožku vrednosti enote premoženja in števila

enot premoženja na osebnem računu člana vzajemnega pokojninskega sklada, po stanju na obračunski dan.

(3) Zajamčena vrednost sredstev člana je enaka vsoti njegovih čistih vplačil, povečanih za zajamčeno donosnost iz drugega odstavka prejšnjega člena, od obračunskega dneva posameznega čistega vplačila do dneva, na katerega se izračunava zajamčena vrednost sredstev člana.

(4) Če je vrednost sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada na obračunski dan nižja od zajamčene vrednosti njegovih sredstev, upravljavec oblikuje rezervacije oziroma vzpostavi obveznosti v višini nedoseganja zajamčene vrednosti sredstev pokojninskega sklada (v nadaljnjem besedilu: rezervacije).

(5) Rezervacije so enake vsoti vseh primanjkljajev vrednosti sredstev člana in zajamčene vrednosti sredstev člana na posamezni obračunski dan.

(6) Vrednost rezervacij ne sme presegati 20 % kapitala upravljavca.

(7) V primeru, ko vrednost rezervacij doseže 20 % kapitala upravljavca, upravljavec najkasneje v 15 delovnih dneh od zadnjega obračunskega dne na denarni račun pokojninskega sklada vplača denarna sredstva v višini, ki zagotavljajo izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega odstavka.

(8) V primeru izplačila odkupne vrednosti premoženja, katerega odkupna vrednost je nižja od zajamčene vrednosti sredstev člana vzajemnega pokojninskega sklada, upravljavec razliko med obema izplača v breme oblikovanih rezervacij.

(9) Upravljavec pokojninskega sklada, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na čisto vplačilo, mora v višini rezervacij za nedoseganje zajamčene donosnosti vzpostaviti ločeno evidenco sredstev, ki po vrsti naložb ustrezajo naložbeni politiki vzajemnega pokojninskega sklada.

(10) Na premoženje rezervacij iz prejšnjega odstavka je dovoljena izvršba samo za poplačilo terjatev člana pokojninskega sklada.

(11) O višini kapitala upravljavca, o višini rezervacij in strukturi naložb iz naslova teh rezervacij mora upravljavec mesečno poročati Agenciji za trg vrednostnih papirjev oziroma Agenciji za zavarovalni nadzor. Agencija za trg vrednostnih papirjev za pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad in Agencija za zavarovalni nadzor za pokojninski sklad, oblikovan kot kritni sklad, predpišeta podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja upravljavca.

(12) Rezervacije so predmet pregleda pooblaščenega revizorja. Revizor pregleda rezervacije po stanju na dan 31. decembra ter po stanju na dva naključna datuma v poslovnem letu.

(13) Ne glede na določbe ZPISPID se določbe prvega do dvanajstega odstavka tega člena uporabljajo tudi za upravljanje Prvega pokojninskega sklada RS.

4.6. *Prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada*

314. člen

(prostovoljni prenos upravljanja)

(1) Upravljavec, ki upravlja vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad (v nadaljnjem besedilu: prenosni upravljavec), lahko s pogodbo o prenosu upravljanja prenese upravljanje tega sklada na drugega upravljavca (v nadaljnjem besedilu: prevzemni upravljavec), če:

– prevzemni upravljavec izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, določene s tem zakonom;

– s prenosom upravljanja soglaša najmanj 70 % članov vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

(2) Predmet prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada so tudi rezervacije iz petega odstavka prejšnjega člena. Ob prenosu se zagotovi pokritje teh rezervacij.

(3) Pogodba o prenosu upravljanja obsega:

– določen opis vseh postopkov in dejanj, ki jih bosta upravljavca opravila v zvezi s prenosom upravljanja,

– rok, v katerem bosta upravljavca opravila prenos upravljanja, ki ne sme biti krajši od enega meseca, šteto od prejema dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za prevzem upravljanja.

(4) Upravljavec o pogodbi o prenosu upravljanja pisno obvesti vse člane vzajemnega pokojninskega sklada ali podskladov krovnega pokojninskega sklada. Šteje se, da član soglaša s prenosom upravljanja, če v roku 15 dni od prejema obvestila o prenosu, na obrazcu, ki je obvezna priloga k obvestilu, ne obvesti upravljavca, da prenosu nasprotuje. Na pravico do ugovora je član jasno in razumljivo opozorjen v obvestilu o prenosu.

(5) Pred prenosom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada prevzemni upravljavec pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za prevzem upravljanja.

315. člen

(prenos upravljanja na zahtevo članov)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada je dolžan prenesti upravljanje sklada na drugega upravljavca, če to zahteva najmanj 70 % članov vzajemnega pokojninskega sklada ali najmanj 70 % članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada.

(2) Za prenos upravljanja na zahtevo članov se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena tega zakona.

(3) Določbe tega člena ne veljajo za prvi pokojninski sklad iz tretje alineje četrtega odstavka 214. člena tega zakona.

316. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja prevzemni upravljavec predloži:

– listine, iz katerih je razvidno, da prevzemni upravljavec izpolnjuje vse pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada;

– pogodbo o prenosu upravljanja;

– dokazilo o tem, da s prenosom upravljanja soglaša najmanj 70 % članov vzajemnega pokojninskega sklada ali najmanj 70 % članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada;

– zahtevo za izdajo dovoljenja za sklenitev ali spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad;

– potrdilo, da prevzemni upravljavec izpolnjuje kapitalske zahteve.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za prevzem upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, če iz priloženih listin izhaja, da:

– prevzemni upravljavec izpolnjuje vse pogoje za upravljanje sklada, katerega upravljanje je predmet prevzema, določene s tem zakonom;

– so izpolnjeni vsi tehnični in drugi pogoji za prenos upravljanja;

– so podani pogoji za izdajo dovoljenja za sklenitev ali spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad;

– v primeru, ko je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada zavarovalnica ali pokojninska družba, Agencija za zavarovalni nadzor s prenosom soglaša.

(3) O zahtevi za izdajo dovoljenja za sklenitev ali spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad odloči Agencija za trg vrednostnih papirjev hkrati z odločitvijo o dovoljenju za prevzem upravljanja.

(4) Dovoljenje za prevzem upravljanja ima za prevzemnega upravljavca enake učinke in posledice kot dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada iz 299. člena tega zakona.

317. člen

(obvestilo članom o prenosu upravljanja)

(1) Prevzemni in prenosni upravljavec v petnajstih dneh po prejemu dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za prevzem upravljanja delodajalce in člane pokojninskega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, obvestita o prenosu.

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka upravljavca delodajalce in člane poučita tudi o dnevu, s katerim nastopijo pravne posledice prenosa upravljanja.

318. člen

(pravne posledice prenosa upravljanja)

(1) Z iztekom roka iz druge alineje drugega odstavka 314. člena tega zakona nastopijo naslednje pravne posledice:

– vse pravice in obveznosti prenosnega upravljavca v zvezi z upravljanjem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada preidejo na prevzemnega upravljavca;

– prenosnemu upravljavcu preneha dovoljenje za upravljanje sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa.

(2) Prevzemni in prenosni upravljavec do izteka roka iz druge alineje drugega odstavka 314. člena tega zakona opravita vse postopke in dejanja, potrebne za prenos upravljanja in Agenciji za trg vrednostnih papirjev predložita poročilo o postopkih in dejanjih, ki sta jih v zvezi s tem opravila.

319. člen

(prisilni prenos upravljanja)

(1) Prisilni prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca se opravi v primeru, če:

– je s pravnomočno odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev upravljavcu odvzeto dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada;

– je bil nad upravljavcem začet stečajni postopek ali postopek likvidacije;

– je število članov vzajemnega pokojninskega sklada ali članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada ob koncu prvega leta od oblikovanja manjše od 1.000;

– se število članov vzajemnega pokojninskega sklada ali članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada zmanjša pod 1.000 in v naslednjih šestih mesecih ne doseže tega števila;

– čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada ali vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada v roku šest mesecev od dneva, ko je upravljavec prejel odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev o dovoljenju za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, ne doseže 100.000 eurov;

– se čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada ali vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada zniža pod 100.000 eurov in v nadaljnjih treh mesecih ne doseže ponovno 100.000 eurov.

(2) V zvezi s prisilnim prenosom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanje investicijskih skladov in družb za upravljanje, ki veljajo za vzajemni sklad, pri čemer v primeru nastopa razloga iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka prisilni prenos upravljanja opravi skrbnik, ki za pokojninski sklad opravlja skrbniške storitve, v drugih primerih iz prejšnjega odstavka, pa upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

4.7. *Likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada*

320. člen

(likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada se izvede samo v primeru, ko prisilnega prenosa upravljanja ni mogoče izvesti.

(2) Postopek likvidacije začne tista oseba (skrbnik ali upravljavec), ki je vodila neuspeli postopek prisilnega prenosa upravljanja.

(3) Za postopek likvidacije pokojninskega sklada se smiselno uporablja zakon, ki ureja poslovanje investicijskih skladov in družb za upravljanje, ki veljajo za vzajemni sklad.

4.8. *Preoblikovanje vzajemnih pokojninskih skladov*

321. člen

(preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada s prenosom premoženja)

(1) Vzajemni pokojninski sklada se preoblikuje s prenosom celotnega premoženja na drug že obstoječ vzajemni pokojninski sklad.

(2) Za postopek preoblikovanja vzajemnih pokojninskih skladov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanje investicijskih skladov in družb za upravljanje, ki veljajo za združitev vzajemnih skladov.

322. člen

(preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada lahko preoblikuje vzajemni pokojninski sklad v podsklad krovnega pokojninskega sklada tako, da sprejme sklep o preoblikovanju vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada in pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada.

(2) V primeru preoblikovanja vzajemnega pokojninskega sklada, oblikovanega na podlagi ZPIZ-1, v podsklad krovnega pokojninskega sklada, vzajemni pokojninski sklad postane podsklad krovnega pokojninskega sklada, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na vplačano čisto vplačilo iz drugega odstavka 312. člena tega zakona.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada je treba priložiti:

– sklep o preoblikovanju vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada;

– dopolnjena pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada;

– pogodbo o opravljanju skrbniških storitev, za krovni pokojninski sklad.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada, če ugotovi:

– da je vsebina pravil upravljanja krovnega pokojninskega sklada v delu, ki se nanaša na podsklad, preoblikovan iz vzajemnega pokojninskega sklada, v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

– da je vsebina pogodbe o opravljanju skrbniških storitev v delu, ki se nanaša na podsklad, preoblikovan iz vzajemnega pokojninskega sklada, v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(5) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada se šteje, da je izdala:

– dovoljenje za upravljanje podsklada, preoblikovanega iz vzajemnega pokojninskega sklada;

– dovoljenje za pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za krovni pokojninski sklad.

(6) Če upravljavec vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada in sočasno zahtevo za izdajo dovoljenja za oblikovanje krovnega pokojninskega sklada, se postopek odločanja o dovoljenju za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje krovnega pokojninskega sklada.

(7) Upravljavec v osmih dneh po prejemu odločbe Agencije za trg vrednostnih papirjev, s katero je bilo izdano dovoljenje za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada po določbah tega člena, to dejstvo javno objavi v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije in na svoji spletni strani.

(8) Pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada začnejo v delu, ki se nanaša na podsklad, nastal s preoblikovanjem, veljati 30. dan po javni objavi iz prejšnjega odstavka. Šteje se, da je z uveljavitvijo pravil upravljanja vzajemni pokojninski sklad preoblikovan v podsklad krovnega pokojninskega sklada, člani vzajemnega pokojninskega sklada pa so postali člani podsklada, ki je nastal iz vzajemnega pokojninskega sklada.

(9) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada obvesti vse člane podsklada, ki je nastal iz vzajemnega pokojninskega sklada, katerih starost še omogoča izbiro podskladov z agresivnejšo naložbeno politiko, o tej možnosti, v roku 6 mesecev od zaključenega preoblikovanja. Če član ne obvesti upravljavca o izbiri drugega podsklada, se šteje, da ostane v podskladu z zajamčeno donosnotjo na čisto vplačilo.

(10) Agencija za trg vrednostnih papirjev podrobneje predpiše dokumentacijo, ki jo je treba priložiti zahtevi za pridobitev dovoljenja za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada iz četrtega odstavka tega člena in vsebino javne objave iz sedmega odstavka tega člena.

5. **Kritni sklad**

323. člen

(kritni sklad)

(1) Kritni sklad po tem zakonu je premoženje, namenjeno kritju obveznosti zavarovalnice ali pokojninske družbe iz dodatnega zavarovanja.

(2) Kritni sklad, ki je last zavarovalnice ali pokojninske družbe, se oblikuje in upravlja izključno v korist članov dodatnega zavarovanja, kritni sklad iz dodatnega zavarovanja pa je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo obveznosti iz tega zavarovanja.

(3) Za naložbe kritnega sklada iz dodatnega zavarovanja se uporabljajo določbe tega zakona.

(4) Zavarovalnica ali pokojninska družba lahko za izvajanje pokojninskega načrta iz 225. člena tega zakona oblikuje več kritnih skladov, ki se med seboj razlikujejo po naložbeni politiki in ciljni skupini vplačnikov, kateri so prvenstveno namenjeni.

(5) Vse določbe, ki se nanašajo na vzajemni pokojninski sklad iz 4. podpoglavja VI. poglavja dvanajstega dela tega zakona smiselno veljajo tudi za kritni sklad za dodatno zavarovanje, razen določb 295., 296. in 297. člena, prvega in drugega odstavka 299. člena, 300. člena, 301. člena, 311. člena, 312. člena in od 314. člena do vključno 322. člena tega zakona.

(6) Ne glede na določbe 304. in 305. člena tega zakona, daje soglasje k pravilom upravljanja in k spremembam pravil upravljanja, ki jih sprejeme pokojninska družba ali zavarovalnica za kritni sklad, na podlagi katerega se izvaja dodatno zavarovanje, Agencija za zavarovalni nadzor.

(7) Zavarovalnica ali pokojninska družba k zahtevi za izdajo soglasja k pravilom upravljanja priloži dokumentacijo iz 300. člena tega zakona.

(8) V primeru, ko pokojninska družba ali zavarovalnica dodatno zavarovanje izvaja na podlagi enega kritnega sklada, izvaja naložbeno politiko zagotavljanja minimalne zajamčene donosnosti na čisto vplačilo.

(9) V primeru, ko pokojninska družba ali zavarovalnica izvaja dodatno zavarovanje na podlagi skupine kritnih skladov, izvaja naložbeno politiko življenjskega cikla.

324. člen

(naložbena politika življenjskega cikla člana)

(1) V primeru, da upravljavec pokojninskega sklada izvaja naložbeno politiko življenjskega cikla člana, v ta namen oblikuje skupino treh kritnih skladov dodatnega zavarovanja.

(2) Kritni skladi iz prejšnjega odstavka se med seboj razlikujejo po naložbeni politiki, ki upošteva namen dodatnega zavarovanja in načela tega zakona.

(3) Če član izbere naložbeno politiko življenjskega cikla, bo upravljavec pokojninskega sklada v skladu s pravili upravljanja in glede na starost člana vplačana sredstva v dodatno zavarovanje razporedil v sklad, ki je namenjen starostni skupini, v katero se član uvršča.

(4) Upravljavec naložbeno politiko življenjskega cikla člana iz prvega odstavka tega člena izvaja tako, da vplačila v dobro člana razporeja na denarni račun kritnega sklada iz prvega odstavka tega člena, ki je namenjen starostni skupini, v katero se član uvršča. Upravljavec prenese odkupno vrednost premoženja na osebnem računu člana v kritni sklad, namenjen ustrezni višji starostni skupini članov, najkasneje v roku treh let od prvega naslednjega obračunskega dne po dnevu, ko član dopolni mejno starost starostne skupine kritnega sklada. Upravljavec sredstva prenese v enkratnem znesku in brez stroškov za člana, pri čemer pri odločitvi za prenos zasleduje cilj največje ekonomske koristi za člana. Upravljavec vsa nova vplačila v dobro člana, prejeta od dneva, ko član dopolni mejno starost starostne skupine kritnega sklada, razporeja na denarni račun kritnega sklada, ki je namenjen ustrezni višji starostni skupini članov, v katero se član po novem uvršča.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek ima član posameznega kritnega sklada iz prvega odstavka tega člena pravico, da enkrat letno izbere drugačno razporeditev sredstev, pri čemer pa ta ne sme biti bolj tvegana od razporeditve v skladu s politiko življenjskega cikla.

325. člen

(zagotavljanje minimalne zajamčene donosnosti na čisto vplačilo)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada v samostojnem kritnem skladu dodatnega zavarovanja zagotavlja najmanj zajamčeno donosnost iz drugega odstavka 217. člena tega zakona na čisto vplačilo dodatnega zavarovanja v skladu z določbami tega zakona.

(2) V primeru, ko upravljavec na podlagi skupine kritnih skladov izvaja naložbeno politiko življenjskega cikla, zagotavlja najmanj zajamčeno donosnost iz drugega odstavka 217. člena tega zakona v kritnem skladu, ki je namenjen najstarejši starostni skupini članov.

6. **Čezmejno upravljanje pokojninskih skladov in čezmejni prenosi**

326. člen

(izvajanje kolektivnega dodatnega zavarovanja v drugi državi članici)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada iz prve do tretje alineje prvega odstavka 257. člena tega zakona lahko dejavnost upravljanja pokojninskih skladov izvaja tudi v drugi državi članici, pri čemer za razmerje med delodajalcem, ki je oblikoval pokojninski načrt, ter člani in uživalci dodatne pokojnine velja socialno in delovno pravo, ki ureja poklicno pokojninsko zavarovanje v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica).

(2) Upravljavec, ki namerava opravljati čezmejno dejavnost, o tem obvesti ministra, pristojnega za delo.

(3) V obvestilu iz prejšnjega odstavka upravljavec navede naslednje informacije:

– ime države članice, v kateri namerava opravljati čezmejno dejavnost;

– ime in sedež glavne uprave podjetja ali drugega subjekta, ki v državi članici gostiteljici plačuje oziroma bo plačeval prispevke instituciji za poklicno pokojninsko zavarovanje, ne glede na to, ali to podjetje ali ta subjekt vključuje eno ali več pravnih ali fizičnih oseb, ki delujejo kot delodajalci ali samozaposleni, ali pa je sestavljeno iz kombinacije teh možnosti (v nadaljnjem besedilu: delodajalec, ki je oblikoval pokojninski načrt);

– glavne značilnosti pokojninskega načrta, ki ga bo izvajal za delodajalca, ki je oblikoval pokojninski načrt.

(4) Minister, pristojen za delo, v treh mesecih od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena pristojnemu nadzornemu organu države članice gostiteljice posreduje prejete informacije in o tem obvesti upravljavca.

(5) Minister, pristojen za delo, v treh mesecih od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena zavrne zahtevo za posredovanje informacije pristojnemu nadzornemu organu države članice, če obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije upravljavca, njegovem finančnem položaju in dobrem imenu ter če znanje ali izkušnje oseb, ki vodijo upravljavca, niso primerne za načrtovano čezmejno dejavnost.

(6) Če minister, pristojen za delo, v treh mesecih od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena prejetih informacij ne posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice gostiteljice, upravljavcu izda odločbo o zavrnitvi zahteve za posredovanje informacij, v kateri navede razloge, zaradi katerih je zavrnil posredovanje informacij.

(7) Upravljavec, ki opravlja čezmejno dejavnost, potencialne člane, člane in uživalce dodatne pokojnine iz države članice gostiteljice obvešča v skladu s predpisi, ki veljajo v zadevni državi.

(8) Preden začne upravljavec opravljati čezmejno dejavnost, minister, pristojen za delo, upravljavca seznani z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, ki jih je treba upoštevati pri upravljanju pokojninskega načrta, ki ga financira podjetje v državi članici gostiteljice, ter z zahtevami države članice gostiteljice glede dolžnosti obveščanja potencialnih članov, članov in uživalcev dodatne pokojnine, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša, ki jih prejme od pristojnega organa države članice gostiteljice.

(9) Upravljavec lahko začne opravljati čezmejno dejavnost po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka ali po poteku šest tedenskega roka, odkar je minister, pristojen za delo, prejel obvestila iz prejšnjega odstavka, če minister, pristojen za delo, v tem roku ne pošlje obvestila iz prejšnjega člena. Čezmejno dejavnost mora upravljavec opravljati v skladu z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava države članice gostiteljice na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja in z zahtevami države članice gostiteljice glede dolžnosti obveščanja potencialnih članov, članov in uživalcev dodatne pokojnine, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša.

(10) Minister, pristojen za delo, upravljavca seznani s prejetimi informacijami pristojnega organa države članice gostiteljice o vseh večjih spremembah v zvezi z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja države članice gostiteljice, ki bi lahko vplivale na značilnosti pokojninskega načrta, če to zadeva opravljanje čezmejne dejavnosti, in o večjih spremembah v zvezi z zahtevami države članice gostiteljice glede dolžnosti obveščanja potencialnih članov, članov in uživalcev dodatne pokojnine, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša, ki jih prejme od pristojnega organa države članice gostiteljice.

(11) Če minister, pristojen za delo, prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o nepravilnostih pri poslovanju upravljavca pokojninskega sklada v drugi državi članici, o tem obvesti pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona, ki ukrepa v skladu z 2. podpoglavjem IX. poglavja tega zakona.

327. člen

(izvajanje pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja s strani upravljavca pokojninskih skladov druge države članice)

(1) Ne glede na 257. člen tega zakona lahko dejavnost upravljanja pokojninskih skladov v Republiki Sloveniji izvaja tudi druga oseba države članice, ki v okviru poklicne dejavnosti zagotavlja pokojnine na podlagi pokojninskega načrta (v nadaljnjem besedilu: upravljavec pokojninskih skladov države članice), ki je vpisana v register ali ima dovoljenje pristojnega organa države članice v skladu zakonom ali drugimi predpisi države članice, sprejetimi zaradi prenosa Direktive 2016/2341/EU.

(2) Minister, pristojen za delo, v šestih tednih od prejema informacij z vsebino iz tretjega odstavka prejšnjega člena pristojni organ države članice seznani z določbami tega zakona, ki urejajo kolektivno dodatno zavarovanje, ter 250.a do 255. in 271. do 276. členom tega zakona, ki jih je upravljavec pokojninskih skladov iz druge države članice dolžan spoštovati pri opravljanju čezmejne dejavnosti.

(3) Upravljavec pokojninskih skladov države članice lahko začne opravljati dejavnost v Republiki Sloveniji, ko ga pristojni organ države članice seznani z določbami iz prejšnjega odstavka. Če ga pristojni organ matične države članice s temi določbami ne seznani v šestih tednih od prejema informacij z vsebino iz tretjega odstavka prejšnjega člena, lahko upravljavec pokojninskih skladov države članice začne opravljati dejavnosti po poteku tega roka.

(4) Minister, pristojen za delo, pristojni organ države članice obvesti o vseh večjih spremembah veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja Republike Slovenije, ki bi lahko vplivale na značilnosti pokojninskega načrta, če to zadeva opravljanje čezmejne dejavnosti, in o večjih spremembah glede dolžnosti obveščanja potencialnih članov, članov in uživalcev dodatne pokojnine, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša.

(5) Nadzor nad izvajanjem dejavnosti upravljavca pokojninskega sklada iz druge države članice na ozemlju Republike Slovenije glede skladnosti njegovih dejavnosti z zahtevami iz drugega odstavka tega člena opravljajo pristojni nadzorni organi iz 351. člena tega zakona. Ob odkritju nepravilnosti pri poslovanju upravljavca pokojninskega sklada iz druge države na območju Republike Slovenije, pristojni nadzorni organi iz 351. člena tega zakona o tem nemudoma obvestijo pristojni organ matične države članice.

(6) Če pristojni organ matične države članice ne zagotovi odprave kršitev ali ne sprejme zadostnih ukrepov za njihovo odpravo, lahko pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona po predhodnem obvestilu pristojnemu organu matične države članice sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev.

327.a člen

(čezmejni prenos v Republiko Slovenijo)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada iz prve do tretje alineje prvega odstavka 257. člena tega zakona lahko s pogodbo delno ali v celoti prevzame obveznosti pokojninskega sklada kolektivnega zavarovanja, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti in pravice ter pripadajoča sredstva ali njihove denarne ustreznike drugega upravljavca iz druge države članice, ki je vpisan v register ali ima dovoljenje pristojnega organa države članice v skladu zakonom ali drugimi predpisi države članice, sprejetimi zaradi prenosa Direktive 2016/2341/EU (v nadaljnjem besedilu: prenosni upravljavec).

(2) Upravljavec pokojninskega sklada za prenos iz prejšnjega odstavka vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za čezmejni prenos v pokojninski sklad.

(3) Pred vložitvijo zahteve iz prejšnjega odstavka mora upravljavec pridobiti soglasje za prenos najmanj 70 % članov prenosnega pokojninskega sklada, ki morajo biti o pogojih prenosa predhodno pravočasno obveščeni.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za prenos iz drugega odstavka tega člena upravljavec pokojninskega sklada predloži:

1. pisni dogovor med prenosnim upravljavcem in upravljavcem pokojninskega sklada, v katerem so določeni pogoji prenosa in popis premoženja pokojninskega sklada, ki bo predmet čezmejnega prenosa;

2. opis glavnih značilnosti pokojninskega načrta, ki se prenaša;

3. opis obveznosti ali zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki naj bi se prenesle, ter drugih obveznosti in pravic, pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov;

4. podatke o nazivih in lokaciji glavnih uprav oziroma sedežev prenosnega in prevzemnega upravljavca ter podatke o državi članici, v katerih sta upravljavca registrirana ali pooblaščena;

5. podatke o nazivih in lokaciji glavne uprave oziroma sedežu delodajalca, ki je oblikoval pokojninski načrt;

6. dokazilo o soglasju iz tretjega odstavka tega člena;

7. imena držav članic, katerih socialno in delovno pravo, ki velja za področje pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, se uporablja za zadevni pokojninski načrt, če je to relevantno.

(5) Stroški prenosa ne smejo bremeniti preostalih članov in uživalcev dodatne pokojnine prenosnega pokojninskega sklada ali prvotnih članov in uživalcev dodatne pokojnine prevzemnega pokojninskega sklada.

(6) Pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona prevzemnega upravljavca glede zahteve za izdajo dovoljenja za čezmejni prenos premoženja v pokojninski sklad iz drugega odstavka tega člena izda odločbo v treh mesecih po prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja in o tem obvesti upravljavca pokojninskega sklada.

(7) Po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za prenos iz drugega odstavka tega člena pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona takoj, ko je to mogoče, zaprosi za soglasje pristojni organ države članice prenosnega upravljavca.

(8) Pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona izda dovoljenja za čezmejni prenos premoženja iz drugega odstavka tega člena, če:

– je upravljavec pokojninskega sklada predložil vse potrebne informacije iz četrtega odstavka tega člena;

– so upravna struktura in finančni položaj upravljavca pokojninskega sklada ter ugled ali poklicne kvalifikacije ali izkušnje vodstvenega osebja upravljavca pokojninskega sklada združljivi s predlaganim prenosom;

– so dolgoročni interesi članov in uživalcev dodatne pokojnine prevzemnega pokojninskega sklada in preneseni del premoženja med prenosom in po njem ustrezno zaščiteni;

– so zavarovalno-tehnične rezervacije prevzemnega upravljavca na dan prenosa v celoti krite, kadar gre pri prenosu za čezmejno dejavnost, ter

– so sredstva za prenos zadostna in primerna za kritje obveznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic, ki naj bi se prenesle, v skladu s tem zakonom.

(9) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za prenos iz drugega odstavka tega člena se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni določeno drugače. Zoper odločitev pristojnega nadzornega organa iz 351. člena tega zakona je zagotovljeno sodno varstvo pred Upravnim sodiščem Republike Slovenije.

(10) Pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona v dveh tednih po izdaji odločbe iz šestega odstavka tega člena obvesti pristojni organ države članice prenosnega upravljavca o svoji odločitvi.

(11) Kadar se s prenosom premoženja vzpostavi čezmejna dejavnost, mora pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona v sedmih tednih po izdaji odločbe iz šestega odstavka tega člena upravljavca pokojninskega sklada obvestiti o zahtevah veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, ki jih je treba upoštevati pri delovanju pokojninskega načrta, ter o zahtevah države članice gostiteljice glede dolžnosti obveščanja potencialnih članov, članov in uživalcev dodatne pokojnine, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša.

(12) Po prejemu odločbe o izdaji dovoljenja za prenos iz šestega odstavka tega člena ali če pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona v štirih mesecih in treh tednih od prejema zahteve iz četrtega odstavka tega člena o zahtevi ne odloči, lahko prevzemni upravljavec začne upravljati pokojninski sklad.

(13) V primeru nestrinjanja s postopkom ali odločitvijo pristojnega organa matične države članice prenosnega ali prevzemnega upravljavca, vključno z odločitvijo o odobritvi ali zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za čezmejni prenos, lahko Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (European Insurance and Occupational Pensions Authority, v nadaljnjem besedilu: EIOPA) na zahtevo pristojnega organa ali na svojo pobudo opravi nezavezujočo mediacijo.

(14) Kadar se s prenosom premoženja vzpostavi čezmejna dejavnost, se uporabljajo osmi, deveti in deseti odstavek 326. člena tega zakona.

327.b člen

(čezmejni prenos iz Republike Slovenije)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada iz prve do tretje alineje prvega odstavka 257. člena tega zakona lahko s pogodbo delno ali v celoti prenese obveznosti iz pokojninskega sklada kolektivnega zavarovanja, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti in pravice ter pripadajoča sredstva ali njihove denarne ustreznike na drugega upravljavca iz druge države članice, ki je vpisan v register ali ima dovoljenje pristojnega organa države članice v skladu zakonom ali drugimi predpisi države članice, sprejetimi zaradi prenosa Direktive 2016/2341/EU (v nadaljnjem besedilu: prevzemni upravljavec države članice).

(2) Po prejemu vloge za soglasje pristojnega organa prevzemnega upravljavca države članice pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona izda soglasje za čezmejni prenos, če so:

– v primeru delnega prenosa obveznosti pokojninskega sklada, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic ter pripadajočih sredstev ali njihovih denarnih ustreznikov dolgoročni interesi članov in uživalcev dodatne pokojnine preostalega dela pokojninskega sklada ustrezno zaščiteni;

– pravice posameznih članov in uživalcev dodatne pokojnine po prenosu vsaj enake;

– sredstva pokojninskega sklada, ki naj bi se prenesel, zadostna in primerna za kritje obveznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij in drugih obveznosti in pravic, ki naj bi se prenesle, v skladu s tem zakonom.

(3) Pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona izda soglasje iz prejšnjega odstavka v osmih tednih po prejemu popolne vloge.

(4) Če se s prenosom premoženja vzpostavi čezmejna dejavnost, mora pristojni nadzorni organ iz 351. člena tega zakona v štirih tednih po prejemu obvestila, da je pristojni organ prevzemnega upravljavca države članice izdal dovoljenje za čezmejni prenos, ta pristojni organ seznaniti z zahtevami veljavnega socialnega in delovnega prava na področju pokojninskih načrtov poklicnega zavarovanja, ki jih je treba upoštevati pri delovanju pokojninskega načrta, ter z zahtevami države članice gostiteljice glede dolžnosti obveščanja potencialnih članov, članov in uživalcev dodatne pokojnine, na katere se ta čezmejna dejavnost nanaša.

7. **Pokojninska družba**

328. člen

(pojem)

Pokojninska družba je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti dodatnega zavarovanja po tem zakonu.

329. člen

(pravno organizacijska oblika in uporaba določb)

(1) Pokojninska družba je finančna družba, organizirana kot delniška družba.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za poslovanje pokojninske družbe uporablja zakon, ki ureja zavarovalništvo, in predpisi, izdani na njegovi podlagi glede kvalificiranega deleža in udeležbe, nadrejene in podrejene družbe, obvladovanja in razmerij povezanosti, statusnih določb zavarovalnice, razen določb, ki se nanašajo na vzajemno delniško družbo, upravljanja tveganj, varovanja zaupnih podatkov in nadzora nad zavarovalnicami.

330. člen

(dejavnost pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba ne sme opravljati nobene druge dejavnosti razen dejavnosti po tem zakonu.

(2) Za dejavnost pokojninske družbe po tem zakonu se šteje opravljanje:

– poslov upravljanja pokojninskega sklada iz prvega odstavka 258. člena tega zakona;

– storitev izplačevanja pokojninske rente v skladu z določbami 348. in 349. člena tega zakona.

331. člen

(osnovni kapital in delnice pokojninske družbe)

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala je enak višini, določeni v sedmem odstavku 331.f člena tega zakona.

(2) Delnice pokojninske družbe se lahko vplačajo samo v denarju in so le imenske.

(3) Delnice pokojninske družbe so v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

331.a člen

(obvladovanje tveganj)

(1) Pokojninska družba zagotovi, da ima vedno dovolj ustreznega kapitala, glede na obseg in vrste dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov (kapitalska ustreznost).

(2) Pokojninska družba posluje tako, da:

– tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju dejavnosti dodatnih pokojninskih zavarovanj, nikoli ne presežejo omejitev, določenih v tem poglavju, in v predpisih izdanih na njegovi podlagi,

– je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) in

– da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

(3) Pokojninska družba organizira svoje poslovanje in tekoče vodi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne ali poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

331.b člen

(kapital pokojninske družbe)

Kapital pokojninske družbe se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja določb o obvladovanju tveganj izračuna na način, določen v naslednjih členih tega poglavja.

331.c člen

(temeljni kapital pokojninske družbe)

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:

– vplačani osnovni kapital pokojninske družbe, razen na podlagi kumulativnih prednostnih delnic vplačanega osnovnega kapitala;

– kapitalske rezerve, razen kapitalskih rezerv, povezanih s kumulativnimi prednostnimi delnicami;

– rezerve iz dobička;

– preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let;

– presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirana iz zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

– lastne delnice in lastni poslovni deleži;

– neopredmetena dolgoročna sredstva;

– prenesena čista izguba iz prejšnjih let in izguba tekočega leta.

(3) Temeljni kapital je vedno najmanj enak znesku, določenemu v sedmem odstavku 331.f člena tega zakona.

331.č člen

(dodatni kapital)

(1) Pri izračunu dodatnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:

– vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;

– kapitalske rezerve, povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;

– podrejeni dolžniški instrumenti;

– druge postavke.

(2) Postavke iz prejšnjega odstavka se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 331.e člena tega zakona glede na nižjega izmed zneskov kapitala pokojninske družbe iz prejšnjega člena ali zneskov minimalnega kapitala pokojninske družbe iz 331.f člena tega zakona. Med druge postavke iz četrte alineje prejšnjega odstavka se na podlagi zahteve pokojninske družbe, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:

– vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva ali delno upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5 % od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;

– skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve nimajo narave izjeme;

– polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala pokojninske družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja ali ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena pokojninska družba.

331.d člen

(izračun kapitala)

(1) Pri izračunu kapitala pokojninske družbe se seštevek temeljnega in dodatnega kapitala zmanjša za:

– udeležbo v drugih zavarovalnicah, pozavarovalnicah, zavarovalnih holdingih, pokojninskih družbah, bankah, borzno-posredniških družbah, družbah za upravljanje in drugih finančnih institucijah, če skladno s predpisi izračunavajo kapitalsko ustreznost, v katerih je pokojninska družba udeležena skladno z drugim odstavkom 329. člena tega zakona;

– naložbe v podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe iz prejšnje točke, ki se pri ugotavljanju kapitalske ustreznosti teh oseb upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala in v katerih je pokojninska družba udeležena skladno z drugim odstavkom 329. člena tega zakona;

– nelikvidna sredstva.

(2) Nelikvidna sredstva so naložbe pokojninske družbe v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

331.e člen

(predpis o obvladovanju tveganj)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj pokojninskih družb, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,

2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,

3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 331.č člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka prejšnjega člena,

4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala iz 331.f člena tega zakona,

5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. podrobnejše vrste in lastnosti premoženja kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitev teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,

7. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti.

331.f člen

(minimalni kapital pokojninske družbe)

(1) Zahtevani minimalni kapital pokojninske družbe je vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, ki se izračunajo glede na prevzete obveznosti, kot je določeno v tem členu.

(2) Kapitalske zahteve se izračunajo kot vsota naslednjih dveh rezultatov:

– prvi rezultat se izračuna na naslednji način:

4 % matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za obveznosti iz pogodb, ki jih krije pozavarovanje, se pomnožijo z deležem, določenim v tretjem odstavku tega člena;

– drugi rezultat se izračuna samo za obveznosti iz pogodb, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na način, določen v četrtem odstavku tega člena.

(3) Matematične rezervacije se za izračun kapitalske zahteve za pokojninske družbe izračunajo tako, da se znesek matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, ki jih krije pozavarovanje, pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom matematičnih rezervacij na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za matematične rezervacije za obveznosti iz pogodb, ki jih krije pozavarovanje, in

– skupnim zneskom matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za obveznosti iz pogodb, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,85.

(4) Tvegani kapital je razlika med zavarovalno vsoto za primer smrti in oblikovano matematično rezervacijo. Izračuna se samo za obveznosti iz pogodb, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na naslednji način:

1. znesek tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za obveznosti iz pogodb, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,003;

2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za znesek tveganega kapitala za obveznosti iz pogodb, ki jih krije pozavarovanje, in

– skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za obveznosti iz pogodb, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5.

3. ne glede na 1. točko tega odstavka se pri izračunu kapitalskih zahtev za obveznosti iz pogodb za primer smrti znesek tveganega kapitala pomnoži z 0,001, če je zavarovanje sklenjeno za največ tri leta, oziroma z 0,0015, če je zavarovanje sklenjeno za več kot tri leta in največ pet let.

(5) Poleg kapitalskih zahtev iz drugega odstavka tega člena se kapitalske zahteve za obveznosti iz pogodb življenjskih zavarovanj z naložbenim tveganjem iz zakona, ki ureja zavarovalništvo, ki so vezane na enote KNPVP skladov, in za posle upravljanja pokojninskih skladov, kot to določa zakon, ki ureja zavarovalništvo, in sicer v poglavju dejavnost zavarovalnice, izračunajo na naslednji način:

– 4 % zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če pokojninska družba prevzema naložbeno tveganje;

– 1 % zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če pokojninska družba ne prevzema naložbenega tveganja, vendar so stroški upravljanja določeni in nespremenljivi za obdobje daljše od petih let;

– 25 % neto administrativnih stroškov preteklega poslovnega leta, ki se nanašajo na izvajanje teh pogodb, če pokojninska družba ne prevzema naložbenega tveganja in stroški upravljanja niso določeni in nespremenljivi;

– 0,3 % tveganega kapitala v višini, določeni v skladu z drugim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če pokojninska družba krije nevarnost smrti.

(6) Poleg kapitalskih zahtev iz drugega in petega odstavka tega člena se za dodatna zavarovanja, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo, in sicer pri zavarovalni vrsti življenjska zavarovanja, v izračunu minimalnega kapitala upoštevata premijski in škodni količnik v skladu s 331.g členom tega zakona.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena zahtevani minimalni kapital pokojninske družbe ne sme biti nikoli nižji od zneska, določenega za absolutni prag zahtevanega minimalnega kapitala zavarovalnice v zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

331.g člen

(kapitalske zahteve za dodatna zavarovanja pokojninske družbe)

(1) Za dodatna zavarovanja iz šestega odstavka prejšnjega člena se določijo kapitalske zahteve na podlagi premijskega oziroma škodnega količnika za pretekla tri poslovna leta, in sicer tistega od obeh, ki je višji.

(2) Kapitalske zahteve se z uporabo premijskega količnika izračunajo na naslednji način:

1. vsota premij za dodatna zavarovanja, dosežena v zadnjem poslovnem letu, do skupne višine 50.000.000 eurov se pomnoži z 0,18, vsota teh premij v višini, ki presega 50.000.000 eurov, pa se pomnoži z 0,16;

2. vsota obeh zmnožkov iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom terjatev za izplačilo odškodnin iz dodatnih zavarovanj v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije pozavarovanje, in

– skupnim zneskom terjatev za izplačilo odškodnin iz dodatnih zavarovanj v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;

3. za vsoto premij za dodatna zavarovanja, doseženo v zadnjem poslovnem letu, se upošteva znesek, ki je enak večjemu izmed kosmatih obračunanih premij in kosmatih prihodkov od premij. Pred določitvijo vsote iz prejšnjega stavka se upošteva 4. točka tega odstavka;

4. od vsote premij iz prejšnje točke se odštejejo vsota premij za dodatna zavarovanja, ki so bila odpovedana v po-

slovnem letu, in celotni zneski morebitnih davkov ali prispevkov, vključenih v vsoto premij iz prejšnje točke.

(3) Kapitalske zahteve se z uporabo škodnega količnika izračunajo na naslednji način:

1. letna vsota terjatev za izplačilo odškodnin za dodatna zavarovanja, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje, do skupne višine 35.000.000 eurov se pomnoži z 0,26, vsota teh terjatev v višini, ki presega 35.000.000 eurov, pa z 0,23;

2. vsota obeh zmnožkov iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom terjatev za izplačilo odškodnin iz dodatnih zavarovanj v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije pozavarovanje, in

– skupnim zneskom terjatev za izplačilo odškodnin iz dodatnih zavarovanj v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;

3. letna vsota terjatev za izplačilo odškodnin za dodatna zavarovanja se izračuna tako, da se znesek kosmatih obračunanih škod iz dodatnih zavarovanj za pretekla tri poslovna leta, povečan za znesek kosmatih škodnih rezervacij iz dodatnih zavarovanj na koncu tega obdobja, zmanjšan za znesek kosmatih škodnih rezervacij iz dodatnih zavarovanj na začetku tega obdobja in za znesek uveljavljenih regresnih terjatev v tem obdobju, deli s številom let v obdobju.

(4) Pri izračunu letnih vsot terjatev za izplačilo odškodnin iz dodatnih zavarovanj iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se upoštevajo zadnja tri poslovna leta.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kapitalske zahteve za prvo leto poslovanja pokojninske družbe izračunajo z uporabo premijskega količnika.

(6) Pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz dodatnih zavarovanj iz drugega in tretjega odstavka tega člena se poleg prijavljenih terjatev upoštevajo tudi ocenjene terjatve, za katere se oblikujejo škodne rezervacije po 332.a členu tega zakona.

(7) Če so kapitalske zahteve, izračunane na podlagi drugega do četrtega odstavka tega člena, manjše od kapitalskih zahtev za preteklo leto, se določijo na način, da se kapitalske zahteve za preteklo leto pomnožijo z razmerjem med čistimi škodnimi rezervacijami iz dodatnih zavarovanj na koncu tekočega leta in čistimi škodnimi rezervacijami iz dodatnih zavarovanj na koncu preteklega leta, vendar ne z več kot z 1.

332. člen

(zavarovalno-tehnične rezervacije)

(1) Pokojninska družba v zvezi z vsemi posli dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih opravlja, oblikuje ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, namenjene kritju prihodnjih obveznosti in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz poslov dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja.

(2) Pokojninska družba oblikuje škodne, matematične in druge zavarovalno-tehnične rezervacije.

332.a člen

(škodne rezervacije)

(1) Škodne rezervacije se oblikujejo v višini ocenjenih obveznosti, ki jih je pokojninska družba dolžna izplačati na podlagi pogodb, pri katerih je zavarovalni primer nastopil do konca obračunskega obdobja, ne glede na to, ali je zavarovalni primer že prijavljen, vključno z vsemi stroški, ki na podlagi teh pogodb bremenijo pokojninsko družbo.

(2) Škodne rezervacije poleg ocenjenih obveznosti za prijavljene nastale, a še nerešene škode vključujejo tudi ocenjene obveznosti za že nastale, a še neprijavljene škode.

332.b člen

(matematične rezervacije)

(1) Matematične rezervacije se oblikujejo v višini sedanje vrednosti ocenjenih prihodnjih obveznosti pokojninske družbe na podlagi sklenjenih dodatnih pokojninskih zavarovanj, zmanjšanih za sedanjo ocenjeno vrednost prihodnjih premij, ki bodo vplačane na podlagi teh zavarovanj.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja, ki upošteva vse prihodnje obveznosti pokojninske družbe, na podlagi posamezne zavarovalne pogodbe, vključno z:

– zajamčenimi izplačili, do katerih je upravičen zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec;

– vsemi upravičenji, med katerimi lahko zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec izbira na podlagi zavarovalne pogodbe;

– stroški, vključno s provizijami.

(3) Pri izbiri metode aktuarskega vrednotenja pokojninska družba ustrezno upošteva metode vrednotenja premoženja kritnega sklada, ki jih uporablja.

(4) Pokojninska družba izračunava matematične rezervacije posamično za vsako zavarovalno pogodbo. Uporaba ustreznih približkov oziroma posplošitev je dovoljena samo, kadar je verjetno, da bo njihova uporaba privedla do približno enakega rezultata kot posamični izračun.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko pokojninska družba uporabi retrospektivno računsko metodo za izračun obveznosti, kadar zaradi narave zavarovalne pogodbe prospektivne računske metode ni mogoče uporabiti ali kadar je mogoče dokazati, da vrednost izračunane obveznosti ni manjša od obveznosti, izračunane z uporabo prospektivne računske metode.

(6) Matematične rezervacije, oblikovane v zvezi s pogodbo dodatnega pokojninskega zavarovanja, ne smejo biti manjše od odkupne vrednosti, kot jo določa ta zakon.

(7) Pokojninska družba v dodatku k letnemu poročilu opiše podlage in metode, ki jih uporablja pri izračunu matematičnih rezervacij.

332.c člen

(druge zavarovalno-tehnične rezervacije)

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije oblikuje pokojninska družba glede na predvidene prihodnje obveznosti in tveganja, v zvezi s katerimi ne oblikuje posameznih rezervacij iz 332.a ali 332.b člena tega zakona.

332.č člen

(kritni sklad)

(1) Kritni sklad je premoženje, namenjeno kritju prihodnjih obveznosti in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz poslov dodatnih pokojninskih zavarovanj, ki jih opravlja pokojninska družba in v zvezi s katerimi je pokojninska družba dolžna oblikovati zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Vrednost premoženja kritnega sklada pokojninske družbe je vedno najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Na premoženje kritnega sklada je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatve zavarovalca, zavarovanca ali drugega upravičenca iz zavarovalne pogodbe, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(4) Pokojninska družba premoženje kritnega sklada upravlja ločeno od drugega premoženja.

(5) Pokojninska družba oblikuje poseben kritni sklad za vsako od naslednjih vrst zavarovanj:

– za dodatno pokojninsko zavarovanje, pri katerem se odkupna vrednost izračunava na podlagi sorazmernega deleža zavarovanca v donosu kritnega sklada oziroma na podlagi pripisa dobička,

– za dodatno pokojninsko zavarovanje, pri katerem se odkupna vrednost izračunava glede na vrednost enot premoženja kritnega sklada, ki je razdeljeno na enote premoženja,

– za dodatno invalidsko in dodatno družinsko pokojnino,

– za izplačevanje pokojninskih rent.

(6) Kadar pokojninska družba oblikuje več kritnih skladov, se določbe tega zakona o kritnem skladu in poplačilu iz premo-

ženja kritnega sklada uporabljajo ločeno za vsakega od kritnih skladov te družbe.

(7) Pokojninska družba ob koncu vsakega trimesečja za račun kritnega sklada pridobi dodatno premoženje, če je to potrebno zaradi uskladitve vrednosti premoženja kritnega sklada z višino zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(8) Ne glede na drugi in sedmi odstavek tega člena je vrednost premoženja kritnega sklada iz prve in druge alineje petega odstavka tega člena, za katerega pokojninska družba zagotavlja zajamčeno donosnost, skupaj s premoženjem, ki ga za kritje rezervacij za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev omenjenega kritnega sklada pokojninska družba oblikuje v skladu s 313. členom tega zakona, najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

332.d člen

(ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja pokojninske družbe)

(1) Za kritne sklade iz šestega odstavka prejšnjega člena pokojninska družba premoženje kritnega sklada loči od svojega premoženja v skladu z 2.2 podpoglavjem VI. poglavja dvanajstega dela tega zakona.

(2) Klirinško depotna družba oziroma skrbnik Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo predloži podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogoči pregled teh stanj.

(3) Pokojninska družba v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite sklene pogodbo z banko v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe je jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(4) Pokojninska družba pri banki za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje, odpre transakcijski račun kritnega sklada, prek katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

332.e člen

(upravljanje likvidnosti)

(1) Pokojninska družba gospodari z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospele obveznosti.

(2) Pokojninska družba za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikuje in izvaja politiko rednega upravljanja likvidnosti, ki obsega:

– načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;

– redno spremljanje likvidnosti;

– sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

(3) Pokojninska družba tekoče izračunava količnike likvidnosti sredstev.

332.f člen

(izračunavanje in ugotavljanje)

(1) Pokojninska družba za vsako trimesečje izračunava in ugotavlja:

1. višino kapitala,
2. kapitalske zahteve,
3. kapitalsko ustreznost,
4. višino zavarovalno-tehničnih rezervacij,
5. vrednost in vrste naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. vrednost kritnega sklada,
7. vrste, razpršenost, usklajenost in lokalizacijo naložb kritnih skladov,
8. zavarovalno-statistične podatke.

(2) Kapitalske zahteve za posamezno trimesečje se izračunajo z uporabo 331.f člena tega zakona, pri čemer se pri drugem, tretjem in petem odstavku iz 331.f člena tega zakona upošteva stanje na zadnji dan trimesečja, pri izračunu kapitalskih zahtev za dodatna zavarovanja pa se upoštevajo podatki iz predhodnega poslovnega leta.

332.g člen

(poročilo o merjenju tveganj)

(1) Pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o podatkih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz prejšnjega odstavka ter roke in način poročanja.

332.h člen

(vrste dovoljenih naložb pokojninskih družb)

(1) Premoženje kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, so lahko samo naslednje vrste naložb:

1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država članica oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,
2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi članici oziroma državi članici OECD,
4. delnice in drugi lastniški vrednostni papirji s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
5. delnice in drugi lastniški vrednostni papirji s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD in če so izdani kot vrednostni papir,
6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,
7. terjatve iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici, in če višina terjatve ni višja od 60 % vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60 % vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne(-ih) pravice (pravic),
8. terjatve iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD oziroma za izplačilo katerih, vključno z obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
9. terjatve iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,
10. terjatve iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,
11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila, zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,
12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica), če:

– so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici,

– dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos in

– je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,

– so prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,

13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,

14. gotovina v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,

15. terjatve iz naslova povračila davkov,

16. terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,

17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:

– so v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,

– dajejo donos in

– so prosta vseh bremen,

18. terjatve do pozavarovateljev skupaj s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega sklada, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, dovoli, da premoženje kritnega sklada naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdala, določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Pojmi organiziran trg, večstranski sistem trgovanja (v nadaljnjem besedilu: MTF) in organizirani sistem trgovanja (v nadaljnjem besedilu: OTF) imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

332.i člen

(omejitve posameznih naložb)

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine matematičnih rezervacij:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo skupno presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena dosegajo do 40 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:

– so predmet posebnega javnega nadzora za zaščito pravic imetnikov oziroma imetnic teh vrednostnih papirjev,

– izdale so jih banke ali druge kreditne institucije, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, in ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,

– denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se nalaga le v premoženje, ki v celotnem obdobju do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,

3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen kadar ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji po pridobitvi vseh dovoljenj uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,

4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 10 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zajamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zajamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 2 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno naložbo, in naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 10 % višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 30 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 30 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10 % zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na prejšnji stavek naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 10 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,

14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na prejšnji stavek naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2 % zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdala, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Skupna vrednost naložb kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki

ga upravlja pokojninska družba, v naložbe iz 2. do 11. točke prvega odstavka prejšnjega člena istega izdajatelja (dolžnika) in z njim povezanih oseb, ne sme presegati 10 % matematičnih rezervacij. V omejitev 10 % se ne upoštevajo naložbe iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v 2. točki prvega odstavka tega člena.

(4) Pokojninska družba lahko v zvezi z naložbami kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, uporablja terminske pogodbe, opcije in druge izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zmanjševanju tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(5) Omejitve posameznih naložb iz tega člena veljajo ločeno za vsak kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona.

332.j člen

(lokalizacija premoženja kritnega sklada pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba nalaga sredstva kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona na celotnem območju držav članic in na območju držav članic OECD.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne pokojninske družbe tej dovoli, da kot premoženje kritnega sklada uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prejšnjega odstavka.

332.k člen

(usklajenost naložb pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba naložbe kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut oziroma drugih tržnih tveganj, ustrezno uskladi z njenimi obveznostmi na podlagi sklenjenih pogodb, katerih višina je odvisna od enakih sprememb.

(2) Pokojninska družba pri naložbah kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona ustrezno upošteva dospelost obveznosti iz sklenjenih pogodb.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena pokojninska družba naložbe kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona uskladi z obveznostmi na podlagi sklenjenih pogodb, katerih višina je odvisna od sprememb tečajev tujih valut, najmanj do 80 %.

333. člen

(dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe)

(1) Dovoljenje za posle upravljanja pokojninskega sklada in storitve izplačevanja pokojninskih rent za pokojninske družbe izda nadzorni organ po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, na podlagi pozitivnega mnenja ministra, pristojnega za delo.

(2) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov zakona, ki ureja zavarovalništvo.

333.a člen

(trden in zanesljiv sistem upravljanja)

(1) Pokojninska družba vzpostavi in uresničuje trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki obsega najmanj:

1. pregledno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;

2. učinkovit sistem prenosa informacij;

3. obravnavo okoljskih in socialnih dejavnikov ter dejavnikov upravljanja, povezanimi z naložbenimi sredstvi pri naložbenih odločitvah;

4. učinkovito in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja pokojninske družbe integrirano funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti, funkcijo notranje revizije in aktuarsko funkcijo;

5. strategijo, pisna pravila, procese in postopke upravljanja tveganj;

6. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so skladni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere spada tudi izdelava kriznega načrta.

(2) Pokojninska družba ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo in izločene posle, če pokojninska družba del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.

(3) Pravila sistema upravljanja so predmet rednega, najmanj letnega pregleda. Pravila sistema upravljanja potrdi uprava pokojninske družbe s soglasjem nadzornega sveta pokojninske družbe.

(4) Sistem upravljanja je sorazmeren velikosti, naravi, obsegu in zahtevnosti poslov pokojninske družbe.

333.b člen

(funkcija)

(1) V okviru sistema upravljanja funkcija pomeni sposobnost pokojninske družbe za opravljanje praktičnih nalog.

(2) Sistem upravljanja pokojninske družbe vključuje funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti, funkcijo notranje revizije in aktuarsko funkcijo.

333.c člen

(nosilci ključnih funkcij)

(1) Nosilci ključnih funkcij pokojninske družbe so osebe, ki so odgovorne za ključne funkcije pokojninske družbe.

(2) Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za zanesljivo in preudarno opravljanje nalog ključne funkcije;

2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja in zoper njo ni bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;

3. nad njo ni bil začet postopek osebnega stečaja;

4. ni oseba, ki v pokojninski družbi opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista;

5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici ali pokojninski družbi pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve določb zakona, ki ureja zavarovalništvo, glede upravljanja tveganj ali glede nadzora, upravljanja tveganj in razkritij na ravni skupine oziroma za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih pokojninski družbi pravnomočno naložila razrešitev imenovanega pooblaščenega aktuarja zaradi hujše kršitve nalog pooblaščenega aktuarja, določenih v 604. členu Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19) oziroma za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih pokojninski družbi pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve nalog nosilca ključne funkcije, določenih v tem zakonu;

6. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(3) Uprava s soglasjem nadzornega sveta pokojninske družbe pooblasti nosilce ključnih funkcij.

(4) O podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije pokojninska družba v osmih dneh od podelitve pooblastila obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.

(5) Če v zvezi z nosilcem ključne funkcije nastopijo okoliščine, da nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, mu pokojninska družba odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.

(6) Pokojninska družba v osmih dneh od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja oprav-

ljanja nalog nosilca ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor pisno obvesti o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije.

(7) Nosilec ključne funkcije v osmih dneh od dneva, ko je po lastni volji prenehal opravljati naloge ključne funkcije, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih za prenehanje opravljanja nalog ključne funkcije.

(8) V primeru odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije pokojninska družba pooblasti novega nosilca ključne funkcije v najkrajšem možnem času, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma od dneva prenehanja opravljanja nalog ključne funkcije.

(9) Za ugotavljanje in nadzor nad izpolnjevanjem pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in pokojninska družba pridobita podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena od nosilca ključne funkcije ali iz kazenske evidence.

(10) Za namen ugotavljanja in nadzora izpolnjevanja pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in pokojninska družba pridobita podatke iz 3. točke drugega odstavka tega člena iz poslovnega registra oziroma druge evidence.

(11) Za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov držav, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred pooblastitvijo za nosilca ključne funkcije.

(12) Kadar pristojni organ države članice ali tretje države, v kateri ima ali je imel bivališče tuji državljan, ne zagotovi podatkov iz prejšnjega odstavka, ima enakovredno veljavo izjava tujega državljana, overjena pri notarju.

(13) Dokumenti iz enajstega in dvanajstega odstavka tega člena se predložijo v treh mesecih od njihove izdaje.

333.č člen

(ključne funkcije)

(1) Pokojninska družba lahko organizira ključne funkcije tako, da posamezna oseba ali organizacijska enota opravlja aktivnosti več kot ene ključne funkcije, z izjemo funkcije notranje revizije, ki mora biti ločena od drugih ključnih funkcij.

(2) Pokojninska družba pri opravljanju ključnih funkcij upošteva velikost in notranjo sestavo pokojninske družbe ter velikost, naravo, obseg in kompleksnost njene dejavnosti.

(3) Posamezna oseba ali organizacijska enota, ki opravlja aktivnosti ključne funkcije, ne sme opravljati podobne ključne funkcije pri delodajalcu, ki je za svoje zaposlene oblikoval pokojninski načrt, ki ga pokojninska družba izvaja, razen če gre za delodajalca, ki skupaj s pokojninsko družbo spada v skupino podjetij.

(4) Brez poseganja v privilegij zoper samoobtožbo nosilec ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti, če uprava ali nadzorni svet pokojninske družbe ne sprejme ustreznih in pravočasnih popravnih ukrepov, če je:

– oseba ali organizacijska enota pri opravljanju aktivnosti ključne funkcije odkrila obstoj precejšnjega tveganja, da pokojninska družba ne bo izpolnila pomembnih zakonskih zahtev, in je o tem poročala upravi ali nadzornemu svetu pokojninske družbe ter bi to lahko pomembneje vplivalo na interese članov in uživalcev dodatne pokojnine ali

– oseba pri opravljanju aktivnosti ključne funkcije opazila pomembno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki se uporabljajo za pokojninsko družbo in njene dejavnosti, in je o tem poročala upravi ali nadzornemu svetu pokojninske družbe.

(5) Osebe, ki so po tem, ko so v skladu s prejšnjim odstavkom obvestile Agencijo za zavarovalni nadzor, deležne delodajalčevih povračilnih ukrepov, imajo zagotovljeno pravno varstvo pred pristojnim sodiščem.

(6) Sistem upravljanja tveganj pokojninske družbe zajema najmanj naslednja področja:

1. sklepanje zavarovanj in oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. upravljanje sredstev in obveznosti;
3. naložbe, zlasti v izvedene finančne instrumente, listinjenje in podobne obveze;
4. likvidnost;
5. upravljanje zavarovalnih, tržnih, kreditnih, operativnih, likvidnostnih tveganj in tveganj koncentracije ter vseh drugih tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena;
6. pozavarovanje in druge tehnike za zmanjševanje tveganj;
7. okoljska in socialna tveganja ter tveganja upravljanja v zvezi z naložbenim portfeljem in njegovim upravljanjem.

(7) Kadar v skladu s pogoji pokojninskega načrta tveganja nosijo člani in uživalci dodatne pokojnine, sistem obvladovanja tveganj ta tveganja obravnava tudi z vidika članov in uživalcev dodatne pokojnine.

(8) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskih skladov, oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, in sredstev pokojninske družbe pokojninska družba ne sme izključno ali samodejno opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, temveč upošteva tudi druge ustrezne informacije, če je to praktično izvedljivo.

(9) Naloge aktuarske funkcije pokojninske družbe so, da:

1. koordinira in nadzira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. zagotavlja, da se za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij uporabljajo ustrezne metode in modeli ter predpostavke;
3. ocenjuje ustreznost, zadostnost in kakovost podatkov, potrebnih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;
4. primerja predpostavke, na katerih temelji izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij z izkustvi;
5. obvešča organe vodenja in nadzora zavarovalnice o zanesljivosti in ustreznosti metod, modelov ter predpostavk, uporabljenih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, ter o ustreznosti izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij;
6. poda mnenje o splošni politiki sklepanja zavarovanj, če ima pokojninska družba tako ureditev;
7. sodeluje pri uvedbi in izvajanju sistema upravljanja tveganj, zlasti pri izvedbi lastne ocene tveganj;
8. preverja ustreznosti ureditve zavarovanja, če ima pokojninska družba tako ureditev.

(10) Za prenos katere koli dejavnosti pokojninske družbe, vključno s ključnimi funkcijami in upravljanjem pokojninskih skladov, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, glede izločenih poslov.

333.d člen

(mnenje nosilca aktuarske funkcije k letnemu poročilu)

(1) Pokojninska družba v 14 dneh po tem, ko je predložila letno poročilo pokojninske družbe, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži tudi poročilo nosilca aktuarske funkcije z mnenjem nosilca aktuarske funkcije o tem, ali je pokojninska družba izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročila nosilca aktuarske funkcije.

(3) Za mnenje nosilca aktuarske funkcije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja.

334. člen

(kadrovske zahteve)

(1) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe iz drugega odstavka

330. člena tega zakona, zaposluje delavce, ki imajo ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja financ.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše najmanjše število delavcev, ki jih zaposluje pokojninska družba v skladu s prejšnjim odstavkom, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ter način preverjanja teh pogojev.

335. člen

(uprava pokojninske družbe)

(1) Uprava pokojninske družbe, ima najmanj dva člana, ki pokojninsko družbo zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče izmed članov uprave te pokojninske družbe ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje pokojninske družbe za celoten obseg storitev dejavnosti pokojninske družbe.

(2) Za člana uprave pokojninske družbe je lahko imenovana le oseba, ki na podlagi izpolnjevanja pogojev za člana uprave zavarovalne družbe po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave pokojninske družbe.

(3) Član uprave je v pokojninski družbi v delovnem razmerju s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

336. člen

(postopek izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka prejšnjega člena kandidat za člana uprave priloži dokaze o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka, če na podlagi listin zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave pokojninske družbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če:

– iz podatkov, ki jih ima na voljo izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, ali zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili upravljanja tveganj;

– na podlagi kandidatove predstavitve vodenja poslov pokojninske družbe, ki jo Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi za kandidata za člana uprave v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za člana uprave po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, presodi, da kandidat ne bo zagotovil poslovanja pokojninske družbe v skladu s pravili, določenimi v tem zakonu ali v predpisih, ki urejajo zavarovalništvo ali v drugih predpisih, ki urejajo poslovanje pokojninske družbe;

– ugotovi, da je oseba v zahtevi za izdajo dovoljenja ali tekom predstavitve iz prejšnje alineje navajala netočne podatke.

(4) Oseba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave, mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi pokojninski družbi ponovno pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za imenovanje za člana uprave.

337. člen

(nadzorni svet pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba ima nadzorni svet.

(2) Za sestavo nadzornega sveta ne veljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

(3) Član nadzornega sveta je lahko oseba, ki izpolnjuje pogoje za člana nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe, določene z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

(4) Najmanj ena tretjina članov nadzornega sveta pokojninske družbe se imenuje na predlog članov pokojninskih skladov, ki jih upravlja pokojninska družba.

(5) Način imenovanja članov nadzornega sveta iz prejšnjega odstavka se določi v statutu pokojninske družbe.

337.a člen

(politika prejemkov)

(1) Pokojninska družba vzpostavi in izvaja premišljeno politiko prejemkov, in sicer na način, ki je sorazmeren z njeno velikostjo in notranjo organizacijo ter z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih dejavnosti.

(2) Politika prejemkov iz prejšnjega odstavka se nanaša na stalne in variabilne sestavine prejemkov in velja za kategorije zaposlenih s posebno naravo dela.

(3) Zaposleni s posebno naravo dela so zaposleni, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja pokojninske družbe, in obsegajo zlasti naslednje kategorije zaposlenih:

– upravo,

– nosilce ključnih funkcij,

– neposredne prevzemnike tveganj in

– druge zaposlene, katerih celotni prejemki, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, so po višini enaki ali višji od prejemkov uprave ali neposrednih prevzemnikov tveganj.

(4) Neposredni prevzemniki tveganj iz tretje alineje prejšnjega odstavka so zaposleni, ki imajo posamično ali skupaj kot člani skupine zaradi svoje poklicne dejavnosti ključen vpliv na profil tveganja pokojninske družbe.

(5) Politiko prejemkov pokojninske družbe sprejme uprava s soglasjem nadzornega sveta, ki tudi najmanj enkrat letno preveri njeno ustreznost.

(6) Za uveljavitev politike prejemkov je odgovorna uprava pokojninske družbe.

(7) Pokojninska družba najmanj enkrat letno izvede celovit in neodvisen notranji pregled skladnosti prakse prejemkov s politikami prejemkov pokojninske družbe.

(8) Pokojninske družbe javnosti redno razkrivajo informacije o politiki prejemkov.

337.b člen

(temeljna načela politik prejemkov)

Pokojninska družba pri vzpostavljanju in izvajanju politike prejemkov upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov se določi, izvaja in vzdržuje v skladu z dejavnostmi, profilom tveganj, cilji ter dolgoročnim interesom, finančno stabilnostjo in uspešnostjo pokojninske družbe kot celote ter podpira dobro, preudarno in učinkovito upravljanje pokojninske družbe;

2. politika prejemkov je v skladu z dolgoročnimi koristmi članov pokojninskih skladov, ki jih upravlja pokojninska družba in uživalcev dodatne pokojnine;

3. politika prejemkov vključuje ukrepe, namenjene preprečevanju nasprotja interesov;

4. politika prejemkov je skladna z dobrim in učinkovitim obvladovanjem tveganj ter ne spodbuja prevzemanja tveganja, ki ni v skladu s profili tveganja in pravili pokojninske družbe;

5. politika prejemkov se uporablja za pokojninske družbe in za zunanje izvajalce dejavnosti pokojninske družbe;

6. pokojninska družba določi splošna načela politike prejemkov, jo pregleda in posodobi vsaj vsaka tri leta in je odgovorna za njeno izvajanje;

7. uvede se jasno, pregledno in učinkovito upravljanje, kar zadeva prejemke in nadzor nad njimi.

338. člen

(preoblikovanje in prenehanje pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba se lahko preoblikuje v zavarovalno delniško družbo, če izpolnjuje vse pogoje določene z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, in če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za prenehanje pokojninske družbe se uporabljajo določbe o likvidaciji in stečaju zavarovalne delniške družbe, določene z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

338.a člen

(lastna ocena tveganj)

(1) Del sistema upravljanja tveganj pokojninske družbe je izvedba lastne ocene tveganj, ki je povezana s poslovno strategijo pokojninske družbe. Pri izvedbi lastne ocene tveganj

pokojninska družba upošteva tveganja, ki jim je izpostavljena, velikost in notranjo sestavo pokojninske družbe ter velikost, naravo, obseg in kompleksnost njene dejavnosti.

(2) Oceno tveganj je treba izvesti redno najmanj enkrat letno ali takoj po vsaki pomembni spremembi profila tveganj pokojninske družbe. Če se pomembno spremenijo samo tveganja posameznega pokojninskega sklada ali kritnega sklada, lahko pokojninska družba omeji ponovljeno oceno tveganj le na pokojninski sklad ali kritni sklad, v katerem je bila izvedena sprememba.

(3) Ocena tveganj vključuje:

1. opis, kako je lastna ocena tveganj vključena v upravljanje in odločanje pokojninske družbe;

2. oceno učinkovitosti sistema obvladovanja tveganj;

3. oceno skupne potrebe pokojninske družbe po virih financiranja, vključno z opisom načrta sanacije, kadar je to ustrezno;

4. oceno tveganj za člane in uživalce dodatne pokojnine v zvezi z izplačevanjem njihovih pokojnin in uspešnostjo popravljalnih ukrepov, ob upoštevanju, kadar je to ustrezno:

– mehanizmov indeksacije,

– mehanizmov za zmanjšanje upravičenj;

5. kvalitativno oceno mehanizmov za zaščito pokojnin, vključno z jamstvi, sporazumi ali drugimi vrstami finančne podpore delodajalcev, ki so za svoje zaposlene oblikovali pokojninski načrt, zavarovanjem ali pozavarovanjem ali kritjem z varovalnim pokojninskim načrtom, ki so v korist pokojninske družbe ali članov in uživalcev dodatne pokojnine;

6. kvalitativno oceno operativnih tveganj;

7. kadar se pri naložbenih odločitvah upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja, oceno novih ali nastajajočih tveganj, vključno s tveganji, povezanimi s podnebnimi spremembami, rabo virov in okoljem, socialnimi tveganji in tveganji, povezanimi z zmanjšanjem vrednosti sredstev zaradi regulativne spremembe.

(4) Pokojninska družba vzpostavi metode za opredelitev in ocenjevanje tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena v kratkoročnem in dolgoročnem obdobju ter ki bi lahko vplivala na sposobnost pokojninske družbe, da izpolnjuje svoje obveznosti. Navedene metode so sorazmerne z velikostjo, naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, neločljivo povezanih z dejavnostmi pokojninske družbe. Pokojninska družba opiše uporabo teh metod v lastni oceni tveganj.

(5) Pokojninska družba zagotovi, da je lastna ocena tveganj ustrezno upoštevana pri izdelavi poslovnih načrtov in strategij.

338.b člen

(poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe)

(1) Za poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, glede poslovnih knjig in letnega poročila. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za pokojninske družbe predpiše posebne zahteve na področju poslovnih knjig, letnega poročila, v zvezi z revidiranjem letnih poročil in podrobnejšo vsebino računovodskih izkazov.

(2) Ne glede na zakon, ki ureja zavarovalništvo, lahko pokojninska družba letno poročilo, revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe, in dodatno revizorjevo poročilo predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

VII. poglavje: PRENEHANJE DODATNEGA ZAVAROVANJA IN UVELJAVITEV PRAVIC

339. člen

(razlogi in vrste prenehanja dodatnega zavarovanja)

(1) Dodatno zavarovanje preneha, ko član, vključen v to obliko zavarovanja, uveljavi pravice iz 219. člena ali 220. člena tega zakona (redno prenehanje).

(2) Kolektivno in individualno dodatno zavarovanje preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje):

– s smrtjo zavarovanca dodatnega zavarovanja pred pridobitvijo pravice iz 219. člena tega zakona;

– s prenehanjem poslovanja pokojninskega sklada, na podlagi katerega se izvaja pokojninski načrt dodatnega zavarovanja.

(3) Kolektivno zavarovanje izredno preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje kolektivnega zavarovanja):

– s prenehanjem pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu, ki je sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, ali

– z izstopom člana iz kolektivnega zavarovanja.

(4) Individualno zavarovanje izredno preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje individualnega zavarovanje):

– z odpovedjo pogodbe upravljavca pokojninskega sklada individualnega zavarovanja;

– z izstopom člana iz individualnega zavarovanja.

340. člen

(redno prenehanje dodatnega zavarovanja in obveznosti izvajalca ob rednem prenehanju)

(1) Ko član uveljavi pravico do pokojninske rente po tem zakonu, upravljavec unovči odkupno vrednost premoženja tega sklada, vpisanega na osebnem računu člana, v skladu z določbo 310. člena tega zakona. Odkupna vrednost se izplača izplačevalcu pokojninske rente v enkratnem znesku.

(2) Upravljavec v imenu in za račun člana iz prejšnjega odstavka sklene zavarovanje po pokojninskem načrtu za izplačevanje pokojninskih rent, po katerem član pridobi pravico do doživljenjske pokojninske rente v višini, ki se po aktuarskih načelih izračuna tako, kot če bi bilo v enkratnem znesku vplačano čisto vplačilo v višini odkupne vrednosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Član sklada ima pravico samostojno izbrati izplačevalca pokojninske rente, pri katerem upravljavec sklene zavarovanje iz prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov, se v primeru, da ima član sredstva pri različnih upravljavcih pokojninskih skladov, na njegovo zahtevo prenese odkupna vrednost sredstev v sklad, namenjen izplačevanju pokojninske rente, ki ga član sam izbere.

341. člen

(prenehanje kolektivnega zavarovanja zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi)

(1) Kolektivno zavarovanje člana izredno preneha z dnem prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu, ki je sklenil pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka član v skladu z 247. členom tega zakona zadrži pravice iz vplačanih enot premoženja, ki so vpisane na njegovem osebnem računu, do uveljavitve pravice do dodatne pokojnine iz 219. člena tega zakona ali predčasne dodatne pokojnine iz 220. člena tega zakona ali uveljavi pravico do prenosa sredstev v skladu z 248. členom tega zakona.

342. člen

(prenehanje kolektivnega zavarovanja zaradi izstopa)

(1) Izstop iz kolektivnega zavarovanja nastopi v naslednjih primerih:

– ob prenehanju veljavnosti pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta iz 234. člena tega zakona ali

– ob prenehanju pogodbe o financiranju iz 237. člena tega zakona.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka član v skladu z 247. členom tega zakona zadrži pravice iz vplačil, ki so vpisane na njegovem osebnem računu, do uveljavitve pravice do dodatne pokojnine iz 219. člena tega zakona ali predčasne dodatne pokojnine iz 220. člena tega zakona ali uveljavi pravico do prenosa sredstev v skladu z 248. členom tega zakona.

343. člen

(prenehanje individualnega zavarovanja zaradi odpovedi pogodbe upravljavca pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada odpove individualno zavarovanje, če:

– član individualnega zavarovanja ni izvedel vplačila dodatnega zavarovanja 12 zaporednih mesecev ali daljše časovno obdobje določeno s pokojninskim načrtom, razen, če plačilo ni bilo izvršeno zaradi dogovorjenega mirovanja;

– če je član individualnega zavarovanja ob vključitvi v individualno zavarovanje dal neresnične podatke ali navajal neresnična dejstva, pomembna za sklenitev zavarovanja.

(2) Pred odpovedjo individualnega zavarovanja iz razlogov, navedenih v prvi alineji prejšnjega odstavka, upravljavec pokojninskega sklada posreduje članu pisni opomin.

344. člen

(prenehanje individualnega zavarovanja zaradi izstopa)

(1) Izstop iz individualnega zavarovanja je možen na podlagi pisne izjave o izstopu.

(2) Izstopni rok je določen v pokojninskem načrtu in ne sme biti daljši od treh mesecev. Izstopni rok začne teči s prvim dnem naslednjega meseca po vročitvi izstopne izjave.

(3) Individualno zavarovanje preneha z iztekom izstopnega roka iz prejšnjega odstavka.

345. člen

(obveznost upravljavca ob izrednem prenehanju individualnega zavarovanja)

(1) Ob izrednem prenehanju dodatnega zavarovanja upravljavec člana obvesti o njegovih pravicah ter izplača članu ali upravičencu za primer smrti enkratno izplačilo v višini odkupne vrednosti premoženja, vpisanega na osebnem računu člana.

(2) Izračun odkupne vrednosti se opravi na način, določen v 310. členu tega zakona.

(3) Izvajalec pokojninskega načrta opravi denarno izplačilo v skladu s tem členom najkasneje v roku 60 dni po izrednem prenehanju dodatnega zavarovanja ali po prejemu popolnega zahtevka člana ali upravičenca, če v naslednjih odstavkih ni drugače določeno.

(4) Če je individualno zavarovanje prenehalo zaradi izstopa ali zaradi odpovedi upravljavca pokojninskega načrta, ima član možnost, da se v roku 30 dni od dne izdaje obvestila o tej pravici odloči za izplačilo odkupne vrednosti po prvem odstavku tega člena ali za zadržanje pravic.

(5) Če član v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje pisnega obvestila izvajalcu, se šteje, da se je odločil za zadržanje pravic.

(6) Upravljavec pokojninskega sklada člana obvesti o pravici iz prejšnjega odstavka v roku 8 dni od prejema izjave o izstopu iz prvega odstavka 344. člena tega zakona ali hkrati z obvestilom o odpovedi dodatnega zavarovanja po 343. členu tega zakona.

346. člen

(obveznosti upravljavca pokojninskega sklada ob izrednem prenehanju kolektivnega zavarovanja)

(1) Če je kolektivno dodatno zavarovanje prenehalo zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi ali zaradi izstopa, ima član možnost, da se v roku 30 dni od dne izdaje obvestila o tej pravici odloči za zadržanje pravic iz vplačil, ki so vpisane na njegovem osebnem računu, ali za prenos sredstev v drug pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja.

(2) Če član v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje pisnega obvestila upravljavca pokojninskega sklada, se šteje, da se je odločil za zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja.

(3) Upravljavec pokojninskega sklada člana obvesti o pravici iz prejšnjega odstavka hkrati z obvestilom o prenehanju dodatnega zavarovanja v roku osmih dni po prejemu obvestila delodajalca o prenehanju delovnega razmerja pri delodajalcu ali po nastopu izstopa iz kolektivnega zavarovanja.

(4) Ne glede na določbe tega člena lahko član kolektivnega zavarovanja zahteva enkratno izplačilo premoženja, vpisanega na njegovem osebnem računu, pod pogoji in v skladu z določbami 221. člena tega zakona.

347. člen

(prenehanje članstva)

Članstvo v pokojninskem skladu preneha z dnem, ko:

– upravljavec prenese odkupno vrednost na zavarovalnico ali pokojninsko družbo oziroma kritni sklad za izplačevanje pokojninskih rent;

– upravljavec izplača odkupno vrednost premoženja.

VIII. poglavje: IZPLAČEVANJE POKOJNINSKE RENTE

348. člen

(izplačevanje pokojninske rente)

(1) Doživljenjsko pokojninsko rento iz drugega odstavka 340. člena tega zakona lahko izplačuje:

– zavarovalnica, ki ima dovoljenje za sklepanje zavarovanj iz zavarovalne vrste življenjsko zavarovanje, po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;

– pokojninska družba iz 330. člena tega zakona.

(2) Prejemek iz prejšnjega odstavka se lahko izplačuje v obliki mesečne, kvartalne, polletne ali letne rente.

(3) Višino pokojninske rente iz prejšnjega odstavka izračuna pokojninska družba ali zavarovalnica, ki bo rento izplačevala.

(4) Podrobnejša pravila in minimalne zahteve, ki jih zavarovalnica ali pokojninska družba upoštevata pri izračunu pokojninske rente, določi minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za delo.

349. člen

(obveznosti izplačevalca pokojninske rente)

(1) Pokojninska družba ali zavarovalnica, ki izplačuje pokojninske rente iz prvega odstavka prejšnjega člena, v pokojninskem načrtu za izplačevanje pokojninske rente določi pogoje ter način izračunavanja in izplačevanja pokojninskih rent.

(2) Za izplačevanje pokojninske rente iz prejšnjega odstavka pokojninska družba ali zavarovalnica oblikuje kritni sklad v skladu s 332.č členom tega zakona.

349.a člen

(obveščanja prejemnikov pokojninske rente)

(1) Pokojninska družba ali zavarovalnica, ki izplačuje pokojninske rente iz prvega odstavka 348. člena tega zakona, prejemnike pokojninske rente redno obvešča o zapadlih prejemkih in možnostih izplačila pokojninske rente.

(2) Pokojninska družba ali zavarovalnica, ki izplačuje pokojninske rente iz prvega odstavka 348. člena tega zakona, prejemnike pokojninske rente obvesti o naložbenih tveganjih, ki so jim izpostavljeni, v obdobju izplačevanja pokojninskih rent.

IX. poglavje: NADZOR

1. **Splošne določbe**

350. člen

(pristojnost za nadzor glede pokojninskega načrta)

(1) Za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede pokojninskega načrta ter pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta in pravic, ki jih člani pridobijo na teh podlagah, je pristojen organ, pristojen za inšpekcijo dela (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

(2) Inšpektorat opravlja nadzor v skladu z določbami tega zakona, zakona, ki ureja inšpekcijo dela, in zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

350.a člen

(nadzor nad izvajanjem obveznosti poklicnega zavarovanja)

(1) Za nadzor nad izvajanjem drugega odstavka 200. člena tega zakona je pristojen inšpektorat.

(2) Če zavezanec iz prvega odstavka 200. člena tega zakona ni vključil v poklicno zavarovanje vseh zavarovancev, ki delajo na delovnih mestih, za katera je obvezna vključitev v poklicno zavarovanje, inšpektor izda odločbo, s katero zavezancu odredi sklenitev poklicnega zavarovanja za vsakega takega zavarovanca od dneva nastopa dela na delovnem mestu, za katero je obvezno poklicno zavarovanje.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka se vroči zavezancu in upravljavcu sklada.

(4) V primeru dvoma ali gre za delovno mesto, za katero je obvezno poklicno zavarovanje, poda inšpektorat komisiji iz prvega odstavka 201.a člena tega zakona predlog za začetek postopka. Če se v postopku pri komisiji iz prvega odstavka 201.a člena tega zakona ugotovi, da pri zavezancu obstajajo delovna mesta, za katero je obvezno poklicno zavarovanje, stroški postopka pri komisiji iz prvega odstavka 201.a člena tega zakona, bremenijo zavezanca. Če v tem postopku obveznost poklicnega zavarovanja ni ugotovljena, stroške postopka krije Republika Slovenija iz državnega proračuna.

(5) Za nadzor nad izvrševanjem obveznosti iz šestega, enajstega in trinajstega odstavka 200. člena tega zakona je pristojen upravljavec sklada.

(6) V primeru dvoma o upravičenosti vzpostavitve mirovanja in prenehanja obveznosti poklicnega zavarovanja poda upravljavec sklada inšpektoratu predlog za inšpekcijski nadzor.

351. člen

(pristojnost za nadzor nad upravljavcem pokojninskega sklada)

(1) Za nadzor nad upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov in krovnih pokojninskih skladov, ki so pokojninske družbe in zavarovalnice, je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Za nadzor nad upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov in krovnih pokojninskih skladov, ki so banke, je pristojna Banka Slovenije.

(3) Za nadzor nad upravljanjem in poslovanjem vzajemnih pokojninskih skladov in krovnih pokojninskih skladov je pristojna Agencija za trg vrednostnih papirjev.

(4) Za nadzor nad upravljavci kritnih skladov ter nadzor nad upravljanjem in poslovanjem kritnih skladov je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(5) Za opravljanje nadzora po prvem in četrtem odstavku tega člena se uporabljajo določbe o postopku nadzora po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, če ni s tem zakonom določeno drugače, za nadzor po drugem odstavku se uporabljajo določbe o postopku nadzora po zakonu, ki ureja bančništvo, če ni s tem zakonom določeno drugače, za nadzor po tretjem odstavku pa se uporabljajo določbe o postopku nadzora po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, če ni s tem zakonom določeno drugače.

352. člen

(pristojnost za nadzor nad osebami, povezanimi z upravljavcem pokojninskega sklada)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor sta pristojni za opravljanje nadzora tudi nad drugimi pravnimi osebami, povezanimi z upravljavcem pokojninskega sklada, če je to potrebno zaradi nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada.

(2) Kadar je za nadzor nad posamezno pravno osebo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja te pravne osebe v sodelovanju z drugim nadzornim organom.

353. člen

(pristojnost za nadzor nad skladom obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Za nadzor nad upravljanjem naložb sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja je pristojna Agencija za trg vrednostnih papirjev.

(2) Za opravljanje nadzora po prejšnjem odstavku se uporabljajo določbe o postopku nadzora po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, če ni s tem zakonom določeno drugače.

354. člen

(pristojnost za nadzor nad izplačevanjem rent)

(1) Za nadzor nad izplačevalci pokojninskih rent je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Nadzor po prejšnjem odstavku opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z določbami o postopku nadzora po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, če ni s tem zakonom določeno drugače.

355. člen

(pristojnost za nadzor glede pridobitve davčnih in drugih olajšav)

Za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede uveljavljanja davčnih in drugih olajšav ter glede upoštevanja posebne davčne osnove je pristojen davčni urad, v skladu z zakonom, ki ureja davčno službo in davčni postopek.

356. člen

(pristojnost za nadzor nad osebami iz drugih držav članic)

(1) Nadzor nad izvajanjem dejavnosti dodatnega zavarovanja s strani osebe iz druge države članice na območju Republike Slovenije v skladu s 327. členom tega zakona, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu z določbami 351. člena tega zakona v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za delo.

(2) V primeru ugotovljenih kršitev oseb iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev o tem nemudoma obvesti organ, ki je v tej državi članici pristojen za nadzor nad to osebo (pristojni organ matične države članice).

(3) Če pristojni organ matične države članice ne zagotovi odprave kršitev ali sprejme nezadostne ukrepe za njihovo odpravo, lahko Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev, po predhodni obvestitvi pristojnega organa matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev. Če je zaradi kršitve nastala ali bi lahko nastala večja škoda, lahko pristojni nadzorni organ prepove osebi iz prvega odstavka tega člena delovanje na območju Republike Slovenije.

357. člen

(pristojnost za nadzor nad opravljanjem dejavnosti v drugi državi članici)

Če Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o kršitvi upravljavca pokojninskega sklada, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, pristojni nadzorni organ, v sodelovanju s pristojnim organom države članice gostiteljice, sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi odprava kršitev.

358. člen

(pristojnost za nadzor nad drugimi osebami)

Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor sta pristojni za opravljanje nadzora tudi nad

osebami, ki v nasprotju s tem zakonom upravljajo pokojninske sklade ali izvajajo dodatno zavarovanje.

359. člen

(pristojnost za nadzor nad skrbnikom)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev je pristojna za nadzor nad skrbnikom pokojninskih skladov.

(2) Za nadzor nad skrbnikom pokojninskega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(3) Če je skrbnik iz 263. člena tega zakona kreditna institucija ali investicijsko podjetje s sedežem v drugi državi članici, ki ima ustrezno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ali druga oseba s sedežem v drugi državi članici, ki ima dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev za sklade kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, se glede nadzora smiselno uporablja določba 356. člena tega zakona.

2. **Nadzor nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskih skladov**

359.a člen

(cilj nadzora)

Agencija za zavarovalni nadzor, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Banka Slovenije in inšpektorat opravljajo nadzor, da se:

– varujejo pravice članov pokojninskih skladov in uživalcev dodatne pokojnine ter

– zagotovita stabilnost in finančna trdnost upravljavcev pokojninskih skladov.

359.b člen

(namen in obseg nadzora)

(1) Namen nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskih skladov je preverjanje zakonitosti njihovega poslovanja, predvsem pa ugotavljanje, ali upravljavec pokojninskega sklada posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj in drugimi pravili, določenimi s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi in drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje storitev, ki jih opravlja upravljavec pokojninskega sklada.

(2) Nadzor je pretežno usmerjen v prihodnost in k tveganjem upravljavca pokojninskega sklada.

360. člen

(način opravljanja nadzora)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskih skladov:

– s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil upravljavcev pokojninskih skladov in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati in obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah Agencijo za trg vrednostnih papirjev ali Agencijo za zavarovalni nadzor;

– z opravljanjem pregledov poslovanja upravljavcev pokojninskih skladov;

– z izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora svoja pooblastila uporablja pravočasno in sorazmerno glede na velikost, vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih z dejavnostjo upravljanja pokojninskega sklada. Velikost, vrsto, obseg in zahtevnost poslovanja pokojninskega sklada Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor upoštevata tudi pri določitvi pogostosti in obsega izvajanja nadzora.

361. člen

(nadzorni ukrepi)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:

– (črtana);

– odreditev odprave kršitve;

– dodatni ukrep;

– začasno prepoved upravljanja pokojninskega sklada;

– odvzem dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada.

(2) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev pri opravljanju nadzora po tretjem ali petem odstavku 351. člena tega zakona ugotovi, da obstaja razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskih skladov, o tem obvesti Banko Slovenije, če je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada banka in Agencijo za zavarovalni nadzor, če je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada pokojninska družba ali zavarovalnica.

(3) V primeru, ko v skladu s tem zakonom obstajajo razlogi, da Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici, ki upravlja pokojninski sklad, ali pokojninski družbi izreče ukrep iz pete alineje prvega odstavka tega člena, zavarovalnici ali pokojninski družbi prepove nadaljnje sklepanje dodatnega zavarovanja. Določba prejšnjega stavka se smiselno uporablja glede sledečih ukrepov, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor izreče zavarovalnici, ki upravlja pokojninski sklad ali pokojninski družbi:

– začasna prepoved upravljanja pokojninskega sklada (372. člen tega zakona);

– razlogi za odvzem dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada (373. člen tega zakona);

– pogojni odvzem dovoljenja (374. člen tega zakona);

– preklic pogojnega odvzema dovoljenja (375. člen tega zakona).

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pred izrekom nadzornih ukrepov prouči morebitni učinek izrečenih ukrepov na stabilnost finančnih sistemov v Evropski uniji, zlasti v izrednih razmerah.

362. člen

(nadzorni ukrepi nad drugimi osebami)

(1) Če iz podatkov, ki so na voljo Agenciji za trg vrednostnih papirjev ali Agenciji za zavarovalni nadzor izhaja, da oseba v nasprotju s tem zakonom upravlja pokojninske sklade ali izvaja dodatno zavarovanje, izda Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha s kršitvijo.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere dokaze, potrebne za ugotovitev, ali je oseba storila kršitev iz prejšnjega odstavka.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem kršitve, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne ravna po odredbi Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor, izda Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(5) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

(6) Če podjetnik posameznik, kot ga določa zakon o gospodarskih družbah, pri katerem se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka tega člena, izda pristojni nadzorni organ odločbo, s katero ugotovi, da podjetnik ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti, in po pravnomočnosti odločbe o tem obvesti Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

363. člen

(letno nadomestilo za opravljanje nadzora)

(1) Za opravljanje nadzora iz prve in druge alineje 360. člena tega zakona plačujejo upravljavci pokojninskih skladov in upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja Agenciji za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agenciji za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, nadomestilo za nadzor glede na čisto vrednost sredstev pokojninskega sklada, sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ali vrednost premoženja, ki ga po tem zakonu lahko upravlja upravljavec, kot to določa tarifa Agencije za trg vrednostnih papirjev, izdana na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov ali tarifa Agencije za zavarovalni nadzor, izdana na podlagi zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžni plačevati vsi upravljavci pokojninskih skladov za posamezno leto, ne preseže stroškov nadzora iz prve in druge alineje 360. člena tega zakona.

(3) Če nadomestilo ni plačano v roku, ki ga določa tarifa Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor, Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor upravljavcu z odločbo naloži plačilo.

(4) Pravnomočna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

364. člen

(stroški nadzora)

(1) Kadar Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izreče ukrep nadzora po tem zakonu, subjekt nadzora Agenciji za trg vrednostnih papirjev ali Agenciji za zavarovalni nadzor plača pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) O povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka odloči Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo ali odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi ali odločbi o izreku ukrepa nadzora ni posebnega postopka sodnega varstva.

(4) Pravnomočna odločba iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

3. **Sodelovanje med nadzornimi organi**

365. člen

(izmenjava informacij o ugotovitvah in o izrečenih ukrepih nadzora)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev obvesti Banko Slovenije in Agencijo za zavarovalni nadzor o izrečenih ukrepih nadzora v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

(2) Banka Slovenije ali Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Agencijo za trg vrednostnih papirjev o ugotovitvah in o izrečenih ukrepih nadzora v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti, če so ugotovitve in izrečeni ukrepi nadzora povezani oziroma vplivajo na poslovanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

4. **Poročanje Agenciji za trg vrednostnih papirjev in Agenciji za zavarovalni nadzor**

366. člen

(redno poročanje o poslovanju pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada Agenciji za trg vrednostnih papirjev ali Agenciji za zavarovalni nadzor v zvezi z vsakim pokojninskim skladom, ki ga upravlja, redno poroča podatke o vrsti in sestavi naložb pokojninskega sklada, čisti vrednosti sredstev pokojninskega sklada, vrednosti enote premoženja pokojninskega sklada, poslovnem izidu pokojninskega sklada, donosnosti pokojninskega sklada ter druge podatke o poslovanju pokojninskega sklada.

(2) Za potrebe usklajenega evropskega nadzora nad pokojninami pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor redno sporoča podatke o izkazu stanja, sredstvih, kritnih skladih, prihodkih od naložb, spremembah v zavarovalno-tehničnih rezervacijah, članih, prispevkih, izplačilih članom, prenosih, stroških in čezmejnih dejavnostih.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih upravljavec pokojninskega sklada, ki je oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad, Agenciji za trg vrednostnih papirjev poroča v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih upravljavec pokojninskega sklada, ki je oblikovan kot kritni sklad, Agenciji za zavarovalni nadzor poroča v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča v skladu z drugim odstavkom tega člena.

367. člen

(poročanje na zahtevo)

(1) Upravljavci pokojninskih skladov na zahtevo Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor in v roku, ki ga ta določi, posredujejo poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(2) Poročila in informacije iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov poslovodstva upravljavcev pokojninskih skladov in oseb, zaposlenih pri upravljavcu.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v rokih, ki ne smejo biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

5. **Ukrepi nadzora**

368. člen

(črtan)

369. člen

(odločba o odpravi kršitev, ki jo izda inšpektor za delo)

(1) V primeru kršitve določb tega zakona, pokojninskega načrta, pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta ali pravic članov, ki jih člani pridobijo na teh podlagah, s strani delodajalca, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja, ima

inšpektor za delo pravico in dolžnost v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja inšpekcijo dela in zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor:

– odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;

– izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;

– naznaniti kaznivo dejanje ali podati kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;

– predlagati pristojnemu organu sprejem ukrepov;

– odrediti druge ukrepe in opraviti dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(2) Če inšpektor za delo ugotovi, da si je delodajalec pridobil s storitvijo kaznivega dejanja ali prekrška premoženjsko korist, pristojnemu sodišču predlaga njen odvzem.

(3) V primeru, da inšpektor za delo pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi kršitev zakona ali drugega predpisa ali akta, katerega izvajanje nadzoruje druga inšpekcija, sam ugotovi dejansko stanje ter o svojih ugotovitvah sestavi zapisnik, ki ga posreduje pristojni inšpekciji.

(4) Če delodajalec kršitev ne odpravi v roku, določenem v odločbi iz prve alineje prvega odstavka tega člena, inšpektor za delo izreče sankcijo v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja inšpekcijo dela in zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

370. člen

(odredba o odpravi kršitev, ki jo izda Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor)

Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec:

– pri upravljanju pokojninskega sklada krši določbe tega zakona, predpise, izdane na podlagi tega zakona ali pravila upravljanja pokojninskega sklada;

– krši obveznost poročanja in obveščanja.

371. člen

(odločba o dodatnem ukrepu)

(1) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona, mu Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od petih delovnih dni, v breme lastnega kapitala oblikuje rezervacije za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev.

(2) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz sedmega odstavka 313. člena tega zakona, mu Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od petih delovnih dni, na denarni račun pokojninskega sklada vplača denarna sredstva v višini, ki bodo zagotovila izpolnjevanje pogoja, da vrednost rezervacij ne doseže 20 % kapitala upravljavca.

(3) Proti odločbi Agencije za trg vrednostnih papirjev o odreditvi dodatnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena je dovoljen ugovor, za katerega se smiselno uporabljajo prvi odstavek 496. člena, 497., 498., 499. in 500. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18 in 17/19 – popr.; v nadaljnjem besedilu ZTFI-1).

(4) Proti odločbi, s katero Agencija za trg vrednostnih papirjev zavrne ugovor iz prejšnjega odstavka, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(5) Tožba iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

(6) Dokončno odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena izvrši sodišče na predlog Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(7) Glede pravnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo.

372. člen

(začasna prepoved upravljanja pokojninskega sklada)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko upravljavcu pokojninskega sklada z odločbo začasno prepove upravljanje pokojninskega sklada v naslednjih primerih:

– če upravljavec pokojninskega sklada ne vodi tekoče poslovnih knjig ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc pokojninskega sklada, tako da ni mogoče kadarkoli preveriti, ali pri upravljanju pokojninskega sklada posluje v skladu s tem zakonom ali s predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona;

– če upravljavec pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odredbo o odpravi kršitev;

– če upravljavec pokojninskega sklada ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja ali obveščanja Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor ali kako drugače ovira opravljanje nadzora;

– če upravljavec pokojninskega sklada krši pravila o naložbah pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ali o upravljanju premoženja pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju pokojninskega sklada nastala ali bi mu lahko nastala večja škoda;

– če upravljavec pokojninskega sklada pri čezmejni dejavnosti ne ravna v skladu z zahtevami socialnega in delovnega prava države članice gostiteljice na področju pokojninskih načrtov.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja do izdaje odločbe, s katero Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, ali do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ali do prenehanja dovoljenja po določbah tega člena.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se vroči tudi skrbniku.

(4) Od prejema odločbe o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada do prenehanja prepovedi, mora skrbnik opravljati tiste posle upravljanja pokojninskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati.

(5) Za posle upravljanja pokojninskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati po prejšnjem odstavku, se štejejo posli iz 2. točke prvega odstavka 258. člena tega zakona in drugi posli, zaradi katerih bi, če jih skrbnik ne bi opravil, za premoženje pokojninskega sklada nastala škoda.

(6) Od prejema odločbe o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada do njenega prenehanja je skrbnik upravičen do provizije in ostalih nadomestil, ki skladno s pravili pokojninskega sklada pripadajo njegovemu upravljavcu.

373. člen

(razlogi za odvzem dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada)

Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor upravljavcu pokojninskega sklada lahko odvzame dovoljenje za upravljanje pokojninskega sklada, ki ga upravlja, če:

– upravljavec pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor o dodatnem ukrepu iz 371. člena tega zakona in je bila zaradi tega opravljena prisilna izvršitev te odločbe;

– je Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor že tretjič v obdobju dveh let izdala odločbo o dodatnem ukrepu iz prvega ali drugega odstavka 371. člena tega zakona;

– upravljavec krši odločbo o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada iz 372. člena tega zakona;

– upravljavec krši pravila o naložbah pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ali o upravljanju premoženja pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju pokojninskega sklada nastala ali bi mu lahko nastala večja škoda.

374. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor tudi izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če upravljavec pokojninskega sklada v obdobju, ki je določen v odločbi, ki pa ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preskusna doba), ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar se izreče pogojni odvzem dovoljenja, se lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če upravljavec pokojninskega sklada v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih mu je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja, ali če upravljavec pokojninskega sklada pokojninskemu skladu ne povrne škode iz četrte alineje 373. člena tega zakona. Rok za izpolnitev teh obveznosti je določen v mejah preskusne dobe.

375. člen

(preklic pogojnega odvzema dovoljenja)

Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če upravljavec pokojninskega sklada v preskusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali, če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

376. člen

(javni opomin)

(1) Kadar Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da obstoji razlog za odvzem dovoljenja, lahko namesto odvzema dovoljenja z odločbo izreče upravljavcu pokojninskega sklada javni opomin.

(2) Pri odločanju, ali naj namesto odvzema dovoljenja izreče javni opomin, se upošteva zlasti teža kršitve in okoliščino, ali je upravljavcu pokojninskega sklada že bil izrečen javni opomin ali pogojni odvzem dovoljenja.

(3) Po pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor javno objavi izrek odločbe.

377. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada)

(1) Dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada preneha, če je Banka Slovenije v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki je banka, izdala odločbo o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe iz 314. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) ali odločbo o odvzemu dovoljenja iz 352. člena ZBan-2 ali če je Agencija za zavarovalni nadzor v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki je zavarovalnica ali pokojninska družba, na podlagi zakona, ki ureja zavarovalništvo, izdala odločbo o prenehanju dovoljenja ali odločbo o odvzemu dovoljenja ali odločbo o začetku prisilne likvidacije ali odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh po prejemu odločbe Banke Slovenije ali Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada prenehalo in upravljavcu prepove nadaljnje upravljanje pokojninskega sklada.

(3) Za odločbo iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 496., 497., 498., 499. in 500. člen ZTFI-1.

(4) Z izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena nastopijo pravne posledice iz četrtega odstavka 372. člena tega zakona. Pravne posledice iz prejšnjega stavka trajajo do konca postopka likvidacije pokojninskega sklada ali do prenosa upravljanja pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(5) Kadar se zaradi prenehanja dovoljenja upravljavcu za opravljanje storitve upravljanja pokojninskih skladov opravi likvidacija pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

(6) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor organ EIOPA obvesti o odločitvi, s katero se prepove ali omeji opravljanje storitev upravljanja pokojninskega sklada.

(7) Agencija za trg vrednostnih papirjev organ EIOPA obvesti o izdaji odločbe iz drugega odstavka tega člena.

377.a člen

(prepoved razpolaganja s premoženjem, ki ga hrani skrbnik)

Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev lahko na zahtevo pristojnega nadzornega organa upravljavca pokojninskega sklada države članice prepove prosto razpolaganje s premoženjem, ki ga hrani skrbnik, s sedežem v Republiki Sloveniji.

6. **Razkritja v zvezi z nadzorom**

377.b člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavijo in redno posodabljajo:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji, na področju dodatnega pokojninskega zavarovanja;
2. informacije o postopku nadzora;
3. skupne statistične podatke o ključnih vidikih uresničevanja pravil nadzora v Republiki Sloveniji;
4. glavne cilje, funkcije in dejavnosti nadzora;
5. pravila o sankcijah in drugih ukrepih, ki se uporabljajo za kršitve predpisov v Republiki Sloveniji s področja dodatnega pokojninskega zavarovanja.

377.c člen

(razkritja)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije za preprečevanje in odvračanje od ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavi informacije iz tretjega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom javno objavi informacije po končanju postopka z izdajo ukrepa ali sankcije, razen če je bil začet postopek sodnega varstva. V tem primeru Agencija objavi informacije, ko je zahteva za sodno varstvo pravnomočno zavrnjena.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:

– o nazivu in sedežu pravne osebe, če je bil ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije, izrečena pravni osebi, ali

– o osebnem imenu in letu rojstva fizične osebe, če je bil ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije, izrečena fizični osebi;

2. o kršitvi:

– opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona,

– naravo ugotovljenih kršitev;

3. izrek odločbe, s katero se postopek konča;

4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(4) Informacije iz drugega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za zavarovalni nadzor ali Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi.

(5) Podatki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, štejejo za osebne se iz objave po prvem odstavku tega člena izbrišejo po poteku petih let.

377.č člen

(izjeme v zvezi z razkritji)

(1) Ne glede na prejšnji člen, lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora, kadar bi objava identitete pravne osebe ali osebnih podatkov fizične osebe iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, glede na okoliščine posamičnega primera pomenila nesorazmeren ukrep glede na posledice objave ali bi objava podatkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrep nadzora, odloči tudi, da se:

1. identiteta kršitelja ne objavi, ali

2. odloži objava ukrepa nadzora ali sankcije zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zaradi kršitve tega zakona, dokler ne prenehajo obstajati razlogi za odložitev, ali

3. ukrep nadzora ali sankcije zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zaradi kršitve tega zakona, ne objavi, če z ukrepi iz 1. in 2. točke tega odstavka ni mogoče zagotoviti:

– da stabilnost finančnih trgov ni ogrožena ali

– da bi bila objava sorazmerna s sprejetimi ukrepi, ki se štejejo za manj pomembne.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz 1. točke prejšnjega odstavka odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, če je mogoče pričakovati, da bodo razlogi za zadržanje objave v razumnem roku prenehali obstajati.

(3) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za zavarovalni nadzor ali Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugovoru ugodi, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži in navede rok za zadržanje objave ali podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi, ali odloči, da se ukrep nadzora ali sankcije zaradi prekrška ne objavi.

(6) Zoper odločbo, s katero Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravni spor.

(7) Ne glede na peti odstavek prejšnjega člena lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

7. **Varovanje zaupnih informacij**

377.d člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Člani sveta in direktor Agencije za trg vrednostnih papirjev, člani in predsednik strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor, člani sveta in guverner Banke Slovenije, zaposleni pri Agenciji za trg vrednostnih papirjev, Agenciji za zavarovalni nadzor in Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delujejo v imenu pristojnega nadzornega organa, morajo kot zaupne varovati vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju svoje funkcije, nalog nadzora ali drugih poslov ali nalog za Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor in Banko Slovenije, razen informacij, ki so po tem ali drugem zakonu javno dostopne. S prenehanjem funkcije, zaposlitve ali pogodbenega razmerja dolžnost varovanja informacij iz prejšnjega stavka ne preneha.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo razkriti zaupnih informacij drugi osebi, državnemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih upravljavcev pokojninskih skladov, na katere se nanašajo, ali v primerih, določenih v tem zakonu.

(3) Prepoved iz drugega odstavka ne velja v primeru:

– zaupnih informacij, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka, ali

– stečaja ali prisilne likvidacije upravljavca pokojninskega sklada za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do upravljavca pokojninskega sklada in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanih pravdnih postopkih, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije upravljavca pokojninskega sklada.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih pristojni nadzorni organ ali osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

(5) Za osebe iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi pravila o dodatni obveznosti varovanja zaupnih informacij, ki se po tem ali drugem zakonu uporabljajo za pristojni nadzorni organ v zvezi s posamezno vrsto nadzora.

377.e člen

(uporaba zaupnih informacij)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije sme zaupne informacije pri opravljanju svojih dolžnosti uporabiti samo za naslednje namene:

1. za preverjanje pogojev ob izdaji dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada in storitve izplačevanja pokojninskih rent;

2. za zagotovitev nadzora na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja upravljavcev pokojninskih skladov, vključno s spremljanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij, plačilne sposobnosti, sistema upravljanja in informacij članom in upravičencem;

3. za izrekanje ukrepov nadzora in kazni za prekrške ter vložitve ovadb zaradi suma storitve kaznivega dejanja;

4. v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdal nadzorni organ in
5. v drugih sodnih ali upravnih postopkih.

377.f člen

(razkritje zaupnih podatkov Evropskemu parlamentu)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije lahko predložijo zaupne podatke Evropskemu parlamentu, če jih potrebuje za preiskavo v skladu z 226. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

377.g člen

(osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije)

(1) Zaupne informacije smejo Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije predložiti:

1. ob izmenjavi informacij med pristojnimi nadzornimi organi Republike Slovenije pri opravljanju nadzora;
2. ob izmenjavi informacij pristojnega nadzornega organa s pristojnim nadzornim organom iz druge države članice pri opravljanju nadzora;
3. ob izmenjavi informacij pri opravljanju nadzora z drugimi organi in osebami v Republiki Sloveniji, ki so pristojni:
– za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in finančnih trgov;
– za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema Republike Slovenije z uporabo pravil o makrobonitetnem nadzoru;
– za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja upravljavca pokojninskega sklada ali v drugem podobnem postopku;
– za opravljanje nalog revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih upravljavcev pokojninskih skladov;
4. ob razkritju potrebnih informacij sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja upravljavca pokojninskega sklada ali v drugem podobnem postopku, ki jih ta potrebuje pri opravljanju svojih dolžnosti;
5. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
6. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih upravljavcev pokojninskih skladov;
7. neodvisnim nosilcem aktuarske funkcije upravljavca pokojninskih skladov, ki izvajajo nadzor upravljavcev pokojninskih skladov, in organi, pristojnimi za nadziranje nosilcev aktuarske funkcije;
8. organom, pristojnim za varstvo konkurence oziroma za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, če jih potrebujejo v postopku, ki ga vodijo v okviru svojih pristojnosti;
9. finančni upravi, če jih potrebuje za opravljanje svojih nalog;
10. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvajanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov;
11. organu, pristojnemu za inšpekcijo dela, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog glede pokojninskega načrta ter pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta in pravic, ki jih člani pridobijo na teh podlagah;
12. Evropskemu odboru za sistemska tveganja, organu EIOPA, Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge;
13. osebam ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za terjatve;
14. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
15. centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti oziroma drugemu organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov, za izvajanje njihovih zakonskih pristojnosti;
16. parlamentarni preiskovalni komisiji, Računskemu sodišču in drugemu državnemu organu, ki informacijo potrebuje za izvedbo preiskave, če:
– so pristojni za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov pristojnih nadzornih organov nad upravljavci pokojninskih skladov ali za zakonodajo v zvezi s tem nadzorom;
– so informacije nujno potrebne za izpolnjevanje pristojnosti iz prejšnje alineje;
– za osebe z dostopom do informacij veljajo zahteve glede poklicne skrivnosti in
– se informacije, ki izvirajo iz druge države članice, razkrijejo le v primeru izrecnega soglasja pristojnih organov, od katerih izvirajo, in izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

(2) Oseba, ki ji Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije razkrije zaupne informacije po prejšnjem odstavku, sme te uporabiti samo za namen izvajanja svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prejšnjega odstavka in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 377.d člena tega zakona.

(3) Če je Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice upravljavca pokojninskega sklada države članice, sme te zaupne informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice in, kadar je primerno, izključno za namene, za katere je ta organ dal svoje soglasje.

TRINAJSTI DEL

I. poglavje: NEPREMIČNINSKI SKLAD

378. člen

(Nepremičninski sklad)

(1) Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.o.o. je pravna oseba, ki je ustanovljena z namenom upravljanja nepremičnin in zagotavljanja namenskih najemnih stanovanj in oskrbovanih stanovanj za upokojence in druge starejše osebe.

(2) Osnovni kapital nepremičninskega sklada so:
– stanovanja, stanovanjske hiše in drugi objekti, zgrajeni s sredstvi nosilcev pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Republiki Sloveniji;
– stanovanja, zgrajena namensko za upokojence, in stanovanja, zgrajena namensko za potrebe borcev NOV;
– druge nepremičnine;
– kupnine iz prodaje stanovanj in stanovanjskih hiš na podlagi stanovanjskega zakona.

(3) Nepremičninski sklad je pravna oseba, ki posluje kot družba z omejeno odgovornostjo s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, določenimi s tem zakonom in zakonom o gospodarskih družbah.

(4) Edini ustanovitelj in družbenik nepremičninskega sklada je zavod.

(5) Firma nepremičninskega sklada je »Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.o.o.«, skrajšana firma pa je »Nepremičninski sklad PIZ, d.o.o.«.

(6) Sedež nepremičninskega sklada je v Ljubljani.

(7) Nepremičninski sklad pokriva stroške poslovanja s prihodki od svojih naložb in z drugimi sredstvi.

(8) Organi nepremičninskega sklada so skupščina, nadzorni svet in direktor.

(9) Funkcijo skupščine nepremičninskega sklada izvaja svet zavoda.

(10) Nepremičninski sklad ima statut, ki ga sprejme skupščina nepremičninskega sklada in h kateremu daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

(11) Minister, pristojen za delo, s sklepom zadrži izvršitev odločitve, ki jo sprejme skupščina nepremičninskega sklada, če oceni, da ni zakonita oziroma ni skladna z državnim proračunom ali z razvojnimi načrti Republike Slovenije za varstvo starejših in o tem obvesti Vlado Republike Slovenije.

ŠTIRINAJSTI DEL
KAZENSKE DOLOČBE

379. člen

(globe za prekršek pravne osebe v obveznem pokojninskem in invalidskem zavarovanju)

(1) Z globo najmanj 2.100 eurov se kaznuje za prekršek:

– delodajalec, če zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost, ne zagotovi pravice do premestitve (81. člen tega zakona v zvezi s 101. členom ZPIZ-1) ali pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega (82. člen tega zakona);

– delodajalec, če zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost, ne omogoči poklicne rehabilitacije (79. člen tega zakona);

(2) Z globo najmanj 420 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pri pravni osebi, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo najmanj 2.100 eurov se kaznuje za prekršek delodajalec, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki zavodu ne omogoči nadzora nad poslovnimi knjigami v postopku kontrole pravilnosti plačila prispevkov (tretji odstavek 158. člena tega zakona).

(4) Z globo najmanj 840 eurov se kaznuje za prekršek delodajalec ali drug dajalec podatkov iz drugega odstavka 140. člena tega zakona, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če zavodu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o okoliščinah oziroma spremembah okoliščin, ki se nanašajo na uživalce pravic po tem zakonu in vplivajo na pravice po tem zakonu, njihov obseg ali izplačevanje (119. člen tega zakona);

(5) Z globo najmanj 500 eurov se kaznuje za prekršek delodajalec iz drugega odstavka 140. člena tega zakona, ki je oseba in ne opravlja dejavnosti, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo najmanj 420 eurov se kaznuje uživalec pravic in odgovorna oseba pri pravni osebi, ki stori prekršek iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

380. člen

(globe za prekršek zavezanca v poklicnem pokojninskem zavarovanju ali dodatnem zavarovanju)

(1) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje zavezanec iz prvega odstavka 200. člena tega zakona, ki je pravna oseba in zaposluje nad 50 delavcev, če zavarovanca ni vključil v poklicno zavarovanje skladno z določbo drugega odstavka 200. člena tega zakona.

(2) Z globo od 600 do 1.500 eurov se kaznuje zavezanec iz prvega odstavka 200. člena tega zakona, ki je pravna oseba in zaposluje do vključno 50 delavcev, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja drugo dejavnost ter zaposluje delavce, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 450 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pri zavezancu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje delodajalec, ki:

– v nasprotju z določbami 233. člena tega zakona ne omogoči vključitve v dodatno zavarovanje vsem zaposlenim pod enakimi pogoji;

– ni poravnal obveznosti iz naslova izvedbe vplačil v kolektivno zavarovanje, čeprav za obdobje, ko vplačila niso bila izvedena, predhodno ni sklenil mirovanja dodatnega zavarovanja v skladu z določbo prvega odstavka 246. člena tega zakona.

(5) Z globo 450 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba delodajalca.

(6) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

– ne predloži obračuna prispevkov za poklicno zavarovanje ali ne predloži obračuna prispevkov za poklicno zavarovanje na predpisan način oziroma v predpisanih rokih skladno z določbami šestega odstavka 200. člena tega zakona;

– ne plača prispevkov za poklicno zavarovanje davčnega zavezanca skladno z določbami šestega odstavka 200. člena tega zakona;

– v obračunu prispevkov za poklicno zavarovanje iz šestega odstavka 200. člena tega zakona navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke;

– ne sporoči upravljavcu sklada čas mirovanja poklicnega zavarovanja skladno z določbami šestnajstega odstavka 200. člena tega zakona;

– upravljavcu sklada sporoči podatke o mirovanju in prenehanju poklicnega zavarovanja v nasprotju z določbami enajstega in trinajstega odstavka 200. člena tega zakona.

(7) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(8) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz šestega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

381. člen

(hujše kršitve upravljavca pokojninskega sklada)

(1) Z globo od 1.250 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec pokojninskega sklada:

– če ne vodi registra osebnih računov članov pokojninskega sklada za vsak pokojninski sklad, ki ga upravlja (prvi odstavek 243. člena tega zakona);

– če prenese storitve upravljanja pokojninskega sklada na drugo osebo v nasprotju z 259. členom tega zakona;

– če za račun pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ne sklene pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom (prvi odstavek 263. člena tega zakona);

– če pred sklenitvijo ali pred spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom ne pridobi dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi s prvim in petim odstavkom 183. člena Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 77/11, 10/12 – ZPre-1C in 55/12; v nadaljnjem besedilu: ZISDU-2);

– če ne loči premoženja pokojninskega sklada od svojega premoženja in premoženja drugih pokojninskih skladov, ki jih upravlja, ali drugega premoženja, ki ga upravlja (264. člen tega zakona);

– če pridobi pomembnejši vpliv na upravljanje izdajatelja vrednostnega papirja v nasprotju z 275. členom tega zakona;

– če za račun pokojninskega sklada sklepa posle v nasprotju z 277. ali prvim odstavkom 278. člena tega zakona;

– če za račun pokojninskega sklada izda poroštvo ali kakšno drugo obliko jamstva (prvi odstavek 280. člena tega zakona);

– če zastavi ali kako drugače obremeni premoženje pokojninskega sklada (prvi odstavek 282. člena tega zakona);

– če ne vodi poslovnih knjig ali poslovnih poročil pokojninskega sklada v skladu s 286. členom tega zakona;

– če pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ne pridobi dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje tega sklada (299. člen tega zakona);

– če v primeru nedoseganja zajamčene vrednosti sredstev ne oblikuje rezervacij v skladu s četrtim odstavkom 313. člena tega zakona;

– če v primeru, ko vrednost rezervacij iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona doseže 20 % kapitala upravljavca, v roku in na način iz sedmega odstavka 313. člena tega zakona ne vplača denarnih sredstev;

– če prenese upravljanje pokojninskega sklada na drugega upravljavca brez dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev (314. člen tega zakona);

– če na zahtevo članov ne prenese upravljanja pokojninskega sklada na drugega upravljavca (315. člen tega zakona);

– če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada o tem ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev, članov ali javnosti (320. člen tega zakona v zvezi s prvim odstavkom 304. člena ZISDU-2);

– če na zahtevo Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor ne poroča v rokih in na način, ki ga določi Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 367. člena tega zakona;

– če pooblaščeni osebi pristojnega nadzornega organa ne omogoči pregleda poslovanja na način, kot ga določa zakon, ki ureja postopek nadzora nadzornega organa.

(2) Z globo od 125 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca pokojninskega sklada, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se upravljavec pokojninskega sklada kaznuje z globo od 41.000 do 370.000 eurov, odgovorna oseba upravljavca pokojninskega sklada pa z globo od 2.500 do 12.000 eurov.

382. člen

(lažje kršitve upravljavca pokojninskega sklada)

(1) Z globo od 400 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec pokojninskega sklada:

– če članu ne pošlje potrdila o stanju na osebnem računu člana in podatka o vseh vplačilih v pokojninski sklad v preteklem letu in v roku kot je določen (prvi odstavek 251. člena tega zakona);

– če članu na njegovo zahtevo ne poda informacij iz prvega odstavka 254. člena tega zakona;

– če članu na njegovo zahtevo ne izroči brezplačno dokumentov iz 253. člena tega zakona (drugi odstavek 254. člena tega zakona);

– če si provizije za upravljanje pokojninskega sklada ali stroške upravljanja pokojninskega sklada obračunava ali izplačuje v nasprotju z 260. ali 261. členom tega zakona;

– če skrbniku iz premoženja pokojninskega sklada poleg provizije in stroškov, kot jih dovoljuje zakon, povrne še kakšne druge stroške (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi s četrtim odstavkom 177. člena ZISDU-2);

– če se za račun pokojninskega sklada zadolžuje v nasprotju z 279. členom tega zakona;

– če za račun pokojninskega sklada kot prodajalca sklene pogodbo o prodaji finančnih instrumentov iz prvega odstavka 281. člena tega zakona, če pokojninski sklad ob njeni sklenitvi ni bil imetnik teh finančnih instrumentov (281. člen tega zakona);

– če za račun pokojninskega sklada posoja vrednostne papirje ali drugo premoženje pokojninskega sklada v nasprotju s tretjim odstavkom 282. člena tega zakona;

– če ne določi in ne izvaja ukrepov za obvladovanje tveganj v skladu z 284. členom tega zakona;

– če pred spremembo pravil upravljanja pokojninskega sklada ne pridobi soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev (prvi odstavek 305. člena tega zakona) ali Agencije za zavarovalni nadzor (šesti odstavek 323. člena tega zakona);

– če članu ne izplača odkupne vrednosti na način in v roku iz 310. člena tega zakona;

– če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada opravi izplačilo odkupne vrednosti ali nadaljuje s sprejemanjem vplačil (tretji odstavek 320. člena tega zakona v zvezi s prvim ali drugim odstavkom 306. člena ZISDU-2);

– če si po nastopu razloga za začetek likvidacije pokojninskega sklada izplača provizijo za upravljanje v nasprotju s tretjim odstavkom 320. člena tega zakona v zvezi s tretjim odstavkom 306. člena ZISDU-2.

(2) Z globo od 40 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca pokojninskega sklada, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

383. člen

(hujše kršitve skrbnika)

(1) Z globo od 1.250 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje skrbnik:

– če ne opravlja storitve vodenja računov in hrambe vrednostnih papirjev ter ne izpolnjuje drugih obveznosti iz četrtega odstavka 263. člena tega zakona v zvezi s prvim odstavkom 174. člena ZISDU-2;

– če z upravljavcem pokojninskega sklada sklene posel nakupa ali prodaje ali drug posel, katerega predmet je naložba pokojninskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve in ki ga upravlja ta upravljavec pokojninskega sklada (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi s prvim in drugim odstavkom 170. člena ZISDU-2);

– če ne loči premoženja pokojninskega sklada od svojega premoženja in premoženja drugih pokojninskih skladov, za katere opravlja skrbniške storitve, ali od drugega premoženja na način, določen v 264. členu tega zakona v zvezi z 187. in 188. členom ZISDU-2;

– če vrednostnih papirjev, ki so bili izdani kot pisne listine in niso v zbirni hrambi pri klirinško depotni družbi, ne hrani ločeno od vrednostnih papirjev drugega pokojninskega sklada in drugih vrednostnih papirjev, ki jih hrani (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi z šestim odstavkom 187. člena ZISDU-2);

– če brez pisnega pogodbenega pooblastila prenese opravljanje posameznih skrbniških storitev na banko ali drugo finančno družbo ali prenese opravljanje skrbniških storitev na banko ali drugo finančno družbo, ki nima dovoljenja pristojnega organa za opravljanje teh storitev (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi s prvim odstavkom 181. člena ZISDU-2);

– če izvrši nalog upravljavca pokojninskega sklada za izplačilo v breme posebnega denarnega računa, če bi bilo tako izplačilo v nasprotju s tem zakonom in pravili upravljanja pokojninskega sklada (267. člen tega zakona);

– če izda upravljavcu pokojninskega sklada soglasje za najetje kredita za račun pokojninskega sklada, čeprav so pogoji kredita manj ugodni kot običajni tržni pogoji (tretji odstavek 279. člena tega zakona);

– če sklene posel s pokojninskim skladom, za katerega opravlja skrbniške storitve (2. točka prvega odstavka 278. člena tega zakona).

(2) Z globo od 125 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba skrbnika, ki stori prekršek iz prejšnjih členov.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se skrbnik kaznuje z globo od 41.000 do 370.000 eurov, odgovorna oseba skrbnika pa z globo od 2.500 do 12.000 eurov.

384. člen

(lažje kršitve skrbnika)

(1) Z globo od 400 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje skrbnik:

– če v roku dveh mesecev od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja pokojninskega sklada iz 319. člena tega zakona ne opravi postopka zbiranja ponudb upravljavcev pokojninskih skladov, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja pokojninskega sklada in so pripravljene prevzeti upravljanje pokojninskega sklada (drugi odstavek 319. člena tega zakona v zvezi s prvim odstavkom 274. člena ZISDU-2);

– če v primeru iz prvega odstavka 320. člena tega zakona ne začne likvidacije pokojninskega sklada (tretji odstavek 320. člena tega zakona v zvezi s prvim odstavkom 275. člena ZISDU-2);

– če ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 320. člena tega zakona v zvezi s tretjim odstavkom 305. člena ZISDU-2.

(2) Z globo od 40 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba skrbnika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

385. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 1.250 eurov do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

– če zbira denarna sredstva ali posreduje pri zbiranju denarnih sredstev ali kako drugače zagotavlja pogoje za zbiranje denarnih sredstev v nasprotju s tretjim odstavkom 216. člena tega zakona;

– če upravlja vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali kritni sklad ali skupino kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla in ni oseba iz 297. člena tega zakona ali če upravlja vzajemni pokojninski sklad ali podsklad krovnega pokojninskega sklada ali kritni sklad ali skupino kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, ki zagotavlja zajamčeno donosnost in ni oseba iz 297. člena tega zakona;

– če uporablja ime ali firmo v nasprotju drugim odstavkom 256. člena tega zakona.

(2) Z globo od 125 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

– če zbira denarna sredstva ali posreduje pri zbiranju denarnih sredstev ali kako drugače zagotavlja pogoje za zbiranje denarnih sredstev v nasprotju s tretjim odstavkom 216. člena tega zakona;

– če upravlja vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali kritni sklad ali skupino kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla in ni oseba iz 297. člena tega zakona ali če upravlja vzajemni pokojninski sklad ali podsklad krovnega pokojninskega sklada ali kritni sklad ali skupino kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, ki zagotavlja zajamčeno donosnost in ni oseba iz 297. člena tega zakona.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo od 41.000 do 370.000 eurov, posameznik pa z globo od 400 do 3.600 eurov, odgovorna oseba pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika pa z globo od 2.500 do 12.000 eurov.

386. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz 381. do 385. člena tega zakona, je pristojni nadzorni organ iz 350. in 351. člena tega zakona.

(2) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz prvega in drugega odstavka 379. člena tega zakona in iz prvega do petega odstavka 380. člena tega zakona, je inšpektorat.

(3) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 379. člena tega zakona, je zavod.

(4) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz šestega, sedmega in osmega odstavka 380. člena tega zakona, je upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

387. člen

(zastaranje)

(1) Postopek o prekršku za prekrške tretjega odstavka 381. člena, tretjega odstavka 383. člena in tretjega odstavka 385. člena tega zakona ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje postopka o prekrških pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška.

(3) Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekrških iz prvega odstavka tega člena v nobenem primeru ni več mogoč, ko preteče šest let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

388. člen

(višina glob)

Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrečejo v katerikoli višini razpona, predpisani s tem zakonom.

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2 (Uradni list RS, št. 96/12) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PETNAJSTI DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

389. člen

(varstvo pravic, pridobljenih po prejšnjih predpisih)

Uživalcem, ki so uveljavili pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja do uveljavitve tega zakona, se od uveljavitve tega zakona naprej zagotavljajo pravice v obsegu, določenem s predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, in se usklajujejo po določbah tega zakona.

390. člen

(postopki pred uveljavitvijo tega zakona)

(1) V postopku za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja ali za ugotavljanje pokojninske dobe, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se pravice na podlagi invalidnosti določijo po predpisih, veljavnih na dan nastanka invalidnosti. Pri uveljavitvi pravic na podlagi invalidnosti, nastali do 31. decembra 2012 se pri izračunu pokojninske osnove upoštevajo valorizacijski količniki, določeni s tem zakonom in tako izračunana pokojninska osnova preračuna s faktorjem 0,732.

(3) Upravičencem iz drugega odstavka tega člena, pri katerih je invalidnost nastala do 31. decembra 2012 ter upravičencem iz 391., 394. ali iz tretjega odstavka 395. člena tega zakona, se v primeru, če odmerjena pokojnina s pripadajočimi uskladitvami v letu uveljavitve pravice ne dosega ali preseže znesek pokojnine, odmerjene od najnižje ali najvišje pokojninske osnove, določene s tem zakonom in preračunane s faktorjem 0,732, pokojnina odmeri od tako preračunane najnižje ali najvišje pokojninske osnove.

(4) Upravičencem iz prejšnjega odstavka je zagotovljena najnižja pokojnina v višini, določeni v 39. členu tega zakona.

391. člen – upoštevan ZPIZ-2B

(varstvo pričakovanih pravic)

(1) Osebe, ki so do uveljavitve tega zakona izpolnile pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, vendar še niso vložile zahtevka, lahko uveljavijo to pravico po navedenih predpisih tudi po uveljavitvi tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se za priznanje in odmero starostne pokojnine na dan uveljavitve pravice oziroma do dneva prenehanja zavarovanja upoštevajo: pokojninska in dodana doba, osnove, starost, vključno z njenimi možnimi znižanji, način določitve pokojninske osnove (18 letno povprečje), vrednotenje pokojninske dobe ter možna zmanjšanja in povečanja te pokojnine.

(3) Pri odmeri pokojnine po prvem in drugem odstavku tega člena se pri izračunu pokojninske osnove upoštevajo valorizacijski količniki določeni s tem zakonom in tako izračunana pokojninska osnova preračuna s faktorjem 0,732.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena, ki ostane v zavarovanju, ob izpolnitvi pogojev uveljavi pravico do pokojnine iz drugega odstavka 40. člena tega zakona, se ji ta pokojnina in pokojnina po prenehanju zavarovanja, ne glede na prvi odstavek tega člena, odmeri izključno po določbah tega zakona.

(5) Pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona izpolni tudi zavarovanec, ki je do uveljavitve tega zakona vložil zahtevek za dokup pokojninske dobe, s katero bi izpolnil pogoje za pridobitev te pokojnine, odločba o priznanju pokojninske dobe pa mu je bila izdana po uveljavitvi tega zakona.

392. člen

(varstvo pravic družinskih članov)

(1) Družinski člani umrlega, ki so do uveljavitve tega zakona izpolnili starost za pridobitev pravice do vdovske ali družinske pokojnine po 110., 119., 421., 425. in 426. členu ZPIZ-1, lahko uveljavijo pravico do vdovske ali družinske pokojnine po ZPIZ-1 tudi po uveljavitvi tega zakona, če so izpolnjeni pogoji določeni v 109. členu ZPIZ-1.

(2) Za ugotovitev pogoja preživljanja in odmere pokojnine osebam iz prejšnjega odstavka se uporabljajo predpisi, veljavni na dan uveljavitve pravice do pokojnine.

(3) Družinskim članom uživalcev pokojnin po posebnih predpisih se vdovska pokojnina ali družinska pokojnina prizna in odmeri pod pogoji, določenimi s tem zakonom, od pokojnine, do katere je bil umrli upravičen ob smrti.

(4) Vdovska pokojnina, pridobljena do 31. decembra 2011 v višini, določeni v šestem odstavku 12. člena Zakona o varstvenem dodatku (Uradni list RS, št. 10/08, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A), se od uveljavitve tega zakona usklajuje tako kot pokojnine po določbah tega zakona.

393. člen

(pridobitev pravic oseb, ki nimajo lastnosti zavarovanca po tem zakonu)

(1) Osebe, ki po uveljavitvi tega zakona nimajo lastnosti zavarovanca po tem zakonu, imele pa so lastnost zavarovanca po prejšnjih predpisih, lahko uveljavijo pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Pravico do družinske ali vdovske pokojnine lahko pod pogoji in na način, ki jih določa ta zakon, uveljavijo družinski člani osebe iz prejšnjega odstavka, prav tako pa tudi družinski člani uživalca pokojnine po prejšnjih predpisih, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta zakon za družinske člane.

394. člen

(varstvo pričakovanih pravic za brezposelne, delovne invalide in prejemnike poklicne pokojnine)

(1) Zavarovanec, ki je na dan 31. decembra 2012 uživalec denarnega nadomestila po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti oziroma predpisih o urejanju trga dela in je to pravico užival vse do izteka obdobja, za katerega mu je bila dodeljena, ali mu je ta pravica po teh predpisih mirovala, ker je bil vključen v javna dela in je v tem času dopolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, skladno s predpisi, veljavnimi do uveljavitve tega zakona, se lahko upokoji po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(2) Zavarovanec, ki je na dan 31. decembra 2012 vključen v obvezno zavarovanje na podlagi plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za upokojitev, ki mu jih plačuje zavod za zaposlovanje, in je v tem času dopolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, skladno s predpisi, veljavnimi do uveljavitve tega zakona, se lahko upokoji po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(3) Zavarovanec, ki je na dan 31. decembra 2012 uživalec pravice iz prvega odstavka in po prenehanju te pravice pridobi še pravico iz prejšnjega odstavka, in je v tem času dopolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, skladno s predpisi, veljavnimi do uveljavitve tega zakona, se lahko upokoji po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(4) Zavarovanec, ki mu je na dan 31. decembra 2012 manjkalo za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, do tri leta starosti in tri leta pokojninske dobe ali manj in ima na ta dan priznan status delovnega invalida II. ali III. kategorije invalidnosti, se lahko upokoji po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ko dopolni manjkajočo starost in pokojninsko dobo. Invalid II. ali III. kategorije invalidnosti, ki je na dan 31. decembra 2012 prijavljen pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje in mu je na ta dan manjkalo za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih veljavnih do uveljavitve tega zakona do pet let starosti in pet let pokojninske dobe ali manj, se lahko upokoji po predpisih veljavnih do uveljavitve tega zakona, ko dopolni manjkajočo starost in pokojninsko dobo.

(5) Pravico do starostne pokojnine ima tudi zavarovanec, ki mu je do 31. decembra 2012 po predpisih o delovnih razmerjih odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnih razlogov ali razloga nesposobnosti, in mu je po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti zagotovljeno denarno nadomestilo do izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(6) V primeru, če se med prejemanjem poklicne pokojnine spremenijo pogoji za starostno upokojitev v obveznem pokojninskem zavarovanju, so vsi prejemniki poklicnih pokojnin upravičeni do uveljavljanja pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja pod pogoji, ki so veljali ob času pridobitve pravice do poklicne pokojnine.

(7) Zavarovanec, ki mu bo na podlagi postopkov ugotavljanja prenehanja potreb po delu večjega števila delavcev v skladu s 97. členom Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02, 79/06 – ZZZPB-F, 103/07, 45/08 – ZArbit) o katerih je bil Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje obveščen pred 31. decembrom 2012, odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnih razlogov do 30. junija 2013, se lahko upokoji po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, pod pogojem, če mu je na dan 31. decembra 2012 manjkalo za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona do tri leta starosti in tri leta pokojninske dobe ali manj.

(8) Upravičencem iz prejšnjih odstavkov tega člena, ki pridobijo pravico do starostne pokojnine po predpisih veljavnih do tega zakona, se pri izračunu pokojninske osnove upoštevajo valorizacijski količniki, določeni s tem zakonom in tako izračunana pokojninska osnova preračuna s faktorjem 0,732.

395. člen

(ponovna odmera pokojnine uživalcu pokojnine po prejšnjih predpisih)

(1) Uživalcu delne pokojnine, priznane po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, se ob prenehanju zavaro-

vanja starostna pokojnina odmeri na način, določen v 58. ali 417. členu ZPIZ-1.

(2) Uživalcu starostne pokojnine, priznane po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ki se je ali se bo ponovno vključil v obvezno zavarovanje, se ob prenehanju ponovnega zavarovanja starostna pokojnina odmeri na način, določen v 180. ali 417. členu ZPIZ-1.

(3) Pri odmeri pokojnine po prvem ali drugem odstavku tega člena se pri izračunu nove pokojninske osnove upoštevajo valorizacijski količniki določeni s tem zakonom in tako izračunana pokojninska osnova preračuna s faktorjem 0,732.

396. člen

(uživanje pravic iz invalidskega zavarovanja, pridobljenih po prejšnjih predpisih, ter ukinitev pravice uživalcem, ki so že izpolnili pogoje za upokojitev)

(1) Uživalci pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorija invalidnosti), uveljavljenih po predpisih, ki so se uporabljali do 31. decembra 2002, in uživalci pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorije invalidnosti) po ZPIZ-1, obdržijo te pravice v nespremenjenem obsegu tudi po uveljavitvi tega zakona.

(2) Denarna nadomestila se uživalcem iz prejšnjega odstavka usklajujejo enako, kot se usklajujejo pokojnine po tem zakonu.

(3) Uživalci pravic iz prvega odstavka tega člena lahko pridobijo pravice po tem zakonu le v primeru poslabšanja že ugotovljene invalidnosti ali nastanka nove invalidnosti.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se zavarovancem, ki na dan 31. decembra 2012 niso v delovnem razmerju ali niso obvezno zavarovani, so pa prejemniki nadomestil iz invalidskega zavarovanja in izpolnjujejo pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, z uveljavitvijo pravice do pokojnine oziroma najkasneje s 1. majem 2013 preneha izplačevati nadomestilo iz invalidskega zavarovanja, če do tega datuma ne uveljavijo pravice do pokojnine.

397. člen

(pravice invalidov III. kategorije)

(1) Zavarovanec iz drugega in tretjega odstavka 66. člena ZPIZ-1, ki ni pridobil pravice na podlagi ugotovljene invalidnosti III. kategorije ali II. kategorije invalidnosti po dopolnjenem 50. letu starosti, lahko po uveljavitvi tega zakona zahteva, da se mu prizna pravica iz invalidskega zavarovanja, če na dan 31. decembra 2012 izpolnjuje pretežnost zavarovanja za širši obseg pravic po ZPIZ-1.

(2) Pravica iz invalidskega zavarovanja se zavarovancu iz prejšnjega odstavka prizna od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

398. člen – upoštevan ZPIZ-2A

(upoštevanje znižanja starostne meje po prejšnjih predpisih)

(1) Zavarovanci, ki so na dan 1. januarja 2001 delali na delovnih mestih, na katerih se jim je štela zavarovalna doba s povečanjem in imeli najmanj 25 let (moški) ali 23 let (ženske) pokojninske dobe, imajo še naprej pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem in do znižanja starostnih mej za pridobitev pravice do starostne pokojnine, določenih v 27. členu tega zakona, na način, kot je bil določen s predpisi, ki so veljali do uveljavitve ZPIZ-1.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zavarovancem, ki se jim je do 31. decembra 2000 štela zavarovalna doba s povečanjem, starostne meje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, določene v 27. členu tega zakona, znižajo za toliko mesecev, za kolikor je bila povečana zavarovalna doba.

(3) Zavarovancem, ki se jim je zavarovalna doba štela s povečanjem na podlagi osebnih okoliščin po predpisih, veljavnih do 31. decembra 1999, zavarovancem iz 201. člena ZPIZ-1 in zavarovancem iz 138. člena tega zakona, se starostna meja za pridobitev pravice do starostne pokojnine zniža za toliko mesecev, kolikor znaša povečanje zavarovalne dobe ali prišteta doba.

(4) Če je zavarovanec upravičen do znižanja starostne meje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po 27. členu v povezavi z 28. členom tega zakona in po prvem do tretjem odstavku tega člena, se znižanje izvede najprej skladno s prvim do tretjim odstavkom tega člena, nato pa se tako znižana starostna meja zniža še po 28. členu tega zakona, vendar največ do minimalnih starostnih mej, določenih v 28. členu tega zakona.

(5) Zavarovalna doba s povečanjem, dopolnjena do uveljavitve ZPIZ-1, se šteje v pokojninsko dobo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(6) Ne glede na določbo tretjega odstavka 204. člena tega zakona o dopolnitvi zahtevane starosti, pridobi zavarovanec v obdobju od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2019 pravico do poklicne pokojnine, ko glede na stopnjo povečanja na delovnem mestu, kjer se je v skladu s prejšnjimi predpisi zavarovalna doba štela s povečanjem po stopnji 12/17, doseže starost 51 let in 6 mesecev, po stopnji 12/18 pa starost 50 let.

399. člen – upoštevan ZPIZ-2B

(postopno spreminjanje pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po posebnih predpisih)

(1) Ne glede na določbe:

– Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 66/09 – uradno prečiščeno besedilo, 22/10, 26/11 – odl. US, 58/11 – ZDT-1, 40/12 – ZUJF, 96/12 – ZPIZ-2, 15/13 – ZNPPol in 15/13 – ZODPol) in

– Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 10/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12 in 54/15),

zavarovanec ne more uveljaviti pravice do starostne pokojnine pred dopolnitvijo starosti in pokojninske dobe:

Leto	Starost		Pokojninska doba	
	moški	ženska	moški	ženska
	leta/meseci	leta/meseci	leta/meseci	leta/meseci
2016	56	53	36	33
2017	56/3	53/3	36/3	33/3
2018	56/6	53/6	36/6	33/6
2019	56/9	53/9	36/9	33/9
2020	57	54	37	34
2021	57/3	54/3	37/3	34/3
2022	57/6	54/6	37/6	34/6
2023	57/9	54/9	37/9	34/9
2024	58	55	38	35
2025	58/3	55/3	38/3	35/3
2026	58/6	55/6	38/6	35/6
2027	58/9	55/9	38/9	35/9
2028	59	56	39	36
2029	59/3	56/3	39/3	36/3
2030	59/6	56/6	39/6	36/6
2031	59/9	56/9	39/9	36/9
2032	60	57	40	37
2033		57/3		37/3
2034		57/6		37/6
2035		57/9		37/9
2036		58		38
2037		58/3		38/3
2038		58/6		38/6
2039		58/9		38/9
2040		59		39

2041		59/3		39/3
2042		59/6		39/6
2043		59/9		39/9
2044		60		40

(2) Zavarovancem iz prejšnjega odstavka, ki so delali na delovnih mestih, na katerih se je zavarovalna doba štela s povečanjem, se starostne meje iz prejšnjega odstavka znižajo za toliko mesecev, kolikor je znašalo povečanje zavarovalne dobe, vendar največ do:

	Starost leta/meseci
2016	51
2017	51/3
2018	51/6
2019	51/9
2020	52
2021	52/3
2022	52/6
2023	52/9
2024	53
2025	53/3
2026	53/6
2027	53/9
2028	54

400. člen

(upoštevanje plačil po prejšnjih predpisih)

(1) Pri izračunu pokojninske osnove se za obdobja do uveljavitve tega zakona upoštevajo plače in osnove, od katerih so bili plačani prispevki, po predpisih veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(2) Pri izračunu pokojninske osnove se za čas do 31. decembra 1991 prejete plače in osnove, od katerih so bili plačani prispevki, upoštevajo v neto zneskih, za čas od 1. januarja 1992 do 31. decembra 2012 pa se preračunajo v neto zneske po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(3) Plača, izplačana za delo preko polnega delovnega časa do uveljavitve Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98), se upošteva pri izračunu pokojninske osnove, če je bila izplačana za delo, ki se je po predpisih o delovnih razmerjih štelo kot posebni delovni pogoj. Plača, izplačana za delo preko polnega delovnega časa za obdobje od 1. aprila 1992 do uveljavitve tega zakona, se pri izračunu pokojninske osnove upošteva največ za toliko ur dela preko polnega delovnega časa, kolikor je dovoljeno po predpisih o delovnih razmerjih, in pod pogojem, da so od nje plačani prispevki.

401. člen

(pravice iz zavarovanja za ožji obseg)

(1) Zavarovancem, ki so bili do uveljavitve pravic po tem zakonu pretežni del zavarovalne dobe zavarovani za ožji obseg pravic po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, se pokojnina odmeri brez upoštevanja določb o najnižji pokojninski osnovi iz prvega odstavka 36. člena tega zakona, vendar najmanj v višini 26 % najnižje pokojninske osnove.

(2) Zavarovanci iz prejšnjega odstavka nimajo pravice do delne pokojnine, letnega dodatka in dodatka za pomoč in postrežbo.

(3) Zavarovanci iz prvega odstavka tega člena nimajo pravic na podlagi ugotovljene II. ali III. kategorije invalidnosti, razen invalidske pokojnine.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena imajo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo slepi in nepokretni zavarovanci iz 100. člena tega zakona.

401.a člen – upoštevan ZPIZ-2H

(enakost pravic glede na vplačane prispevke)

(1) Zavarovancem iz 11. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90, 30/90, 44/90 in 10/91; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ/83), ki so vplačevali prispevke vsaj v enaki višini kot zavarovanci iz drugega odstavka 10. člena ZPIZ/83, se za obdobja tako plačanih prispevkov zagotavljajo enake pravice iz obveznega zavarovanja kot zavarovancem iz drugega odstavka 10. člena ZPIZ/83.

(2) Uživalec pokojnine, ki je v skladu s prejšnjim odstavkom upravičen do višje pokojnine, lahko zahteva novo odmero pokojnine. Zavarovanec, ki se mu izplačuje del pokojnine in je v skladu s prejšnjim odstavkom upravičen do višjega dela pokojnine, lahko zahteva novo odmero dela pokojnine.

402. člen

(izplačevanje invalidnin, odpravnin in oskrbnin ter škoda iz naslova invalidnin)

(1) Uživalcem invalidnin, ki so pridobili pravico po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, se izplačuje denarno nadomestilo za telesno okvaro v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Odpravnine in oskrbnine, ki so bile priznane pred uveljavitvijo tega zakona, se izplačujejo v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(3) Odškodnina, ki jo ima zavod pravico zahtevati v primerih iz 190. in 191. člena tega zakona, obsega tudi škodo iz naslova izplačanih invalidnin za telesno okvaro, priznano po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

403. člen – upoštevan ZPIZ-2J, ZPIZ-2M

(izvedenska mnenja o vrsti in stopnji telesne okvare)

(1) Vrste in stopnje telesnih okvar iz osmega odstavka 181. člena tega zakona določi minister, pristojen za zdravje, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za varstvo invalidov, v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do uveljavitve novega seznama o vrstah in stopnjah telesnih okvar iz prejšnjega odstavka, se pri pripravi izvedenskih mnenj iz osmega odstavka 181. člena tega zakona uporablja Samoupravni sporazum o seznamu telesnih okvar (Uradni list SFRJ, št. 38/83 in 66/89).

(3) Do uveljavitve predpisov s področja varstva invalidov, ki bodo uredili postopke ugotavljanja vrste in stopnje telesnih okvar, lahko zavarovanci na podlagi Samoupravnega sporazuma o seznamu telesnih okvar (Uradni list SFRJ, št. 38/83 in 66/89) ali novega seznama o vrstah in stopnjah telesnih okvar iz prvega odstavka tega člena, pridobijo tudi pravico do invalidnine v skladu z določbami 143. do 145., 147. in 149. člena ZPIZ-1.

(4) Invalidnine za telesno okvaro za upravičence iz prejšnjega odstavka in za uživalce iz prvega odstavka prejšnjega člena znašajo toliko, kot so bile določene za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona. Uživalcu pokojnine, ki je pokojnino pridobil v sorazmernem delu po določbah mednarodnih pogodb o socialni varnosti, se znesek invalidnine za telesno okvaro odmeri v sorazmernem delu.

(5) Od 1. januarja 2022 dalje se invalidnine za telesno okvaro usklajujejo v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

(6) Invalidnina se izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj. Invalidnina se ne izplačuje v času, ko upravičenec biva v tujini, razen v primeru, če je telesna okvara nastala kot posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni.

(7) Izvedenska mnenja o vrsti in stopnji telesne okvare iz tretjega odstavka tega člena dajejo izvedenski organi Zavoda določeni s tem zakonom.

(8) Zavarovanec, ki je bil do nastanka telesne okvare pretežni del zavarovalne dobe zavarovan za ožji obseg pravic po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, nima pravice do invalidnine za telesno okvaro iz tretjega odstavka tega člena.

404. člen

(izplačevanje pokojnin po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov)

(1) Uživalcem pokojnine po Zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) se od uveljavitve tega zakona izplačuje pokojnina v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona, in se usklajuje tako kot pokojnine po tem zakonu.

(2) Po smrti uživalca pokojnine iz prejšnjega odstavka pridobi njegov zakonec pravico do pokojnine pod pogoji iz 17. in 22. člena Zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) in v višini, določeni v 25. členu navedenega zakona.

405. člen

(usklajevanje dodatka upravičencem do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ in preživnine po predpisih o preživninskem varstvu kmetov)

Dodatek po Zakonu o zagotavljanju socialne varnosti slovenskim državljanom, ki so upravičeni do pokojnin iz republik nekdanje SFRJ (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 10/08 – ZvarDod, 61/10 in 40/11 – ZSVarPre) in preživnina po Zakonu o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79, 1/86, 114/06 – ZUTPg, 10/08 – ZvarDod, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A) pridobljena do 31. decembra 2011, se od uveljavitve tega zakona usklajujeta tako kot pokojnine po določbah tega zakona.

406. člen – upoštevan ZSVarPre-C

(uskladitev lastnosti zavarovanca)

(1) Osebe, ki so bile ob uveljavitvi tega zakona na šolanju in so opravljale samostojno dejavnost, se morajo od prvega dne po izteku šolskega leta, v katerem je začel veljati ta zakon, obvezno zavarovati, če še naprej opravljajo samostojno dejavnost.

(2) Osebe, ki so se na podlagi 18. člena ZPIZ-1 odjavile ali vložile odjavo iz zavarovanja do 31. decembra 2012, ker njihov dobiček v zadnjih treh letih ni presegal zneska minimalne plače in so ob uveljavitvi tega zakona še vpisane v ustrezni register za opravljanje samostojne dejavnosti, se morajo v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona obvezno zavarovati.

(3) Zavod na podlagi podatkov zavoda za zdravstveno zavarovanje in poslovnega registra za osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki se v roku iz prejšnjih odstavkov niso vključile v zavarovanje, po uradni dolžnosti ugotovi lastnost zavarovanca od 1. januarja 2014 naprej.

(4) Uživalec pokojnine, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja delo ali dejavnost, na podlagi katere bi ponovno pridobil lastnost zavarovanca iz 14., 15. in 16. člena tega zakona, najpozneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladi svoj status z določbami 116. člena tega zakona. Ponovno lastnost zavarovanca pridobi z dnem vložitve prijave v zavarovanje.

(5) Uživalcu pokojnine, ki v roku, določenem v prejšnjem odstavku, ne uskladi svojega statusa, se od prvega dne naslednjega meseca po preteku roka preneha izplačevati pokojnina, zavod pa na način, določen v tretjem odstavku tega člena, po uradni dolžnosti ugotovi lastnost zavarovanca od 1. januarja 2014 naprej.

(6) Do ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje, se osebe iz petega odstavka 19. člena tega zakona obvezno zdravstveno zavarujejo za primer bolezni, poškodbe zunaj dela, poklicne bolezni in poškodbe pri delu, za pravice do plačila zdravstvenih storitev, nadomestila med začasno zadržanostjo od dela, povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev. Prispevek zavarovanca po stopnji 6,36 %, prispevek delodajalca po stopnji 6,56 % ter prispevek za poškodbo pri delu 0,53 % plačuje Republika Slovenija od osnove, ki je določena za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(7) Do ureditve v zakonu, ki ureja zavarovanje za starševsko varstvo, se osebe iz petega odstavka 19. člena tega zakona obvezno zavarujejo za starševsko varstvo. Prispevek zavarovanca po stopnji 0,10 % in prispevek delodajalca po stopnji 0,10 % plačuje Republika Slovenija od osnove, ki je določena za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(8) Za zavarovance, ki so ob uveljavitvi tega zakona vključeni v obvezno zavarovanje na podlagi opravljanja rejniške dejavnosti kot poklic, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije na podlagi podatkov ministrstva, pristojnega za družino, izvede spremembe podatkov o zavarovanju zaradi uskladitve s petim odstavkom 19. člena tega zakona.

407. člen

(uskladitev določb o zavarovanju kmetov)

(1) Zavarovanci, ki so bili do uveljavitve tega zakona vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi ukrepov kmetijske politike kot prenosniki kmetijskega gospodarstva, so od uveljavitve tega zakona zavarovani po šestem odstavku 25. člena tega zakona in plačujejo prispevke od osnove, od katere jim je bil obračunan prispevek za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Osnova iz prejšnjega odstavka se usklajuje s stopnjami rasti minimalne plače.

(3) Zavarovanci, ki so bili v zadnjem letu pred uveljavitvijo tega zakona vključeni v zavarovanje na podlagi šeste alineje prvega odstavka 34. člena ZPIZ-1, lahko ostanejo vključeni v zavarovanje pod enakimi pogoji tudi po uveljavitvi tega zakona, tako da plačujejo prispevke od osnove, od katere jim je bil obračunan prispevek za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(4) Osnova iz prejšnjega odstavka se usklajuje na način, določen v drugem odstavku tega člena.

(5) Ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka 153. člena tega zakona je do ureditve v predpisih s področja kmetijstva zavezanec za plačilo prispevka delodajalca za zavarovance iz 17. člena tega zakona, iz petega in šestega odstavka 25. člena tega zakona ter za zavarovance iz prvega in tretjega odstavka tega člena Republika Slovenija.

408. člen

(dokup dobe študija v prehodnem obdobju)

(1) Zavarovanec lahko v treh letih po uveljavitvi tega zakona uveljavi pravico do dokupa dveh let dobe za čas zaključenega dodiplomskega in podiplomskega študija, če v tem času ni bil vključen v obvezno zavarovanje, pod pogojem, da ima ob vložitvi zahtevka dopolnjenih najmanj 38 let pokojninske dobe brez dokupa (moški) oziroma 35 let pokojninske dobe brez dokupa (ženske).

(2) Osnova za plačilo prispevka za vštevanje obdobij iz prejšnjega odstavka je enaka 70 % osnove iz 151. člena tega zakona. Prispevek za dokup pokojninske dobe je zavarovanec dolžan plačati v enkratnem znesku v roku 15 dni od prejema odločbe o odmeri prispevka.

(3) Ne glede na drugi odstavek 30. člena tega zakona se za izračun pokojninske osnove ne upoštevajo osnove iz drugega odstavka tega člena.

409. člen

(konstituiranje sveta zavoda)

(1) Svet zavoda se konstituira v skladu z določbami 186. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Svet zavoda, ki deluje ob uveljavitvi tega zakona, deluje naprej v isti sestavi do konstituiranja sveta zavoda v skladu s tem zakonom.

(3) Svet zavoda je dolžan uskladiti statut in druge splošne akte zavoda, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, najkasneje v treh mesecih po konstituiranju.

410. člen

(odložitev začetka uporabe določb o najnižji osnovi za plačilo prispevkov ter o dohodkovnem cenzusu)

(1) Ne glede na določbe četrtega odstavka 144. člena in drugega odstavka 152. člena tega zakona, v prehodnem obdobju najnižja osnova za plačilo prispevkov od plače in nadomestila plače v obdobju od leta 2014 do vključno leta 2017 znaša 52 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, nato pa se vsako leto, dokler ne doseže zneska 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, znesek zvišuje za dve odstotni točki tako, da v letu 2018 znaša 54 %, v letu 2019 znaša 56 %, v letu 2020 pa znaša 58 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(2) Ne glede na določbi četrtega in devetega odstavka 145. člena tega zakona za zavarovance iz 15. in 17. člena tega zakona v prehodnem obdobju dobiček za določitev najnižje zavarovalne osnove in najnižja osnova za plačilo prispevkov v letu 2014 znaša 52 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, nato pa se vsako leto, dokler ne doseže zneska 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, znesek zvišuje za dve odstotni točki tako, da v letu 2015 znaša 54 %, v letu 2016 znaša 56 %, v letu 2017 pa znaša 58 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(3) Ne glede na določbo drugega stavka drugega odstavka 145. člena tega zakona se za zavarovance iz 15. člena tega zakona ugotovljeni dobiček za določitev zavarovalne osnove iz prvega odstavka 145. člena tega zakona v letu 2014 zniža za 30 % in v letu 2015 za 28 %.

(4) Ne glede na določbi četrtega in devetega odstavka 145. člena tega zakona za zavarovance iz 16. člena tega zakona v prehodnem obdobju dobiček za določitev najnižje zavarovalne osnove in najnižja osnova za plačilo prispevkov v letu 2014 znaša 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, nato pa se od leta 2015 do leta 2020 znesek vsako leto zvišuje za pet odstotnih točk, dokler ne doseže zneska 90 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka 147. člena tega zakona v prehodnem obdobju najnižja osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz petega odstavka 19. člena tega zakona v letu 2013 znaša 56 %, v letu 2014 znaša 57 %, v letu 2015 znaša 58 %, v letu 2016 znaša 59 %, od leta 2017 dalje pa 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(6) Ne glede na določbe četrtega odstavka 147. člena tega zakona v prehodnem obdobju najnižja osnova za plačilo prispevkov v letu 2014 znaša 52 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, nato pa se vsako leto, dokler ne doseže zneska 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, znesek zvišuje za dve odstotni točki tako, da v letu 2015 znaša 54 %, v letu 2016 znaša 56 %, v letu 2017 pa znaša 58 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(7) Ne glede na določbe 149. člena tega zakona za zavarovance iz drugega, tretjega in petega odstavka 25. člena tega zakona v prehodnem obdobju najnižja osnova za plačilo prispevkov v letu 2014 znaša 52 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, nato pa se vsako leto, dokler ne doseže zneska 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, znesek zvišuje za dve odstotni točki tako, da v letu 2015 znaša 54 %, v letu 2016 znaša 56 %, v letu 2017 pa znaša 58 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

(8) Ne glede na določbo šestega odstavka 130. člena tega zakona se zavarovancem iz 18. člena tega zakona v prehodnem obdobju v letu 2014 prizna po en mesec zavarovalne dobe za vsakih doseženih 52 % povprečne mesečne plače iz leta, za katero se opravi izračun, nato pa se vsako leto, dokler ne doseže 60 % povprečne mesečne plače iz leta, za katero se opravi izračun, znesek zvišuje za dve odstotni točki, tako da v letu 2015 znaša 54 %, v letu 2016 znaša 56 %, v letu 2017 pa znaša 58 % povprečne mesečne plače iz leta, za katero se opravi izračun.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena in določbo četrtega odstavka 144. člena tega zakona je najnižja osnova za plačilo prispevkov za izplačila do vključno 28. februarja 2014 minimalna plača.

(10) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena in določbo četrtega odstavka 147. člena tega zakona je najnižja osnova za plačilo prispevkov za zavarovance iz petega odstavka 19. člena tega zakona do vključno meseca februarja 2014 najnižja pokojninska osnova, povečana za davke in prispevke, po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(11) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov so v letih 2013 in 2014 osnove za določitev najnižje zavarovalne osnove in najnižje osnove za plačilo prispevkov določene v višini minimalne plače Republike Slovenije.

411. člen – upoštevan ZPIZ-2A

(določitev prehoda na zavarovalne osnove, določene v skladu s 145. členom tega zakona)

(1) Zavarovanci iz 15., 16. in 17. člena tega zakona, ki so do uveljavitve tega zakona plačevali prispevke na podlagi zavarovalne osnove, določene v skladu z 209. členom ZPIZ-1, plačujejo prispevke od te zavarovalne osnove tudi za vsa obdobja po uveljavitvi tega zakona do določitve nove zavarovalne osnove v skladu s 145. členom tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka 410. člena tega zakona ter ne glede na določbe četrtega odstavka 144. člena tega zakona, četrtega odstavka 147. člena tega zakona, 149. člena tega zakona ter drugega odstavka 152. člena tega zakona je najnižja osnova za plačilo prispevkov za izplačila do vključno 28. februarja 2014 oziroma za osnove do vključno meseca februarja 2014 minimalna plača.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka in ne glede na 149. člen tega zakona znaša za osebe, ki so bile do 31. decembra 2012 prostovoljno vključene v obvezno zavarovanje na podlagi sedme alineje prvega odstavka 34. člena ZPIZ-1 in so od uveljavitve tega zakona dalje zavarovane po prvem odstavku 25. člena tega zakona, najnižja osnova za plačilo prispevkov v letu 2013 16 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, v letu 2014 18 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, nato pa se od leta 2015 do leta 2020 znesek vsako leto zvišuje za sedem odstotnih točk, dokler ne doseže zneska 60 % zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec.

412. člen – upoštevan ZPIZ-2B

(rok vzpostavitve informacijskega sistema za informativno osebno evidenco in roki za obveščanje)

(1) Zavod vzpostavi informacijski sistem, ki bo podlaga za vpogled in posredovanje podatkov iz tretjega odstavka 140. člena tega zakona, najpozneje do 1. januarja 2014.

(2) Finančna uprava zavodu zagotavlja podatke o obračunanih prispevkih ter o plačilih prispevkov po posameznem zavarovancu za izvajanje tretjega odstavka 140. člena tega zakona. Natančnejši način in roki pošiljanja podatkov se uredijo z zakonom, ki ureja matično evidenco.

(3) Zavod začne obveščati zavarovance iz šestega odstavka 140. člena tega zakona s 1. januarjem 2015.

413. člen – upoštevan ZPIZ-2B

(prehodne določbe poklicnega zavarovanja)

(1) Delovna mesta, za katera so zavezanci ob uveljavitvi tega zakona dolžni plačevati prispevke za poklicno zavarovanje, so vsa tista, za katera se je ob uveljavitvi ZPIZ-1 štela zavarovalna doba s povečanjem.

(2) Vlada Republike Slovenije v soglasju s socialnimi partnerji določi merila in kriterije iz četrtega odstavka 199. člena tega zakona ter po posvetovanju s socialnimi partnerji v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona izda uredbo, s katero se določijo merila in kriteriji za ugotavljanje delovnih mest iz prvega odstavka 199. člena tega zakona, potrebno dokumentacijo za presojo težavnosti, škodljivosti in drugih omejitev na teh delovnih mestih ter način in financiranje dela komisije iz 201. in 201.a člena tega zakona.

(3) Uživalec poklicne pokojnine se obvezno zdravstveno zavaruje na podlagi 10. točke prvega odstavka 15. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 63/13 – ZIUPTDSV, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C in 47/15 – ZZSDT; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ). Ne glede na določbo druge alineje 2. točke 48. člena ZZVZZ in 2. točke 11. člena Zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 18/96 – ZDavP, 34/96, 87/97 – ZDavP-A, 3/98, 7/98 – odl. US, 106/99 – ZPIZ-1, 81/00 – ZPSV-C, 97/01 – ZSDP, 97/01, 40/12 – ZUJF, 96/12 – ZPIZ-2, 91/13 – ZZVZZ-M, 99/13 – ZSVarPre-C in 26/14 – ZSDP-1) prispevek za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela plačujejo uživalci poklicne pokojnine, pri čemer plačilo prispevka v njihovem imenu in za njihov račun iz sredstev na njihovem osebnem računu izvede upravljavec sklada. Ne glede na določbo drugega odstavka 53. člena ZZVZZ je osnova za plačilo prispevka iz prejšnjega stavka poklicna pokojnina, priznana s potrdilom o pridobitvi pravic iz poklicnega zavarovanja, ki jo uživalcu poklicne pokojnine izda upravljavec sklada. Za namen urejanja obveznega zdravstvenega zavarovanja upravljavec sklada posreduje Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije podatek o datumu pridobitve in prenehanja pravice do poklicne pokojnine, ki ga vodi v evidenci zavarovanih oseb.

(4) Plačilo prispevkov iz četrtega odstavka 202. člena tega zakona se s posebnim zakonom ali kolektivno pogodbo lahko določi tudi za pripadnike Slovenske vojske, ki so pridobili pravico do poklicne pokojnine pred uveljavitvijo tega zakona.

(5) Do uskladitve Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo in 96/12 – ZPIZ-2; v nadaljnjem besedilu: ZObr) in Zakona o službi v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 68/07 in 58/08 – ZSPJS-I) se glede izpolnjevanja pogojev za prenehanje delovnega razmerja na obrambnem področju po enajstem odstavku 92. člena ZObr šteje, da so le-ti izpolnjeni, ko vojaška oseba izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine za moške na podlagi četrtega, v prehodnem obdobju pa na podlagi petega odstavka 27. člena tega zakona, v povezavi s prvim in drugim odstavkom 398. člena tega zakona.

414. člen

(prenos upravljanja sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja in družbe za upravljanje)

(1) Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., lahko v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona prenese upravljanje sklada obveznega dodatnega zavarovanja na zavarovalnico iz prvega odstavka 210. člena tega zakona.

(2) Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., mora v primeru prenosa iz prejšnjega odstavka z dnem prenosa sklada obveznega dodatnega zavarovanja, zavarovalnici kot novemu upravljavcu vplačati kapital najmanj v znesku, ki je enak vsoti minimalnega kapitala, povezanega z zagotavljanjem kapitalske ustreznosti zavarovalnice iz naslova upravljanja sklada in dodatnega potrebnega kapitala za zagotavljanje jamstva zajamčene donosnosti sklada.

415. člen

(spremembe pogodb o oblikovanju in pogodb o financiranju pokojninskih načrtov)

(1) Pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta in pogodbe o financiranju pokojninskega načrta, sklenjene do uveljavitve tega zakona, ostanejo v veljavi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti vse nadaljnje spremembe pogodb iz prejšnjega odstavka, sklenjene po uveljavitvi tega zakona, v skladu z določbami dvanajstega dela tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se morajo vse obstoječe pogodbe o financiranju dodatnega zavarovanja v roku šestih mesecev od uskladitve pokojninskih načrtov v skladu s prvim odstavkom 416. člena tega zakona uskladiti z usklajenimi pokojninskimi načrti.

416. člen

(spremembe pokojninskih načrtov in pravil upravljanja)

(1) Upravljavci pokojninskih skladov so dolžni v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona uskladiti pokojninske načrte in pravila upravljanja z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Po spremembi pokojninskega načrta se za pravice in obveznosti iz zavarovanja za vsa sredstva zavarovanca, ki jih je vplačal po spremembi, uporabljajo določila spremenjenega pokojninskega načrta.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko še naprej ostanejo v veljavi določbe pokojninskih načrtov, ki določajo pravico do dodatne invalidske in dodatne družinske pokojnine, za njih pa se še naprej uporabljajo določbe 364. in 365. člena ZPIZ-1.

(3) Do uskladitve določb pokojninskih načrtov kolektivnega zavarovanja, odobrenih s strani ministra, pristojnega za delo, pred uveljavitvijo tega zakona, lahko k že odobrenim pokojninskim načrtom kolektivnega zavarovanja pristopijo novi delodajalci ter se na njihovi podlagi vključijo novi zavarovanci, vendar pa za njih ne veljajo določbe 415. člena tega zakona in določbe 358. člena ZPIZ-1.

(4) Do uskladitve določb pokojninskih načrtov individualnega zavarovanja, odobrenih s strani ministra, pristojnega za delo, pred uveljavitvijo tega zakona, lahko k že odobrenim pokojninskim načrtom individualnega zavarovanja pristopijo novi zavarovanci.

(5) Upravljavci pokojninskih skladov, ki do uveljavitve tega zakona že izvajajo pokojninski načrt na podlagi ZPIZ-1, morajo naložbe pokojninskega sklada uskladiti z določbami tega zakona v roku treh let po uveljavitvi pokojninskega načrta in pravil iz prvega odstavka tega člena.

(6) V roku šestih mesecev po izteku roka iz prejšnjega odstavka pošlje skrbnik pokojninskega sklada pristojnemu nadzornemu organu iz 351. člena tega zakona poročilo o uskladitvah naložb pokojninskega sklada in o izpostavljenosti naložb pokojninskega sklada do posameznih oseb, da te ustrezajo določbam tega zakona o naložbah pokojninskega sklada.

417. člen

(enkratno izplačilo sredstev)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 221. člena tega zakona člani, ki so bili vključeni v pokojninski načrt kolektivnega prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu z določbami III. poglavja dvanajstega dela ZPIZ-1, obdržijo pravico do izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec, v skladu z določbami drugega, tretjega in četrtega odstavka 358. člena ZPIZ-1.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja za premije, ki so bile vplačane do uveljavitve tega zakona, in sredstva, ki jih je imel član na osebnem računu do uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 221. člena tega zakona in prvega odstavka tega člena lahko člani, ki so bili vključeni v kolektivno prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje pred uveljavitvijo tega zakona in so uveljavili pravico do starostne ali invalidske pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja do uveljavitve tega zakona, uveljavijo pravico do izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, kljub temu da ne izpolnjujejo pogoja iz drugega odstavka 358. člena ZPIZ-1.

(4) Pravico iz prejšnjega odstavka lahko člani uveljavijo po poteku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(5) Izplačilo iz prvega in četrtega odstavka tega člena se opravi na način, določen v 310. členu tega zakona.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za člane zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada za javne uslužbence, ustanovljenega po Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninske zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03).

418. člen

(izpolnjevanje pogojev za nadzornega člana pokojninske družbe)

Za člane nadzornih svetov pokojninskih družb, ki so bile vpisane v sodni register do uveljavitve tega zakona, se določba tretjega odstavka 337. člena tega zakona ne uporablja do izteka mandata.

419. člen

(minimalna zajamčena donosnost)

Do uveljavitve metodologije iz drugega odstavka 217. člena tega zakona se za izračun minimalne zajamčene donosnosti uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 298. člena ZPIZ-1.

420. člen

(plačevanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje od vplačila kolektivnega zavarovanja v prehodnem obdobju)

Do ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, se prispevek za zdravstveno zavarovanje plačuje od zneska vplačila dodatnega zavarovanja, ki ga plačuje delodajalec v korist delojemalca v skladu z 241. členom tega zakona, od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, plačuje dohodnina.

421. člen

(rok za izdajo predpisov s strani Agencije za trg vrednostnih papirjev)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil iz osmega odstavka 238. člena, iz petega odstavka 240. člena, iz tretjega odstavka 243. člena, iz četrtega odstavka 251. člena, iz sedmega odstavka 272. člena, iz petega odstavka 284. člena, iz sedmega odstavka 285. člena, iz drugega odstavka 291. člena, iz prvega in tretjega odstavka 292. člena, iz tretjega odstavka 302. člena, iz petega odstavka 308. člena, iz enajstega odstavka 313. člena in iz drugega odstavka 366. člena tega zakona v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo predpisi, ki jih je Agencija za trg vrednostnih papirjev izdala na podlagi ZPIZ-1, če niso v nasprotju z določbami tega zakona.

422. člen

(rok za izdajo predpisov s strani Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil iz osmega odstavka 238. člena, iz petega odstavka 240. člena, iz šestega odstavka 284. člena, iz osmega odstavka 285. člena, iz tretjega odstavka 291. člena, iz drugega in četrtega odstavka 292. člena, iz enajstega odstavka 313. člena, iz tretjega odstavka 334. člena in iz tretjega odstavka 366. člena tega zakona v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo predpisi, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor izdala na podlagi ZPIZ-1, če niso v nasprotju z določbami tega zakona.

423. člen

(rok za izdajo predpisov s strani ministra, pristojnega za finance)

Minister, pristojen za finance, izda splošne akte iz trinajstega odstavka 145. člena, iz drugega odstavka 217. člena, iz 228. člena in iz četrtega odstavka 348. člena tega zakona v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

424. člen

(rok za izdajo predpisov s strani ministra, pristojnega za zdravje)

(1) Minister, pristojen za zdravje, izda predpis iz drugega odstavka 68. člena tega zakona v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja seznam poklicnih bolezni, ki je veljal do uveljavitve tega zakona.

425. člen

(sklad obrtnikov)

(1) Sklad obrtnikov, ustanovljen v skladu z določbami 382. člena ZPIZ-1, se preoblikuje v družbo za vzajemno zavarovanje v skladu z določbami zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(2) Vpis preoblikovanja iz prejšnjega odstavka v sodni register se opravi na podlagi predhodnega mnenja pooblaščenega aktuarja in predhodnega dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Pooblaščeni aktuar opravi aktuarski pregled ter v zvezi z njim poda aktuarsko poročilo glede izpolnjevanja zahtev, ki jih zakon, ki ureja zavarovalništvo, določa za družbo za vzajemno zavarovanje.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za namen izdaje predhodnega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena pregleduje poslovne knjige, spise in druge dokumente, ki se nanašajo na ustanovitev, poslovanje ter preoblikovanje sklada obrtnikov. Pregled poslovnih knjig, spisov in dokumentov Agencija za zavarovalni nadzor opravlja v skladu z določbami zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izda na podlagi pozitivnega mnenja pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka tega člena dovoljenje za preoblikovanje, če sklad obrtnikov pri preoblikovanju izpolni vse zahteve zakona, ki ureja zavarovalništvo, ki se nanašajo na družbo za vzajemno zavarovanje.

(6) Z dnem vpisa preoblikovanja iz prvega odstavka tega člena v sodni register preidejo vse premoženje ter pravice in obveznosti sklada obrtnikov na družbo iz prvega odstavka tega člena, ki je od vpisa preoblikovanja v sodni register upravljavec vseh pokojninskih skladov, katerih upravljavec je bil do vpisa preoblikovanja v sodni register sklad obrtnikov.

426. člen

(poslovanje sklada obrtnikov do preoblikovanja)

Do preoblikovanja sklada obrtnikov v družbo za vzajemno zavarovanje iz prvega odstavka prejšnjega člena veljajo določbe od 382., 383., 384., 385. in 386. člena ZPIZ-1.

427. člen

(demografski rezervni sklad)

S posebnim zakonom se v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona uredi delovanje in financiranje demografskega rezervnega sklada iz prvega odstavka 8. člena tega zakona.

428. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Pravilnik o organizaciji in načinu delovanja invalidskih komisij ter drugih izvedenskih organov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 118/05 in 18/07 – popr.);

– Pravilnik o načinu dela Komisije za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi (Uradni list RS, št. 117/05);

– Pravilnik o seznamu poklicnih bolezni (Uradni list RS, št. 85/03);

– Uredba o merilih in kriterijih za določitev delovnih mest, za katera je obvezna vključitev v dodatno pokojninsko zavarovanje (Uradni list RS, št. 56/03);

– Sklep o izdaji obrazcev za uveljavljanje pravic iz obveznega invalidskega zavarovanja in obrazcih delovne dokumentacije (Uradni list RS, št. 113/02);

– Sklep o kriterijih, merilih in postopku za določanje višine sredstev za prilagoditev prostorov in delovnih sredstev ter usposabljanja za zaposlitev za delovne invalide (Uradni list RS, št. 34/06);

– Sklep o povračilu potnih stroškov (Uradni list RS, št. 113/02, 49/05, 54/06 in 50/12);

– Sklep o določitvi prispevkov za posebne primere zavarovanja (Uradni list RS, št. 111/00);

– Sklep o kriterijih in merilih za dodelitev finančnih sredstev za raziskovalno in preventivno dejavnost (Uradni list RS, št. 57/07);

– Pravilnik o postopku za razvrščanje v zavarovalne osnove (42/06);

– Sklep o določitvi najnižjega in najvišjega zneska ter načinu določitve odškodnine v skupnem znesku v regresnih zadevah (Uradni list RS, št. 44/01);

– Sklep o registru osebnih računov in potrdilu o številu enot premoženja (Uradni list RS, št. 61/00);

– Sklep o računovodskih izkazih vzajemnega pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 98/09);

– Sklep o poročanju upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 27/02, 133/03, 137/04 in 98/09);

– Sklep o letnem poročilu vzajemnega pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 98/09);

– Odredba o usklajevanju zneska najnižje in najvišje premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja (Uradni list RS, št. 58/00);

– Odredba o najvišjem dovoljenem odstotku vstopnih in izstopnih stroškov ter najvišji proviziji za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 58/00);

– Sklep o izračunavanju donosnosti, čiste vrednosti sredstev, vrednosti enote premoženja in načinu določitve datuma konverzije (Uradni list RS, št. 13/01);

– Sklep o izračunavanju donosnosti, čiste vrednosti sredstev, vrednosti enote premoženja in načinu določitve datuma konverzije (Uradni list RS, št. 82/09);

– Sklep o načinu vrednotenja knjigovodskih postavk vzajemnega pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 98/09);

– Sklep o izjavi o naložbeni politiki ter o obvladovanju tveganj pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 137/06);

– Sklep o načinu izračuna in postavkah dodatnega lastnega kapitala (Uradni list RS, št. 28/07);

– Sklep o dodatnem lastnem kapitalu izvajalca pokojninskega načrta (Uradni list RS, št. 33/07) in

– Sklep o revizijskem pregledu letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada (Uradni list RS, št. 110/09), ki pa se uporabljajo do sprejema novih, če niso v nasprotju s tem zakonom,

uporabljajo pa se do uveljavitve podzakonskih aktov oziroma splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil po tem zakonu, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Sklep o dodatku za pomoč in postrežbo za najtežje prizadete upravičence (Uradni list RS, št. 77/98);

– Sklep o kriterijih za ugotavljanje zmanjšanja zmožnosti premikanja zavarovancev za najmanj 70 % (Uradni list RS, št. 50/00);

– Sklep o pogojih, kdaj se šteje, da zavarovanec preživlja družinske člane (Uradni list RS, št. 50/00, 83/02 in 54/06) in

– Pravilnik o določitvi odpravnin zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov za namene izvajanja zakona o dohodnini in zakon o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 114/02, 54/04 – ZDoh-1 (56/04 – popr., 62/04 – popr., 63/04 – popr.).

429. člen – upoštevan ZUJF-B, ZPIZ-2J

(prenehanje veljavnosti zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 98/09 – ZIUZGK, 38/10 – ZUKN, 61/10 – ZSVarPre, 79/10 – ZPKDPIZ, 94/10 – ZIU, 110/11 – ZDIU12 in 40/12 – ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

– 3. točka drugega odstavka 3. člena in tretja alineja 5. člena Zakona o usklajevanju transferov posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip (63/07 – popr.), 10/08 – ZVarDod, 71/08, 73/08, 98/09 – ZIUZGK);

– drugi odstavek 87. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 66/09 – uradno prečiščeno besedilo in 22/10);

– drugi odstavek 260. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08 in 40/09);

– 2., 3., 4., 5., 6., 15., 16., 17., 17.a in 18. člen Zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 18/96 – ZDavP, 34/96, 87/97, 3/98, 106/99 – ZPIZ-1, 81/00 – ZPSV-C, 97/01 – ZSDP, 97/01, 62/10 – odločba US), ki se nanašajo na prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

– 64. člen Zakona o carinski službi (Uradni list RS, št. 103/04) in

– 12.a poglavje ZISDU-2.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe 101., 102., 103. in 104. člena ZPIZ-1 uporabljajo do ureditve v zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov. Ne glede na prvi odstavek tega člena se do 30. aprila 2013 še naprej uporabljajo določbe 225. člena ZPIZ-1 v povezavi s šesto alinejo prvega odstavka 26. člena ZPIZ-1.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določba druge alineje tretjega odstavka 455. člena ZPIZ-1 uporablja do sklenitve mednarodnih sporazumov o socialnem zavarovanju z državami, nastalimi na območju nekdanje SFRJ.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določba prvega odstavka 117. člena ZPIZ-1 uporablja do vzpostavitve evidenčnega analitskega informacijskega sistema za visoko šolstvo v Republiki Sloveniji – eVŠ in Centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja – CEUVIZ za pridobivanje podatkov o statusu šolajočih. Če otrok, prejemnik družinske pokojnine, ne ravna v skladu s prvim odstavkom 117. člena ZPIZ-1, zavod začasno ustavi izplačevanje družinske pokojnine. Po predložitvi ustreznega potrdila zavod z izplačevanjem nadaljuje, pri čemer s prvim nakazilom izplača tudi zapadle neizplačane zneske.

(6) Z dnem uveljavitve tega zakona se ne glede na določbe 3. in 6. člena ZPSV in določbe ZZVZZ, tudi obvezni prispevki za zdravstveno zavarovanje, do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, plačujejo od osnove, določene v 144. členu tega zakona, pri čemer se ne uporablja četrti odstavek 144. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe 209. člena ZPIZ-1, razen sedmega odstavka 209. člena ZPIZ-1, uporabljajo do začetka uporabe 145. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določba tretjega in četrtega odstavka 208. člena ZPIZ-1 uporabljata do začetka uporabe četrtega odstavka 144. člena tega zakona.

(9) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določbe 143. do 149. člena ZPIZ-1, uporabljajo do uveljavitve predpisov s področja varstva invalidov.

(10) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 56. člena Zakona o izvajanju rejniške dejavnosti (Uradni list RS, št. 110/02 in 114/06 – ZUTPG) v delu, ki se nanaša na prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter v delu, ki določa osnovo za plačevanje prispevkov za obvezne prispevke za zdravstveno zavarovanje in se ne glede na zakon, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, plačujejo od osnove, določene v četrtem odstavku 147. člena tega zakona.

(11) (prenehal veljati)

(12) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tretji odstavek 179. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12) v delu, ki določa izpolnitev minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, in sicer se namesto teh pogojev, od uveljavitve tega zakona štejejo pogoji za pridobitev pravice do predčasne ali starostne pokojnine v skladu z določbami tega zakona.

(13) Postopki za odpis, delni odpis, odlog in obročno odplačevanje prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki so bili začeti na podlagi določb 228. člena ZPIZ-1, se dokončajo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(14) Z dnem uveljavitve tega zakona se v prvem odstavku 74. člena Zakona o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 in 87/11) besedilo »prvega odstavka 226. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 98/09 – ZIUZGK, 38/10 – ZUKN, 61/10 – ZSVarPre in 79/10 – ZPKDPIZ) nadomesti z besedilom »zakona, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.«.

(15) Ne glede na prvi odstavek tega člena se določba drugega odstavka 15. člena ZPIZ-1 uporablja do začetka uporabe 16. člena tega zakona. Družbeniki, ki ob uveljavitvi tega zakona izpolnjujejo pogoje za zavarovanje po 16. členu tega zakona, morajo do 31. decembra 2013 uskladiti lastnost zavarovanca s 16. členom tega zakona. Zavod na podlagi podatkov zavoda za zdravstveno zavarovanje in poslovnega registra za osebe iz prejšnjega stavka, ki v roku iz prejšnjega stavka niso uskladile lastnosti zavarovanca, po uradni dolžnosti ugotovi lastnost zavarovanca od 1. januarja 2014 naprej.

430. člen – upoštevan ZPIZ-2A, ZIPRS1415

(uporaba določb tega zakona)

(1) Določba 156. člena tega zakona se začne uporabljati 1. julija 2013.

(2) Določba štirinajstega odstavka 145. člena tega zakona in določba 157. člena tega zakona se začneta uporabljati 1. julija 2013.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek 106. člena tega zakona in ne glede na osmi odstavek tega člena se v letu 2013 uskladitev izvede v višini stopnje rasti povprečne bruto plače, izplačane za obdobje januar-december 2012, v primerjavi s povprečno bruto plačo, izplačano za enako obdobje v letu 2011, pri čemer pa skupni znesek uskladitve pokojnin v letu 2013 ne sme presegati 50 milijonov eurov.

(4) Določba tretjega odstavka 140. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2016.

(5) (prenehal veljati)

(6) Določbe četrtega odstavka 144. člena in 145. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

(7) Določbe 16. in 18. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

(8) Na način iz prvega in drugega odstavka 106. člena tega zakona se lahko v letu, ki sledi letu, v katerem je ugotovljena pozitivna gospodarska rast bruto domačega proizvoda ali v letu, ko je rast najnižje pokojninske osnove dve leti zaporedoma nižja od rasti cen življenjskih potrebščin v obdobju januar – december preteklega leta v primerjavi z enakim obdobjem pred tem, na predlog sveta zavoda in ob soglasju Vlade Republike Slovenije, opravi izredna uskladitev pokojnin.

(9) Do sprejema zakona, ki bo urejal poračunavanje finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se obveznosti državnega proračuna, določene v 161. členu tega zakona, obračunavajo na način, določen v Zakonu o poračunavanju finančnih obveznosti Republike Slovenije iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list RS, št. 81/00).

(10) Določbe 277. člena tega zakona se v zvezi s posli z vrednostnimi papirji, ki jih izda Republika Slovenija oziroma Banka Slovenije, instrumenti denarnega trga in denarnimi depoziti, ki jih za račun pokojninskega sklada sklepa upravljavec povezan z Republiko Slovenija, začnejo uporabljati s 1. januarjem 2015.

430.a člen – upoštevan ZPIZ-2L

(dodatna uskladitev)

(1) Zaradi odprave zaostanka pri usklajevanju pokojnin se s 1. januarjem 2022 dodatno uskladijo pokojnine in drugi prejemki (razen dodatka za pomoč in postrežbo in letnega dodatka):

– priznani do 31. decembra 2010, za 3,5 %,
– priznani od 1. januarja do 31. decembra 2011, za 1,7 %,
– priznani od 1. januarja 2012 dalje, za 1 %.

(2) S 1. januarjem 2022 se za 1 % uskladijo tudi najnižja pokojnina, zagotovljena pokojnina in najnižji znesek invalidske pokojnine iz prvega, tretjega in četrtega odstavka 39. člena tega zakona.

431. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati prvi dan naslednjega meseca po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2A (Uradni list RS, št. 39/13) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

(1) Zavarovanec, ki je na podlagi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12), in ob upoštevanju 3. in 8. člena tega zakona, za obdobja od 1. januarja 2013 dalje, plačal prispevek, ima pravico do vračila razlike med višino prispevka, ki ga je plačal na podlagi ZPIZ-2 in višino prispevka, določenega na podlagi tega zakona (v nadaljevanju besedila: preveč plačani znesek).

(2) Ne glede na roke, določene z zakonom, ki ureja davčni postopek, se preveč plačani znesek prispevka vrne po uradni dolžnosti v roku 90 dni od uveljavitve tega zakona. Po poteku tega roka, je zavarovanec upravičen do zamudnih obresti v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

6. člen

(1) Zavarovanec iz 3. člena tega zakona, ki se je od 1. januarja 2013 do uveljavitve tega zakona odjavil iz obveznega zavarovanja, se lahko v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona

ponovno prijavi v obvezno zavarovanje za obdobje od odjave do ponovne vključitve v zavarovanje po tem členu, na način in pod pogoji, določenimi v 3. in 8. členu tega zakona.

(2) Zavarovanec iz prejšnjega odstavka mora v roku 60 dni od uveljavitve tega zakona plačati prispevke za obdobje zavarovanja od 1. januarja 2013 do ponovne vključitve v zavarovanje po prejšnjem odstavku tega člena.

7. člen

Od dneva začetka uporabe tega zakona so zavarovanci, ki so oziroma ki bodo po prvem in tretjem odstavku 407. člena in po tretjem odstavku 411. člena zakona tudi za obdobje od 1. januarja 2013 dalje plačevali prispevke od osnove, ki je nižja od zneska določenega v 149. členu v povezavi s sedmim in enajstim odstavkom 410. člena in drugim odstavkom 411. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju Slovenije (Uradni list RS, št. 96/12), zavarovani za ožji obseg pravic po predpisih veljavnih do uveljavitve Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju Slovenije (Uradni list RS, št. 96/12).

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe 1., 2., 3., 4. in 7. člena tega zakona pa se začnejo uporabljati s 1. januarjem 2013.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih – ZSVarPre-C (Uradni list RS, št. 99/13) vsebuje naslednjo končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

40. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. septembra 2014.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se sprememba 3. člena in 7. člena zakona, 9. in 10. točka prvega odstavka 26. člena zakona, sprememba 1. in 2. točke drugega odstavka 27. člena zakona, sprememba 28. člena, 33. člena in 34. člena zakona, 34.a člen in 34.b člen zakona, sprememba 39. člena, 54. člena in 62. člena zakona ter prvi odstavek 35. člena, 36. člen, 37. člen in 39. člen tega zakona začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

(3) Do začetka uporabe določb iz prvega in drugega odstavka tega člena se glede vprašanj, ki jih te določbe urejajo, še naprej uporabljajo določbe Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. št. 61/10, 40/11, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 14/13).

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 – ZIPRS1415 (Uradni list RS, št. 101/13) vsebuje naslednjo končno določbo:

12. KONČNE DOLOČBE

79. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2014.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ – ZUJF-B (Uradni list RS, št. 85/14) vsebuje naslednjo končno določbo:

PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženju javnih financ – ZUJF-C (Uradni list RS, št. 95/14) vsebuje naslednjo končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. februarja 2015.

Zakon o interventnem ukrepu na področju trga dela – ZIUPTD (Uradni list RS, št. 90/15) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Določba 156. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B in 95/14 – ZUJF-C) se v obdobju iz 4. člena tega zakona ne uporablja.

4. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2016 in velja do 31. decembra 2017.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2B (Uradni list RS, št. 102/15) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

37. člen

(1) Z delom ali dejavnostjo lahko nadaljujejo tudi uživalci pokojnine iz četrtega odstavka 406. člena zakona pod pogojem, da v roku 30 dni po uveljavitvi tega zakona ponovno vstopijo v obvezno zavarovanje skladno s spremenjenim tretjim odstavkom 116. člena zakona, za najmanj dve uri dnevno ali za 10 ur tedensko, od uveljavitve tega zakona dalje.

(2) Za osebe iz prejšnjega odstavka, ki se v roku iz prejšnjega odstavka ne vključijo v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v skladu s prvim ali tretjim odstavkom 116. člena zakona, zavod ne glede določbo četrtega odstavka 81. člena ZMEPIZ-1 po uradni dolžnosti ugotovi lastnost zavarovanca v skladu z novo prvo alinejo spremenjenega tretjega odstavka 116. člena zakona od uveljavitve tega zakona dalje in od istega dne dalje tudi izplačuje pokojnino v ustreznem sorazmernem delu.

(3) Osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo delo ali dejavnost, na podlagi katere izpolnjujejo pogoje za obvezno zavarovanje po 15. ali 16. členu zakona in niso uživalci pokojnine iz 406. člena zakona, se morajo do 31. marca 2016 obvezno vključiti v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje z dnem vložitve prijave v zavarovanje.

(4) Za osebe iz prejšnjega odstavka, ki se do 31. marca 2016 ne vključijo v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zavod ne glede določbo četrtega odstavka 81. člena ZMEPIZ-1 po uradni dolžnosti ugotovi lastnost zavarovanca od 1. aprila 2016 dalje.

(5) Zavarovancem, ki se jim ob uveljavitvi tega zakona izplačuje 20 % predčasne ali starostne pokojnine po tretjem odstavku 38. člena zakona, veljavnem do uveljavitve tega zakona, se po uveljavitvi tega zakona do dopolnitve 65 let starosti še nadalje izplačuje 20 % predčasne ali starostne pokojnine ne glede na zavarovanje s krajšim delovnim oziroma zavarovalnim časom od polnega delovnega oziroma zavarovalnega časa, po dopolnitvi 65 let starosti pa ob pogoju zavarovanja za polni delovni oziroma zavarovalni čas.

(6) Zavarovanci, ki se jim je ob dopolnitvi 65. leta starosti prenehal izplačevati del predčasne ali starostne pokojnine, lahko ponovno zahtevajo izplačevanje že uveljavljenega dela pokojnine pod pogoji, ki jih za izplačilo dela pokojnine določa ta zakon. Del pokojnine se izplačuje od prvega naslednjega dne po vložitvi zahteve.

(7) Do ureditve v zakonu, ki ureja davčni postopek, prispevke za posebne primere zavarovanja za zavarovance iz druge alineje prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2, če je v skladu z novim tretjim odstavkom 154. člena zakona zavezanec za plačilo prispevka delodajalca sam zavarovanec, ugotovi davčni organ z odločbo, s katero izračuna akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačuje prispevke za posebne primere zavarovanja za zavarovance po drugi alineji prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2. Zavezanec za prispevke mora plačati prispevke v roku in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačuje prispevek za posebne primere zavarovanja za zavarovance iz druge alineje prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2.

(8) Če se v primerih iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, akontacija dohodnine od dohodkov, od katerih se plačuje prispevke za posebne primere zavarovanja za zavarovance iz druge alineje prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2, ne odmeri, prispevek za posebne primere zavarovanja za zavarovance iz druge alineje prvega odstavka 20. člena ZPIZ-2 ugotovi davčni organ z odločbo enkrat letno za koledarsko leto, s katero izračuna prispevke za posebne primere zavarovanja na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga za potrebe akontacije dohodnine od teh dohodkov. Davčni organ odločbo izda najkasneje do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto. Zavezanec za prispevke mora prispevke plačati v 30 dneh od vročitve odločbe.

(9) Določba novega tretjega odstavka 154. člena zakona in določbi prejšnjih dveh odstavkov se uporabljajo za vsa izplačila prejemkov za delo v okviru drugega pravnega razmerja, izvršena po uveljavitvi tega zakona, ne glede na obdobje, na katero se prejemek nanaša.

38. člen

(1) Uživalci poklicne pokojnine, ki na dan uveljavitve tega zakona niso obvezno zdravstveno zavarovani v skladu s tretjim odstavkom spremenjenega 413. člena zakona, se v skladu z njim obvezno zdravstveno zavarujejo s prvim dnem naslednjega meseca po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ne glede na spremenjene določbe četrtega odstavka 208. člena zakona upravljavec sklada pokojninski načrt poklicnega zavarovanja in pokojninski načrt za izplačevanje poklicnih pokojnin uskladi z določbami spremenjenega enajstega dela zakona v roku dvanajstih mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do začetka uporabe novega pokojninskega načrta se ne glede na določbe tega zakona uporabljajo določbe pokojninskih načrtov, veljavnih ob uveljavitvi tega zakona.

(3) Zavarovanci, ki so bili vključeni v poklicno zavarovanje po pokojninskem načrtu, veljavnem ob uveljavitvi tega zakona, in uživalci poklicnih pokojnin, ki prejemajo poklicne pokojnine po pokojninskem načrtu za izplačevanje poklicnih pokojnin, veljavnem ob uveljavitvi tega zakona, se vključijo v nov pokojninski načrt poklicnega zavarovanja z dnem odobritve pokojninskega načrta iz prejšnjega odstavka s strani ministra, pristojnega za delo.

(4) Do ureditve v zakonu, ki ureja trg dela, se uživalec poklicne pokojnine ne šteje za brezposelno osebo.

(5) Zavezanci iz spremenjenega prvega odstavka 200. člena zakona v roku dveh mesecev po objavi seznama iz novega enajstega odstavka 201. člena zakona sklenejo poklicno zavarovanje za zavarovance, ki opravljajo delo na delovnih mestih, na katerih obstaja obveznost vključitve v poklicno zavarovanje.

(6) Pri ugotavljanju deleža glasovalnih pravic upravljavca Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v ciljni družbi, se smiselno uporablja peti odstavek 6. člena Zakona o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07 – ZTFI, 1/08, 68/08, 35/11 – ORZPre75, 105/11 – odl. US, 10/12, 38/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 25/14).

(7) Zavarovance-člane, ki so bili ob uveljavitvi tega zakona vključeni v poklicno zavarovanje, pa ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka spremenjenega 199. člena zakona, zavezanci odjavijo iz poklicnega zavarovanja najkasneje po objavi sklepa iz devetega odstavka spremenjenega 201. člena zakona ali odločbe iz šestega odstavka novega 201.a člena zakona. Ti zavarovanci-člani na podlagi obdobja vključenosti v poklicno zavarovanje ali obvezno dodatno zavarovanje pridobijo pravice iz poklicnega zavarovanja ob izpolnitvi pogojev po tem zakonu.

(8) Poklicno zavarovanje za zavarovance-člane, ki delajo na delovnih mestih, za katera je v skladu s spremenjenim 201. členom zakona s sklepom ugotovljeno, da preneha obveznost vključitve v poklicno zavarovanje, preneha z dnem uveljavitve tega sklepa.

(9) Uživalcem poklicne pokojnine, ki so na dan uveljavitve pokojninskega načrta iz drugega odstavka tega člena vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi 14., 15., 16. in 17. člena ali četrtega, petega ali šestega odstavka 19. člena zakona in v roku dveh mesecev od uveljavitve pokojninskega načrta še vedno izpolnjujejo pogoje za obvezno zavarovanje, se z dnem poteka tega roka zadrži izplačevanje poklicne pokojnine v skladu z drugim odstavkom spremenjenega 203. člena zakona.

(10) Z dnem uveljavitve pokojninskega načrta iz drugega odstavka tega člena se uživalcem poklicnih pokojnin sredstva, namenjena izplačevanju poklicnih pokojnin, iz Kritnega sklada Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja prenesejo kot enkratna premija v Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v višini vrednosti matematičnih rezervacij na dan prenosa, brez vstopnih stroškov. Vsakemu uživalcu poklicne pokojnine se odpre osebni kapitalski račun ob smiselni uporabi določil enajstega dela zakona. Prenos teh sredstev je oproščen plačila dohodnine iz zakona, ki ureja dohodnino.

(11) V roku dvanajstih mesecev po uveljavitvi tega zakona se izplačevanje znižanih poklicnih pokojnin prenese iz Kritnega sklada Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja na izplačevalca pokojninskih rent po izboru uživalca znižane poklicne pokojnine, tako, da se iz Kritnega sklada Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja na izbranega izplačevalca pokojninskih rent prenesejo sredstva, namenjena izplačevanju znižanih poklicnih pokojnin, v višini vrednosti matematičnih rezervacij na dan prenosa, brez vstopnih stroškov. Če uživalec znižane poklicne pokojnine v roku iz prejšnjega stavka ne izbere izplačevalca pokojninske rente, se mu sredstva, namenjena izplačevanju znižane poklicne pokojnine, iz Kritnega sklada Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja prenesejo kot enkratna premija v Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v višini vrednosti matematičnih rezervacij na dan prenosa, brez vstopnih stroškov. Prenos izplačevanja znižane poklicne pokojnine v Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ne sme vplivati na višino znižane poklicne pokojnine, ki jo uživalec prejema na dan prenosa. Prenos teh sredstev je oproščen plačila dohodnine iz zakona, ki ureja dohodnino.

(12) Z dnem uveljavitve pokojninskega načrta iz drugega odstavka tega člena se Kritni sklad Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja likvidira.

(13) Do ureditve v zakonu, ki ureja trg dela, se za upravičence do začasnega ali občasnega dela štejejo tudi uživalci poklicne pokojnine.

(14) Določba zadnjega stavka drugega odstavka spremenjenega 202. člena zakona se uporablja od uveljavitve pokojninskega načrta iz drugega odstavka tega člena.

(15) Po začetku uporabe novega pokojninskega načrta, usklajenega z določbami tega zakona, se postopki poklicnih upokojitev na podlagi zahtevkov, za katere upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja do začetka uporabe novega pokojninskega načrta še ni prejel popolne izjave zavarovanca-člana o uveljavitvi poklicne pokojnine, dokončajo v skladu z novim pokojninskim načrtom.

(16) Določbe šestega, sedmega in osmega odstavka spremenjenega 380. člena zakona ter določba četrtega odstavka spremenjenega 386. člena zakona se uporabljajo od 1. januarja 2018.

39. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2016.

Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2C (Uradni list RS, št. 23/17) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(1) Uživalcem, ki so uveljavili pravico do starostne ali invalidske pokojnine po predhodno veljavnih predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in so dopolnili pogoj pokojninske dobe, kot je bil po takrat veljavnem predpisu predpisan za pridobitev pravice do starostne pokojnine pri najnižji starosti ali brez pogoja starosti, če ta ni bil predpisan, je zagotovljena najnižja pokojnina iz tretjega odstavka 39. člena zakona, brez izdaje posamičnega akta.

(2) Zavarovancem, ki jim je bila starostna pokojnina zmanjšana na podlagi prvega odstavka 53. člena ZPIZ-1 in uživalcem, ki jim je bila pokojnina odmerjena za ožji obseg pravic, ni zagotovljen znesek pokojnine iz novega tretjega oziroma četrtega odstavka 39. člena zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati 1. oktobra 2017.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2D (Uradni list RS, št. 40/17) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2E (Uradni list RS, št. 65/17) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

(1) Uživalec pokojnine, ki je z upoštevanjem časa prostovoljne vključitve v obvezno zavarovanje do 31. 12. 2012, uveljavil pravico do starostne ali predčasne pokojnine po zakonu, lahko zahteva novo odmero starostne pokojnine oziroma odmero starostne pokojnine namesto predčasne pokojnine z upoštevanjem časa prostovoljne vključitve v obvezno zavarovanje kot pokojninske dobe brez dokupa. Takšno odmero lahko zahteva tudi uživalec delne pokojnine, uživalec sorazmernega dela pokojnine ter zavarovanec, ki se mu izplačuje 20 % pokojnine.

(2) Uživalcu iz prejšnjega odstavka tega člena, ki vloži zahtevo za novo odmero starostne pokojnine oziroma za odmero starostne pokojnine namesto predčasne pokojnine v šestih mesecih po začetku uporabe tega zakona, se pokojnina odmeri od začetka uporabe tega zakona. Če zahtevo vloži po poteku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona, mu nova pokojnina oziroma izplačilo 20 % pokojnine pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. 1. 2018.

Zakon o spremembi Zakona o interventnem ukrepu na področju trga dela – ZIUPTD-A (Uradni list RS, št. 75/17) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

1. člen

V Zakonu o interventnem ukrepu na področju trga dela (Uradni list RS, št. 90/15) se v 4. členu letnica »2017« nadomesti z letnico »2019«.

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2F Uradni list RS, št. 28/19) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

(1) Od regresa za letni dopust, ki je prejet v letu 2019 do uveljavitve tega zakona, se prispevki plačujejo od zneska regresa za letni dopust, ki presega 100 % zadnje znane povprečne mesečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije na dan izplačila regresa.

(2) Preveč izračunani oziroma odtegnjeni prispevki pred uveljavitvijo tega zakona se ne glede na zakon, ki ureja davčni postopek, vrnejo zavezancu za plačilo prispevkov (zavarovancu prispevki zavarovanca in delodajalcu prispevki delodajalca) po uradni dolžnosti na podlagi posebne odločbe davčnega organa, s katero se ugotovi obveznost v skladu s tem zakonom ter znesek preveč izračunanih oziroma odtegnjenih prispevkov. Zavezancu za plačilo prispevkov v tem primeru obresti ne pripadajo.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se vračilo prispevkov delodajalca ne izvede, če se v skladu s posebnimi predpisi ti prispevki samo izračunajo in ne plačajo.

(4) Odločba davčnega organa iz drugega odstavka tega člena ne posega v obveznost plačnika davka iz naslova davčnega odtegljaja, vzpostavljeno z obračunom davčnega odtegljaja, s katerim so bili izračunani in odtegnjeni prispevki zavarovanca.

(5) Odločbo iz drugega odstavka tega člena davčni organ izda najpozneje do 30. junija 2019.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja že za regres za letni dopust, prejet od 1. januarja 2019 dalje.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2G (Uradni list RS, št. 75/19) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

121. člen

(uživanje pravic iz invalidskega zavarovanja, pridobljenih po predpisih, veljavnih do 31. 12. 2002)

(1) Uživalci pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorija invalidnosti), uveljavljenih po predpisih, ki so se uporabljali do 31. decembra 2002, in uživalci pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorije invalidnosti) po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 98/09 – ZIUZGK, 38/10 – ZUKN, 61/10 – ZSVarPre, 79/10 – ZPKDPIZ, 94/10 – ZIU, 94/11 – odl. US, 105/11 – odl. US, 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF, 96/12 – ZPIZ-2 in 9/17 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1), obdržijo te pravice v nespremenjenem obsegu tudi po uveljavitvi tega zakona.

(2) Zavarovancu, delovnemu invalidu s pravico do premestitve ali s pravico dela s skrajšanim delovnim časom, prejemniku nadomestila plače za čas čakanja na ustrezno zaposlitev, nadomestila plače zaradi manjše plače na drugem ustreznem delu ali nadomestila plače zaradi dela s skrajšanim delovnim časom po predpisih, ki so se uporabljali do 31. decembra 2002, ki je zaradi poslabšanja že ugotovljene invalidnosti ali nastanka nove invalidnosti pridobil pravice iz invalidskega zavarovanja po ZPIZ-1 ali po zakonu in bi mu bilo nadomestilo iz invalidskega zavarovanja odmerjeno v nižjem znesku od zneska nadomestila iz invalidskega zavarovanja, priznanega na podlagi prej pridobljenih pravic iz invalidskega zavarovanja, je zagotovljeno izplačevanje usklajenega zneska oziroma deleža zneska nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki je za zavarovanca ugodnejši, če gre ob odmeri nadomestila za enakovrstno pravico in enak delovnopravni status delovnega invalida.

(3) Uživalec nadomestila iz invalidskega zavarovanja iz drugega odstavka tega člena, ki mu je bilo nadomestilo iz invalidskega zavarovanja že odmerjeno v nižjem znesku, lahko poda zahtevo za razveljavitev dokončne odločbe o odmeri nadomestila iz invalidskega zavarovanja in izplačilo usklajenega zneska odmerjenega nadomestila iz invalidskega zavarovanja, priznanega na podlagi prej pridobljenih pravic iz invalidskega zavarovanja.

(4) Na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka lahko pristojna enota zavoda, ki je odločbo izdala, ne glede na določbo 183. in 183.a člena zakona, dokončno odločbo o odmeri nadomestila iz invalidskega zavarovanja razveljavi in izda novo odločbo, s katero odloči o izplačilu usklajenega zneska odmerjenega nadomestila iz invalidskega zavarovanja, priznanega na podlagi prej pridobljenih pravic iz invalidskega zavarovanja.

(5) Uživalcu nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki vloži zahtevo iz tretjega odstavka tega člena, se nadomestilo iz invalidskega zavarovanja, ki je zanj ugodnejše, izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(6) Zavod za spremembo v stanju invalidnosti, nastalo od uveljavitve zakona dalje, za zavarovanca, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, po uradni dolžnosti ugotovi, kateri znesek nadomestila je za zavarovanca ugodnejši, in mu izplačuje znesek nadomestila, ki je zanj ugodnejši.

(7) Denarna nadomestila, ki se uživalcem izplačujejo na podlagi drugega odstavka tega člena, se usklajujejo enako, kot se usklajujejo pokojnine po zakonu.

(8) Delovnemu invalidu iz prvega odstavka tega člena, ki do 31. decembra 2012 ni uveljavil pravice do nadomestila iz invalidskega zavarovanja, se nadomestilo iz invalidskega zavarovanja izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

122. člen

(pravice iz zavarovanja za ožji obseg)

(1) Zavarovancem, ki so bili do uveljavitve pravic po zakonu pretežni del zavarovalne dobe zavarovani za ožji obseg pravic, se pokojnina odmeri brez upoštevanja določb o najnižji pokojninski osnovi iz prvega odstavka 36. člena zakona, vendar najmanj v višini 29,5 % najnižje pokojninske osnove.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek znaša odmerni odstotek za določitev najnižje pokojnine 27 % v letu 2020, 27,5 % v letu 2021, 28 % v letu 2022, 28,5 % v letu 2023 in 29 % v letu 2024.

(3) Zavarovanci iz prvega odstavka tega člena nimajo pravice do delne pokojnine, letnega dodatka in dodatka za pomoč in postrežbo.

(4) Zavarovanci iz prvega odstavka tega člena nimajo pravic na podlagi ugotovljene II. ali III. kategorije invalidnosti, razen invalidske pokojnine.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena imajo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo slepi in nepokretni zavarovanci iz 100. člena zakona.

123. člen

(odmera invalidske pokojnine pri kombiniranih vzrokih invalidnosti v prehodnem obdobju)

Ne glede na drugi odstavek 51. člena zakona, ki je veljal do uveljavitve tega zakona, do nove ureditve v predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, znesek seštevka iz drugega odstavka 51. člena ne more biti nižji od najnižje pokojnine, določene v novem 39. členu zakona, in ne more presegati zneska pokojnine, odmerjene od pokojninske osnove v odstotku, ki ga za moške za 40 let določa novi 37. člen zakona.

124. člen

(enkratno izplačilo sredstev)

(1) Ne glede na prvi odstavek 221. člena zakona člani, ki so bili vključeni v pokojninski načrt kolektivnega prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja po tretjem odstavku 293. člena ZPIZ-1, obdržijo pravico do izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec, ko izpolnijo pogoje iz drugega in tretjega odstavka 358. člena ZPIZ-1. Višina odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec, se izračuna v skladu s pokojninskim načrtom iz 222. člena zakona.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja za premije, ki so bile vplačane do 1. januarja 2013, in sredstva, ki jih je imel član na osebnem računu do 1. januarja 2013.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 221. člena zakona in prvega odstavka tega člena lahko člani, ki so bili vključeni v kolektivno prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje pred 1. januarjem 2013 in so uveljavili pravico do starostne ali invalidske pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja do 1. januarja 2013, uveljavijo pravico do izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, kljub temu da ne izpolnjujejo pogoja iz drugega odstavka 358. člena ZPIZ-1.

(4) Izplačilo iz prvega in tretjega odstavka tega člena se opravi na način, določen v 310. členu zakona.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za člane krovnega pokojninskega sklada javnih uslužbencev, ustanovljenega po

Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninske zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03 in 32/15).

125. člen

(odmera pokojnine)

(1) Uživalcu pokojnine, priznane po zakonu, veljavnem do uveljavitve tega zakona, ki se je ali se bo ponovno vključil v obvezno zavarovanje, se ob prenehanju ponovnega zavarovanja lahko že uveljavljena pokojnina odstotno poveča glede na pokojninsko dobo, ki jo je zavarovanec dopolnil v času ponovne vključitve v obvezno zavarovanje ali pa se mu pokojnina ponovno odmeri. Pri tem se upošteva odmerni odstotek, ki ga je zavarovanec pridobil na podlagi pokojninske dobe, dopolnjene do predhodne uveljavitve pravice do pokojnine, povečan za odmerni odstotek, ki ga je pridobil s ponovno vključitvijo v obvezno zavarovanje. Pri ponovni odmeri oziroma odstotnem povečanju se pokojninska doba, dopolnjena do 31. 12. 2019, vrednoti po prvem do šestem odstavku 37. člena zakona, veljavnega do uveljavitve tega zakona, pokojninska doba, dopolnjena od uveljavitve tega zakona, pa po prvem do devetem odstavku spremenjenega 37. člena zakona.

(2) Zavarovancu, ki je pred uveljavitvijo tega zakona izpolnjeval pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine po četrtem ali petem odstavku 27. člena zakona in je ostal vključen v obvezno zavarovanje, se vsako nadaljnje leto dopolnjene pokojninske dobe brez dokupa do uveljavitve tega zakona vrednoti po šestem odstavku 37. člena zakona, ki je veljal do uveljavitve tega zakona. Zavarovancu iz prejšnjega stavka, ki je ostal vključen v obvezno zavarovanje po uveljavitvi tega zakona, se pokojninska doba brez dokupa, dopolnjena po uveljavitvi tega zakona, vrednoti po novem osmem odstavku 37. člena zakona, pri čemer skupno obdobje ugodnejšega vrednotenja znaša največ tri leta. Pokojninska doba brez dokupa, ki jo je zavarovanec dopolnil do uveljavitve tega zakona, ki je ni bilo mogoče vrednotiti po zakonu, ki je veljal do uveljavitve tega zakona, se vrednoti na način, določen v novem osmem odstavku 37. člena zakona.

(3) Uživalcu pokojnine, priznane po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ki se je ali se bo znova vključil v obvezno zavarovanje, ne pripada dodatni odmerni odstotek zaradi skrbi za otroke na podlagi novega desetega odstavka 37. člena zakona.

126. člen

(uživalci izplačila 20 % pokojnine)

(1) Zavarovanec, ki prejema 20 % predčasne pokojnine, obdrži izplačilo tega dela predčasne pokojnine tudi po uveljavitvi tega zakona, razen če izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

(2) Zavarovancu, ki prejema 20 % predčasne pokojnine in je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine do 31. decembra 2019, in zavarovancu, ki prejema 20 % starostne pokojnine, se izplačuje 40 % starostne pokojnine od uveljavitve tega zakona do prenehanja obveznega zavarovanja za polni delovni ali zavarovalni čas, vendar najdlje za tri leta nadaljnje vključenosti v obvezno zavarovanje za polni delovni oziroma zavarovalni čas. Po poteku treh let se zavarovancu izplačuje 20 % starostne pokojnine, če izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka spremenjenega 39.a člena zakona.

(3) Zavod za zavarovance iz prejšnjega odstavka v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti odloči o upravičenosti do izplačila 40 % starostne pokojnine. Del starostne pokojnine se za zavarovanca, ki je na dan uveljavitve tega zakona prejemal del starostne pokojnine, odmeri od starostne pokojnine, do katere bi bil upravičen, če bi 1. januarja 2020 uveljavljal odstotno povečanje že odmerjene starostne pokojnine. Del starostne pokojnine se za zavarovanca, ki je na dan uveljavitve tega zakona prejemal del predčasne pokojnine in je 31. decembra 2019 izpolnjeval pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, odmeri od starostne pokojnine, do katere bi bil upravičen 1. januarja 2020.

(4) Zavarovanec iz prvega odstavka tega člena, ki je obdržal pravico do izplačila 20 % predčasne pokojnine, ker 31. decembra 2019 ni izpolnjeval pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, lahko uveljavi izplačilo 40 % starostne pokojnine po 39.a členu zakona, ko izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

127. člen

(uživalci delne pokojnine)

(1) Zavarovanec, ki ob uveljavitvi tega zakona prejema delno pokojnino, zvišano za 5 % v skladu z drugim odstavkom 40. člena zakona, ki je veljal do uveljavitve tega zakona, obdrži pravico tudi po uveljavitvi tega zakona do dopolnitve starosti 65 let, razen če izpolnjuje pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine ter je vključen v obvezno zavarovanje za vsaj štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko.

(2) Zavarovancu iz prejšnjega odstavka, ki prejema delno pokojnino, odmerjeno od starostne pokojnine, zavod v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti odmeri delno pokojnino od starostne pokojnine, do katere bi bil v skladu z zakonodajo upravičen, če bi 1. januarja 2020 uveljavil odstotno povečanje že odmerjene starostne pokojnine in jo poveča v skladu z novim tretjim odstavkom v zvezi z novima četrtim oziroma petim odstavkom 40. člena zakona. Zavarovancu iz prejšnjega odstavka, ki prejema delno pokojnino, odmerjeno od predčasne pokojnine, se delna pokojnina odmeri od starostne pokojnine, do katere bi bil upravičen 1. januarja 2020 in poveča v skladu s spremenjenim 40. členom zakona.

(3) Delna pokojnina iz prejšnjega odstavka se izplačuje od uveljavitve tega zakona.

(4) Zavod po uradni dolžnosti izvede postopek ugotavljanja upravičenosti do višje delne pokojnine za zavarovance iz drugega odstavka tega člena in v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda odločbe o novi višini delne pokojnine.

(5) Zavarovanec iz prvega odstavka tega člena, ki je obdržal pravico do delne pokojnine, povišane za 5 %, lahko uveljavi delno pokojnino po novem 40. členu zakona, ko izpolni pogoje za starostno pokojnino oziroma ko se obvezno vključi v obvezno zavarovanje vsaj za štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko.

128. člen

(uživalci sorazmernega dela pokojnine)

(1) Zavarovancu, ki ob uveljavitvi tega zakona prejema sorazmerni del starostne pokojnine, ali zavarovancu, ki prejema sorazmerni del predčasne pokojnine, in je do 31. decembra 2019 izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine ter je vključen v obvezno zavarovanje za vsaj štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko, se višina sorazmernega dela starostne pokojnine izračuna v skladu z novim četrtim odstavkom 116. člena zakona.

(2) Sorazmerni del starostne pokojnine iz prejšnjega odstavka se izplačuje od uveljavitve tega zakona.

(3) Zavod za zavarovance iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti odloči o upravičenosti in višini sorazmernega dela starostne pokojnine po prvem odstavku tega člena. Sorazmerni del starostne pokojnine se za zavarovanca, ki je ob uveljavitvi tega zakona prejemal sorazmerni del starostne pokojnine, odmeri od starostne pokojnine, do katere bi bil upravičen, če bi 1. januarja 2020 uveljavil odstotno povečanje že odmerjene starostne pokojnine in se poveča v skladu z novim četrtim v zvezi z novima petim oziroma šestim odstavkom 116. člena zakona. Sorazmerni del starostne pokojnine se za zavarovanca iz prvega odstavka tega člena, ki je ob uveljavitvi tega zakona prejemal sorazmerni del predčasne pokojnine in je 31. decembra 2019 izpolnjeval pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, odmeri od starostne pokojnine, do katere bi bil upravičen 1. januarja 2020, in se poveča v skladu z novim četrtim v zvezi z novima petim oziroma šestim odstavkom 116. člena zakona.

(4) Zavarovanec, ki je na dan uveljavitve tega zakona prejemal sorazmerni del predčasne pokojnine in do 31. decembra 2019 ni izpolnil pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, ter zavarovanec, ki je prejemal sorazmerni del starostne pokojnine, lahko vloži zahtevo za spremembo izplačila sorazmernega dela pokojnine po novem 116. členu zakona, ko izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine oziroma ko se obvezno vključi v obvezno zavarovanje vsaj za štiri ure dnevno oziroma 20 ur tedensko.

129. člen

(omejitev izplačevanja dela pokojnine uživalcem dela pokojnine, delne pokojnine in sorazmernega dela pokojnine)

Tretji, četrti in peti odstavek novega 40.a člena zakona se uporabljajo tudi za uživalce pravic iz 126. člena tega zakona, za uživalce delne pokojnine iz 127. člena tega zakona, ki jim je priznana pravica do sorazmernega dela zneska v skladu s spremenjenim tretjim odstavkom 40. člena zakona, in za uživalce pravic iz 128. člena tega zakona, ki se jim sorazmerni del starostne pokojnine poveča v skladu s spremenjenim četrtim odstavkom 116. člena zakona.

130. člen

(nadaljevanje postopka v primeru smrti zavarovanca)

(1) Ne glede na prvi odstavek 4. člena zakona lahko do ureditve v zakonu, ki ureja dolgotrajno oskrbo, postopek uveljavljanja pravice do dodatka za pomoč in postrežbo v primeru smrti zavarovanca nadaljujejo njegovi pravni nasledniki.

(2) Če potreba po pomoči in postrežbi nastane po uveljavitvi tega zakona, se dodatek za pomoč in postrežbo izplačuje od dneva nastanka potrebe po stalni pomoči in postrežbi. Mesečna izplačila dodatka za pomoč in postrežbo zastarajo v treh letih od zapadlosti vsakega posameznega izplačila.

131. člen

(elektronska storitev izračuna pričakovane višine pokojnine)

Zavod zavarovancem v treh letih od uveljavitve tega zakona zagotovi elektronsko storitev izračuna pričakovane višine pokojnine, ki lahko nadomesti pisno informacijo o pričakovanem datumu in višini pokojnine, razen informacije iz šestega odstavka 140. člena zakona.

132. člen

(način izplačila prejemkov)

Prejemki iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki so se do uveljavitve tega zakona izplačevali preko poštne dostave, se enako izplačujejo tudi po uveljavitvi tega zakona, razen kadar spremembo načina izplačevanja zahteva uživalec pravice.

133. člen

(rok za obveščanje članov)

Upravljavci pokojninskih skladov prvič pripravijo potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja iz spremenjenega 251. člena zakona na dan 31. december 2020.

134. člen

(dokončanje postopkov)

Postopki v zvezi z izplačilom 20 % pokojnine, s pravico do delne pokojnine oziroma z izplačilom sorazmernega dela pokojnine zaradi ponovne vključitve v obvezno zavarovanje, ki se vodijo pri zavodu, se dokončajo po tem zakonu, če je to za zavarovanca ugodneje.

135. člen

(uporaba podzakonskih aktov)

Do uveljavitve podzakonskih aktov iz novih 331.e člena, drugega odstavka 332.g člena in drugega odstavka 333.d člena zakona se še naprej uporabljajo podzakonski akti Agencije za zavarovalni nadzor, izdani na podlagi 586., 597., 598. in 604. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19).

136. člen

(prehodne določbe poklicnega zavarovanja)

(1) Upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v devetih mesecih od uveljavitve tega zakona uskladi pokojninski načrt in pravila upravljanja z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Do začetka uporabe novega pokojninskega načrta in novih pravil upravljanja se ne glede na ta zakon uporabljajo pokojninski načrt in pravila upravljanja, veljavna ob uveljavitvi tega zakona.

(2) Zavarovanci-člani, ki so bili vključeni v poklicno zavarovanje po pokojninskem načrtu, veljavnem ob uveljavitvi tega zakona, se v novi pokojninski načrt poklicnega zavarovanja vključijo na dan, ko bo pokojninski načrt iz prejšnjega odstavka odobril minister, pristojen za delo.

(3) Spremenjeni tretji in enajsti do petnajsti odstavek 200. člena zakona in spremenjeni štirinajsti odstavek 209. člena zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe novega pokojninskega načrta.

(4) Upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja prvič pripravi potrdilo o stanju na osebnem računu v skladu s spremenjenim 211. členom zakona na dan 31. december 2020.

137. člen

(spremembe pokojninskih načrtov in pravil upravljanja)

Upravljavci pokojninskih skladov v enem letu od uveljavitve tega zakona uskladijo pokojninske načrte in pravila upravljanja s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

138. člen

(uskladitev poslovanja pokojninske družbe)

Pokojninska družba svoje poslovanje uskladi z zahtevami spremenjenega 7. podpoglavja VI. poglavja dvanajstega dela zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

139. člen

(rok za izdajo predpisov)

(1) Ministrstvo, pristojno za delo, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor izdajo nove in uskladijo veljavne splošne akte, izdane na podlagi 238., 240. 243., 251., 272., 274., 275., 284., 285., 291., 292., 296., 300., 302., 303., 308., 313., 322., 332.g, 334. in 366. člena zakona, s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prejšnjega člena se uporabljajo predpisi, ki sta jih Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor izdali na podlagi 238., 240. 243., 251., 272., 274., 275., 284., 285., 291., 292., 296., 300., 302., 303., 308., 313., 322., 334. in 366. člena zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom.

140. člen

(začetek uporabe omejitev izplačevanja dela pokojnine, višje delne pokojnine in višjega sorazmernega dela pokojnine)

Tretji in sedmi odstavek novega 40.a člena zakona se začneta uporabljati 1. maja 2020.

141. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2020.

Zakon o dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2H (Uradni list RS, št. 139/20) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen

(1) Zavarovancu, ki je z dokupom pokojninske dobe do 31. decembra 2012 uveljavil pravico do pokojnine ali izplačilo dela pokojnine po zakonu, zavod v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti na novo odmeri starostno pokojnino oziroma odmeri starostno pokojnino namesto predčasne pokojnine, z upoštevanjem te dobe kot pokojninske dobe brez dokupa. Nova pokojnina oziroma izplačilo dela pokojnine zavarovancu iz prejšnjega stavka pripada od začetka uporabe tega zakona.

(2) Zavarovancu, ki je z dokupom zavarovalne dobe za študij in vojaški rok uveljavil starostno pokojnino po zakonu, ki je veljal do 31. decembra 2012, zavod v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona po uradni dolžnosti na novo odmeri starostno pokojnino z upoštevanjem te dobe kot delovne dobe. Nova pokojnina zavarovancu iz prejšnjega stavka pripada od začetka uporabe tega zakona.

(3) Uživalcu pokojnine in zavarovancu, ki se mu izplačuje del pokojnine, iz drugega odstavka 401.a člena zakona, ki vloži zahtevo za novo odmero pokojnine oziroma dela pokojnine v šestih mesecih po začetku uporabe tega zakona, pripada novo odmerjena pokojnina od začetka uporabe tega zakona. Če zahtevo vloži po poteku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona, mu novo odmerjena pokojnina oziroma novo odmerjeni sorazmerni del pokojnine oziroma izplačilo novo odmerjenega dela pokojnine pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2021.

Zakon o finančni razbremenitvi občin – ZFRO (Uradni list RS, št. 189/20) vsebuje naslednjo končno določbo:

IV. KONČNE DOLOČBE

41. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne prvega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je ta zakon uveljavljen.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2I (Uradni list RS, št. 51/21) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

5. člen

(1) Uživalcem, ki so uveljavili pravico do predčasne, starostne ali invalidske pokojnine po predhodno veljavnih predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, se po uradni dolžnosti zagotavlja pokojnina iz prvega do petega 39. člena zakona, brez izdaje posamičnega akta.

(2) Uživalcem, ki jim je bila pokojnina odmerjena za ožji obseg pravic, ni zagotovljen znesek iz tretjega in četrtega odstavka 39. člena zakona.

6. člen

(1) Zavarovancem, ki so bili do uveljavitve pravic po zakonu pretežni del zavarovalne dobe zavarovani za ožji obseg pravic, se pokojnina odmeri brez upoštevanja določb o najnižji pokojninski osnovi iz prvega odstavka 36. člena zakona, vendar najmanj v znesku, ki se v letu 2021 določi v višini 29,5 % najnižje pokojninske osnove.

(2) Znesek iz prejšnjega odstavka se usklajuje v višini in rokih, v katerih se izvajajo uskladitve pokojnin.

(3) Zavarovanci iz prvega odstavka tega člena nimajo pravice do delne pokojnine, letnega dodatka in dodatka za pomoč in postrežbo.

(4) Zavarovanci iz prvega odstavka tega člena nimajo pravic na podlagi ugotovljene II. ali III. kategorije invalidnosti, razen invalidske pokojnine.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena imajo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo slepi in nepokretni zavarovanci iz 100. člena zakona.

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne prvi dan naslednjega meseca po uveljavitvi tega zakona.

Zakon o spremembah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2J (Uradni list RS, št. 121/21) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2K (Uradni list RS, št. 162/21) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

(1) Uživalcem pokojnin, ki so z upoštevanjem časa prostovoljne vključitve v obvezno zavarovanje med 1. januarjem 2013 in prvo prekinitvijo uveljavili pravico do starostne ali predčasne pokojnine po zakonu, zavod v šestih mesecih od začetka uporabe tega zakona po uradni dolžnosti na novo odmeri starostno pokojnino oziroma odmeri starostno pokojnino namesto predčasne, z upoštevanjem časa prostovoljne vključitve od 1. januarja 2013 do prve prekinitve v obvezno zavarovanje kot pokojninske dobe brez dokupa, če so se prostovoljno vključili v obvezno zavarovanje do 31. decembra 2012 in pod pogojem, da so bili za to obdobje plačani prispevki.

(2) Uživalcem pokojnin iz prejšnjega odstavka na novo odmerjena pokojnina pripada od začetka uporabe tega zakona.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne prvi dan naslednjega meseca po uveljavitvi tega zakona.

Zakon o dolgotrajni oskrbi – ZDOsk (Uradni list RS, št. 196/21) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

157. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe)

(1) S 1. januarjem 2023 prenehajo veljati 50., 51. člen in drugi odstavek 52. člena ZSV.

(2) Z 31. julijem 2024 prenehajo veljati:

– 99. člen ZPIZ-2;

– 6. člen Zakona o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18);

– 32. člen Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15, 88/16, 31/18 in 73/18).

(3) Z dnem začetka uporabe tega zakona, določenim v tretjem odstavku 158. člena tega zakona, se preneha uporabljati:

– poglavje »II.A IZBIRA DRUŽINSKEGA POMOČNIKA« ZSV in

– Pravilnik o pogojih in postopku za uveljavljanje pravice do izbire družinskega pomočnika (Uradni list RS, št. 19/07).

(4) Za izvajalce DO, ki izvajajo socialnovarstvene storitve na podlagi prvega odstavka 129. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe iz 68.a in 68.b člena ZSV.

158. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne en mesec po uveljavitvi, razen 145., 146., 147., 148., 150., 151., 152., 153., 154., 155. in 156. člen tega zakona, ki se začnejo uporabljati 1. januarja 2023, in v primerih iz 130. člena tega zakona ter drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena.

(2) Prva alineja 1. točke prvega odstavka 10. člena in tretji odstavek 15. člena tega zakona, ki urejata pravico do DO v instituciji iz drugega odstavka 58. člena tega zakona, se začneta uporabljati 1. januarja 2023.

(3) Tretja alineja 1. točke prvega odstavka 10. člena, 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30. člen, četrti odstavek 34. člena, peti odstavek 35. člena, četrti odstavek 39. člena, tretji odstavek 57. člena, 6. točka tretjega odstavka in peti odstavek 65. člena tega zakona, ki urejajo pravico do oskrbovalca družinskega člana iz 5. oddelka tega zakona, se začnejo uporabljati 1. januarja 2023.

(4) 34. člen tega zakona in četrta alineja drugega odstavka 39. člena tega zakona, ki urejata možnost alternativnega izvajanja pravice do DO, se začneta uporabljati 1. julija 2024.

(5) Druga alineja 1. točke prvega odstavka 10. člena, drugi in četrti odstavek 15. člena, drugi odstavek 34. člena tega zakona, ki urejajo pravico do DO na domu v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona, se začnejo uporabljati 1. julija 2024.

(6) 32. člen tega zakona se za upravičence, ki pravico do DO koristijo v načinu:

– DO v instituciji v skladu z drugim odstavkom 58. člena tega zakona, začne uporabljati 1. januarja 2023;

– DO na domu v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024;

– denarnega prejemka v skladu z 18. členom tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024;

– oskrbovalca družinskega člana iz 19. člena tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024.

(7) 33. člen tega zakona se za upravičence, ki pravico do DO koristijo v skladu s petim odstavkom 58. člena, 18. členom in 19. členom tega zakona, začne uporabljati 1. julija 2024.

(8) 84., 85., 86., 87. in 88. člen tega zakona, ki urejajo delovanje ZZZS, se začnejo uporabljati 1. januarja 2023.

Zakon o dopolnitvi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2L (Uradni list RS, št. 10/22) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-2M (Uradni list RS, št. 29/22) vsebuje naslednje prehodne in končni določbi:

PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

4. člen

(enakost pravic za prejemnike vdovskih in družinskih pokojnin)

(1) Uživalec vdovske ali družinske pokojnine, ki mu je pokojnina odmerjena po umrlem zavarovancu ali uživalcu pravic, ki bi bil, če ne bi umrl, v skladu s 401.a členom zakona upravičen do višje pokojnine, lahko vloži zahtevo za novo odmero vdovske ali družinske pokojnine.

(2) Uživalcu pokojnine iz prejšnjega odstavka, ki vloži zahtevo za novo odmero pokojnine v šestih mesecih od začetka uporabe tega zakona, pripada novo odmerjena pokojnina od začetka uporabe tega zakona. Če zahtevo vloži po poteku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona, mu novo odmerjena pokojnina pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

5. člen

(nova odmera vdovskih in družinskih pokojnin ter nadomestil iz invalidskega zavarovanja)

(1) Uživalcu vdovske ali družinske pokojnine, ki mu je bila pred 1. majem 2021 pokojnina odmerjena po umrlem zavarovancu ali uživalcu pravic, ki bi izpolnjeval pogoje iz prvega, tretjega oziroma četrtega odstavka 39. člena zakona za izplačilo predčasne, starostne ali invalidske pokojnine v višjem znesku, zavod v šestih mesecih od začetka uporabe tega zakona po uradni dolžnosti na novo odmeri vdovsko ali družinsko pokojnino.

(2) Prejemnik nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki mu je bilo nadomestilo odmerjeno pred 1. majem 2021 ter bi mu bilo nadomestilo, če bi mu bilo odmerjeno od 1. maja 2021 dalje, odmerjeno v višjem znesku, zavod v šestih mesecih od začetka uporabe tega zakona po uradni dolžnosti na novo odmeri nadomestilo iz invalidskega zavarovanja.

(3) Uživalcem pokojnine iz prvega odstavka tega člena in prejemnikom nadomestila iz invalidskega zavarovanja iz prejšnjega odstavka na novo odmerjena pokojnina ali nadomestilo iz invalidskega zavarovanja pripada od začetka uporabe tega zakona.

6. člen

(najnižja pokojnina za zavarovance, ki so opravljali kmetijsko dejavnost ob izpolnjenem pogoju pokojninske dobe)

(1) Zavarovancem, ki bodo do uveljavitve pravic po zakonu pretežni del zavarovalne dobe zavarovani za ožji obseg pravic iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti in so dopolnili pokojninsko dobo v enaki višini, kot je predpisana višina pokojninske dobe brez dokupa za pridobitev pravice do starostne pokojnine pri najnižji starosti, se pokojnina odmeri brez upoštevanja določb o najnižji pokojninski osnovi iz prvega odstavka 36. člena zakona, izplačuje pa se najmanj v znesku iz četrtega odstavka 39. člena zakona.

(2) Uživalci, ki so uveljavili pravico do starostne ali invalidske pokojnine po zakonu in se jim je pokojnina odmerila z upoštevanjem pretežnosti zavarovanja za ožji obseg pravic iz naslova opravljanja kmetijske dejavnosti ter so dopolnili pogoj pokojninske dobe oziroma pokojninske dobe brez dokupa, kot je bil po takrat veljavnem predpisu predpisan za pridobitev pravice do starostne pokojnine pri najnižji starosti ali brez pogoja starosti, če ta ni bil predpisan, lahko vložijo zahtevo za ponovno odmero pokojnine v višini pokojnine iz prejšnjega odstavka.

(3) Uživalec pokojnine iz prejšnjega odstavka tega člena, ki vloži zahtevo za novo odmero pokojnine v šestih mesecih od

začetka uporabe tega zakona, mu novo odmerjena pokojnina pripada od začetka uporabe tega zakona. Če zahtevo vloži po poteku šestih mesecev od začetka uporabe zakona, mu novo odmerjena pokojnina pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(4) Uživalec vdovske ali družinske pokojnine, ki mu je bila pokojnina odmerjena po umrlem uživalcu, ki bi izpolnjeval pogoje za izplačilo pokojnine iz prvega odstavka tega člena, lahko vloži zahtevo za novo odmero vdovske ali družinske pokojnine. Če vloži zahtevo v roku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona, mu višja pokojnina pripada od začetka uporabe tega zakona. Če zahtevo vloži po poteku šestih mesecev od začetka uporabe tega zakona, mu novo odmerjena pokojnina pripada od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(5) Znesek pokojnine iz prvega odstavka tega člena se usklajuje v višini in rokih, v katerih se usklajujejo pokojnine.

7. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne prvi dan naslednjega meseca po uveljavitvi tega zakona.

VLADA

979. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

Na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 17. člena, šestega odstavka 20. člena in za izvajanje 24. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20) Vlada Republike Slovenije izdaja

U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

1. člen

V Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13) se v 1. členu besedilo »Direktivo Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov (UL L št. 188 z dne 16. 7. 1984, str. 20), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 48)«, nadomesti z besedilom »Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev)) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 158 z dne 19. 6. 2012, str. 25)«.

2. člen

V 2. členu se v 22. točki v šesti alineji beseda »vonjave« nadomesti z besedo »vonj«.

28. točka se spremeni tako, da se glasi:

»28. število enot vonja zaradi emisije snovi, ki povzroča vonj (v nadaljnjem besedilu: koncentracija vonja), je število evropskih enot vonja (ou_E) v enem kubičnem metru pri standardnih pogojih, izmerjeno z dinamično olfaktometrijo v skladu s standardom SIST EN 13725 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom;«.

V 30. točki se beseda »vonjav« nadomesti z besedo »vonja«.

V 31. točki se v prvi alineji besedilo »mejno število enot vonja« nadomesti z besedilom »mejna koncentracija vonja«.

44. točka se spremeni tako, da se glasi:

»44. razpoložljiva tehnika je tista tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji;«.

V 46. točki se pika na koncu stavka nadomesti s podpičjem ter dodajo nove 47., 48. in 49. točka, ki se glasijo:

»47. kompostiranje (odprto ali zaprto) je kompostiranje v skladu s predpisom, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov;

48. površina, kjer se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, je odprta površina izkopa brez površin, na katerih se je že opustilo izkoriščanje mineralnih surovin ali so se izvedla sanacijska rudarska dela;

49. odpadki so odpadki v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke.«.

3. člen

V 3. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi iz prvega do petega odstavka 33. člena te uredbe uporabljajo tudi za naprave, določene v prilogi 4 te uredbe, ki ne dosegajo spodnjega praga zmogljivosti iz drugega stolpca priloge 4 te uredbe.«.

4. člen

V 4. členu se v prvem odstavku v 1. točki črta besedilo »in srednjih«.

2. točka se spremeni tako, da se glasi:

»2. uporabi goriv v motorjih z notranjim zgorevanjem, če gre za tekoča ali plinasta goriva, ki so na trgu dosegljiva končnim uporabnikom, in ne gre za motorje iz predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

5. člen

V 5. členu se v drugem odstavku v 4. točki za besedo »predpisana« črta vejica, beseda »in« pa nadomesti s podpičjem.

V 5. točki se pika na koncu stavka nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. v skladu z razpoložljivo tehniko je zagotovljeno tesnjenje delov naprave, zajemanje odpadnih plinov na izvoru in njihovo odvajanje skozi odvodnik z višino, določeno v skladu z zahtevami iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe. Višina odvodnika se ne ugotavlja, če je odvodnik biofilter.«.

6. člen

V 6. členu se v prvem odstavku v tretji alineji črta besedilo »ali za napravo, katere sestavni del je naprava iz 2. stolpca preglednice priloge 4 te uredbe,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Okoljevarstveno dovoljenje je treba pridobiti tudi za obratovanje vseh naprav, ki se uvrščajo med naprave iz skupine 8 iz preglednice priloge 4 te uredbe, razen če na istem kraju obratujejo manj kakor 12 mesecev po njihovem prvem zagonu. Za naprave, ki se uvrščajo med naprave iz skupin 2.10 v stolpcu 2, 7.4, 7.5, 7.21, 7.24, 9.1, od 9.3 do 9.8 in od 9.11 do 9.33 iz preglednice v prilogi 4, je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če te naprave obratujejo zaradi izvajanja gospodarske dejavnosti ali jih upravlja oseba, ki opravlja s temi napravami gospodarsko dejavnost, ali če te naprave obratujejo v okviru obratovanja drugih naprav, v katerih se izvajajo gospodarske dejavnosti.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Pod pogoji iz prvega odstavka tega člena je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obstoječo napravo, kadar je njena rekonstrukcija vzrok, da se uvrsti med naprave, ki morajo v skladu s prvim odstavkom tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.«.

7. člen

V 7. členu se v drugem odstavku 13. točka spremeni tako, da se glasi:

»13. druge pogoje v zvezi z obratovanjem naprave, ki imajo vpliv na okolje zaradi emisije snovi.«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Ne glede na določbe posebnega predpisa iz petega odstavka 3. člena te uredbe ali 21. do 25. in 28. člena te uredbe ter priloge 10 te uredbe lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju na predlog upravljavca določi tudi strožje mejne vrednosti emisij, kot so določene v 21. do 25. in 28. členu te uredbe in prilogi 10 te uredbe, če so strožje mejne vrednosti emisij navedene v programu obratovalnega monitoringa iz petega odstavka 19. člena te uredbe.«.

8. člen

V 9. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ne zavrne pri obstoječih

napravah, na katerih se namerava izvesti sprememba, zaradi katere bi se emisije iz celotne naprave po spremembi zmanjšale, če se sprememba izvede za zmanjšanje emisij.«.

V tretjem in šestem odstavku se črta besedilo »in drugega«.

V sedmem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– dodatne ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisij v skladu s 33. do 36.a členom te uredbe;«.

V četrti alineji se črta besedilo »najboljših referenčnih«.

9. člen

V 10. členu se drugi odstavek črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo »določbe prvega in drugega odstavka tega člena« nadomesti z besedilom »prejšnji odstavek.«.

10. člen

V 11. členu se drugi odstavek črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se besedilo »določbe prvega in drugega odstavka tega člena« nadomesti z besedilom »prejšnji odstavek«.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

11. člen

V 19. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. so v napravi uporabljene razpoložljive tehnike za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi.«.

V petem odstavku se na koncu 9. točke črta beseda »in«.

V 10. točki se pika na koncu stavka nadomesti z besedo »in« ter doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. mejnih vrednostih emisije snovi na posameznih izpustih.«.

12. člen

V 20. členu se v drugem odstavku v 1. točki črta beseda »ali«.

V 2. točki se pika na koncu stavka nadomesti z besedo »ali« in doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. olfaktometrično izmerjena koncentracija vonja presega mejno koncentracijo vonja.«.

13. člen

V 22. členu se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če se anorganski delci, ki niso delci iz I., II. ali III. nevarnostne skupine anorganskih delcev, v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H351, H361f, H361d ali H341, se za njihov mejni masni pretok in mejno koncentracijo uporabljajo vrednosti za mejni masni pretok in mejno koncentracijo delcev iz III. nevarnostne skupine anorganskih delcev.«.

14. člen

V 24. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če se organske spojine, ki niso snovi iz I. ali II. nevarnostne skupine organskih snovi, v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H351, H361f, H361d, H341, H331, H330, H311, H301, H310, H300 ali snovi močnega vonja ali počasi razgradljive snovi in snovi, ki se kopičijo, se za njihov mejni masni pretok in mejno koncentracijo uporabljajo vrednosti za mejni masni pretok in mejno koncentracijo snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi.«.

15. člen

V 25. členu se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če se spojine, ki niso snovi iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi, v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, uvrščajo med snovi s stavki o nevarnosti: H350, H350i, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df ali H340, se za njihov mejni masni pretok in mejno koncentracijo uporabljajo vrednosti za mejni masni pretok in mejno koncentracijo snovi iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi, pri čemer se nevarnostna skupina rakotvornih snovi določi glede na podobnost učinkov teh spojin snovem iz I., II. ali III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi.«.

16. člen

V 31. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Razpršeno emisijo snovi iz naprave, katere oprema in instalacije so v pokritem prostoru stavbe, je treba oceniti na podlagi mednarodno priznanih metodologij, ki temeljijo na izračunih ali ocenah z uporabo emisijskih faktorjev ali masnih bilanc, kot so metode iz predpisov, ki urejajo nacionalne zgornje meje emisij onesnaževal zunanjega zraka ali druge enakovredne in mednarodno priznane metode, kadar zagotavljajo natančnejše ocene.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Razpršeno emisijo snovi iz naprave, ki je območje za pridobivanje mineralnih surovin, območje za obdelavo, predelavo, pretovarjanje ali skladiščenje mineralnih surovin ali njim podobnih materialov ali območje za predelavo ali obdelavo odpadkov pred odstranjevanjem, je treba oceniti z uporabo mednarodno priznanih metodologij, ki temeljijo na izračunih ali ocenah z uporabo emisijskih faktorjev ali masnih bilanc, kot so metode iz predpisov, ki urejajo nacionalne zgornje meje emisij onesnaževal zunanjega zraka ali druge enakovredne in mednarodno priznane metode, kadar zagotavljajo natančnejše ocene.«.

Sedmi odstavek se črta.

17. člen

V 32. členu se v prvem odstavku v 1. točki besedilo »števila enot« nadomesti z besedo »koncentracije«.

18. člen

V 33. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pri načrtovanju naprave ali večje spremembe naprave mora upravljavec naprave izbrati razpoložljivo tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti emisije snovi niso presežene.«.

19. člen

V 34. členu se v prvem odstavku črta besedilo »iz okoljevarstvenega dovoljenja«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku za besedilom »snovi iz naprave« črtata vejica in besedilo »ki je sestavni del dokumentacije, priložene k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz prejšnjega odstavka,«.

V šestem odstavku se v prvi alineji beseda »bunkerjih« nadomesti z besedo »zalogovnikih«.

20. člen

V 35. členu se v prvem odstavku črta besedilo »najboljše referenčne«.

V drugem odstavku se črta besedilo »najboljšimi referenčnimi«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »najboljših referenčnih«.

21. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»36. člen

(preprečevanje in zmanjševanje emisije obstojnih snovi)

Če so v odpadnih plinih obstojne snovi, ki se biološko akumulirajo, kot so dioksini in furani ali druge podobne organske spojine, ki so zelo težko biološko razgradljive ali so strupene ali za okolje kako drugače posebej škodljive, pa v tej uredbi niso navedene v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije snovi, mora upravljavec naprave ob upoštevanju in uporabi razpoložljivih

tehnik zagotoviti čim manjšo emisijo teh spojin ali njihovo nadomestitev v surovinah in izdelkih z manj škodljivimi.«.

22. člen

Za 36. členom se doda nov 36.a člen, ki se glasi:

»36.a člen

(preprečevanje in zmanjševanje koncentracije vonja)

Pri napravah, ki lahko pri običajnih pogojih obratovanja ali zaradi okvar ali drugih prekinitev obratovanja naprave emitirajo koncentracije vonja, je treba skladno s prilogo 10 te uredbe izvajati ukrepe za zmanjšanje emisije.«.

23. člen

V 40. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če je zaradi emisije snovi največji masni pretok celotnega prahu iz naprave večji od 1.000 g/h in manjši ali enak 3.000 g/h, mora upravljavec naprave zagotoviti, da je naprava na vseh njenih pomembnih izpustih opremljena s kvalitativnimi merilniki za spremljanje emisije celotnega prahu in nadzor nad prepustnostjo vrečastega filtra v skladu s standardom SIST EN 15859 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom.«.

V četrtem odstavku se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– 5.000 g/h za ogljikov monoksid, če gre za zgorevanje goriv,«.

V sedmem odstavku se prva in druga alineja spremenita tako, da se glasita:

»– 1.000 g/h za snovi iz 24. člena te uredbe, I. nevarnostna skupina in

– 2.500 g/h za vse snovi iz 24. člena te uredbe, razen če je s posebnim predpisom, ki ureja emisijo snovi iz naprave, določeno drugače.«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Pomembni izpusti naprave iz prvega do četrtega in iz sedmega do devetega odstavka tega člena so vsi izpusti naprave, katerih največji masni pretok je večji od 20 % največjega masnega pretoka naprave, s tem da se pri izračunu največjega masnega pretoka naprave ne upoštevajo izpusti, ki se uporabljajo letno manj kakor 500 ur, in izpusti, na katerih za nobeno snov masni pretok ne presega mejnega masnega pretoka.«.

24. člen

V 41. členu se v četrtem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– opustitev trajnih meritev za posamezne snovi v odpadnih plinih, če je mogoče z drugimi preizkusi, npr. s trajnim preverjanjem učinkovitosti naprav za preprečevanje in zmanjševanje emisije, kot je merjenje temperature kurišča pri termičnem naknadnem zgorevanju namesto meritev koncentracije organskih snovi, ali merjenje tlačne razlike pri filtrskih izločevalnikih namesto meritve koncentracije delcev v odpadnih plinih, preverjanjem sestave goriv ali vhodnih surovin ali procesnih pogojev, z zadostno zanesljivostjo ugotoviti doseganje mejnih vrednosti emisije snovi,«.

25. člen

V 45. členu se v četrtem odstavku v deseti alineji pika na koncu stavka nadomesti z vejico in doda nova enajsta alineja, ki se glasi:

»– program ukrepov preprečevanja in zmanjševanja razpršene emisije snovi iz naprave, če se v napravi trdne snovi pretovarjajo, prekladajo, prevažajo, uporabljajo, predelujejo, obdelujejo ali skladiščijo.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Strokovno oceno vplivov emisije snovi v zrak iz naprave lahko izdela samo pravna ali fizična oseba, ki je v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, pridobila pooblastilo za izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa.«.

26. člen

V prilogi 2 se v 7. točki za besedo »spojine« beseda »in« nadomesti s podpičjem.

V 8. točki se pika na koncu stavka nadomesti z besedo »in« ter doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. vonj.«.

27. člen

V prilogi 3 se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»Zahteve v zvezi z višino odvodnika iz prvega odstavka te priloge se ne uporabljajo za biofiltre.«.

Slika 1: nomogram za izračun višine odvodnika se nadomesti z novo Sliko 1: nomogram za izračun višine odvodnika, ki je kot priloga 1 sestavni del te uredbe.

28. člen

Priloga 4 se nadomesti z novo prilogo 4, ki je kot priloga 2 sestavni del te uredbe.

29. člen

Priloga 6 se nadomesti z novo prilogo 6, ki je kot priloga 3 sestavni del te uredbe.

30. člen

V prilogi 9 se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. prostorski podatki za naprave, ki so nov poseg v okolje ali večja sprememba naprave:

2.1 območje naprave, v digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu, ki vključuje zlasti:

– parcelne številke in katastrsko občino;

– območje naprave;

– kataster stavb za napravo;

– lokacijo odvodnikov;

– minimalni odmik od odvodnikov, za naprave, pri katerih je s to uredbo predpisan;

2.2 območje vrednotenja, če mora upravljavec naprave zagotoviti izvajanje ocenjevanja kakovosti zunanjega zraka;«.

31. člen

Priloga 10 se nadomesti z novo prilogo 10, ki je kot priloga 4 sestavni del te uredbe.

PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

32. člen

(začeti postopki)

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

33. člen

(uporaba določb uredbe za posamezne vrste naprav)

(1) Upravljavci naprav, ki se uvrščajo v eno od skupin naprav, ki so v preglednici iz nove priloge 4 uredbe označene s številkami 7.1 do 7.29, 8.5 do 8.7 in 8.13, morajo te naprave prilagoditi spremenjenim določbam uredbe, ki se nanašajo na koncentracijo vonja ali na kakovost zunanjega zraka, v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe.

(2) Ne glede na rok iz prejšnjega odstavka se morajo naprave iz prejšnjega odstavka prilagoditi v 36 mesecih od uveljavitve te uredbe, če potrebujejo gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.

(3) Upravljavci naprav, ki se uvrščajo v eno od skupin naprav, ki so v preglednici iz nove priloge 4 uredbe označene s številkama 2.1 in 2.2, morajo te naprave prilagoditi 6. do 18. členu uredbe v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe.

(4) Ne glede na rok iz prejšnjega odstavka se morajo naprave iz prejšnjega odstavka prilagoditi 6. do 18. členu uredbe v 36 mesecih od uveljavitve te uredbe, če potrebujejo gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.

(5) Upravljavci naprav, ki se uvrščajo v skupino naprav, ki so v preglednici iz nove priloge 4 uredbe označene s številko 2.1, morajo vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe, če takšna obveznost izhaja iz spremenjenega prvega odstavka 6. člena uredbe.

(6) Upravljavec naprave iz spremenjenega prvega odstavka 34. člena uredbe, ki za obratovanje naprave ne potrebuje okoljevarstvenega dovoljenja, mora v 24 mesecih od uveljavitve te uredbe izdelati program ukrepov preprečevanja in zmanjševanja emisije snovi v skladu s spremenjenim 34. členom uredbe.

34. člen

(začetek uporabe)

Nova priloga 10 uredbe se začne uporabljati 24 mesecev po uveljavitvi te uredbe.

35. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00704-135/2022
Ljubljana, dne 31. marca 2022
EVA 2020-2550-0096

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

PRILOGA 1

»Slika 1: nomogram za izračun višine odvodnika

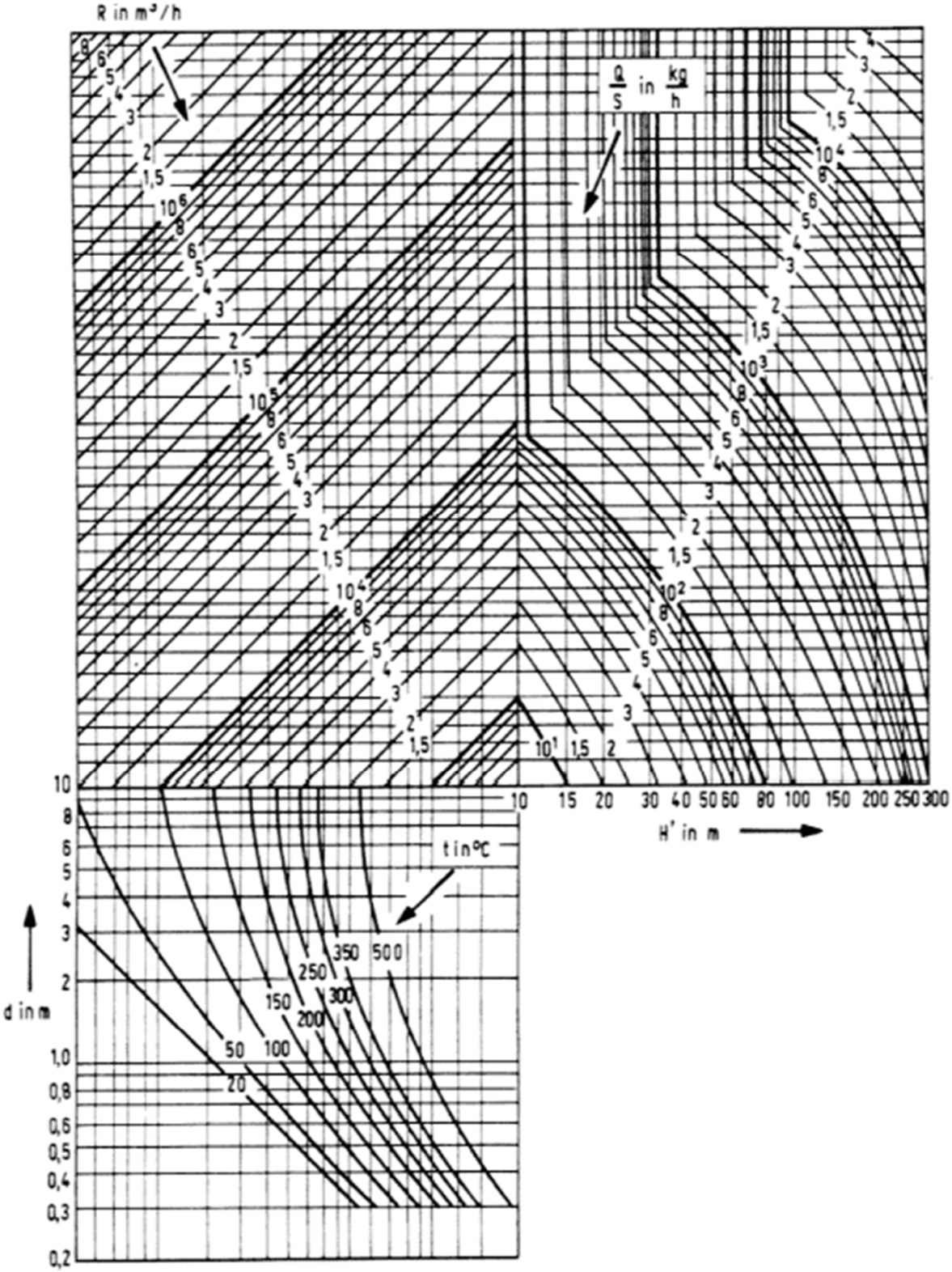

«.

PRILOGA 2

»PRILOGA 4

UVRŠČANJE NAPRAV V SKUPINE NAPRAV, ZA KATERE JE TREBA PRIDOBITI OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
1.	**Energetika in pridobivanja mineralnih surovin:**	
1.1	a. naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo goriv v kurišču, kakor je elektrarna, naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več; b. peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo proizvode, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več;	–
1.2	–	a. naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov, kot so elektrarna, naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem in druge naprave za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, razen nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem za pogon vrtalnih naprav ali za pogon generatorjev v sistemih za varnostno napajanje z elektriko, ki uporabljajo za zgorevanje v kurišču: – premog, koks, vključno z naftnim koksom, brikete iz premoga, brikete iz šote, naravni les, neonesnaženo biomaso v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v trdno gorivo, naravni bitumen, kurilna olja, razen ekstra lahkega kurilnega olja z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW; – plinska goriva, kot so zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, vodik, koksni plin,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav, odlagališčni plin ali bioplin z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW; – ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW; – goriva iz prejšnjih alinej, če je njihova nazivna toplotna moč večja od 4 kW in vhodna toplotna moč manjša od 50 MW in se proizvedena toplota deloma ali v celoti uporablja za tehnološke procese (na primer priprava tople vode, pare ali vročega olja za tehnološke namene, proizvodnja elektrike, posredno sušenje ali drugi postopki obdelave predmetov); b. peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo proizvode, če je vhodna toplotna moč manj kot 50 MW;
1.3	naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo drugih trdnih ali tekočih goriv, kakor so goriva iz skupine z zaporedno številko 1.2 (na primer trdno in tekoče gorivo, pridobljeno iz odpadkov, vključno s toplotno obdelanimi živalskimi stranskimi proizvodi ali mastmi in olji iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta 1774/2002/ES) v svojih kuriščih, kakor je elektrarna, naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 1 MW in manjša od 50 MW;	naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo drugih trdnih ali tekočih goriv, kakor so goriva iz skupine naprav z zaporedno številko 1.2 (na primer trdno in tekoče gorivo, pridobljeno iz odpadkov, vključno s toplotno obdelanimi živalskimi stranskimi proizvodi ali mastmi in olji iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta 1774/2002/ES) v svojih kuriščih, kakor je elektrarna, naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč večja od 100 kW in manjša od 1 MW;
1.4	nepremični motor z notranjim zgorevanjem za pogon delovnih strojev, ki uporablja ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko	a. nepremični motor z notranjim zgorevanjem za pogon delovnih strojev, ki uporablja ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 50 MW;	neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW, razen če gre za motorje za pogon vrtalnih naprav; b. nepremični motorji z notranjim zgorevanjem za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote in vročih odpadnih plinov, ki uporabljajo: aa. plinska goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, razen neobdelanega naravnega plina, utekočinjenega naftnega plina ali vodika, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 10 MW, ali bb. ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 20 MW, razen nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem za pogon vrtalnih naprav ali za pogon generatorjev v sistemih za varnostno napajanje z elektriko;
1.5	nepremične plinske turbine za pogon delovnih strojev, če uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 50 MW;	a. nepremične plinske turbine za pogon delovnih strojev, če uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin, neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW, razen naprav, ki obratujejo v zaključenem krogu;

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
		b. plinska turbina za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov, če uporabljajo: aa. plinska goriva, kakor je koksni plin, plavžni plin, rudniški plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin razen neobdelanega naravnega plina, utekočinjenega naftnega plina ali vodika, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 10 MW, ali bb. ekstra lahko kurilno olje, dizelsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje, metil ester iz rastlinskih olj ali plinasta goriva, kakor je neobdelani naravni plin, utekočinjeni naftni plin ali vodik, z vhodno toplotno močjo, večjo od 1 MW in manjšo od 20 MW, razen naprav, ki obratujejo v zaključenem krogu;
1.6	–	naprava za mletje ali sušenje premoga, če je zmogljivost naprave več kakor 1 t premoga na uro;
1.7	naprave za briketiranje rjavega ali črnega premoga;	–
1.8	naprave za suho destiliranje lignita, črnega premoga, lesa, šote ali katrana, kakor je plavž, plinarna ali naprava za ogljičenje, razen kop za izdelavo oglja iz lesa;	–
1.9	naprave za destilacijo ali nadaljnjo procesiranje katrana ali proizvodov iz katrana;	–
1.10	–	naprave za proizvodnjo generatorskega plina iz trdnih goriv;
1.11	naprave za uplinjanje ali utekočinjanje premoga ali skrilavcev, ki vsebujejo bitumen;	–
1.12	–	naprave za proizvodnjo plina mestnega plinovoda s postopki krekinga ogljikovodikov;
2.	**Pridobivanje nekovinskih mineralnih surovin in proizvodnja stekla, keramike in gradbenih materialov:**	

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
2.1	kamnolomi in dnevni kopi s površino, kjer se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, večjo od 25 ha;	kamnolomi in dnevni kopi s površino, kjer se dejansko izkoriščajo mineralne surovine, večjo od 5 ha, in ne glede na površino, če se uporablja razstrelivo;
2.2	–	naprave za drobljenje, brušenje, struženje ali separiranje naravnih ali umetnih kamnin, razen naprav za separiranje peska in gramoza;
2.3	naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh ali cementa, če se uporabljajo goriva iz točke 1.2 te preglednice;	–
2.4	naprave za žganje apnenca s proizvodnjo zmogljivostjo 50 t žganega apna na dan ali več;	a. naprave za proizvodnjo apna s proizvodnjo zmogljivostjo manj kakor 50 t žganega apna na dan; b. naprave za žganje ali kalciniranje boksita, dolomita, gipsa, magnezita, kvarcita ali gline zaradi proizvodnje šamota;
2.5	–	naprave za brušenje ali struženje gipsa, magnezita, mineralnih barv, morskih školjk, lojevca, gline, tufa ali cementnega klinkerja;
2.6	naprave za proizvodnjo azbesta ali proizvodnjo izdelkov iz azbesta ali kateri koli proizvodni proces z uporabo azbesta;	–
2.7	–	naprave za ekspandiranje perlita, skrilavcev ali gline;
2.8	naprave za proizvodnjo stekla tudi, če je odpadno steklo surovina za proizvodnjo, vključno z napravami za proizvodnjo steklenih vlaken s talilno zmogljivostjo več kakor 20 t na dan;	naprave za proizvodnjo stekla tudi, če je odpadno steklo surovina za proizvodnjo, vključno z napravami za proizvodnjo steklenih vlaken, razen vlaken za namene v medicini ali telekomunikacijah, s talilno zmogljivostjo več kakor 100 kg in manj kakor 20 t na dan;
2.9	–	naprave za kislo poliranje ali kislo glaziranje stekla ali izdelkov iz stekla z uporabo fluorvodikove kisline, če je prostornina posod za obdelavo večja od 0,05 m^3;
2.10	naprave za proizvodnjo izdelkov iz keramike z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, z zmogljivostjo proizvodnje več kot 75 t na dan ali z žgalnim volumnom peči, ki presega 4 m^3, in gostoto založbe več kot 300 kg/m^3 na posamezno peč;	naprave za proizvodnjo izdelkov iz keramike z žganjem, z žgalnim volumnom peči, ki presega 4 m^3 ali gostoto založbe več kot 100 kg/m^3 in manj kot 300 kg/m^3 na posamezno peč, razen električnih peči, ki ne obratujejo kontinuirano in nimajo sistema za izpuščanje odpadnih plinov;

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
2.11	naprave za taljenje mineralnih snovi, vključno z napravami za proizvodnjo mineralnih vlaken;	–
2.12	–	naprave za proizvodnjo betona, malte ali gradbenih materialov, ki vsebujejo cement in so namenjeni gradnji cest, s proizvodnjo zmogljivostjo 100 m^3 na uro ali več, tudi če se snovi mešajo v suhem stanju;
2.13	–	naprave za proizvodnjo gradbenih oblikovanih elementov s tlačenjem, tresenjem ali vibriranjem, če se pri tem uporabljajo cement in druga veziva, in je proizvodna zmogljivost več kakor 10 t na uro;
2.14	naprave za pripravo zmesi bitumna ali katrana z mineralnimi surovinami, vključno z napravami za proizvodnjo bituminoznih materialov in naprav za predelavo recikliranega asfalta s proizvodno zmogljivostjo 200 t materiala na uro ali več;	naprave za pripravo zmesi bitumna ali katrana z mineralnimi surovinami, vključno z napravami za proizvodnjo bituminoznih materialov in naprav za predelavo recikliranega asfalta s proizvodno zmogljivostjo manj kakor 200 t materiala na uro;
3.	**Proizvodnja jekla, železa in drugih kovin, vključno s predelavo kovin:**	
3.1	naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidno rudo)	–
3.2	naprave za proizvodnjo, obdelavo ali taljenje grodlja ali jekla: a. v funkcionalno enoto povezane naprave za proizvodnjo in predelavo grodlja ali jekla, vključno z vsemi deli, ki so na istem kraju vključeni v proizvodnjo ali predelavo; b. naprave za proizvodnjo in taljenje grodlja ali jekla, vključno s kontinuiranim litjem, tudi kadar se za vhodni material uporabljajo koncentrati ali sekundarne surovine s proizvodno zmogljivostjo 2,5 t na uro ali več;	naprave za taljenje jekla s proizvodnjo zmogljivostjo manj kakor 2,5 t na uro;
3.3	naprave za proizvodnjo barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki;	–
3.4	naprave za taljenje, litje ali rafiniranje barvnih kovin in njihovih zlitin ter njihovih produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije,	naprave za taljenje, litje ali rafiniranje barvnih kovin in njihovih zlitin ter njihovih produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlivanja), s talilno

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	vlivanja), s talilno zmogljivostjo več kakor 4 t na dan za svinec in kadmij ali 20 t na dan za vse druge barvne kovine;	zmogljivostjo, večjo od 0,5 t na dan in manjšo od 4 t na dan za svinec ali kadmij in večjo od 2 t na dan in manjšo od 20 t na dan, če gre za druge barvne kovine, razen: – za naprave za vakuumsko taljenje, – naprave za taljenje zlitin kositra in bizmuta ali rafiniranega cinka in aluminija v povezavi z bakrom ali magnezijem, – naprave za taljenje, ki so del strojev za ulivanje barvnih kovin ali zlitin v kalupe, – naprave za taljenje žlahtnih kovin ali njihovih zlitin, – kopeli za spajkanje in – naprave za kositranje z vročim zrakom;
3.5	–	naprave za ravnanje površin jekla, zlasti ingotov, plošč ali palic s plamensko obdelavo;
3.6	naprave za vroče valjanje jekla;	naprave za valjanje kovin: a. hladno valjanje trakov s širino traku 650 mm ali več, b. s proizvodno zmogljivostjo z 1 t na uro ali več za težke kovine in c. s proizvodno zmogljivostjo z 0,5 t na uro ali več za lahke kovine;
3.7	livarne železa in jekla s proizvodno zmogljivostjo več kakor 20 t na dan;	livarne železa in jekla s proizvodno zmogljivostjo več kakor 2 t ulitkov na dan in manj kakor 20 t ulitkov na dan;
3.8	naprave za litje barvnih kovin s proizvodnjo zmogljivostjo 4 t na dan ali več za svinec in kadmij in s proizvodno zmogljivostjo 20 t na dan ali več, če gre za druge barvne kovine;	naprave za ulivanje barvnih kovin s proizvodnjo zmogljivostjo, večjo od 0,5 t na dan in manjšo od 4 t na dan za svinec in kadmij, in s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 2 t na dan in manjšo od 20 t na dan, če gre za druge barvne kovine, razen za: – ulivanje zvonov in spomenikov, – ulivanje z uporabo kovinskih modelov in – ulivanje, pri katerem je material stopljen v premičnih talilnih loncih;
3.9	naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na železo in jeklo z vložkom več kakor 2 toni surovega jekla na uro;	naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na: a. kovinske površine v talilnih kadeh s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 500 kg na uro in manjšo od 2 t na uro, razen za naprave za kontinuirano pocinkanje po postopku Sendzimir,

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		b. kovinske ali plastične površine v napravah za plamensko, plazemsko ali električno prekrivanje z brizganjem s proizvodno zmogljivostjo 2 t na uro ali več, če gre za svinec, kositer, cink, nikelj, kobalt ali njihove zlitine;
3.10	naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov v delovnih kadeh s prostornino več kakor 30 m^3 (kadi za izpiranje niso vštete);	naprave za površinsko obdelavo kovin s postopki, pri katerih se uporablja fluorovodikova kislina ali dušična kislina, če je prostornina kadi za obdelavo večja od 1 m^3 in manjša od 30 m^3;
3.11	naprave z enim ali več kladivi z mehanskim pogonom, če uporabna energija na eno kladivo presega 20 kJ;	naprave z enim ali več kladivi z mehanskim pogonom, če uporabna energija na eno kladivo presega 1 kJ in je manjša od 20 kJ;
3.12	naprave za eksplozijsko litje ali oblikovanje kovin s proizvodno zmogljivostjo 10 kg eksploziva ali več na posamezno operacijo;	–
3.13	–	naprave za proizvodnjo ali popravilo: a. kovinskih rezervoarjev s prostornino 5 m^3 ali več ali b. kovinskih rezervoarjev s površino dna 7 m^2 ali več;
3.14	naprave za proizvodnjo brezšivnih ali varjenih jeklenih cevi;	–
3.15	naprave za proizvodnjo ali popravilo plovil dolžine 20 m ali več;	–
3.16	naprave za proizvodnjo železniških vozil s proizvodno zmogljivostjo 600 vozil na leto ali več, pri čemer se za eno železniško vozilo šteje 0,5 vlaka, 1 lokomotiva, 1 potniški vagon in 3 železniški tovorni vagoni;	–
3.17	–	naprave za površinsko obdelavo proizvodov iz jekla, pločevine ali ulitega železa s trdnimi brusi, če se obdelujejo na prostem ali če je prostorninski pretok odpadnega zraka iz naprave več kakor 300 m^3/h;
3.18	–	naprave za proizvodnjo svinčevih akumulatorjev;
3.19	–	naprave za proizvodnjo kovin v prahu z drobljenjem;
3.20	–	naprave za proizvodnjo aluminija, železa ali magnezija v prahu ali v pastah ali paste ali

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		prah, ki vsebujejo svinec ali nikelj, kakor tudi prah ali paste iz drugih kovin, če se proizvajajo po drugih postopkih, kakor je postopek iz skupine 3.19, razen naprav za proizvodnjo prahu iz žlahtnih kovin;
3.21	naprave za proizvodnjo ali sestavljanje motornih vozil ali za proizvodnjo motorjev za motorna vozila s proizvodno zmogljivostjo 100.000 kosov na leto ali več;	–
3.22	naprave za sestavljanje ali popravilo zrakoplovov, če je letna proizvodna zmogljivost večja od 50 zrakoplovov s potrjeno vzletno maso (MTOM) več kot 5.700 kg ali letna zmogljivost popravljanja zrakoplovov večja od 100 zrakoplovov s potrjeno vzletno maso (MTOM) več kot 5.700 kg, pri čemer pa vzdrževanje zrakoplovov ni vključeno;	–
4.	**Proizvodnja kemičnih izdelkov, fitofarmacevtskih sredstev in rafiniranje mineralnih olj:**	
4.1	naprave za proizvodnjo snovi ali skupin snovi s kemično pretvorbo: a. proizvodnja enostavnih ogljikovodikov (cikličnih ali acikličnih, nasičenih ali nenasičenih, alifatskih ali aromatskih), b. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim kisikom, kakor so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole, c. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim žveplom, d. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim dušikom, kakor so amini, amidi, nitrozo-, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati, e. proizvodnja ogljikovodikov z vezanim fosforjem, f. proizvodnja halogeniranih ogljikovodikov, g. proizvodnja organokovinskih spojin, h. proizvodnja osnovnih plastičnih mas (polimeri, sintetična vlakna in celulozna vlakna), i. proizvodnja sintetičnega kavčuka,	–

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
	j. proizvodnja organskih barvil in pigmentov, k. proizvodnja površinsko aktivnih snovi, l. proizvodnja anorganskih plinov, kakor so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid, m. proizvodnja anorganskih kislin, kakor so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, klorovodikova kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina, n. proizvodnja anorganskih baz, kakor so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid, o. proizvodnja anorganskih soli, kakor so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat, p. proizvodnja nekovin, kovinskih oksidov ali drugih anorganskih spojin, kakor so kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid, q. proizvodnja fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih), r. proizvodnja osnovnih sredstev za zaščito rastlin ali biocidov, s. proizvodnja osnovnih farmacevtskih sredstev, če se uporabljajo kemični postopki, t. proizvodnja eksplozivnih sredstev, pri čemer se naprave za proizvodnjo radioaktivnih snovi ne štejejo med naprave te skupine;	
4.2	–	naprave za mehansko mešanje, pakiranje ali prepakiranje sredstev za zaščito rastlin ali pesticidov ali njihovih aktivnih snovi, če se teh snovi uporabi dnevno 5 t ali več;
4.3	naprave za proizvodnjo osnovnih farmacevtskih sredstev (aktivnih snovi za farmacevtiko), če uporabljajo biološke postopke v industrijskem obsegu;	naprave za proizvodnjo farmacevtskih sredstev ali pripravkov za proizvodnjo farmacevtskih sredstev v industrijskem obsegu, če: a. ekstrahirajo, destilirajo ali obdelujejo rastline, deli rastlin ali sestavine rastlin

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		na podoben način razen ekstrakcije rastlin z uporabo etanola brez toplotne obdelave, b. se uporabljajo trupla živali, deli ali sestavine živalskih teles ali metabolični živalski produkti v postopkih, ki niso postopki iz skupine 4.3 v 1. stolpcu, razen naprav, ki obratujejo izključno zaradi produkcije v obliki odmerkov;
4.4	naprave za destiliranje ali rafiniranje ali nadaljnjo predelavo: – surove nafte, – naftnih derivatov v mineralna olja, – odpadnih olj, – maziv, v petrokemičnih industrijskih obratih ali pri proizvodnji parafina, vključno z rafinerijami plina;	–
4.5	–	naprave za proizvodnjo maziv, kakor je mazalno olje, mazalna mast ali mazalno olje za hlajenje strojev;
4.6	naprave za proizvodnjo saj;	–
4.7	naprave za proizvodnjo grafita ali elektrografita z zgorevanjem ali grafitiziranjem za izdelavo elektrod, krtačk ali drugih delov opreme;	–
4.8	–	naprave za destilacijo hlapnih organskih spojin s parnim tlakom, večjim od 0,01 kPa pri 293,15 K s proizvodno zmogljivostjo 1 t na uro ali več;
4.9	–	naprave za topljenje naravnih smol ali sintetičnih smol s proizvodno zmogljivostjo 1 t na dan ali več;
4.10	naprave za proizvodnjo barv in premazov (loščila, oljni premazi, laki, disperzna barvila) ali tiskarskih barv, če se hlapne organske spojine uporabljajo v količini, večji od 25 t na dan ali več, pri temperaturi 293,1 K in parnem tlaku najmanj 0,01 kPa;	–
5.	**Površinska obdelava z uporabo organskih snovi, proizvodnja plastičnih folij ter postopki predelave smol in plastike:**	
5.1	naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov, vključno s pripadajočimi sušilniki, če se	a. naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov, vključno s pripadajočimi sušilniki, če se

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
	uporabljajo organska topila, zlasti če gre za prelivanje, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, tesnjenje, laminiranje, umerjanje, barvanje, čiščenje ali impregniranje pri uporabi več kakor 150 kg organskih topil na uro ali več oziroma pri letni porabi 200 t organskih topil ali več;	uporabljajo organska topila, zlasti če gre za prelivanje, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, tesnjenje, laminiranje, umerjanje, barvanje, čiščenje ali impregniranje pri uporabi več kakor 25 kg organskih topil na uro in manj kakor 150 kg organskih topil na uro oziroma pri letni porabi več kakor 15 t organskih topil in manj kakor 200 t organskih topil; b. naprave za tiskanje materiala v obliki folij ali trakov v rotirajočih tiskarskih strojih, če: – barvila ali premazi vsebujejo organska topila več kakor 50 masnih % etanola in če je urna poraba organskih topil več kakor 50 kg in manj kakor 150 kg oziroma če je letna poraba je večja od 30 t in manjša kakor 200 t, ali – barvila in premazi vsebujejo druga organska topila in je urna poraba v napravi večja kakor 25 kg in manjša kakor 150 kg oziroma je letna poraba večja od 15 t in manjša od 200 t, razen naprav, pri katerih uporabljena barvila ali premazi vsebujejo izključno nekatere olja z visokim vreliščem kot organsko topilo (parni tlak je manjši od 0,01 kPa pri temperaturi 293,15 K);
5.2	naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo umetne smole, ki so večinoma reaktivne, kakor so melamin, urea, fenol, epoksid, furan, krezol, resorcinol in poliester, in je poraba smole 25 kg na uro ali več, razen naprav, ki uporabljajo prašnate spojine za premazovanje;	naprave za površinsko obdelavo materialov, objektov ali proizvodov, vključno s pripadajočimi sušilniki, če se uporabljajo umetne smole, ki so večinoma reaktivne, kakor so melamin, urea, fenol, epoksid, furan, krezol, resorcinol in poliester, in je poraba smole večja od 10 kg na uro in manjša od 25 kg na uro, razen naprav, ki uporabljajo prašnate spojine za premazovanje;
5.4	–	naprave za impregnacijo ali premazovanje materialov in predmetov s katranom, katranskim oljem ali vročim bitumnom, če je poraba teh ogljikovodikov večja od 25 kg na uro, razen naprav za impregnacijo ali premazovanje žic s bitumnom;
5.5	–	naprave za izoliranje žic z uporabo emajlov, ki vsebujejo fenole ali kresol;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
5.6	–	naprave za proizvodnjo folij pri strojih za premazovanje, vključno z njimi povezanimi sušilniki, če se uporabljajo mešanice plastik in snovi za plasticificiranje ali mešanica drugih snovi iz olj za preprečevanje rjavenja;
5.7	–	naprave, ki uporabljajo tekoče nenasičene poliestrske smole s stirenom kot dodatkom ali tekoče epoksi smole z aminom zaradi proizvodnje: a. sestavine za modeliranje, kakor je folija za modeliranje ali vlakna za modeliranje, b. modeliranih delov ali modeliranih končnih proizvodov, če se ne uporabljajo modeli kot orodje, pri porabi smol, večji od 500 kg na teden;
5.8	–	naprave za proizvodnjo predmetov iz amino smol ali fenolnih smol, kakor so furan, urea, fenol, resorcinol ali ksilenske smole, s toplotno obdelavo, če je poraba surovin 10 kg na uro ali več;
5.9	–	naprave za proizvodnjo zavornih oblog pri porabi fenolnih smol ali drugih sintetičnih smol, večjo od 10 kg na uro ali več, če se pri tem ne uporablja azbest;
5.10	–	naprave za proizvodnjo sintetičnih brusnih plošč, brusnih zrn, brusnega papirja ali brusne tkanine pri uporabi veziv ali topil, razen naprav iz skupine 5.1;
5.11	–	naprave za proizvodnjo poliuretanskih ali polistirenskih izdelkov, kot so embalaža, modeli, gradbeni in izolacijski elementi ali bloki v obliki kvadrov, in naprave za zapolnjevanje votlin s poliuretansko peno, če znaša količina surovega poliuretana ali polistirena 200 kg ali več na uro, razen naprav, ki uporabljajo termoplastični poliuretanski granulat;
6.	**Proizvodnja lesa in pulpe:**	
6.1	naprave za proizvodnjo vlaknin iz lesa ali drugih vlaknastih materialov za proizvodnjo papirja;	–

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
6.2	naprave za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona s proizvodno zmogljivostjo 20 t na dan ali več;	naprave za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 20 t na dan, razen naprav, ki jih sestavlja eden ali več strojev za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona, če dolžina traku pri nobenem stroju ne presega 75 m;
6.3	naprave za proizvodnjo vezanega lesa, ivernih in vlaknenih plošč s proizvodno zmogljivostjo 600 m^3 ali več na dan;	naprave za proizvodnjo vezanega lesa, ivernih in vlaknenih plošč s proizvodno zmogljivostjo pod 600 m^3 na dan;
6.4	–	naprave za proizvodnjo lesnih stiskancev (npr. lesnih peletov, lesnih briketov) s proizvodno zmogljivostjo 10.000 t ali več na leto;
7.	**Proizvodnja hrane, piva, tobaka in krme ter kmetijskih proizvodov:**	
7.1	naprave za intenzivno rejo z zmogljivostjo: a. 40.000 mest za perutnino, b. 2.000 mest za prašiče pitance z maso, večjo od 30 kg, c. 750 mest za plemenske svinje;	naprave za intenzivno rejo z zmogljivostjo: a. od 15.000 do 40.000 kokoši nesnic, b. od 30.000 do 40.000 piščancev nesnic, c. od 30.000 do 40.000 piščancev pitancev, d. od 15.000 do 40.000 puranov pitancev, e. več kot 600 mest za govejo živino, f. več kot 500 mest za teleta, g. od 1.500 do 2.000 mest za prašiče pitance z maso, večjo od 30 kg, h. od 560 do 750 mest za plemenske svinje, i. več kot 4.500 prašičev tekačev z maso do 30 kg, j. več kot 30.000 kuncev pitancev, k. več kot 15.000 kuncev samic, l. več kot 1.000 mest za živali kožuharje, pri reji več vrst živali je treba izračunati odstotke glede na vsako od navedenih najmanjših ali največjih količin in te odstotke sešteti, pri čemer je prag za razvrščanje v to skupino naprav dosežen, ko je vsota vseh odstotkov enaka ali večja od 100;
7.2	klavnice z zmogljivostjo zakola več kot 50 t na dan;	klavnice z dnevno zmogljivostjo klanja: a. večjo od 0,5 t in manjšo od 50 t mase žive perutnine, b. večjo od 4 t in manjšo od 50 t mase živih drugih živali;
7.3	a. naprave za proizvodnjo jedilnih maščob iz živalskih surovin, razen mleka, s	a. naprave za proizvodnjo jedilnih maščob iz živalskih surovin, razen mleka, s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	proizvodno zmogljivostjo 75 t ali več jedilnih maščob na dan; b. naprave za topljenje živalskih maščob s proizvodno zmogljivostjo 75 t ali več maščob na dan;	na dan, razen mesarij za predelavo mesa doma vzrejenih živali in s proizvodno zmogljivostjo manj kakor 200 kg jedilnih maščob na teden; b. naprave za topljenje živalskih maščob s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t na dan, razen mesarij za predelavo mesa doma vzrejenih živali, in s proizvodno zmogljivostjo manj kakor 200 kg maščob na teden;
7.4	a. naprave za proizvodnjo konzerviranega mesa ali zelenjave iz: – živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 75 t na dan ali več ali – rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz trimesečnega povprečja, 300 t ali več konzervirane hrane na dan, b. naprave za proizvodnjo hrane za živali s toplotno obdelavo sestavin živalskega izvora;	naprave za proizvodnjo konzerviranega mesa ali zelenjave iz: – živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 75 t na dan, ali – rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz trimesečnega povprečja, večjo od 10 t in manjšo od 300 t konzervirane hrane na dan, razen naprav za sterilizacijo ali pasterizacijo hrane v zaprtih posodah;
7.5	naprave za prekajevanje mesnih ali ribjih proizvodov s proizvodno zmogljivostjo 75 t prekajenih proizvodov na dan ali več;	naprave za prekajevanje mesnih ali ribjih proizvodov s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t prekajenih proizvodov, razen; – naprav v restavracijah, – naprav za prekajevanje s tedensko zmogljivostjo manj kakor 1 t mesnih ali ribjih proizvodov in – naprav, ki so konstruirane tako, da se najmanj 90 % odpadnih plinov reciklira;
7.6	–	naprave za čiščenje črev in želodca, razen naprav, v katerih je dnevno obdelano manj želodcev, kakor jih nastaja pri klanju manj kakor 4 t živali, ki niso perutnina;
7.7	naprave za proizvodnjo želatine ali živalskega kleja iz kož ali kosti;	–
7.8	naprave za proizvodnjo živalske krme ali gnojil ali tehničnih maščob iz živalskih stranskih proizvodov, kakor so kosti, živalska dlaka, perje, rogovi, kremplji ali kri;	–
7.9	–	naprave za skladiščenje ali predelavo neobdelane živalske dlake, razen volne, pri čemer niso vključene naprave za

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		skladiščenje ali obdelavo živalske dlake doma vzrejenih živali;
7.10	–	naprave za skladiščenje neobdelanih kosti, razen skladišč za kosti doma vzrejenih živali: – mesarije, ki predelajo manj kakor 4.000 kg mesa na teden, in – naprave, ki se ne uvrščajo med naprave iz skupine 7.2;
7.11	naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov kot tudi naprave, v katerih se zbirajo ali skladiščijo živalska trupla, deli živalskih trupel ali živalski stranski proizvodi, za nadaljnjo predelavo v teh napravah z zmogljivostjo 10 t na dan ali več;	naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov, kot tudi naprave, v katerih se zbirajo ali skladiščijo živalska trupla, deli živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov, za nadaljnjo predelavo v teh napravah z zmogljivostjo manj kot 10 t na dan;
7.12	–	naprave za sušenje, soljenje ali skladiščenje živalskih kož, razen naprav, v katerih se obdelajo manj kakor 4 t živalskih kož živali, ki niso perutnina;
7.13	naprave za strojenje živalskih kož, vključno s ponovnim strojenjem s proizvodno zmogljivostjo 12 t končnih izdelkov na dan ali več;	naprave za strojenje živalskih kož, vključno s ponovnim strojenjem, s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 12 t končnih izdelkov na dan, razen naprav, v katerih je dnevno obdelano manj živalskih kož, kakor jih nastaja pri klanju, manj kakor 4 t živali, ki niso perutnina;
7.14	naprave za sušenje gnoja;	–
7.15	naprave za proizvodnjo ribje moke ali ribjega olja;	naprave za pretovor ali obdelavo ribje moke z zmogljivostjo več kot 200 t na dan;
7.16	naprave za proizvodnjo pivskega sladu s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t sladu na dan ali več;	naprave za proizvodnjo pivskega sladu s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, manjšo od 300 t sladu na dan;
7.17	naprave za mletje hrane ali živalske krme s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t končnega proizvoda na dan ali več;	–
7.18	naprave za proizvodnjo kvasa in škrobne moke s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t kvasa ali škrobne moke na dan ali več;	naprave za proizvodnjo kvasa in škrobne moke s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 1 t in manjšo od 300 t kvasa ali škrobne moke na dan;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
7.19	naprave za proizvodnjo olj in maščob iz rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t končnih proizvodov na dan ali več;	naprave za proizvodnjo olj in maščob iz rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 1 t in manjšo od 300 t končnih proizvodov na dan;
7.20	naprave za proizvodnjo ali rafiniranje sladkorja iz sladkorne pese ali nerafiniranega sladkorja;	–
7.21	–	naprave za sušenje zelene krme, razen naprav, ki sušijo le krmo za kmetijsko gospodarstvo, na katerem naprava obratuje;
7.22	–	naprave za sušenje hmelja, če se uporablja žveplo;
7.23	naprave za proizvodnjo piva s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 3.000 hektolitrov piva na dan ali več;	a. naprave za proizvodnjo piva s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 200 t in manjšo od 3.000 hektolitrov piva, b. naprave za sušenje porabljenega hmelja, c. naprave za destiliranje melase;
7.24	naprave za proizvodnjo začimb za kuhanje iz: a. živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 75 t začimb na dan ali več, b. rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 300 t začimb na dan ali več;	naprave za proizvodnjo začimb za kuhanje iz: a. živalskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 75 t začimb na dan, b. rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 300 t začimb na dan;
7.25	naprave za žganje kave ali za pakiranje mlete kave s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t mlete kave na dan ali več;	naprave za žganje kave ali za pakiranje mlete kave s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 0,5 t in manjšo od 300 t mlete kave na dan;
7.26	naprave za praženje kavnih nadomestkov, žit, kakavovih semen ali oreščkov s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, 300 t praženih produktov na dan ali več;	naprave za praženje kavnih nadomestkov, žit, kakavovih semen ali oreščkov s proizvodno zmogljivostjo, izračunano kot trimesečno povprečje, večjo od 1 t in manjšo od 300 t praženih produktov na dan;
7.27	naprave za obdelavo ali nadaljnjo predelavo mleka s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz letnega povprečja, 200 t mleka na dan ali več;	naprave za obdelavo ali nadaljnjo predelavo mleka s proizvodno zmogljivostjo, izračunano iz letnega povprečja, večjo od 5 t in manjšo od 200 t mleka na dan;

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
7.28	–	naprave za razvlaženje tobaka s toploto ali aromatiziranje ali sušenje fermentiranega tobaka;
7.29	naprave za proizvodnjo prehrambnih proizvodov iz: – živalskih surovin, razen mleka, s proizvodno zmogljivostjo 75 t končnih proizvodov na dan ali več ali – rastlinskih surovin s proizvodno zmogljivostjo 300 t končnih proizvodov na dan ali več;	–
8.	**Naprave za predelavo in odstranjevanje odpadkov in drugih materialov:**	
8.1	a. naprave za odstranjevanje ali predelavo trdnih in tekočih odpadkov ali odpadnih plinov, zajetih v posodah, ali odlagališčnega plina s termičnimi postopki, zlasti s postopki razplinjevanja, ter s postopki obdelave s plazmo, pirolizo, uplinjanjem, sežiganjem ali kombinacijo le-teh; b. nepremični motor z notranjim zgorevanjem, ki uporablja kot gorivo odpadna olja ali odlagališčni plin, če je vhodna toplotna moč 1 MW ali več;	a. naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih plinastih snovi; b. nepremični motor z notranjim zgorevanjem, ki uporablja kot gorivo odpadna olja ali odlagališčni plin, če je vhodna toplotna moč manjša od 1 MW;
8.2	naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesno toploto ali vroče odpadne pline, če se uporablja v njenem kurišču: a. barvan, lakiran ali premazan les ali ostanki takega lesa, če les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi ali premazan s snovmi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave 50 MW ali več, ali b. vezane plošče, iverne plošče, vlaknene plošče ali drug lepljen les ali ostanki takega lesa, če tako lepljen les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi za les ali zlepljen ali premazan s sredstvi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave 50 MW ali več;	naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesno toploto ali vroče odpadne pline, če se uporablja v njenem kurišču: a. barvan, lakiran ali premazan les ali ostanki takega lesa, če les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi ali premazan s snovmi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave večja od 1 MW in manjša od 50 MW, ali b. vezane plošče, iverne plošče, vlaknene plošče ali drug lepljen les ali ostanki takega lesa, če tako lepljen les ni bil obdelan z zaščitnimi sredstvi za les ali zlepljen ali premazan s sredstvi, ki vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine, in je vhodna toplotna moč naprave večja od 1 MW in manjša od 50 MW;
8.3	naprave za:	naprave za obdelavo:

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	a. termično obdelavo jeklarskega prahu b. pridobivanje kovin in kovinskih spojin v rotirajočih pečeh ali v pečeh z lebdečim slojem;	a. odpadkov, ki vsebujejo žlahtne kovine, vključno s postopki priprave, če je zmogljivost obdelave surovin 10 kg na dan ali več, b. kovin, kovinskih odpilkov ali odstružkov, onesnaženih z organskimi spojinami, z namenom pridobivanja kovin ali kovinskih spojin s postopki toplotne obdelave, kot so piroliza, sežiganje ali kombinacija teh dveh postopkov, če za ravnanje s temi odpadki niso predpisana posebna ravnanja v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki;
8.4	–	naprave za sortiranje mešanih komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo predelavo, če je zmogljivost sortiranja 10 t odpadkov na dan ali več;
8.5	naprave za proizvodnjo komposta iz organskih odpadkov, če je letna proizvodna zmogljivost 30.000 t vstopnih surovin ali več;	naprave za proizvodnjo komposta iz organskih odpadkov, če je letna proizvodna zmogljivost večja od 3.000 t in manjša od 30.000 t vstopnih surovin;
8.6	naprave za biološko obdelavo odpadkov s proizvodno zmogljivostjo 10 t odpadkov na dan, razen za odpadke, ki se obdelujejo v napravah, ki se uvrščajo v skupine 8.5 in 8.7;	naprave za biološko obdelavo odpadkov s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t odpadkov na dan, razen za odpadke, ki se obdelujejo v napravah, ki se uvrščajo v skupini 8.5 in 8.7;
8.7	naprave za obdelavo onesnažene zemljine z biološkimi postopki, postopki za razplinjanje, odstranjevanje ali pranje s proizvodno zmogljivostjo 10 t onesnažene zemljine na dan;	naprave za obdelavo onesnažene zemljine z biološkimi postopki, postopki za razplinjanje, odstranjevanje ali pranje s proizvodno zmogljivostjo več kakor 1 t in manj kakor 10 t onesnažene zemljine na dan;
8.8	naprave za kemično čiščenje, posebej kemično obarjanje, flokulacijo, nevtralizacijo ali oksidacijo s proizvodno zmogljivostjo 50 t vstopnih surovin na dan ali več;	naprave za kemično čiščenje, posebej kemično obarjanje, flokulacijo, nevtralizacijo ali oksidacijo s proizvodno zmogljivostjo več kakor 10 t in manj kakor 50 t vstopnih surovin na dan;
8.9	a. naprave za šrediranje kovin s pogonsko močjo 500 kW ali več; b. naprave za skladiščenje železnih odpadkov in odpadnih barvnih kovin, vključno z izrabljenimi avtomobili, če je površina celotnega območja 15.000 m^2 ali več za železne odpadke, ali s skladiščno zmogljivostjo 1.500 t ali več železnih odpadkov ali odpadnih barvnih	a. naprave za šrediranje kovin s pogonsko močjo, večjo od 100 kW in manjšo od 500 kW; b. naprave za skladiščenje železnih odpadkov in odpadnih barvnih kovin, vključno z izrabljenimi avtomobili, če je površina celotnega območja večja od 1.000 m^2 in manjša od 15.000 m^2 za železne odpadke, ali s skladiščno

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	kovin, razen začasnih skladišč odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč pri zbiralcih odpadkov oziroma izrabljenih avtomobilov in naprav, uvrščenih v skupino 8.13;	zmogljivostjo, večjo od 100 t in manjšo od 1.500 t železnih odpadkov ali odpadnih barvnih kovin, razen začasnih skladišč odpadkov na kraju njihovega nastanka ali naprav, uvrščenih v skupino 8.13;
8.10	naprave za fizikalno kemično obdelavo, zlasti s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov, s proizvodno zmogljivostjo 10 t ali več nevarnih odpadkov na dan in 50 t ali več nenevarnih odpadkov na dan;	naprave za fizikalno kemično obdelavo, zlasti s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov, s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t nevarnih odpadkov na dan in večjo od 10 t in manjšo od 50 t nenevarnih odpadkov na dan;
8.11	a. naprave za obdelavo nevarnih odpadkov s postopkom: – mešanja ali kondicioniranja, – pridobivanja goriva ali proizvodnje energije z drugimi sredstvi, – ponovnega rafiniranja olja ali drugih ponovnih uporab olja, – regeneracije baz in kislin, – ponovnega pridobivanja ali regeneracije organskih topil ali – predelave sestavin, uporabljenih za zmanjšanje onesnaženosti, s proizvodno zmogljivostjo 10 t odpadkov na dan ali več, razen naprav, ki se uvrščajo med naprave v skupinah 8.1 in 8.8;	a. naprave za obdelavo nevarnih odpadkov s postopkom: – mešanja ali kondicioniranja, – pridobivanja goriva ali proizvodnje energije z drugimi sredstvi, – ponovnega rafiniranja olja ali drugih ponovnih uporab olja, – regeneracije baz in kislin, – ponovnega pridobivanja ali regeneracije organskih topil ali – predelave sestavin, uporabljenih za zmanjšanje onesnaženosti, s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t odpadkov na dan, razen naprav, ki se uvrščajo med naprave v skupinah 8.1 in 8.8; b. naprave za obdelavo: – nevarnih odpadkov s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 1 t odpadkov na dan, obdelanih po drugih postopkih, – nenevarnih odpadkov s proizvodno zmogljivostjo 10 t odpadkov na dan ali več, obdelanih po drugih postopkih, razen naprav, ki se uvrščajo med naprave v skupinah 8.1 in 8.10;
8.12	naprave za skladiščenje nevarnih odpadkov, če je zmogljivost skladiščenja odpadkov 10 t nevarnih odpadkov na dan ali več ali je celotna zmogljivost skladiščenja 150 t nevarnih odpadkov ali več, razen začasnih skladišč nevarnih odpadkov na kraju njihovega nastanka,	a. naprave za skladiščenje nevarnih odpadkov, če je zmogljivost skladiščenja odpadkov večja od 1 t in manjša od 10 t nevarnih odpadkov na dan ali je celotna zmogljivost skladiščenja večja od 10 t in manjša od 150 t nevarnih odpadkov, razen začasnih skladišč nevarnih

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	prehodnih skladišč nevarnih odpadkov pri zbiralcu nevarnih odpadkov in naprav pod 8.14;	odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč nevarnih odpadkov pri zbiralcu nevarnih odpadkov in naprav pod 8.14; b. naprave za skladiščenje nenevarnih odpadkov, če je zmogljivost skladiščenja odpadkov večja od 10 t nenevarnih odpadkov na dan ali je celotna zmogljivost skladiščenja večja od 150 t nenevarnih odpadkov, razen začasnih skladišč nenevarnih odpadkov na kraju njihovega nastanka, prehodnih skladišč nevarnih odpadkov pri zbiralcu nenevarnih odpadkov;
8.13	naprave za skladiščenje blata čistilnih naprav, če je skladiščna zmogljivost 10 t blata na dan ali več ali je celotna zmogljivost skladiščenja 150 t blata ali več, razen začasnih skladišč blata na kraju njihovega nastanka;	naprave za skladiščenje blata čistilnih naprav, če je skladiščna zmogljivost večja od 1 t in manjša od 10 t blata na dan ali je celotna zmogljivost skladiščenja večja od 10 t in manjša od 150 t blata, razen začasnih skladišč blata na kraju njihovega nastanka;
8.14	naprave za ravnanje z nevarnimi odpadki z zmogljivostjo 10 t na dan ali več, razen naprav za ravnanje z rudarskimi odpadki, ki nastajajo pri izkoriščanju mineralnih surovin;	naprave za ravnanje z nevarnimi odpadki z zmogljivostjo, večjo od 1 t in manjšo od 10 t nevarnih odpadkov na dan, razen naprav za ravnanje z rudarskimi odpadki, ki nastajajo pri izkoriščanju mineralnih surovin;
9.	**Naprave za skladiščenje, nakladanje in razkladanje kemičnih spojin in pripravkov:**	
9.1	naprave za skladiščenje vnetljivih plinov v rezervoarjih s skladiščno zmogljivostjo 30 t ali več razen cilindričnih rezervoarjev kakor naprav za skladiščenje vnetljivih plinov, kot so propelanti ali plinasta goriva, če prostornina vsake posamezne jeklenke ne presega 1.000 cm^3;	a. naprave za skladiščenje vnetljivih plinov, kakor so propelanti ali plinasta goriva, v rezervoarjih s skladiščno zmogljivostjo vsake posamezne jeklenke manj od 1.000 cm^3 in celotno zmogljivostjo skladiščenja manj od 10 t nevnetljivih plinov; b. druge naprave za skladiščenje vnetljivih plinov s skladiščno zmogljivostjo, večjo od 3 t in manjšo od 30 t, razen cilindričnih rezervoarjev;
9.2	naprave za skladiščenje vnetljivih tekočin v rezervoarjih s skladiščno zmogljivostjo 50.000 t in več;	naprave za skladiščenje v rezervoarjih: a. vnetljivih tekočin v količini, večji od 5.000 t in manjši od 50.000 t, in s temperaturo vžiga pod 254,15 K in vreliščem pri normalnem tlaku (101,3 kPa) in temperaturi, višji od 295,15 K;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
		b. drugih vnetljivih tekočin v količini od 10.000 t do 50.000 t;
9.3	naprave za skladiščenje akrilonitrila v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje akrilonitrila v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.4	naprave za skladiščenje klora v količini 75 t ali več;	naprave za skladiščenje klora v količini, večji od 10 t in manjši od 75 t;
9.5	naprave za skladiščenje žveplovega dioksida v količini 250 t ali več;	naprave za skladiščenje žveplovega dioksida v količini, večji od 20 t in manjši od 250 t;
9.6	naprave za skladiščenje kisika v količini 2.000 t ali več;	naprave za skladiščenje kisika v količini, večji od 200 t in manjši od 2.000 t;
9.7	naprave za skladiščenje amonijevega nitrata v količini 500 t ali več;	naprave za skladiščenje amonijevega nitrata v količini, večji od 25 t in manjši od 500 t;
9.8	naprave za skladiščenje lužnega klorata v količini 100 t ali več;	naprave za skladiščenje lužnega klorata v količini, večji od 5 t in manjši od 100 t;
9.9	–	naprave za skladiščenje rastlinskih zaščitnih kemičnih sredstev ali pesticidov ali njihovih aktivnih snovi v količini, večji od 5 t;
9.10	–	odprte ali ne v celoti zaprte naprave za nakladanje ali razkladanje razsutega tovora, ki lahko povzroča nastajanje prahu v suhem stanju, ki se širi iz zabojnikov in transportnih trakov ali iz naprav za izkopavanje, dozerjev in podobnih strojev, če je zmogljivost 400 t razsutega tovora na dan ali več, razen naprav za nakladanje ali razkladanje izkopane zemljine ali kamenja pri proizvodnji ali predelavi mineralnih surovin;
9.11	naprave za skladiščenje žveplovega trioksida v količini 100 t ali več;	naprave za skladiščenje žveplovega trioksida v količini, večji od 5 t in manjši od 100 t;
9.12	naprave za skladiščenje amoniaka v količini 30 t ali več;	naprave za skladiščenje amoniaka v količini, večji od 3 t in manjši od 30 t;
9.13	naprave za skladiščenje fosgena v količini 0,75 t ali več;	naprave za skladiščenje fosgena v količini, večji od 0,075 t in manjši od 0,75 t;
9.14	naprave za skladiščenje vodikovega sulfida v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega sulfida v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.15	naprave za skladiščenje vodikovega fluorida v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega fluorida v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.16	naprave za skladiščenje vodikovega cianida v količini 20 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega cianida v količini, večji od 5 t in manjši od 20 t;

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
9.17	naprave za skladiščenje ogljikovega disulfida v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje ogljikovega disulfida v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.18	naprave za skladiščenje broma v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje broma v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.19	naprave za skladiščenje acetilena v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje acetilena v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.20	naprave za skladiščenje vodika v količini 30 t ali več;	naprave za skladiščenje vodika v količini, večji od 3 t in manjši od 30 t;
9.21	naprave za skladiščenje etilena v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje etilena v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.22	naprave za skladiščenje propilena v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje propilena v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.23	naprave za skladiščenje akrolina v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje akrolina v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.24	naprave za skladiščenje formaldehida ali paraformaldehida v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje formaldehida ali paraformaldehida v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.25	naprave za skladiščenje bromometana v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje bromometana v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.26	naprave za skladiščenje metil isocianata v količini 0,15 t ali več;	naprave za skladiščenje metil isocianata v količini, večji od 0,015 t in manjši od 0,15 t;
9.27	naprave za skladiščenje svinčevega ternetila ali svinčevega tetrametila v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje svinčevega ternetila ali svinčevega tetrametila v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.28	naprave za skladiščenje 1,2 bromoetana v količini 50 t ali več;	naprave za skladiščenje 1,2 bromoetana v količini, večji od 5 t in manjši od 50 t;
9.29	naprave za skladiščenje vodikovega klorida v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje vodikovega klorida v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.30	naprave za skladiščenje difenilmetan disocianata v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje difenilmetan disocianata v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.31	naprave za skladiščenje toluen disocianata v količini 100 t ali več;	naprave za skladiščenje toluen disocianata v količini, večji od 10 t in manjši od 100 t;
9.32	naprave za skladiščenje zelo strupenih snovi in pripravkov v količini 20 t ali več;	naprave za skladiščenje zelo strupenih snovi in pripravkov v količini, večji od 2 t in manjši od 20 t;
9.33	naprave za skladiščenje zelo strupenih, strupenih, oksidativnih ali eksplozivnih snovi v količini 200 t ali več;	naprave za skladiščenje zelo strupenih, oksidativnih ali eksplozivnih snovi v količini, večji od 20 t in manjši od 200 t;
9.34	–	naprave za skladiščenje gnojevke v količini, večji od 2.500 m^3;

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
9.35	naprave za skladiščenje kemičnih izdelkov v količini, večji od 25.000 t;	–
10.	**Druge naprave:**	
10.1	a. naprave za proizvodnjo ali obdelavo eksploziva ali eksplozivnih sestavin vključno z napravami za nakladanje, razkladanje ali razstavljanje streliva ali drugih eksplozivnih stvari, razen proizvodnje v obsegu obrti in proizvodnje vžigalic, b. naprave za predelavo ali razstavljanje eksploziva ali eksplozivnih sestavin s proizvodno zmogljivostjo 10 t materiala na leto ali več;	naprave za predelavo ali razstavljanje eksploziva ali eksplozivnih sestavin s proizvodno zmogljivostjo, manjšo od 10 t materiala na leto;
10.2	–	naprave za proizvodnjo celuloida;
10.3	–	naprave za proizvodnjo aditivov za premaze ali tiskarskih barv na podlagi nitratne celuloze z vsebnostjo dušika do 12,6 %;
10.4	–	naprave za topljenje ali destilacijo naravnega asfalta;
10.5	–	naprave za vrenje katrana ali bitumna;
10.6	–	naprave za čiščenje ali obdelavo sulfatnega terpentinskega olja ali olja za zaščito železniških pragov;
10.7	naprave za vulkanizacijo naravne ali sintetične gume z uporabo žvepla ali žveplenih spojin s porabo 25 t gume na uro ali več;	naprave za vulkanizacijo naravne ali sintetične gume z uporabo žvepla ali žveplenih spojin s porabo gume manj kakor 25 t na uro razen za naprave, pri katerih: – je obdelane manj kakor 50 kg gume na uro ali – se uporablja samo predhodno vulkanizirana guma;
10.8	–	a. naprave za proizvodnjo čistilnih sredstev, ali sredstev za zaščito lesa, če ti proizvodi vsebujejo organska topila in je njihova poraba 20 t na dan ali več, b. naprave za proizvodnjo lepil ali veziv, če vsebujejo organska topila in je njihova poraba 1 t na dan ali več;
10.9	–	naprave za proizvodnjo zaščitnih sredstev za les, če vsebujejo halogenirana organska topila;
10.10	naprave za predhodno obdelavo (postopki, kakor so spiranje, beljenje, mercerizacija)	a. naprave za beljenje tekstilnih vlaken ali tekstilij, če se uporabljajo klor ali spojine

Zap. številka skupine naprav	1. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje	2. stolpec za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje
	ali barvanje vlaken ali tkanin, katerih zmogljivost presega 10 t na dan;	klora in je proizvodna zmogljivost beljenja manj kakor 10 t tekstilij ali tekstilnih vlaken na dan; b. naprave za barvanje tekstilnih vlaken ali tekstilij, če je proizvodna zmogljivost večja od 2 t in manjša od 10 t tekstilij ali tekstilnih vlaken na dan, razen naprav, ki obratujejo pri povišanem tlaku;
10.11	naprave za preskušanje: a. motorjev z notranjim zgorevanjem s celotno vhodno toplotno močjo 10 MW ali več, razen valjčnih miz za preskušanje; b. plinskih turbin s celotno vhodno toplotno močjo 100 MW ali več;	naprave za preskušanje: a. motorjev z notranjim zgorevanjem s celotno vhodno toplotno močjo, večjo od 300 kW in manjšo od 10 MW, razen če: – gre za valjčne mize za preskušanje, ki so v zaprtih prostorih, ali – naprave, pri katerih se preskušajo tipski motorji, opremljeni s katalizatorji ali filtri za saje; b. plinskih turbin s celotno vhodno toplotno močjo manj kakor 100 MW ali več;
10.12	stalna tekmovalna ali testna proga za motorna vozila na površini 10 ha ali več;	naprave za motorne športne tekmovalne prireditve ali treniranje, če se letno uporabljajo več kakor pet dni, razen naprav za vozila na električni pogon, kolesa ali naprav v zaprtih prostorih kakor tudi naprav za modele na motorni pogon;
10.13	–	strelišča razen strelišč v zaprtih prostorih;
10.14	–	naprave za čiščenje orodij, strojev in drugih kovinskih predmetov s termičnimi postopki;
10.15	–	a. naprave za notranje čiščenje rezervoarjev na železniških vozilih, cestnih vozilih ali plovilih; b. naprave za avtomatsko čiščenje sodov, če se pri tem uporabljajo organske spojine, razen če se sodi uporabljajo izključno za embaliranje hrane, piva, tobaka ali krme;
10.16	–	naprave za razkuževanje ali sterilizacijo, če je prostornina razkuževalnih ali sterilizacijskih komor večja od 1 m^3 in se uporabljajo strupene ali zelo strupene snovi;
10.17	–	naprave za končno obdelavo tekstilij, kakor je toplotno oblikovanje, impregniranje ali prekrivanje vključno s temi procesi povezano sušenje, razen če se končna

Zap. številka skupine naprav	**1. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje**	**2. stolpec** **za naprave je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je zanje obvezna presoja vplivov na okolje**
		obdela tekstilij izvaja v prostorih s površino, ki je manjša od 500 m^2;
10.18	–	naprave za hlajenje s celotno količino hladila 3 t amoniaka ali več;
11.	**Druge naprave, ki niso zajete v prejšnjih točkah te preglednice:**	
11.1	–	naprave za industrijske dejavnosti, raziskovalne dejavnosti, razvojne dejavnosti ali preizkušanje novih proizvodov in postopkov, ki povzročajo onesnaževanje okolja, katere niso zajete v točkah od 1 do 10 te preglednice, razen naprav iz petega odstavka 39. člena te uredbe.

«.

PRILOGA 3

»PRILOGA 6

Za izračun disperzije snovi in celotnega prahu se uporabljajo modeli, po katerih se izračuni za snovi in prah izvedejo kot časovna vrsta izračunov v obdobju enega leta. Model mora upoštevati reliefne značilnosti okolice in rabe tal na območju vrednotenja. Priporočena metoda za izračun disperzije snovi in celotnega prahu je metoda na podlagi Lagrangeevega modela delcev v skladu z navodilom VDI 3945 ter v skladu s tehničnimi napotki za nadzor kakovosti zraka, TA luft, in navodili, navedenimi v tej prilogi. Za izračun disperzije se lahko uporablja tudi kakšna druga metoda, ki je glede na računske rezultate enakovredna priporočeni metodi.

Za primere, kjer priporočena metoda iz prvega odstavka te priloge zaradi neravnega terena ni primerna, je treba uporabiti zmogljivejše mednarodno priznane validirane Lagrangeeve modele delcev, sestavljene iz ustreznega disperzijskega modela, ki zmore računati polje koncentracij onesnaženja nad neravnim terenom, in meteorološkega modela, ki je zmožen izračunati tridimenzionalno vetrno polje in polja ostalih meteoroloških spremenljivk nad takšnim terenom na podlagi izmerjenih podatkov.

Meteorološki podatki, ki jih je treba vzeti kot podlago za modeliranje

Modelirati je treba na meteoroloških podatkih za obdobje enega leta s povprečji, ki niso daljša od pol ure.

Glede na zahtevnost območja vrednotenja (tj. neravnosti terena in meteoroloških značilnosti) je treba zagotoviti dovolj reprezentativnih meteoroloških podatkov. Za vire onesnaževanja, za katere se uporablja priporočena metoda, je zahtevana najmanj ena talna meteorološka postaja z meritvami vetra, izvedenimi na višini 10 metrov nad tlemi, in ostalimi zahtevanimi meritvami meteoroloških spremenljivk. Meteorološka postaja mora biti na območju, kjer bo stal odvodnik obravnavanega vira onesnaževanja, ali v bližini, če je to ugodneje za bolj reprezentativne meritve. Meritve je treba izvajati neprekinjeno vsaj tri mesece v obdobju leta, ko se pričakujejo višje koncentracije. Za preostalih devet mesecev se lahko izbere najbližja ustrezna meteorološka postaja, kjer so za prej navedeno obdobje treh mesecev zelo podobne predvsem vetrovne značilnosti.

Za vire onesnaževanja, za katere priporočena metoda iz prvega odstavka te priloge ni primerna, je treba najmanj eno leto meriti meteorološke spremenljivke na primernih lokacijah na območju vrednotenja. Število merilnih mest je treba prilagoditi zahtevnosti meteorološke situacije na obravnavanem območju. Dodatno je treba meriti vertikalni profil vetra z daljinskim merilnikom. Izjemoma se lahko nekatere meteorološke meritve, ampak ne vse, nadomestijo z meteorološko reanalizo (tj. izračun vremenskih spremenljivk v treh dimenzijah z uporabo meteorološkega prognostičnega modela). V tem primeru je treba vsaj četrtino leta meriti in reanalizo validirati na teh podatkih ter oceniti morebitno prognozirano boljšo prevetrenost.«.

PRILOGA 4

»PRILOGA 10

Ukrepi za zmanjšanje emisij snovi v zrak ter izjeme za mejne vrednosti in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak

Ne glede na določbe 21., 22., 23., 24., 25., 28. in 39. člena te uredbe veljajo za posamezno napravo mejne vrednosti, računske vsebnosti kisika v odpadnih plinih in način izvajanja obratovalnega monitoringa za naslednje naprave iz preglednice priloge 4 te uredbe kot sledi:

1. Energetika in pridobivanja mineralnih surovin:

1.1.a naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo goriv v kurišču, kakor je elektrarna, naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, toplarna, plinska turbina, nepremični motor z notranjim zgorevanjem ali druga naprava za zgorevanje goriv, vključno z njimi povezanimi parnimi kotli, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več:

– posebne mejne vrednosti za kurilne naprave in plinske turbine z vhodno toplotno močjo, večjo ali enako 50 MW, določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, pri čemer se ne uporabljajo mejne vrednosti iz te uredbe za koncentracijo fluora in njegovih anorganskih spojin, klora in njegovih anorganskih spojin, masni pretok celotnega prahu in masni pretok celotnih organskih snovi ter določbe te uredbe v zvezi z izvajanjem trajnih meritev fluora in njegovih anorganskih spojin ter klora in njegovih anorganskih spojin,
– posebne mejne vrednosti za nepremične motorje z notranjim zgorevanjem in obstoječe plinske turbine z vhodno toplotno močjo, večjo od 50 MW, določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav;

1.1.b peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo sušilci ali drugače obdelujejo proizvode, če je vhodna toplotna moč 50 MW ali več:

– računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 17 %, če druge vsebnosti kisika ni treba zagotavljati iz tehnoloških razlogov ali zaradi zagotavljanja kakovosti izdelkov;

1.2.a naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW, razen peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno sušijo ali drugače obdelujejo proizvode: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;

1.2.b peči sušilnikov, pri katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo proizvode z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW:

– računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 17 %, če druge vsebnosti kisika ni treba zagotavljati iz tehnoloških razlogov ali zaradi zagotavljanja kakovosti izdelkov;

1.3 naprave za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z uporabo drugih trdnih ali tekočih goriv, kakor so goriva, ki se uporabljajo v kurilnih napravah iz skupine z zaporedno številko 1.2: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;

1.4 nepremični motorji z notranjim zgorevanjem: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev;

1.5 nepremične plinske turbine z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW:

– posebne mejne vrednosti za nepremične plinske turbine z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev,
– posebne mejne vrednosti za nepremične plinske turbine z vhodno toplotno močjo več ali enako 50 MW določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav;

1.6 naprave za mletje ali sušenje premoga:
– mejna koncentracija celotnega prahu je v odpadnih suhih in mokrih plinih 75 mg/m^3 za črni premog in za rjavi premog pri odpraševanju s paro odpraševalnih batov in razmegljevanju šob stiskalnic;

1.7 naprave za briketiranje rjavega ali črnega premoga:
– mejna koncentracija celotnega prahu je v odpadnih suhih in mokrih plinih 75 mg/m^3 za črni premog in za rjavi premog pri odpraševanju s paro, odpraševanju batov in razmegljevanju šob stiskalnic.

2. Pridobivanje nekovinskih mineralnih surovin in proizvodnja stekla, keramike in gradbenih materialov:

2.3 naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja ali cementov: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa;

2.4 naprave za žganje ali kalciniranje apnenca, boksita, dolomita, gipsa, magnezita, kvarcita ali gline zaradi proizvodnje šamota:
– pri napravah za hidratiziranje apnenčevega ali dolomitnega apna veljajo mejne vrednosti emisije snovi za mokre odpadne pline,
– pri uporabi elektrostatskih filtrov je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih za polurne povprečne vrednosti 50 mg/m^3,
– mejna koncentracija dušikovih oksidov, izražena kot dušikov dioksid, je 500 mg/m^3, razen pri rotacijskih pečeh za proizvodnjo živega apna in sintranje dolomita, pri katerih je mejna koncentracija dušikovih oksidov, izražena kot dušikov dioksid, enaka 1.500 mg/m^3,
– pri uporabi rotacijskih peči za izdelavo gipsa se koncentracija žveplovih in dušikovih oksidov zaradi rekuperacije odpadnih plinov preračuna na prostorninski pretok odpadnih plinov brez rekuperacije,
– računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 10 %;

2.7 naprave za ekspandiranje perlita, skrilavcev ali gline:
– računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 14 %,
– mejne vrednosti emisije snovi veljajo za mokre odpadne pline,
– mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida v odpadnem plinu, izražena kot žveplov dioksid, je 750 mg/m^3,
– mejna koncentracija organskih snovi iz III. nevarnostne skupine rakotvornih snovi je 3 mg/m^3;

2.8 naprave za pridobivanje stekla, vključno z napravami, ki uporabljajo odpadno steklo kot surovino za proizvodnjo, in napravami za pridobivanje steklenih vlaken:
– izmerjene koncentracije se pri plamensko ogrevanih talilnih pečeh za steklo preračunajo na 8-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih in pri plamensko ogrevanih lončenih in manjših (enodnevnih) kadnih pečeh na 13-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih,
– pri uporabi elektrostatskih filtrov je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih za polurne povprečne vrednosti 30 mg/m^3,
– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO_2, je 500 mg/m^3. Za kadne peči, plamensko ogrevane s čelne strani (gorilniki na čelni steni), ali kadne

peči s prečno nameščenimi gorilniki s prostorninskim pretokom dimnih plinov manj kakor 50.000 m³/h je mejna koncentracija dušikovih oksidov 800 mg/m³. Če se zaradi doseganja kakovosti stekla uporablja pri bistrenju dušik, je mejna koncentracija dušikovih oksidov 1.000 mg/m^3 za naprave s proizvodno zmogljivostjo, večjo od 160 t stekla/dan, in 2.000 mg/m^3 za naprave, katerih proizvodna zmogljivost je enaka ali manjša od 160 t stekla/dan,

– mejna koncentracija žveplovih oksidov, izražena kot SO_2, je pri rabi zemeljskega plina za ogrevanje 800 mg/m^3 in pri rabi tekočih fosilnih goriv 1.100 mg/m^3, če se v vstopni surovini uporablja manj kakor 40 % odpadnega stekla,
– mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2, je 800 mg/m^3 pri uporabi zemeljskega plina in 1.500 mg/m^3 pri uporabi tekočih fosilnih gorivih, če se v vstopni surovini uporablja več kakor 40 % odpadnega stekla ali če je zaradi kakovosti stekla treba primešati v vstopno surovino več kakor 0,45 % sulfatov,
– če se zaradi doseganja kakovosti stekla uporablja svinec ali selen, je mejna koncentracija vsote delcev iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev 3 mg/m^3 in mejna koncentracija vsote delcev iz I. in III. ali iz II. in III. nevarnostne skupine anorganskih delcev 4 mg/m^3,
– mejna koncentracija svinca in njegovih spojin v odpadnem plinu, izražena kot Pb, je 0,8 mg/m³, če se za proizvodnjo embalažnega stekla uporablja tuje odpadno steklo,
– če je v odpadnih plinih prisotnih več anorganskih delcev II. nevarnostne skupine, celotna koncentracija anorganskih delcev te nevarnostne skupine ne sme presegati koncentracije 1,3 mg/m³. Če je prisotnih več anorganskih delcev I., II. In III. nevarnostne skupine, celotna koncentracija anorganskih delcev II. in III. nevarnostne skupine ali anorganskih delcev I. in III. nevarnostne skupine ne sme presegati 2,3 mg/m³,
– mejna koncentracija fluora in njegovih spojin, izražena kot HF v plinastem stanju, je 5 mg/m^3,
– pri napravah za proizvodnjo embalažnega stekla je mejna koncentracija organskih snovi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi 0,5 mg/m³,
– če se zaradi kakovosti izdelka uporabljajo kot bistrila arzenove spojine, je mejna vrednost arzena in njegovih spojin v odpadnih plinih, izražena kot As, za masni pretok 1,8 g/h in za koncentracijo 0,7 mg/m³, pri čemer je treba uporabiti vse možnosti za zmanjšanje emisije arzena, kakor je uporaba postopka bistrenja brez arzena in antimona,
– če se zaradi kakovosti izdelka uporabljajo kadmijeve spojine za obarvanje stekla, je mejna vrednost kadmija in njegovih spojin v odpadnih plinih, izražena kot Cd, za masni pretok 0,5 g/h in koncentracijo 0,2 mg/m³, pri čemer je treba uporabo arzenovih in kadmijevih spojin dokumentirati;

Če se v napravi pridobiva steklo na podlagi zgorevanja s čistim kisikom, se namesto koncentracije dušikovega monoksida in dušikovega dioksida uporablja emisijski faktor, katerega mejna vrednost je 1kg NO_2/t pridobljenega stekla.

2.10 naprave za žganje keramičnih izdelkov: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov;

2.11 naprave za taljenje mineralnih snovi, vključno z napravami za proizvodnjo mineralnih vlaken:

– pri napravah, ki so ogrevane s fosilnimi gorivi, se izmerjene koncentracije preračunajo na 8 % vsebnosti kisika v odpadnih plinih,
– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO_2, je 500 mg/m^3. Za kadne peči, plamensko ogrevane s čelne strani (gorilniki na čelni steni), ali kadne peči s prečno nameščenimi gorilniki s prostorninskim pretokom manj kot 50.000 m³/h velja je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO_2, 800 mg/m³, pri čemer pa je treba zagotoviti zmanjšanje emisije z zgorevalno-tehničnimi ali drugimi ukrepi, skladnimi z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami. Pri kupolkah s termičnim naknadnim zgorevanjem je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO_2, 500 mg/m³,

– mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2, je 600 mg/m^3, če se uporabljajo kot vstopna surovina naravne kamnine ali njihove mešanice,
– mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2, je 1.100 mg/m^3, če se v vstopni surovini uporablja manj kakor 45 % mineralno vezanih oblikovancev glede na celotno maso vstopne surovine,
– mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2, je 1.500 mg/m^3, če se v vstopni surovini uporablja 45 % ali več mineralno vezanih oblikovancev glede na celotno maso vstopne surovine in če se prah, zajet v napravi za odpraševanje, v celoti vrača v proizvodni proces,
– mejna koncentracija fluora in njegovih spojin, izražena kot HF, v plinastem stanju je 5 mg/m^3;

2.14 naprave za pripravo zmesi bitumna z mineralnimi surovinami vključno z napravami za proizvodnjo bituminoznih materialov in naprav za predelavo recikliranega asfalta: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za pripravo asfaltnih zmesi;

3. Proizvodnja jekla, železa in drugih kovin, vključno s predelavo kovin:

3.1 naprave za praženje, taljenje ali sintranje železove rude ali rude barvnih kovin:
– mejna koncentracija svinca je 1 mg/m^3,
– mejna koncentracija žveplovega trioksida in žveplovega dioksida, izraženega kot SO_2, je 500 mg/m^3,
– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, je 400 mg/m^3,
– mejna koncentracija celotnih organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, v odpadnih plinih iz sintrnega traku je 75 mg/m^3 in
– mejna koncentracija dioksinov in furanov je 0,4 ng/m^3;

3.2 naprave za proizvodnjo, obdelavo ali taljenje grodlja ali jekla:

3.2.a integrirane železarne:

3.2.a.1. plavži:
– izmerjene koncentracije se preračunajo na 3-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih,
– mejna koncentracija celotnega prahu je 10 mg/m^3;

3.2.b naprave za proizvodnjo ali pretaljevanje grodlja ali jekla vključno s kontinuiranim litjem:

3.2.b.1 elektrojeklarske naprave:
– pri električnih pečeh je mejna koncentracija celotnega prahu 5 mg/m^3, če je treba v skladu z določbami te uredbe v okviru obratovalnega monitoringa izvajati trajne meritve, in 10 mg/m^3, če je treba v okviru obratovalnega monitoringa izvajati občasne meritve, pri čemer pa nobena od polurnih koncentracij ne sme presegati 15 mg/m^3,
– pri električnih pečeh je mejna koncentracija dioksinov in furanov 0,2 ng/m^3;

3.2.b.2 naprave za elektro pretaljevanje pod žlindro:
– pri ponovnem taljenju pene električnih peči je mejna koncentracija fluora in njegovih anorganskih spojin, izraženih kot HF, 1 mg/m^3;

3.3 naprave za proizvodnjo barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki:

3.3.1 naprave za proizvodnjo barvnih kovin razen aluminija in zlitin z železom:

– mejna koncentracija celotnega prahu je 5 mg/m^3,
– mejna koncentracija vsote snovi iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev je 1 mg/m^3,
– mejna koncentracija vsote snovi iz III. nevarnostne skupine anorganskih delcev je 2 mg/m^3,
– pri taljenju svinca je mejna koncentracija vsote snovi iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev 2 mg/m^3,
– mejna koncentracija arzena (razen arzina) je 0,15 mg/m^3 in mejni masni pretok 0,4 g/h, pri čemer pa v odpadnih plinih iz anodne peči koncentracija arzena ne sme presegati 0,4 mg/m^3,
– mejna koncentracija žveplovega dioksida, izraženega kot SO_2, je 350 mg/m^3,
– mejna koncentracija žveplovega trioksida, izraženega kot SO_2, je 60 mg/m^3,
– mejna koncentracija dioksinov in furanov je 0,4 ng/m^3;

Pri napravah s spremenljivimi obratovalnimi pogoji mora biti pri posameznih meritvah emisije žveplovih oksidov čas vzorčenja enak času trajanja šarže, vendar ne sme biti daljši od 24 ur. Ne glede na določbe 2. točke šestega odstavka 20. člena te uredbe se pri trajnih meritvah šteje, da obratovanje naprave čezmerno obremenjuje okolje, če zaradi emisije snovi iz naprave najmanj ena od polurnih povprečnih vrednosti koncentracije žveplovih oksidov več kot trikrat presega mejno koncentracijo.

Posebne mejne vrednosti za naprave za proizvodnjo svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin.

3.3.2 naprave za proizvodnjo zlitin z železom po elektrotermičnem ali metalotermičnem postopku:
– mejna koncentracija celotnega prahu je 5 mg/m^3;

3.3.3 naprave za proizvodnjo aluminija z elektrolitskim postopkom: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo aluminija z elektrolitskim postopkom;

3.3.4 naprave za proizvodnjo aluminija iz sekundarnih snovi:
– mejna koncentracija celotnega prahu je 10 mg/m^3,
– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, v odpadnem plinu rotacijskih peči, ki obratujejo z gorilniki za zgorevanje s čistim kisikom, je 0,50 g/m^3,
– za kondicioniranje taline je prepovedana uporaba heksakloretana;

3.4 naprave za taljenje, litje ali rafiniranje barvnih kovin in njihovih zlitin:

3.4.1 barvne kovine, razen aluminija in magnezija:
– mejni masni pretok celotnega prahu je 50 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m^3,
– pri taljenju svinca je mejna koncentracija vsote snovi iz II. nevarnostne skupine anorganskih delcev 1 mg/m^3,
– mejna koncentracija dioksinov in furanov je 0,4 ng/m^3,
– za kondicioniranje taline je prepovedana uporaba heksakloretana;

3.4.2 aluminij in magnezij: posebne mejne vrednosti za livarne aluminija in magnezija določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz livarn aluminija in magnezija;

3.6 naprave za valjanje kovin:

3.6.1 ogrevne peči in peči za toplotno obdelavo kovin:

– izmerjene koncentracije dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražene kot NO_2, se preračunajo na 5-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih,
– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, je 500 mg/m^3,
– za naprave s predgrevanjem zraka za zgorevanje je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, pri temperaturi predgrevanja, večji od 300 °C, enaka 515 mg/m^3, večji od 400 °C, enaka 600 mg/m^3, večji od 500 °C, enaka 800 mg/m^3, večji od 600 °C, enaka 1.100 mg/m^3 in večji od 1.650 °C, enaka 1.300 mg/m^3,
– mejne vrednosti organskih snovi se pri napravah za toplotno obdelavo folij iz aluminija ne uporabljajo;

3.7 livarne sive litine, zlitin z železom in jekla: posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz livarn sive litine, zlitin z železom in jekla;

3.8 livarne barvnih kovin:

3.8.1 livarne barvnih kovin razen aluminija in magnezija:
– mejna koncentracija ogljikovega monoksida je 150 mg/m^3,
– mejna koncentracija žveplovega trioksida in žveplovega dioksida, izraženega kot SO_2, je 500 mg/m^3,
– mejni masni pretok aminov je 25 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m^3,
– mejni masni pretok benzena je 5 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m^3;
– za kondicioniranje taline je prepovedana uporaba heksakloretana, razen pri proizvodnji ulitkov iz aluminijevih zlitin z visoko ravnjo kakovosti in varnosti ter za žarjenje na drobno zrno magnezijevih zlitin AZ81, AZ91 in AZ92, pri čemer pa poraba heksakloretana ne sme preseči 1,5 kg na dan, uporabo heksakloretana pa je treba dokumentirati,
– mejni masni pretok in mejna koncentracija celotnih organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, se ne uporabljata;

3.8.2 livarne aluminija in magnezija: posebne mejne vrednosti za livarne aluminija in magnezija določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz livarn aluminija in magnezija;

3.9 naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na železo in jeklo:
– mejna koncentracija celotnega prahu je 5 mg/m^3,
– mejna koncentracija anorganskih spojin klora, izražena kot HCl, v plinastem stanju 10 mg/m^3;

Posebne mejne vrednosti za naprave za nanašanje kovinskih zaščitnih prevlek na kovinske površine s cinkovimi talilnimi kopeli določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za vroče pocinkanje.

3.18 naprave za proizvodnjo svinčevih akumulatorjev:
– mejna koncentracija žveplove kisline je 1 mg/m^3,
– mejni masni pretok celotnega prahu je 5 g/h in mejna koncentracija 0,5 mg/m^3;

Odpadne pline, onesnažene s prahom, je treba zajemati in odvajati v odpraševalne naprave. Meglico žveplove kisline, ki se pojavi pri formiranju, je treba zajemati in odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

4. Proizvodnja kemičnih izdelkov, fitofarmacevtskih sredstev in rafiniranje mineralnih olj:

4.1 naprave za proizvodnjo snovi ali skupin snovi s kemično pretvorbo:

4.1.b naprave za proizvodnjo ogljikovodikov z vsebnostjo kisika:

– mejna koncentracija benzena je pri oksidaciji cikloheksana 3 mg/m^3;

4.1.d naprave za proizvodnjo dušikovih ogljikovodikov:
– pri proizvodnji akrilonila je mejna koncentracija akrilonilita 0,2 mg/m^3,
– pri proizvodnji kaprolaktama je mejna koncentracija kaprolaktama 100 mg/m^3;

4.1.h naprave za proizvodnjo osnovnih plastičnih materialov:
– mesečna povprečna emisija vinilklorida pri proizvodnji polivinilklorida (PVC) ne sme presegati emisijskega faktorja 80 mg na kilogram PVC pri suspenzijski polimerizaciji,
– mesečna povprečna emisija vinilklorida pri proizvodnji polivinilklorida (PVC) ne sme presegati emisijskega faktorja 500 mg na kilogram PVC pri emulzijski ali mikrosuspenzijski polimerizaciji,
– pri proizvodnji viskoze je koncentracija vodikovih sulfidov 50 mg/m^3 in ogljikovega disulfida 400 mg/m^3, pri čemer pa se ne ugotavlja čezmerna obremenitev za dnevne povprečne vrednosti koncentracije,
– pri proizvodnji poliuretanov se mejne vrednosti za organske snovi ne uporabljajo, če so poliuretanske pene polnjene s čistimi ogljikovodiki (npr. pentanom);

4.1.l naprave za proizvodnjo plinov:
– pri proizvodnji klora je mejna koncentracija klora 1 mg/m^3, razen za naprave, ki utekočinjajo vso pridobljeno količino klora, pri katerih pa je mejna koncentracija klora 3 mg/m^3;

4.1.m naprave za proizvodnjo kislin:

4.1.m.1 naprave za pridobivanje dušikove kisline:
– mejna koncentracija N_2O je 800 mg/m^3 in
– mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, je 200 mg/m^3;

4.1.m.2 naprave za pridobivanje žveplovih oksidov, žveplove kisline in oleuma:

Učinek čiščenja žveplovega dioksida v odpadnih plinih mora biti:
– pri postopkih z dvojno katalizo najmanj 99 %. Če koncentracija žveplovega dioksida v vstopnih plinih stalno presega 8 prostorninskih %, mora biti učinek čiščenja pri spreminjajoči koncentraciji žveplovega dioksida v vstopnih plinih najmanj 99,5 % in pri stalno enaki koncentraciji žveplovega dioksida v vstopnih plinih najmanj 99,6 %,
– pri kontaktnem postopku brez vmesne absorpcije in s koncentracijo žveplovega dioksida v vstopnih plinih manjšo kakor 6 prostorninskih % najmanj 97,5 %, emisije žveplovega dioksida in žveplovega trioksida pa je treba v naslednjih stopnjah še zmanjšati z uporabo tehnologij za zmanjševanje emisije žveplovih oksidov,
– pri mokri katalizi najmanj 97,5 %;

Če je koncentracija žveplovega dioksida v vstopnih plinih stalno enaka, je mejna koncentracija žveplovega trioksida 60 mg/m^3, v drugih primerih pa 120 mg/m^3.

4.1.p naprave za proizvodnjo anorganskih spojin:

4.1.p.1 naprave za proizvodnjo žvepla:
– pri Clausovih napravah z zmogljivostjo do vključno 20 t žvepla na dan emisijski delež za žveplo ne sme presegati 3 %,
– pri Clausovih napravah z zmogljivostjo več kakor 20 t žvepla na dan do vključno 50 t žvepla na dan emisijski delež za žveplo ne sme presegati 2 %,

– pri Clausovih napravah z zmogljivostjo več kakor 50 t žvepla na dan emisijski delež za žveplo ne sme preseči 0,2 %,
– mejna vrednost za žveplove okside se ne uporablja,
– emisija karbonil sulfida (COS) in ogljikovega disulfida (CS_2) v odpadnih plinih, izražena kot žveplo, ne sme presegati koncentracije 3 mg/m³,
– pri Clausovih napravah za pripravo zemeljskega plina je mejna koncentracija vodikovega sulfida 10 mg/m³;

4.1.r naprave za proizvodnjo pesticidov in biocidov:
– mejni masni pretok celotnega prahu je 5 g/h in mejna koncentracija 2 mg/m³;

4.2 naprave za mletje, strojno mešanje, pakiranje ali konfekcioniranje pesticidov in biocidov:
– mejni masni pretok celotnega prahu je 5 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m³, razen za napravo, ki uporablja učinkovine z več kakor 10 % nevarnih snovi, pri kateri pa je mejna koncentracija celotnega prahu 2 mg/m³;

4.4 rafinerije mineralnih olj:
Mejne vrednosti celotnega prahu in žveplovih oksidov v odpadnih plinih iz naprav za katalitično cepljenje v vrtinčnem sloju so pri regeneriranju katalizatorja:
– mejna koncentracija celotnega prahu 30 mg/m³,
– mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot SO_2, je 1.200 mg/m³;

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih iz naprav za kalcinacijo je 30 mg/m³.

4.6 naprave za proizvodnjo saj:
Pri proizvodnji industrijskih saj se uporabljajo naslednje mejne vrednosti:
– pri napravah za pridobivanje metanskih saj je mejna koncentracija ogljikovega monoksida 500 mg/m³,
– pri napravah za pridobivanje kuriščnih in plamenskih saj v odpadnem plinu priprave za naknadno zgorevanje je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot NO_2, 600 mg/m³,
– pri napravah za pridobivanje kuriščnih in plamenskih saj v odpadnem plinu priprave za naknadno zgorevanje je mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida v odpadnem plinu, izražena kot SO_2, 850 mg/m³,
– pri napravah za pridobivanje metanskih saj je mejna koncentracija plinastih organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, 100 mg/m³,
– pri napravah za pridobivanje metanskih saj je mejna koncentracija benzena 5 mg/m³,
– emisijske vrednosti se pri odpadnih plinih naprav za pridobivanje kuriščnih in plamenskih preračunajo na računsko vsebnost 3 % kisika v odpadnih plinih;

4.7 naprave za proizvodnjo oglja ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo: posebne mejne vrednosti za naprave za izdelavo anod, ki se uporabljajo v elektroliznih pečeh za pridobivanje aluminija, določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo aluminija z elektrolitskim postopkom;

4.10 naprave za proizvodnjo premazov ali prevlek (lazur, temeljnih barv, lakov, disperzijskih barv) ali tiskarskih barv:
– mejna koncentracija celotnega prahu je 10 mg/m³;

Posebne mejne vrednosti za emisijo organskih spojin iz naprav za proizvodnjo premazov ali prevlek določata predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo hlapna organska

topila, in predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo halogenirana hlapna organska topila.

5. Površinska obdelava z uporabo organskih snovi, proizvodnja plastičnih folij ter postopki predelave smol in plastike:

5.1 naprave za obdelavo površin materialov, izdelkov in predmetov z uporabo organskih topil, vključno s pripadajočimi sušilniki:

– mejni masni pretok celotnega prahu je 15 g/h in mejna koncentracija 3 mg/m^3;

Posebne mejne vrednosti za emisijo organskih spojin iz naprav za obdelavo površin materialov, izdelkov in predmetov z uporabo organskih topil, vključno s pripadajočimi sušilniki, določata predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo hlapna organska topila, in predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo halogenirana hlapna organska topila.

5.2 naprave za prekrivanje s premazi, impregniranje, laminiranje in lakiranje steklenih ali mineralnih vlaken:

– mejna koncentracija vsote organskih snovi iz I. nevarnostne skupine organskih snovi je 30 mg/m^3,
– pri impregniranju in sušenju steklene ali kamene volne je mejna koncentracija amoniaka 65 mg/m^3, če pa se odpadni plini čistijo s sežiganjem, je mejna koncentracija amoniaka na izpustu čistilne naprave 100 mg/m^3,
– pri nanašanju premazov na kopreno iz steklenih ali mineralnih vlaken je mejna koncentracija amoniaka 80 mg/m^3,
– če se odpadni plini čistijo s sežiganjem, je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, 350 mg/m^3;

5.4 naprave za impregnacijo ali premazovanje materialov in predmetov s katranom, katranskim oljem ali vročim bitumnom:

– mejna koncentracija celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražena kot celotni organski ogljik, je 20 mg/m^3,
– mejne vrednosti se za organske spojine iz I. in II. nevarnostne skupine organskih spojin ne uporabljajo;

5.7 naprave, ki uporabljajo tekoče nenasičene poliestrske smole s stirenom kot dodatkom ali tekoče epoksi smole z aminom:

– mejna koncentracija celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražena kot celotni organski ogljik, je 85 mg/m^3, pri čemer morajo biti uporabljene primarne tehnike zmanjševanja emisije organskih spojin z uporabo smol z malo stirena ali brez stirena;

5.8 naprave za proizvodnjo predmetov iz aminoplastov ali fenolnih smol, kakor so furan, urea, fenol, resorcinol ali ksilenske smole s toplotno obdelavo:

– mejna koncentracija amoniaka je 50 mg/m^3;

5.11 naprave za proizvodnjo poliuretanskih ali polistirenskih izdelkov, kot so embalaža, modeli, gradbeni in izolacijski elementi ali bloki v obliki kvadrov in naprave za zapolnjevanje votlin s poliuretansko peno, razen naprav, ki uporabljajo termoplastični poliuretanski granulat:

– mejne vrednosti za organske snovi se ne uporabljajo, kadar se za penilo ali potisni plin ne uporabljajo organske spojine, ki so snovi iz I. ali II. nevarnostne skupine organskih snovi, ali organske snovi, ki se uvrščajo v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, med rakotvorne, mutagene, strupene, zelo strupene ali snovi, strupene za razmnoževanje;

6 Proizvodnja lesa in pulpe:

6.1 naprave za proizvodnjo vlaknin iz lesa ali drugih vlaknastih materialov za proizvodnjo papirja:

– pri skladiščenju debel ali kosovnega lesa ni treba izvajati ukrepov preprečevanja ali zmanjševanja emisije prahu,
– mejne vrednosti organskih snovi se pri napravah za proizvodnjo lesovine ne uporabljajo;

6.2 naprave za proizvodnjo papirja, lepenke ali kartona:

– pri uporabi sušilnikov z neposrednim segrevanjem se v odpadnih plinih izmerjene koncentracije ne preračunajo na računsko vsebnost kisika,
– mejne vrednosti organskih snovi se pri napravah za proizvodnjo papirja ne uporabljajo, razen pri površinski obdelavi (premazovanje) z uporabo hlapnih organskih spojin,
– emisije organskih snovi v odpadnem plinu je treba zmanjševati z uporabo vhodnih materialov, ki povzročajo manj emisij, npr. umetnih smol ali elastomernih spojin z majhno vsebnostjo prostih monomerov. Pri uporabi sušilnikov z neposrednim segrevanjem je treba emisije organskih snovi v odpadnem plinu zmanjševati z optimiziranjem plinskih gorilnikov in prilagajanjem spreminjajočim se obremenitvam,
– odpadne pline iz rezervoarjev in silosov, v katerih utegne priti pri postopkih polnjenja do emisij prahu, je treba zajeti in odvesti v odpraševalno napravo. Odpadne pline iz proizvodnje lesovine je treba zajeti in po možnosti uporabiti kot zgorevalni zrak v kurilni napravi;

6.3 naprave za proizvodnjo vezanega lesa, ivernih ali vlaknenih plošč:

– posebne mejne vrednosti določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo lesnih kompozitov;

7. Proizvodnja hrane, piva, tobaka in krme ter kmetijskih proizvodov:

7.1 naprave za intenzivno rejo:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav je treba upoštevati minimalne odmike od najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja ob upoštevanju žive mase živali v glavah velike živine.

Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plin, vsebujoč vonj, obdeluje v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Krivulja minimalnega odmika (zgornja krivulja predstavlja minimalni odmik za rejo perutnine, spodnja krivulja pa minimalni odmik za prašičerejo.)

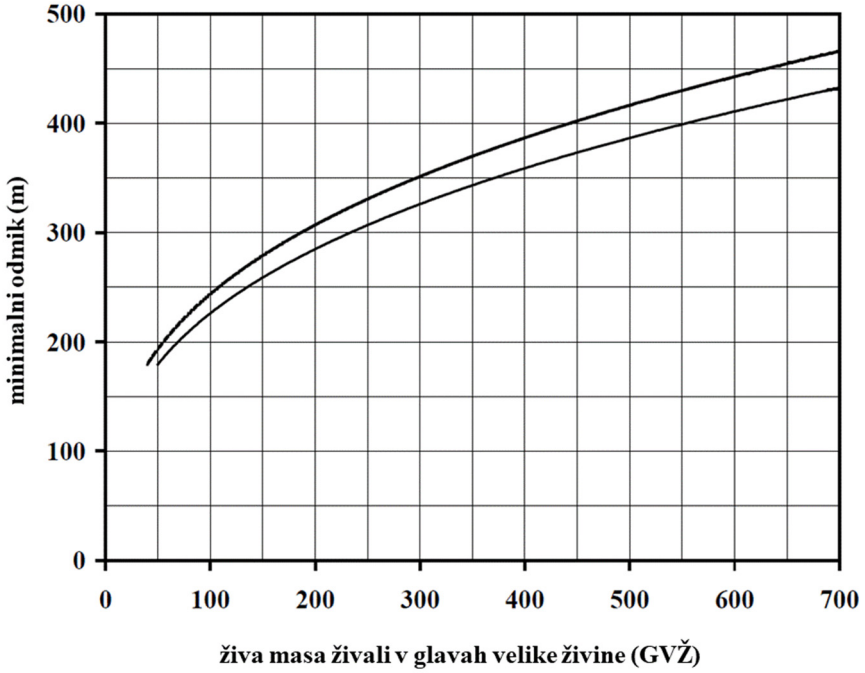

Živa masa živali v glavah velike živine se določi z uporabo predpisov s področja kmetijstva.

Pri gradnji novih naprav je treba upoštevati minimalni odmik vsaj 150 m od rastlin, občutljivih na dušik (npr. drevesnice, kulturne rastline), in ekosistemov (npr. resava, barje, gozd).

Gradbene in operativne zahteve:

Praviloma je pri novih napravah treba izvesti naslednje gradbene in obratovalne ukrepe:

- najvišja možna stopnja čistoče in suhosti v hlevu. To vključuje ohranjanje čistoče in suhosti v staji, na površinah za iztrebljanje, gibanje in ležanje, na hodnikih, inštalaciji in v okolici hleva. Izgubo vode za napajanje je treba preprečiti z napajalno tehniko z majhnimi izgubami,
- količina krme za živino se odmeri tako, da so ostanki minimalni; ostanke je treba redno odstranjevati iz hleva. Pokvarjeno ali neuporabno krmo ali njene ostanke ni dovoljeno skladiščiti na prostem. Če se za krmljenje uporablja krma z močnim vonjem (npr. ostanki hrane, sirotka), je le-to treba skladiščiti v zaprtih ali pokritih posodah,
- krmljenje mora biti prilagojeno potrebam živali po hranilnih snoveh,
- primerna klima v hlevu. Pri hlevih s prisilnim prezračevanjem je treba upoštevati standarde tehnike. Razvod odzračevalnih cevi mora biti prilagojen danostim lokacije. Naravno prezračevani hlevi naj bodo po možnosti obrnjeni tako, da je strešno sleme pravokotno na glavno smer vetra, hlevi pa naj omogočajo prost pretok zraka in naj imajo na čelni strani dodatne prezračevalne odprtine. Pri postopku s trdnim hlevskim gnojem je treba uporabiti zadostno količino stelje, ki zmanjšuje emisije vonja. Stelja mora biti suha in čista. Gnojišče za skladiščenje trdega gnoja z vsebnostjo suhe mase pod 25 % je treba urediti na za vodo neprepustni betonski plošči po standardu tehnike ali na primerljivem primernem tesnilnem materialu. Zbrano gnojnico je treba speljati v brezodtočni vsebnik. Da bi zmanjšali emisije, pogojene z vetrom, je gnojišče treba s treh strani obdati z zidom in ga urediti na čim manjši površini,
- za zmanjšanje emisij vonja iz hleva je treba pri sistemih z gnojevko zbirajoče se iztrebke in urin kontinuirano ali v kratkih časovnih razmakih transportirati do skladišča za gnojevko. Med hlevom in zunaj ležečimi kanali in cisternami za gnojevko je treba vgraditi smradno zaporo,
- naprave za skladiščenje in pretovarjanje tekočih organskih gnojil je treba namestiti v skladu s standardi tehnike. Pri vmesnem skladiščenju gnojevke v hlevu (v kleti za skladiščenje gnojevke) je treba zmogljivost vmesnega skladišča določiti tako, da je v primeru odsesavanja pod površino tal maksimalni nivo polnjenja vmesnega skladišča do

50 cm pod betonsko rešetko; sicer zadostuje 10 cm. Pri odsesavanju pod površino tal je treba hlevski zrak odsesavati z majhno hitrostjo (maks. 3 m/s) neposredno izpod perforiranih tal,

- skladiščenje tekočega gnoja (zunaj hleva) mora potekati v zaprtih vsebnikih ali pa je treba uporabiti druge enakovredne ukrepe za zmanjševanje emisij, ki dosegajo stopnja zmanjšanja emisij glede na odprte vsebnike brez pokrova najmanj 80 % emisije snovi z močnim vonjem in amoniaka. Umetne plavajoče sloje je treba v primeru njihovega uničenja zaradi mešanja ali praznjenja po zaključku del nemudoma vrniti v funkcionalno stanje. Dodaten pokrov ni potreben, če se na površju izoblikuje naraven plavajoči zaščitni sloj,
- skladiščne zmogljivosti za tekoča organska gnojila, ki služijo kot gnojilna sredstva v lastni napravi, je treba določiti tako, da bodo zadostovale za najmanj šest mesecev ob upoštevanju dodatnega volumna za padavinsko vodo in vodo za čiščenje; dodatni volumen za padavinsko vodo lahko odpade, če je s pomočjo primernega pokrova zagotovljeno, da voda ne more zaiti v vsebnik. Za tekoča organska gnojila, ki se posredujejo tretjim osebam v nadaljnjo rabo, je treba dokazati, da sta njihovo skladiščenje in raba v skladu z določili;

Za naprave za rejo ali vzrejo perutnine veljajo naslednje dodatne zahteve:

- pri reji v kletkah je treba predvideti sušenje ali zračenje traku, kamor padajo iztrebki (stopnja suhosti najmanj 60 %). Posušene perutninske iztrebke je treba skladiščiti tako, da je izpostavljenost vlagi (npr. zaradi dežja) na območju naprave izključena. Pri prosti reji perutnine je treba napravo in pripadajoče zunanje površine dimenzionirati in urediti tako, da hranilne snovi v perutninskih iztrebkih ne bodo imele škodljivih vplivov na okolje, še posebej v zvezi z zaščito tal in voda;

7.2 klavnice:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav naj bo odmik od najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja večji od 350 m. Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plini z vonjem obdelujejo v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu. Minimalna oddaljenost je lahko manjša od najmanjše predpisane oddaljenosti tudi v primeru, da čas obratovanja klavnice ni večji od 250 ur na leto; v takšnem primeru se ukrepi za emisije snovi, ki povzročajo vonj, določijo v strokovni oceni vplivov emisije snovi v zrak iz naprave.

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba izvesti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- razkladanje živine lahko poteka v zaprtih prostorih z zaprtimi vrati ali s klančino za raztovarjanje živali, ki je na treh straneh obdana s steno, pri čemer je v čakalnem prostoru zagotovljeno zračenje. Hlev, tekoče trakove v klavnici in trakove za predelavo stranskih proizvodov ter odpadkov je treba predvideti izključno v zaprtih prostorih. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju,
- zbrano govejo in prašičjo kri je treba skladiščiti pri temperaturah pod 10 °C. Strjevanje krvi je treba preprečiti s prečrpavanjem. Za praznjenje rezervoarja s krvjo je treba uporabiti postopek z vračanjem plinov. Rezervoar s krvjo je treba redno čistiti,
- klavne odpadke in stranske proizvode pri klanju je treba skladiščiti v zaprtih vsebnikih ali prostorih. Temperatura klavnih odpadkov in stranskih proizvodov pri klanju mora biti nižja od 10 °C ali pa jih je treba skladiščiti v prostorih, v katerih je temperatura nižja od 5 °C, oziroma jih dnevno odvažati. Pretovarjanje zaradi transporta do kafilerije je treba izvajati v zaprtih vsebnikih,

- odpadne pline iz proizvodnih naprav, obratov za predelavo in skladiščenje stranskih proizvodov pri klanju ali odpadkov je treba zajeti in jih odvesti v napravo za čiščenje plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij;

Za naprave za klanje perutnine kakor tudi za klanje drugih živali v obsegu več kot 10 t žive mase na dan veljajo naslednje dodatne zahteve:

- takoj po izpraznitvi tovornih vozil je treba seno in iztrebke shraniti na gnojišče. Dostavna vozila je treba oprati z visokotlačnim čistilcem. Bokse je treba takoj po izpraznitvi temeljito oprati. Predvideti je treba naprave, s katerimi je mogoče prašiče v hlevu škropiti z vodo,
- izpodrinjeni zrak pri polnjenju vsebnikov za kri je treba zajeti in ga odvesti v napravo za čiščenje odpadnega plina (npr. filter z aktivnim ogljem),
- pri klanju prašičev morajo biti plamenske peči nastavljene tako, da bo zadrževalni čas odpadnih plinov v reakcijskem območju, če je to mogoče, znašal 1 sekundo, najmanj pa 0,5 sekunde. Temperatura v reakcijskem območju se mora gibati med 600 °C in 700 °C. S skrbno pripravo mešanice plina in zraka je treba zagotoviti obratovanje plamenskih peči, pri katerem so izpusti vonja majhni. Plamenske peči smejo obratovati le na zemeljski plin ali druga plinska goriva, ki zagotavljajo primerljivo obratovanje z malo izpustov;

7.3.a naprave za proizvodnjo jedilnih maščob iz živalskih surovin razen mleka;

7.3.b naprave za topljenje živalskih maščob;

7.4.a naprave za proizvodnjo konzerviranega mesa ali zelenjave;

7.4.b naprave za proizvodnjo hrane za živali s toplotno obdelavo sestavin živalskega izvora:

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba uporabiti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- pri napravah za pridobivanje jedilnih maščob iz živalskih surovin ali za topljenje živalskih maščob je treba kot procesno tehniko prednostno uporabljati suhe postopke pridobivanja masti,
- raztovarjanje se lahko izvaja izključno pri zaprtih skladiščnih vratih. Procesne naprave, vključno s skladišči, je treba namestiti v zaprtih prostorih,
- odpadne pline iz procesnih naprav in skladišč je treba zajeti; odpadne pline s snovmi z močnim vonjem je treba odvesti v napravo za čiščenje plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij,
- surove produkte in polizdelke je treba skladiščiti v zaprtih vsebnikih ali v prostorih s temperaturo pod 10 ºC. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju na odprtem,
- umazani vsebniki za prevoz se smejo odlagati in čistiti le v zaprtih prostorih;

7.5 naprave za prekajevanje mesnih ali ribjih proizvodov:

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba uporabiti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- naprave za prekajevanje je treba namestiti in uporabljati tako:
  a) da bo lahko plin, ki se uporablja za prekajevanje, iz prekajevalnice izhajal le, ko postane naprava za čiščenje odpadnega plina dovolj učinkovita za doseganje skladnosti z emisijskimi vrednostmi,
  b) da se bodo nastajajoči odpadki skladiščili v zaprtih vsebnikih;
- poleg tega se naprava za prekajevanje med postopkom prekajevanja ne sme odpirati; to ne velja za naprave za hladno prekajevanje kot tudi ne za naprave, v katerih je ustvarjen podtlak in iz katerih dimni plini pri odprtih vratih naprave za prekajevanje ne morejo uhajati na prosto,

- odpadne pline je treba zajeti na izvoru (npr. prekajevalna komora) in jih odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij,
- proizvodne odpadke je treba skladiščiti v zaprtih vsebnikih pri temperaturi, ki je nižja od 10 °C,
- ribje proizvode je treba hraniti v zaprtih prostorih z odzračevanjem;

7.7 naprave za proizvodnjo želatine ali živalskega kleja iz kož ali kosti;

7.8 naprave za proizvodnjo živalske krme ali gnojil ali tehničnih maščob iz živalskih stranskih proizvodov, kakor so kosti, živalska dlaka, perje, rogovi, kremplji ali kri:

7.9 naprave za skladiščenje ali predelavo neobdelane živalske dlake, razen volne:

7.10 naprave za skladiščenje neobdelanih kosti;

7.11 naprave za odstranjevanje ali predelavo živalskih trupel ali živalskih stranskih proizvodov kot tudi naprave, v katerih se zbirajo ali skladiščijo živalska trupla, deli živalskih trupel ali živalski stranski proizvodi:

Gradbene in operativne zahteve:

Pri novih napravah je treba izvesti naslednje gradbene in operativne ukrepe:

- raztovarjanje mora praviloma potekati pri zaprtih skladiščnih vratih. Procesno opremo vključno s skladišči je treba namestiti v zaprtih prostorih,
- odpadne pline iz procesnih naprav in skladišč je treba zajeti; odpadne pline s snovmi z močnim vonjem je treba odvesti v napravo za čiščenje plinov ali izvajati druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje izpustov,
- surove produkte in polizdelke je treba skladiščiti v hlajenih zaprtih vsebnikih ali prostorih. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju na odprtem,
- umazani vsebniki za prevoz se smejo odlagati in čistiti le v zaprtih prostorih;

7.14 naprave za sušenje gnoja:

Minimalni odmik:

Pri gradnji novih virov vonja je treba upoštevati minimalni odmik 500 m do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Gradbene in operativne zahteve:

Tehnološke enote in postrojenje, vključno s skladišči, je treba namestiti v zaprtih prostorih. Odpadne pline iz tehnoloških enot, postrojenj in skladišč je treba zajeti in odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

7.16 naprave za proizvodnjo pivskega sladu:

Organske snovi:

Uporablja se 24. člen te uredbe, mejna koncetracija celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražena kot celotni organski ogljik, je pri proizvodnji kvasa 80 mg/m^3.

7.17 naprave za mletje hrane ali živalske krme:

Gradbene in operativne zahteve:

Odpadne pline, ki vsebujejo prah, je treba zajeti na izvoru, npr. pri sprejemu žita, na območju polnjenja v vreče, in jih odvesti v napravo za odpraševanje.

7.19 naprave za proizvodnjo olj ali maščob iz rastlinskih surovin:

Gradbene in operativne zahteve:

Odpadne pline je treba zajeti na izvoru (npr. žitni silos, predelava semen, praženje, sušenje, hlajenje, silos z drobljencem, peletiranje, prekladanje drobljenca) in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij.

Če se za zmanjševanje emisije snovi, ki povzročajo vonj, uporablja biofilter, se mejne vrednosti anorganskih snovi v plinastem stanju iz 23. člena te uredbe uporabljajo, mejna koncentracija za vodikov sulfid v odpadnih plinih se ne uporablja.

7.20 naprave za proizvodnjo ali rafiniranje sladkorja iz sladkorne pese ali nerafiniranega sladkorja:

Gradbene in operativne zahteve:

Naprave za sušenje rezancev sladkorne pese je treba izvesti v skladu s tehniko posrednega sušenja (parnega sušenja) ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij.

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe se uporabljajo, mejni masni pretok organskih snovi v odpadnem plinu, izraženem kot celotni ogljik, je 0,65 kg/h. Mejne vrednosti organskih snovi iz I. in II. nevarnostne skupine se ne uporabljajo.

Uporabljajo se primarne ali drugi tehnike zmanjševanja emisije organskih spojin v skladu z razpoložljivimi tehnikami.

7.21 naprave za sušenje zelene krme:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav je treba zagotoviti minimalni odmik 500 m do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja. Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plini, ki povzročajo vonj, obdelujejo v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, se določi s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Gradbene in operativne zahteve:

Preveriti je treba možnost uporabe tehnoloških rešitev, s katerimi se izvede posredno sušenje v vsaj eni fazi procesa. Sušilnik je treba upravljati tako, da ni presežena referenčna veličina za ogljikov monoksid, npr. s prilagajanjem njegove vstopne temperature.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v mokrih odpadnih plinih je 75 mg/m^3.

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe se ne uporabljajo. Mejna vrednost organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, je 250 g celotnega ogljika na 1 t vodnih par v odpadnih plinih. Mejna vrednost vsote formaldehida, acetaldehida, akroleina in furfurala iz I. nevarnostne skupine organskih snovi je 100 g na 1 t vodnih par v odpadnih plinih.

Trajne meritve ogljikovega monoksida:

Naprave je treba opremiti z merilniki, ki trajno merijo mejno koncentracijo emisij ogljikovega monoksida.

Na podlagi meritev emisij je treba maksimalno koncentracijo ogljikovega monoksida v odpadnih plinih določiti tako, da niso presežene specifične emisije organskih snovi in aldehidov v odpadnem plinu (referenčna veličina za CO).

7.23 naprave za proizvodnjo piva:

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe v odpadnih plinih iz varilnice in zahteve za trajne meritve teh snovi se ne uporabljajo.

7.26 naprave za praženje kavnih nadomestkov, žit, kakavovih semen ali oreščkov:

Gradbene in operativne zahteve:

- razkladanje tovora se lako izvaja le pri zaprtih vratih skladišča. Tehnološke enote in postrojenja, vključno s skladišči, je treba namestiti v zaprtih prostorih. Izogniti se je treba vmesnemu skladiščenju na odprtem,
- odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. v pražilnicah, vključno s hladilnim zrakom, v vakuumski napravi, centralnem odsesavanju za mleto kavo, v silosih; odpadne pline s snovmi z močnim vonjem je treba odvesti v napravo za čiščenje odpadnega plina ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij. Če to ni v nasprotju z varnostno-tehničnimi vidiki, si je pri praženju treba prizadevati za vračanje odpadnih plinov v zgorevalno komoro.

Dušikovi oksidi:

Mejne vrednosti anorganskih snovi iz 23. člena te uredbe se uporabljajo, mejni masni pretok dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izraženega kot NO_2, je 1.800 g/h in mejna koncentracija 350 mg/m^3, če je primerno, se uporabijo primarne in druge tehnike zmanjševanja emisije organskih spojin.

8. Naprave za predelavo in odstranjevanje odpadkov in drugih materialov:

8.1 naprave za odstranjevanje ali recikliranje trdnih, tekočih ali v posode zajetih plinastih odpadkov ali odlagališčnega plina z gorljivimi sestavinami po termičnem postopku:

8.1a naprave za odstranjevanje ali predelavo trdnih, tekočih ali v posode zajetih plinastih odpadkov ali odlagališčnega plina z gorljivimi sestavinami po termičnem postopku ter naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih plinastih snovi. Posebne mejne vrednosti za emisijo snovi v zrak iz naprav za odstranjevanje ali predelavo trdnih in tekočih odpadkov s termičnimi postopki, zlasti s postopki razplinjevanja, ter s postopki obdelave s plazmo, pirolizo, uplinjanjem, sežiganjem ali kombinacijo določa predpis, ki ureja sežiganje odpadkov:

8.1a.1 naprave za odstranjevanje ali predelavo odlagališčnega plina z gorljivimi sestavinami po termičnem postopku: pri uporabi odlagališčnega plina v kurilnih napravah določa posebne mejne vrednosti predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav;

8.1a.2 naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih plinastih snovi:

Določbe te točke se ne uporabljajo za zgorevanje plinov na plamenicah kot posledica obratovalnih motenj ali aktiviranja varnostnih ventilov. Zahteve v zvezi z omejevanjem emisij se določijo za vsak posamezen primer posebej v okoljevarstvenem dovoljenju:

8.1a.2.1 naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih gorljivih plinastih snovi iz naprav za obdelavo odpadkov:

Gradbene in operativne zahteve:

Če se zajeti odlagališčni plin ali druge gorljive plinaste snovi (npr. plin iz čistilnih naprav, bioplin) ne uporabljajo v kurilnih napravah ali nepremičnih motorjih z notranjim zgorevanjem kot gorivo za izrabo energije, temveč se zaradi slabe kakovosti plina, majhne količine plina ali neizogibnega mirovanja naprave za izrabo energije sežigajo brez izrabe energije, je treba pline odvesti na plamenico.

Temperatura odpadnega plina pri konici plamena mora biti najmanj 1.000 °C, čas zadrževanja vročih odpadnih plinov v zgorevalnem prostoru, merjeno od konice plamena, pa mora biti najmanj 0,3 sekunde.

Referenčna veličina:

Izmerjene koncentracije se preračunajo na 3-odstotno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih.

Masni pretoki:

Masni pretoki iz poglavja V. Mejne vrednosti emisije snovi te uredbe se ne uporabljajo.

Organske snovi:

Mejne vrednosti emisije za organske snovi iz 24. člena te uredbe se ne uporabljajo.

Meritve:

Za nadzor poteka zgorevanja je treba plamenico opremiti z merilniki, ki kontinuirano merijo in beležijo temperaturo v zgorevalnem prostoru, meritve temperature se izvajajo na mestu, ki ga dosežejo odpadni plini po koncu predpisanega časa zadrževanja.

8.1a.2.2 naprave za sežig odlagališčnega plina ali drugih gorljivih plinastih snovi, ki ne izhajajo iz naprav za obdelavo odpadkov:

Gradbene in operativne zahteve:

Gorljive plinaste snovi, ki se ne uporabljajo v kurilnih napravah ali nepremičnih motorjih z notranjim zgorevanjem kot gorivo za izrabo energije, temveč se iz varnostnih razlogov ali zaradi posebnih obratovalnih zahtev sežigajo brez izrabe energije, je treba po možnosti odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov s termičnim ali katalitičnim naknadnim zgorevanjem. Če to ni mogoče (če npr. zaradi nekontinuirano razpoložljivega, količinsko močno nihajočega ali le v kratkih časovnih obdobjih razpoložljivega plina obratovanje naprave za čiščenje odpadnih plinov tudi pri uporabi vmesnega zalogovnika plina ni učinkovito ali ni izvedljivo), je treba te gorljive pline sežgati na plamenici. Sežig halogeniranih gorljivih plinastih snovi na plamenicah ni dovoljen.

Pri plamenicah mora biti temperatura odpadnega plina v plamenu najmanj 850 °C.

Žveplovi oksidi, dušikovi oksidi ali ogljikov monoksid:

Mejne vrednosti emisije iz 23. člena te uredbe se ne uporabljajo.

Organske snovi:

Mejne vrednosti organskih snovi iz 24. člena te uredbe se ne uporabljajo. Pri organskih snoveh stopnja zmanjšanja emisije ne sme biti manjša od 99,9 % glede na skupni organski ogljik ali ne sme presegati koncentracije 20 mg/m^3 organskih snovi, izraženo kot celotni ogljik. Pri plamenicah stopnja zmanjšanja emisije ne sme biti manjša od 99 % glede na skupni organski ogljik.

Meritve:

Za nadzor poteka zgorevanja je treba plamenico opremiti z merilniki, ki kontinuirano merijo in beležijo temperaturo v zgorevalnem prostoru, meritve temperature se izvajajo na mestu, ki ga dosežejo odpadni plini po koncu predpisanega časa zadrževanja.

8.1.b nepremični motorji z notranjim zgorevanjem za uporabo odpadnih olj ali odlagališčnega plina: posebne mejne vrednosti so določene v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav;

8.2 naprave za proizvodnjo električne energije, pare, tople vode, procesne toplote ali vročega odpadnega plina z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW, če je gorivo iz:

– barvanega, lakiranega ali oplemenitenega lesa in njegovih ostankov, na les pa niso bila nanešena nikakršna sredstva za zaščito lesa ali jih les ne vsebuje zaradi obdelave ali prevleke, premazi pa ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin;
– vezanega lesa, ivernih plošč, vlaknenih plošč ali kako drugače lepljenega lesa in njegovih ostankov, na les pa niso bila nanešena nikakršna sredstva za zaščito lesa ali jih les ne vsebuje zaradi obdelave ali prevleke, premazi pa ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin.

Posebne mejne vrednosti za uporabo odpadkov iz lesa v napravah za proizvodnjo električne energije, pare, tople vode, procesne toplote ali vročega odpadnega plina z vhodno toplotno močjo manj kakor 50 MW določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav.

8.4 naprave za sortiranje mešanih komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo predelavo:

Gradbene in operativne zahteve:

Naprave morajo biti konstruirane in obratovati tako, da se med celotnim postopkom obdelave, vključno z dostavo in odvozom, emisije prahu preprečijo v največji možni meri.

Odpadne pline je treba zajeti na izvoru in jih, zlasti za zmanjšanje emisij vonja, odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3.

8.5 naprave za proizvodnjo komposta iz organskih odpadkov:

Minimalni odmik:

Pri napravah z zmogljivostjo 3.000 t na leto ali več je treba pri gradnji zagotoviti minimalni odmik:

- najmanj 300 m pri zaprtem kompostiranju (zalogovnik, glavni razkroj (fermentacija) in zorenje),
- najmanj 500 m pri odprtem kompostiranju (kompostne kope)

do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plin, ki povzroča vonj, obdeluje v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Gradbene in operativne zahteve:

- Upoštevati je treba naslednje gradbene in operativne zahteve: zalogovniki v sprejemnih prostorih kompostarn morajo biti dimenzionirani glede na njeno proizvodno zmogljivost,
- pri kompostarnah z zmogljivostjo 30.000 t na leto ali več morajo sprejemni in proizvodni del naprave obratovati v podtlaku. Odsesani odpadni plini se morajo odvajati in čistiti v napravah za čiščenje odpadnih plinov. Stavba mora biti opremljena s hitrimi drsnimi vrati, ki se lahko odpirajo le ob nujnih vstopih in izstopih iz stavbe. Kot dopolnilni ukrep se lahko uporabijo tudi zračne zavese ali druge sorodne tehnike zmanjševanja difuznih emisij vonja,
- manipulativne površine kompostarne morajo biti čiste in prekrite z asfaltom ali betonom, preprečiti je treba ponikanje izcednih vod v tla,
- pri kompostarnah iz drugega stolpca priloge 4 te uredbe morajo biti naprave, v katerih poteka glavni razkroj, med delovanjem čim bolj zaprte. To velja še posebej za naprave, ki predelujejo razgradljive biološke odpadke z močnim vonjem. Pri napravah z

zmogljivostjo 30 t na dan ali več morajo biti naprave (zalogovnik, glavni razkroj) zaprte izvedbe,

- odpadni plini iz sprejemnih in proizvodnih delov kompostarn iz prvega stolpca priloge 4 te uredbe ter naprav zaprte izvedbe, kjer poteka glavni razkroj, morajo biti odsesovani v biofilter ali njemu enakovredno tehniko čiščenja odpadnih plinov. Odpadni plini se prednostno zajemajo na izvoru. Načrtovanje in upravljanje biofiltrov se izvaja skladno z VDI 3477 ali drugim enakovrednim evropskim ali mednarodno priznanim standardom,
- odprto kompostiranje se lahko izvaja le za biološko razgradljive odpadke, kot so odpadki s številko biološko razgradljivih odpadkov: 02 01 07, 03 01 01, 03 01 05 in 20 02 01, primerni za kompostiranje, iz predpisa, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata,
- delo v odprtih objektih za kompostiranje mora potekati v skladu s stanjem tehnike. Z ukrepi, kot so uporaba ustrezne količine strukturnega materiala in primerna višina zasipnice, je treba poskrbeti za ustrezno zračenje zasipnice. Biološki odpadki, pri katerih lahko steče proces fermentacije, se ne smejo hraniti v odprtih prostorih za kompostiranje;

Vonj:

Za naprave z zmogljivostjo 10.000 t na leto ali več je mejna koncentracija vonja v očiščenih odpadnih plinih 500 ou_E/m^3.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnem plinu je 10 mg/m^3.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, razen metana, izražena kot celotni ogljik, je 50 mg/m^3.

Meritve:

Za naprave z zmogljivostjo 10.000 t na leto ali več se meritve vonja izvajajo enkrat letno.

8.6 naprave za biološko obdelavo odpadkov:

Minimalni odmik:

Pri napravah z zmogljivostjo 10 t na dan ali več je treba pri gradnji zagotoviti minimalni odmik:

- pri zaprtih napravah (bunker, fermentacija, zorenje) 300 m,
- pri odprtih napravah 500 m

do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Odmik je lahko manjši, če so z ukrepi na primarni strani zmanjšane emisije snovi, ki povzročajo vonj, ali če se odpadni plin, ki povzroča vonj, obdeluje v napravi za čiščenje odpadnih plinov. Zmanjšanje minimalnega odmika, pogojeno z zmanjšanjem emisij snovi, ki povzročajo vonj, je treba določiti s pomočjo primernega modela za izračun širjenja vonja, katerega primernost je treba dokazati pristojnemu organu.

Gradbene in operativne zahteve:

Uporabiti je treba naslednje konstrukcijske in organizacijske ukrepe:

- skladiščne zmogljivosti morajo biti dimenzionirane glede na proizvodno zmogljiost, upoštevati je treba nihanja v mesečnih obrementivah, eventualno je treba predvideti zorilnico. Naprave morajo biti konstruirane in obratovati tako, da se prepreči ponikanje izcednih vod v tla. Manipulativne površine morajo biti čiste in prekrite z asfaltom ali betonom,

- dovozni zalogovniki morajo biti zasnovani v zaprti izvedbi z zapornico za vozila; pri odprti hali in razkladanju vozil z odpadki je treba pline iz zalogovnika odsesavati in odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov,
- procesne vode je treba zajeti in jih uporabiti znotraj procesa,
- vodno paro, ki kondenzira pri prezračevanju kompostnih kop (naknadno kompostiranje), in izcedne vode pri kompostiranju, ki ne poteka v zaprtih objektih, je dopustno uporabiti za vlaženje komposta le, če se preprečijo obremenitve z vonjem,
- v zaprtih napravah ali odprtih napravah z odsesavanjem je treba odpadne pline, ki vsebujejo prah, v največji možni meri zajeti na izvoru, npr. pri drobljenju, sejanju ali pretovoru,
- odpadne pline iz prezračevanih kompostnih kop v procesu naknadnega kompostiranja je treba odvajati v biofilter ali enakovredno napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v očiščenih odpadnih plinih je 500 ou_E/m^3.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnem plinu je 10 mg/m^3.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, razen metana, izražena kot celotni ogljik, je 50 mg/m^3.

Meritve:

Meritve vonja se izvajajo enkrat letno.

8.10 naprave za fizikalno kemično obdelavo odpadkov posebej s postopki destilacije, kalcinacije, sušenja ali izparevanja odpadkov:

8.10.1 naprave za sušenje odpadkov:

Minimalni odmik:

Pri gradnji naprav je treba upoštevati minimalni odmik 300 m do najbližjega obstoječega ali v prostorskem izvedbenem aktu predvidenega stanovanjskega območja.

Gradbene in operativne zahteve:

Uporabiti je treba naslednje konstrukcijske in organizacijske ukrepe:

- za razkladalna mesta, dovozne ali sprejemne zalogovnike ter druge priprave za dovoz, transport in skladiščenje surovin je treba predvideti zaprte prostore z zapornicami, v katerih je treba z odsesavanjem v območju zapornic ali v območju za nakladanje in razkladanje ter skladiščenje vzdrževati zračni tlak, ki je nižji od atmosferskega. Odpadni plin je treba odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov,
- odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. neposredno v sušilniku ali iz nape, in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov,
- odpadne pline iz naprav za sušenje odpadkov je treba skozi odvodnike odvajati tako, da se z naravnim vlekom zagotovi zadostno redčenje in nemoten odvod. Ta zahteva je praviloma izpolnjena, če se višina odvodnika določi z upoštevanjem priloge 3 te uredbe,
- uporabiti je treba najboljše razpoložljive tehnike za dodatno zmanjšanje emisij organskih snovi npr. z zmanjšanjem volumskega pretoka odpadnega plina in njegovo večkratno uporabo (po znižanju vsebnosti vlage) kot procesnega zraka v postopku sušenja ali z drugimi ukrepi, skladnimi z aktualnim stanjem tehnike.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3.

Amoniak:

Mejni masni pretok amoniaka je 0,1 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3.

Plinaste anorganske klorove spojine:

Mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3.

Organske snovi:

Za emisijo organskih snovi v odpadnih plinih stopnja zmanjšanja emisije ne sme biti manjša od 90 %, izraženo s celotnim ogljikom, pri čemer je mejna koncentracija 20 mg/m^3 izražena kot celotni ogljik.

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v odpadnem plinu je 500 ou_E/m^3.

8.10.2 naprave za sušenje blata iz čistilnih naprav:

Gradbene in operativne zahteve:

Odpadne pline je treba zajeti na izvoru, npr. neposredno v sušilniku ali pri odvodu iz zaprtega prostora, in jih odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3.

Amoniak:

Mejni masni pretok amoniaka je 0,1 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m.

Plinaste anorganske klorove spojine:

Mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m^3.

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v odpadnem plinu je 500 ou_E/m^3.

8.11 naprave za druge vrste obdelave odpadkov:

8.11.1 naprave za mehansko obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ali odpadkov podobne sestave:

Gradbene in operativne zahteve:

Uporabiti je treba naslednje konstrukcijske in organizacijske ukrepe:

– za nakladalna in razkladalna mesta, dovozne ali sprejemne zalogovnike ter druge priprave za dovoz, transport in skladiščenje odpadkov je treba predvideti zaprte prostore z zapornicami ali funkcionalno enakovredno opremo (na primer zračnimi zavesami ali hitrimi drsnimi vrati), v katerih je treba z odsesavanjem vzdrževati zračni tlak, ki je nižji od

atmosferskega. Odpadne pline iz teh prostorov je treba odvajati v napravo za čiščenje odpadnih plinov;

– stroje, naprave ali drugo opremo za obdelavo vhodnih sestavin ali odpadkov (npr. z drobljenjem, klasificiranjem, sortiranjem, mešanjem, homogeniziranjem, odvodnjevanjem, sušenjem, peletiranjem, stiskanjem) je treba namestiti v zaprtih prostorih. Odpadne pline iz teh naprav ali opreme je treba zajeti in odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov;
– odpadne pline iz naprav za mehansko obdelavo odpadkov je treba skozi odvodnike odvajati tako, da se z naravnim vlekom zagotovi zadostno redčenje in nemoten odvod; ta zahteva je praviloma izpolnjena, če se pri določanju višine odvodnika upoštevajo zahteve iz priloge 3 te uredbe;
– za doseganje čim manjših emisij se uporabljajo postopki in tehnike z nizkimi emisijami, npr. neposrednim zajemom virov emisij, ločeno obdelavo močno onesnaženih odpadnih plinov ali drugimi ukrepi v skladu z razpoložljivo tehniko.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3.

Plinaste anorganske klorove spojine:

Mejni masni pretok anorganskih spojin klora iz III. nevarnostne skupine plinastih anorganskih snovi, izraženih kot HCl, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m^3.

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

Vonj:

Mejna koncentracija vonja v odpadnem plinu je 500 ou_E/m^3.

8.11.2 naprave za druge vrste obdelav odpadkov:

Gradbene in operativne zahteve:

Naprave morajo biti konstruirane in obratovati tako, da se med celotnim postopkom obdelave, vključno z dostavo in odvozom, emisije prahu preprečijo v največji možni meri.

Celotni prah:

Mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih je 10 mg/m^3.

Organske snovi:

Mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 20 mg/m^3.

Mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo.

8.11.3 naprave za obdelavo hladilnih aparatov in naprav:

– naprave morajo biti tako konstruirane in morajo obratovati tako, da se emisije halogenirane klorofluoroogljikovodike (v nadaljnjem besedilu: CFC) večinoma ali v največji možni meri preprečijo,
– z aparati ali napravami s hladivi, ki vsebujejo CFC ali amoniak, je treba ravnati tako, da se hladiva in olja odstranijo iz hladilnega krogotoka brez izgub in popolnoma odstranijo iz zaprtega sistema ter zberejo,
– CFC je treba popolnoma odstraniti iz olja za hladilne kompresorje, hladiva pa je treba zbrati in odstraniti skladno s predpisi,

– pri obdelavi aparatov in naprav, polnjenih z drugimi hladivi, npr. ogljikovodiki, kakor sta butan, pentan, ali pa izolacijskega materiala, penjenega s tovrstnimi ogljikovodiki, je treba sprejeti primerne ukrepe za zaščito pred požarom, npr. z uporabo inertnega plina v fazi drobljenja,
– pri sproščanju CFC iz izolacijskega materiala je treba emisije CFC v največji možni meri preprečiti tako, da se izpraznjeni aparati ali naprave obdelujejo v zaprti napravi, ki naj bi bila tehnično plinotesna in proti izgubam CFC zavarovana npr. s sistemom zapornic na vhodni in izhodni strani. Prevzemna mesta za frakcije izolacijskih materialov, ki vsebujejo CFC, naj bodo tudi plinotesna, odpadni plini s CFC naj se zajemajo na mestu nastanka (npr. pri stiskanju konfekcioniranega izolacijskega materiala) in odvajajo v napravo za čiščenje odpadnih plinov, pri čemer je treba ponovno pridobljene CFC odstraniti,
– na območju naprave za sproščanje CFC iz izolacijskega materiala je treba preprečiti, da bi na iznešenih frakcijah (npr. kovinah, umetnih masah) ostal pritrjen izolacijski material, če je to le tehnično možno, pri čemer pri iznešenih kovinskih frakcijah in frakcijah umetnih mas delež teh pritrjenih ostankov ne sme presegati 0,5 masnih %,
– masni delež CFC v frakcijah izolacijskega materiala za predelavo ne sme presegati 0,2 %. Frakcije izolacijskega materiala z večjo vsebnostjo CFC je treba odvesti v napravo za termično obdelavo odpadkov (sežigalnico odpadkov) ali kako drugo napravo za obdelavo odpadkov z enakovredno učinkovitostjo glede uničevanja CFC,
– emisije klorofluoroogljikovodikov v odpadnem plinu iz naprave za ponovno pridobivanje CFC naj ne presegajo 10 g/h masnega pretoka in ne 20 mg/m³ masne koncentracije.

10. Druge naprave:

10.7 naprave za vulkanizacijo naravnega ali sintetičnega kavčuka:
– mejna koncentracija organskih snovi, izražena kot celotni ogljik, je 80 mg/m³;

10.8 naprave za proizvodnjo sredstev za zaščito stavb, čistil ali sredstev za zaščito lesa in naprave za proizvodnjo lepil:
– pri proizvodnji sredstev za zaščito stavb, čistil ali sredstev za zaščito je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih 5 mg/m^3,
– pri proizvodnji lepil je mejna koncentracija celotnega prahu v odpadnih plinih 10 mg/m^3;

10.14 naprave za čiščenje orodij, priprav ali drugih kovinskih predmetov s termičnimi postopki:
– računska vsebnost kisika v odpadnih plinih je 11 %, razen za naprave za katalitično naknadno zgorevanje,
– mejni masni pretok organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3,
– mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo;

10.15 naprave za čiščenje notranjosti železniških vagonov-cistern, tovornjakov-cistern, tankerjev ali zabojnikov-cistern in naprave za samodejno čiščenje sodov v primeru čiščenja posod za organske snovi:

10.15.1 naprave za čiščenje notranjosti železniških vagonov-cistern, tovornjakov-cistern, tankerjev ali zabojnikov-cistern:
– mejni masni pretok organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, je 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3,
– mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo,
– mejni masni pretok organskih snovi iz organskih snovi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi in mutagenih snovi je 2,5 g/h in mejna koncentracija 5 mg/m³;

10.15.2 naprave za samodejno čiščenje sodov ali primerljivih posod (npr. paletnih rezervoarjev), vključno s pripadajočimi napravami za obdelavo:

– če so sodi ali posode onesnažene z organskimi snovmi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi ali z mutagenimi snovmi, je mejni masni pretok organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, 0,10 kg/h in mejna koncentracija 20 mg/m^3,
– če sodi ali posode niso onesnažene z organskimi snovmi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi ali z mutagenimi snovmi, je koncentracija organskih snovi, izraženih kot celotni ogljik, 75 mg/m^3,
– mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo;

10.17 naprave za oplemenitenje tekstila:

10.17.1 naprave za oplemenitenje tekstila s termofiksiranjem, termoizoliranjem, premazovanjem, impregniranjem ali apretiranjem, vključno s povezanimi sušilnimi napravami:
– mejni masni pretok organskih snovi v odpadnih plinih, izražen kot celotni ogljik, je 0,80 kg/h in mejna koncentracija 40 mg/m^3,
– dopustna je dodatna emisija zaradi prenosov in preostankov pripravkov, izražena kot celotni ogljik, katere mejna koncentracija je 20 mg/m^3,
– če se iz procesno-tehničnih razlogov ena ali več faz plemenitenja izvaja v isti obdelovalni napravi, je mejna koncentracija organskih snovi v odpadnih plinih, izražena kot celotni ogljik, 40 mg/m^3. Če naprava hkrati izvaja premazovanje in tiskanje, je mejna koncentracija organskih snovi v odpadnem plinu, izražena kot celotni ogljik, 60 mg/m^3,
– mejne vrednosti se za snovi iz I. in II. nevarnostne skupine organskih snovi ne uporabljajo;

11.1 Naprave, ki niso zajete v točkah 1 do 10, če njihov največji masni pretok za katero koli snov iz te uredbe presega mejni masni pretok te snovi:

Pri napravah za obdelavo površin materialov, izdelkov in predmetov z uporabo organskih topil, vključno s pripadajočimi sušilniki, ki niso zajete v točkah 1 do 10 priloge 4 te uredbe, katerim posebnih mejnih vrednosti za emisijo organskih spojin ne določa predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo hlapna organska topila, ali predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz naprav, ki uporabljajo halogenirana hlapna organska topila, se mejne vrednosti za emisijo celotnih organskih snovi, razen organskih delcev, izražen kot celotni ogljik, ne uporabljajo.«.

980. Odločba o imenovanju okrajne državne tožilke na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani

Na podlagi petega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) in prvega odstavka 34. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20 in 54/21) ter na predlog ministra za pravosodje, št. 701-41/2019/177 z dne 2. 3. 2022, je Vlada Republike Slovenije na 119. redni seji dne 24. 3. 2022 pod točko 5.3 izdala naslednjo

O D L O Č B O

Katarina Anželj, rojena 5. 7. 1986, se imenuje za okrajno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.

Št. 70101-1/2022
Ljubljana, dne 24. marca 2022
EVA 2022-2030-0006

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

MINISTRSTVA

981. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil

Na podlagi 5. točke prvega odstavka 46. člena Zakona o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17 in 92/20 – ZPrCP-E) minister za infrastrukturo izdaja

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil

1. člen

V Pravilniku o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil (Uradni list RS, št. 30/18) se v 1. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ta pravilnik deloma prenaša v pravni red Republike Slovenije Direktivo 2014/47/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil, ki vozijo v Uniji, in razveljavitvi Direktive 2000/30/ES (UL L št. 127 z dne 29. 4. 2014, str. 134), zadnjič spremenjeno z Delegirano direktivo Komisije (EU) 2021/1716 z dne 29. junija 2021 o spremembi Direktive 2014/47/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s spremembami oznak kategorij vozil, ki izhajajo iz sprememb zakonodaje o homologaciji (UL L št. 342 z dne 27. 9. 2021, str. 845).«.

2. člen

V 2. členu se četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»– kolesni traktorji kategorije T5, T1b, T2b, T3b, T4.1b, T4.2b in T4.3b, ki se večinoma uporabljajo za komercialni cestni prevoz na javnih cestah in katerih največja konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h.«.

3. člen

Priloga I se nadomesti z novo Prilogo I, ki je kot Priloga 1 sestavni del tega pravilnika.

4. člen

Priloga III se nadomesti z novo Prilogo III, ki je kot Priloga 2 sestavni del tega pravilnika.

KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 27. septembra 2022.

Št. 007-73/2022
Ljubljana, dne 25. marca 2022
EVA 2022-2430-0017

Jernej Vrtovec
minister
za infrastrukturo

Priloga 1

»PRILOGA I

POROČILO O ZAČETNEM CESTNEM PREGLEDU TEHNIČNE BREZHIBNOSTI VOZILA

Št. ……..

(vzorec)

1. Kraj pregleda …….....
2. Datum …….....
3. Čas …….....
4. Oznaka države…….....in registrska označba vozila:……...
5. Identifikacijska številka vozila/VIN ….....…….
6. Kategorija vozila

(a) N_2[(a)] (3,5 do 12 t) ☐

(b) N_3[(a)] (več kot 12 t) ☐

(c) O_3[(a)] (3,5 do 10 t) ☐

(d) O_4[(a)] (več kot 10 t) ☐

(e) M_2[(a)] (> 9 sedežev[(b)], do 5 t) ☐

(f) M_3[(a)] (> 9 sedežev[(b)], več kot 5 t) ☐

(g) T_5 [(a)]
(h) T1b [(a)] ☐

(i) T2b [(a)] ☐

(j) T3b [(a)] ☐

(k) T4.1b [(a)] ☐

(l) T4.2b [(a)] ☐

(m) T4.3b [(a)] ☐

7. Stanje kilometrskega števca v času pregleda …….…….....
8. Podjetje, ki opravlja prevoz
(a) Naziv in naslov …….….....
(b) Številka dovoljenja Skupnosti[(c)] (Uredbi (ES) št. 1072/2009 in (ES) št. 1073/2009) ……....……
(c) Matična številka (za slovenska podjetja) ……..
9. Voznik (ime in priimek ter datum rojstva) ……..……

10. Kontrolni seznam

	Pregledano[d]	Ugotovitev		
		Pomanj kljivost	Napaka[e]	Kritična napaka[e]
(0) identifikacija[f]	☐	☐	☐	☐
(1) zavorna oprema[f]	☐	☐	☐	☐
(2) krmiljenje[f]	☐	☐	☐	☐
(3) vidljivost[f]	☐	☐	☐	☐
(4) svetlobna oprema in električni sistem[f]	☐	☐	☐	☐
(5) osi, kolesa, pnevmatike, obesitev[f]	☐	☐	☐	☐
(6) podvozje in povezava podvozja[f]	☐	☐	☐	☐
(7) druga oprema vključno s tahografom in napravo za omejevanje hitrosti[f]	☐	☐	☐	☐
(8) negativni vplivi, vključno z emisijami in razlitjem goriva in/ali olja[f]	☐	☐	☐	☐
(9) dodatni preskusi za vozila kategorij M_2 in M_3[f]	☐	☐	☐	☐
(10) pritrditev tovora[f]	☐	☐	☐	☐
(11) Vožnja brez veljavnega potrdila o opravljenih tehničnih pregledih	☐	☐	☐	☐
(12) Opustitev vzdrževanja vozila v varnem in tehnično brezhibnem stanju	☐	☐	☐	☐

11. Rezultat pregleda:	DA	NE
Vozilo je ustrezno	☐	☐
Neustrezno	☐	☐
Izločitev vozila iz prometa, ki ima napake ali kritične napake	☐	☐

12. Razno/opombe ……...

13. Na podlagi rezultata pod točko 11 tega poročila, zaradi ugotovljenih nepravilnosti, označenih pod točko 10 tega poročila, pooblaščena oseba …..... na podlagi tretjega odstavka 76.člena ZMV-1

o d r e j a

izredni tehnični pregled vozila v pooblaščeni strokovni organizaciji
….....
….....
in

o d v z a m e:

- prometno dovoljenje št. …..... ter
- registrske tablice …......

14. Začetni cestni pregled je zaključen ob …..... uri.

Prisotni potrjujejo, da jim je bilo poročilo prebrano in da na poročilo ni pripomb.

Poročilo je sestavljeno v dveh izvodih, od katerih enega dobi voznik, drug izvod pa pooblaščena oseba.

Poročilo se izroči spodaj podpisanemu vozniku.

(žig)

Ime in priimek ter podpis pooblaščene osebe	Podpis voznika
……	……..

Vročiti:
- voznik (osebno)

Opombe:
(a) Kategorija vozila v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti vozil.
(b) Število sedežev, vključno z vozniškim sedežem (postavka S.1 potrdila o registraciji vozila).
(c) Če je na voljo.
(d) »Pregledano« pomeni, da je bila pregledana najmanj ena ali več postavk za pregled iz tega področja, navedenega v tehnični
specifikaciji za vozila TSV 605, ugotovljene pa so bile pomanjkljivosti ali pa jih ni bilo.
(e) Postavke, ki so bile ocenjene kot neustrezne, so tiste z napakami ali kritičnimi napakami.
(f) Metode pregledov in ocena nepravilnosti v skladu s tehnično specifikacijo za vozila TSV 605.«.

Priloga 2

»PRILOGA III
POROČILO O PODROBNEJŠEM CESTNEM PREGLEDU TEHNIČNE BREZHIBNOSTI VOZILA
Št. ……
(vzorec)

1. Kraj pregleda …….
2. Datum ……..
3. Čas ……...
4. Oznaka države …….in registrska označba vozila ……
5. Identifikacijska številka vozila/VIN ……...…
6. Kategorija vozila

(a) N_2[a] (3,5 do 12 t)	☐
(b) N_3[a] (več kot 12 t)	☐
(c) O_3[a] (3,5 do 10 t)	☐
(d) O_4[a] (več kot 10 t)	☐
(e) M_2[a] (> 9 sedežev[b], do 5 t)	☐
(f) M_3[a] (> 9 sedežev[b], več kot 5 t)	☐
(g) T_5 [a] (h) T1b [a]	☐
(i) T2b [a]	☐
(j) T3b [a]	☐
(k) T4.1b [a]	☐
(l) T4.2b [a]	☐
(m) T4.3b [a]	☐

7. Stanje kilometrskega števca v času pregleda ……...
8. Podjetje, ki opravlja prevoz
(a) Naziv in naslov …….....
(b) Številka dovoljenja Skupnosti[c] (Uredbi (ES) št. 1072/2009 in (ES) št. 1073/2009) …….....
(c) Matična številka (za slovenska podjetja) ……..
9. Voznik (ime in priimek ter datum rojstva) ……...
10. Kontrolni seznam

	Pregledano[d]	Neustrezno[e]
(0) identifikacija[f]	☐	☐
(1) zavorna oprema[f]	☐	☐
(2) krmiljenje[f]	☐	☐
(3) vidljivost[f]	☐	☐
(4) svetlobna oprema in električni sistem[f]	☐	☐

(5) osi, kolesa, pnevmatike, obesitev(f)	☐	☐
(6) podvozje in povezava podvozja(f)	☐	☐
(7) druga oprema vključno s tahografom in napravo za omejevanje hitrosti(f)	☐	☐
(8) negativni vplivi, vključno z emisijami in razlitjem goriva in/ali olja(f)	☐	☐
(9) dodatni preskusi za vozila kategorij M_2 in M_3(f)	☐	☐
(10) Vožnja brez veljavnega potrdila o opravljenih tehničnih pregledih	☐	☐
(11) Opustitev vzdrževanja vozila v varnem in tehnično brezhibnem stanju	☐	☐

11. Rezultat pregleda:

Vozilo je tehnično brezhibno	☐
Vozilo ni tehnično brezhibno	☐
Izločitev vozila iz prometa, ki ima napake ali kritične napake	☐

12. Razno/opombe ……...
13. Organ/uslužbenec ali kontrolor, ki je opravil pregled ……...

Potrdilo o (izrednem) tehničnem pregledu vozila št.:……

(žig)

Ime in priimek ter podpis pooblaščene osebe Podpis voznika

…… ……..

Opombe:
(a) Kategorija vozila v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti vozil.
(b) Število sedežev, vključno z vozniškim sedežem (postavka S.1 potrdila o registraciji vozila).
(c) Če je na voljo.
(d) »Pregledano« pomeni, da je bila pregledana najmanj ena ali več postavk za pregled iz tega področja, navedenega v tehnični specifikaciji za vozila TSV 605, ugotovljene pa so bile pomanjkljivosti ali pa jih ni bilo.
(e) Postavke, ki so bile ocenjene kot neustrezne, z napakami ali kritičnimi napakami, so navedene na hrbtni strani.
(f) Metode pregledov in ocena nepravilnosti v skladu s tehnično specifikacijo za vozila TSV 605.

(hrbtna stran obrazca)

0. IDENTIFIKACIJA VOZILA
0.1 Registrske tablice
0.2 Identifikacijska številka vozila / podvozja / serijska številka

1. ZAVORNA OPREMA
1.1 Mehansko stanje in delovanje
1.1.1 Tečaj pedala delovne zavore
1.1.2 Stanje pedala in prosti hod naprave za upravljanje zavor
1.1.3 Podtlačna črpalka ali kompresor in rezervoarji
1.1.4 Opozorilnik ali merilnik, ki kaže prenizek tlak
1.1.5 Ročno upravljani krmilni ventil zavore
1.1.6 Sprožilo parkirne zavore, upravljalni vzvod, zaskočka parkirne zavore, elektronska parkirna zavora
1.1.7 Zavorni ventili (nožni ventili, razbremenitve, regulatorji)
1.1.8 Spojke za zavore priklopnega vozila (električne in pnevmatske)
1.1.9 Tlačna posoda hranilnika energije
1.1.10 Servozavorne enote, glavni zavorni valj (hidravlični sistemi)
1.1.11 Toge zavorne cevi
1.1.12 Gibljive zavorne cevi
1.1.13 Zavorne obloge in ploščice
1.1.14 Zavorni bobni, zavorni koluti
1.1.15 Zavorni potegi, drogovi, vzvodi, spoji
1.1.16 Zavorna sprožila (vključno z vzmetnimi zavorami ali hidravličnimi valji)
1.1.17 Ventil za zaznavanje obremenitve
1.1.18 Regulatorji zračnosti in opozorilniki
1.1.19 Trajnostni zavorni sistem (kadar je nameščen ali zahtevan)
1.1.20 Samodejno delovanje zavor priklopnega vozila
1.1.21 Celoten zavorni sistem
1.1.22 Preskusne povezave
1.1.23 Naletna zavora
1.2 Zmogljivost in učinkovitost delovne zavore
1.2.1 Zmogljivost
1.2.2 Učinkovitost
1.3 Zmogljivost in učinkovitost pomožne (zasilne) zavore
1.3.1 Zmogljivost
1.3.2 Učinkovitost
1.4 Zmogljivost in učinkovitost ročne zavore
1.4.1 Zmogljivost
1.4.2 Učinkovitost
1.5 Zmogljivost trajnostnega zavornega sistema
1.6 Protiblokirni zavorni sistem
1.7 Elektronski zavorni sistem (EBS)
1.8 Zavorna tekočina

2. KRMILJE
2.1 Mehansko stanje
2.1.1 Stanje krmilnega mehanizma
2.1.2 Pritrditev ohišja krmilnega mehanizma
2.1.3 Stanje krmilnega vzvodja
2.1.4 Delovanje krmilnega vzvodja
2.1.5 Servokrmiljenje
2.2 Volan, drog in krmilo
2.2.1 Stanje volana
2.2.2 Krmilni drog in blažilniki krmila
2.3 Zračnost v krmiljenja
2.4 Nastavitev koles
2.5 Vrtljivi podstavki krmiljene osi priklopnega vozila
2.6 Elektronsko servokrmiljenje (EPS)

3. VIDLJIVOST
3.1 Vidno polje
3.2 Stanje stekla
3.3 Vzvratna ogledala
3.4 Brisalniki vetrobranskega stekla
3.5 Naprave za pranje vetrobranskega stekla
3.6 Sistem za sušenje stekla

4. SVETLOBNA IN ELEKTRIČNA OPREMA
4.1 Žarometi
4.1.1 Stanje in delovanje
4.1.2 Poravnava
4.1.3 Stikala
4.1.4 Skladnost z zahtevami
4.1.5 Regulatorji
4.1.6 Naprava za čiščenje žarometov
4.2 Prednje in zadnje pozicijske svetilke, bočne in gabaritne svetilke ter svetilke za dnevno vožnjo
4.2.1 Stanje in delovanje
4.2.2 Stikala
4.2.3 Skladnost z zahtevami
4.3 Zavorne svetilke
4.3.1 Stanje in delovanje
4.3.2 Stikala
4.3.3 Skladnost z zahtevami
4.4 Smerne utripalke in varnostne utripalke
4.4.1 Stanje in delovanje
4.4.2 Stikala
4.4.3 Skladnost z zahtevami
4.4.4 Frekvenca utripanja
4.5 Žarometi za meglo in zadnje svetilke za meglo
4.5.1 Stanje in delovanje
4.5.2 Poravnava
4.5.3 Stikala
4.5.4 Skladnost z zahtevami
4.6 Žarometi za vzvratno vožnjo
4.6.1 Stanje in delovanje
4.6.2 Skladnost z zahtevami
4.6.3 Stikala
4.7 Osvetlitev zadnje registrske tablice
4.7.1 Stanje in delovanje
4.7.2 Skladnost z zahtevami
4.8 Odsevniki, oznake za vidnost in zadnje tablice z oznakami
4.8.1 Stanje
4.8.2 Skladnost z zahtevami
4.9 Kontrolne svetilke in kazalniki, obvezni za svetlobno opremo
4.9.1 Stanje in delovanje
4.9.2 Skladnost z zahtevami
4.10 Električne povezave med vlečnim vozilom in priklopnim vozilom ali polpriklopnim vozilom
4.11 Električna napeljava
4.12 Neobvezne svetilke in žarometi
4.13 Akumulator

5. OSI, KOLESA, PNEVMATIKE IN OBESITEV KOLES
5.1 Osi
5.1.1 Osi
5.1.2 Premniki
5.1.3 Kolesni ležaji
5.2 Kolesa in pnevmatike
5.2.1 Pesto kolesa
5.2.2 Kolesa
5.2.3 Pnevmatike
5.3 Sistem obesitve koles
5.3.1 Vzmeti in stabilizator
5.3.2 Amortizerji
5.3.3 Torzijske cevi, upravljalni vzvodi, obese in ročice obese
5.3.4 Spoji obese
5.3.5 Zračno vzmetenje

6. PODVOZJE IN POVEZAVA
6.1 Podvozje ali okvir in povezava
6.1.1 Splošno stanje
6.1.2 Izpušne cevi in dušilci zvokov
6.1.3 Posoda in cevi za gorivo (vključno s posodo in cevmi za gorivo za ogrevanje)
6.1.4 Odbijači, naprave za bočno zaščito in zaščito pred podletom od zadaj
6.1.5 Nosilec rezervnega kolesa
6.1.6 Naprave za mehansko spajanje in oprema za vleko
6.1.7 Menjalnik
6.1.8 Nosilci motorja
6.1.9 Zmogljivost motorja
6.2 Kabina in nadgradnja
6.2.1 Stanje
6.2.2 Pritrditev
6.2.3 Vrata in kljuke
6.2.4 Pod
6.2.5 Vozniški sedež
6.2.6 Drugi sedeži
6.2.7 Krmilne naprave
6.2.8 Stopnice za kabino
6.2.9 Druge notranje in zunanje naprave in oprema
6.2.10 Blatniki (zasloni), naprave za preprečevanje škropljenja

7. DRUGA OPREMA
7.1 Varnostni pasovi/sponke in zadrževalni sistem
7.1.1 Varnost pritrditve varnostnih pasov/sponk
7.1.2 Stanje varnostnih pasov/sponk
7.1.3 Omejevalnik obremenitve varnostnih pasov
7.1.4 Zategovalniki varnostnega pasu
7.1.5 Zračna blazina
7.1.6 Sistemi SRS
7.2 Gasilni aparat
7.3 Ključavnice in protivlomna naprava
7.4 Varnostni trikotnik
7.5 Komplet prve pomoči
7.6 Zagozde za kolesa (klini)
7.7 Zvočni signal
7.8 Merilnik hitrosti
7.9 Tahograf
7.10 Naprava za omejevanje hitrosti
7.11 Kilometrski števec
7.12 Elektronski nadzor stabilnosti (ESC)

8. EMISIJE
8.1 Sistem za zmanjševanje hrupa
8.2 Emisije izpušnih plinov
8.2.1 Emisije motorjev na prisilni vžig
8.2.1.1 Oprema za uravnavanje emisij izpušnih plinov
8.2.1.2 Plinaste emisije
8.2.2 Emisije motorjev na kompresijski vžig
8.2.2.1 Oprema za uravnavanje emisij izpušnih plinov
8.2.2.2 Motnost
8.4 Druge postavke, povezane z okoljem
8.4.1 Uhajanje tekočine

9. DODATNI PRESKUSI ZA VOZILA ZA PREVOZ POTNIKOV KATEGORIJ M_2 IN M_3
9.1 Vrata
9.1.1 Vrata za vstop in izstop
9.1.2 Izhodi v sili
9.2 Sistema za sušenje in odmrzovanje stekla
9.3 Sistema za prezračevanje in ogrevanje
9.4 Sedeži
9.4.1 Potniški sedeži
9.4.2 Vozniški sedeži
9.5 Notranja osvetlitev in naprava za določitev destinacije
9.6 Prehodi, stojišča
9.7 Stopnišča in stopnice
9.8 Sistem za komuniciranje s potniki
9.9 Obvestila
9.10 Zahteve glede prevoza otrok
9.10.1 Vrata
9.10.2 Signalizacija in posebna oprema
9.11 Zahteve glede prevoza funkcionalno oviranih oseb
9.11.1 Vrata, klančine in dvigala
9.11.2 Zadrževalni sistem za invalidski voziček
9.11.3 Signalizacija in posebna oprema

«.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

977. Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT-2) 2737

978. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (uradno prečiščeno besedilo) (ZPIZ-2-UPB18) 2789

VLADA

979. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja 2897

980. Odločba o imenovanju okrajne državne tožilke na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani 2953

MINISTRSTVA

981. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil 2953

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktorica mag. Mateja Lekan Štrukelj • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2022 je 599 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi …) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767